

Ateizm, Weizm, Aryantalizme Çevaplar II

ORYANTALİZM
OKSİDENTALİZM
NİHİLİZM
AGNOSTİSİZM

ATEİZM
DEİZM

İMAN

İSLAM

KUR'AN

KADIN

BİLİM

NG

HÜMANİZM

DNA

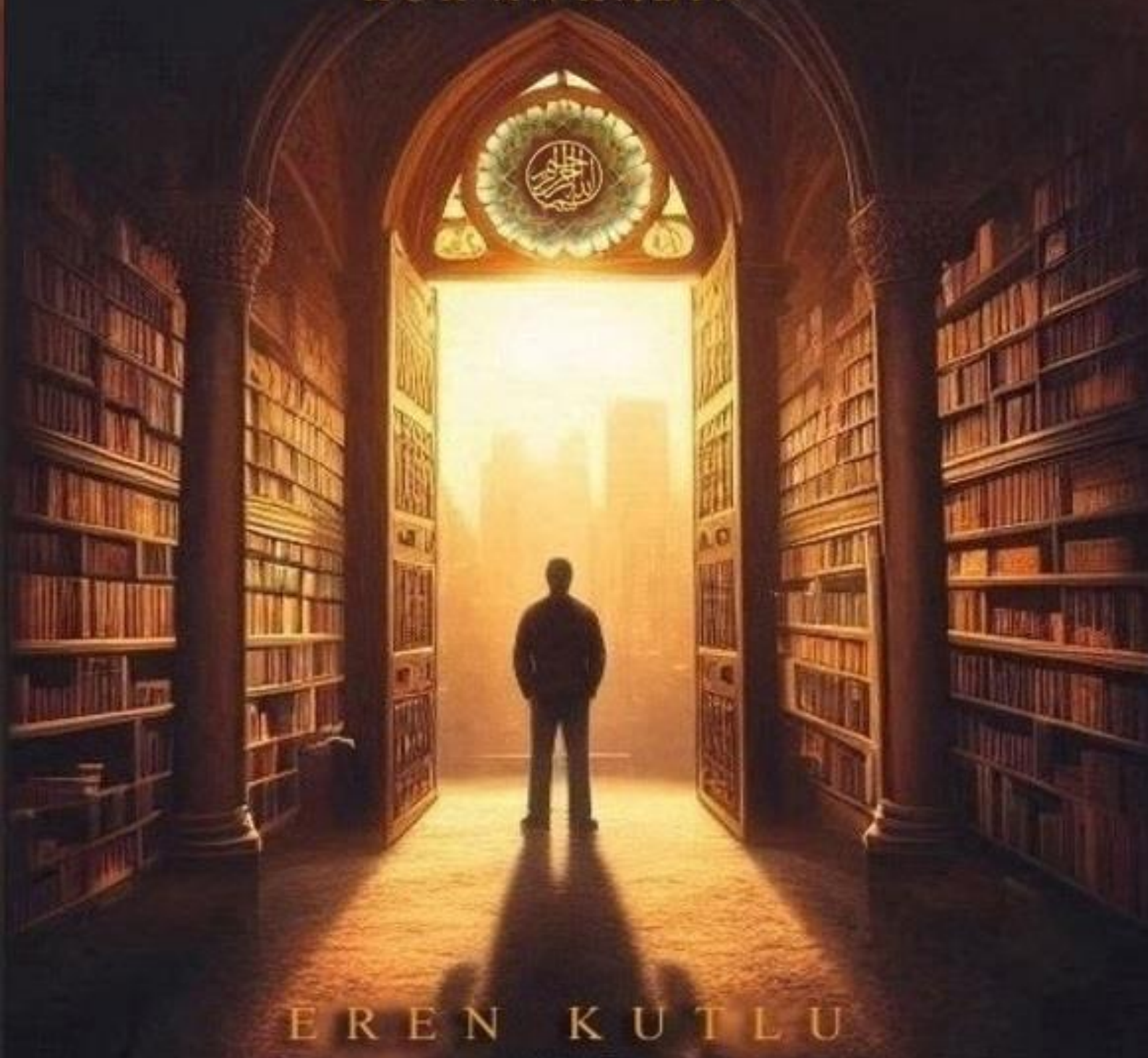
EREN KUTLU

ATEİZM VE DEİZME

VAHYİN AYDINLIĞINDA BİLİMSEL

CEVAPLAR

KUR'AN KADIN

EREN KUTLU

Atizm, Weizm, Aryantalizme

Çevaplar II

Kur'an Kadın

Eren Kutlu

Kur'an

Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap	5-84
Kur'an ve Bilim, Kur'an'da palindrom	85-92
Kur'an'daki bilimsel ayetlere itirazlara cevaplar	93-107
Kur'an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri	108-111
Kur'an'ın aslı yakıldı mı? Kur'an'ın 7 harf üzerine nazil olması	112-127
Dinler, Sumerler, Gılgamış destanı, Nuh Tufanı	128-140
Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?	141-198
Teşbih, Mecaz	199-203
600'lü yıllardan 2000'li yıllara, değişen isimler zihniyet hep aynı!	204-206
Tevbe, 5. ayet	207-208
Müşkilü'l-Kur'an	209-210

4

Kadın

İslam'da Kadın Hakları	211-246
Modernizm ve Kadın	247-295
Kadın erkek farklıdır	296-299
Tesettür, kemik erimesine neden olur mu?	300-301
İslam kadınların okumasına karşı mıdır?	302-303
Hristiyanlık ve Yahudilikte kadın	304-308

Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap

Kur'an'da çelişki yoktur!

Benzer içerikli yazılara, 'Ateistlere cevap', 'Kur'an ve teşbih', 'Müşkilü'l-Kur'an', 'Kur'an ve bilime zıt ayetler iddiasına cevaplar' adlı yazılardan da ulaşabilirsiniz.

Yüce Yaradan, "Kur'an'ı inceleyip düşünmüyorlar mı? Eğer Allah'tan başka birinden gelmiş olsaydı onda birçok tutarsızlık ve çelişki bulurlardı!" (Nisa, 82) buyurmaktadır. Ateistler ise Kur'an'da birbiri ile çelişen ayetler olduğunu ileri sürmektedir. Halbuki "Çelişki bulundu zannedilen ayetlerde, yeterli 'bilgiye sahip olunduğunda' hakiki anlamda bir ihtilafın söz konusu olmadığı ortaya çıkmaktadır." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 119) "Kur'an semasının yıldızları olan ayetler, gökte 'düzensiz görünen' yıldızların hali gibidir. Üstünkörü bakan bilgisiz biri onları dağınık zanner, onların aralarındaki ilişkileri bilen bir astronomi uzmanı ise, nasıl dakik bir saat gibi işleyen bir düzen içinde yürüyüp kainattaki ahengi ve dengeyi sağladıklarını bilir." (Dr Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 12)

Çelişkili olduğu iddia edilen Kur'an ayetlerinin "öncesi veya sonrasının beraber okunması, 'aynı konudaki' ayet ve hadislerin bir arada değerlendirilmesi, yapılan çevirilerde kelimelerin karşılıklarının Türkçeye tam anlamı ile aktarılamaması sorununun farkında olunması, ayetlerin neden indiğinin (sebebi nüzul) veya Arap dili edebiyatının bazı inceliklerinin bilinmesi" durumunda, çelişkili zannedilen ayetlerde bir sorun olmadığı kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Kur'an'daki bazı ayetler ise, Kur'an'ın 'müteşabih' olarak adlandırdığı ayetleridir ki, onları da İslam âlimleri 'Müşkilü'l-Kur'an' adlı eserlerde ele alarak tek tek açıklamış ve aralarında bir çelişkili olmadığını ortaya koymuşlardır. (Bu konuda 'Müşkilü'l-Kur'an' adlı yazımıza bakılabilir.) Bu nedenledir ki, "Kur'an'ın indiği ortam, (çoğu da müşrik olan) dil üstatlarının kalite ve sayı olarak zirvede olduğu bir ortamdır ve tarihi hiçbir kayıta onlardan tek bir kişinin, 'Kur'an dilinin bozuk olduğunu' söylediğine rastlanılmamaktadır." (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 29, 32) Zaten aşağıda bu konuda verilen örnek incelendiğinde, hemen hemen tüm çelişki iddialarının yukarıda sayılan kurallar bilindiğinde kendiliğinden ortadan kalktığı görülecektir!

İbni Kuteybe, hicri üçüncü asırda İslam düşmanlarının "ayetleri yerinden/bağlamından saptırıp onu asli mecrasından ayırarak" Kur'an'da çelişki bulmaya çalıştıklarını ifade etmektedir. (Kuteybe, T. Müşkilü'l-Kur'an, s. 22) Yaklaşık 1200 sene önce olduğu gibi günümüzde de oryantalist ve ateistler benzer çaba içindedirler ama tüm itham ve saldırıları İslam âlimlerinin titiz çabaları ile hezimetle sonuçlanmaktadır. İslam âlimleri bu konuda o kadar ileri gitmişlerdir ki, "Kur'an ilminin en büyük değeri ve zevki, uyumlu çeşitlilik içinde müteşabih ayetleri muhkem olanlarla kıyaslayarak Kur'an ayetlerinden Allah'ın hükümlerini okuyup bulmaktır." (Zemahşeri, el-Keşşaf, I/563) diyecek seviyeye ulaşmışlardır. Kısaca ortada ne bir sorun vardır ne de ateist veya oryantalistlerce ortaya atıldığı gibi Müslümanların gizlediği bir şey söz konusudur. Aslında ortadaki temel sorun, İslami kaynaklarda zaten bulunmakta olan cevaplardan ümmetin haberdar olmamasıdır, 'OKU'mamasıdır! Yoksa ateist ve oryantalist saldırıları hiçbir zaman eksik olmamış ve bundan sonra da olmayacaktır. Bu mücadele kıyamete dek sürecektir! (Ebu Davud, Cihad, 33)

"Hak geldi bâtil yıkılıp gitti! Zaten bâtil yıkılmaya mahkumdur." (İsra, 81)

Reel veya sanal âlemde 2025 tarihi ile 35 yıldır karşılaştığım ithamları ve cevapları derleyip aşağıda sizlere sunuyorum.

Ankebut, 13 ve Fâtır, 18. ayetler çelişiyor mu? Bir kişi başkasının günahını yüklenir mi yüklenmez mi?

"Andolsun, onlar mutlaka kendi yüklerini ve kendi yükleriyle beraber nice ağır yükleri yükleneceklerdir." (Ankebut,13) "Hiçbir günahkâr başka bir günahkârın yükünü yüklenmez." (Fâtır, 18; Necm, 38) Başkasının günah işlemesine 'neden olmak' (Ankebut, 13) ile kendi günahından 'başkasının sorumlu' olması (Fâtır, 18; Necm, 38) farklı şeylerdir. Normal şartlarda tabii ki bir insanın günahını başkası yüklenmez. Yani, Hristiyanlıktaki asli suç veya babasız doğan çocuklara yapılan sıfatlamaları İslam asla kabul etmez. İslam'da suçun şahsiliği esastır. Ama nasıl ki kanunlarda 'suça teşvik' diye bir madde varsa, aynı durum ayetlerde de söz konusudur. Ankebut, 13. ayet, 'kötülüğe neden olmak, kaynaklık teşkil etmek, kötülüğe ön ayaklık yapanın alacağı günah yükünden' (Taberi, VIV/94-95; Razi, VV/18) bahseder ki, bu konuda başka ayet ve hadisler de vardır: "Kıyamet günü, kendi günahlarını ve ilimsizce 'saptırdıkları' kimselerin günahlarından bir kısmını taşımaları için bunu söylerler." (Nahl, 25) "Kim güzel bir (işte) aracılık ederse, ona o işin sevabından bir pay vardır. Kim de kötü bir (işte) aracılık ederse, ona da o kötülükten bir pay vardır. Allah'ın her şeye gücü yeter." (Nisa, 85) "Kim İslam'da iyi bir çıkır açarsa açtığı çıkırın ecir ve kendisinden sonra, onunla (o çıkırla) amel edenlerin ecirleri, sevaplarından hiçbir şey eksilmeden ona aittir. Kim de İslam'da (Müslümanlar içinde) kötü bir çıkır açarsa, açtığı çıkırın günahı ve kendisinden sonra onunla amel edenlerin günahları, günahlarından bir şey eksilmeden ona aittir." (Müslim, İman, 15; Tirmizi, İlm, 14; Riyazu's-Salihin, 19, bab. 172. hadis, s. 158) Kısaca, kimse başkasının günahını yüklenmez (Fâtır, 18; Necm, 38) eğer başkasının günah işlemesine neden olmuyorsa! (Ankebut,13)

Muhammed yalan söylüyorsa veya yanıldıysa bunun cezasını kim çekecektir? 34:50'de Muhammed: "Ben eğer sapmışsam ancak kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer hidayete ermişsem bu da rabbimin bana vahyettiği sayesinde." der. bu sav, Kur'an'daki birçok diğer savla çelişmektedir, örneğin "inkar edenler iman edenlere, "yolumuza uyun da sizin günahlarınızı yüklenelim" derler. Halbuki onların günahlarından hiçbir şey yüklenecek değillerdir. Şüphesiz onlar kesinlikle yalancılardır." (29 :12) yani Muhammed insanları yanılttıysa, günahı sadece onun boynuna olmayacak, yanılttığı insanlar da günaha girecektir. Muhammed'in iddia ettiği gibi günahı sadece kendi boynuna olmayacaktır. Kur'an kendiyile çelişmektedir.

Hiç bir kimse başkasının işlediği bir suçtan sorumlu değildir. Temel kural şudur: "Her kim zerre kadar iyilik yapmışsa onu görür, kim de zerre kadar kötülük yapmışsa onu görür." (Zilzal, 7-8), "Hiç bir günahkâr, başkasının günahını çekmez. Eğer yükü ağır gelen kimse onu taşımak için (başkalarını çağırırsa) onun yükünden hiç bir şey (alınıp) taşınmaz. Akrabası dahi olsa (kimse onun yükünü taşımaz)." (Fâtır, 18) "De ki; Allah'a itaat edin! Peygambere itaat edin! Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki o peygamber; kendisine yükletilenden ve siz de kendinize yükletilenden sorumlusunuz." (Nur, 54) "Ey iman edenler! Rabbinize karşı gelmekten sakının! Babanın oğlu, oğulun da babası için bir şey ödeyemeyeceği günden korkun!" (Lokman, 33) Durum bu kadar nettir! Ama bazen insanlar kendi yaptıkları günahların sorumluluğu kadar, 'başkalarını kötülüğe yönlendirmeleri, kötülük yapmalarına neden olmaları' halinde onlarında günahlarından bir kısmını da yüklenirler. Hukukta da bu böyle değil midir? Suçlu kadar ona yardım yataklık yapan da ceza alır. (TCK M 39) Sebe, 50. ayet, eğer ben kötülük yapmışsam bundan ben zararlı çıkarım. Ama doğru yolda isem bu Rabbimin vahyi sayesinde olmuştur" buyurarak suçun şahsiliğinden bahsetmekte; Ankebut, 12. ayette ise müşriklerin alaycı teklifi ele alınıp aslında saptırmak istedikleri kişilerin günahlarını asla yüklenmeyeceklerinden bahsedilmektedir. Ateistin son yorumunun cevabı ise Nahl, 25 ve Müslim/Tirmizi hadislerinde verilmektedir. Kısaca Kur'an'dan hüküm çıkarılmak isteniyorsa 'o konu ile ilgili tüm ayetleri bir araya getirip'

sonra bir hükme varmaya çalışılmalıdır. Aradan seçmese, cımbızla genel içeriğinden kopararak alınan ayetlerden ancak ateistçe sonuçlara ulaşılabilir.

Özetle, Ateistler merak etmesinler; insanları putperestlikten kurtarıp içkiden kurtarıp tevhid dinine çağıran peygamber değil, tıpkı Mekke'li müşrikler gibi ate/deizme, içkiye, şans oyunlarına (evrim dahil!), eşcinselliğe çağıran kesim insanları yanıltmaktadır! Dolayısı ile ateistler asıl kendi ideolojilerini takip edenlerin sonlarını düşünseler daha iyi ederler! 'Ateizm yanılgısı' adlı yazımızı da özellikle onlara tavsiye ederiz.

Kaç tane melek Meryem'le konuşuyordu?

"Meryem'e ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik." (Meryem, 19) "Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve âlemlerin kadınlarına üstün kıldı" demişti." (Ali İmran, 43) Kur'an bizlere, Hz. Meryem'in 'sadece bir kere meleklerle konuştuğunu söylememekte' aksine meleklerin Hz. Meryem'e birden fazla görüldüğünü açıkça ifade etmektedir. "Zekeriya, Meryem'in bulunduğu bölmeye her girişinde yanında bir yiyecek bulurdu. "Meryem! Bu sana nereden geldi?" derdi. O da "Bu, Allah katından" diye cevap verirdi." (Ali İmran, 37) Bu ayet bize meleklerin devamlı Meryem annemizle irtibatlı olduğunu açıkça göstermektedir. Yukarıdaki ilk iki ayet de iki farklı zaman ve mekandan bahsetmektedir. Meryem suresindeki ayetlerde Meryem'in Cebrail ile karşılaşmasında söz edilir. Ali İmran suresindeki ayetlerde anlatılan ise farklı bir olaydır. Dolayısıyla bir yerde çoğul meleklerden söz edilmesi diğer yerde ise tek ruhtan (Cebrail) söz edilmesi arasında bir çelişki yoktur. Zaten iki Cebrail olduğuna dair hiçbir rivayette İslami kaynaklarda geçmemektedir.

Allah'ın bir günü dünyadaki kaç güne eşittir?

"Gerçekten, senin Rabbinin katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir." (Hac, 47) "Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra işler, sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir." (Secde, 5) "Melekler ve Ruh (Cebrail), O'na, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir." (Mearic, 4) İlk ayette 'Allah katındaki' bir günden*, ikinci ayette ise 'yükselen işlerden', üçüncü ayette ise, 'Meleklerin ve ruhun' çıkışından bahsedilmektedir. Dolayısı ile farklı konu ve zamanlar söz konusudur. Bir ateistte aklınca espri yapıyor! "Cebrail, Hz. Muhammed daha doğmadan 50.000 yıl önce yola çıkmış olmalı." diye! Halbuki mesafe insan için 50.000 yıl olabilir ama melek için bu süre 1 gündür. O da 'Beytulizze'den dünya semasında doğrudur. Yani mesafe zaten oldukça azdır! "Kader ne sıklıkta ve kim tarafından belirlenir?" şeklinde başlayan soruda bu konuyu kısaca açıkladık! Ayetlerde ise, anlatılan zamanlar kadar olaylar da farklıdır. Ayette geçen Arapça kavram, "Ke elfi senetin" şeklindedir. Arapça, 'ke' bağlacı, 'gibi' anlamına gelir ve teşbih/benzetme için kullanılır ve 'gibi, kadar' manasına gelir. Yani, '50.000 yıl gibi, kadar' şeklindedir ayet ki, bu da izafiyete işaret eder! İzafiyet teorisine göre bir cismin hızı arttıkça, zaman onun için yavaşlar. Örneğin 30 yaşında ikiz kardeşler düşünelim. Birisini bir uzay gemisine koyalım. Işık hızında ya da buna yakın bir hızla bu uzay gemisinin bir saat gittiğini düşünelim. Bu gemi dünyaya geri döndüğünde gemideki kişi için zaman sadece iki saat geçmiş olsa da, yeryüzünde geçen zaman 30-40 yıl arasında olacaktır. Uzay gemisindeki kardeş hâlâ 30 yaşında iken, yeryüzünde yaşayan kardeşi 60 yaşına gelmiş olacaktır. Yani ortada 'yeryüzündeki kardeşe göre 30 yıl süren bir iki saatlik gemi yolculuğu' söz konusudur. Melekler nur (ışık), işler ise maddi bir yapıya sahip olmadıkları için insanlara göre çok daha hızlı yol alabilirler. Zaten "Görelilik kuramı mutlak zamanı çöpe attı. Bir çift ikizi düşünelim. Diyelim ki ikizlerden biri dağın tepesinde yaşasın, ötekisi deniz yüzeyinde. İlk ikiz (yani dağın tepesinde yaşayan) ikincisinden daha çabuk yaşlanacaktır. Yani yeniden karşılaştıklarında öbüründen daha yaşlı olacaktır." (Stephen

Hawking, Zamanın Kısa Tarihi, s. 54) Tabii, zamanın ruhundan ve Kur'an'dan geri kalan materyalist zihniyet, bu sorusu ile Kur'an ve ilimden ne kadar uzak olduğunu da itiraf etmektedir.

* Rabbin olan Allah'ın katındaki gün' ne demektir? Ayet, 'min rabbike' değil, 'inde rabbike' 'şeklinde yani; 'Rabbin günü' değil 'Rabbin indinde, huzurundaki günden' bahsetmektedir. Yani bahsedilen gün, Allah'ın huzurunda, tıpkı tüm yarattıkları gibi 'yaratılan' bir gündür. O da Rabbimizin bir yarattığıdır ve huzurundadır. Kısaca, Allah katında her âlemde her gün eşit değildir! 'Min' edatı ile 'inde' edatı arasındaki fark, 'Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi?' adlı yazımızda da ele alınmıştır.

Yer ve gök kaç günde yaratılmıştır?

"Gökleri ve yeri altı günde yarattık da en küçük bir yorgunluk çekmedik." (Kaf, 38 Ayrıca; A'raf, 54; Hud, 7; Yunus, 3) Kur'an'da göklerin ve yerin altı günde yaratıldığı ifade edilir. Bu ayetteki "6 gün" ifadesinden maksat 24 saatlik zaman dilimi değildir. Çünkü henüz ayet, 'ortada dünya yok iken' günden söz etmektedir, demek ki burada kastedilen günden farklı bir zaman dilimidir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım bitmedi, s. 40, 134) Peki bu ayetteki gün kelimesinden kastedilen nedir? Kur'an'ın terimlerini yine 'Kur'an'ın bütünlüğünü' göz önüne alarak ancak doğru şekilde anlayabiliriz. Unutmamalıdır ki 'Kur'an'ın ayetleri birbirini açıklar.' Kur'an'da gün kelimesi birçok anlamda kullanılmıştır. Sadece 'gündüz veya sadece gece' anlamında kullanıldığı gibi, 'an, devir' anlamlarında da kullanılmıştır. (Cano Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 57) Şimdi ateistler hemen, 'Müslümanlar ayetlerin anlamını bozuyor, güne uyarlıyor' diyeceklerdir. Halbuki, "16. yüzyıl müfessirlerinden Ebu's-Suud bile, 'yaratılışa, her zaman kullandığımız anlamdaki günler halinde değil, 'dönemler' halinde gerçekleşmiş gözüyle bakmalıdır.' demektedir." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 221) 11. asrın Arapça üstadı İsfahani de, "Gün diye tercüme ettiğimiz kelimenin aslı olan 'yevm' Arapça'da, 'güneşin doğuşundan batışına kadar olan zaman dilimi' manasına geldiği gibi, 'ne kadar zaman olursa olsun herhangi bir vakit dilimi' anlamında da kullanılmaktadır." (Rağib el- İsfahani, el-Mufredat fi Garibil Kur'an, I/894) demektedir. 10. Yüzyıl hukukçusu Maverdi de bu konuda İsfahani ile aynı görüşü paylaşır: "Kur'an'da gün kelimesi çeşitli uzunluktaki "zaman devresi" anlamında ve bazı yerlerde 'devir' anlamında kullanılmıştır." (Maverdi, en-Nüket, II/229; İsfahani, Mufredat, "yvm" maddesi) 20. yüzyıl sözlük yazarlarından İngiliz oryantalist Lane ve Alman sözlük yazarı Hans Wehr de benzer görüşleri dile getirmektedirler: Arapça'daki yevm/gün kelimesi, "24 saatlik zaman birimi dışında dönem, çağ, zaman" anlamlarına da gelir. (E. W. Lane, Arabic English Lexicon (1863), sayfa 3064, ayrıca bakınız: The Hans Wehr Dictionary of Modern Written Arabic, sayfa 1110) Yani, Kur'an'da genel, statik, tek ve sınırlı bir yevm kavramı yoktur. Umarım bu örnekler ateistleri biz Müslümanların Kur'an'daki kavramların anlamları ile oynamadığımız konusunda biraz da olsa ikna etmiştir diyelim ve konumuza dönelim. Araplarda gün/yevm kelimesinin çoğulu, (Eyyamu'l-Arab) "Arab'ın hadiseleri" diye yani 'olaylar' anlamında kullanılmaktadır. Eski Araplar, yevm kelimesinin çoğulu olan "eyyam" kelimesini 'devlet ve yönetim zamanı' manasında da kullanmıştır. (Ferahidi, Ebû 'Abdirrahmân el-Halîl İbn Ahmed, Kitâbu'l-'Ayn, nşr. Mehdi el-Mahzumi-İbrahim es-Semerrai, VIII/433; ez-Zebidi, IVV/115-116; İbn Manzur, VII/649) Kur'an'ın geneline baktığımız zaman "yevm" kelimesinin Kur'an'daki ağırlık merkezinin 'göreceli olduğu' görülmektedir. Kur'an'da yevm kelimesi "mutlak zaman" (Razi, tefsir, VVXIII/155; Yazır, I/82) anlamında da kullanılmıştır. Mesela, "Yer başka bir yere, gökler de (başka gökler) haline getirildi gün" (İbrahim, 48) ayetinde geçen gün kelimesinin gündüz yahut gece veyahut da hem gündüz hem gece olması mümkün değildir. (Razi, VIV/115-116) Çünkü bu ayette, kıyametten bahsedilmekte, dolayısı ile günü meydana getiren kozmik yapının bozulduğu andan söz edilmektedir. Yine "Kıyamet gününü gördüklerinde (dünyada) sadece bir akşam vakti ya da kuşluk zamanı kadar kaldıklarını sanırlar." (Naziat, 46) ayetindeki gün kelimesinin de 24 saati ifade etmediği ortadadır. "Sura üflendiği gün" (En'am, 73) "Allah sizi çağıracağı gün" (İsra, 52) "Kıyamet koptuğu gün" (Rum, 55) "Hesap günü" (Yasin, 54) gibi ayetler içinde aynı durum söz konusudur. Kur'an'da yevm kelimesi; 'an' (Rahman, 29; Razi, Tefsir,

VII/101) ‘gün, ay, yıl, asır, devir ve bilinen-bilinmeyen zaman ölçülerinden herhangi biri’ (Yazır, Tefsir I/82) anlamlarında olabileceği gibi; ‘fetih günü’ (Secde, 28, 29); ‘çetin gün’ (Müddessir, 9) ‘göç günü; konaklama günü’ (Nahl, 80) gibi tamlamalarda da bilinen 24 saat diliminden çok farklı anlamlarda kullanıldığı görülmektedir. Ali İmran suresinin 140. ayetinde geçen "eyyam" kelimesi de yine 24 saat anlamında olması imkansızdır: “Eğer siz bir yara aldıysanız bilin ki o topluluk da benzeri bir yara almıştı. O günleri biz insanlar arasında döndürüp duruyoruz.” (Kurtubi, IV/140; Yazır, II/1182) Kısaca Kur’an’da, yevm/gün kelimesine ‘mutlak zaman’ anlamı kazandıran bir kullanımı ortaya koymak mümkün değildir. (Dr. Faiz kalın, Felsefe ve bilimin ışığında Kur’an’da zaman kavramı) Dolayısı ile Kur’an’da “Gün kelimesi ‘belirli devir, dönem veya süreler’ anlamlarında ” (Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur’an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur’an, s. 402) kullanılmıştır ki, yukarıda ilk verdiğimiz ayetlerdeki "Gün kelimesi de ‘devir’ anlamında.” (Kasami, Kur’an’da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 137) kullanılmıştır.

Konumuza devam edelim. Fussilet, 9-12: “De ki: "Gerçekten siz mi ‘yeri iki günde yaratanı’ inkar ediyor ve O’na birtakım eşler kılıyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir. Yeryüzünde onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip arayanlar için eşit olmak üzere oradaki ‘rızkı dört günde takdir etti. Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi’; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler. Böylece onları ‘iki gün içinde’ yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)’ın takdiridir.” Fussilat 9. ayette yerin yaratılmasının iki günde olduğu bildirilmektedir. 10. ayette ise dağların ve besinlerin takdir edilmesinin 4 günde olduğu ifade edilmektedir. Burada göz ardı edilmemesi gereken husus, yerin ve göğün yaratılış sürecinin beraber gerçekleşmiş olması ve bunun toplam 6 gün sürmesidir. Allah göklerin ve yerin birleşik iken onları birbirinden ayırdığını başka bir ayette şöyle bildirmektedir: “O inkar edenler görmüyorlar mı ki, başlangıçta göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, biz onları ayırdık.” (Enbiya, 30) Fussilat, 11. ayette ‘duman halinde olan göğe’ yönelmekten söz edilmektedir. Bu ifadede de anlaşılacağı gibi ‘bir gök vardır ve daha önceden yaratılmıştır.’ Dolayısı ile bundan sonra bir ‘yaratma söz konusu değildir.’ Yine Fussilat 11. ayette geçen ‘göğe ve yere gelin dedik’ ifadesi de, ‘yer ve göğün beraber yaratıldığına’ işaret etmektedir. 12. ayette ‘zaten yaratılan, yani var olan’ göğün 7 kat olarak ‘düzenlenmesinden’ söz edilmektedir. Bu 12. ayette geçen ifade, ‘yaratmaktan farklıdır.’ (Burada her daim aleme müdahale eden Allah tanımı için, ‘Deizm yanılığı’ adlı yazımızı da tavsiye ederiz.) 9. ayette yaratmak için “haleka” fiili kullanılırken, 12. ayette yaratma değil ‘yönetme ve düzenleme’ anlamlarına gelen “Kadahunne” kelimesi kullanılmaktadır. Türkçedeki ‘kadı’ kelimesi de bu fiilden türemiştir. Yani burada, yaratılmış bir şeyin daha sonradan ‘yönetilip düzenlenmesi’ söz konusudur. Bu düzenleme 2 gün sürmüştür. Bu bir ‘yaratılma değil bir düzenlemedir.’ Zaten kullanılan ‘farklı kelimeler de’ bunu açıkça ortaya koymaktadır. Düzenleme, 6 günde yaratmanın dışındaki bir süreci ifade etmektedir. ‘Yaratılmanın olduğu kısım 9. ve 10. ayette bildirilen 6 günde tamamlanmıştır.’ Fussilat 9-12. ayetlerde anlatılan özetle şudur: İlk iki günde yer yaratılmaya başlanmıştır. Sonraki dört günde yeryüzündeki dağlar oluşmaya başlarken bir yandan da atmosfer oluşmaya başlamıştır. Toplam olarak yerlerin ve göklerin yaratılması bu 6 günde meydana gelmiştir. Sonra yaratma süreci bitmiş ve düzenleme süreci başlamış, gökyüzü 7 kat olarak düzenlenmiştir. Ayrıca, Müslim’de geçen ve yeryüzündeki ‘topraktan insan, mekruhlar, bitkilerin’ yaratılışını günlere dağıtan hadisi (Müslim, Sıfatu'l-Kıyame 27, 2789) Ali ibn el Medeni, Buhari ve diğer âlimler eleştirmiş, bu sözün peygamberin hadisi olamayacağını (İbn Kesir, III/178, 166; El-Bidaye, I/17-18) ve hadisin genel muhtevasının israiliyat kaynaklı (İbrahim Canan, Kütüb-ü Sitte, 5/353) olabileceğini ifade etmişlerdir. Farklı bir rivayete göre (Ramuz el e-hadis, 279. sayfa, 1. Hadis; DİA, sebt maddesi) ise cumartesi günü yaratma eyleminin pazardan başlayıp Cuma gününe kadar sürdüğü ifade edilir, cumartesi günü yaratmadan bahsedilmez ki, rivayetin klasik Tevrat kaynaklı (Tekvin, II/1-2) israiliyat olduğu

da buradan açıkça anlaşılmaktadır. İsrailiyat: ‘Yahudi kaynaklardan İslami kitaplara geçen ve İslam âlimlerince reddedilen efsane, kıssa, olay veya bilgilere’ (TDV İslam Ansiklopedisi, XXIII/199) denir.

Gök mü yer mi önce yaratıldı?

“Yerin üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip arayanlar için eşit olmak üzere oradaki rızkları dört günde takdir etti. Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkisi de: "İsteyerek (İtaat ederek) geldik" dediler.” (Fussilet, 10-11) “Ey inkarcılar! Sizi yaratmak mı daha zor yoksa göğü yaratmak mı? Onu Allah bina etti.” (Naziyat, 27) “Bundan sonra da yeryüzünü yayıp döşedi.” (Naziyat, 30) Fussilet ve Naziyat suresinde geçen ifadelerden yola çıkarak yerin ve göğün yaratılışıyla ilgili farklı bir sıralamanın olduğu iddia edilmektedir. Yukarıda da (Fussilat, 11) belirttiğimiz gibi, “Yerler ve göklerin yaratılmasında bir sıralama yoktur. İkisi de ‘aynı anda’ yaratılmıştır.” Enbiya suresindeki bir ayette şöyle bildirilmektedir: “O inkar edenler görmüyorlar mı ki, göklerle yer, birbiriyle bitişik iken, biz onları ayırdık.” (Enbiya, 30) Görüldüğü gibi hem gök hem de yer birlikte vardı, yani zaten yaratılmıştı. ‘Yaratılışlarında bir sıralama olmadığı gibi, zaten yaratılanın, birlikteyken ayrılması’ söz konusudur. Fussilat 10. ayete bakarsak yerin yaratılmasından söz edilir. 11. ayette ise “sonra duman halinde göğe yöneldi” ifadesi vardır. Yani burada ‘göğün daha sonradan yaratılması söz konusu değildir. Gök (ve yer) zaten vardır. 12. ayet şöyle devam eder: “Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donattık ve bir koruma altına aldık. İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen Allah’ın takdiridir.” (Fussilet, 12) Burada ‘bir yaratılış değil sadece düzenleme’ söz konusudur. Naziyat suresindeki ayetlere bakınca da benzer bir duruma şahit oluruz. 27. ayette, ‘göğün yaratılmasından’ bahsedilir. Bunlar anlatıldıktan sonra ise yer ile ilgili şu bilgi verilir: “Bundan sonra da yeryüzünü yayıp döşedi.” (Naziyat, 30) Yani burada da yerin yaratılmasından söz edilmez. ‘Yer zaten vardır.’ Burada sözü edilen, ‘yerin düzenlenmesidir.’ Yani bir yaratılış yoktur. Naziyat suresinde de Fussilet suresinde de ‘yer ile göklerin birlikte yaratılması.’ ve daha sonra da ‘yer ve gök düzenlenmeleri’nden bahsedilmektedir. Naziyat, 30. ayet ve Big-bang konularına da ileride değineceğiz!

Ayrıca ‘Duman halindeki gök’ten bahseden Fussilat 11. ayet aynı zamanda bilimsel bir içeriğe de sahiptir: “İlk hidrojen ve helyum atomları meydana gelmiştir. Bu atomların çekim yasalarının etkisi ve sıkışması ile yıldızlar oluştu ve daha sonra diğer atomlar (oksijen, kalsiyum, demir) oluştu. Kısacası, evren ilk dönemlerinde gaz halindeydi.” (Caner Taslamam, Neden Müslüman’ım? Deizme Cevap, s. 45; Celal Yıldırım, İlmin Işığında Asrın Kur’an Tefsiri, VIII/3905) “Dünyamız yaklaşık 4,6 milyar yıl önce, Güneş Sisteminin kalaniyla birlikte, nebula olarak bilinen gaz ile toz bulutu halindeydi.” (Evrensel, 15.12.2017) “Büyük Patlama’dan sonraki ilk birkaç yüz bin yıl içinde bile, evrenimiz o denli sıcak ve yoğun ki bir plazma/gaz halindeydi.” (Gazete Duvar, 11.2.2020)

Yedi gök tabiri yanlış mı? Aslında atmosfer 5 tabakadan mı oluşuyor?

“Allah, yedi göğü ve yerden bir o kadarını yaratandır.” (Talak 12; Fussilat, 12) Atmosfer 5 büyük katman ve 2 ara katmandan oluşur. Atmosfer, mekansal olarak beş ana mekandan fakat ‘görevsel’ ve yapısal olarak yedi tabakadan oluşur. Fussilat, 12. ayette, “Böylece onları, iki günde yedi gök olarak yarattı ve her göğe ‘görevini’ vahyetti.” şeklinde ifade edildiği gibi, yedi tabakanın ‘her birinin ayrı bir görevi’ bulunmaktadır. Yani Kur’an görevsel olarak yedi tabakadan bahsediyor ki, bilim de bugün Kur’an’ı doğrulamaktadır! Ara iki katmanın Allah tarafından kendilerine ‘vahyedilen’ görevleri: Ozonosfer: Ozon tabakası olarak da bilinir ve Güneş’ten gelen morötesi ışınlardan olan UV-B ve UV-C gibi canlılar için öldürücü olan zararlı ışınları tutar. Bu tabaka son zamanlarda delinmiş, incelmıştır. Bunun sonucunda güneş yanıkları

ve deri kanseri çoğalmış, gözlere zarar vererek (katarakt gibi) insanlarda bağışıklık sisteminin zayıflamış, tarımsal üretim azalmış ve denizdeki besin zinciri bozulmuş ve balık nüfusu azalmıştır. İyonosfer: Elektromanyetik dalgaları, radyo dalgalarını yansıttığı için yeryüzündeki haberleşmeyi mümkün kılmaktadır.

Ayrıca, Yüce Yaradan'ımız göklerin 5 kat yaratıldığını söylese, ateistler bu defa: "Ama iki de ara katman var, Allah bilmiyoo...!" diye itiraz edeceklerdi! Ayet baştan, genel ve kapsayıcı olanı bizlere bildirmektedir. Tabii şimdi de ateist arkadaşlar: "Gökler 5 katman, 7 değil" diyor ama bu 'itiraz, önyargı, hata/eksik arama güdüsü, taassup' onların iç sorunudur. Hem atmosfer hem evrenin 7 kat olduğu iddiası da vardır: "Kastedilen 7 gök çok kapsamlı olup, bizim gözlerimizle veya son teknoloji ürünü cihazlarla görebildiğimiz yıldızlar, gezegenler, galaksiler birinci kat göğü teşkil ediyor olabilir." (Furkan Şahin, Yüksek lisans tezi, Yeryüzünün ve göklerin yaratılmasıyla ilgili ayetlerin modern ilmi veriler ışığında yorumlanması, s. 126) Ama her halükarda ayet bilimle iç içedir ve ateistler yine yanılmaktadır.

Araf 190, Hz. Adem mi? Şirke düşmüş oluyor mu?

A'raf, 189-190: "Sizi bir tek candan yaratan, kendisiyle 'mutlu olsun diye' ondan da eşini yaratan O'dur. Erkek eşiyile beraber olunca kadın hafif bir yük yüklenir, onu bir süre taşır; hamileliği ağırlaşınca Rableri olan Allah'a şu sözlerle yakarırılar: "Andolsun, bize kusursuz bir çocuk verirsen kesinlikle şükredenlerden olacağız! Fakat Allah onlara kusursuz bir çocuk verince, Allah'ın kendilerine verdiği bu nimet hakkında (sanki nimeti veren Allah değilmiş gibi) O'na ortaklar koşarlar. Allah, insanların ortak koştuğu şeylerden münezzehtir." Rum, 21: "Kendileri ile 'huzur bulasınız diye' sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır." A'raf 190, Rum 21 ile anlam olarak paralellik arzeder ve her iki ayette de 'insan cinsinden' bahsedilir. Tüm insanların atası ortaktır. Hepsisi tek bir özden yaratılmıştır. Sonra insan türü erkek ve kadın olarak birlikte olunca, çocuk doğmadan önce anne baba, "sağlıklı olsun yeter" derken çocuk doğunca onun Allah'ın bir hediyesi olduğunu unutup, onu evrimsel sürecin sonucu oluşan bir canlı gibi görüp onun yetişmesinde dini prensipler gözardı edilmeye başlanır. Allah'ın yaratılış ve insanca yaşayışa uygun kurallarını unutulur ve şirk düşerler. Razi de bu konuda şunları söylemektedir: "Erkek eşine yaklaştıktan sonra Allah onlara kusursuz bir çocuk verince, bu verilenle ilgili olarak Allah'a ortaklar koşmaya kalkışırılar, çünkü bazen natüralistler gibi bu çocuğun yaratılışını tabiat güçlerine, bazen münecimler gibi yıldızlara, bazen da putperestler gibi putlara nispet ederler." (Razi, Mefatihü'l-gayb, XV/86-87; Veysel Kasar, Allah'ın Adalet ve Hikmeti Bağlamında Engellilik Problemi, Harran Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Yıl: 18, Sayı 29, Ocak-Haziran 2013, s. 73; Sabri Kocabay, Kur'an-ı Kerim'in Bilimsel Olarak İrdelenmesi) "Kıssanın Hz. Adem ve Havva'ya ait olduğunu söyleyen haber israiliyyattandır. Ayet ise insanların genel durumları ile ilgilidir." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 230) Zaten İblis'in kibirlenmesi ve Hz. Adem sonrası meydana gelen cinayet olayı naslarda (ayet ve hadislerde) detaylı olarak anlatılırken, şirk gibi, vahyin indirilmesinin en büyük sebebi ve Allah'ın asla af etmeyeceği bu en büyük günahı -haşa- Hz. Adem işlese idi mutlaka konu bizlere de aktarılırdı! Çünkü ilahi vahyin temel hedefi, şirki ortadan kaldırmaktır!

Allah'ın Resul'ü İsa, yoksa cehennemde mi?

Enbiya 98-99: "Gerçekten siz de, Allah'ın dışında taptıklarınız da cehennem odunusunuz, siz ona varacaksınız. Eğer onlar (gerçek) ilahlar olsalardı, ona girmeyeceklerdi. Oysa onların tümü içinde temelli kalıcıdırılar." Ateist arkadaşlarca, 'Enbiya suresindeki ayette Allah'ın dışında tapılanlar ve onlara tapanların cehennem odunu olduğu bildirilmektedir. Yine başka ayetlerde

Hristiyanların Hz. İsa'yı ilah edindikleri de söylenmektedir. Bu ayetlere göre, Hz. İsa'nın da cehenneme gitmesi gerektiği' iddia edilmektedir. Halbuki ve çoğu zaman olduğu gibi, ayetin devamını okusalar sorun olmadığını hemen ortaya çıkacaktır: "Daha önce bizden en güzel sonucun vaadini almış olanlara gelince, işte onlar cehennemden uzak tutulurlar. Onlar cehennemin uğultusunu işitmezler, canlarının istediği nimetler içinde ebedi olarak kalırlar." (Enbiya, 101-102) Hz. İsa ve onun gibi diğer salih olan kullar kendilerine Allah'ın sıfatlarının verilmesinden ve tapınılmasından masumdurlar. Onların bir sorumluluğu yoktur. Bu iddiada görülen mantık aslında inkarcılar tarafında sürekli kullanılan bir mantıktır. Ayetteki bir ifade konunun akışından kopartılarak anlamı kaydırılmakta ve kendi iddialarına delil olarak kullanılmaktadır. Oysa ayetler birlikte okunduğunda her şey net ortaya çıkmaktadır. Ayrıca ateist arkadaşlar keşke 'Aynı konudaki tüm ayetlere baksa' idiler: "Allah, "Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara sen mi 'Allah'ın dışında beni ve annemi birer tanrı kabul edin' dedin?" buyurduğu zaman o şu cevabı verir: "Haşa/asla! Seni tenzih ederim. Hakkım olmayan şeyi söylemek bana yakışmaz. Ben onlara ancak senin bana emrettiklerini söyledim: 'Benim de Rabbim sizin de rabbiniz olan Allah'a kulluk edin' dedim. İçlerinde bulunduğum sürece onların yaptıklarına tanık idim. Fakat sen beni vefat ettirdikten sonra onların halini bilip gören sadece sensin. Sen her şeye şahitsin. Allah şöyle buyurur: "Bugün doğrulara doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlar için, ebedi kalacakları ve altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan hoşnuttur, onlar da O'nun rızasını kazanmaktan ötürü mutludurlar. İşte büyük kurtuluş budur." (Maide, 116-119)

Biraz daha detaya inelim ve konuya noktayı koyalım: Arapça'da 'akıllı' varlıklar ile 'akılsızlar' yani hayvan ve cansızlara' hitap türleri farklıdır. Ayeti kerimede "ve 'mâ' tabûdüne" ifadesi geçmektedir. 'Mâ' edatı Arapça'da akılsızlar için kullanılır ve tapılan putlar kastedilir. Ayette "ve 'men' tabûdüne" şeklinde geçse, ateistler yukarıdaki soruyu sorma hakkına sahip olurlardı! Ayette akıllılar için kullanılan "men" edatı kullanılmadığı için, Hristiyanların taptıkları İsa'nın kastedildiği sonucuna ulaşmak da imkansızdır! Ama bu detaya gerek kalmadan, 'ayetin devamı veya aynı konudaki tüm ayetler bir arada değerlendirilse idi' zaten konu kendiliğinden açıklığa kavuşmaktadır.

Bu arada, kimin hangi dilde namaz kılacağı, ezan okuyacağına bile karar verme yetkisini kendisinde görenlerin bir de cennet/cehenneme girecekler konusunda da söz etme hakkını kendilerinde görmeleri hayli ironik çıkmaktadır...!

Ölürken ruhu kim alır?

"Azrail, ölüm işi ile görevlendirilen meleklerin başı olup onun emrinde çok sayıda melek görevlendirilmiştir." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 162) "Ölüm meleği tek değildir. Kur'an'da çoğul olarak bahsedilmiştir: Nahl, 33; Nisa, 97; En'am, 61; Enfal, 50; Muhammed, 27" (TDV, Komisyon, Soru ve Cevaplarla Niçin İnanıyorum? s. 53)

"De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız." (Secde, 11) Herkese tek melek vekil kılınmakta ve o melek bizzat canı almaktadır. Bu yüzden buradaki ölüm meleği ifadesi tekildir. "Öyleyse melekler, yüzlerine ve arkalarına vura vura 'canlarını' aldıkları zaman nasıl olacak?" (Muhammed, 27) Burada canları alınan birçok inkarcıdan söz edilmektedir. Onların canlarını alan da birçok melek bulunmaktadır. Her biri için vekil kılınmış ölüm meleği farklı olduğu için, burada çoğul bir ifade kullanılmıştır. Kur'an'da ve sahih hadislerde Azrail ismi geçmese de, konu hakkındaki tüm ayetleri bir arada değerlendirdiğimiz zaman, "Azrail olarak bilinen meleğin ruhları almakla görevli melekler topluluğunun reisi olduğunu veya meleklerden yardımcılarının bulunduğunu söylemek mümkündür." (Kur'an Yolu Tefsiri, IV/352)

“Allah, ölüm vakitleri geldiğinde insanları vefat ettirir.” (Zümer, 42) ayetine gelince, vekil asıl gibidir. “Vekil, işi yapması için kendisine görev verilen kişidir.” (DİA, XLIII/9) Bir mahkeme bir mahkuma ölüm cezası verse, cezayı bizzat yargıç infaz etmez, cellat bu işi halleder. Her ne kadar öldüren cellat ise de, emri veren, işin sahibidir. “Allah yarattığı şeyleri zahiri sebeplere bağlamıştır.” (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 106) “Ölüm, zahiren ölüm meleği Azrail'e bırakılmıştır ve onun yardımcıları başka melekler vardır. Kulun eceli gelince Allah, ölüm meleğini onun ruhunu almasını emreder.” (Demirci, s.124)

Ahirette insanların aralarında konuşma olacak mı?

“Kimi kimine dönüp sorarlar.” (Tur, 25; saffat, 50) “Sura üflendiğinde artık ne aralarında akrabalık bağları kalacak ne de birbirlerine soru sorabilecekler!” (Mü'minun, 101) Mü'minun 101'de henüz cennete girilmemiş sadece sura üflenmiş ve daha sevap ve günahlar tartılmamıştır. Tur 25'de ise, sevap günahlar tartılmış ve insanlar yaptığı işlere göre cennet ve cehenneme konulmuştur ve bu ayette konuşmanın olduğu yer de, cennettir. (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s.182) “Mü'minun suresi, 101. ayet; Saffat suresi, 50. ayet: İlk ayet sure üfürüldüğü zamandan, ikinci ayette ise, cennetliklerden bahsetmektedir.” (Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 334; Halil Çiçek, Müşkilul-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 64) Yani ayetlerde, farklı mekan ve zamanlar söz konusudur!

Kıyamet günü Allah insanlara soru soracak mı, sormayacak mı?

İbni Abbas: Allah'ı Teâlâ onlara, 'şunu şunu yaptınız mı?' diye sormayacaktır. Zira O bunları onlardan daha iyi bilmektedir, o yüzden Allah'ı Teâlâ, "İşte o gün insanlara da cinne de günahı sorulmaz" (Rahman, 39) buyurulmuştur. Fakat Allah (cc), “Niçin şunu şunu yaptınız?” diye sorgulayacak (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s.180-181; Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 165) İnsanlar, “bilmek değil, hesap için sorguya çekileceklerdir.” (İbni Kesir, Tefsir, IV/468,469; Zemahşeri, IV/53) “Rabbine andolsun ki, ‘yaptıklarından dolayı’ muhakkak surette onların hepsini sorguya çekeceğiz!” (Hicr, 92; Saffat, 24)

Allah verdiği sözleri zaman içerisinde değiştirebilir mi? -Nesh Konusu-

“Biz bir ayetin yerine başka bir ayeti getirdiğimiz zaman -ki Allah neyi indireceğini çok iyi bilir- “Sen sadece uyduruyorsun” dediler. Öyle değil, fakat onların çoğu bilmezler.” (Nahl, 101) Burada ayetin değiştirilmesinden kastın ne olduğu hemen bir sonraki ayette açıklanmaktadır: “İman edenlere sebat kazandırın, Müslümanlara rehber ve müjde olsun diye Rabbin tarafından bir gerçek olmak üzere ‘Kur’an’ı, Ruhul-Kudüs’ün indirdiğini söyle.” (Nahl, 102) Yani burada Kur’an ayetler arasında bir değişiklik değil, Kur’an’ın önceki kitapların yerine gönderilmesinden (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 95) söz edilmektedir. İmam Ebu'l-Hasan el-Maverdi de, Kur’an’daki bir ayetin başka ayetle değiştirilmesinin değil, “Tevrat ve İncil’deki bir hükmün Kur’an’ın bir ayetiyle değiştirmesinin kastedildiğini” (Maverdi, Nüket ve'l-uyun, III/214) söylemektedir. Aynı durum ehli kitap inananlarında da gerçekleşmiştir: Hz. İsa, Hz. Musa’nın dininde yasak olan bazı şeylere cevaz vermiştir: “Benden önce gelen Tevrat’ı doğrulayıcı olarak ve (daha önce) size haram edilenlerden bir kısmını helal kılmak üzere gönderildim.” (Ali İmran, 50) Allah’ı Teâlâ, bazı toplumlara, onlara özel imtihan için bazı kurallar koymuş, daha sonra gelen (bilindiği gibi ‘Kur’an dışındaki’ tüm ilahi kitaplar belli bir topluma özel gönderilmiştir) bir başka ilahi kitap/suhuf ile bu imtihan konusu hüküm değiştirilmiştir. Ama Kur’an, tüm insanlığa gönderilen son ve evrensel ilahi kitap olduğu için hükümleri sonsuza dek baki, geçerlidir, değişmeyecek, değiştirilemeyecektir! Kur’an ayetlerinde ise nesh tedriciliktir! Önceki hüküm bir sonraki hükmün ilk adımını oluşturur ve en mükemmele doğru bir tedrici/aşamalı yol takip edilir. Önceki hüküm, aynı şartlar oluşması hariç, artık kaldırılmıştır!

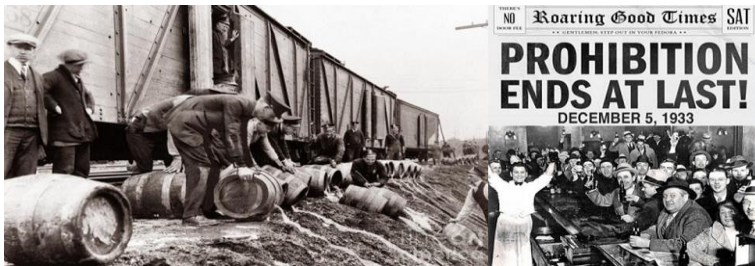
Bakara 106 ile Fâtır 43. Ve Fetih 23 ayetler çelişkili değil mi? Bakara 106’da değişiklikler olabilir denildiği halde, Fetih 23, Fâtır 43’de ise Allah’ın kanununda değişiklik olamaz denilmesi, ayetler arasında bir çelişki anlamına mı gelir?

“Biz bir ayetin hükmünü diğer bir ayetle değiştirirsek veya unutturursak (geri bırakırsak), ondan daha hayırlısını yahut onun benzerini getiririz.” (Bakara, 106) "Halbuki kötü tuzak, sadece hazırlayanın ayağına dolanır, sadece onu perişan eder. Sen Allah’ın nizamında hiçbir değişiklik bulamazsın!" (Fâtır, 43) “Eğer (o Mekke’li) kâfirler sizlerle savaşsalar, arkalarını dönüp kaçar, sonra da ne kendilerini koruyan, ne de destek olan hiç kimse bulamazlardı. Allah’ın öteden beri yürürlükte olan kanunu budur. Ve sen Allah’ın nizamında hiçbir değişiklik bulamazsın.” (Fetih, 23) Her 3 ayette Türkçeye ‘değiştirme’ anlamında çevrilse de Arapça asıllarında farklı kelimeler kullanılmıştır. Bakara, 106. ayette ‘nesh’ kelimesi geçerken, diğer iki ayette ‘tebdil’ (Fetih, 23) ve ‘tahvil ve tebdil’ (Fâtır, 43) kavramları geçer. Nesh’ten, ‘aynı doğrultuda ama daha iyiye devam eden bir süreç’ kastedilir. Zaten Kadı İbnü’t-Tayyib de, ‘Bir hüküm tamamen ortadan kaldırılmasa bile aslında veya niteliklerinde bir değiştirme yapılmasına da nesih denebilir. Çünkü bu takdirde ikincisi, birincinin aynı değildir.’ (Kur’an Yolu Tefsiri, II/708) diyerek ‘nesh’ konusunu özetlemektedir. “Allah bazı yasakları aşamalar halinde indirmiştir.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 96) Mesela içkinin haram olması 4 aşama ile gerçekleşmiş ve her ayette uygulama alanı genişletilmiştir. Fetih, 23 ve Fâtır, 43. ayetlerde ise, ‘sünnetullah’tan bahsedilir ve bunlarda bir tebdil/tahvil yani değişim olamayacağının altı çizilir. Sünnetullah, ‘Allah’ın değişmeyen kuralları’dır. Bunlar, fiziki, biyolojik, toplumsal kurallar yanında Allah’ın daima iyinin yanında olup zulme karşı olması gibi prensiplerden ve iman, ibadet, ahlak gibi kurallara dek tüm tarih boyunca hiç değişmeyen kuralları kapsar. “Biz, her şeyi bir kadere (bir düzene, ölçüye, plana) göre yarattık.” (Kamer, 49) "O, her şeyi yaratmış ve yarattığı o şeyleri bir ölçüye göre takdir etmiştir." (Furkan, 2) "Allah her şey için bir ölçü koymuştur." (Talak, 3) “Allah’ın laneti zalimlerin üzerine olacaktır!” (Hud, 18) “Onlar ki, iman etmişler ve takvaya ermişlerdir, işte onlara hem bu dünya hayatında hem de ahirette müjdeler olsun! Allah’ın sözlerinde değişme olmaz; öyleyse en büyük kazanç budur.” (Yunus, 64) ayetinde de ‘tebdil’ kelimesi geçmektedir ki, ayet zaten kendisini açıklamakta, “Cenâb-ı Hakk’ın, imanlı takva sahibi kullarına verdiği müjdeler O’nun birer vaadidir ve O mutlaka vaadini yerine getirecektir.” anlamına (Kur’an Yolu Tefsiri, III/117) gelmektedir. Yani ayetler farklı şeylerden bahsetmektedir!

Şarap iyi midir kötü müdür? 2:219’da içki (dolayısıyla şarap) günahı yararından büyük olarak, 5:90’da da şeytan’ın işi pislik olarak tanımlanmaktadır. ama 47:15 ve 83:22-25’te cennet’teki şarap ırmaklarından söz edilmektedir. İçki iyi midir (16:67), hem iyi hem kötü müdür (2:219), yoksa şeytan işi olarak sadece kötü müdür (5:90-91)? Üç yönlü bir çelişki.

İslam alkollü içecekleri 4 aşamada yasaklamıştır. “Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır.” (Nahl, 67) Nahl suresindeki bu ayette bir durum tespiti vardır. Meyvelerden hem sarhoşluk veren şeyler üretildiğinden hem de güzel rızık üretildiğinden söz edilmektedir. İçki içmek helaldir diye bir ifade yoktur. Fakat burada asıl üzerinde durulması gereken şeyin, Kur’an’da ‘güzel şeyler ile sarhoşluğun ayrı olarak’ zikredilmiş ve ayrıca bunlar ve bağlacı ile farklı şeyler oldukları topluma hissettirilmeye başlanmıştır! “Ayette, içki için, ‘ahlaken kınayıcı bir anlatımın bulunduğu’ndan şüphe yoktur. Ayette içki ile güzel rızık kelimeleri ayrı ayrı zikredilmiş ve aradaki ‘ve’ bağlacı zaten bunların farklı şeyler olduklarını göstermiştir. Ayette içki yasaklanmamış ama “güzel bir rızık” karşıt manada gösterilmiş, böylece Allah’ın onu güzel görmediğine işaret edilmiştir.” (Elmalılı, Hak Dini Kur’an Dili, I/3107) “Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (bazı) yararlar vardır. Ama günahları

yararlarından daha büyüktür." (Bakara, 219) Bilimsel temelde aynı amacı gözetmese de benzer bir görüşü Y. Z. Auckland Üniversitesinden Rod Jackson da ifade etmektedir: "Alkolün olumlu etkisi, ne miktarda tüketilirse tüketilsin, olumsuz etkisinden fazla değildir." (Jackson R., Broad J., Connor J., Wella S., Tıp dergisi, Lancet, 2005, IV/369) Bakara suresindeki bu ayette de içkinin bazı faydaları olabileceğini fakat zararının yararından daha fazla olduğu bildirilmektedir. Böylece içkide günah bulunduğu, dünyevi yararı –geçici zevkine veya alış verişinden elde edilen kârına– rağmen terk etmenin iyi olacağı, herkesin içki içtiği bu toplumda içkinin zararlı olduğu zihinlere yavaş yavaş yerleştirilmeye devam edilir. “Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın.” (Nisa, 43) Bu ayetle, zihinlerdeki bilginin pratik hayata aktarılmasında ilk adımlar atılmaktadır. Artık günde 5 kere içkiden uzak durmaya çağrı vardır. “Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bunlardan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz.” (Maide, 90-91) Bu ayetlerle son nokta konulmuş, zihinler ve bedenler artık haramı kabul edecek kıvama gelmiş ve ayetle artık içkinin haram olduğukusun olarak ilan edilmiştir. Son ayet inince ne mi olmuştur? Sahabeden Hz. Enes anlatıyor: Biz içki âlemindeydik. Ben dağıtıyordum. Bir adam geldi "İçki haram edildi" dedi. Arkadaşlar derhal "şu içki kaplarını dök, temizle" emrini verdiler. O haberden sonra kimse ağzına içki almadı. (Nesai, Eşribe 51) İçkinin haram kılındığı haberi üzerine Müslümanlar ellerindeki bütün içkileri dökmüş, (Buhari, Mezalim, 21; Beğavi, Mealim, I/250; Zühayli, et-Tefsiru'l-Veciz, 124) Medine'nin sokaklarında içki akmıştır. (Buhari, Tefsir, V/11; Müslim, Eşribe, Bab: 1, hadis no: 3) İslam, içkinin tüketimini yasaklamakla kalmamış, üretiminden satışına kadar bütün mesleklerin kazancının haram olduğunu ilan edip men etmiştir. (İbn-i Mace, Eşribe, V/7) “Sarhoşluk veren her içki haramdır.” (Buhari, Eşribe 4; Müslim, Eşribe 67,68; Tirmizi, Eşribe, 1) “Bir şeyin çok miktarda alınması insana sarhoşluk veriyorsa, onun azı da haramdır.” (Ebû Davud, Sünen, II/294) Sonuç olarak, bu ayetlerin hiçbirisi diğeriyle çelişmez, bunlar birbirini tamamlayan ayetlerdir. Nesh tedricilik olarak uygulanmış, "Toplum zihnen ve bedenen aşamalı olarak içkinin yasak olmasına alıştırılmış ve son aşamada da içki haram kılınmıştır." Amerikalı bir Ordinaryüs Profesörün kavradığını yerli ateistlerimiz anlayamamışlardır: "Hz. Muhammed Kur'an vasıtasıyla içkiyi yasaklamış ve asırlarca büyük insan kütlelerini içkinin zararlarından korumuştur. Bu netice, 20. asırda ileri Amerika'da her çeşit propagandaya ve fenni ilerlemeye rağmen elde edilememiştir." (Ord. Prof. Dr. Julius Hirsch, Hıfzıssıhha Ders Kitabı, No: 34, s. 242) Başa dönersek, İçki hicretin 4. yılında haram kılınmıştır. İçki'nin haramlığı hakkında, Mekke'de bir ayet, Medine'de 3 ayet inmiş ve bu kademeli haram kılma metodu sonuçta 'başarılı' olmuştur! Ve 1300 sene sonra, Amerika 13 yıl (1920-1933) boyunca uyguladığı ve her türlü polisiye tedbire rağmen içki yasağında bir başarıya ulaşamamıştır! Harcanan yüz milyonlarca dolar, verilen binlerce hapis ve yüz milyonlarca dolar para cezasına rağmen! Kur'an ise, 13 yıllık işkence döneminden sonra 'azıcık' ümmetin nefes aldığı Medine döneminin 4. yılında bu yasağı ilan ediyor ve tamamen başarı elde ediyordu. İslam'ın tedricen uyguladığı eğitim ile elde ettiği sonuç ve polisiye tedbirlerle ABD'de uygulanan içki yasağının sonu: Gazete haberi: “Yasak sonunda bitti!”

“Kapının önünden, içkinin haram olduğunu ilan eden tellallar geçti. Adeta Medine sokakları şarap akmaya başladı. Bodley: “Birleşik Amerika ile diğer memleketlerin kanunlar ve maddi

cezalarla yapmaya çalıştıkları şeyi, Muhammed bir günah ilan ederek lağvetti.” (R.V.C. Bodley, Hazreti Muhammed, s.105) “Halbuki önceki Arap toplumunun içki ile bağı çok güçlüdür, şiirleri bununla doludur.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 304) Bir ateistin iddiasının tuhaf bir bölümü olan, (sanki Efendimiz de (Haşa) içki içiyordu da) “kendi bırakmadığı için içkiyi yasaklamadı.” şeklinde alttan verdiği mesaj, ne müşriklerin ne de oryantalistler ise hiç aklına gelmemiştir! Bu ayet inince Efendimiz -bak ey ateist arkadaş, bu söz bir hadis, yani bu defa ayet, yani Allah değil Efendimiz konuşuyor ve ayeti ‘beyan’ ediyor: “Muhakkak ki Allah içkiye, onu sızdırana, sızdırıldığı yere, içene, içirene, taşıyana, satana, satın alana, bedelini ve kazancını yiyene lanet etmiştir!” (Ahmed, I/53; II/351; Nesai, Eşribe, 1-2; Hakim, II/305/3101) “İçki her kötülüğün başıdır.” (Ahmed, V/238) ‘Kur’an yani Allah azze ve celle, Mekke de toplum hazır değilken yasaklama ayeti indirse ve o zaman herkes bırakmasa, bu defa İslam düşmanları ne yazacaktı? Medine’deki ilk üç sene içinde yasaklansa ama içki Medine sokaklarında akmasa idi ne diyeceklerdi? Aktığında bile ithamları birbiri ardınca kesilmemektedir! Sahi ateist arkadaş, sen hiç hayatında bir kişiye olsun sigarayı bıraktırabildin mi? İçkinin sağlık, psikolojik, akıl, ekonomik, toplumsal, güvenlik konularındaki zararlarının örneklerine ‘Alkol neden yasak?’ adlı yazımızdan da ulaşabilirsiniz.

Kur’an’da içki haram kılınırken, cennette içki içilmesinin helal olması çelişki değil midir?

“Takva sahiplerine vadedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süttan ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır.” (Muhammed, 15) Dünya şaraplarının haram olmasının nedeni içinde alkol olması ve içenleri sarhoş etmesi ve bunun da akli kullanmaya engel olmasıdır. Ama cennette içilecek olan şaraplarla ne sarhoş olunacaktır ne yan tesirleri vardır ve en önemlisi ne de içinde alkol vardır: “İçenlere dokunmaz, ondan sarhoş da olmazlar.” (Saffat, 47) “Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler ki bundan ne başlarını bir ağrı tutar, ne de kendilerinden geçip akılları çelinir.” (Vakıa, 19) Yani, “Cennet içeceklerinin sarhoşlaştırma etkisi yoktur.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 100) Kısaca cennet ehlinin içeceği içeceğin dünyadakilerle hiçbir benzer yönü yoktur!

Bir Müslüman kaç kişiye eşittir?

“Eğer sizden sabırlı yirmi kişi bulunursa inkar edenlerden iki yüz kişiyi yener, sizden yüz kişi olursa bin kişiyi yener; çünkü onlar yaptıklarının bilincinde olmayan bir topluluktur.” (Enfal, 65) “Allah sizde bir zayıflık olduğunu bildi de şu andan itibaren yükünüzü hafifletti. Artık sizden sabırlı yüz kişi olursa Allah’ın izniyle iki yüz kişiyi yener, sizden bin kişi olursa iki bin kişiyi yener. Allah sabredenlerle beraberdir.” (Enfal, 66) İki ayet dikkatli okunduğunda farklı iki durumdan söz edildiği rahatlıkla anlaşılmaktadır. Bedir savaşından ‘önce’ inen Enfal 65. ayette bir Müslüman’ın inkar eden 10 kişiye bedel olduğu bildirilmektedir. Bu, Müslümanların zaafsız olmaları halinde geçerli olan orandır. Fakat Bedir savaşından ‘sonra’ inen 66. ayette ise, zaaf halinde olan yüz kişinin, iki yüz kişiyi yeneceği bildirilmektedir. Ayetlerde, Müslümanlar en zor anlarında ilahi yardımla (Enfal, 9-10) kendilerinden 10 kat üstün olan düşmanı alt etmeye kararlı müminler ile savaştan sonra gevşeyen ama hâlâ kendilerinden sayıca üstün olan düşmanla savaşmaya azimli Müslümanların kıyası söz konusudur. İki ayet arasında bir çelişki ya da birinin diğerinin hükmünü ortadan kaldırması diye bir şey söz konusu değildir. Zaaf olmaması durumunda 65. ayetteki hüküm geçerli iken, Müslümanlar arasında zaaf görülmeye başlandığında ise 66. ayetteki hüküm geçerlidir. Şuurlu mümin 10 kafire bedelken bilinç, şuur azaldıkça bu sayı aşağı doğru inmektedir. Tarihte de bunun birçok örneği yaşanmıştır. Bedir’de 300 Müslümana karşı 1000 müşrik; Mute savaşında 3.000 mücahide karşı 100.000 Bizans askeri; Malazgirt’te 50.000 Müslümana karşı 200.000 Bizans askeri vardı ve Allah’ın izni ile savaşları Müslümanlar kazanmışlardır. Zemahşeri’de bu konuda, “Önceleri nicelik/sayı

açısından Müslümanların sayısı azdı ve daha sonra sayıları çoğalınca yükü hafifleten bu ayet inmiştir.” (Zemahşeri, Keşşaf, 419) şeklinde yorum yapmıştır.

Cennetin genişliği ne kadardır? Cennet'te bir bahçe mi, birden fazla bahçe mi vardır?

"Rabbinizden olan mağfiret ve eni göklerle yer kadar olan cennete (kavuşmak için) yarışın; o, muttakiler için hazırlanmıştır." (Ali İmran, 133) "Rabbinizden olan bir mağfirete ve cennete (kavuşmak için) 'çaba gösterip yarışın' ki (o cennet) genişliği gök ile yerin genişliği gibi olup Allah'a ve Resulü'ne iman edenler için hazırlanmıştır. İşte bu, Allah'ın fazlı/ihsanıdır ki, onu dilediğine verir. Allah büyük fazl sahibidir." (Hadid, 21) Cennet, mekan olarak tek bir yer değildir. Kur'an'da 'birden fazla cennet' olduğundan söz edilir: "Rabbim makamından korkan kimse için ise iki cennet vardır." (Rahman, 46) "Bu ikisinin ötesinde iki cennet daha var." (Rahman, 62. Ayrıca; Şuara, 85; Maide, 65; Tevbe, 21; Yunus, 19; Beyyine, 8; Tevbe, 72; Rad, 23; Nahl, 31; Kehf, 107; Mü'minun, 11; Secde, 19; Necm, 15; Yunus, 25; En'am, 127; Fatır, 35) Tüm bunlardan cennetin birçok tabakası olduğu anlaşılmaktadır. Bu tabakalardan bazıının daha yüce ve nimetlerinin daha güzel veya daha efdal olması sebebiyle isimleri bize bildirilmiştir. Firdevs Cenneti mertebeye en yüksek olan cennet tabakasıdır. (Taberi, Tefsir, VXI/37-8; Mansur Ali Nasif, et-Tacü' el-Cami' li'l-Usul, fi Ahadis'i'r-Rasul, V/4033; Müslim, İmâre, 116; Nevevi, Şerhu Müslim, VIII/28; Buhari, Cihad 4) Cennet tabakaları hakkında İbn Abbas'dan gelen bir rivayette de cennetin tabaka sayısı olarak yedi rakamı verilmektedir. (Beydavi, Envaru't-Tenzil, I/119; Şuara, 85; Maide, 65; Tevbe, 21; Yunus, 9; Beyyine, 8, Ayrıca; Tevbe, 72; Ra'd, 23; Nahl, 31; Kehf, 107; Mü'minun, 11; Secde, 19; Necm, 15; Yunus, 25; En'am, 127; Fatır, 35) Cennetin 8 kat olduğuna dair bir rivayet de mevcuttur. (İbni Hacer, VII/28; İbn Kayyim el-Cevziyye, Hâdi'l-ervah, s. 87-89; Buhari, 2790; İ. Hacer, 6/12, VII/28; Ebu Davud, Vitir, 20; Müsned, II/449)

Görüldüğü gibi tüm kaynaklarda birden çok cennetlerden söz edilmektedir. Ayrıca Ali İmran ve Hadid surelerinde geçen cennet kelimeleri 'marife değil nekra' olarak vasıflanan kelimelerdir. Marife: Bilinen, tanınan, belirli kelimeleri ifade eder ki, İngilizce'de 'the' edatının karşılığıdır. Arapça'da bu isimlerin başına 'elim lam' takısı gelir. Nekra ile belirsiz ve bilinmeyen isimler kastedilir. Bu iki ayette de cennet kelimeleri marife değil nekradır yani başlarında elim lam takısı bulunmaz. Yani bahsedilen her iki cennet de belirli ve bilinen iki cennet değil, cennetlerden iki tanesidir!

Allah'a ve ahiret gününe inanmayanlarla savaşmak mı lazım yoksa onları affetmek mi lazım?

"Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Resul'ünün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın." (Tevbe, 29) Hem ateist hem oryantalistler her seferinde aynı hatalara düşmektedirler: Kur'an ayetlerindeki ifadeler, metnin ana akışından kopararak farklı manalar verilmeye çalışılmakta ve konu tümüyle farklı alanlara çekilmek istenmektedir. Oysa bu "ayetler Kur'an'ın genel mantığı ve konunun akışına göre değerlendirilse" durum daha net ortaya çıkacaktır! Ayetteki ifadeye dikkat edilirse, burada savaşmanın emredildiği insanlar 'tüm kitap ehli' değildir. Ayette 'ellezi' bağlacı kullanılmıştır. Türkçesi, 'onlar öyle kişilerdir ki' diye başlayarak, düşman olan kimselerin özelliklerini sıralanır. Bunlar, kitap verilenlerden bir gruptur. (M. İ. Derveze, T. hadis, XII/110-114) Bunlarla savaşmak istenmesinin nedeni yine onların Müslümanlarla savaşmalarından dolayıdır. Bu ehli kitaptan (Yahudi ve Hristiyanlardan) 'Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kendi resullerinin haramlarına uymayan ve hak ehline yaraşır bir biçimde itaat etmeyenlerle' savaşılır. Halbuki herkesin bildiği gibi, ehli kitaptan birçok kişi Allah'a ve ahirete vd. zaten inanmaktadır. Demek ki burada kastedilen toplum tüm ehli kitap değildir. Zaten bu ayet ateist ve oryantalistlerin anladığı gibi Müslümanlarca da anlaşılmalı idi, fethedilen ülkelerde yüzyıllar boyunca hüküm sürülen topraklarında tek bir ehli kitabın bile kalmaması ve kendileri ile evlenilen ehli kitap kızların da zorla Müslüman

yapılması gerekirdi. Savaş ile ilgili ayetler Kur'an'ın bütünlüğü içinde değerlendirilmelidir. Tüm bu iddiaların aksine, Kur'an'a göre savaş savunma amaçlı yapılır. Başka insanların topraklarını fethetmek için yapılan savaş, Kur'an'a göre dini bir savaş değildir. Allah bu tarz bir savaşı yasaklamaktadır. Bakara suresinde şöyle buyrulmaktadır: “Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın, (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez. Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşınca kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşlırlarsa siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir. Onlar, (savaşa) son verirlerse (siz de son verin) Şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (Bakara, 190-192) Ayetinde ifade ettiği gibi, karşı taraf savaşı başlatınca savaşılır ve bu savaşta aşırılığa gidilmemesi için de Allah ayrıca inananları uyarır. Savaş esnasında karşı taraf savaşa son verip aman dilerse, Müslümanlar buna uyar ve savaşa son verir. “Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever.” (Mümtahine, 8) Nisa suresi 90 ve 91. ayetler de bu görüşümüzü desteklemektedir. Söz konusu ayet, tarihte yaşanmış örnekleri de içeren “İslam barış dinidir”, “İslam kılıç zoru ile yayılmadı” ve “İslam savaş hukuku” adlı yazılar eşliğinde daha da iyi anlaşılacaktır.

İnsan neden yaratılmıştır?

İnsanın yaratılış evreleri hakkında birçok ayet vardır. Bazılarında insanın topraktan, bazılarında kuru balçıktan, bazılarında sudan, bazılarında ise ‘alak’tan yaratıldığı ifade edilmektedir. Bu farklı ifadeler bir çelişki gibi gösterilmeye çalışılmışsa da, aslında tüm bu farklı anlatımlar ‘gerçeğin farklı ifadelerinden’ başka bir şey değildir. “İnsanın yaratılışı farklı safhalarla olmuştur.” Bu aşamaların farklılığından dolayı ayetlerde bu adımlar farklı şekilde ifade edilmiştir. Şimdi ayetlere sıra ile bakalım: Hz. Adem’in yaratılışı temel olarak topraktan; “Şüphesiz, Allah katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu ‘toprak’tan yarattı.” (Ali İmran, 59) İnsan vücudunda bulunan elementlerin tamamı toprakta da bulunmaktadır. (Prof. Dr. Ali Rıza Demirkıran, İnsan ve toprak arasındaki ince ölçüler) Allah (cc) toprak ile suyun (Enbiya, 30) birleşimi olan balçıktan ilk insan ve eşini (Nisa, 1) yaratmıştır: “Hani Rabbin meleklerle demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım." (Hicr, 28) (Bu konu ‘Ahiret, beden, ruh ilişkisi’ ve ‘Hz. Adem, Havva ve çocukları, insanlık nasıl çoğalmıştır?’ konularında da ele alınmıştır.) İlk insan Hz. Adem ve eşinin yaratılışından sonra genel olarak insanın ayrı bir yaratılışı söz konusudur. Bu yaratılışın başlangıcı ise rahimlere dökülen menidir. (Kıyamet, 37; Necm, 46; Vakıa, 58) “Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla meniden (nutfeden). Sonra da sizi çift çift kıldı.” (Fatır, 11) Sperm yumurta ile birleşince alak (zigot) oluşmaktadır. Bu da insanın yaratılışındaki diğer bir safhadır. “Yaratan Rabbin insanı bir alak'tan yarattı.” (Alak, 2) "Sonra nutfeyi ‘alaka’ya, bunu da (bir çiğnem et görünümündeki) mudğaya, mudğayı kemiklere dönüştürür, sonra da kemiklere et giydirip, derken yeni bir yaratılışa mazhar ederiz. İşte bak da Allah'ın ne mükemmel yaratan olduğunu bir düşün!" (Mü'minun, 14) “Hz. Adem’in maddi yaratılış süreci, Kur'an’da altı aşamada nazara veriliyor ise de, turab (toprak), sülale min tin (çamurdan süzülen öz) ve tesviye (düzenleme) temel aşamalar olarak ön plana çıkmaktadır. Bu üçlü sınıflandırma, insanın nutfe ile başlayan, ‘alaka ve mudğa’yla farklılaşarak devam eden biyolojik gelişim aşamaları ile de benzerlik gösterir.” (M. Sait Kavşut, Kur'an’da insanın yaratılış aşamaları, e-Şarkiyat İlmi Araştırmalar Dergisi, Sayı: VII, Nisan 2012, s. 296) Sonuç olarak, İlk insan Hz. Adem’in ve sonradan doğan insanların

yaratılışlarında geçirdikleri safhalar düşünüldüğünde, yukarıdaki ayetlerin hepsinin gerçekliğin bir yönünü ifade ettiği ve kesinlikle aralarında bir çelişki olmadığı açıkça görülmektedir.

Allah, insanı "alak" [kan pıhtısı] dan mı (96:1-2), sudan mı (25:54), çamurdan mı (15:26), topraktan mı (30:20) yaratmıştır? Yoksa hiçbir hammadde kullanmadan, sadece "ol" diyerek mi yaratmıştır (3:47)

İlk insanların topraktan ve sonra normal doğum ile çoğaldığından bahsettik. Bu soruda ise, ‘ol’ emrinin mahiyeti hakkında bilgi vereceğiz. Öncelikle ‘ol’ emrinin, ‘hammadde’ gerektirmediğini nereden çıkarmıştır bu bu ateist arkadaş? Aslında mesele, hammadleden çok ‘oluşum sürecini’ doğru kavrayarak çözülebilir. Gerek Ali İmran, 47 ve gerekse aynı surenin 59. ayetinde ve hatta daha geniş anlatım ile Yasin suresi 82. ayette hep aynı kalıp geçer: ‘Kun feyekun’: “Bir şeyi istediğinde, O’nun buyruğu “ol!” demekten ibarettir, hemen olurur.” Kun: ‘ol’ demektir. Allah, ol emrini verir ve artık o iş Allah için olmuş, bitmiş demektir. Ama bir de olayın biz mahlukat, yaratılanlar açısından gerçekleşme aşamaları vardır. Mekan gibi zamanı da Allah yaratmıştır ve artık Big Bang teorisi sayesinde bilimsel olarak da bu kanıtlanmıştır ki, “zaman dediğimiz kavram, evrenin var olması ile başlamıştır.” (Alper Bilgili, Bilim ne değildir? s. 109) ve Allah zaman mekan ile sınırlandırılmaz çünkü onları yaratan zaten O’dur! Ayetin ikinci bölümü biz insanlar için olan süreci ifade etmektedir: ‘Feyekun’: Kâne fiilinin ‘devamlılık ifade eden geniş zaman kipi’ olan muzari kalıbı, ‘bir süreci’ ifade eder. Süreç, zaman, mekana bağlı olanlar için söz konusudur. Allah (cc) ise zaman ve mekanı yaratandır, zaman ve mekandan münezzehtir. Yani, Allah ‘Kun’ emrini verir ve artık Allah (cc) için zaman gibi bir sınır söz konusu olmadığı için onun indinde/katında o iş ‘olmuş bitmiş’ demektir! Ama kulları olan bizler için zaman sınırı olduğu için, aynı iş bizim için ‘oluş sürecine girmiştir.’ Allah (cc) ol deyince ‘hemen’ olan iş, biz insanlar için ise o bir süreci ifade eder ki, ayette bu ‘muzari’ fiil kalıbı ile ‘feyekun: oluyor’ şeklinde ifade edilir. Çünkü ‘muzari kipi, bir işin yapılmakta olduğunu veya yapılacağını (şimdiki ve geniş zamanı) gösterir.’ Ama ayeti tercüme edenler genellikle yaratıcının indindeki şekli ile ayeti çevirdikleri için, bu detay meallerde bazen atlanmaktadır. (Mustafa Çavdar, Mustafa İslamoğlu, Mehmet Okuyan, Mahmut Özdemir, İsmail Yakıt, Cemal Külünkoglu, Bayraktar Bayraklı, Ahmet Tekin meallerinde bu ‘süreç’ detayını okuyucuya aktarılmıştır.)

Not: Müslümanlar için gerekli olmayan bu tür detay bilgiler meallerde gereksiz görüldüğü için pek aktarılmaz. Ama gerek dilbilgisi kurallarında zaten var olan ve gerek âlimlerin de zamanında kendi kaynak eserlerinde vurguladıkları bu bilgiler, ateist iddialara cevap vermek için zamanla gündeme taşınmaya başlanmıştır. Yoksa ateistlerin iddia ettikleri gibi bu tür bilgiler onlara cevap vermek amacı ile sonradan uydurulan, zorlama yorumlar değildirler! Ayetde, Arap dil ve edebiyatı da âlimlerin kitapları da ortadadır!

Kur’an ayetlerinde bildirilen miras paylaşımın da bir hata var mı?

İnternette yıllar boyunca İslam miras hukuku ile alakalı, ‘şu paylaşımda hata var!’ diye ortalıkta dolaşan birçok örneği ele alıp cevaplarını tek tek vermiştik. Burada bir veya birkaç örneğe cevap vermek yerine, bu tür iddiada bulunanların en çok hataya düştükleri ana başlıkları aktaracak, okuyucuya bir metot sunacağız!

İslam hukukunda miras ile ilgili haklardan ve mirasın taksiminden bahseden ilme "feraiz" denir. Feraiz, İslam hukukunda başlı başına bir ilimdir. Diğer ilimlerde olduğu gibi bu ilmin de birçok alt konuları ve kendine has terimleri vardır. Kur'an'da yalnız veya başkaları ile olmalarına göre mirasçıların mirastaki paylar açıkça belirlenmiştir. Mirasçıların yakınlıkları ve sayılarına göre bazen payda ile pay eşit olmakta bazen de bu eşitlik bozulmaktadır. Paydanın paydan az olması durumunda, her mirasçının kendi hissesi oranında indirim yapılmaktadır. Payın az olması halinde ise arta kalanın, eşler dışında mirasçıların hissesi oranında arttırılarak denklik sağlanmaktadır. Birincisine "avliye", ikincisine "reddiye" denilmektedir. Avliye/reddiye konusu bir matematik meselesidir. İslam miras hukukunun sorunu değil, sonsuz sayıdaki ihtimallerin bulunduğu meselelerde ortaya çıkan ve günümüz matematik problemlerin de kullanılan bir usuldür. Matematikte yaklaşık değer: Doğal sayılarda, ondalıklı sayılarda, kareköklü sayılarda, Pi sayısında da karşımıza çıkmaktadır. Avliya/reddiyeden amaç, 'Kur'an'da verilen payların uygulanabilmesidir' yani, avliye/reddiye yapıldığında Kur'an'daki 'hisselerde azalma veya çoğalma olmamakta, o oranlar aynen korunup' uygulanmaktadır. Mirasçı, varislerine miras hukukuna göre mirası paylaştırılmadan önce isterse vasiyette de bulunabilir ve malının üçte birini (Buhari, Vesaya 3) miras olarak bırakabilir. Geri kalan 3/2 İslam miras hukukuna göre taksim edilir. Zaten Kur'an temel prensipler kitabıdır. Detaylar ise, hadislere ve bunların çizdiği sınırlar içinde görüş belirtecek olan müctehidlere bırakılmıştır. Ateist iddia, bazı miras paylaşımlarında "payların mirastan fazla geldiği" şeklindedir, doğrusu ise payların, mirastan değil, hesap gereği olarak paydalar eşitlenince paydadan fazla olabildiğidir. Böyle bir "mirasçılar tablosu" karşımıza çıktığında çözüm, paylar toplamının payda olarak alınmasından ibarettir ki, buna 'avliye' denmektedir. Nisa, 13. ayette zikredilen "Allah'ın hududu/sınırları" ifadesi, orada verilen sayıların sabitliğini değil, onların (üçte bir, dörtte bir gibi) metodolojik olarak hesaplamalarda baz alınmalarının gerekliliğini ve paylaşım tablosu ne olursa olsun, 'bu ölçülerin değişmezliğini' vurgulamaya yöneliktir. Yani, 'verilen oranlar, hesaplamanın temel oranlarıdır ve bu oranlar baz alınarak hesaplar yapılmaktadır.' Hiçbir artı-eksiye mahal bırakmadan, birçok olasılık ihtimali olan miras paylaşımlarını her seferde tek-değişmez hesap tablosuyla gerçekleştirmek imkansızdır. Bu durum, matematiksel olarak bir kesrin genişletilmesi veya sadeleştirilmesi işlemine denk düştüğü için, kesrin değeri yani ayetteki ana formül değişmemiş olmaktadır. Mesela, 3 ev miras kalmıştır ama 4 mirasçı vardır, burada 'eşit' paylaşım beklemek yanlış olur. Avliye uygulaması yaparak oranların Kur'an-ı Kerim'deki oranlarda sabit tutulması sağlanır. Avliye neticesinde dağıtılan oranlar Kur'an-ı Kerim'de belirtilen oranlardan kesinlikle 'farklı olmamaktadır.' Neticede Allah'ın (c.c.) belirlemiş olduğu oranlarda, mirasçılara taksimde bulunmaktadır. Ne az ne de fazla çıkmadan! Ortaya çıkan sorunlar yine 'ayetler esas alınarak' çözümlenmektedir.

Miras paylaşımı neye göre olur?

Miras paylaşımıyla ilgili iki ayette çelişki olduğu iddia edilir. "Sizden birine ölüm yaklaştığında, bir mal bırakacaksa anaya babaya, yakınlara, uygun bir biçimde vasiyet etmesi farz kılındı. Bu, erdemliler için bir görevdir." (Bakara, 180) "Allah size çocuklarınız hakkında öğütte bulunuyor. Bu paylaşım vasiyetteki payların dağıtılmasından ve borçların ödenmesinden sonra uygulanmalıdır ki, kimseye zarar verilmesin. Bu, Allah'tan bir vasiyettir. Allah bilir, şefkatlidir. (Nisa, 11-12) İddiaya göre, Bakara Suresinin 180. ayetinde varise vasiyetin hak olduğu söylenirken, Nisa suresinin 11 ve 12. ayetlerinde ise miras paylaşımında bazı oranlar bildirilmektedir. Bakara suresinin 180. ayetinde vasiyet etmenin bir hak olduğu, herkesin ölümünden sonra mallarının dağıtımı için vasiyet edebileceği bildirilmektedir. Fakat bir insan vasiyet etmeden de ölebilir. Bu durumda ise bu kişinin bıraktığı malları nasıl paylaşılacağı Nisa suresindeki ayetlerde ifade edilmiştir. Bu ayetler arasında herhangi bir çelişki olması söz konusu değildir. İki ayette farklı durumlara göre miras hukuku hakkındaki hükümler

bildirilmektedir. Ama ikisini de bir arada yapma hakkı da vardır, malının 3/1'i vasiyet edebilir (Buhari, Vesaya, 3, 2743; Müslim, Vasiyyet, 10, 1629) geri kalanı ise Nisa suresi gereğince mirasçılar arasında pay edilir. (İbn Mace, Vesaya, 5; Zeylai, Nasbu'r Raye, IV/399, 400)

Zülkarneyn ayeti, Güneş suda mı batmaktadır, Yer düz müdür? “Rahman, 33: “Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin sınırlarını aşıp öteye geçebilirsiniz haydi geçin! Ama (tarafımızdan verilmiş) bir güç olmadıkça geçemezsiniz.”; Kehf, 86: “Nihayet güneşin battığı yere varınca, onu kara bir balçıkta batar (gibi) buldu. Orada bir kavme rastladı. Bunun üzerine biz, "Ey Zülkarneyn! Onları ya cezalandıracak veya haklarında iyi davranma yolunu seçeceksin" dedik.”; Kehf, 90: “Nihayet güneşin doğduğu yere ulaşınca, onu öyle bir kavim üzerine doğar buldu ki, onlar için güneşe karşı bir örtü yapmamıştık.”; Şems, 6: “Yere ve onu yayıp döşeyene and olsun.”; Nebe, 6-7: “Biz, yeryüzünü bir döşek, dağları da (yeri tutan) kazıklar yapmadık mı?”; Hicr, 19: “Arzı da yaydık, oraya sağlam dağlar yerleştirdik, orada ölçüleri belli her türden ürünler bitirdik.” Güneş dünyanın bir ucundan doğup diğer ucundan batıyor.

Zülkarneyn ayetlerinde, 'Güneşin yanında bir kavim buldu' denilmektedir. Güneşin yanında bir topluluk olmadığı zaten bilinen bir husustur. Bu durum tıpkı, denizde yolculuk eden kişinin güneşi, sanki denize batıyormuş gibi görmesine benzer. (Fahrettin Razi, Mefatih'ül-Gayb, XXI/495) Ayette de, "Güneş kara balçıkta batıyordu denmemiş, bilakis "Zülkarneyn güneşi kara balçık'ta batarken gördü" denmiştir. (Ebu Said Abdullah Kadı el- Beyzavi, Envaru't-Tenzil, III/291) Yani ayette Zülkarneyn'in bakış açısı edebi bir anlatımla sunulmuştur. Rahman, 33. ayette verilen mesaj şudur: Bir gün gelecek yerlerin ve göklerin sınırları aşılabilecektir. Bu, insanlara verilen 'güç, bilgi, delil' anlamlarına gelen 'sultan'la (Hud, 96; A'raf, 71) ancak başarılabilir. Yani bu ayette bir gün göklerin sınırlarının aşılabileceği bizlere bildirilmekte ve bunun bir 'güç, bilgi' ile mümkün olabileceği ifade edilmektedir. Zümer, 5. ayette, “O, gökleri ve yeri hikmet ve fayda esasına göre yarattı; sürekli olarak geceyi gündüzün, gündüzü gecenin üstüne sarmaktadır.” buyurulmaktadır. 'Sarmaktadır' anlamına gelen kelimenin Arapçası, fiili muzari kalıbında olan 'Yukevviru'dur. Fiilin kökü 'Kevvere'dir ve Türkçede de dünya anlamında kullanılan 'küre' kelimesi de bu kökten türemiştir. Yani ayet, gece ve gündüzün birbirine sarıldığını 'kevvere' fiili ile ifade etmektedir ki, Arapçada bu fiil, 'Top gibi yuvarlak yapmak, sarıyı başa sarmak' anlamlarına gelir. (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 22) Arapça'da da 'Kurretü'l-Kadem' kelimesi, 'futbol topu' için kullanılmaktadır." (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 75) “yukevviru, küreleştirmek demektir.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 23)

Zümer, 5 **يَكْوُرُ الْبَلَّ عَلَى النَّهَارِ**
küre كُرَّة

Yasin, 40: “Ne güneşin aya yetişip çatması uygundur ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzüp gider.” Küre ne kadar hızlı dönerse dönsün karanlık ve aydınlık birbirinin sınırını aşamaz! Şems, 6. ayette, dünya misafirhanesinin insan için hazırlandığı anlatılmaktadır. Nebe, 6. ayet, insanın kalacağı mekan ile alakalıdır. Nebe, 7. ve Hicr, 19. ayette ise 'sağlam' kelimesi ile bize işaret edilen ise şudur: Eskiden dağların yükselti olduğu zannedilirdi fakat günümüzde, ayetinde işaret ettiği gibi köklerinin de olduğu bilinmektedir ve bu kökler sarsıntıları en aza (Enbiya, 31; Lokman, 10; Nebe, 6-7) indirmektedir ki, buna da bilimde 'izostazi' denmektedir.

“Tekvir, 1-2: “Güneş dürülüp karardığında, yıldızlar dökülüp söndüğü zaman.” Soru: Sanki yıldızlar tavandan yeryüzüne dökülüyor. Ancak düz yüzeyler dürülebilir.” Cevap: Güneşin

dürülmesini anlatan kelime 'Kuvvirat'tır ve sarmak anlamındaki 'kevvre' kökünden türemiştir. Yukarıda belirtildiği gibi 'Küre' kelimesi de aynı kökten gelmektedir. Ayrıca, Zümer, 5. ayette, "Gökleri ve yeri hak ile (yerli yerinde) yaratmıştır. Geceyi gündüzün üzerine sarar, gündüzü de gecenin üzerine sarar." ayetinde de yine aynı kökten gelen 'yükevviru' kelimesi kullanılmıştır. Bu kelime Arap dilinde, "yuvarlak bir şeyin etrafına bir şey sarmak" anlamına gelmektedir. (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalsın, s. 192, 196) Dolayısıyla ayette, ateist iddianın aksine düz bir alanın dürülmesi söz konusu edilmemektedir. Yıldızların dökülmesi, sönmesini anlatan kelime, 'İngederet'dir ve bu kelimenin kökeni, 'gedere' fiilidir. Arapça sözlüklerde, 'bulanık olmak' anlamında kullanılır. Güneş kararınca ve yıldızların da yakıtı tükenince içe çökerler, gaz devlerine dönüşür, 'bulut' haline gelirler.

"O Rab ki, yeri sizin için bir döşek yaptı." (Bakara, 22) Bizzat bu ayetin kendisi 12. yy. âlimlerinden Fahrüddin Razi (Razi, Mefatihul Gayb III, IV/164) ve Beyzavi (Beyzavi, Envarul Tenzil, I/55) gibi müfessirler tarafından dünyanın yuvarlak olduğuna delil olarak kullanılmıştır. "Ve ardından yeryüzünü düzenleyip yaymıştır." (Nazi, 30) ayetinde geçen 'dehâhâ' kelimesi de Fahrüddin Razi tarafından şöyle izah edilmiştir: Bu kelime köken olarak dünyanın yuvarlak olduğunu göstermektedir. (Razi, Mefatihul Gayb, XXXI/46)

Kur'an'da güneşin suyu içinde battığı iddiası mı vardır?

Kehf, 86. ayet, güneş suda mı batmaktadır? Ayette, Zülkarneyn'in gün batımı algısından bahsedilmektedir. Güneşin ufukta batışı tasvir edilmiş, betimlenmiştir. Ayette 've-vecede: Zülkarneyn buldu' ifadesi geçer. Yani ayet bir doğa olayından bahsetmez, Zülkarneyn'in 'bakış açısı ile' olayı tasvir eder, O'nun nasıl gördüğünü bize aktarır. Günümüzde de 'Güneş battı/doğdu' ifadesini, hem de her dilde kullanılır. Mesela İngilizcede, 'Sunset' kelimesi aynen kullanılır, İngilizler güneşin 'battığına' mı inanmaktadırlar? Fransızca, 'Coucher de soleil', Almanca, 'Sonnenuntergang', Çince, '太阳日落' vd. hep aynı anlamlara gelir! İşin ilginç Kur'an'daki bilimsel ayetleri inkar edemeyen ateistler, Hz. Muhammed'in bu bilgileri Hindistan'dan Yunanistan'a, Amerika'dan Mısır'a dek (Matematikten astronomiye, tıptan Jeolojiye birçok) bilimsel metinlerden elde ettiğini iddia ederler. Ama bu iddialarında ise, Hz. Muhammed'in güneşin nerede battığını bile bilmediğini ileri sürerler! O kadar bilgiyi ('Kur'an ve Bilim' adlı yazımıza bakılabilir!) okuma bilmeyen ('Ümmi Peygamber' adlı yazımıza bakılabilir!) Hz. Muhammed öğrendi de bu basit bilgiyi mi atladı? Yoksa ateistler herhangi bir metot olmadan sadece saldırı ve hata arama güdüsü ile mi hareket etmektedirler?! Haydi iyi niyetle yaklaşalım, bu tür sorularda neden temel neden kelimelerin anlamlarını kavrayamama ve anlayış eksikliğidir. Bu ayette iki yerde geçen ve Türkçeye "Batmak" olarak çevrilmiş 'iki ayrı' kelime vardır: "Sonunda güneşin battığı (Arapçası: Mağribe) yere kadar ulaştı ve onu kara çamurlu bir gözede batmakta (Arapçası: Tağrubu) buldu, yanında bir kavim gördü." Ayette, 'güneşin suyun içine batıyormuş' şeklinde bir ifade olduğunu iddia edilmektedir. Halbuki "güneşin batması" ile "bir şeyin suda batması" Türkçe'de 'aynı' kelime ile ifade edilse de bu kelimeler Arapça'da 'ayrı ayrı' kelimelerle ifade edilmektedir. Ateistlerin bu farkı bilmemesi veya karmaşadan yararlanmak istemesi sonucu böyle bir iddia ortaya atılmaktadır. Güneşin batması ayette "Ğarebe" fiiliyle ifade edilir. Hatta bu kökten türeyen kelimeler Türkçeye'de geçmiştir. Örneğin "garb" ya da "mağrib" aynı kökten türeyen kelimelerdir, "batı" (yön) anlamına gelir. 'Bir nesnenin suda batması'nın Arapçası ise "ğareke" fiilidir ve 'ğarabe'den farklı bir fiildir. Bu kelime de aslında Türkçeye geçmiştir. 'Suya gark oldu' derken bu fiilden türetilen kelime kullanılır. Kur'an'da da, bir şeyin suyun içine batması anlamında bu kelime kullanılır. Mesela Kehf suresinde: "İçindekilerini batırmak (ğarake) için mi onu deldin?" (Kehf, 71) buyurulmaktadır. Demek ki ayet 'güneşin suda battığını ifade etmemektedir.' Güneşin batmasıyla, bir şeyin suda batmasının Türkçede tek bir fiil olan

‘batmak’ kelimeyle kullanıldığını, Arapçada ise farklı iki fiil kullanıldığını görmüş olduk. Dolayısıyla yukarıdaki ayette de güneşin suyun içinde bir cisim gibi batmasından bahsedilmesi söz konusu değildir. Ayette anlatılan güneşin ‘batışdır.’ Aslında Türkçedeki batmak fiilinin Arapça karşılıklarını bilinmese bile, yukarıdaki eleştirileri yapan arkadaşların anladığı gibi anlamak için ancak art niyetli olmak gerekir. Mesela biri “Ben dün deniz kıyısında gittim ve güneşin denizde batışını seyrettim” dese, bundan ateistler güneşin suyun içine battığını mı anlayacaklardır? Ya da “Güneş her sabah doğuyor” derken ateist arkadaş güneşin bir annesi var, her sabah bu anne doğum yapıp güneşi doğurduğunu mu düşünür? Zaten kelimelerin Arapça karşılıklarına baktığımızda konunun çok açık olduğu anlaşılmaktadır. Güneşin battığı yer olarak ayette geçen kelimenin orijinali “mağrib” kelimesidir. Bu kelime ‘batıda bir yer’ anlamına gelir. Bu ifade Batıda gidilecek en uzak yeri ifade etmektedir. Mesela, Kuzey Afrika ülkesi Fas’a Araplar “mağrip” adını vermişlerdir. Çünkü batı yönünde gittikleri en son yer Fas’tır. Ayrıca günümüzde de Türkçede ya da diğer dillerde benzer ifadeler kullanılır. Japonya bir uzak doğu ülkesidir. İngilizcede de, Türkçe’deki ile aynı anlama gelen “Far East” kullanılır.

Önemli not: Yukarıda örneklerde gördüğümüz gibi, Kur’an ayetleri Türkçeye çevrilirken, Arapça fiil kökleri ile Türkçe karşılıkları bazen tam motamot, birebir çevrilip aktarılamamakta, aslında buna da çevirilerde fazla dikkat edilmediği görülmektedir. Tabii bunda, ‘Bir gün ateistler çevirilerdeki eksik-yanlışlardan hareketle Kur’an’da hata arar’ diye düşünülememesinin de etkisi vardır. İşin daha da trajikomik tarafı, ateistlere cevap vermek için Arapça asıllı kelimelerin birebir anlamlarına dikkat çektikçe, bizlerin, ateistlerin ‘Bizi kandırmak için kelimelerin anlamları ile oynuyor, anlamlarını değiştiriyorlar’ türü isnatlarına muhatap olmamızdır. Örneğin, ‘hasbelkader’ kelimesi, "rastlantı sonucu olarak, rastlantıyla" şeklinde Türkçeye çevirmektedir. Kader kelimesinin tesadüf kelimesi ile açıklanmaya çalışılması, bir araya gelmelerine imkan olmayan iki zıttın birbiri yerine kullanılması kadar absürt bir olaydır. Kader ile tesadüf birbirinin zıttı olan iki ‘alternatif’ kavramdır, birbiri yerine kullanılabilmeleri imkansızdır! İşte ateistlerin anlamadığı, anlayamadığı ve asla da anlamak istemediği realite; hiç bir çevirinin aslın yerini tutmayacağı, tutamayacağı gerçeğidir! (Bu konu ayrıca, ‘Neden ateist olmadım?’ adlı yazımızda ele alınmıştır.) Bir de üstüne bu iki kavramın ayrılığı gerçeğini dile getirdiğimizde, ‘İslam’ı olduğundan farklı göstermeye çalışmak, kelimelerin bilmem kaçınıcı anlamını kullanmak’ türü ithamlarla gerçeği reddetmeye çalışmaktadır ateistler. Ey ateist arkadaş! Hem bilmiyorsun, hem bilmediğini de bilmiyorsun hem de bilmeye niyetin yok ve üstüne bir de bilgiçlik taslıyorsun! Etme!

Şurası da özellikle bilinmelidir ki, İslam’ın kimseye sevdirmeye ihtiyacı yoktur! Eğer bizim böyle bir niyetimiz olsa hadisleri reddeder, mezhepleri savunmaz, had cezalarını yumuşatır, tesettürü değiştirir, sol veya liberal jargonla konuşur, ‘taaddüd-i zevcat yok’ der, ‘Hz. Adem’in babası var’ der, evrimi savunurduk! Biz, İslam’a hizmet edebilme lütfuna sahip olabilmeye çalışırız ve bunu İlâhi Rabbimiz ikram ederse hamd eder sonra secde ederiz!

Kur’an’a göre yeryüzü düz müdür? Şems, 6. ayet: "Yere ve onu yayıp döşeyene andolsun ." ve Naziat, 30. ayet: "Ardından yeri düzenleyip döşedi."

Şems suresi 6. ayetteki “tahâhâ” sözcüğü ile Naziat sûresinin 30. ayetindeki “dehâhâ” sözcüğünün anlamları aynıdır. Nasıl ki aslı “temur” olan kelime günümüzde “demir” olarak kullanılıyorsa, benzer durum Arapçada da karşımıza çıkmaktadır. Arap dilinin ünlü sözlük yazarı, meşhur dil bilimci İbn-i Manzur, ‘Lisanü’l-Arab’ın da bunu açıkça dile getirmektedir: “Tahâ: Ferra şöyle açıklamıştır: tahâ’ ve dehâ’ bir ve aynıdır. Şimr de şöyle demiştir: Tahâhâ, dehâhâ anlamındadır. ط - tı harfi, د - del harfinden dönüşmüştür. Bu sözcüğün anlamı içerisinde, bitkilerin yeryüzüne yapışması ve yayılması anlamı da mevcuttur.” (Lisanü’l-Arab, V/574)

Buradaki mucize, sıradan “yaymak ve döşemek” eylemi için Arapçada ‘beseta’ ve ‘vessea’ sözcükleri kullanılırken bu ayette yerkürenin yayılıp döşenmesi için, tahâ” ve dehâ” kelimelerinin kullanılmış olmasıdır. Çünkü bu sözcükler sıradan ve normal bir yaymayı değil, arzın şekline uygun olan “yuvarlakça yayma”yı ifade etmektedir. Detaylarına bakalım: Dehâ: “dahv” sözcüğünün manası, “devekuşu yumurtası” demektir. Bu sözcüğün türevlerinden olan “midhat” Mekkelilerin yuvarlak taşlar ve ceviz ile oynadıkları, bugünkü golf oyununa benzer bir oyunun adıdır. Ebi Rafi’ rivayetinde, Peygamberimizin torunları Hasan ve Hüseyin’in de bu oyunu oynadıkları anlatılır. “dahv” sözcüğünün türevlerinden olan “medâhî” sözcüğü de, kursa/yufka gibi yuvarlak taşlara verilen addır. (Lisanü’l-Arab, III/310-311) “Yuvarlakça yaymak, döşemek” anlamındaki sözcüğün yeryüzü için kullanılması, yeryüzünün insanların ve diğer canlıların yaşamasına ve yiyeceklerini sağlamasına elverişli bir şekilde yaratılmış olduğuna ve şeklinin de tam yuvarlak değil, yuvarlakça olduğuna işaret eder. Dünyamızın şeklinin “kutuplardan basık elipsoit (dönel elipsoit)” olduğunun daha yeni sayılabilecek bir tarihte keşfedildiği hatırlanacak olursa, 14 asır önceden yeryüzünün şekli için “dönel elipsoit”e en benzer yapıdaki devekuşu yumurtasını anlatan bir sözcüğün kullanılması gerçek ve büyük bir mucizedir. Peki, İslam âlimleri bu ayetten hareketle dünyayı nasıl tasavvur etmişlerdir? İbni Teymiye “İslam âlimleri dünyanın yuvarlak olduğunda icma etmiş/birleşmişlerdir.” demektedir. (İbni Teymiye, Mecmu’ül-fetava, XXV/195) Ayrıca İbni Hazm, İbni Cevzi “dünyanın yuvarlak olduğunu da delilleriyle açıklamışlardır.” (İbni Teymiye, Mecmu’ül-fetava, VI/586; İbni Hazm, el-Fasl fi’l-milel, II/78) Fahreddin Razi şöyle der: “Bazı kimselere göre, yerküresinin yayılmış olarak sergilenmesi, onun küre şeklinde olmamasını gerektirir. Bu, yanlış bir düşüncedir. Çünkü yuvarlak bir cisim büyük olduğu takdirde, bir sergi gibi üzerinde yaşanmaya müsait olur.” (Razi, Mefatihü’l-gayb, II/104; Tefsir-i Kebir, 5, 174, 525) İmam-ı Gazali: “Kimileri de göklerin yuvarlak (kürevi) olduğunu söylemiştir. Mühendislerin hepsi bu görüştedir. Biz, bu hususta onlarla aynı görüşteyiz.” (Gazali, T. Felasife, s. 80; Tefsir-i Kebir, XVIII/149; AA, 31.12.2019) Seyyid Şerif Cürcani de, kainatta yuvarlaklığın bir kanun gibi görüldüğünü, bundan yerküresinin istisna edilemeyeceğini vurgulamış ve ilgili ayetleri bu çerçevede değerlendirmiştir. (Cürcani, S. Şerif, Şerhu’l-Mevakıf, II/441- 442) Beydavi ve onu takip eden Nesefî, Bakara Suresi’nin 22. ayetinde yer alan “O, öyle bir Allah’tır ki, yeryüzünü size bir döşek yaptı.” cümlesini tefsir ederken, “Arzın insanlar için döşek gibi yayılıp sergilenmesi, onun küre olduğu gerçeğine aykırı değildir.” (Beyzayi, Envarul Tenzil, I/55; Mecmu’t-tefasir, I/75) demektedirler. İmam-ı Azam Ebu Hanife’nin de, Dünya’nın şekliyle ilgili “Yeryüzü bir portakal gibi yuvarlaktır.” dediği nakledilir. (Muvaffak, Menakib-u Ebi Hanife, I/161) 1350 yılında vefat eden İbn Kayyım da, Bakara 22. ayeti açıklarken, “bu ayetteki satıh (sutihat) ifadesiyle arzın üzerinin canlıların yaşamasına, yerleşmesine elverişli hale getirildiğinin kastedildiğini, bu durumun arzın kürevi olmasına aykırı olmadığını” söylerken (İbn Kayyım el-Cevziyye, et-Tibyan fi Aksami’l-Kur’an, s. 372); 1064’te vefat eden İbn Hazm, “Arzın yuvarlaklığının beyanı” başlığı altında, “ilimde önder vasfını hak etmiş hiçbir İslam aliminin dünyanın yuvarlaklığını inkar etmediğini, onlardan hiçbirinin buna aykırı bir söz söylemediğini, bilakis Kur’an ve sünnette arzın kürevi olduğuna dair deliller bulunduğunu” (Muhammed Ali b. Hazm el-Endelusi ez-Zâhiri, el-Fasli’l-Milel ve’l-Ehva ve’n-Nihal, II/97) yazmaktadır. Evet, “982 yılında Bizans’a elçi olarak giden ünlü İslam âlimi Bakıllani, "Siz de biliyorsunuz ki Dünya yuvarlaktır." diye söze başlarken, 1000 yıl önce yaşamış olan Endülüslü alim İbn-i Hazm, Zümer suresi 5. ayetten hareketle, dünyanın yuvarlak olduğunu açıklıyor, Kur'an yorumcusu Fahreddin Razi, "dünyanın küre şeklinde olduğu gerçeğini" 800 yıl önce açıkça ilan ediyordu.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar, s. 57-58) “İmam Razi, Taftazani, Seyyid Şerif Cürcani, Gazali, İbrahim Hakkı ve Hüseyin Cisri gibi âlimler dünyanın küre şeklinde olduğunu söylerken Batı dünyası dünyanın yuvarlak olduğunu beyan eden bilginleri engizisyona gönderiyor, kitaplarını yakıtırıyordu.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 24) Hristiyan bir bilim adamı, dünyanın küre şeklinde olduğu görüşünü Müslüman ilim adamlarına borçlu olduğunu itiraf ederken bizdeki ateistler hâlâ İslam’a çamur atma gayreti içindeler. "Toledo'nun 1085 yılında zaptı, Hristiyan astronomi bilgisine çok ilavelerde bulundu ve dünyanın küre şeklinde

olduğu doktrinini canlandırdı." (Will Durant, The Age Of Faith, s. 341-343) Batının İslam âlemine gerek bilimsel buluşları gerek rönesans'ı borçlu olduklarına dair detaya, 'İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri' başlıklı yazılarımızdan ulaşabilirsiniz.

Hicr 19: Biz yeri yaydık, üzerinde sabit dağlar bıraktık... Yorum 1: "yeri yaydık" ifadesi kesinlikle yeri bir tepsi gibi gösteren bir ifadedir. 2: dağların yerin üzerine daha sonradan bırakıldığı söyleniyor. ama biz biliyoruz ki dağlar volkanik ve tektonik hareketler sonucunda oluşmuş coğrafi yapılardır. öyle gökten zembille inmiş değillerdir.

Önce ateist kesimin de itiraz edemeyeceği birkaç yazardan alıntı ile konumuza giriş yapalım. Cumhuriyet eski genel yayın yönetmeni Can Dündar toprak için 'yeryüzü battaniyesi' ifadesini kullanır. (Can Dündar, Tutuklandık, s. 238) Yine 1961 darbesinin anayasasını hazırlayanlardan olan Hıfzı Veldet Velidedeoğlu da çimenler için 'Halı' kavramını kullanmaktadır. (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların İzinde, 2. Kitap, s. 35) Yaşar Kemal'in bir eserinin adı da, 'çok sıkıntılı, baskıcı bir ortamı' ifade etmek için kullanılan, 'Yer Demir Gök Bakır'dır. Battaniye/Halı düz yere serildiğine göre 'Acaba Dündar'a/Velidedeoğlu'na göre yeryüzü düz müdür?' diye sorabilir miyiz? 'Rahatlığı' ifade eden 'yerin yayılması/döşek olması' ifadelerini anlamamakta ısrar eden materyalist kesim, Yaşar Kemal'i nasıl anlayacaktır?! Ya, "Yıldızlarla süslü gökyüzü üzerlerine yorgan, Karadeniz'in dalgaları ise altlarına döşek olmuştu." (Ayça Yolkolu Öksüz, Hüzün aş olunca) cümlesini ya da "Yıldızlı gökten yorgan yaptım çektim üstüme" (Salih Yalçın, Vicdan şiiri, Dil ve edebiyat Dergisi, Sayı: 187, Temmuz 2024, s. 14) şiirini, Havva Selda Bağcan'ın "Uğurlar olsun, uğurlar olsun Hüzünlü bulutlar yoldaşın olsun" sözünü? Bulutların da duyguları mı vardır? Veya Leman Dergisinin 'Yorganım kainat' (Leman Cilt 122, Özel 1538-1547, 2023) kapağını?! 'İcaz' ile yani 'sanatsal anlatımlarla' dolu olan (Bu konuda, 'Teşbih, mecaz' adlı yazımıza bakılabilir) Kur'an'ın (DİA, i'caz'ı'l-Kur'an maddesi) bu üslubunun habersiz iken bir de bilgiçlik taslayarak Kur'an'da hata arayanları, kendi yoldaşlarına havale edip gelelim ilk soruya: "Ayetin mealinde, 'yeri sizin için döşek gibi yaptık-yaydık' denmektedir. Yani yatakta nasıl insan rahatsa, yeryüzünde de insan için öyle rahat edeceği şekilde yaratıldığı sanatsal olarak ifade edilmektedir. Öyle ya, meyve sebze, et süt, yumurta, bal... Hiç birini biz tek tek topraktan toplayıp/seçip/eleyip/birleştirip yapmıyoruz. Bitkiler, topraktaki mineralleri birleştirip meyve sebze yapıyor, göğe yükselen bulutlar uzayda kaybolmayıp yere yağmur olarak iniyor, suyun kaldırma kuvveti denizleri taşımada kullanmamızı sağlıyor, arı tek tek dolaşıp çiçek özlerinden bize bal yapıyor... Kanunlar yine olsa ama Allah çekim kanununu denize, kaldırma kuvveti yasasını yeryüzüne uygulatsa idi halimiz nice olurdu? Buhar gökte yoğunlaşmasa ve yerdeki insan-bitki-hayvan susuzluktan kırılırken başımızın üstünde tonlarca su gezip dursa...! Evet, görüldüğü gibi "Yüce Yaratıcı yeryüzünü insan için hazırlamıştır." (Hacı Ali Şentürk, Ateizm, Sonuçsuz Serüven, s. 166) Konuya dönersek, ayetteki 'dehâ' kelimesinin kökeni 'dahv'ın anlamı ve içeriği yukarıda açıklanmıştır. Zümer suresi 5. ayette geçen "Tekvir" kelimesi, 'bir şeyin başka bir şeye sarılması' anlamına geldiğine göre ayette geçen gece gündüzün tekvir edilmesi ile neyin kastedildiği kendiliğinden ortaya çıkmaktadır: Gece gündüz yuvarlak bir zeminde birbirine sarılmaktadır.

Dağların yukarıdan bırakılması konusuna gelince: Peygamber Efendimiz bir hadisinde "Allah hastalıkların درمانını da indirmiştir." buyurmuştur. (Tirmizi, Sünen, VI/383, Tıb,2, Hadis No: 2038; Ebu Davud, II/331, Tıp,1, Hadis No: 3855; İbn Mace, Sünen, II/1137, Tıb,1 Hadis No.3436) Hastalık da tedavisi de gökten inmez. Ama her iyi şey Yüce Yaratıcıdan bize gönderilmiştir. Yüce makamdan, Yaradan'dan yaratılana gelen ise, 'indirme' kelimesi ile ifade edilmektedir. Dağlar gibi, depremden, uzun süre yaşamaya (Mynet, 11 Aralık 2014) suyun yeryüzünde kalmasını sağlamasından, obeziteyi azaltmasına birçok faydası olan nimetler için de Yüce Yaratıcı benzer manaya gelen kelimeyi (Elkâynâ fihâ revâsiye: Dağları yerleştirmek, bırakmak) kullanmıştır. Dağları (Revâsiye) aşağıda daha detaylı anlatacağız. Hristiyan bir oryantalist olan Watt kadar objektif olamayan ateistler, Kur'an'da

hata arama gayretinden vazgeçmeseler de, gerçekler her zaman eninde sonunda ortaya çıkmaktadır. M. G. Watt, 'Hz. Muhammed'in Mekke'si' adlı kitabın 17. sayfasında şöyle söylemektedir: "Eğer Kur'an, -tesadüfen bile olsa- yeryüzünün Güneş'in etrafında dönüyor olduğunu söylemiş olsaydı, bu, düşmanlarına Kur'an'ı reddetmek için ekstra bir gerekçe sunacaktı. Bunun yerine, oldukça açık ifadelerle 'Allah'ın yaydıkça yaydığı, düz bir yeryüzünden' bahsedilir. Bunu ifade etmek için, birkaç farklı Arapça kelime kullanılmaktadır. Ancak bunların hepsi, kuşkusuz yeryüzünün düz olduğuna dair özel bir vurgu taşımamaktadır."

Nebe, 6-7: "Yeryüzünü bir döşek yapmadık mı? Dağları da birer kazık?"; Enbiya, 31: "Yeryüzüne onları sarsmasın diye sağlam dağlar yerleştirdik."; Nahl, 15: "O, sizi sarsmaması için yere sağlam dağlar yerleştirdi." Depremi dağlar mı önüyor şimdi yani, e hadi hiç deprem olmasa neyse de daha 4 yıl önce sallandık.

Nebe, 6. ayetteki 'döşek' kelimesini açıkladık. Nebe, 7. ayette 'cibal' yani dağ kelimesi geçer ve kazığa benzetilir. Kazıkların görülen kadar görülmeyen bölümleri de vardır! "Dağların bir de gözükmeyen yeraltına doğru inen bölümleri vardır. "The Earth" (Yeryüzü Kitabının yazarı Frank Press: "Dağları, kökünün çoğu toprağın derinliklerinde olan çiviye (wedge like shape) benzetir." (Frank Press, Earth, s. 435; Cüneyt Avcıkaya, Kolaycılığa kaçmanın adıdır deizm, s. 34) "Kıtaların daha kalın olduğu dağlık bölgelerde yer kabuğu mantoya derinlemesine saplanır." (Carolyn Sheets, Robert Gardner, Samuel F. Howe, General Science, s. 305) Prof. Siaveda: "Kıtalarındaki dağlarda, hafif ve yoğunluğu az madde yerin içine doğru kök olarak uzanır. Okyanuslardaki dağlarda da, dağı kök gibi destekleyen hafif madde vardır." (beconvinced.com/science/QURANMOUNTAIN.htm) Mesela Everest dağı yaklaşık 9 km. iken gözükmeyen kısmı yaklaşık 125 km. uzunluğundadır. Yani ayette bilimsel bir mucize vardır.

Dağlar ve deprem ilişkisini anlatan ayetler için iki yorum vardır ve ikisi de bilimle uyum halindedir. Enbiya, 31 ve Nahl, 15. ayetlerde dağ diye tercüme edilen kelimenin aslı, Arapça dağlar anlamına gelen 'cibal' değil, ağırlıklar anlamındaki 'revasiye' kelimesidir. Eğer bu kelimeyi dağlar anlamında çevirirsek birinci yorum şudur: "Onları sarsmasın diye yeryüzüne dağları yerleştirdik." (Enbiya, 31) Dağların yerkabuğunun genel dengesini sağlamadaki etkisi 'izostasi' diye tanımlanır. Webster's New Twentieth Century Dictionary'de (Webster'ın yeni 20. yüzyıl sözlüğü) bu terim şöyle açıklanır: "Jeoloji'de dağların Dünya yüzeyinin altında oluşturdukları yerçekimsel kuvvet sayesinde yerkabuğunun genel dengesinin sağlanması!" (Ayrıca detay için: M. J. Selby, Earth's Changing Surface, s. 32) The Earth (Yeryüzü) adlı kitabın yazarı olup, aynı zamanda ABD Bilimler Akademisi başkanı olan Frank Press de bu görüşü savunmaktadır. Yine dağlık ve kayalık bölgelerde kurulmuş evlerde deprem hasarlarının daha az olduğu ve dağların depremin şiddetini emdiği bilinen bir gerçektir. (Prof. Dr. İlyas Yılmaz, Doç. Dr. Ali Özvan, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Jeoloji Mühendisliği Bölümü, "Van Toplu Konut Modeli Anadolu'da Nasıl Yaygınlaştırılabilir?" Bildirisinden) Dünyamızın merkezindeki dinamik hareketlilik (iç kuvvetler), dünyamızın dönmesi, kıtaların hareket halinde olması gibi nedenlerle yeryüzünde bulunan 15 büyük tektonik plakalar birbiri ile çarpışır ve bu dağların oluşumuna ve depreme neden olur. Yerkabuğunun zayıf noktalarının dağlar ile kalınlaşarak dengelenmesi sayesinde tektonik plakalar üzerine binen stres dengelenir. Dağlar yeryüzünde büyük bir denge unsuru olarak görev yapar ve sarsıntıları azaltır. Muhammed Esed de ayeti şöyle açıklamaktadır: "Yer kabuğunun, yer altındaki magma ve gaz tabakalarının üzerini kapatıp dışa püskürmesini büyük ölçüde önleyecek bir yapı kazanmasıyla dünyanın üzerinde yaşanabilir hale gelişine işaret" edilmektedir. (Esed, Kur'an mesajı, s. 643-644)

'Dağlar sarsıntıyı engelliyorsa, neden Japonya gibi dağlık bölgelerde depremler çok oluyor da, Arabistan gibi düz bölgelerde depremler daha az görülüyor?' sorusu akla gelebilir. Öncelikle daha yeni, 2023 Kahramanmaraş depremini hep beraber yaşadık ve bu deprem dağlık değil ovalık alanlarda olmuştur. Zaten yerleşim alanı olarak dağlık alanlar boşuna önerilmemektedir. Çünkü deprem sarsıntılarına karşı en güvenilir alanlar dağlık alanlardır ve yerleşim için bu

kayalık alanlar önerilmektedir. (İHA, 15 Ekim 2023; Habertürk, 14.02.2023) Çünkü dağlar denge sağlayıp deprem sarsıntısını azaltır. (Dağların sarsıntıları engellemesi ve itirazlara cevaplar için; youtube.com/watch?v=q_rQGL8DGFQ ve youtube.com/watch?v=hL8bKmrbsU) Bu nedenledir ki 8.1 büyüklüğündeki 2015 Nepal depreminde can kaybı çok az olmuştur. Çünkü alan dağlık bir alandır ve sarsıntı daha az hissedilmiştir. (researchgate.net/publication/338849858_The_Influence_of_Surface_Topography_on_the_Weak_Ground_Shaking_in_Kathmandu_Valley_during_the_2015_Gorkha_Earthquake_Nepal) Kısaca Kur'an, dağların depremleri engellediğini söylememekte bilakis dağların 'sarsıntıyı' azaltan bir vazifesi olduğunu ifade etmektedir.

İkinci yorum: Enbiya suresi 31. ayette de, Nahl suresi 15. ayette de 'dağlar/cibal' değil, 'ağırlıklar/revasiye' ve 'deprem' anlamına gelen 'zelzele' değil, 'sarsıntı' anlamına gelen 'temid' kelimeleri geçmektedir. Arapça dağ, 'cebel' demektir. 'Cibal' ise, çoğul yani dağlar anlamına belir. Ayetlerde cibal kelimesi değil, 'rasi' kelimesinin çoğulu olan "revasi" kelimesi geçmektedir. Rasi kelimesi, "bir yerde sabit olmak, bir baskı unsuru olmak, bir yere yerleşmek, ağırlık" anlamlarına gelir. Her iki ayetin de Arapçasında 'fi' harfi ceri kullanılmaktadır. Anlamı 'içinde' demektir. Ayetleri kelime kelime tercüme edecek olursak: Fi: 'içinde bulunur', neyin içinde? Erzi: 'Yer'in.' Ne bulunur? Revasiye: Ağırlıklar. Ayetin kelime kelime toplu meali: "Allah yerin 'içine baskı yapan ağırlıklar' koymuştur." şeklindedir. Bu 'ağırlıklar' yerin içinde magma tabakasında bulunur. Allah (cc) yerin 'üzerine' değil 'içine' ve 'cibal' yani dağ değil 'revas' koymuştur. Ve bu iki ayet yeryüzünün ilk oluşumunu anlatmaktadır ki, kastedilen levhaların sarsıntılarıdır ve bu ağırlıklar sarsıntıları engellemektedir. (Kur'an Yolu, III/384)

Bakara 22: O rabbiniz ki yeri size döşek, göğü de size yüksek bir tavan yapmış, Hicr 19: Biz yeri yaydık, üzerinde sabit dağlar bıraktık. Kaf 7: yeri nasıl yaydık. yorum: bu da yeri tepsi yapan bir başka ayet.

Önce tüm ayetlerin tam tercümelerini verelim: "Yeryüzünü uzattı." (Rad, 3; Kaf, 7; Hicr, 19) "Yere; nasıl yayılıp döşendi?" (Çaşiye, 20) "Yeryüzünü yayıp döşedi." (Naziat, 30) Günümüzden 3.7 milyar yıl önce, şimdikininki sadece %10'u kadar yeryüzünde bir alan vardı. (Von Huene, Roland; Scholl, David W. (1991). "Observations at convergent margins concerning sediment subduction, subduction erosion, and the growth of continental crust". Reviews of Geophysics. 29 (3): 279–316. Bibcode:1991RvGeo..29..279V. doi:10.1029/91RG00969) Zamanla yeryüzü 'uzadı' ve 3 milyar yıl önce günümüzdeki % 25'i kadar oldu. 2.6 milyar yıl önce ise günümüzdeki % 60'ına kadar kıtaların uzaması devam etti. (Taylor, S.R.; McLennan, S.M. (1995). "The geochemical evolution of the continental crust". Rev. Geophys. 33 (2): 241–265. Bibcode:1995RvGeo..33..241T. doi:10.1029/95RG00262) ve günümüzde de hâlâ kıtaların yani yeryüzünün uzaması devam etmektedir. Tıpkı Kur'an'ın ifade ettiği gibi. (bilimveyaratilisagaci.com/2020/12/yeryuzunun-ucrlarindan-eksilmesi; bilimveyaratilisagaci.com/2020/01/Kur'anda-dunyanin-sekli-pervane)

Dünyanın ilk oluşumu esnasında yer kabuğu soğumaya başlar ama alttaki sıvı magma, üzerinde yüzmeye de devam etmektedir. Bu tabaka gerek birbirine çarptıkça gerekse alttan gelen basıncın etkisi ile dağları oluşturmaya başlar. Bu dönemde yer küre girintili çıkıntılı bir yapı halindedir. Zamanla güneşin ve suların aşındırıcı etkisi ile milyarlar yıl içinde dağlar ufalanarak toprağı oluşturmuş ve bu topraklar erozyonla vadilere inmiş ve sonunda da toprakla dolan yer küre düzlenmiş, 'yayılmış' ve hayatın oluşması için 'adeta döşek gibi' serilmiştir.

(science.sciencemag.org/content/335/6070/810; nationalgeographic.org/encyclopedia/weathering; link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-642-53715-8_4) Ayette geçen firaş: Döşek

kelimesi yeryüzü ile insanın ilişkisini anlatmak için kullanılmıştır. Bu kelime aynen bir teşbih-benzetme sanatı olarak Nebe, 6. ayette de geçmekte ve yine aynı surenin 10. ayetinde bu defa da gece bir 'örtüye' benzetilmektedir. Rum 26. ayette ise yer ve göklerin Allah'a 'boyun eğdiği' ifade edilmektedir. Mülk 15. ayet, 'Yeryüzünün insana boyun eğdiğinden' bahseder ve ayetin devamında, 'yerin omuzlarında (üzerinde) dolaşın' ifadesi yer alır. Görüldüğü gibi ayetlerde peşpeşe benzetme/mecaz sanatları kullanılmıştır! Allah yeryüzünü insanın rahatça yaşayacağı bir ortamda adeta döşek gibi yaratmıştır. (Bakara, 29; İsrâ, 70; Mü'minun, 40/61-64) Dünya insanın evi imiş gibi rahatça yaşayabileceği bir yer olarak yaratılmış ve tüm detaylar ona (insana) göre ayarlanmıştır. Yukarıda da değindik, bitki ve hayvanlar insanlara hizmet için yaratılmıştır! ('Allah'ın varlığının ispatı', 'Ateim Yanılgısı' ve 'Evrım' adlı yazılarımızda da bu konular anlatılmaktadır.) Ya göklerdeki ihtişam! Gezegenlerin itme çekme kuvveti ile oluşan denge, kara delikler, İnsani İlke ve İnce Ayar, dört temel kuvvet -yerçekimi kuvveti, elektromanyetik kuvvet, güçlü nükleer kuvvet ve zayıf nükleer kuvvet- tüm bunlar hep bir düzene, dolayısı ile insanın rahat huzuruna işaret etmekte değil midir? İşin dikkat çekici yönü, tüm bunlarda insanın hiç müdahalesi yoktur ve insanın iradesi dışında tüm bu denge kurulmuştur ve işlemektedir. Zaten Bakara 22. ayetin 'devamın da' "Gökten su indirip onun aracılığı ile size rızık olarak topraktan çeşitli ürünler çıkardı" buyrularak konuya açıklık da getirilmektedir. Yani ayetlerin asıl amacı, uyum/dengeye dikkat çekmek, kainat kitabını okumaya yönlendirmek ve buradan da Yüce Yaradan'a ulaşmamızı sağlamaktır. Diğer ayetlerde (Hicr, 19 ve Kaf, 7) yerin, dağlara göre daha yayılmış olduğu ifade edilirken, "Belirli bir ölçü" ifadesi ile de yine aynı mesaj, yeryüzündeki dengeye dikkat çekilmektedir.

Zariyat : 47-48 bu ayeti anlamamızı kolaylaştırır:"...yeryüzünü de döşeyip yaydık. bakınız biz ne güzel döşeriz."

Zariyat, 47. ayet: "Göğü gücümüzle biz kurduk, şüphesiz biz onu genişleticiyiz." diye bilimsel bir mucizeye işaret edilirken (Big Bang) bir sonraki ayetten Kur'an'ın bilim dışılığına delil bulabileceğini ümit edenler ancak ateistler olabilir! Allah'ı Teâlâ yeryüzünü, insanın rahat yaşaması için beşik gibi yaratmıştır. İnsanlar o dengeyi bozmadıkça (Rahman, 1-9) yaşam denge içinde devam edecektir. Ayette geçen "döşeme" fiili (ki, ayette 'döşedik' denmektedir, 'yaydık' denmemektedir) Arapçada 'döşek/yatak' anlamına gelen 'frş' kökünden türetilen fiil ile ifade edilmektedir ve 'konfora, rahatlığa ve düzene' işaret etmektedir. Artık kula düşen nimetini, rızkını aramaktır. "Ne güzel döşeyiciyiz." şeklinde son bulan bu ayet, tüm 'yaymak, döşemek' şeklindeki eylemlerin amacına işaret etmekte, yaratılanlardaki mükemmelliğe dikkat çekip Yaratana ulaşılması istenmektedir!

İnsanlar ne için yaratılmışlardır?

Zariyat suresindeki ayette insanların 'kulluk için' yaratıldığından söz edilirken, A'raf suresindeki ayette ise çoğunun cehennem için yaratıldığından söz edilmektedir. Zariyat suresinde yaratma fiili 'haleka' şeklinde geçerken, A'raf suresindeki ayette ise yaratma 'haleka' değil, türeyip çoğaltma anlamındaki 'zare'nâ' kelimesi geçmektedir. Zariyat 56: "Ben, cinleri ve insanları yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım" Burada söz konusu olan durum ilk yaratılmadır. İnsanların yaratılması için "haleka" fiili kullanılmıştır. A'raf suresindeki bahsi geçen 179. ayetin öncesini, 175. ayetten itibaren okursak, Allah'ın ayetlerinin kendisine ulaştığı ama ayetlerden yüz çeviren, küfrü tercih eden, bu nedenle de Allah'ın hidayetine muhatap olmayan bir kişiden bahsedildiği görülür. 179. ayette ise, Zariyat suresinde de ifade edildiği gibi "ibadet için yaratılan insanların tercihlerini, yaratılış amaçlarının dışında kullandıkları" ifade edilmekte ve "And olsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi türetip çoğalttık (zare'nâ). Kalbleri vardır, bununla kavrayıp anlamazlar, gözleri vardır bununla

görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler.” (A'raf 179) buyrulur. Burada kastedilen ilk yaratılma değil, türetip çoğaltılmadır: 'Zare'nâ' Türkçeye yaratmak şeklinde çevrilseler de Arapça asıllarında iki ayrı fiildir ve dolayısı ile iki farklı anlam kastedilir. İlk yaratmada (haleka) tercih yoktur ama 'zare'nâ fiili tercih sonucu olan duruma işaret eder. Konuya ek olarak, 'Allah kalpleri mühürler mi?' ve 'Kur'an, akıl, kalp' başlıklı yazılarımıza da bakılabilir.

Hüküm gününde inkar edenlerin kitapları hangi tarafından verilir?

“Kimin de kitabı ‘ardından’ verilirse” (İnşikak, 10) “Kitabı ‘sol eline’ verilen ise; o da, der ki: "Bana keşke kitabım verilmeseydi.” (Hakka, 25) İnşikak suresinin 10. ayetinde kitabı ardından verilenlerden söz edilmektedir. Burada cehennem ehlinin kitabının arkalarından uzatıldığı anlaşılmaktadır. Hakka suresinin 25. ayetinde ise kitabın cehennem ehlinin sol ellerine verileceği bildirilmektedir. Bu iki ayet arasında hiç bir çelişki yoktur. Birinde kitabın uzatıldığı yön yani arkalarından uzatılmasından, diğesinde ise kitabın cehennem ehlinin sol ellerine verilmesinden söz edilmektedir. Yani cehennem ehlinin kitabı arkalarından uzatılarak sol ellerine verilecektir. Çelişki bir yana, iki ayette söylenen ifadeler birbirini tamamlamaktadır.

Kıyamet Günü İnsanlar Kaç Grup olacak?

“Sizler de üç gruba ayrıldığınız zaman: Biri, amel defteri sağından verilenlerdir; ne mutlu o sağından verilenlere! Diğeri amel defteri solundan verilenlerdir; ne bedbaht o solundan verilenler! Önde olanlar; (erdem, amel ve ödülde) önde olanlar; İşte onlar nimetlerle dolu cennetlerde Allah’a ‘en yakın’ olanlardır.” (Vakıa 7-12) “Ayetlerimizi inkar edenler ise, işte onlar soldakilerdir. Cezaları, kapıları üzerlerine sımsıkı kapatılmış bir ateştir.” (Beled, 20) Allah, ilk surede insanların kıyamet günü, kitabı sağından verilenler ve kitabı solundan verilenler olmak üzere iki gruba ayrıldığını söylemektedir. 3. grup ise, önde olanlardır. Onlar Allah’a en yakın olanlar olarak kitabı sağından verilenlerden bir adım önde olacaktır. Yani iyiler ehli iki gruptan oluşur. Sağdan kitabını alanlar ve onlara önderlik yapanlar. Fazilette, amel, iyilikte o kadar öndedirler ki, sağdakilerden farklı olarak kendilerini taltif etmek için ayet onları ayrı bir grup olarak nitelendirmiştir. Beled suresinde ise zaten kaybedenler grup olan soldakilerden bahsedilmektedir ki, detay yukarıda açıklanmıştır.

Tarık Suresinde bahsedilen meni mi? İnsan mı?

Tarık 5-8. ayetler. “İnsan bir baksın, hangi şeyden yaratıldı? O insan dökülüp atılan bir sudan yaratıldı. Yine o bel kemiği ile kaburgalar (sulb ve terâib) arasından çıkar. Şüphesiz (Allah), yine o insanı yeniden-döndürüp yaratmaya güç yetirendir.” Ayeti farklı açılardan ele alan ve her biri bilimsel temelli üç yorumu aşağıda vereceğiz ki, üçü de birbirini tamamlamaktadır. Üroloji profesörü Zeki Bayraktar’ın yorumu: Ayet hem kadın hem erkeği kasteder ve bel ile leğen kemiklerinden bahseder. Ayette, 'erkek' anatomisinden bahsederken de "sulb ve terâib" kelimeleri kullanılır. Sulb (Omurga) bölgesinden kasıt nedir? 'Ductus deferens' spermilerin taşındığı kanaldır. Testiste üretilen sperm bu kanalla vücudun içerisine girer, idrar kesesinin arkasını dolandır, prostat bezinin içerisine ve oradan da idrar kanalına gider. Terâib: Kaburga bölgesidir. Damar, sinir sistemi, terâib (kaburga) bölgesinden itibaren başlar. Damar ve sinirler terâib bölgesinden beslenir. Yani sulb ve terâib bölgesinin tamamı, sperm/menin atılmasını sağlayan, koordine eden mekanizmadır. Yani, 'atılan su', sadece testislerden ibaret değildir, bunun damarları, kanalları, sinirleri, dolaşım sistemi vardır ve bu sistem, ayetin belirttiği bölgedir. (youtu.be/PcNLIfnBoe4) Prof. Dr. Mehmet Okuyan’ın yorumu: "İnsan nereden yaratıldığına bir baksın." Bakılacak yeri de Kur'an bildiriyor: "İnsan akan bir sıvıdan yaratıldı. O sıvı kaburga ile belkemiği arasından çıkar." Ayette üzerinde durulan akan sıvı nedir? İnsan, sperm

ve yumurtanın birleşiminden oluşur. Embriyoloji alanında çalışanların açıklaması şöyledir: Erkeklerin ve kadınların üreme hücrelerinin ‘ilk yaratıldığı’ yer, kaburga ile bel kemikleri arasındadır. Sonra yavaş yavaş kadının yumurtalıkları aşağı doğru akar ve erkeğin de spermli de testislere doğru gelir.” (youtube.com/watch?v=RXpvuZ2eE8E) Bilimveyaratilisagaci.com sitesinde de kadın fizyolojisi konusundaki detaylar aktarılır: Kadın üreme organlarından yumurtalık üzerinde ayda bir defa folikül oluşmakta ve bu folikül patlayarak içindeki yumurta hücresini fallop tüpüne doğru hızla fırlatmaktadır. Baloncuktaki bu patlama sonucu meydana gelen “tazyikle fırlatılma olayı” sayesinde yumurta hücresinin gideceği yere ulaşması sağlanmaktadır. Eğer tazyikle atılma olmasa idi yumurta hücresi rahime varamayıp karında farklı noktalara tutunacaktı. İnsanın yaratılışı bu hücrenin bulunduğu tazyikli suyla başladığı için Kur’an bu olayı ‘tazyikli atılan sudan yarattık’ diye belirtmiştir. (bilimveyaratilisagaci.com/2017/12/sperm-bel-ile-kaburga-kemikleri-arasindan-atilir) Üroloji ve Embriyoloji uzmanı Prof. Dr. Cengiz Yıldız da benzer görüşü dile getirir: "Ayette bahsedilen kadının oosit hücresidir ki, ovaryum'dan yumurta atımından ayette aynen bahsetmektedir." (youtube.com/watch?v=41qvQYiYkqo)

Ayette insandan bahsedildiği şeklinde bir yorum da vardır. Çünkü 8. ayet insandan bahseder. (A. C. Meriç, Muhtelif 2, s. 57) Görüldüğü gibi, ateistlerin iddialarının zıttına bilimle çelişen değil, bilimsel bir ayet ile karşı karşıyayız.

Kur’an sadece Araplara mı indirilmiştir? Peygamberler neden sadece Ortadoğuya gelmiştir?

Oryantalistler, İslam’ı Hristiyanlığın yayılmasına engel bir din olarak gördüğü için, İslam’ın evrensel bir din olmadığını ispat etmeye çalışarak rakiplerinden kurtulmak istemektedir ve bu da anlaşılabilir bir çabadır! Ünlü İslam düşmanı Oryantalist Caetani’nin “Dünyayı Hristiyanlaştırmak için İslam dinini Araplara hatta sadece Mekke’ye gönderilmiş bir din olarak göstermeye çalışmaktan daha doğal ne olabilir ki?” (Mustafa Asım Köksal, Oryantalist Leone Caetani’nin İslam Tarihi’ne reddiye) Ama aynı sonuca farklı nedenlerle ulaşmak isteyen ateistler hâlâ ne peşindedirler, kime hizmet etmektedir eminim kendileri de bilememektedir! Peki gerçek aslında nedir?

“Biz her elçiyi, kendi kavminin dilinden başkasıyla göndermedik ki, onlara apaçık anlatsın.” (İbrahim, 4) ayetini, peygamberimizin sadece Araplara gönderildiğine delil olarak kullanmak isteyenler vardır. Halbuki ayet çok açıktır. Elçinin gönderildiği toplum hangi dili konuşuyorsa, elçi de aynı dili konuşmaktadır. Bu tarih boyunca böyle olmuştur. Ancak bu şekilde elçiler Allah’ın vahyini çevrelerindeki insanlara eksiksiz, kusursuzca ve tam olarak aktarabilmişlerdir. Bu sebeple, elçiye vahyedilen kitap da elçinin ve kavminin dilinde gönderilmiştir. Bundan daha doğal bir şey de olamaz zaten: “Şayet biz onu yabancı dilde okunan bir kitap olarak indirseydik mutlaka şöyle diyeceklerdi: “Ayetlerinin açık seçik anlaşılır olması gerekmez miydi? Bir Arap’a yabancı dilden bir kitap, öyle mi!” De ki: “O, inananlar için bir rehber ve şifadır; inanmayanlara gelince onların kulaklarında bir sağırlık vardır, Kur’an onlara kapalıdır. (Sanki) onlara çok uzaktan sesleniliyor.” (Fussilet, 44) Ama aksine, ateistler doğru olan metodu bile ‘çelişki’ şeklinde sunmaktan geri kalmamaktadır. Kur’an’ın evrenselliğini açıkça ispatlayan ve ateistlerin görmediği birçok ayeti kerime bulunmaktadır. “Seni insanlara elçi gönderdik.” (Nisa, 79) “O, âlemler için bir öğüttür.” (Tekvir, 27) “Kur’an ‘bütün âlemlere’ nasihattir.” (Yusuf, 104) “O Kur’an ‘bütün âlemlere’ bir hatırlatmadır.” (Sad, 87) “O Kur’an ‘bütün âlemler’ için bir öğütten başka bir şey değildir.” (Kalem, 52) “De ki: “Ey insanlar! Gerçekten ben göklerin ve yerin sahibi olan Allah’ın hepinize gönderdiği elçisiyim.” (A’raf, 158. Ayrıca, Ali İmran 20 ve 75; Cuma 2; Bakara 78. ayetlere de bakılabilir.) Peygamberimiz önce “Yakın çevresini” (Müddessir, 1-2) sonra “Mekke’yi” (En’am, 92) sonra tüm “Âlemleri” (Sebe, 28) irşatla görevlendirilmiştir. Kur’an, aşama aşama Mekke’den tüm

insanlığa yayılan ve mesajı evrensel olan ilahi bir kitaptır. Zaten sadece Mekke'ye peygamber gönderilse, Akabe biatlarında Medine halkı O'na neden biat etsin, Medine'ye neden çağırsın ve en önemlisi neden Mekke müşrikleri peygamberimize ve Medinelilere "Mekke'ye gönderilen peygamberi siz neden çağırıyor ve sen de neden gidiyorsun?" diye itiraz etmesin? Hz. Muhammed'in tüm insanlığa gönderilmiş bir peygamber olduğu ve Kur'an hükümlerinden kıyamete kadar tüm insanların sorumlu olduğu pek çok ayette zaten vurgulanmıştır: "Biz seni ancak 'bütün insanlığa' bir müjde verici ve uyarıcı olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar." (Sebe, 28) "Müşrikler hoşlanmasa da dinini 'bütün dinlerden' üstün kılmak üzere peygamberini gönderen Allah'tır." (Tevbe, 33) Fransız oryantalist Roger Arnaldez de Kur'an'ın evrensel bir ilahi mesaj olduğunu açıkça ifade etmektedir: "Kur'an, yeryüzünün tanımış olduğu en büyük çapta 'evrensel bir davet' getirmiştir." İskoç oryantalist W. Montgomery Watt, "Hicretten 'önce bile' Hz. Muhammed'in davetinden, 'evrensel' olarak bahsedilmektedir." (M. Watt, Hz. Muhammed'in Mekke'si, s. 131) demektedir. Yine, İslam'ın evrenselliğini İngiliz oryantalist Thomas Walker Arnold, "İslam'ın çağrısı sadece Araplar için değildi, Hz. Muhammed zamanının önemli hükümdarlarına mektuplar da yolladı." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 50), Hintli filozof Swami Ramdas: "Peygambere Tanrı'nın gönderdiği bu vahiy kesinlikle evrenseldir." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 16), Alman oryantalist Eduard Sachau: "Allah'ın mesajları sadece Araplarla sınırlı olmayıp bütün insanlık için geçerlidir. Hz. Muhammed muhakkak O'nun elçisi olarak 'bütün insanları' itaate çağırmakla görevlendirilmişti." (Eduard Sachau, Über den zweiten Chalifen Omar, s. 293) sözleri ile ilan etmektedirler. Ayrıca Peygamberimiz sadece Araplara gönderilmiş bir peygamber olsaydı Bizans, Sasani, Mısır, Habeşistan hükümdarlarına neden İslam davet mektupları gönderilsin ve görevinin sınırlarını aşip tebliğ görevinin dışına çıksın? Aksine, "İslam evrenseldir ve Hz. Muhammed Hicret'in 7. yılında, dünyanın belli başlı devlet başkanlarına mektuplar göndermiştir." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 70) "Gelen bu peygamber hiçbir kavmin sözcülüğünü yapmıyor, hiçbir milletin hakimiyeti adına bir şey söylemiyor, 'tüm insanlığın kurtuluşu' için 'evrensel bir mesaj' sunuyordu." (Kerim Aytekin, Misyonerlere kanmayın, s. 42)

Davet mektuplarının gönderildiği ülkeler

Oryantalistler daha sonra da, "İlk başlarda Mekke'deki ayetlerde 'Ey iman edenler' ibaresi varken, daha sonra yerine 'Ey insanlar' sözü kullanılmaya başlandı, bu da Muhammed'in zamanla hedefini büyüttüğü anlamına gelir" şeklinde yorumlar yaparlar. Halbuki bu iddiaların da aksine, 'Ey iman edenler' ifadesi de, 'Ey insanlar' ibaresi de Medeni/Medinede inen surelerde de geçmektedir. Ayrıca Mekki/Mekke'de inen surelerde de cihanşümül, evrensel davet mesajları vardır. Mesela Tekvir suresindeki "Kur'an âlemler için bir öğüttür, âlemlerin Rabbi Allah'tır." (Tekvir, 27-29) ayeti buna örnek verilebilir. (Prof. Dr. Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber Aleyhindeki İddialara Cevaplar, s. 210) Ayrıca "Mekki bir sure olan Enbiya suresi 107. Ayette, "Biz seni bütün âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik." Yine Mekki bir sure olan Sebe suresinin 28. ayette de, "Biz, seni bütün insanlara müjdeci ve uyarıcı olmak üzere gönderdik." buyurulmaktadır.

Yine Maide suresi 15. ayette, "Ey ehli kitap, elçimiz size geldi." buyrulurak onlara da peygamber olarak gönderildiği açıkça ilan edilir. (Maşallah Turan, Batılı iki müsteşrik W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 32) Saf suresi 9. ayette, "O Allah ki, Rasulü'nü hidayet ve hak dinle, o dini, her dinden üstün kılmak için göndermiştir, müşrikler istemese de." ifadeleri geçmektedir. Ayette geçen "Hak din" ifadesinden kastedilen, İslam'dır: "Allah katında din İslam'dır." (Ali İmran, 19) 'Diğer her din'den kastedilen ise, başta muharref/bozulmuş olan Yahudilik ve Hristiyanlık olmak üzere tüm ilahi ve beşeri dinlerdir. Üstünlüğün kapsamı hem dünya, hem de tüm 'âlemler'dir. Dolayısı ile bütün insanlığın İslam davetinin muhatabı olduğu açıkça görülmektedir. Hz. Muhammed'in Bilal'e, 'Habeşin ilk meyvesi', Süheyb'e, 'Rum'un ilk meyvesi' demesi de bu vizyonun göstergesidir. "Selman İran asıllı ilk Müslüman idi. İslam'ın Araplarla sınırlı olmadığını, Hz. Muhammed faaliyetleri ile açık ve net olarak göstermiştir. Daha sonra da bütün topluluklara İslam'ın anlatılması için elçiler gönderilmiştir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 52) O nedenle de dünyanın dört bir tarafında 1400 senedir her milletten insana tebliğ yapılmaya devam edilmekte ve her toplumdan insanlar da yüzlerce yıldır bu davete akın akın icabet etmektedir. Bu konuda, 'İslam'ın Dünyada Yayılışı' adlı yazımıza bakılabilir.

"Kur'an, insanların sorunlarını çözen öneriler ileri sürdüğü için evrenseldir. Kur'an'ın ilk muhatapları cahiliye Araplarıdır. Fakat onların sorunları bugün dahi bütün dünyanın içine düştüğü sorunlardır: Şirk, kibir, içki, faiz, zina, hırsızlık, gıybet, iyiliksizlik, adaletsizlik, yardımlaşmama gibi." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 73, 144) "Ateistlerin neredeyse baş tacı ettikleri komünizm, sosyalizm ve anarşizm gibi ideolojilerin ilk metinleri belli bir dilde üretilmiştir. Karl Max'ın İngilizce yazması, bu ideolojinin Rusya'da kabul edilmesine engel teşkil etmemiştir. Hz. Muhammed, Mekke Panayır yerine gelen her milletten insana İslam'ı duyurmayı görev bilmiştir. Medine döneminde ise İranlı, Rum, Habeşli her ırktan ve her renkten Müslüman olanlar vardı. Ayrıca, Bizans, İran, Mısır gibi dönemin en güçlü devlet adamlarına yazdığı davet mektupları vardı." (Prof. Çağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 114, 115)

"İnsanlığın ilk yerleşim yeri Mezopotamya ve Maveraünnehir bölgesidir. Peygamberler sadece Ortadoğu'dan çıkmamıştır. Ama insanlık, orada başlamış, eski medeniyetler orada kurulmuştur." (Prof. Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s. 46, 49) "Ortadoğu medeniyetlerin beşiğidir." (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 94) Hadis kaynaklarında zaten, 124.000 veya 224.000 peygamber gönderildiği açıkça ifade edilir. (Ahmet b. Hanbel, Müsned, V/265-66; İbn Hibban, Sahih, II/77) "Kur'an, ilk muhatapların hiç tanımadığı, bilmediği uzak diyardaki peygamberlerden söz etseydi muhataplar açısından verilen bilgilerin doğruluğunu test etme imkanı da olmayacaktı." (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 145) "Kıssaların amacı peygamber listesi vermek değildir. Ana hedef, eğitimin unsuru olan mesajlardır. Amaç eğitimse, muhatapların tanıdığı ve bildiği coğrafyalardan örnekler getirmek daha doğal değil midir?" (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 129) Nuh tufanı benzeri anlatılar ABD'de, Norveç ve Türk efsanelerinde bulunmaktadır. Bu da Hz. Adem'den itibaren İslam'ın gönderildiğinin delilidir." (Meriç, Muhtelif-1, s. 133-135) Bu konunun daha kapsamlı anlaşılması için ayrıca, İslam'ın Peygamberimizle başlamadığını hatırlatalım. Bu konuda, "İslam tüm dinlerin özüdür." başlıklı yazımıza bakılabilir. Yine Kur'an'a göre Musa da (A'raf, 104, Yunus, 90), Nuh da (Yunus, 72), İbrahim de Yakup da (Bakara, 120-132), Yusuf da (Yusuf, 38-40, 101), İsa da (Ali İmran, 51-52) Müslümandır. İslam ise tümünü kapsayan (Ali İmran, 84, Bakara, 137) tek ilahi dindir.

Haman kimdir?

Haman ismi Kitab-ı Mukaddes'te, Hz. Musa'dan yaklaşık 1100 sene sonra yaşamış ve Yahudilere zulmetmiş bir Babil kralının yardımcısı olarak (Kitabı mukaddes, Ester, Bap, 3:10) geçmektedir.

Kur'an'da ise Hz Musa döneminde adından bahsedilir. Kur'an'ı Peygamberimizin Tevrat ve İncil'den alıntılarla yazdığını iddia eden oryantalistler, Hz. Muhammed'in bu kitaplarda anlatılan bazı konuların Kur'an'a yanlış aktardığını ileri sürmektedir. Önce bilimsel bulgulara bakalım ve sonra Kur'an ile Kitab-ı Mukaddes'teki bilgileri bu bilimsel gerçeklik ışığında karşılaştıralım.

200 yıl öncesine kadar Eski Mısır dilinde yazılmış kitabeler ve yazılar okunamıyordu. MS. 2. ve MS. 3. yüzyılda Hristiyanlığın yayılması ve kültürel etkisiyle Mısır, dinini olduğu gibi dilini de unuttu, yazılarda hiyeroglif kullanımı azaldı ve zamanla da sona erdi. Hiyeroglif yazısının kullanıldığı bilinen en son tarih MS. 394 yılına ait bir kitabelerdir. Bundan sonra bu dil unutulmuş ve bu dilde yazılmış yazıları okuyabilen ve anlayabilen kimse kalmamıştır. Ta ki, bundan yaklaşık iki yüzyıl öncesine kadar. Eski Mısır hiyeroglifi, 1799 yılında 'Rosetta Stone' adı verilen MÖ. 196 tarihine ait bir kitabenin bulunmasıyla çözülmüştür. Bu tabletin özelliği üç farklı yazıyla yazılmış olmasıydı: Hiyeroglif, Demotik (hiyeroglifin el yazısı şekli) ve Yunanca. Yunanca metnin de yardımıyla tabletteki Eski Mısır yazısı çözülmeye başlanılmış, tabletin tüm çözümü, Jean-Francoise Champollion adlı bir Fransız tarafından gerçekleştirilmiştir. Böylece unutulmuş bir dil ve bu dilin anlattığı tarih aydınlanmış ve eski Mısır uygarlığı, onların dinleri ve sosyal yaşantıları hakkında birçok şey öğrenilmiştir. (tr.wikipedia.org/wiki/Rosetta_Taşı) Hiyeroglifin çözümüyle konumuzu da ilgilendiren çok önemli bir bilgiye de erişilmiştir: "Haman" ismi gerçekten de Mısır yazıtlarında geçmektedir. Viyana'daki Hof Müzesi'nde bulunan bir anıt üzerinde bu isimden söz edilmektedir. Aynı yazıtta Haman'ın Firavun'a olan yakınlığı da vurgulanmaktadır. (Walter Wreszinski, Aegyptische Inschriften aus dem K.K. Hof Museum in Wien, 1906, J C Hinrichsche Buchhandlung) Tüm yazıtlara dayanılarak hazırlanan, "Yeni Krallıktaki Kişiler" sözlüğünde ise Haman'dan "Taş ocaklarında çalışanların başı" olarak bahsedilmektedir. (Hermann Ranke, Die Ägyptischen Personennamen, Verzeichnis der Namen, Verlag Von J J Augustin in Glückstadt, Band I, 1935, Band II, 1952) Gerçekten de ortaya çıkan sonuç müthiş bir gerçeği ifade etmektedir. Haman, Kur'an'a karşı çıkanların iddialarının aksine, aynen Kur'an'da geçtiği gibi Hz. Musa zamanında Mısır'da yaşayan ve Kur'an'da bahsedildiği gibi Firavuna yakın ve inşaat işleriyle ilgili bir kişidir. Nitekim Kur'an'da, Firavunun kule yapma işini Haman'dan istemesini aktaran ayet de bu arkeolojik bulguyla tam bir uyum içindedir: "Firavun, 'Ey seçkinler! Sizin için benden başka tanrı tanımıyorum. Ey Haman! Haydi, benim için tuğla fırınına yak, bana bir kule yap. Belki oradan Musa'nın tanrısını görürüm; ama kesinlikle onun bir yalancı olduğunu düşünüyorum' dedi." (Kasas, 38) Sonuçta, Eski Mısır yazıtlarında Haman'ın adının bulunması Kur'an aleyhinde birtakım zorlama iddia dile getirenlerin iddiasını boşa çıkarmakla kalmayıp, Kur'an'ın gerçekten Allah katından olduğunu bir kez daha gözler önüne sermiştir. Zira Kur'an, Peygamber devrinde ulaşılması ve çözülmesi mümkün olmayan bir tarihi bilgiyi mucizevi şekilde bize aktarmaktadır! Kitabı Mukaddes'te geçen Haman bölümü birçok batılı araştırmacı (Prof. Albert A. List, Lewis paton, Carey Moore gibi) tarafından, 'kurgu, hatta abartılı komedi içerikli hikaye-masal' şeklinde de nitelendirilmektedir. Kur'an'da geçen Haman karakteri ise eski ahitteki senaryodan 'çok farklı' özellikler göstermektedir. Kitabı Mukaddes'teki Haman karakteri ile ancak isim benzerliğinden bahsedilebilir. Çünkü iki karakter arasında 'hem zaman hem mekan farklılığı' bulunmaktadır. Oxford üniversitesi öğretim üyesi Adam Silverstein ("Haman's Transition From Jāhiliyya To Islam", Jerusalem Studies In Arabic And Islam, 2008 (published 2009), Volume 34, pp. 285-308) Ahitteki Haman ile Kur'an'daki Haman arasında üç fark olduğunu belirtir ve aradaki 'zaman-mekan (Ahitte İran'dan bahsedilmektedir!) farkı, karakterlerin özellikleri ve anlatılan konuların farklılığı' üzerinde geniş açıklamalar yapar! Tüm bu farklılıklar, K. Mukaddes'in Kur'an'a kaynaklık yapamayacağının da delilleridir. (A. H. Jones, "Hāmān", in J. D. McAuliffe (Ed.), Encyclopaedia Of The Qur'an, 2002, Volume II, op. cit. p. 399)

Not: Haman adının Mısır yazıtlarında h-m-n-h kökeni ile geçtiğini ve haman ile yazıtlardaki hmnh'nin aynı şey olmadığını ileri süren bir görüş de vardır. Bu iddiada bulunan ateist bir

arkadaş, hemen sonra haman kelimesinin Humajun kelimesinden türediği de ileri sürmüştür. Yani, Güya Kur'an'a cevap verdiğini iddia eden bu ateist, hmnh kökeni ile haman aynı değil derken, haman kelimesinin kökenini 'humajun' olarak göstermektedir ki, isimlerin diller arasındaki geçiş sürecindeki değişimini ilk önce kabul etmeyen bu arkadaş sonra kendi iddiasına delil olarak bu değişimi kabul ederek İslam'a saldırmaya çalışarak da çelişkiye düşmektedir. (Daha detaylı bilgi için şu kaynağa bakılabilir: islamic-awareness.org/Quran/Contrad/External/haman.html)

İşin ilginç, farklılıklardan haberdar olanların bu defa konuyu Muhammed yanlış anlamışa getirip, yine hata aramaya devam etmeleridir! "Onların kalpleri vardır, onunla gerçeği anlamazlar, gözleri vardır, onlarla görmezler; kulakları vardır ama onlarla işitmezler." (A'raf, 179) "Varacakları yer Cehennemdir. Orası ne kötü bir yerleşim yeridir." (Sad, 56)

Firavun boğuldu mu boğulmadı mı? "Derken Firavun, Musa'yı ve İsrailoğullarını Mısır'dan sürmek istedi. Biz de onu ve beraberindekilerin hepsini suda boğduk." (İsra, 103); "Nihayet bizi gazaplandırdıkları zaman onlardan intikam aldık. Hepsini suda boğduk." (Zuhruf, 55) Ayetler Firavunun boğulduğunu ifade ederken, Yunus 92. ayet: "Biz de bugün senin bedenini arkandan gelenlere bir ibret olsun diye kurtaracağız. Bununla beraber, insanların birçoğu ayetlerimizden yine de gafildirler." diyerek boğulmadığını belirtir, bu çelişki değil midir?

Firavun boğulduktan sonra bedeni ibret olması için sahile atılmıştır, denizde çürütülmemiştir. Nitekim, Cebelein mevkiinde, mumyalanmadığı halde hiç bozulmamış bir ceset bulunmuştur. (Celal Ediz, Üç Bin Yıllık Mucize", Gerçeğe Doğru 2, s. 1-4) Firavunun boğulması hakkında A'raf, 135-136. ayet tefsirlerine (ve Ömer Faruk Harman, Firavun, DİA, XIII/118-121) bakılabilir.

Nuh'un tüm Oğulları gemiye bindi mi?

"Nuh da daha önceleri bize yalvarmıştı; biz de onun duasını kabul ettik, kendisini ve ailesini büyük sıkıntıdan kurtardık." (Enbiya, 76) "Oğlu dedi ki; "Ben, beni sudan koruyacak bir dağa çıkacağım". Nuh da "Bugün Allah'ın merhamet ettiğinden başkasını, Allah'ın bu emrinden koruyacak kimse yoktur." dedi. Derken dalga aralarına giriverdi. O da boğulanlardan oldu." (Hud 43) İlk ayet ailesi kurtuldu derken, ikinci ayette oğlunun boğulduğu açıkça ifade edilmektedir. Peki, bu bir çelişki midir? Tabii ki hayır! Aynı konudaki tüm ayetleri bir arada okursak sorun kendiliğinden çözülmemektedir. İnanmayan oğlu aileden kabul edilmemektedir: "Allah: "Ey Nuh! O kesinlikle senin aileden değildir. Çünkü o salih olmayan bir amelin sahibidir. Hakkında bilgin olmayan bir şeyi benden isteme! Ben, seni, cahillerden olmaktan sakındırırım." (Hud, 46) Zaten, "yakınlarından maksat, kendisine inananlardır." (Kur'an Yolu Tefsiri, III/692, Hud, 36) Görüldüğü gibi, Allah'ı Teâla Nuh'un o oğlunu Enbiya 76. ayette geçen ailesinden bir fert kategorisine koymamış ama inananları ise (Hud, 36) ailesinden saymıştır. "İnananlar kardeşler." (Hucurat, 10)

Allah'ın oğlu olabilir mi olamaz mı?

"Eğer Allah bir çocuk edinmek isteseydi, elbette yaratacağından, dileyeceğini seçecekti. Ama o bundan münezzehtir. O, tek ve kahredici olan Allah'tır." (Zümer, 4) "Gökleri ve yeri yoktan var eden O'dur. Eşi de olmadığı halde, nasıl olur da çocuğu olur? Her şeyi yaratan O'dur. Ve O, her şeyi bilendir." (En'am, 101) Münezzeh: Uzak, temiz demektir. Ayrıca ayetin sonunda, "O Allah tektir" denilerek yine oğlu olamayacağının altı çizilmekte sonrada 'Kahhar' sıfatına atıfta bulunulup, bu tür iddialarda bulunacaklara nasıl bir sıfatla kendini göstereceğini Yüce Allah haber vermektedir. Zaten ayetlerden 'oğlu olabilir' sonucu asla çıkarılamaz!

Her şey çift mi yaratılmıştır? Zariat 49. ve Yasin 36. ayetlerde bütün hayvanlar çift yaratılmıştır deniliyor fakat cifti olmadan bölünerek üreyen birçok canlı vardır.

Ayetlerde ‘çift’ diye tercüme edilen kelime Kur’an’da ‘zevc’ sözcüğü ile ifade edilir. Türkçede bile karı- koca için zevce yani ‘eş’ kelimesi kullanılmaktadır. Yani zevc, ‘bir şeyin zıttı ile beraber olması, çift olması’ demektir. Her şey çifttir. Siyah beyaz, artı eksi, gece gündüz, kadın erkek, beden ruh, dünya ahiret... Zaten müfessirler de (Kur’an’ı açıklayanlar da) “Her şeyden çift çift yaratma”yı açıklarken, daha çok “gece-gündüz, erkek-dişi, yer-gök, insan-cin, iman-küfür, ay-güneş” gibi karşıtları ile olan birliktelikleri örnek vermektedir. (Taberi, VVXII/8-9; Elmalılı Tefsiri, XI/4543-4544) “Kara-deniz, gece-gündüz birer ‘çift’ hükmündedir.” (Zemahşeri, Keşşaf, s. 1054) Bu gerçeği, sonradan Müslüman olan Doktor Maurice Bucaille şöyle ifade etmektedir: "Zevc (çoğulu, ezvac) kelimesi, karı koca için olduğu gibi ayakkabılar için de kullanılır." (Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 304) “Tabatabai, birbirlerine mukabil çiftlerden her birisi diğerini tamamlamaktadır.” (Tabatabai, Mizan, XVIII/386) derken de bu gerçeğe işaret etmektedir. Görüldüğü gibi zevc kelimesinden maksat ‘diğeri, karşıtı, zıttı, kendini tamamlayanı’ demektir. “Yüce Allah evreni zıtlıklar ahengi içinde yaratmıştır.” (Prof. Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 44) “Eğer melekler yaratılmamış olsaydı, zıt çiftler halinde yaratılma kanunu bozulmuş olurdu. Varlıklar ancak zıtları olduğunda bilinebilir. Eğer çirkinlik ve kusurluk yaratılmamış olsaydı, güzellik ve kusursuzluk bilinemezdi. Hastalık olmasaydı, sağlığın ne derece önemli olduğu takdir edilemezdi. Bu sebeple Allah varlıkları çiftler halinde yaratmıştır. Varlıklar, zıtları ile bilinirler. Kafamızda sıcak diye bir kavram olmasa, soğuk da bilinemez.” (Prof. Doktor Soner Duman, Allah’ım sorularım var, s. 82, 199, 267) Fizikçi Paul Dirac: "Her bir elektronun aynı kütle değeri fakat ‘karşıt yükte bir ikizinin’ olduğu anlaşılmıştır." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 289) derken de, yine aynı gerçeğin altını çizmektedir! Evet, sadece canlı değil, cansızlar da çift yaratılmıştır. Evrende canlı-cansız her şey, elektron, nötron ve protonlardan meydana gelmektedir. Bu üç unsurun da eşleri vardır ki, bunlar anti elektron, anti nötron, anti protondur. Buna göre her şey çifttir, ikili sisteme sahiptir. Bir zamanlar okullarda atomu tanımlarken “Bölünemeyen en küçük yapı birimi.” şeklinde tarif edilirdi. Zaten atom Yunancada "bölünemez" anlamına gelen "atomos"tan türemiştir. Paul Dirac adlı bilim adamı atom parçacıklarının da çift yaratıldığını yani elektron karşısında pozitronun bulunduğunu tespit edip “Parite Kanunu”nu keşfetmiş (Hubert Reeves, İlk Saniye, s. 29-43; Murray Gell-Mann, Quark and the Jaguar, s. 177-198) ve bu sayede Nobel Ödülü kazanmıştır. Halbuki 1928 yılında ‘elektronun artı yüklü bir eşinin var olması gerektiğini’ söylediği zaman bilim adamlarınca alaya alınmıştı. Yani artık sadece madde değil, ‘antimadde’den de bahsedilmekte, atom ve atom altı parçacıkların hepsinin karşıtının varlığından bahsedilmektedir. Eşeyli üremede ise, aynı türe ait iki bakteri yan yana gelerek aralarında geçici sitoplazmik köprü oluştururlar. Bu köprü aracılığıyla DNA molekülü, tamamen veya kısmen bir bakteriden diğer bakteriye aktarılır. Bu gen aktarımı olayına "konjugasyon" denir. Konjugasyon olayı ile yeni özelliklere sahip ve ortam şartlarına uyum sağlamış dayanıklı bakteriler oluşur. Eşeyli üremede gen aktarımında bulunan bakteri erkek, geni alan ise dişi olarak kabul edilir. Olay tamamlandığı zaman bakteriler arasında kurulmuş olan sitoplazmik köprü erir. Salyangozun üremesi için de çift olması gereklidir. “Salyangozlar hermafrodit (Çift eşeyli) canlılardır. Yani hem dişi ve hemde erkeklik organı aynı hayvanda bulunur. Fakat yine de çiftleşmeleri gerekmektedir.” (Su Ürün. Müh. M. Suat İnan, Salyangoz biyolojisi ve yetiştirme teknikleri, s. 3) “Çiftleşme zamanında bir salyangoz dişi görevi görürken diğeri erkek görevi görür.” (evrimagaci.org, 11 Tem 2018; Salyangozlar nasıl ürer? Sabah, 31.10.2023)

Maymunlara dönün ne demek? Bakara, 65; Maide, 60 ve A’raf, 166. ayetlerde insanlar ceza olarak maymuna dönüştürülüyor.

Teşbih/benzetme sanatı Kur’an’ın indiği dönemde sözlü sanatın geliştiği Araplar arasında çok yaygın olarak kullanılan bir üslup tarzı idi. “Araplar belâğat konusunda çok ileri gitmişlerdi.

Panayırlarda, şairler şiir yarışması yaparlardı.” (Profesör Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 163) Müberred, 'el-Kamil' adlı eserinde: “Şayet bir kimse, 'Araplar sözlerinde ekseriyetle teşbih kullanır' derse, bu söz doğrudur.” derken, İbni Abbas: "Kur'an'ın herhangi bir yeri size kapalı gelirse, şiire (şiirde kullanılan sanat türlerine) müracaat ediniz. Zira şiir, Arapların divanıdır." diye açıklamada bulunmaktadır. Suyuti, “Mecaz gibi, kinayenin varlığı da alimlerin büyük çoğunluğu tarafından kabul görmüştür.” (Suyuti, İtkan, II/789) derken Cahiz, el-Beyan ve't-tebyin'de ve İbn Kuteybe, Te'vilü Müşkili'l-Kur'an'da 'Kur'an ayetlerinin mecazi anlamlarından' bahsetmektedirler. (Nasr Hamid Ebû Zeyd, el-İtticahü'l-'akli fi't-tefsir, s. 93; İbrahim Ukayli, Tekamülü'l-menheci'l-ma'rifi'inde İbn Teymiyye, s. 129; Hulusi Kılıç, “Belagat”, DİA, V/381) Kur'an ayetlerinin çoğunluğu hakikat tarzında ifade edilmişken bazı yerlerde ise mecaz ifadeler kullanılmıştır. (Zerkeşi, Burhan, II/255-299; Suyuti, İtkan, s. 494) Bu konuyu örnekleriyle 'Kur'an'da teşbih' adlı yazımızda ele aldığımızı belirtip sorumuza geçelim. Mücahid, İsrailoğullarının gerçekten maymun olmayıp sadece kalplerinin değiştirildiğini söylemektedir. Bu yoruma delil olarak da Cuma, 5. ayeti (Tevrat'la yükümlü tutulup da onun hakkını vermeyenlerin durumu, koca koca kitaplar taşıyan merkebin durumuna benzer. Allah'ın ayetlerini yalan sayan kavmin misali ne kötü! Allah zalimler topluluğunu doğru yola çıkarmaz) getirmiştir. (Mücahid, Tefsir, s. 205; Taberi, I/332; Prof İsmail Çalışkan, Hakikat ve Mecazın Belirleyicisi Müfessirdir, İslami ilimler dergisi, yıl 8, cilt 8, sayı 1, bahar 2013, s. 145) Zaten Türkçede bile, 'Hevesi, zevki, kararı sık sık ve çabucak geçen kararsız kimse' anlamında, “maymun iştahlı” deymi kullanılmakta değil midir? Gazeteci Ertuğrul Özkök'ün bir yazısının başlığı da, 'Ben bir domuzum' şeklindedir. (Hürriyet, 12.4.2012) Aynı yazısında Özkök, “Hürriyet İnsan Kaynakları, bundan istifade ederek, çalışanların “Çin burçlarına” göre bir de “karakter analizini” çıkarttırmış. Çin takvimine göre 22 Ocak 1947 ile 9 Şubat 1948 arasında doğanların burcu “domuzmuş”. ‘Karakter tahlili’ni sıraladığı yazısını Özkök şöyle bitirir: Bugüne kadar kendimi “bonobo maymunu” sanıyordum, meğer bir domuzmuşum.” Biz yine de sayın Özkök'e yazılarını yazarken daha dikkatli olmasını tavsiye edelim çünkü yazısını ciddiye alan ateistler çıkabilir! Benzer şekilde 1961 darbe anayasasını hazırlayanlardan hukukçu Hıfzı Veldet Velidedeoğlu da anılarında, "kimi insanların köpekleşmekten kurtulamadığını" yazmaktadır. (Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Anıların izinde, s. 251) Acaba ateist kesim sözleri nasıl değerlendirecektir?!

Kısaca ayette bir karakter analizi yapılmakta ve dünyevileşip ahireti unutan Yahudilerin 'maymunlaşan karakterine' dikkat çekilmektedir. Zaten TDK da 'Domuz' kelimesine mecazen, 'Hain, aksi, ters, inatçı, hınzır kimse' anlamlarını vermektedir.

Ahzab 53. ayette Muhammed, eve gelen misafirlerini Allahın sözleriyle kovuyor.

Kovmuyor, “misafirlere misafirlik adabını öğretiyor.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 95) Ayet, evlere izinsiz girmemeyi tavsiye etmekte, oturma, konuşma, misafirlik adabından bahsetmektedir. Bunlar görgü kurallarıdır. Bu kural sadece Efendimizin evi değil, tüm evler için geçerlidir. Cahiliye dönemi bu kurallardan habersiz olan insanlar, her konuda olduğu gibi bu konuda da, Efendimiz vasıtası ile hem zihnen hem pratikte eğitilmiştir. Zaten aynı surenin 21. ayeti bize Efendimizin bizim için "güzel bir örnek" olduğundan bahsetmektedir. O, kendi yaşantısı ile bize örneklik teşkil etmektedir ve bu onun ilahi görevlerinden sadece biridir. Ayrıca bizzat Efendimiz bu kurallara zaten uymakta, izin almadan ve selam vermeden başka evlere girmemekte, izin gelmezse geri dönüp gitmektedir. (Zadu'l-Me'ad, II/381; Rıyazu's-salihin, 872)

İsrailliler üstün müdür? Casiye 16, Bakara 47,122. ayetlerde İsraillilerin dünyaya üstün kılındığı anlatılıyor.

Casiye 16. ayet zaten üstün olma nedenlerini de açıklamaktadır: “Biz, şüphesiz İsrailoğulları’na da ‘kitap, hüküm ve peygamberlik’ verdik, kendilerini diğer topluluklardan üstün kıldık.” Bakara suresinde de, ilahi dinin gönderilmesi bir nimet olarak nitelendirilmektedir. Yani israiloğullarına verilen üstünlük, onlara gönderilen ‘ilahi vahiyden, manevi sorumluluk’tan kaynaklanmaktadır. Hak din onlara gönderilmiş, onu tebliğ edip yayarak, maddi ve manevi üstünlüklerini koruyacaklarına zamanla ilahi dini bozmuşlar, azgınlık göstermişler ve dolayısıyla üstünlüklerini de kaybetmişlerdir. Günümüzde de ilahi mesaja uyanlar, onu yaşayanlar üstün olarak ilan edilmiştir. “Sizin en üstün olanınız, takvada en ileri olanıdır.” (Hucurat, 13) “Eğer inanıyorsanız en üstün olan, sizlersiniz.” (Ali İmran, 139) Zaten artık Yahudiler, ‘Allah’ın ayetlerini inkar etmeleri ve haksız yere peygamberleri öldürmeleri, isyan edip haddi aşmaları, anlaşmaları bozmaları’ (Bakara, 100; Ali İmran, 112) ve “Allah’ın eli bağlanmış!” demeleri” üzerine ‘lanetlenmişlerdir.’ (Maide, 64) İlâhi kural günümüzde de aynen devam etmektedir: “Siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? İçinizden bu şekilde davranan birinin dünya hayatındaki cezası ancak rezil rüsvâ olmaktadır; kıyamet gününde ise onlar azabın en şiddetlisine itilirler. Allah sizin yapmakta olduğunuzdan habersiz değildir.” (Bakara, 85) Kısaca, İslam’da ne üstün ırk vardır ne de ırkçı bir yaklaşım söz konusudur. Prensipler bellidir. Uyan üstün olur, hem dün hem bugün hem de yarın!

Ahzab 50-52. ayetlerde hemen hemen bütün kadınlar Muhammed’e helal kınıyor.

Efendimizin evlilik hayatına baktığımız zaman bu yorumun hayata geçmiş olduğunu görüyor muyuz? Asla hayır! Pratikte uygulama safhasına geçirmeyeceği ayeti neden Kur’an’a yazsın (!) o zaman? Demek ki ateistlerin ayetten anlamak istediği ile ayetin vermek istediği mesaj aynı değildir! Peki, gerçek nedir? Ayetin ilk bölümü sadece Efendimize değil, tüm inananlara hitap etmektedir yani ilk bölüm zaten özel değil genel hüküm bildirmektedir. Ayet önce mehrini vererek evlenilebilecek olan kadınlardan bahseder, bu genele hitaptır. Sonra ise Efendimize özel olan duruma geçilir: Ayetin ikinci bölümde Efendimizle mehirsiz evlenmeyi kabul edenlerden bahsedilir ki, bu da zaten ayette açıkça ifade edilmektedir: Kendini, mehir almadan Efendimize hibe eden yani karşılık beklemeden, mehri almadan Efendimizle evlenmek isteyenlerden bahsedilir ki, mehirsiz evlilik sadece peygamberimize özeldir ve bu da karşılıklı rızaya bağlıdır. Kısaca ayetin ilk bölümü genel, ikinci bölümü ise Efendimize özel durumu açıklar. 52. ayette de ateist iddianın aksine “Bundan sonra artık başka kadınlar sana helal olmaz” denilmektedir ki, aslında ateistlerin Kur’an’da var dedikleri çelişki kendi iddialarında bulunmaktadır: Kur’an’ı kendi yazdı ise neden kendini sınırlasın, tüm kadınları kendine helal kıldı ise neden evlenmedi? Ayetin ikinci kısmı Efendimize özel olsa da oradan da genele ait bir hüküm çıkarılabilmektedir: Mehirsiz evlilik yapılamaz! ‘Kur’an’da Efendimize özel ayet var mı?’ sorusu da, ‘Ateistlere cevap’ adlı yazımızda ele alınıp ayrıca cevaplanmıştır!

Bir yandan: "İyilik ve fenalık bir değildir. Sen fenalığı en güzel şekilde sav; o zaman seninle arasında düşmanlık bulunan kişinin yakın bir dost olduğunu görürsün." (Fussilet, 34) seklindeki hükümler, diğer yandan bunlara ters düşen: "Ey inananlar. Size kısas farz kılındı. Ey akıl sahipleri kısas’ta sizin için hayat vardır." (Bakara 178-179) Ya da, "Bir kötülüğün karşılığı, aynı şekilde bir kötülüktür." (Şura, 40) seklindeki hükümler bulunur Kur’an’da.

Ayetler Müslümanların önüne iki şık sunmakta ve ‘fetva ile takva’ arasında tercih yapabileceklerini bildirmektedir. Her Müslüman fetvalara göre yaşamalıdır ki, bunun içinde

'kisas'ta vardır. Ama olaylara takva boyutu ile bakar, af edici olur, bağışlarsa ecrini, mükafatını Allah katında kat be kat görür ki, bu da İslam'ı yaşamada ileri derecede olanların tercih edebileceği ikinci bir yoldur. Ama ne fetva ve ne de takva boyutu İslam'a aykırı değildir ve ne de bu ikisi birbiri ile çelişir. Sadece İslam'ı yaşamada takva daha ileri bir aşamadır. Kisas'tan amaç adalettir. Ama sevap için affetmek de İslam ruhuna uygun bir davranış biçimidir. Örneğin bir insan haksız yere öldürülse, şeriata göre yakınlarına üç şık sunulur: Ya 'devlet' katili idam eder ya kan bedeli karşılığı para alınıp katil af edilir ya da işin takva boyutu gündeme gelir, o zaman da Allah rızası için katil karşılıksız af edilebilir. Her üç şıktan hangisini tercih ederse etsin, sonunda maktulün ailesi tercihte bulunduğu için, kan davası başta, toplumsal sorunlar da ortadan kalkar. Görüldüğü gibi ortada çelişki değil, mana âleminde bir yolculuk söz konusudur!

Hristiyanlar cennete girebilecek mi? Bakara 62. ayette Yahudi ve Hristiyanların cennete girebileceğinden bahsediyor, fakat Ali İmran 19, 85, 113; Maide, 69; Hac, 17; Bakara, 136. ayetlerinde ise hak dinin İslam olduğundan bahsediyor.

Maide 69. ayet, Bakara 62. ayet ile aynı içeriğe sahiptir. Bozulmamış, asli unsurlarını muhafaza eden her din mensubu cennete girecektir! Yani İslam öncesi yaşayan veya İslam'dan habersiz olanlardan 'Allah'a, ahirete inanıp iyi iş yapanlar' cennete gireceklerdir. Yoksa geri kalanlar için Efendimiz şöyle buyurmuştur: "Kim benim peygamber olarak geldiğimi işitmeden önce, İsa'nın dini ve İslam üzere ölürse o hayırdadır. Ama bugün kim beni işitir de bana iman etmezse o da helak olmuştur." (Taberi, I/253-257) Yani, tahrif edilip bozulan, İsa figürlü heykellerle puthaneye döndürülen günümüz kiliselerine giden Hristiyanlar ve ırkçı zalim siyonist Yahudiler kendi tercihleri sebebi ile cennete gidemeyeceklerdir. Günümüzde hak din sadece İslam'dır. Hristiyanlık ve Yahudilik asli/ana/esas özelliklerini kaybedip bozulmuştur. Tek ilaha çağırıp, putları reddeden din ise sadece İslam'dır: Beyyine, 6; Nisa, 150-151; Maide, 17; Tevbe, 30-31; Bakara, 116; Bakara, 105; Bakara, 89. ayetlere bakılabilir. İngiliz oryantalist Arthur John Arberry bakın bu konuda ne demektedir: "Kur'an, Bizans ve Roma medeniyetlerinin tamamen göçmüş olduğu, Musevilik ve Hristiyanlığın bozulmuş inançlara sahip göründükleri bir devirde vahyedilmiştir. O Kur'an daima gerçek olan, çökmeyecek bir altın çağ açacaktır." (A. J. Arberry, The Holly Koran, s. 30) "Şüphesiz, Allah katında tek din, İslam'dır." (Ali İmran, 19) "Kim, İslam'dan başka bir din ararsa, bilsin ki; kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır." (Ali İmran, 85) "Bugün size dininizi olgunlaştırdım ve size nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçtim." (Maide, 3) Bu konuda ayrıca 'Ateistlere cevap' adlı yazıdaki 'İslam'ı duymayan insanların hali ne olacaktır?' sorusunun cevabına bakılabilir.

Hız. İbrahim'in babası Azer mi Tareh mi? Hız. İbrahim'in babasının isminin aslında Azer değil de Terah olduğu, Hız. Muhammed'in "Yahudilerin kutsal bildikleri Tevrat ve Talmut gibi kitapları bilenlerden bilgi edinirken böyle bir yanlışlığa düştüğü" iddia edilmektedir.

"Muhammed Kur'an'ı yazmıştır" iddiası oryantalistlerin temel argümanlarından. Bu konuyu 'Kur'an'ın kaynağı nedir?' adlı yazıda cevapladığımızı hatırlatıp soruya geçelim. İçerisinde "Hani İbrahim babası Azer'e, "Sen putları ilah mı ediniyorsun? Şüphesiz, ben seni de, kavmini de apaçık bir sapıklık içinde görüyorum" demişti." (En'am, 74) ayetleri de bulunan En'am suresi, Mekki bir suredir yani Mekke'de nazil olmuştur. Mekke'de ise Yahudi yoktur. (Doç. Dr. İsmail Hakkı Atçeken, Bazı oryantalistlere göre asr-ı saadet'te Yahudiler, İstem, Yıl:2, Sayı:4, 2004, s. 106, 108) Yani Yahudilerden bilgi edinme gibi bir durum asla söz konusu değildir. İkinci olarak, Medine'de mevcut bulunan Hayber, Beni Kurayza, Beni Nadir gibi Yahudi kabilelerinden neden hiç bir Yahudi itirazda bulunup, "Sen şunları bizim kitaptan aldın ama yanlış almışsın" dememiştir? Çünkü bu kabilelerin hepsi İslam'a düşmandı ve Müslümanlarla savaşımlardı. Kaynaklar onların birçok

itirazlarını bizlere haber veriyor ama bu yönde hiç bir itiraza rast gelinmiyor! Aksine İslam'a giren birçok Yahudi âlimi de bulunmaktadır. Mesela, bunlardan en ünlüsü olan Abdullah b. Selam (Buhari, II/335; Ahmed İbn-i Hanbel, Müsned, III/108; İshak, Siretü'n-Nebeviyye, I/516-517) ve Uhud Savaşında hem de Yahudilerce hiçbir işin yapılmaması dini bir zorunluluk olan Cumartesi günü Müslüman saflarında savaşıp şehit olan Yahudi âlim Muhayrik (TDVİA, VVVI/22), Yahudi asıllı bilgin iken Müslüman olup 'İfhamu'l-Yehûd' adlı Yahudiliğe reddiye yazan Samuel bin Yahya el-Mağribi (Fatıma Betül Taş, Dini Araştırmalar, Temmuz-Aralık 2015, Cilt: 18, Sayı: 47, s. 243- 269) gibi ünlü alimler ve günümüzde de Müslüman olan Haham Aaron Kohen (Hürriyet, 4.11.2008), Haham Yusuf Hattab (Milli gazete, 8 Ocak 2012) Dr. Uri Davis (Dünya Bülteni, 10.08.2009), ailesi ile Müslüman olan Yahudi Haham Mort (Yeni Akit,28.12.2021) örnek olarak sayılabilir. Ayrıca Kur'an Tevrat'tan alıntı ile yazılsa idi, İbrahim'in babasının adının Azer olarak değil, Terah olarak Kur'an'da geçmesi gerekirdi. Halbuki Kur'an, Tevrat ve İncil'deki yanlışları reddedip düzeltmiş, eksikleri ise tamamlamıştır. Peki, Azer ismi nereden gelmektedir? Bazı İslam âlimleri, Bakara, 133. ayette Arapça 'baba' anlamına gelen 'Ebum' kelimesinin 'ata' anlamında (ayette çoğulu olan âbâun: atalar kelimesi geçer) kullanıldığını, bu kelimenin amca anlamına da geldiğini (Teci-i Sarih Tercümesi, IV/126) belirtip, Azer'in İbrahim'in babası değil amcası olduğu (İbn Kesir, el-Bidaye ve'n-nihaye, III/289; Muhammed Seyyid Tantavi, Tefsiru'l-vasit li'l-Kur'ani'l-Kerim, V/108; Said Havva, el-Esas fi't-Tefsir, III/1698) görüşünü ileri sürmüştür. Terah ve Azer'den birisinin ismi diğerinin de lakabı olması da muhtemeldir. (Muhammed b. Ömer Fahrudin er-Razi, 'İsmetu'l-enbiya, VIII/31-32. Ayrıca; Tecrid-i Sarih Tercümesi, IV/126) İşin asıl ilginç tarafı da ateistlerin, muharref/bozulmuş İncil ve Tevrat'taki bilgileri doğru kabul ederek, onların bozulduğunu ileri süren Kur'an-ı Kerim'deki Tevrat'a ve İncil'e aykırı bilgilerden hareketle Kur'an'ı eleştirebilmeleridir. Ateist isen neden kaynağın Tevrat ve İncil, değilsen neden ateizmin arkasına saklanarak Kur'an'a saldırıyorsun?

Kur'an'daki yeminler

Ateist bir yazar, "İnandırmak için Kur'an'daki Tanrı'nın and içmeleri" başlıklı yazısına "Kur'an'ın Tanrı'sıyla Tevrat'ın Tanrı'sının birçok benzerlikleri vardır." diyerek başlar. Aklınca Hz. Peygamberin, İslam'ı Yahudilerden aldığını ima etmeye çalışır. Halbuki Kur'an sürekli olarak, Tevrat'ın ve İncil'in Allah tarafından gönderildiğini fakat zamanla onların tahrif edildiğini bildirmektedir. Bu konuda" İslam tüm dinlerin özüdür." adlı yazımıza bakılabilir. Kur'an Arapça indirilmiştir: "Her peygamberi kendi milletinin diliyle gönderdik." (İbrahim, 4) "Biz onu sana, aklınızı çalıştırınız diye, Arapça bir Kur'an olarak indirdik." (Yusuf, 2) Dolayısıyla Kur'an'ı, indirildiği dil ve edebiyatı dikkate alarak anlamaya çalışmak gerekir. Türkçe dil kuralları temel alınarak İngilizce veya Fransızca metinler anlaşılmayacağı gibi, Arapça bazı deyim veya dile özel kullanımlar da Türkçede tam anlamı ile hemen anlaşılamaz. Mesela, tercümesi yapılan eserlerin dilinin özelliklerini dikkate almayan bu tür kafa yapısına sahip olan taassup ehli (Mutaassıp) bir ateist, İngilizcede "çok yağan yağmuru" ifade için kullanılan, "It's raining cats and dogs." (Gökten kedi köpek yağıyor) ya da Fransızcadaki "il pleut des cordes" (Gökten ip yağıyor) cümlelerini okusa neler düşünürdü acaba? Gelelim konumuza. Seyyid Şerif Cürcani, 'Kitabu't-Tarifât' adlı eserinde yemini şöyle tarif eder: Lüğatte, 'kuvvet' demektir. Şer'i ıstılahta (terim olarak) ise, "Allah'ın ismini söyleyerek veya alakalandırarak, haberin iki tarafından birisini kuvvetlendirmektir." Yani ateistlerin iddia ettiği gibi "inandırmak için" değil anlamı 'kuvvetlendirmek için' Kur'an'da yemin kullanılır! Celaledin es-Suyuti de "İtkan" isimli meşhur eserinde, "Kasem (yemin) ile maksat, haberin gerçekliğini ortaya koymak ve onu pekiştirmektir." demektedir ve "Sözün 'büyüklüğünü, değerini' göstermek için yeminin kullanıldığını" söylemektedir. (Suyuti, İtkan, II/250, 345) Nitekim Ebu'l-Kasım Kuşeyri de, "Muhakkak ki Allah kasemi, delilin mükemmel olduğuna işaret ve pekiştirme için ifade etmiştir." demektedir. Kısaca, Arapça'da bir şeyin önemini, değerini bildirmek için onunla yemin yapılır. Bir şeyin iğrençliğini, adiliğini bildirmek için de beddua. Yoksa Allah istese hemen bir emir ile

yok eder. (Bahaettin Sağlam, İsmail Acarkan, Turan Dursun ve Din, s. 162) Özellikle, “Arapça’da ‘edebi eserlerde’ yemin çok kullanılmıştır.” (Prof. Süleyman Ateş, Gerçek din Bu 1, s. 156) Kur’an da “Arap edebiyatının en yüksek üslubu ile inmiştir. Yemin de bu üslubun vazgeçilmez bir parçasıdır. Bundan dolayı, vurgulanması gereken bir konu, yeminle vurgulanarak anlatılmıştır. Özellikle de tevhit ve bu çerçevede olan konular yeminle vurgulanmıştır. (Ateş, s. 161) Yine, İslam’dan önce de Arapların sosyal hayatında yeminin rolü büyüktür. Bunun detaylarını J. Pedersen “İslam Ansiklopedisi”nde etraflıca izah etmiştir. (İslam Ansiklopedisi, VI/374-378) Arapların öteden beri alıştıkları bu üslubu Kur’an-ı Kerim muhafaza etmiştir. (TDVİA, II/290) Yani Yüce Allah indirdiği ayetlerini ve delillerini, bu türlü yeminlerle ‘pekiştirmiştir.’ Bunda garip görülecek bir taraf da yoktur. Kur’an’ın o anki muhatabı Arap dilini kullanan insanlardı ve hiç bir Arap müşriğin de aklına, "Allah, Kur’an da niye yemin ediyor?" diye sormak gelmemiştir. Çünkü bu üslup o dile göre çok normaldir. Yemin her zaman ‘pekiştirmek’ için değil, bazen de o şeyin ‘kıymetine işaret etmek ve değerini yüceltmek için de’ kullanmıştır. (Recep Azakar, Kur’an-ı Kerim’de yemin edilen zaman kavramları, s. 48, 52) Yemin, bir şeyin faziletli oluşuna ya da faydasına da işaret edebilir. “Tin” suresinde Yüce Allah’ın “zeytine ve incire” yemin edip dikkat çekmesi buna en güzel örnektir. Yine Arapça dilinde bir kural olan isim tamlamasındaki birinci isim olan ‘muzaf eğer biliniyorsa, hazfedilebilir; yazılmaz.’ Mesela, ayette geçen “Ve’s-şemsi” (Güneşe yemin olsun) kelimesi “Ve Rabb’i’s-Şemsi” (Güneşin rabbine yemin olsun) demektir. (Suyuti, İtkan, II/346) Bunlar da Arap dilinin incelikleridir. Özetle, Kur’an’da neye yemin ediliyorsa, o dilin özelliği gereği, muhatabın ona dikkatini çekmek istenir ve oradan da gerçeğe ulaşmasını amaçlanır. Yani, ‘yemin edilenler bilinçli ise şahit, bilinçsiz ise delil hükmündedir!’

Allah beddua eder mi?

Dua ve beddua birinden bir şey istemek demektir. Allah isteyen değil, istenen makamdır. O halde beddua diye anladığımız hitaplar farklı hedefleri amaçlamaktadır. Kur’an, indirdiği halkın lisanı ile muhatabına hitap eder. Allah “yapılan kötü işlerden ötürü”, yapılan fiillerin kötülüğüne ‘dikkat çekmek’ için o kötü fiilleri işleyenlere lanet etmiştir. Allah istese lanet ettiği kişileri direkt yok ederdi ama amaç, ayetlerin indirildiği halkın hitap tarzı ile “Yapılan işin Allah tarafından razı olunmadığına” dikkat çekmektir. "Allah’ın laneti ‘zalimlerin’ üzerine olsun!" (A’raf, 44) "Bozgunculara lanet olsun." (Rad, 25) "Biz, kitapta açıkça belirttikten sonra, indirdiğimiz açık delilleri ve hidayeti ‘gizleyenler’ var ya, işte onlara, hem Allah lanet eder, hem de bütün lanet ediciler lanet eder." (Bakara, 159) Allah’ın lanetledikleri, “Zalim, bozguncu, gerçeği bile bile gizleyen” kimselerdir. Unutmayalım ki o insanlar “lanetli oldukları için kötülük yapmıyorlar, kötülükleri yüzünden lanetlenmiş kişilerdir!” Kötü, zalim, gaddar olanların Allah tarafından lanetlenmesi de ayrıca Müslümanlara durması gereken tarafı göstermektedir! Ve dikkat edilirse “ayetlerde şahıslardan ziyade vasıfları, düşünceleri” muhatap alınmaktadır. “Ebu Leheb bile bir isim değil, şahsı gösteren bir künyedir ve anlamı da, 'alev babası' demektir. Bu nedenle de Hz. Peygamber’e ve İslam’a karşı ateş püskürtmek isteyip de kendini cehenneme atmış olan kafirlerin hepsinin ‘temsilcisi’ olması sebebiyle onun helaki, hepsinin helakına örnek teşkil etmektedir.” Kur’an’a göre insanlar ‘yaptıkları zulüm ve haksızlıktan dolayı’ lanetlenirler. Bu açıdan acımasızca insanları bombalayan, kadın, yaşlı, çocuk demeden hedef gözetmeksizin insanları öldüren, kendisi üstün bir ırk zannederek başkalarının topraklarına el koyma hakkının kendilerinde olduğunu düşünen ve savunmasız insanları yurtlarından çıkaran, ‘kötü iş’ sahipleri Kur’an’da lanetlenmiştir.

Kocası ölen bir kadın ne sürede iddet bekler? Bir yıl mı dört ay on gün mü?

“Ölüp de geriye eşler bırakan erkekleriniz, eşlerinin evlerinden çıkarılmaksızın bir yıl boyunca geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler.” (Bakara, 240) “İçinizden ölen erkeklerin geride

biraktığı eşleri, dört ay ve on (gün) beklerler.” (Bakara, 234) Bakara suresinin 240. ayetinden maksat, dul kalmış kadınların kocalarının evinde bir yıl kalma hakkının olduğunun ilanidir. Kocasını öldükten sonra miras paylaşımında kocaya ait ev farklı kişilere miras olarak kalmış olabilir. Bu durumda bile kadının bu evde bir yıl oturma hakkı bulunmaktadır. Ayrıca geçiminin de sağlanması zorunludur. Bakara Suresi’nin 234. ayetinde ise kocaları ölen kadınların dört ay on gün süreyle beklemeleri ve bu süre içinde evlenmemeleri gerektiği bildirilmektedir. Ama kadın 4 ay 10 gün sonra isterse evden ayrılır ve başka birisi ile evlenebilir. Dolayısıyla iki farklı ayette, kadın için farklı iki durum hakkında hüküm bildirilmiştir.

Yılan mı? Ejderha mı?

“Böylelikle (Musa) asasını fırlatınca, anında apaçık bir ejderha oluverdi.” (A’raf, 107) “Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oluvermiş).” (Taha, 20) Araf suresindeki ve Taha suresindeki anlatılan iki olay birbirinden farklıdır ve aynı konudan söz edilmemektedir. Eğer ayetten önceki birkaç ayet okunsa bu rahatlıkla da anlaşılabilir. Araf suresinin 107. ayetinde firavunla karşılaşma esnasında yaşanan bir olay anlatılır ve ona karşı Musa peygamberde asasını atar. Taha suresinin 20. ayetinde ise, Firavuna gitmeden önce Allah Musa’ya verdiği mucizeleri gösterirken asasını atmasını ister. (Bülent Tatlıcan, kur’an’da çelişki yoktur, s. 80) Bunun dışında iki ayette geçen kelimeler birbirinden farklı olsa da, ortak sözlük anlamları vardır. Sözlüğe bakıldığında ikisini de “yılan” anlamına geldiği görülmektedir. Mesela Taha 20. ayette geçen kelime ‘Hayyatun’dur ve anlamı “yılan”dır. (Kur’an-ı Kerim lügatı, s. 160) Araf, 107’deki ‘Suban’ kelimesinin de yılan anlamı vardır. (Kur’an-ı Kerim lügatı, s. 112) Bunlar eş anlamlı kelimelerdir. Flamur Kasam ise bu konu hakkındaki ayetlerde yılanın büyüme aşamalarından bahsedildiğini söyler. Önce "Hızla sürünen bir yılan" (Taha, 20) iken, Firavun’un karşısında ejderhaya dönüşmüştür. (A’raf 107; Şuara 32) “Yılan haline geldiği anda küçük ve hızlı bir yılan oldu. Sonra büyük bir yılan haline gelecek şekilde gelişti. Buna göre "can" kelimesi (Neml, 10; Kasas, 31) ile bir hali, 'suban' kelimesi ile de diğer hali kastedilmiştir. (Flamur Kasami, Kur’an’da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 157-159) Kısaca, zaten aynı anlama gelen farklı iki kelime ile tedrici olarak yılanın gelişimi de anlatılmış olmaktadır.

Şeytan Melek mi yoksa Cin mi? Melekler Allah'a karşı gelebilir mi? Melekler Allah’a boyun eğler” (16:49-50) "Ama melek olan iblis secde etmedi." (2:34)

“Meleklerle, “Adem’e secde edin” dediğimizde İblis dışındakiler derhal secde ettiler; o direndi, büyüklendi ve kafirlerden oldu.” (Bakara, 34) Ayette Allah, iblisi meleklerden ayrı tutmuştur. Ayette geçen ‘İlla iblis: iblis dışında’ cümlesi, meleklerle beraber anılan bir çoğul cümlenin, bunun dışında bırakılan istisnasını ifade eder. Burada Allah’ın seslendiği varlık meleklerdir. Dolayısıyla çoğunluğa sesleniş tarzı, cümlenin kurulumunda etkindir. Örneğin, “müdür kapıdan içeri girince, tüm öğrenciler ayağa kalktı, yalnız öğretmen hariç.” cümlesi bu manayı teyit eder. Burada cümle çoğunluğa göre kurulmuş ve çoğunluğun içinden olmayan istisna da belirtilmiştir. Aynı ayette, “O, yüz çevirdi, kibirlendi ve kafirlerden oldu.” cümlesi de, iblisin meleklerden olamayacağını göstermektedir. Çünkü melekler asla Allah’ın emrine isyan etmezler. (Tahrim, 6) İblis, kibirlenmek gibi bir özelliğe sahipse, bu onun cinlerden olduğunun göstergesidir. İnsan henüz yeni yaratılmaktadır ve bunun dışında kibirlenme özelliğine sahip tek canlı cinlerdir! İnsan ve cinler dışındaki tüm varlıklar Allah’ın emrine itaat (secde, tespih) ederler: Güneş ışık verir, dünya yörüngesinde hareket eder, melekler kendilerine verilen görevi ifa ederler. ‘Kafirlerden oldu’ kelimesiyle de olmadan önceki halinin meleklerle beraber itaat eden ve Allaha karşı gelmeyenlerden olduğu anlaşılmaktadır. Zaten Kehf süresinin 50. ayeti tümüyle konuya açıklık getirmektedir: “Yine o vakti hatırla ki biz, meleklerle: “Adem’e secde edin!” demiştik. İblis hariç olmak üzere onlar hemen secde ettiler. İblis cinlerdendi, Rabbinin

emrinden dışarı çıktı.” Bakara 34. ayetteki istisna burada açıkça ifade edilmiş, “İnsan ve cinlere has olan” kibirlenebilme özelliği Adem babamızın yaratılması ile depreşmiş, böylelikle o melekler seviyesinden iblis seviyesine inmiştir. Zaten insanlarda tıpkı cinler gibi melekler seviyesine de yükselebilmeye veya aşağıların aşağısına da inebilme özelliğe sahip varlıklardır. Üstün ve izzet sahibi olup (İsra, 70) "En güzel bir biçimde yaratılan." (Tin, 4) insan zalimlik yapıp kibirlenirse (Ahzab, 72; Bakara, 206) “aşağıların aşağısına inip” (Tin, 5) "hayvanlardan daha da aşağı." (Furkan, 44) seviyeye düşebilir ki, iblisin içine düştüğü durum tam da buna örnektir. Yani soru/n Kur'an'ın metodunu kavramamaktan kaynaklanmaktadır!

Tanrı kendi kaldırabileceğinden daha ağır bir taş yaratabilir mi?

Biz de aeist arkadaşlara bir iki soru soralım hep onlar mı soracak? Bir Giritli "Bütün Giritliler yalancıdır" derse, bu Giritli doğru mu söylemiş olur yalan mı? 'Su her şeyi ıslatır, peki suyu ne ıslatır?' Peki ya sonsuzdan büyük bir rakam yazabilir mi? Evet, tüm bu sorular mantıksızdır ve amaç da demagogidir. Bu soruda da, “Allah'ın gücü” ve “yaratmak” sıfatları birbiri ile yarıştırmak istenmektedir. Kendi kaldıramayacağı bir taştan bahsederek güçsüz, yaratamayacağını ifade edersek yaratıcılık sıfatı zedelenen bir tanrıdan bahsetmiş olacağız. Evet, bu soru, tıpkı diğerleri gibi mantıksızdır. Çünkü yaratılması düşünülen mahlukatın şu anda mevcut olmadığı kabul edilmektedir. Hayal edilen varlığın yaratılması, Allah'tan beklenmekte, böylece Allah'ın yaratıcı olduğu ve o hayali varlığın ise yaratılan olacağı kabul edilmektedir. Sonra ise o hayali varlığın yaratılması Allah'tan istendiği gibi, onun büyüklüğü, gücü, dirayet ve azameti de Allah'tan istenmektedir. Kısaca, Allah'ın nihayetsiz büyük, yegâne yaratıcı, ezeli ve ebedi mutlak kadir olduğu ve sonradan yaratılan taşın ise yaratılmaya muhtaç, aciz, zelil, miskin olduğu sonucu ortaya çıktığı halde, tam tersine o hayali varlığın Allah tarafından kaldırılıp kaldırılamayacağı sorgulanmaya çalışılmaktadır. Bu sebeplerle bu soru hiçbir ilmi değere sahip değildir. “Allah kaldıramayacağı bir taş yaratabilir mi? Kaldıramayacağı bir taş olan zatın Allah olması mümkün olabilir mi?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 101) Dolayısı ile Allah hem yaratır hem de kaldırır! “Allah çok güçlüdür, üstün ve galiptir.” (Ahzab, 25)

Gaybı kimler bilebilir? Kur'an'a göre gaybı yalnız Allah bilir, peygamberlerine bildirebilir, O'nun ve bildirdiği peygamberlerinin dışında kimse bilemez. Kur'an'a Göre Peygamberler Erkektir. Ama durum bundan farklıdır: Kasas, 7: “Mûsa'nın annesine şunu vahyettik: "Emzir onu! Onun aleyhinde bir korku hissedince de nehre bırakıver onu. Korkma, üzülmeyin! Kuşkun olmasın ki, biz onu sana geri döndüreceğiz ve onu resullerden biri yapacağız.” Musa'nın annesine vahyeyliyor, gaybı bildiriyor (bir kadına). Ali-İmran, 45: “Hani melekler şöyle demişti: “Ey Meryem! Allah, seni kendi tarafından bir kelime ile müjdeliyor ki, adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. Dünyada da, ahirette de itibarlı ve Allah'a çok yakın olanlardandır.” Meryem'e (bir kadına) İsa'nın doğacağını, geleceği, gaybı bildiriyor. Görüldüğü gibi o ayetler, gaybı peygamberden başkasına bildirmiyor derken, bu ayetlerde Allah peygamber olmayanlara gaybı bildiriyor. Yine görülen o ki Kur'an Tanrı sözü değil, Muhammed'in uydurması.

İyi çalışılmış bir konu gibi gözükse de yine aynı problemle karşı karşıya bulunmaktayız. Aynı konudaki ‘tüm ayetlerin bir arada değerlendirilmesi!’ metodunun işletilmemesi sorunu! Buradaki problem gayb konusu değil vahiy kavramının tam anlaşılmasından kaynaklanmaktadır. Halbuki Kur'an'da vahiy kavramı tam anlaşılırsa, sorun kendiliğinden çözülecektir. Gayb, “Gizli kalan, görünmeyen” anlamındadır. (Lisanü'l-'Arab, gyb maddesi) Vahiy kelimesi sözlükte, ‘Gizli konuşma, işaret etme, ‘emretme’, ‘ilham etme’, ima etme, fısıldama, mektup yazma, elçi gönderme, acele etme, seslenme vb’ gibi anlamlara gelir. (Cevheri, es-Sihah; ibn

Manzur, Lisanü'l-Arab, "vhy" maddesi; DİA, Vahiy maddesi) Ayrıca terim anlamı (yani özel bir alanda aldığı anlam) "Yüce Allah'ın vasıtasız olarak veya değişik vasıtalarla emirlerini peygamberlerine bildirmesine" vahiy denmektedir. "Hz. Musa'nın annesine yapılan vahiy ise peygamberlere yapılan vahiy değil, seçkin kulların kalbine doğan ilhamdır." (Kur'an Yolu, IV/216) Yoksa Allah 'arıya da' vahiyetmiştir: "Rabbin bal arısına 'vahyetti': Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin." (Nahl, 68-69) Buradaki vahiy, 'emretme-görevlendirme' anlamındadır. Görüldüğü gibi bu iki ayette vahiy kelimesi terim anlamında değil sözlük anlamlarında bulunan 'emretme' ve 'ilham etme' anlamlarında kullanılmıştır. Zaten vahiy alan resulün görevi aldığını insanlara tebliğ etmektir. (Maide, 67) Hz. Musa'nın annesinden ve Hz. İsa'nın annesi Meryem'den böyle bir görev istenmemekte, aksine onlara sadece bilgi verilmektedir. İşte bu bilgi verilmesine İslam literatüründe 'ilham' denmektedir ki, ilhamda da yine melekler aracı olarak kullanılmaktadır. İslami bir terim olarak ilham, "Allah'ın, doğrudan veya melek aracılığıyla iyilik telkin eden bilgileri insanın kalbine ulaştırması" şeklinde tanımlanmaktadır. (DİA, İlham maddesi) Kur'an, tüm peygamberlerin erkek olduğunu bildirir ve onlar için kullanılan vahiy, terim olarak bildiğimiz manada 'Allah'ın emir yasaklarını bildirmesi' anlamında kullanılmıştır. Kelime oyunu yaparak veya direkt cehalet örneği göstererek Kur'an'da çelişki aramaya çalışanların eline geçen sadece elinde atmaya çalıştıkları çamur izi ile ortada kalmak olacaktır. Kur'an güneş gibidir, çamur atmakla kirletilemez, atanın sadece eli -yüzü, ruhu- kirlenir. O nurdan istifade edip önünü aydınlatamayanlara ise 'nâr' eşlik eder ve sonu aydınlığa ulaşmak değil kavurucu bir azaba çıkar.

Anti parantez Peygamber erkeklerden seçilmiştir çünkü iftira, hakaret, savaş, öldürülme gibi kesin muhatap olunacak bu zor görev kadınlara yüklenilmemiştir. Hele ki hamilelik veya özel haller gibi ayrıcalıkları da hesaba katarsak, bu, Allah'ın kadınlara tanıdığı, aktüel ifadesi ile pozitif ayrımcılıktan başka bir şey değildir. Tıpkı evin ekonomik yönden teminatının öncelikli olarak erkeğe yüklenilmesi gibi. Ama manevi-ilmi olarak önder birçok kadın da vardır tabii ki: Rabiâtü'l-adeviyye: İlahi aşkın sembolü, Amra: Hz. Aişe tarafından yetiştirilmiş büyük bir hadis bilgini, Nefise bintu Hasan: İmam Şafii'ye öğretmenlik yapan âlime, Ümmü'l-Hayr Rabia: Hat ustası ve hadis üstadesi, Zeyneb bintu Selma: Medine'nin büyük fıkıh alimesi, Zeyneb bintu Abdirrahman: Zemahşeri isimli Türk kökenli tefsircinin hocası, Abide: İmam Malik'ten hadis rivayet eden alime, Kerime: Buhari'nin hadislerini Mekke'de rivayet eden muhaddise ve şair sahabe kadınları Hz. Fatma, Hz. Şeyma, Hz. Hansa, Hz. Atike, Hz. Naciye ve daha niceleri.

Müslümanlar Hacerü'l-Esved'e taparlar ve Kâbe'ye secde edip şirke mi düşerler?

Müslümanlara 'Hacerü'l-Esved şefa'at etmeyecek, şahit olacaktır.' (Kenzu'l-Ummal, h. no: 34748) Nasıl ki kıyamet günü, 'el ayak' insana şahitlik (Yasin, 65) edecekse, aynı durum H. Esved için de geçerli olacaktır. Yaratılan insanların metalleri konuşturduğu günümüzde, Yaraticının bunu gerçekleştirmesi de pekâlâ mümkündür. Zaten her hücremizin içinde tüm bilgilerimizin saklı olduğunun bilindiği bu dönemde bu konu daha da kolay anlaşılabilir olmaktadır. Yoksa Müslümanların Hacerü'l-Esved'e bakışını Hz. Ömer özetlemiştir: "Ben seni öpüyorum, ama senin 'ne zararı ne de yararı olmayan bir taş' olduğunu çok iyi bilirim. Ve muhakkak ki benim Rabbim Allah'tır. Eğer Resulullah'ın/Allah'ın elçisinin seni öptüğünü görmeseydim, seni öpmezdim." (Buhari, Hacc 50, 57, 60; Müslim Hacc, 248, 120; Muvatta, Hacc 36; Tirmizi, Hacc 37) İmam Nevevi'nin de belirttiği gibi, Hz. Ömer'in bunu söylemesine sebep: "Müslümanların putperestlikten yeni kurtulmuş olmalarıdır." (Nevevi, Şerhu Sahihi Müslim, VII/16-17, ayrıca: Kamil Miras, Sahih-i Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi, VI/108-109) Tüm hacı adayları her dönüşte H. Esved'i selamlar. H. Esved tavafın başlama yeri olarak işaret taşı görevi görür. Yani Hacerü'l-Esved'in işlevi Hz. İbrahim zamanından beri aynıdır; tavafın başlangıç noktasını belirlemek! Peygamberimizin,

“Güçsüzlere sıkıntı verecekse, tekbir getir ve Hacerü'l-Esved'e ellemeden tavafa başla” şeklindeki hadisi de (Ahmet, Müsned, I/28) yine onun bu görevine işaret etmektedir. Daha sonra ateist yazarlar Kâbe'ye secde etmemizi de dillerine dolayıp Kâbe'ye taptığımızı iddia etmektedir ki, insan sormadan edememektedir, madem Müslümanları putlara taptıracaktı (!) Efendimiz neden 23 sene çile çekip, savaşlar, mücadeleler sonunda Kâbe'yi putlardan temizlemiştir? Sadece tapılacak putları değiştirmek için mi tüm bu çaba, emek, mücadele verilmiştir? Hem de içi boşaltılmış bir binaya yaptırmak için! Halbuki daha Kur'an'ın ilk 4. ayeti Müslümanların yolunu çizmektedir. Müslüman 'sadece' Allah'a “Kulluk eder, ancak O'ndan yardım ister.” (Fatiha, 4) Ve bırakın Kâbe'deki putları, İslam Hz. İsa heykellerine bile karşıdır. Detay, "İsa, Papa, İncil" adlı yazımızdadır. Putçuluğa neden olma ihtimaline karşı Efendimiz ne resmini yaptırmıştır ne de heykelini! Şeytan taşlama (cemre) 'şeytana karşı bir tür tepki ve direnmeyi temsil, sembolik olarak şeytan taşlanır, yoksa orada şeytan yoktur. Her taş atışta, önceden yapılan günahların terki için söz verilir ve 'cemre'den de maksat budur!

“Kible, Arapçada ‘yön, yönelinen şey’ anlamına gelir.” (DİA, Kible maddesi; Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 115) Kâbe Müslümanlar için bir şiar, yön, işaret. Hz. Adem ve oğulları tarafından yapılan (İbni İshak, Sire, s. 32-41) Kâbe daha sonra Hz. İbrahim'in oğlu İsmail ile temelleri üzerine 'yeniden' inşa edilmiştir. (Bakara, 127) Kâbe'nin tarih boyunca defalarca tadilat gördüğü, onarıldığı da bilinmektedir. (Ezrakî, Kâbe ve Mekke Tarihi, 69-105; Zebidi, Sahih-i Buhari Tecrid-i sarîh Tercemesi ve şerhi, VI/28-29) Ayrıca 'Hicr-i İsmail'in orijinal Kâbe'ye dahil olduğu halde (Buhari, "Hac", 42; Tirmizi, "Hac", 48; Nesai, "Hac", 125, 128) günümüzde Kâbe'ye eklenmiş de değildir. Kâbe'nin asıl şekli küp değil bir kenarı düz karşı tarafı ise yarım daire şeklinde olan bir bina, günümüzde Kâbe'ye dahil olduğu bilinen ama Kâbe'ye ek yapılmayan yarım daire şeklindeki yerden -Hicr'i İsmail'den- her Müslüman haberdardır ama hâlâ o yer Kâbe'ye eklenmemektedir. Bu durum gizli saklı bir şey de değildir ve İslami kaynaklarda zaten detayları da anlatılmaktadır. Yani Kâbe, bizatihi sadece tek başına bir taş bina olarak kutsal değildir, onun değeri taşında değil, 'içerdiği anlam ve ifa ettiği görev'dedir. Onun en önemli asli görevi de, namazda ümmete bize 'yön' tayin etmesidir. “Kâbe bir istikamet noktasıdır. Kâbe, Allah'a gerçekleştirilen secdenin istikamet noktasıdır. Kâbe birliği sembolize eder.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 131-132) Bunun dışında Kâbe'nin asli şekli bilindiği halde şu anki hali ile korunması bile aslında, İslam'da bu binanın sadece taş olarak bir kutsallığının olmadığı ama yön tayin etmesi nedeni ile önemli bir görevi ifa ettiğini göstermektedir. Dolayısı ile maddi gözükken yönü ile Kâbe'yi onarmak/korumak, Müslümanların üzerlerine düşen önemli bir görevdir. Kâbe/Hacerül-Esved taş olarak değil, anlam/mana olarak görevleri gereği değerlidir! Her ibadetin ruhu, mantığı ve amacı vardır. Namaz spor, oruç perhiz, hac turistik ziyaret değildir. Ama işin kabuğu ile özü arasındaki farkı ayırt edemeyen de her zaman olacaktır. Mesela, namaz aslında 'ahlaksızlık ve kötülükten uzak durmamıza neden olacak bir araç' (Ankebut, 45) olmasını gerekirken, bu ruhu yakalamayan ve sadece sportif faaliyetmişçesine yatıp kalkanların ibadetlerini yüce Yaradan namaz olarak kabul etmemekte ve kınamaktadır. (Maun, 4-5) Bazı cahil Müslümanlar fırsat bulsa Kâbe'den taş kopartıp memleketlerine bile götürmek isteyecek kadar işin özü/ruhundan uzak bir anlayışa sahip olabilir. Şeytan taşlama yerindeki ruhu, manayı kavrayamayan bazı Müslümanların eşyalarını cemre'de taş gibi kullanmaları, aynı eksik bakış açısının tezahürüdür. Özetle, içi boş olan ve asli şekli bilinse de görevini ifa ettiği için günümüzdeki şekli korunan bu taş binanın değeri maddi değil, manevidir. Amaç değil araçtır! Yoksa 1400 küsur senedir şimdiye kadar Kâbe'den yardım isteyen, ona put niyeti ile tapan bir Müslüman bile çıkmamıştır! Biz Müslümanlara düşen de, her ibadetimizde ruhu yakalamak, ibadetlerin amacına ulaşmaktır. Araç olan bu taş bina, sel veya savaşta, tarihte olduğu gibi, yıkılabilir. Ama nasıl tarihte tamir gördü ise, gerektiğinde yeniden tamir edilir ve o da asıl amacına hizmete devam eder. Dün devam etmişti, bugün de ediyor, yarında edecektir! Namaz ibadetinden hac ibadetine dek tüm ibadetler için de bu aynen geçerlidir. Emeviler ile Hz. Zübeyr arasındaki halifelik mücadelesi sırasında,

‘Mekke’de’ halifeliğini ilan eden Hz. Zübeyr, “Mekke’yi kuşatan Emevi ordusunun mancınklarla attığı taşlar ve bu sırada çıkan yangın yüzünden Kâbe’nin tahrip edilmesi üzerine duvarların kalan kısımlarını yıktırıp, binayı Hz. İbrahim’in temellerini esas alarak yeniden yaptırmıştır.” (DİA, Kâbe maddesi) Gibson’ın iddia ettiği gibi ‘yok etmek’ veya ‘taşımak’ gibi bir durum ise asla söz konusu değildir! Gibson, önceden kurguladığı senaryoya uyacak malzemeleri toplamaya çalışmış ama hepsini birbirine de karıştırmıştır. Devamı için, ‘Gerçek Kâbe Petra’da iddiası’ adlı yazımıza bakılabilir.

Ay tanrısının başka bir ismi: SİN. İslam öncesi Müşriklerde Ay Tanrısı çok popülerdi, farklı kabilelerce farklı isimler verilebiliyordu. Bir ismi de ‘Sin’ idi bu isim Kur’an’da aynen geçmektedir; Kur’an’da bir surenin adı Yâsîn’dir. İslamcılar bu ve benzerlerine anlamı yalnız Allah tarafından bilinen kelimeler diyorlar. Ama öyle değildir. Sure başlığı Yâsîn, bence ‘Ey Sin’ anlamındadır, yani Sin’e sesleniş var burada. Sin’e hitaben yazılmış bu sure.

Yüce tanrımızın ismi bir kelime veya hece olarak değil de yalnızca ‘bir harf olarak’ Kur’an’da geçiyor öyle mi?! 1440 sene sonra tanrımızı (!) bize öğreten tanrısız ateist arkadaşların gösterdiği yolda ilerleyip onlara Kur’an’dan ikinci bir delil sunalım o zaman: Şura suresi 2. ayette geçen ‘Sin harfine’ bakalım: "Ayn-sin-kaf" ne anlama geliyor peki? Kaf(e), Arapça ‘takip etmek’ demektir. Sin, zaten ay tanrısı demek! Ayn, Arapçada -okunuşu- ‘göz’ anlamına gelen bir kelimedir. Toplayalım hepsini: Gözü ile takip eden tanrı Sin! Sizce daha mantıklı bir iddia olmadı mı? Hem bu açıklama ile ‘illuminati’ye de atıfta bulunup çok yönlü suçlamalarda da bulunulabilir ateist arkadaşlar, ne dersiniz?! Hadi bizde dinsiz ate/deist olup birden ‘aydınlanma’ yaşayalım ne dersiniz?! Peki, Kur’an’da tanrının adı neden ‘açıkça geçmiyor da’ zorlama yorumla koca dinin tanrısının adına ulaşılmaya çalışılıyor? Yoksa adı zaten açıkça geçmekte midir? O halde amaç nedir? Aslında bu tür komik subjektif iddialar bile, ateistlerin iç dünyaları, bakış açıları, niyetleri ve bilgi seviyeleri hakkında bizlere ufuk açıcı ipuçları vermektedir. Ayetleri hecelere, harflere bölerek bir yerlere ulaşma gayretinde olmaları zaten ateistlerin içinde bulunduğu zaafiyet ve çaresizliğin de gözler önüne sermekte değil midir? Hoca, Karadenizli arkadaşına sormuş, ‘çocuğunun adı ne?’ ‘Oğuz’ demiş Karadenizli. Kızmış hoca ve ‘Kur’an’da geçen bir isim neden koymadın?’ demiş. ‘E ama koydum ya’ demiş laz uşağı. ‘Nerde geçiyor?’ diye sorunca hoca Karadenizlinin cevabı: “Kur’an’da geçiyor ya! ‘Oğuzu’ billahi mineşşeytanırracim!”... Sin konusu ayrıca, “Allah kelimesinin kökeni, Ay kültü iddiası” başlıklı yazıda ele alınmıştır. Benzer garip mantığı ‘İslam’da ağaç kültü’ başlıklı yazısında da işleten dinsiz deist bir arkadaş da, "Animizm, doğada insan ruhuna az ya da çok benzer ruhlar bulunduğunu kabul eden dindir. İnanişâ göre ruh sadece insanda yoktur, canlı cansız her şeyin ruhu vardır. İslam’da da bu kült (ruhun varlığına inanmamızı kastediyor ki, ‘Ahiret, beden, ruh ilişkisi’ başlıklı yazıda konu ele alınmıştır) olduğuna göre, İslam’a animizm de yamanmış demektir." Halbuki, ‘Naturalizm/doğacılık’ zaten ateizmi pagan bir din haline getirmiştir. (‘Natüralizm’ başlıklı yazımıza bakılabilir.) Kendi paradokslarını bir de Müslümanlara yamamaya çalışmaları ateizmin çelişkilerinden sadece bir diğerini oluşturmaktadır.

İslam’da Ağaç Kültü ve Kökeni. Kasas 30. ayet aynen şöyle der; Mûsâ, ateşin yanına gelince, o mübarek yerdeki vadinin sağ tarafındaki ağaçtan şöyle seslendi: “Ey Mûsâ! Şüphesiz ben, evet, ben âlemlerin Rabbi olan Allah’ım.” Ayet "Ben Allah’ım" bu da = (eşittir) Allah ağaca girdi, Ağaç Allah oldu.

Ateistlerin müfessirliğe başlamadan önce bu ilim dalındaki metot konusunda biraz araştırma yapsalar çok daha iyi olurdu! Halbuki ve her zaman olduğu gibi aynı konudaki diğer ayetlere

baksalar sorun kendiliğinden çözülecektir! Şura, 51. ayette yüce Yaradan insanlarla iletişim yollarını sayar ve onlardan bir tanesi de, “perde arkasından” iletişim kurmasıdır. Yüce Yaradan Musa ile de iletişimde perde olarak ağacı kullanmıştır. Bu müfessir (!) arkadaşına göre, tanrı - Haşa- şimdi de perde mi olmuş durumdadır! Ağaç kültü mü perde kültü mü vardır İslam’da! Aslında İslam’ın ekoloji ile ilgili yönlendirmelerini de ateistler kullanabilirdi ama atlamışlar! Peki bu ateist arkadaşına, “Radyo’dan bir konuşma” dinlediğimizi ifade etsek, kendisi radyoda minik insanlar mı arayacaktır?! Radyo da ağaç da araçtır wesselam!

Peygamberimiz Ad Kavmini başkasından mı öğreniyor?

Ateist bir yazar, Hz. Resul’ün Ad kavminden bir sahabenin bahsetmesi üzerine, Efendimiz, o sahabenin o konu hakkındaki bilgisini öğrenmek için "Ad elçisi nedir?" diye o sahabeye sorduktan sonra onun anlattıklarını dinleyip, Kur’an’da aynı konu hakkındaki ayetleri (Zariyat, 41-42) sıralamasından (Tirmizi, Tefsir, Zariyat, 3269, 3270) hareketle, bu ayetleri Peygamberimizin orada, o anda uydurduğunu iddia etmektedir. Halbuki Efendimizin orada okuduğu ayet çok daha önceden inmiş, namazlarda defalarca da okumuş, müminlere ezberletmiş ve orada sadece bir kez daha okunmuştur! İlk kez vahyolunsa idi, belki iddianın bir temeli olabilirdi. Evet, Zariyat suresi Mekke’de inmiştir. (DİA, XLIV/137) ama ateistin aktardığı olay -kendisi de itiraf etmektedir- Medine’de gerçekleşmiştir.

Rumlar galip mi oldu, Yenildi mi? Ya Allah'ın yanlışı var ya Muhammed'in. Muhammed ‘Rumlar galip oldu.’ diyor, Allah bu galibiyetin üzerine inen ayetinde ‘Rumlar yenildi’ diyor.

Ebu Said anlatıyor: "Bedir günü Rumlar, İranlılara galebe çaldı. Bu zafere müminler de sevindi. Bunun üzerine şu mealdeki ayet (Rum, 1-4) nazil oldu (okundu): "Elif Lam-Mim, Rumlar mağlub oldu, yakın bir yerde. Halbuki onlar bu yenilmelerinin ardından galib olacaklar birkaç yıl içinde. Önünde de sonunda da emir Allah'ındır. O gün müminler Allah'ın nusretiyle/yardımla ferahlayacak" (Tirmizi, Tefsir, Rum, 3190) Öncelikle ateist arkadaş daha hadisin ne olduğunu bilmiyor ve cehaletini ilan ediyor. Hadis, peygamberimizin sözüdür. Halbuki burada görüldüğü gibi bu sözü söyleyen ise bir sahabedir: Ebu Said! Sahabenin veya daha sonra sözü aktaran ravilerden birinin eksik bilgisinden dolayı ‘okundu’ sözü ‘nazil oldu’ şeklinde nakledilmiştir ki, bu hadis ilminde çokça karşılaşılan bir durumdur. Bir olay veya sözün ağızdan ağıza aktarılırken değişikliğe uğraması doğal bir süreçtir. Muhaddislerin üzerinde durdukları konuların başında da, bu nakil esnasında meydana gelen değişiklikleri tespit etme meselesi gelmektedir. Ateist arkadaş ise, sahabenin sözünü peygamber sözü diye yorumlayıp sonrada, sahabe veya daha sonra aktaran ravilerden birisinin hatasını peygamberimize atfedip bilgiçlik taslamaya çalışmaktadır. Peki, gerçekte olan nedir? Rumlar önce mağlub olmuşlardı. Ama Allah (cc) Rum suresindeki ayetleri indirmiş ve ‘Şu an Rumlar yenilse de ileride yenileceklerini’ bildirmiştir. Hatta Hz. Ebu Bekir, Übeyy b. Halef adlı müşrik ile bu konuda iddiaya girmiş ve sonra ayetin önceden haber verdiği durum aynen gerçekleşmiş ve Rumlar İranlıları yenmiştir. Ama ateist arkadaş bu Kur’an mucizesinden de İslam’a saldırmak için bir mazeret bulmayı başarmıştır!

‘Ednel arz’ kelimesini ‘yakın yer’ diye çevirsek olmaz çünkü 1800 kúsür km bulunuyor Arabistan’a. ‘En alçak yer’ diye çevirsek de, Lut gölünde savaş olmadı.

Rum Suresinin ilk 4 ayeti hem geçmiş hem gelecekte mucizevi üç haber vermektedir fakat yine de ateistler burada da İslam’a saldırma güdülerinden vazgeçmemişlerdir! Lut kavminin başına gelenlere atıfta bulunan ayetler geçmişe ait bir olaydan bahsederken, Rumların galip geleceğinden bahseden bölüm ise geleceğe dönük bir olayı haber vermektedir ve her ikisi de

Efendimiz zamanında gaybi/bilinmeyen olaylardandı. “Edna” kelimesi, Arapça’da “alçak” manasına da gelen “deni” kelimesinden türemiştir ve "ensaru/efalu" babından türedilen bu kelime, “en alçak” anlamına gelmektedir. “Arz” ise ‘yeryüzü’ demektir. Dolayısıyla “edna’l-arz” ifadesi “yeryüzünün en alçak yeri” manasına gelmektedir. Bizans ve Persliler arasındaki savaş ise sadece Ninova’da olmamış, iki devlet arasındaki savaş Mısır’ı, Suriye’yi ve Kudüs’ü de içine alan geniş bir alanda olmuş ve yıllarca sürmüştür. Tüm bu mekanların ‘merkezinde’ ise ‘Lut Gölü’ yer alır ve Lut Gölü de yer kürenin ‘en alçak noktasını’ teşkil eder ve deniz seviyesinin 430.5 metre altında bulunur! (tr.wikipedia.org/wiki/Lut_G%C3%B6lü%C3%BC) Rum suresi, Bizans'ın mağlubiyetten sonra tekrar galip geleceğini, süre belirterek haber vermiştir. (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 484) Müslüman olsun gayrimüslim olsun tüm araştırmacılar, surenin Bizans'ın kazanmaya başlamasından önce indiğini söylemektedir. (Meriç, s. 489) Richard Bell: Muhammed'in bu kadar erken bir tarihte Bizans İmparatorluğu'nun siyasi kaderini lehine olan görüşünü açıklamak zordur. Döneme yakın Bizans tarihçisi Theophanes: “Yenilmez Pers ırkının Romalılara arkalarını göstereceğini kim beklerdi ki?” diyerek hayretini ifade ederken Edward Gibbon ise, “Bu önsezinin söylendiği zamanda, bunun gerçekleşebileceğine inanmak kuşkusuz çok zordu.” demektedir. Mitşel’in ifadesiyle, ‘gidişat olağanüstü bir şekilde tersine döner.’ Hz Muhammed’in, belirtilerin lehinde olduğu bir savaşta dahi böyle bir öngöründe bulunması beklenemezdi. Zira bu, tüm iddiasını lüzumsuz yere riske atmak olurdu. Bunu haber verilmesi gerçek bir mucizedir. “Ve o gün Müminler feraha erecekler.” (Rum, 4) Gerçekten ayetin nazil olduğu Mekke’de Müslümanlar baskı altında iken, Bizans zaferinin geldiği dönemde Medine’de baskılardan uzak bir halde yaşıyorlardı. (Meriç, s. 502-503) Bu da üçüncü mucizedir.

Rum Suresinde (Rum, 2-5) Rumların üç ila dokuz yıl arasında galip gelecekleri yazıyor. Fakat Rumlar 627 yılına kadar İranlıları yenememişlerdir! Ayet ile tarih uyuşmuyor.

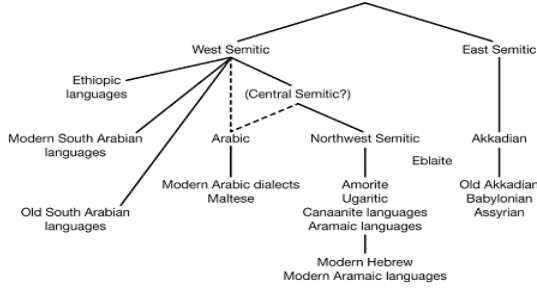
Rumlarla İranlılar arasındaki savaş 610’da başlamış, 616’da Rumlar yenilgiye uğramıştır. Rum Suresi de, Romalıların yenildiği 616 yılında inmiştir. Romalılar, 622’de karşı harekete geçmişler, Bedir zaferinin de tarihi olan 624’te savaşı kazanmaya başlamışlar ve 625’de kesin zaferi elde etmişlerdir. (Tirmizi, Tefsiru sureti 30/31; Hakim, II/410; Taberi, XI (21. cüz) /16-18; Mevdudi, Hz. Peygamber’in Hayatı, 387) Yani ‘tam’ ayetin ifade ettiği tarihte! Evet! Görüldüğü gibi İslam’ın hak din olduğunu gösteren mucizevi delillerden biri bile ateistlerce dinsizliğe vesile kılınmaya çalışılmaktadır! “Bunların kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler. İşte asıl gafiller onlardır.” (A’raf, 179)

Ama yabancı kelimeler var Kur’an’da. Zümer, 28: "Korunsunlar diye, pürüzsüz Arapça bir Kur’an indirdik." Kur’an’da anlamları sadece Allah tarafından bilinen, anlamı çözülememiş kelimeler vardır. Eğer Kur’an saf Arapça ise yukarıdaki savunmada da olduğu gibi her kelimesini her Arap’ın anlayabilmesi gereklidir. Anlaşılmayan kelimeler içermesi Kur’an’ın pürüzsüz Arapça olmadığı sonucunu doğurur.

Bu iddiada iki farklı soru gündeme gelmektedir. İlki anlamı çözülememiş ayetler meselesi, diğeri Kur’an’ın pürüzsüz Arapça olması konusu! İlkinin Kur’an zaten cevaplamaktadır.

Kur'an'da müteşabih ayette bulunmaktadır! “(Kur'an) bir kısım ayetleri muhkemdir, ki bunlar kitabın esasıdır, diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde sapma meyli bulunanlar, fitne çıkarmak ve onu (kişisel arzularına göre) te'vil etmek için ondaki müteşabihlerin peşine düşerler. Halbuki onun tevilini ancak Allah bilir; bir de ilimde yüksek payeye erişenler.” (Ali İmran, 7) Her bilgi seviyesinden tüm insanların cennete gidebilmesi için kendisine gerekli olan tüm bilgilere muhkem ayetler denir. ‘İlimde derinleşmiş olanlar’ için ise ayrıca müteşabih ayetler vardır ki, müteşabih ayetler zamanla anlamları daha iyi anlaşılan ayetlerdir. Bu da Kur'an'ın bir başka mucizevi yönünü oluşturur. "Bazı ayet manalarının müteşabih göstermesi, insanların tekamülüne/ilerlemesine imkan vermek, diğer taraftan alimlerin derin kavrayış ve keskin nazarlarını çalıştırmak hedefine yöneliktir. Kur'an'ın her ayeti, kesin hatlarıyla herkes tarafından aynı şekilde anlaşılırdı akli delillere ihtiyaç duyulmaz ve insan aklı dondurulmuş olurdu. Halbuki oradaki bazı kapalı veya çelişkili ‘gibi görünen’ ayetler sebebiyle akli delillerden yardım isteyerek, insan aklı çalıştırılmış olmaktadır.” (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 213) “Müteşabih ayetlerin indirilmesinin hikmeti: Akıl ve düşünme yeteneğimizi kullanmaya teşviktir. İkinci hikmeti ise, ilmin ve ilim sahiplerinin değerlerinin anlaşılmasıdır. Böyle bir kişinin imanı, taklidi değil tahkiki imandır. Burada bilmeyenler de kınanmamakta, onlardan bilenlere müracaat etmeleri istenmektedir: "Şayet bilmiyorsanız ilim sahiplerine sorun." (Enbiya, 7) Üçüncü hikmeti de bir iyi niyet ve irade sınaması olmasıdır.” (Cağfer Karadağ, Kafama takılanlar 2, s. 138-140) Müteşabih konusuna, ‘Ateistlere cevap’ başlıklı yazımızda yeniden döneceğiz.

Kur'an'daki yabancı kelimeler konusuna gelince. Kur'an apaçık Arapça bir kitaptır. Yani Arap dilini bilen herkes Kur'an'da söylenenleri anlar. Kur'an'da, Arap diline daha önceden başka dillerden geçmiş kelimeler vardır ama bunlar da zaten Arapçalaşmış, Arap dilinde kullanılan kelimelerdir. Zaten oryantalist Montgomery Watt bile, “Kur'an'daki yabancı kelimeler ve özel isimlerin Peygamberimiz ortaya çıkmadan önce Mekke'de bilindiğini” ifade etmektedir. (Sarıçam, Erşahin, Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 231) Türkçede kullanılan ‘Kitap, kalem, defter’ gibi kelimelerin anlamını her Türk bilmektedir ama bu kelimelerin aslı Arapçadır! Aslında bu iddia, dil bilimi konusunda bilgi eksikliğinden kaynaklanan bir itham ve aynı zamanda bir itiraf da olmaktadır. Her dile başka dillerden kelimeler geçmiş ve yerleşmiştir. Aynı şey Türkçede de geçerlidir. Örneğin “Kemal, final imtihanında kopya çektiği için fakülte konseyi kararıyla üniversiteden uzaklaştırıldı.” cümlesi Türkçe bir cümledir ve okuyan herkes tarafından anlaşılır. Halbuki bu cümledeki kelimelerin tamamına yakını başka dillerden Türkçeye geçmiştir. Kelimelerin başka dillerden geçmiş olması bu cümlenin Türkçe olmadığı anlamına gelmez. Kur'an'da, anlaşılır bir Arapça ile gönderilmiş ilahi bir kitaptır. Ayetlerde de Kur'an'ın bu yönü açıkça vurgulanmaktadır! “Arapça, Sami dillerinden olan Nabatçanın gelişmiş şeklidir. (Ali Cevad, el-Mufaşşal fi tarihi'l-'Arab kable'l-'İslam, I/16-17; Hakkı Dursun Yıldız, Arap, DİA, III/272) "Aynı kelime ortaklığı sadece Kur'an ve Tevrat'a ait bir özellik de değildir. Bu, aynı dil ailesine bağlı tüm dillerde var olan bir olgudur. Coğrafi, tarihi ve kültürel olarak birbirleri ile iletişim halinde yaşayan toplumların kullandıkları dillerde ortak kelimelerin olduğu tarihte en çok bilinen konulardandır. Çok eski zamanlarda gerçekleşen diller arası kelime alışverişlerinde, bir kelimenin hangi dilden diğerine geçtiğini tespit edemeyiz. Latince ile Fransızca dillerinde ortak kullanılan sayısız kelime vardır. Arapça ile aynı dil ailesine ait olan Aramice, Süryanice, Akkadça, İbranice, Habeşçe gibi diller tarafından kullanılan kelimelerin Kur'an'da da bulunması gayet doğaldır. Kur'an, nazil olduğu toplumda kullanılan dili kullanmıştır. Zaten dünyadaki tüm diller de bu şekilde gelişmiştir. Kur'an, kullandığı kelimelerin orijinalini değil, Araplar arasındaki kullanım durumunu dikkate almıştır.” (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 97, 98, 101,102, 103) Dolayısı ile Kur'an'ı İngilizceye tercüme eden İngiliz Oryantalist George Sale'in ‘The Koran: The Preliminary Discourse’ adlı eserinde yazdığı gibi: "Kur'an en güzel ve ‘saf bir dille’ yazılmıştır.” Keşke bu oryantalist kadar ateistler de Kur'an'dan azıcık nasiplenebilse idiler...!

Kur'an saf Arapçadır. Ancak neden Kur'an içerisindeki bazı kelimeler Arapça kökenli değildir? "Anlayasınız diye biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik." (Yusuf, 2)

"Hz. Peygamber bütün Arap ve topluluklara gönderilmiştir. O halde Kur'an'da bütün Arapların ve diğer ümmetlerin dil ve sözcüklerinin bulunması zorunludur. Kur'an'daki her kelime Arapçadır. İnşinden önce kullanılıyor ve dinleyenler tarafından bu dil anlaşılıyordu. Bunlar, artık Araplaşmış kelimelerdir. Bu kelimelerin hepsi de Kur'an'ı nüzulünden önce Araplar tarafından kullanılmaktadır. Dolayısıyla Kur'an'ın indiği dil olan Arapçanın bir parçası olmuşlardır. İnsanlar da kendilerine okunup tebliğ edilen Kur'an'ı anlamışlardır." (İzzet Derveze, Kur'an cevap veriyor, s. 173-175) Ateistlerin ıskaladığı bir hususun da altını çizelim: "Kur'an müminin imanını kafirin ise küfrünü artırır." (Tevbe, 124-125) Onların her iddiasının cevabı olsa da, onlar hâlâ hata aramaya devam etmektedirler!

Bu yazıda Kur'an'ın sadece iç çelişkilerinden söz edilecektir. Bunlar en vahim çelişkilerdir, dış kaynaklara başvurmayı gerektirmeden, Kur'an'ın sadece kendi metni ele alınarak Kur'an'ı çürütmeye kâfi gelmektedirler. Aşağıdaki listenin Kur'an'daki iç çelişkilerin tam bir listesi olduğu iddia edilmemektedir, birçokları daha mevcut olabilir.

Bakalım Kur'an'da ne tür 'kâfi' derecede çelişkiler (!) bulunmuş? 'Birçok daha mevcut olabilir' çelişki (!) iddiaları zaten yukarıda ele alınıp cevaplanmıştır.

Kur'an apaçık bir kitap mıdır?

Kur'an'da kitap kelimesi bazen levh-i mahfuz bazen Kur'an anlamında anlamında kullanılır. Bu ayrımı yapamayanlar yanlış sonuçlara ulaşırlar.

En'am, 7. ayet: "Şayet sana kağıt üzerine yazılmış bir kitap indirseydik ve onlar elleriyle onu tutmuş olsalardı, yine de o inkarcılar, "Bu apaçık bir büyü, başka bir şey değil" derlerdi." buyrulmaktadır. Bu ayette kitap şeklindeki bir Kur'an'dan bahsedilmediği açıkça görülmektedir. Bu tür ayetlerde kitap kavramı ile kastedilen şey levh-i mahfuzdur. (İbnü'l-Cevzi, Zâdü'l-mesir, V/450; VI/189, 481; Fahreddin er-Razi, Mefatihü'l-Gayb, XXIX/237) Kainatta meydana gelecek bütün varlık ve olaylar levh-i mahfuz adlı bu kitapta yazılmıştır. "Yerde ve kendi öz nefislerinizde başınıza bir şey gelmesin ki, Biz onu yaratmadan önce, bir Kitapta bulunmuş olmasın." (Hadid, 22) "Mutlaka O'nun bilgisiyle düşen bir yaprak, yerin karanlıklarındaki bir tanecik, yaş ve kuru hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir Kitap'ta bulunmuş olmasın." (En'am, 59) ayetleri de bunu açıkça ifade etmektedir. En'am, 38. ayet: "Biz bu kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık." Ayette geçen kitap da Kur'an değil, 'Levh-i mahfuz'dur. (Taberi, Beğavi, Maverdi, İbn Atıye, Kurtubi, Meraği ilgili ayet tefsiri; Şatibi, II, 78; Şimşek, 106; Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 216) Kaf suresi, 4. ayette de kitap kelimesi yine 'Levh-i mahfuz' anlamında kullanılmıştır. Kur'an'da levh-i mahfuz ayrıca, kitab mübin, yani "apaçık kitap" (Yunus, 61; Sebe, 3) Kitab meknun" (Vakıa, 78) "Kitab mestur" (İsra, 58; Ahzab, 6) "Ümmü'l-kitab" (Ra'd, 39; Zuhuruf, 4) tamlamaları ile de geçmektedir. 'Levh-i mahfuz'un kelime anlamı, 'korunmuş levha'

demektir. Olmuş ve olacak tüm her şeyin kayıtlı olduğu -kıyas yaparak daha iyi anlaşılabilmesi açısından, güncel bir terim olan 'tablet' ile kıyaslayabileceğimiz ki, DNA'daki şifre/kod da bunu desteklemektedir- bir ilahi muhafaza levhası, kainat programıdır! Kur'an tefsirinin en temel kuralı, aynı konu hakkındaki tüm ayetleri bir araya getirerek değerlendirme yapılması gerekliliğidir! "Kur'an, her konuda açıklama getiren bir rehber, bir hidayet ve rahmet kaynağıdır." (Nahl, 89) Kur'an'da muhkem ve müteşabih ayetler de vardır. (Ali İmran, 7-8) Muhkem ayeti okuyan herkes anlar, müteşabih ayetin anlaşılması için ise âlimlerin açıklamasına ihtiyaç vardır. Kur'an okuyan, araştıran herkese bilgisi ölçüsünde açıktır, yol göstericidir! Kur'an'ı herkes, 'seviyesine göre' anlar: "Kur'an'ı her insan kendi kapasitesine göre anlar." (Prof. Muhsin Demirci, Kur'an ve Tefsir, s. 182) Kur'an'da ana konuları ile dünya ahiret mutluluğunu sağlayacak her şey vardır. En cahil birisi de Kur'an'ı okuduğunda ne yapıp neden kaçması gerektiğini bilir, en âlimi de. Ama âlimin imanı derunidir/içseldir! (Fatır, 28) Herkesin her okuduğu konuyu kendi başına anlayabilecek altyapıya sahip olduğunu düşünmek mümkün değildir. Halk, yılın aylarını ve günlerini bilir, astronomi âlimi ise uzayı ve derinliklerini. Âlimi, avamın/halkın baktığı ama göremediği detayları görür ve açıklar. Hz. Muhammed'in tebliğden farklı bir diğer görevinin de 'Tebyin/ Kur'an'ı açıklama' olması zaten bu nedenledir. Tarih boyunca, İslam âlimleri Hz. Peygamber'in tebliğ vazifesini yürüttükleri gibi, tebyin/açıklama görevini de sürdürmüşlerdir. Zaten bu Aynı suredeki iki ayet başından itibaren okununca konu daha net anlaşılacaktır: En'am, 38. ayet: "Yeryüzünde yürüyen hayvanlar ve gökyüzünde iki kanadıyla uçan kuşlardan ne varsa hepsi sizin gibi topluluklardır. Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Nihayet (hepsi) toplanıp rablerinin huzuruna getirileceklerdir." 59. ayet: "Gaybın anahtarları Allah'ın yanındadır; onları O'ndan başkası bilmez. O, karada ve denizde ne varsa bilir; O'nun bilgisi dışında bir yaprak bile düşmez. O, yerin karanlıklarındaki tek bir taneyi bile bilir. Yaş ve kuru ne varsa hepsi apaçık bir kitaptadır." Kitap'tan kasıt nedir, o da Buruc, 21-22. ayetlerde açıklanmaktadır: "Şüphesiz o (asılsız saydıkları kitap) şanı yüce bir Kur'an'dır; Levh-i mahfuzdadır." Rad, 39: "Ana kitap 'O'nun katındadır." İsra, 59: "Kıyamet gününden önce ya helak etmiş veya onları çetin bir şekilde azaba uğratmış olacağız. Bu, kitapta yazılıdır." Yani kitaptan kasık Kur'an değil levh-i mahfuzdur. (Kur'an Yolu, II/401)

Maide, 15; Neml, 1; Hicr, 1; Yasin, 69. ayetlerde Kur'an için 'mubin' yani 'apaçık' kavramı kullanılır. Peki, bu kelimeyi nasıl anlamalıyız? Bunun içinde yine Kur'an'ın en büyük 'açılayıcısı' olan Kur'an ayetlerine başvurarak, 'mubin' kavramının ne anlamda kullanıldığına bakmak gerekmektedir. Yasin, 60: "Şeytan size apaçık (mubin) bir düşmandır." 'Göremediğimiz' şeytan bize nasıl 'apaçık' düşman olabilir ki? Demek ki, apaçık/mubin kavramı ile kastedilen, "Şüphesiz, kesin, inkar edilemez" olmasıdır! 'Bu Kur'an, kesinlikle insanlar için bir hidayet, yol gösterici, dünya ve ahiret mutluluk kaynağı olan bir kitaptır!

Müzzemmil suresi, 4. ayet: "Biz sana ağır bir söz vahyedeceğiz."; Kamer suresi, 17. ayet: "Andolsun ki Kur'an'ı düşünmek için kolaylaştırdık fakat düşünen var mı?" Çelişki değil mi?

Meali verilen 4. değil 5. ayettir bunu önce düzeltelim! Soruya dönersek: Kur'an'ı anlamak kolaydır. Her kültür seviyesinden insan okuyunca, ilmi ölçüsünde kolayca anlar, yapması ve yapmaması gerekenleri öğrenir. Ancak, "Bu kolaylığı insanlara anlatmak, özümsetmek ağır ve zordur." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 483) ki zaten Efendimiz 23 senelik nübüvvet görevinin her anında çeşitli zorluk ve sorumluluklarla (Kur'an Yolu Tefsiri, V/486) karşılaşmış ve ömrü mücadele ile geçmiştir. Aynı zorluklarla peygamber varisleri olan (Ebu Davud, İlim, I [3641]; Tirmizi, İlim, 19 [2682]) âlimler de hayatları boyu karşılaşmış ve günümüzde de hâlâ karşılaşmaya devam etmektedirler. Çünkü Kur'an tüm şirk ve zulüm düzenlerine savaş ilan etmiştir.

Müminun suresi, 58-59. ayetler: "Rablerinin ayetlerine inanırlar, Rablerine ortak koşmazlar." Çelişki değil mi?

İlk ayet iman etmeyi, ikinci ayet ortak koşmamayı ifade etmektedir. Şirk için önce inanmak gereklidir. Sonra o imana ortak/şirk koşulur ki ayet bizleri bundan men etmektedir. Allah'ın sıfatlarını insanlara izafe etmek, Allah kadar başkalarını sevmek veya başkalarından korkmak gibi birçok şirk çeşiti vardır. Peygamberimizin görevlendirildiği dönemde Mekke müşrikleri de Allah'a inanmakta idiler ama aynı zamanda O'na ortaklar da koşmakta idiler. Aynı hataya düşmeme konusunda ayet bizleri uarmaktadır ki, günümüz ortamında bu ayetin uyarısının ne kadar haklı olduğu ortadadır!

Fecr suresi, 22. ayet: "Rabbim gelip melek(ler) saf saf dizildiği zaman her şey ortaya çıkacaktır." Tek melekten kasıt ne?

Arapçada çoğul yerine tekilin kullanıldığı da olur ve bu bir edebi kuraldır. (Konumuzla ilgili şu iki makaleyi tavsiye edebiliriz: Osman Ertuğrul, Kur'an Dilinde Kelimenin İfade Biçimi, Iğdır Üniversitesi / Iğdır University İlahiyat Fakültesi Dergisi, Sayı / No: 7, Nisan / April 2016: 91-117; Zafer Kızılkı, Arapçada ikil sözcük yapısı, AKEV, Yıl:11, Sayı: 33, 315-333) "Sizler kitap(lar)ın tümüne inanırsınız." (Ali İmran, 119) ayeti de buna diğer bir örnektir. "Kur'an, Arapça nazil olduğundan Arapça kurallarını uygulamaktadır." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 509) Arap edebiyatında bazen yüklem bazen de özne hazfedilir, silinir... Bunlar o dilin edebi özellikleridir.

Lokman suresi, 34. ayet: "Kıyamet vakti hakkındaki bilgi ancak Allah'ın katındadır. Yağmuru o indirir. Rahimlerde olanı (Mâ fi'l-Erhâm) O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Yine kimse nerede öleceğini bilmez." Yağmuru ve rahimde olanları artık biliyoruz. Ayet eskidi mi?

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٣٤﴾

Lokman, 34. ayette, insanın kıyametin saatini, yarın ne kazanacağını ve nerede öleceğini bilemeyeceği belirtilmektedir ki tüm bunlar bugün de bilinmemektedir. Kıyamet için, 'indehu' kelimesi kullanılırken, yani o bilgi 'sadece Allah'ın katında' olduğu bildirilirken, kazanç ve ölüm için olumsuzluk eki 'ma' edatı kullanılır ki bu da, 'Allah dışında bu bilgiyi kimsenin bilemeyeceği' anlamına gelmektedir. Yani kıyametin saati kesin Allah'ın katındadır, ölüm ve rızık konusunu da 'sadece' Allah bilir. Rahimlerde olan için ise ayette, 'İndehu' veya olumsuzluk 'ma' edatları kullanılmamaktadır. Ayetin Türkçesi: 'O Allah yağmuru indirir/yağdırır' şeklindedir. Rahimdekiler için de 'Ve O Allah rahimlerdekini bilir.' buyurulmakta, fakat diğer sayılan üç husus için kullanılan, 'sadece' veya 'olumsuz anlam' ifade eden istisna edatı bu ikisi için kullanılmamaktadır! Ayet zaten yukarıda Arapça olarak da verilmiştir. Ayette, kıyamet, ölüm ve rızık konuları kesinlikle ve sadece Allah tarafından bilinir denirken, diğeri iki husus için ise, 'bilme ve indirme' ifadelerini kullanılmaktadır. "Ayete, yağmurun Allah tarafından indirildiğini belirtmiştir. Çünkü su döngüsü çarkını kuran O'dur. Ayet, rahimdeki 'cinsiyetine' ise değinmemiştir. Ayette, 'kim' anlamına gelen 'men' edatı yerine 'şey' anlamına gelen 'mâ' edatının gelmesi de önemlidir. 'Mâ' akılsız olan şeyler, 'men' akıllı olan (insan) için kullanılır. Dolayısı ile 'men' yani ceninin 'kim' olduğu, cinsiyeti değil, 'mâ' yani ceninin 'nasıl büyüyeceği, ne kadar yaşayacağı, iyi mi kötü mü olacağı' konularına atıf yapılmıştır. (Doçent Doktor Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 363-365) ki, bunları da bilen sadece O Allah (cc)'dır. Yani su döngüsünü insanlar hala kuramamaktadır ve

rahimdeki ‘mâ’yı da sadece O bilmektedir! (Rahimlerde kelimesinin başındaki ‘mâ’ edatı olumsuz değildir çünkü o zaman cümle anlamsız olur. Yelemu: ‘Bilir’, mâ filerhâm: ‘Rahimlerde olmayanı!’ Cümle anlamsız olur, dolayısı ile bu ‘mâ’, Türkçedeki ‘şey’ anlamında, akılsız olanlar için kullanılan edattır, bunu da detay da olsa belirtelim!)

Enfal Suresi, 44. ayet: "Allah olacak, bir işi yerine getirmek için savaş alanında karşılaştığınız zaman onları sizin gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözünde azaltıyordu." ne demek?

Düşmanların az gösterilmesi, Müslümanlara moral vermek amacıyladır. Müslümanlar az gösterildiği içinde de müşrikler savaşı ciddiye almamış, işe gerektiği gibi sarılmamışlardır. Eğer Allah onları çok gösterseydi, Müslümanlara karşı daha fazla hazırlık yaparak çıkarlardı. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 234) Sonuç zaten ortadadır, Bedir savaşı kazanılmıştır.

İlk Müslüman kimdir? Muhammed mi (6:14, 6:163), İbrahim mi (3:67), yoksa İsa mı (3:52, 5:110-111)?

Soruya kısaca, ‘Her peygamber, geldiği toplumun ilk inananıdır.’ şeklinde cevap verebiliriz. “Her peygamber, ‘kendi çağının ilk iman edeni’ olmak zorundadır elbette. Kendisi inanmadığı bir dine mi insanları çağıracaktır?” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 57) “Yeni gelen bir dinin esaslarına inanan ilk kişi, o ümmetin peygamberi olduğuna göre burada garipsenecek bir durum da yoktur.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 74) İslam, Hz. Adem ile başlamıştır. Dolayısı ile ilk Müslüman da Hz. Adem'dir. Her peygamber çağının ilk iman edeni, aynı zamanda Hz. Adem'in mirasçısıdır. En'am, 14: "De ki: "Bana Müslüman olanların ‘ilki’ olmam emredildi ve sakın müşriklerden olma denildi." En'am, 163: "Ve ben Müslümanların ilkiyim." Ali İmran, 67: "İbrahim ne yahudi ne Hristiyan idi; bilakis o, tek Allah'a inanıp boyun eğmiş birisiydi, müşriklerden de değildi." Ali İmran, 52: "İsa, onlardaki inkarcılığı sezince: Allah yolunda bana yardımcı olacaklar kimlerdir? dedi. Havariler: Biz, Allah yolunun yardımcılarıyız; Allah'a inandık, şahit ol ki bizler Müslümanlarız, cevabını verdiler." Tabii sorudan anlaşılan, soruyu soranın İslam'ın ilk insandan itibaren gelen dinin adı olduğunu bilmediğini de göstermektedir. Aslında Yüce Yaradan hep aynı emir ve yasakları insanlara bildirmiştir. Haşa, “Bir topluma içki içebilir, diğerine puta tapabilir, diğerine de iyiliğe gerek yok” dememiştir! Bu konu “İslam tüm dinlerin özüdür” adlı yazımızda ele alınmıştır. Bu temel bilgidен yoksun olanların Kur'an'da hata araması da ayrı bir çelişkidir!

Cehennemde insanlar ne yiyecektir? Acı ve kötü kokulu bir dikenli bitki mi (88:6), kanlı irin mi? (69:36) İki ayet de, söz konusu yiyeceklerin cehennem'deki tek yiyecek olduğunu iddia etmektedirler, birebir çelişmektedirler. Bunlarla bilahare çelişen 37:62-68, cehennemde insanların zakkum ağacının meyvelerini yiyeceğini ve kaynar sudan karışık bir içecek içeceğini iddia etmektedir. Üç yönlü bir çelişki söz konusudur.

İnsan menüsünü bu kadar mı merak eder? Aynı konudaki ayetleri bir arada okumadan sonuca ulaşmaya çalışmak insanı ancak bilgiç bir ‘ate’ yapar deyip cevaba geçelim. Cehennem 7 kattır (Hicr, 44) ‘Her katın ayrı ceza şekilleri’ vardır. Hatta bazı ateistler, ‘İslamiyet, sıcak bölgede faaliyet gösterdiği için, insanlar hep ateşle korkutulmuştur. Kutuplarda olsaydı, soğuk azaplardan bahsedilirdi. Şimdi din kitaplarında niye soğukla azaptan bahsedilmiyor?’ demektedirler. Merak etmesinler, ‘Zemherir’ adlı soğuk cehennem azabı da (Buhari, Bed’ü'l-halk, 10; İnsan, 13; Tirmizi, Cehennem 9, (2595); Müslim, Mesacid, 185-187; Hadislerle İslam, VII/656) vardır. “Onların sayısını da inkar edenler için sadece bir imtihan vesilesi yaptık ki böylelikle kendilerine kitap verilenler kesin bilgi edinsinler, inananların imanı artsın; kendilerine kitap verilenler ve müminler

şüpheye düşmesinler; kalplerinde hastalık bulunanlar ve inkarcılar da, “Allah bu sayı misaliyle ne demek istemiş olabilir?” desinler.” (Müddessir, 31)

Bir Müslüman'ın kaç annesi vardır? 58:2'ye göre bir ("onların anaları ancak, kendilerini doğuran kadınlardır."), 33:6'ya göre ise birden fazla ("onun [Muhammed'in] eşleri de Müminlerin analarıdır.")

Sütanne de var, üç eder mi peki?! Tabii ki hayır! Biri öz, diğerleri ise, Peygamberimizin eşleri olan biz müminlerin manevi anneleri kastedilmektedir!

Allah, firavun'a bir peygamber mi (7:103,73:15), iki peygamber mi (10:75) göndermiştir?

Önce Musa (as)'ı tek başına firavuna göndermiştir. Daha sonraları Musa kendine yardımcı isteyince Harun (as)'ı da Allah görevlendirip Musa ile beraber yeniden firavuna göndermiştir. Yani önce bir sonra iki peygamber! Bu olay Kur'an'da şöyle anlatılır. Furkan, 35. ayet: "Kardeşi Harun'u da ona yardımcı yaptık." Ama ateist arkadaş yine ‘aynı konudaki tüm ayetleri’ bir arada değerlendirmemiş, sonuçta da çelişki adı altında paradoksa düşen yine kendi olmuştur!

Allah, ad kavmini bir günde mi (54:19), birden fazla günde mi (41:16, 69:6-7) yok etmiştir?

Kamer 19. ayette ‘kasırganın başladığı günden’ bahsederken, diğer ayetlerde ise kasırganın ‘sürecinden’ bahsedilir. Zaten Hakka suresi 7. ayette, "Allah o kasırgayı ‘art arda’ yedi gece, sekiz gün onların üzerine gönderdi." buyurulmaktadır. Yine Fussilat, 16. ayette de kasırganın günlerce sürdüğünü ifade edilmiştir.

109:1-6'da Muhammed, kafirlerin tapındığı tanrının veya tanrıların Allah'tan farklı olduğunu söylemektedir. Burada kafirler ile kime atıfta bulunulduğu belli değildir - ehl-i kitap (Yahudiler ve Hristiyanlar) ya da putperestler söz konusu olabilir. Halbuki Kur'an, Yahudiler ve Hristiyanların da (2:62, 2:139, 3:64, 29:46), putperestlerin de (16:35, 39:3) Allah'a inandığını öğretmektedir. İddiaya göre putperestler Allah'a ortak koşmakla birlikte Allah'a inanmayı sürdürmektedirler. Muhammed'in iddiası yalanlanmaktadır.

Kafirun, 1-6. ayetlerde kendisine tapılan yaratıcıların farklılığına vurgu yapılır ki, hakikat ortadadır: Yahudiler ırkçı bir tanrı ve Hristiyanlar üçlü birliktelikten oluşan bir tanrı inancına sahipken müşrikler ise putlara tapmaktadırlar. İslam'da ise ne ırkçılık vardır ve ne de putlara tapmak! İlk ayetteki ‘kafirler’ hitabından tüm İslam dışı inanç sahipleri kastedilir. Bakara, 62. ayette ise genel anlamda, ‘İslam gelmeden önceki’ Yahudi ve Hristiyanların cennetlik olmasında bahsedilir. Zaten 134. ayette bu açıkça ifade edilmektedir: “Onlar bir ümmetti, gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir.” 139. ayette ise özellikle, ‘Allah’ adı zikredilerek ‘teslis ve Yahuda inancı’ reddedilmekte ve O (cc) İbrahim'in de, İsa'nın da Rabbidir, aslında sizin de asıl Rabbinizdir, O'na inanın” denilip, ‘Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size aittir.’ şeklinde ayet bitirilerek Kafirun suresi ile aynı içerikli mesaj verilmektedir. Yani tüm ayetlerde hep tevhid mesajı verilmekte, insanlık İslam'ın tek Allah inancına çağrılmaktadır. Ali İmran suresi 64. ayette ise Hristiyanların en temel 3 imani sorunlarının altı çizilmekte ve Hristiyanlara şu çağrı yapılmaktadır: “Sadece ‘Allah’a ibadet edip, O’na hiçbir şeyi ‘ortak koşmamak’ (şirk aynı zamanda putperestlerin de temel sorunudur) ve din adamlarını ‘rab’ edinmemek!” Rab kavramını çok kısa bir özetle, ‘Hayatımızı düzenleyen kuralları koyan’ şeklinde tanımlayabiliriz. Ayette yine şirk merkezli bir eleştiri vardır! Ankebut suresi 46. ayette ise: “Ehl-i kitapla ancak en güzel yoldan mücadele

edin ve deyin ki: Bize indirilene de, size indirilene de iman ettik. Bizim Tanrımız da sizin Tanrınız da birdir.” denmektedir. Ayetin ilk cümlesine dikkat edilirse, ‘Ehli kitab’la mücadele devam etmekte’ fakat bunun özellikle yumuşak bir üslupla yapılması gerektiği ifade edilmekte ve “Ey Ehli kitap olan Yahudi ve Hristiyanlar! Biz Tevrat, İncil, Zebur-un bozulmamış asıllarına inanıyoruz, bizi de, sizi de yaratan aynı ‘Allah’ (Bakara, 139) denilmekte, şirksiz asli tevhit inancına insanlar davet edilmektedirler. Çünkü onlar ayrı bir din, ayrı bir tanrı inancına sahiptirler: “Şüphesiz ki: "Allah ancak Meryemoğlu İsa Mesih'tir", diyenler kafir olmuşlardır.” (Mâide, 17) "Şüphesiz, Meryemoğlu Mesih (İsa), Allah'ın kendisidir." diyenler kafir olmuşlardır. Halbuki bizzat Mesih şöyle demiştir: "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin. Çünkü kim Allah'a eş koşarsa, şüphesiz Allah ona cenneti haram kılar. Allah, şüphesiz üçün (üç Tanrının) biridir." diyenler kafir olmuştur. Halbuki bir tek ilahtan başka hiç bir ilah yoktur. (Mâide, 72- 73) “Yahudiler, "Uzeyr Allah'ın oğludur." * dediler. Hristiyanlar da: "Mesih (İsa) Allah'ın oğludur." dediler. Bu, onların ağızlarıyla geveledikleri sözler olup, güya bununla, daha önce yaşayan inkarcıların sözlerini taklit ediyorlar." (Tevbe, 30) Putperestlere gelince, Nahl, 35. ayette müşrikler yanlış kader inançları nedeni ile eleştirilmekte, Zümer 3. ayette ise şirke düşmelerinden dolayı ‘yalancı ve inkara saplanmış’ olarak nitelendirilmektedirler. Müşrikler zaten bir yaratıcıya inanırlar, hatta Hz. Muhammed’in babasının adı Abdullah yani ‘Allah’ın kulu’dur. Ama putları aracı kabul ettikleri için de şirke düşmektedirler ki, günümüzde Hristiyanlık, Budizm, Hinduizmdeki putlar ile ateist yönetime sahip ülkelerin liderlerinin heykellerine yapılan tazimler/ululaştırmalar bizlere putperestliğin hâlâ devam ettiğini göstermektedir. Kısaca, Kafirler olan ehli kitap da ve putperestler de bir yaratıcıya inanırlar. Ama sonra tevhid inancından ayrılarak, ‘melekler Allah’ın kızlarıdır, Tanrı olan bir oğlu vardır, putlar bizi ona yakınlaştırır.’ türü sapık inançlara yönelirler. Tanrıya inanırlar ama bu tanrı inancının içeriği şirke doludur! Zaten müşrik olmak için önce tanrıya inanmalı, sonra ona ortak/şirk koşulmalıdır. Tanrıya inanmadan müşrik olunmaz, tanrıya inanmayana zaten ateist denir. Yine ayetleri cimbızlayıp seçme ve sonra da bunlardan çelişkiler üretmek çabası ile karşılaşmaktayız ki, bu yanlış metodu oryantalistlerde sıkça uygulamaktadır!

* Yahudi din alimleri olan Rabbanilere göre Hz. Musa daha önce gelmeseydi Tevrat Ezra’ya verilirdi. (Sanhedrin, 21b) Üzeyir, Tevrat’ı ezberden yazdırıp Yahudilere öğretince onun 'Allah'ın oğlu' olduğu görüşü Yahudiler arasında yaygınlık kazanmış (Ali b. Muhammed el-Hazin, Lübabü't-te'vil, II/351-352; Sa'lebi, Kasasu'l-Enbiya Araisü'l-Mecalis, 309; İbn Cerir et-Taberi, Camiu'l-Beyân, X/111; Muhammed Ali Sabuni, Safvetü't-Tefasir, I/396; Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, IV/213; Komisyon, Kur'an Yolu Türkçe Meâl ve Tefsir II/757-8; İbn Kesir, Tefsiru'l- Kur'ani'l-Azim, II/336) ve bu inanç zamanla Hristiyanların “Mesih Allah’ın oğludur” inancına kapı aralamıştır. (Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, IV/213) Yahudi asıllı İskenderani, Hicaz bölgesindeki Karailer’in bu inanca sahip bulunduklarını nakleder (Lazarus-Yafeh, Intertwined Worlds: Medieval Islam and Bible Criticism, s. 53) ve bu görüş daha yaygın bir görüştür. (Ebu Muhammed Ali b. Ahmed b. Hazm ez-Zahiri, el-Fasl fi'l-Milel ve'l-Ehvâi ve'n-Nihal I/99; el-Mutahhar b. Tahir Makdisi, el-Bed' ve't-Târîh, IV; 35; Baki Adam, “Üzeyir”, DİA, XLII/402) Ayrıca bu söylemin Medine’deki bir grup yahudi (İbn Ebu Hâtim, Tefsirü'l-Kur’âni'l-azim, VI/1781; İbnü'l-Cevzi, Zâdü'l-mesir, III/424) ve Yemen civarında yaşadıkları söylenen Sadukiler (İbn Hazm, el-Faṣl, I/99) ve ayrıca Filistin yahudileri (Makdisi, el-Bed' ve't-tarih, IV/35) arasında yaygın olduğu da bildirilmektedir. Bazı Yahudiler ve Hristiyanlar İsrail oğullarından olan peygamberlerini Allah’ın oğulları olarak kabul ettiklerinden kendilerini ayrıcalıklı olarak da görmüşlerdir. (İbn Cevzi, Telbisu İblis, 77) Günümüzde de hâlâ Yahudi Mistisizminde (Kabbalism) Tanrı oğlu Metatron (Enoh) figürünün bulunduğu da gözden kaçırılmamalıdır. (Selim Özarslan, Üzeyir ile ilgili bazı meseleler, NEÜİFD, sayı: 49, s. 29)

Kıyamet gününde, şefaath (aracılık) mümkün olacak mıdır (20:109, 34:23, 43:86, 53:26), olmayacak mıdır (2:122-123, 2:254, 6:51, 82:18-19)?

Allah'ın izni dışında şefaathçi olmayacaktır! Bazı ayetler geneli ifade ederken, yani şefaath olmayacak derken bazı ayetlerde de istisnalar belirtilir. Meleklerin secdesinde şeytanın melek

olmadığını başka ayetin ifade etmesi gibi. Peki, neden aynı konudaki ayetler peş peşe Kur'an'da sıralanmamıştır? Çünkü herhangi bir konu Kur'an'da aranırken o konu ile ilgili tüm ayetler taranırken tüm Kur'an gözden geçirilmek zorunda kalınmaktadır ki, bu da aradığımız konunun 'tüm Kur'an içindeki konumunu' daha iyi anlamamıza neden olmaktadır. Amaç, resmin tamamını görmemizi sağlamaktır!

Kötülüklerin kaynağı Allah mıdır (4:78), insanın kendisi midir (4:79) yoksa şeytan mıdır (38:41)? Özellikle arka arkaya gelen 4:78 ve 4:79'un birbirleri ile birebir çelişmesi dikkat çekicidir. Bu üç yönlü çelişki, günah / kader çelişkisi ile de alakalıdır.

Sad, 41. ayette Eyyüp aleyhisselam, şeytanın kendisine verdiği vesveselerden (Aşur, Tefsir, XXIII, 270) Rabbine sığınmasından bahsedilir. Şeytan insanlara "Kötülüğü, ahlaksızlığı ve Allah'a bilmediğimiz şeyleri yakıştırmamızı emreder." (Bakara, 169) Ama unutmayalım ki şeytanın "Zorlayıcı gücü ancak onu veli/dost/arkadaş edinenlerle, onunla Allah'a ortak koşanlar üzerindedir." (Nahl, 99-100) Yoksa şeytanın "Bizi zorlayacak gücü yoktur; onun yaptığı bizlere çağrıda bulunmaktan ibarettir; arzusunun uyan da onun çağrısına uymaktadır." (İbrahim, 22) Yani, kötülük kaynağı insandır, şeytan sadece teşvik eder, insanı tahrik eder, arzularının peşinde koşan da o tahriklere uyar. Ama asla unutulmamalıdır ki, "insanların yaptıkları kötülükler için şeytanı bahane etmeleri gerçekçi olmadığı gibi, bu mazeret Allah katında da herhangi bir değere sahip değildir." (DİBİA, Şeytan maddesi) Peki kötülüğün kaynağı –haşa- Allah mıdır? Bu konu detaylı bir şekilde, "Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi?" adlı yazıda ele alınıp cevaplanmıştır.

Allah çirkin işlerin yapılmasını emreder mi? 7:28 ("şüphesiz, Allah çirkin işleri emretmez.") ve 16:90'da ("Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlarla yardım etmeyi emreder; hayâsızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar.") Allah'ın çirkin işleri emretmediği öğretilir. Hatta 2:169'da çirkin işleri şeytan'ın emrettiği belirtilir (" o [şeytan], size ancak kötülüğü, hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder."). Ayrıca Allah'ın bir ülkeyi haksız yere helak etmeyeceği öğretilir (6:131). Fakat tüm bu öğretiler 17:16'da yalanlanmaktadır: "Biz bir memleketi helâk etmek istediğimizde, onun refah içinde yaşayan şımarık elebaşlarına (itaati) emrederiz de onlar orada kötülük işlerler. Böylece o memleket hakkındaki hükmümüz gerçekleşir de oranın altını üstüne getiririz." Allah insanlara çirkin işlerin yapılmasını emretmekte, sonra da bunu bahane olarak kullanıp ülkeyi haksız yere helak etmektedir. Çelişki ortadadır.

Ayet iki şekilde açıklanmaktadır. âlimlerin çoğu ayeti "Allah şımarık yöneticilere iyi işleri, yani iman ve itaati emreder; fakat onlar ısrarla emre aykırı hareket edip günah işlerler." (Razi, XX/174-175) ve "Allah şımarık yöneticilere bu günahlardan vazgeçmelerini emreder." (Razi, XX/176) şeklinde açıklamışlardır. Diğer yorumu ise atalarımız çok güzel özetlemişlerdir: 'Kula bela gelmez hak yazmadıkça, Hak bela yazmaz kul azmadıkça.' Allah (cc) hiçbir kulunun kötülük yapmasından razı olmaz: "Onlar çirkin bir iş yaptıklarında; 'Babalarımızı bu yolda bulduk, esasen Allah böyle yapmamızı emretti.' derler. De ki; şu bir gerçek ki, Allah asla çirkinliği emretmez." (A'raf, 28) Allah kullarının inkara/küfre sapmalarına razı olmaz." (Zümer, 7) Peki, 'Helak etmek istediğimizde' cümlesinden kastedilen nedir? Allah, bir kavim helakı hak etmek için yarışmadıkça, kötülük bataklığı içinde yüzmedikçe onları helak etmez. Ama o kavim helak olmak için her şeyi adeta yarışarcasına yaparsa, Allah onların başına bir zalim idareci getirir! Bu bazen seçimle bile olabilir yani halk kendi cellatını kendi seçebilir! O zalimde onlara o hak ettikleri cezayı verir. Allah hak etmeyene ceza vermez, ama edene 'nasıl' ceza verdiğini de ayetle bizlere bildirir. Aslında bu ayet ilahi bir ikaz mahiyetindedir: "Başınıza zalim idareci geldi ise, bu size helakın yaklaştığının da göstermektedir!" Zaten tarih bunun delilleri ile doludur. Diğer rivayetlerde bunu teyit etmektedir: "Nasılsanız öyle idare edilirsiniz." (Ali el-

Müttaki, Kenzu'l-Ummal, VI/89, Süyuti, Camiu's-Sağır, II/82) “İnsanlar, iç âlemlerinde, özlerinde kendilerini değiştirmedikçe, Cenab-ı Hakta onlar hakkındaki hükmünü onları değiştirmez.” (Rad, 11) “Bu da, bir millet kendilerinde bulunanı (güzel ahlak ve meziyetleri) değiştirmeye kadar, Allah’ın onlara verdiği nimeti değiştirmeyeceğinden dolayıdır.” (Enfal, 53) Konuya ek olarak, ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ adlı yazımızı ve ‘Ateistlere cevap’ adlı yazımızdaki ‘Günümüzde ‘toplular’ helak neden olmuyor?’ başlıklı soru ve cevabı tavsiye ederiz.

Allah adil midir? 39:69'a göre öyledir: " Yeryüzü rabbinin nuruyla aydınlanır. Kitap (amel defterleri) ortaya konur. Peygamberler ve şahitler getirilir ve haksızlığa uğratılmaksızın aralarında adaletle hüküm verilir." Ama örneğin 14:4'e göre, Allah insanları keyfine göre sapkınlığa sürüklemektedir: "Allah dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir." İnsanları keyfince saptıran Allah, sonra da bu insanları saptıkları için cezalandırmaktadır, 16:94, 72:15. Allah'ın kendi saptırdığı insanları cezalandırılması adil midir? Sapkınlığın asıl sorumlusu kimdir? Günah / kader çelişkisi burada açıkça ortaya konulmaktadır.

Aynı usul hatası ve hep doğal olarak yine aynı yanlış sonuç! Aynı konudaki tüm ayetler bir araya toplansa ortada sorun kalmayacağı çok kere yukarıdaki örneklerde defalarca gördük. İbrahim, 4. Ayetten maksat şudur: “Allah’u Teâlâ ayetlerini gönderdikten sonra tercihini ısrarla inkar yönünde kullananları zorla doğru yola iletmez. Bilakis onları ‘kendi irade ve tercihleriyle’ baş başa bırakır, inkarcılık ruhlarına yerleştikten sonra da artık onlar iman etmezler. Ama gerçeği araştırıp tercihini o yönde kullanmaya çalışanlara ise Allah yardım ederek, onları doğru yola ulaştırır.” (Kur’an Yolu Tefsiri, III/303) Diğer verilen ayetler ve cevaplarını “Allah kalpleri mühürler mi?” başlıklı yazımızda ele alıp cevapladık. Sapkınlığın asıl sorumlusu kimdir?” sorusuna, ‘metotsuz ve bilgisizce Kur’an ayetleri hakkında ahkâm kesip, insanları İslam’dan uzaklaştırmaya çalışan cahil ateistlerdir’ şeklinde özet bir cevap da verebiliriz. ‘Günah/kader çelişkisi’ iddiası da geçersiz bir ithamdır, ‘Kaza kader’ başlıklı yazımızda konu açıklanmıştır.

Melekler dostumuz mudur? 2:107 ve 29:22'ye göre Allah'tan başka dostumuz yoktur, ama 41:31'e göre melekler dünya hayatında da âhirette de dostlarımızdır.

Melekler Allah’ın emirlerini yerine getirmekle görevli varlıklardır. (Nahl,49-50; Tahrim,6; DİA, Melek maddesi) Hüküm vermede, yaratmada, yönetmede (Bakara, 107; Ankebut, 22) tek dost tabii ki Allah’tır! Ama melekler de unutmayalım ki O’nun emrindedir! (Enbiya, 26-27) Yani, birinin dostu eğer melek ise, aslında onun asıl dostu Allah’tır! “Muhakkak ki: “Rabbimiz Allah’tır.” deyip, sonra (da) istikamet üzere olanlara (Allah’a yönelip dini yaşayanlara) melekler inerler: “Korkmayın ve mahzun olmayın. Ve vadolunduğunuz cennetle sevinin! (derler)” (Fussilat, 30) Görüldüğü gibi, Allah’a yakın olanlara melekler de yakındırlar. Ateistin de verdiği ayetin devamında bu dostluğun, ‘hem dünya hem ahireti’ kapsadığı görülmekte ve aynı surenin bir sonraki ayetinde de (Fussilat, 32) melekler dostluklarını zaten Allah’a izafe etmektedirler: “Bağışlayıcı ve merhamet sahibi olan Allah’ın ikramıdır bu.” Evet, sadece bir ayet sonrasını ateistimiz okumamakta veya anlamamakta ısrar etmektedir! “İnkâr edenler, sadece yapmakta olduklarından dolayı cezalandırılırlar.” (A’raf, 147)

Her şey Allah'a boyun eğer mi? 30:26'ya göre her şey Allah'a boyun eğer, ama düzinelerce ayet, hem şeytan'ın (7:11, 15:28-31, 17:61, 18:50, 20:116, 38:71-74) hem de birçok değişik insanın Allah'a boyun etmeyi reddetmesinden, başkaldırmasından söz eder.

Özgür iradeli yaratılan insan ve cinler (şeytan da bir cindir) hariç, her mahlukat Allah’a itaat eder, boyun eğer. O nedenle de sadece insanlar ve cinler için cennet ve cehennem söz

konusudur. Geri kalan, meleklerden evrendeki tüm canlı cansız varlıklara dek hepsi Allah'a secde ve tespih eder; itaat eder, emirlerine boyun eğer ve verilen görevleri aynen yerine getirirler. Ama unutulmamalıdır ki, 'tüm insanların uymak zorunda kaldıkları' fiziksel, biyolojik ve toplumsal yasaları koyan da yine O'dur!

Bir hadis: '(Güneş) Secde yapmak için müsaade almaya gidiyor ve kendisine müsaade ediliyor. Sanki bir gün ona 'Buradan Doğ!' denilecek, o da battığı yerden doğacaktır.' Burada sanki dünya dönmüyor da güneş doğup batıyormuş gibi bir anlam çıkıyor.

Hadisin kaynağı, 'Tirmizi, Fiten, 22; Muslim, Fiten: 13; İbn Mace, Fiten: 32'dir ve hadis kıyamet alametlerinden bahsetmektedir. Peki, secde kavramı ile kastedilen nedir? "Evrendeki her şey Müslim yani İlahi emirlere teslim olmuştur. Ondan aldıkları görevi yerine getirirler." (Seyyit Hüseyin Nasr, İslam'da Bilim ve Medeniyet, s. 19; Goody, Avrupa'da İslam damgası, s. 37) Nahl, 79. ve Mülk, 19. ayetlerde yüce Yaradan 'kuşu havada tutanın kendisi' olduğunu bizlere bildirilmektedir. Aslında bundan amaç, o kuşun uçuşması için gerekli tüm özelliklere işaret edip (havanın kaldırma kuvveti, sürtünme kuvveti, tüylerinin yapısı, ön gagasının yapısı vd.) dikkatleri o muhteşem ince ayardan onu ayarlayana, eserden müessire yani eseri yapana ulaşmamızı sağlamaktır.

"Secde etmek, tespih etmek" gibi kavramlar itaat etmek, verilen görevi yapmak (İbnu Manzur, III/204-206) anlamlarına gelir. Yani güneş, kendine verilen emri yerine getirir, ısı ve ışık yayar. Ta ki, kıyamet gününe, her şeyin ters yüz olacağı kıyamet günü, "güneşinde batıdan doğacağı" (Sünen-i İbni Mace, IX/4362) ana dek! Söz konusu hadisin devamında Efendimiz, "Güneş, 'kendisine tayin edilmiş bir yere' doğru akıp gider." (Yasin, 38) ayetini okumaktadır. Bu ise bilimsel bir mucizeye işaret etmektedir. Çünkü "güneşin de bir yörüngesinin olduğu" gerçeğinin Peygamberimiz döneminde bilinmesine imkan yoktur. Tabii ki ateistler hadisin devamını yazmamışlardır! Yasin, 39. ayette ise Ay'ın da yörüngesi olduğu ifade edilir ki, bu da ayrı bir bilimsel mucizedir. Yasin, 40. ayette ise gece gündüz dengesine işaret edilir ve sonra ay, güneş ve dünyanın her birinin yörüngesi olduğu açıklanır!

Secde Arapça sözlüklerde, 'boyun eğmek' anlamına gelir dedik. "Yaratılanların tespihleri, Allah'a olan teslimiyetleridir." (Muhammed Ali es-Sabuni, Safvetü't-Tefasir, III/319 vd.) Kur'an'da bu anlamda 80 yerde secde kelimesi ve türevleri geçmektedir. (M. F. Abdülbaki, el-Mu'cem, "scd" md.) Ünlü sözlük sahibi Ragıb el-İsfahani, Kur'an'daki secdeyi, 'isteğe bağlı' ve 'zorunlu' secde olarak ikiye ayırır. İlki (sücut bi'htiyar) insana mahsus olup karşılığında mükafat vardır ki, bu da "O'na ibadet etmekle, onun emirlerine uymakla olur." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 32) İkincisi (sücutü teshir) insan dâhil olmak üzere canlı ve cansız bütün varlıkların 'Allah'ın koyduğu (fiziksel, biyolojik ve toplumsal) kanunlara boyun eğmesidir.' (İsfahani, el-Müfredat, "scd" md.) "Göklerde ve yerde olanların, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların çoğunun Allah'a secde ettiklerini görmüyor musun?" (Hac, 18) ayetinden kastedilen de budur. "Hiç bir şey yoktur ki Allah'ı hamd ile tespih etmesin." (İsra, 44) "Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ı tespih etmiştir. O, Aziz'dir, Hakim'dir." (Hadid, 1) "Göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allah'a secde ederler." (Ra'd, 15) "Allah'ın yarattığı nesneleri görmüyorlar mı? Onların gölgeleri sağa ve sola dönmekte, Allah'a secde edip yere kapanmaktadır." (Nahl, 48) Dikkat edilirse ayetler, sünnetullah olan tabiat kurallarına işaret ederek, tesbih/secde terimleri ile bu kurallara dikkat çekmekte ve kurallardan da kuralı koyana ulaşmamız amaçlamaktadır. Zaten birçok Müslüman araştırmacı da bu ayetlerin yönlendirmesi ile bilimsel çalışmalarına yönelmiştir. "Yeryüzünde gezip dolaşın ve Allah'ın ilk yaratılışı nasıl başlatıp devam ettirdiğini görün." (Ankebut, 19-20) "Gerçekten de yerlerin ve göklerin yaratılışında, gün ve gecenin uzayıp kısalmasında akıl sahipleri için muhakkak birçok işaretler vardır." (Ali İmran, 190) "O yedi göğü kat kat yaratandır. Rahman'ın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin.

Gözü(nü) çevir (de bir bak) hiçbir çatlaklık görüyor musun?" (Mülk, 3) gibi birçok ayet aslında, yaratılıştan yaratana ulaşmamız için Müslümanları motive etmiş ve yönlendirmiştir. 'Kur'an ve bilim', 'Müslüman bilim öncüleri' ve 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi' başlıklı yazılar da bu yönlendirmenin sonuç verdiği örneklerle doludur!

Allah, 'şirki' affeder mi (7:153, 25:68-71), affetmez mi (4:48, 4:116)?

Şirk içinde ölmedikten sonra, tabii ki Allah gûnahtan dönenleri affeder. A'raf, 153. ayette af dileyip tövbe edenlerden bahsedilir. Furkan 71. ayette de, "Ve her kim tövbe edip iyi davranışta bulunursa, muhakkak o tövbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner." buyrulur. Yani bir kere hata işleyenin ebedi cehennemlik olması gibi bir şey söz konusu değildir! Zaten ilk Müslümanlar da önceden birer müşrik değil mi idiler?! Ateist arkadaş ayetlerin meallerini yazsa her şey ortaya çıkacak, okuyan anlayacak ama araştırmayan, önyargılı birkaç kişiyi kandırmayı da kâr addediyor demek! Allah müşrik olarak ölenleri ise asla af etmez: Nisa, 48, 116: "Allah kendisine ortak koşmayı elbette bağışlamaz!"

Nisa 93 Bir mümini kasten öldüren kişinin ebediyen cehennemde kalacağı, Nisa 48 de de şirk koşanın asla affedilmeyeceği yazıyor. Ama Zümer, 53 de Allah'ın bütün günahları bağışlayacağı yazıyor. Şimdi yukarıdaki günahları isleyen kişi affedilir mi affedilmez mi?

Nisa, 48: "Allah kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başkasını 'dilediği kimse' hakkında bağışlar. Allah'a ortak koşan kimse büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur." Ayetin mealinde, 'Limen yeşa/dilediğini' istisnası bulunur. Yani "şirkin dışında' Allah (cc) 'dilediğini' af eder." Nisa, 93: "Kim de bir mümini kasten öldürürse cezası, içinde devamlı kalmak üzere cehennemdir." Bu ayeti de, A'raf 153, Nisa 116 ve Zümer, 53 ile beraber anlarsak sorun çözülür, çünkü Kur'an bütüncül okunmalıdır. "Kural olarak Kur'an'ın bir ayetini bütününden kopararak tek başına değerlendirmek ciddi yanlışlar doğurabilir." (Kur'an Yolu, IV/ 627) A'raf, 153: "Kötülükler yaptıktan sonra ardından 'tövbekâr' olup da iman edenlere gelince, şüphesiz ki, o tövbe ve imandan sonra Rabbin elbette bağışlayıcı ve esirgeyicidir." Nisa, 116: "Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz, ondan başkasını 'dilediği kimseler' için bağışlar. Allah'a ortak koşan büsbütün sapıtmıştır." Zümer, 53: "De ki, Ey kendi aleyhlerine olarak gûnahta haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin. Allah bütün günahları bağışlar; doğrusu O çok bağışlayıcı, çok merhametlidir." Hemen sonraki 54. ayette de belirtildiği gibi, "Allah'ın affına layık olabilmek için her şeyden önce O'na yönelip teslim olmak gerekmektedir." Toparlarsak, "Allah şirki asla af etmez, haksız yere kul öldüren, tövbe ederse, Allah dilerse af eder, zira "Allah tövbeleri kabul edendir." (Bakara, 37; Tevbe, 104) Kendi tercihi sonucu affı hak etmeyen ise ebedi cehennemde kalır. Burada bir konunun altını çizelim: Kur'an'da istiğfar, 'Söz ile af dilemek' anlamına gelirken tövbe ise sözün fiiliyata, pratiğe geçirilmiş halini ifade eder. Günahkar kul yaşantısında hatadan dönmüş ise ve O'ndan af dilemiş ve bunda samimi ise, Allah'u e'lam, Zümer, 53. ayet devreye girecek ve af olunacaktır!

Peki bu dünya da şirk günahını isleyen adamı öldüren, tövbe ederse affolunur mu?

Müslüman olsun kafir olsun bir insanın 'can, mal, namus, akıl ve dinine' saldırmak haramdır. Detay, 'İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımızda verilmiştir! Eğer bir insan, kafir veya müşrik olsun, yapılan anlaşmayı bozarak saldırır veya Müslüman devlete savaş açarsa, zaten bu İslam savaş hukukuna göre caiz olan bir savaştır ve nefsi müdafaa içerisinde telakki edilir, dolayısı ile ceza gerektirmez. Bu konuda, 'İslam savaş hukuku' adlı yazıya da bakılabilir. Eğer bir insanı, hele de İslam ülkesi ile anlaşma yapan, müşrik veya kafir (Hristiyan, Yahudi vs.) birisini (yani zımmiyi) öldürürse, bu konu, "Kim bir insanı (suçsuz yere) öldürürse, sanki

bütün insanları öldürmüş gibidir." (Maide, 32) ayetinin hükmü alanına girer: "Bir Müslüman, kasten bir gayrı Müslimi (zimmiyi) öldürürse, kendisine kısas tatbik edilir." (Merginani, el-Hidaye, VI/160; Şeybani, Kitabu'l-hucce, IV/322; Buhari, Diyet, 22; Kitabu'l-hucce, VI/329-345) "Kafir karşılığında Müslüman öldürülmez." (İbn Mace, Diyet, 21) hadisinde geçen kafirden maksat ise kendisiyle savaş halinde bulunan kimselerdir. (Mevsili, İhtiyar, V/27)

"Musa'nın kavmi onun (Tur'a gitmesinin) ardından, ziynet eşyalarından, böğürmesi olan bir buzağı heykeli (yaparak ilah) edindiler." (7:148) Musa'nın kavmi, Musa Tur'dan dönmeden önce mi (7:149) yoksa döndükten sonra mı (20:91) bu hatalarından vazgeçip tövbe ettiler?

Ateist arkadaş ayetlerin sıralamasını yanlış yapıyor! Taha, 91: "Musa dönmeden tövbe etmeyiz" diyorlar. Yani tövbe ettikleri yok! A'raf, 149: Musa (as) dönünce onları azarlayıp heykeli ateşe atıyor, onlar da tövbe ediyorlar.

Yunus sahile atıldı mı (37: 145), atılmadı mı (68:49)? Nasıl bir yere atıldı?

Ateist arkadaş yine mealleri vermemiş! Kalem 49. ayet: "Rabbinin lütfu imdadına yetişmeseydi o mutlaka kınanmayı hak etmiş olarak ıssız bir sahaya atılacaktı." Saffat, 145: "Sağlığı bozulmuş olarak onun ıssız bir kıyıya bırakılmasını sağladık." Her iki ayette de sahile atılmadan bahsediyor. Birinde Allah'ın onun tövbesini kabul etmesinden, diğerinde sağlığından bahsedilse de ortak nokta, "sahile atılmasıdır!" Saffat, 145-146: "Sağlığı bozulmuş olarak onun ıssız bir kıyıya bırakılmasını sağladık; üstüne (gölge yapması için) kabak türünden bir bitki bitirdik." Kalem, 49: "Eğer Rabbinden bir nimet ona erişmeseydi, O mutlaka çorak bir diyara 'kovulmuş olarak' atılacaktı." Hz. Yunus peygamber bir balığın karnında boş bir araziye atılmıştır. Tabii burada ki boş bir araziye atılış sebebi ayetin iki gerisiyle irtibatlıdır: Saffat, 143-144: "Eğer çok tespih edenlerden olmasaydı, yeniden dirilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı." Anlaşılacağı üzere, Hz. Yunus'un Allah'a tövbesini çokça yapması ve çokça af dilemesi (Enbiya, 87) sonucu, Allah'ın rahmetiyle, boş bir araziye bırakılmıştır. 145-146. ayetler bırakıldığı yerde, onu koruyucu çevresel etmenlerin oluşturulduğu da anlatılmaktadır. Şimdi gelelim Kalem süresindeki 49. ayete: "Eğer Rabbinden bir nimet ona erişmeseydi, o mutlaka çorak bir diyara kovulmuş olarak atılacaktı." Eğer Yunus peygamber rahmetten uzak olsa idi; çorak bir diyara atılacaktı. Bu Saffat suresinde de aynen belirtilmektedir. Ama ayette, "Şecereten min yaktin" cümlesi konuyu aydınlatmaktadır. Yunus peygamber sahile atılması, 'kovulmadan' ve 'Allah'ın rahmeti ile' çorak arazide "Şecereten min yaktin": 'Üzerine bir bitki bitirilerek' gerçekleştirilmiştir. Yani Yunus (as) sahile atılması rahmetten uzak olmadan, "el-ara" gibi yerde özel bir koruyucu; üstüne gölge yapması için geniş bir bitki bitirilerek gerçekleştirilmiştir. Kısaca, Atıldı; "kovulmadan, korunarak, rahmet ile." Atılmadı; "rahmetten uzak olarak çorak bir araziye."

Namuslu kadınlara zina isnat edenler affedilebilir mi (24: 4-5), affedilemez mi (24:23)?

Cezasını çekip, tövbe eden af edilir. (Nur, 4-5) Ama şu veya bu nedenle bir şekilde bu dünyadaki cezadan kurtulan af edilmez ve ahirette cezalandırılır. (Nur, 23)

Kur'an, önceki kitapları doğrulayıcı mıdır (2:97) yoksa düzeltici ve yerine geçici midir (16:101)?

Bozulmadan önceki hallerini doğrulayıcı ama bozulmuş şu anki hallerinin yerine geçendir! Nahl, 101. ayet nesh konusu ile alakalıdır, yukarıda açıklanmıştır!

Kur'an benzeri bir kitap kesinlikle yazılamaz denmektedir (2:24, 17:88) ama aynı zamanda Tevrat ve Kur'an eşdeğer sayılmaktadır (28:49, 46:10)

Kur'an'dan önce inen ve bozulmamış haldeki Tevrat ve İncil'i de indiren ile Kur'an'ı da indiren aynı Allah (cc) değil midir? Onlarda Allah kelamı değil midir? Gelelim ikinci bölüme. Kur'an geldikten sonra ise asla benzeri yazılamaz!. Bu denendi (Haziran 633'da ölen Müseylemet'ül Kezzab'tan 13 Mayıs 2018'de ölen Anis Shorosh'a dek defalarca, çok kez) ama başarısız! En son Avustralyalı müzisyen Lily Jay, yapay zeka botu ChatGPT'den Kur'an-ı Kerim ayetlerine benzer 'bir ayet' oluşturmamasını istemişti. Yapay zeka ChatGPT, "Kur'an Allah'ın kelamıdır ve eşsiz, insanüstü bir dile sahiptir. Bu nedenle taklit edilmesi imkansızdır" cevabını vermiş ve Jay'in isteğini yerine getirememiştir. Aynı soruyu İncil için sorunca, yapay zeka 'ChatGPT İncili' adında 'yeni bir İncil' oluşturmuştur. (Yeni Şafak, 22/11/2024) Diğer bir haber: "Çin'in ve Elon Musk'ın yapay zekası da tercihini yaptı. DeepSeek, Grok 'İslam' dedi." (Haber 7, 10.01.2025) İngiliz Oryantalist ve çevirmen Forster Fitzgerald Arbuthnot bu konuda şöyle demektedir: "Edebi bakış açısıyla değerlendirildiğinde Kur'an, yarı şiirsel yarı düz yazı olarak yazılmış 'en saf Arapçaya' örnektir. Dilbilimcilerin bazı durumlarda Kur'an'da kullanılan belirli kalıp ve ifadelerle uyuşacak kurallar kullandıkları ve Kur'an'a eş bir çalışma üretmek için 'birçok denemede' bulundukları halde henüz hiçbirinin bu konuda 'başarılı olmadıkları' bildirilmiştir."

(Arbuthnot, The Construction of the Bible and the Koran, s. 5) Bu nedenle de, "H. de Castries, 'İnsan aklı, bu ayetlerin ümmi bir adamdan nasıl meydana geldiği hususunda hayrete düşmektedir. Bütün Doğu, insanoğlu düşüncesinin lafız ve anlamda Kur'an'ın bir benzerini getirmekten aciz olduğu hususunu' itiraf etmektedir. Ancak biz Batılılar düşüncelerimize aykırı olduğu için Kur'an'ı anlayamıyoruz. Jan Jak Russo şu sözlerinde isabet etmiştir: Bazı insanlar Muhammed'den Kur'an'ı işitseler hemen secdeye kapanır ve şöyle derlerdi: Ey Allah'ın elçisi peygamber. Bizi de yanına al. Çünkü biz senin için ölmeyi veya sana yardım etmeyi severiz.' (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkulu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 48)

Özetle, ayetler bizlere, Kur'an'ın kendinden öncekileri, bozulmamış asılları ile Tevrat ve İncil'i tasdik ettiğini, kendisinden sonra ise benzerinin asla yazılamayacağını ilan etmektedir ve 1440 sene geçmesine rağmen hâlâ daha da bu başarısızdır!

Lut'un kavminin Lut'a verdiği cevap nedir? "Lut'un ailesini memleketinizden çıkarın." (7:82, 27:56) "Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi Allah'ın azabını getir bize." (29:29)

Lut (as) bir kere mi konuşmuştur kavmi ile? 142 yaşında vefat ettiği (The Legends of the Jews, Baltimore 1998, I/ 291) kabul edilen ve bir rivayete göre 29 (Mesudi-Murucuzzeheb, I/46, Hakim-Müstedrek, II/562) ve diğer rivayete göre 40 sene peygamberlik yapan bir peygamberin kavmi ile tek toplantı yapıp peygamberliğini sonlandırmış olması mümkün müdür? Tebliğine başladığında (A'raf, 82; Neml, 56) 'çıkartılma, kovulma' tepkisi ile karşılaşır. Yıllarca süren tebliğin sonunda ise kavmi ona tek bir şey tekrar edip durur: "Hadi, doğru söyleyenlerden isen başımıza Allah'ın azabını getir de görelim!" Başlarına gelen ibret verici son ise herkesin malumudur.

İbrahim 21:51-59'da kavmine putperestlikleri konusunda sert çıkarken, 19: 41-49'da babasının tehdidi üzerine putperestlik karşıtı söylemine son verip kaçmaktadır.

Yine aynı hata ve aynı yönlendirme taktiği! Şimdi bu ateist arkadaş şu soruyu da sorabilirdi: 'Muhammed Mekke'den hicret mi etti? Yoksa Mekke'yi fetih mi etti?' Bir rivayete göre 175

diğer rivayete göre 200 yıl yaşayan (Sa'lebi, 'Ara'istü'l-mecalis, s. 98-99; Taberi, Tarih, I/312) İbrahim peygamberimizin ömrü tevhit mücadelesi ile geçmiştir. Bu mücadele Kur'an'da birçok ayette anlatılır. Ateist iddianın aksine, Meryem, 41- 49. ayetlerde 'tebliğ son verme' diye bir şey ise asla söz konusu değildir. 'Kavminden yüz çevirme, artık bağlarını koparma', şirkten ve onların taptıklarından uzaklaşma ve görevine yılmadan devam etme söz konusudur: 48. ayet: "Ve ben, sizden ve Allah'tan başka dua ettiğiniz şeylerden ayrılıyorum." İddianın aksine Hz. İbrahim tebliğine devam eder ve Harran, Filistin, Mısır'da peygamberlik görevini yerine getirir. Aynen peygamber efendimizin hayatında olduğu gibi, İbrahim aleyhisselam da hicret etmiş ama asla tebliğ görevinden uzaklaşmamış, 'son' vermemiştir! "İbrahim'de ve ona uyanlarda size güzel bir örneklik vardır." (Mümtehine, 4) "Bu kitapta İbrahim'i de okuyup an! Kuşkusuz o, özü sözü doğru bir insan, bir peygamberdi." (Meryem, 41. Ayrıca; Bakara 136,140, 258, 260; Ali İmran 33, 65, 67, 68,84, 95, 97; Em'am, 74, 75, 83; Hud, 74-77; Yusuf, 6, 38; Hicr, 51; Nahl, 120-123; Ahzab, 7; Sâd 45; Şura, 13; Hadid, 26)

Firavun'un mısırlı sihirbazları Musa'ya iman etti mi (7:103-126, 20:56-73, 26:29-51) yoksa sadece İsrailoğulları kavminin küçük bir bölümü mü Musa'ya iman etti (10:75-83)?

Sihirbazların tümü iman eder ama firavun onların hepsini işkence ile öldürtür. Yunus suresindeki ayetler ise sihirbazlar dışında, Musa'nın kendi kavminden (zürriyyetün min kavmihi) bahseder. Ayette de belirttiği gibi, 'kavminden ancak az sayıda insan, Firavun ve adamlarının kendilerine kötülük edeceğinden korka korka Musa'ya iman' eder. Yani iki olay bağımsız değil, peşi sıra gerçekleşen olaylardır, birbirlerine alternatif değildir ve 'yoksa' diye ayrıştırılacak bir konu da söz konusu değildir!

10: 90'a göre firavun, tövbe etmiş ve iman etmiştir. 10: 91'e göre firavun kafirdi. 10: 92'ye göre firavun'un tövbesi kabul olunmuş ve firavun kurtulmuştur. Firavun'un sadece bedenlen değil, ruhen de kurtulduğunu kanıtlamak için 10: 103'e başvurabiliriz: "Sonra resûllerimizi ve iman edenleri kurtarırsınız."

Yunus 90. ayette firavun iman ettim diyor ama Allah imanını 'kabul etmiyor.' 91. ayet zaten bunu açıkça ifade ediyor: "Şimdi mi? Halbuki daha önce hep baş kaldırmış ve bozguncular arasında yer almıştın." Bu azar dolu hitaptan ve devamındaki ayette gelen 'ibret' olunması mesajından olumlu bir anlam çıkarmak için mantık sınırlarını epey zorlamayı gerektirmektedir! Zaten Taha suresi 78-80. ayetlerde firavun hakkındaki olumsuz mesaj verilmekte ve onu 'amansız yakalamak, doğru yoldan saptırmak ve düşman olmakla' vasıflamaktadır: "Derken Firavun askerleriyle onların peşine düştü, ama deniz onları 'amansızca' sarıverdi. Firavun kavmini 'saptırmış, doğru yolu göstermemişti.' Ey İsrailoğulları! Böylece sizi 'düşmanınızdan' kurtardık." Zaten Yunus suresinin 50 ve 51. ayetleri de benzer bir durumdan bahsederek yine olumsuz bir yaklaşım sunmaktadır: "Ne dersiniz, ya O'nun azabı bir gece veya gündüz vakti üstünüze inerse!" Günah içinde 'boğulmuş olanların' böyle acilen olmasını istedikleri bunların hangisidir? Olacaklar 'olduktan sonra mı buna iman' edeceksiniz? O anda, öyle mi? Hani azabın çarçabuk gelmesini istemiştiniz!" Nisa, 18. ayetle konuya son noktayı koyalım: "Yoksa kötülükleri yapıp yapıp da içlerinden birine ölüm gelip çattığında "Ben şimdi tövbe ettim" diyenlerle kafir olarak ölenler için kabul edilecek tövbe yoktur. Onlar için acı bir azap hazırlamışsınız." Yunus, 92. ayette ise, "Böylece senden sonraki nesillere, bir ibret olman için, bugün senin bedenini kurtaracağız" denmekte, imanının kabulü ile ilgili hiçbir imada dahi bulunulmamaktadır. Aksine ayette 'senden sonra gelenler için bir ibret' olmaktan bahsedilmekte ve firavun hakkındaki olumsuz yargı açıkça ifade edilmektedir. Ayette, "Bi bedenike" denilerek açıkça, Türkçeye de aynen geçmiş olan 'insan bedeninden' bahsedilmektedir. Ortada ruhen kurtulmaya ima bile yoktur! Yunus 103. ayetin ise Firavunla hiç ilgisi yoktur. Çünkü sure, 104. ayetle beraber konuyu genelleştirmiş ve genel hükümler ortaya koymuştur. (Yunus, 94-97) 98. ayette Yunus peygambere atıfta bulunulur ve sonrada 99.

ayetle beraber, genel hüküm ve mesajlar iletilir. (Yunus, 99-109) Ateist arkadaş, önce kafasında bir senaryo kurgulamış, bağlamından kopardığı ayetleri bir araya getirip ve hepsini birbiri ile irtibatlandırmaya çalışmışsa da becerememiş, kötü bir senaryo ortaya çıkarmıştır!

Zinanın cezası nedir? 24:2'ye göre zina yapan kadın veya erkeğe yüz değnek vurulmalıdır. 4: 15'e göre zina yapan kadına müebbet ev hapsi uygulanmalıdır. 4: 16'ya göre zina yapan erkek tövbe edip ıslah olursa hiçbir ceza uygulanmamalıdır.

Nisa, 15: “Kadınlarınızdan çirkin fiilde bulunanlara karşı aranızdan dört şahit getirin. Eğer şahitlik ederlerse, o kadınları ölüm alıp götürünceye yahut Allah onlara bir yol açıncaya kadar evlerde tutun.” Nisa, 16: İçinizden bu çirkin fiili işleyen ikilinin canlarını yakın. Eğer tövbe eder, durumlarını düzeltirlerse artık onlara eziyet etmekten vazgeçin; çünkü Allah tövbeleri çok kabul eden, çok esirgeyendir.” Fahişe kelimesi Kur'an'da, hemcinsler arasındaki cinsel ilişki için de kullanılmıştır. (Ankebut, 29-28) Buradan hareketle ayetler lafızlarına uygun olarak yorumlandığında 15. ayette kadınların kendi aralarında yaptıkları fuhuştan (sevicilik, lezbiyenlik), 16. ayette ise erkeklerin kendi aralarında yaptıkları fuhuştan (livata, homoseksüellik) bahsedildiği anlaşılmaktadır. Nur suresinin 2. ayetinde ise kadınlarla erkekler arasında yapılan fuhuş (zina) suçunun hükmü açıklanmıştır. Tövbe kapısı da ateistler dahil kadın erkek herkese açıktır.

Günahlardan kim sorumludur? 17: 13-15 ve 53:38-42'ye göre herkes sadece kendi günahlarından sorumludur. Ama Kur'an, Muhammed zamanında yaşayan Yahudileri, binlerce yıl önce başka Yahudilerin bir buzağı putuna taparak işledikleri günah için suçlamaktadır. (2:92-93)

Yahudilerin, Kur'an'a ve Hz. Peygamber'e inanmayıp eski dinlerinde sebat edeceklerini söylemeleri üzerine Yüce Yaradan bu ayetler ile onların kendi dinlerine bağlılıklarının da asılsız olduğu vurgulamıştır. Zira onlar daha önce kendilerine Tevrat'ı getiren ve çeşitli mucizelerle peygamberliğini kanıtlayan Musa'ya karşı da sıkıntılar çıkarmış, onun yokluğunu fırsat bilerek putperestliğe bile dönmüşlerdi. Onlar, Hz. Musa'nın ikazlarına, “İşittik ve isyan ettik” şeklinde karşılık vermiş ve bu mealde hareket etmişlerdir. Medine Yahudileri de, “Biz sadece bize indirilene inanırız” diyorlardı. Oysa onların inanç tarihleri, bir sürü sapmalarla dolu idi. Ayetler de bunu ortaya koymakta, tarihte olduğu gibi şimdi de dinlerinde samimi olmadıklarını bu örnek üzerinden anlatmaktadır. (Kur'an Yolu, I/159) Günümüzde de ‘Öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın’ türü emirlere olan yaklaşımları, hâlâ hiç bir şeyin değişmediğini de açıkça göstermektedir. Bakara, 93: "De ki: “Eğer böyle inanıyorsanız, imanınız size ne kötü şeyler emrediyor!”

Yahudiler cennet'e mi (2:62, 5:69) cehennem'e mi (3:85) gidecektir? Hristiyanlar cennet'e mi (2:62, 5:69) cehennem'e mi (3:85, 5:72) gidecektir? 5:69'da cennet'e layık görülen Hristiyanlar'ın sadece 3 ayet sonra, 5:72'de, cehennem'e layık görülmesi özellikle ilginçtir.

Bakara 62. ve Maide 69. ayetleri yukarıda ele alınıp açıklandı. Maide 70. ayette ise, “Andolsun biz İsrailoğulları'ndan kesin söz almış ve onlara peygamberler göndermiştik. Ne zaman bir peygamber onlara nefislerinin hoşlanmadığı bir şey getirdiyse, bir kısmına yalancı dediler, bir kısmını da öldürdüler.” denilerek, ‘yalanlayan ve peygamberi öldürenlerden’ bahsetmektedir! Ateist arkadaş yine bağlamından ayetleri koparıp kendi hazırladığı senaryoya göre yorumlama gayretine girmiş ve ‘ayetleri yalanlayan ve katilleri’ cennete sokmaya çalışmışlardır! Cennete girecek olanlardan farklı olan bu grubun özellikleri 74. ayete kadar tek tek sıralanır ve sonra onlar tövbe etmeye çağrılır: “Hâlâ Allah'a tövbe edip O'nun bağışlamasını dilemeyecekler mi?

Allah çok bağışlamakta, çok esirgemektedir.” (Maide, 74) Kur’an’ın tövbe etmeye çağırdıklarını müfessirliğe soyunan ateist arkadaşlarımız cennetlik ilan etmektedir...!

Firavun, İsrailoğulları'nın erkek çocuklarını ne zaman öldürtmüştür? Musa peygamber olup firavun'a dinini anlatınca mı (40:23-25), yoksa Musa daha çocukken mi (20:38-39)?

Mümin suresi 25. ayette firavunun Hz. Musa'ya iman edenlerin çocuklarının öldürülmesi kararından bahseder. Taha suresinde ise hepimizin bildiği olaydan, belli tarihte doğan tüm çocukların öldürülmesi ve bu sırada Musa'nın sandıkla ırmağa bırakılmasından bahseder. Yani iki farklı zaman ve mekan söz konusudur. Bu konuda ayrıca şu ayetlere bakılabilir: Kasas, 4; Bakara, 49. ayetler. Günümüz firavunları olan ABD, İsrail başta olmak üzere müstebkir zalim devletler de hala çocuk öldürmeye devam etmekte değil midirler?!

Kader ne sıklıkta ve kim tarafından belirlenir? Her şeyin kaderi, yaratılıştan önce Allah tarafından belirlenmiş miydi? (57:22) Evrenin kaderi, her yıl bir kez olmak üzere kadir gecesi'nde Allah tarafından mı belirlenir? (44:3, 97:3-4) Her insan kendi kaderini kendi mi belirler? (17:13)

Ateist arkadaş meal üzerinden ‘kitap’ anlamına gelen tüm kelimeleri kader şeklinde tefsir etmiş! Hadid, 22. ayet ‘levhi mahfuz’dan bahseder. Duhan, 3. ayette bahsedilen Kur’an’ın ramazan ayında indirilmeye başladığıdır yani kaderden bahsedilmez! Levh-i mahfuzda bulunan Kur’an-ı Kerim’in (Buruc, 21-22) tümü ramazan ayında Kadir gecesi Beytulizze’e, oradan da Efendimize, şart ve ihtiyaca göre bölüm bölüm indirilmiştir. (Bakara, 185; Duhan, 2-3; Kadir, 1; İbn Ebu Şeybe, Muşannef, VI/144; Hakim, Müstedrek, II/223) İsra, 13. ayette, kader konusundaki ana mesajı verilir: “Her insanın sorumluluğunu omuzuna yükledik.” ‘Kader’ başlıklı yazıda konunun detaylı olarak açıkladığımızı belirtip kısaca bu konuyu şu şekilde özetleyebiliriz: Tüm işlerimizi bizler özgür irademizle yaparız, zamandan münezze olan Allah ise bizim ‘ne yapacağımızı önceden’ bilir!

Cinler ve insanlar Allah'a kulluk etmek için mi (51:56), yoksa cehennem'e gitmek için mi (7:179) yaratılmışlardır? Yaratılış amaçları cehennem'e gitmek olan cinler ve insanlar, yani kafir olacak şekilde yaratılmış cinler ve insanlar, Allah'a nasıl kulluk edebilirler?

‘Allah kullarını neden yaratmıştır? ‘Cennete gitsin diye!’ Nereden biliyoruz? Çünkü O Allah (cc) insana akıl verdi, vicdan verdi, kitap gönderdi, peygamber ile yolu ve yapması gerekenleri gösterdi! Cennet cehennem bilgisi verdi! E buyur ateist arkadaş, iman edip, iyilik yapıp (‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’ adlı yazımıza bakılmasını tavsiye ederiz) dünyada sâlih bir kul ol ve sonunda ahirette de cenneti (Bakara, 62, 82, 277; Ali İmran, 57; Nisa, 57, 122, 124, 173; Maide, 9, 69, 93; A’raf, 42; Yunus, 4, 9; Hud, 23; Rad, 29; İbrahim 23; Nahl, 97; İsra, 9; Kehf, 2, 30, 48, 107; Meryem, 60, 96; Taha, 75; Hac, 14, 23, 50; Nur, 55; Kasas, 80; Ankebut, 7, 9, 58; Rum, 15, 45; secde, 19; Sebe, 4, 37; Fatır, 7; Sad, 28; Fussilat, 8; Şura, 22-23, 26; Casiye, 30; Muhammed, 2, 12; Fetih, 29; İnşikak, 25; Buruc, 11; Tin, 6; Asr, 3) kazan! Ama aksine cehenneme gitmek için yaptığı kötülükler ve yapmadığı iyilikler dışında, bir de Kur’an’a savaş açanlara Allah (cc) şöyle buyurur ki, “Ey insan-cin toplulukları, sizleri cennete gitmeniz için yarattım ama birçoğunuz cehenneme gitmek için yarışıyor ve bu şekilde de devam ederlerse, ‘kendi yaptıkları kötülükler sebebi ile’ cehenneme gidecekler! ‘Yaptığınız kötü amellerinizle’ çoğunuz cehennemlik oluyorsunuz, sonunuzu görün, yapmayın, vazgeçin ve dönün!” Zaten ateist arkadaşın, ‘Allah cehennem için mi yarattı?’ diye sormasına neden olan ayette de (A’raf, 179) insanların cehennemlik olma nedenleri açıklanmaktadır: Bu insan ve cinlerin, yükümlülük ve sorumluluğa temel teşkil eden akıl ve diğer bilgi yeteneklerini doğru ve yerinde kullanmamaları! Bu konuda, ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ adlı yazımızı da tavsiye ederiz. Kısaca ateist arkadaş hata bulduğunu iddia ettiği ayetle aslında hatalarını itiraf etmektedir ama bunun bile farkına varamamaktadır! O’na cennet ayetleri olduğunu da hatırlatalım...!

Tüm insanlar (en azından geçici bir süre kalmak üzere) cehennem'e gidecektir. İnananlar bir süre cehennem'de kaldıktan sonra kurtarılacak, kafirler ise sonsuza dek cehennem'de bırakılacaktır. Bu kesin olarak hükme bağlanmış bir iştir. (19:71-72) ama bu sözde kesin hükümle çelişkili olarak, şehitler cehennem'e hiç uğramadan direk cennet'e gidecektir. (3:157-158, 3:169, 9:111)

Cehenneme uğramak illa yanmak anlamına gelmemektedir! Cennet ehline, "Kurtuldukları yeri görmeleri için" cehennem gezdirilir. Ama yanmaları için değil, oraya şahit olmaları için! "Ne kadar iyi ve kötü insan varsa hepsi cehenneme girecektir. Ancak ateş, mümin için İbrahim'e olduğu gibi serinlik ve esenlik olacaktır." (Ahmed, III/328-329; Hakim, IV/587; Suyuti, ed-Dürrü'l-Mensur, V/535) Böylece cennet ehli iki kere şükredecektir: Hem cenneti kazandıkları hem de cehennemden kurtuldukları için! Ali İmran ve Tevbe surelerindeki ayetlerin hiçbirinde ise direkt cennete gitmekten bahsedilmemekte, 'Allah'tan gelecek bir bağışlama ve bir rahmet, Allah'ın huzurunda mutlaka toplanmak, Rableri yanında rızıklara mazhar olmak ve karşılığında cennet verilmesinden' bahsedilmektedir.

66:8'e göre Allah Müslümanları utandırmayacaktır. Ama 19:71-72'ye göre Müslümanlar da dahil olmak üzere tüm insanlar (en azından geçici bir süre kalmak üzere) cehennem'e gidecektir, ve 3:192'ye göre cehennem'e giden herkes rezil edilecektir, yani Allah tüm Müslümanları rezil edecektir. Direk bir çelişki söz konusudur.

Ali İmran 190. ayette 'aklıselim sahipleri'nden bahsedilir, 191. ayette onların tefekkürleri sonucu ulaştıkları sonuçlardan bahseder ve 192. ayette de şöyle dua ettikleri bildirilir: "Rabbimiz! Sen kimi ateşe sokarsan hiç şüphe yok onu rezil etmiş olursun. Zalimlerin hiç yardımcıları yoktur." Zaten aynı surenin 197. ayetinde 'İnkâr edenlerin sığınakları cehennem' olduğu açıkça ifade edilmektedir. Ateist arkadaş burada kendinden değil de müminlerden bahsedildiğini nereden çıkarmıştır acaba? 'Yansıma' (kendine yakıştıramadıklarını, başkalarına yakıştırmama şeklinde tezahür eden, psikopatolojide paranoya ile birlikte anılan savunma mekanizması) mı yapıyor acaba bu arkadaş? Meryem, 71. ayeti de yukarıda açıkladık.

Kaç yaratan vardır? 23:14 ve 37:125'e göre, Allah yaratanların en güzeli. Sözü edilen diğer yaratanlar kimlerdir? Eğer birden çok yaratan sözkonusu ise, 2:54, 6:102, 12:101, 13:16, 14:10, 15:86, 35:1, 35:3, 36:81, 39:46, 39:62, 40:62, 42:11, 56:59, 59:24 gibi birçok ayette, niye Allah'tan tek yaratan olarak söz edilmektedir?

Mü'minin 14. ayette insanın anne karnındaki gelişimi anlatılır. Allah (cc) ilk insanı yoktan var etmiş (Bedi'), sonra da her yaratılış safhasında en güzel şekilde yaratmaya (Halk) devam etmiştir. Saffat, 125. ve 126. ayette ise, 'Baal' adlı puta tapanlardan yani bırakın yaratmayı sonradan kendisi yaratılan, şekil verilen bir puttan bahsedilmektedir: "En güzel yaratana, sizin de geçmişteki atalarınızın da Rabbi olan Allah'ı bırakıp Baal'e mi taparsınız?" Allah yer ve gökleri 'Yoktan' var eden ve sonrada onlara en güzel şekil verendir. Kur'an'da 'örneği ve modeli olmadan yoktan yaratma 'bedi' kelimesi ile (Bakara, 117) ifade edilirken, Allah'ın yarattıklarına sonradan 'şekil vermesi' ise, 'Ehsenu'l-Halikin' tamlamasında olduğu gibi, 'halk' fiili ile ifade edilmektedir. Mü'minin, 14. ve Saffat, 125. ayetlerde 'yaratmak' şeklinde çevrilen kelime, 'Bedi' değil, 'Halk' fiilidir. Yoktan var etmek anlamında Allah tektir, ama yoktan var edilene şekil vermede birçok 'şekil veren, 'ehsenül'l-halikin' olabilir. Ama onların en güzel şekil vereni yine Allah (cc)'dır. Günümüzde 'Biyomimetik' ilmi bunun en güncel örneklerini teşkil etmektedir. Yaratılanı taklit ederek yapılan teknolojik buluşlar hâlâ taklit edilenler seviyesine ulaşamamıştır! Ateistin verdiği diğer ayetlerde ise, sırası ile 'Rab (yaratıp düzenleme), Halık, Fatır (Özgün yaratan), Halk, Fatır, Hallak, Fatır, Halık, Halk, Fatır, Halk,

Halk, Fatır, Halık, Halık' kavramları geçmektedir ki, bu kavramlar aslında ateistin iddiasını da tam anlamı ile çürütmektedir! Ateistin 'Yoktan ve örneksiz tek yaratan' diye kastettiği kelimenin aslı, 'Bedi' kelimesidir ve onu da meallerde bulamaz! Çünkü iki farklı Arapça fiil 'aynı kelime ile' Türkçeye çevrilmiştir. Bu da meallerin en büyük eksiklerinden birini oluşturmaktadır, bunu defalarca anlattık!

33:37'de Müslüman erkeklere, üvey oğullarının boşadıkları eşleri ile evlenme izni verilmiştir. Bu iznin özellikle gelecekte Müslümanlara zorluk çıkmaması amacı ile verildiği belirtilmektedir. Ama bu iznin bir anlamı yoktur, çünkü Kur'an aynı surenin daha önceki ayetlerinde evlat edinmeyi yasaklamaktadır. (33: 4-5) evlat edinemeyen bir adamın üvey oğlu olamaz, üvey oğlunun boşanmış eşi ile evlenme konusunda zorluk yaşaması da söz konusu olamaz. 33:37'de verilen iznin sözde verilme sebebi dolayısı ile yalanlanmaktadır.

Ahzab, 4 ve 5. ayetlerde, "Allah bir kişinin göğüs boşluğunda iki kalp yaratmamıştır, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınızı saymadı. Evlatlıklarınızı babalarının soy adlarıyla anın" denilerek 'psikolojik' bir tespit yapılmaktadır. Bu ayetler konuyu psikolojik temelli ele alıp toplumun gündemine yerleştirirken, 37. ayet ile de konuyu 'sosyolojik ve hukuki' süreçle ele alıp son noktayı koymaktadır. İslam'a göre himayeye muhtaç çocuklara bakmak, onları beslemek, büyütmek sevaptır ve şerefli bir insanlık ödevidir: Efendimiz, "Kimsesiz çocukları koruması altına alan kimse ile ben, cennette yan yana iki parmak gibi beraber olacağım" buyurmuştur. (Buhari, Edeb, 24; Müslim, Zühd, 42) 'İslam evlatlık kurumunu koruyucu aile statüsüne taşımıştır.' Yani Ahzab, 37 ile evlatlıkların eşleri ile evlenme amaçlanmamakta, evlatlık müessesinin, aynı surenin 4. ve 5. ayetleri ile de anlaşılabileceği üzere, psikolojik, hukuki ve toplumsal boyutları her yönü ile tespit ve ilan edilmektedir. Efendimizin bu evliliği amaç değil araçtır. Araç değil ama gerçekleşen amaç bakidir. ("Kur'an Ahkâmının Değişmesi" adlı yazımıza bakılabilir.) Ayrıca ateist arkadaşın buradan maksadının farklı olduğu, kullandığı son cümle ile de anlaşılmaktadır ki, peygamberimizin Cahş kızı Zeynep annemizle evliliğini de, 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?' başlıklı yazımızda ele alıp ve cevaplanmıştır. Ek bilgi: Bazı ateistler evlatlık kurumunu düzenleyen ayetlerden hareketle sanki İslam'ın yetim, korumasız çocukları önemsemediği gibi bir izlenim uyandırmaya çalışmaktadır. Prof. Faruk Beşer bu konuda şu bilgileri vermektedir: "İslam evlatlık müessesesi yerine ayrıca 'lakit' kurumu getirmiştir. Bu terim ile de terk edilmiş, sahipsiz veya bulunan çocuklar kastedilir. Bunların resmi kayıt altına alındıktan sonra korunması ve sahiplenilmesi farz-ı kifayedir. Başka bakacak kimse yoksa bu farz-ı ayn olur! Bu her Müslüman için hem hukuki hem de ahlaki bir görevdir. Bu çocuklar bir evlat gibi sevgi ve şefkat ile bakılıp büyütülür. Bakıp büyüten isterse ona ev, arazi, iş hibe edebilir, bunu vasiyet edebilir. Ama çocuk büyüyünce mahremiyet ve halvet hükümlerine dikkat edilmesi gerekir." Bu nedenledir ki, "Osmanlı Devleti'nde kimsesiz ve korunmaya muhtaç çocukların bakım ve himayesine dair oldukça zengin bir hukuki ve sosyo-kültürel altyapı mevcut olmuştur." (Ali Turan, Osmanlı hukukunda evlatlık ve koruyucu ailelik, II. Türk Hukuku Tarihi Kongresi Bildirileri, s. 114) Günümüzde de, sadece IHH Vakfı tek başına dünyada 130.000'den fazla yetimi koruma altına almıştır. 'Yetim bir peygamberin ümmetine' de hiç kimse 'insanlık, hümanizm' adına ders veremez veya bu konuda bir suçlamada veya ithamda bulunamaz!

Sadece insanlar mı peygamber olabilir? (12:109, 21:7-8, 25:20) yoksa melekler de peygamber olabilir mi (22:75)?

Kur'an'da resul kelimesinin "haberci, peygamber, cinlerden bir elçi, meleklerden bir elçi, Cebrail, Kur'an, kutsal kitap" anlamlarına geldiğini (Zeynel Abidin Aydın, Vucuhu'l-Kur'an bağlamında "rasûl" kelimesinin anlam alanı, AİBÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 2017, Cilt:17, Yıl:17, Sayı: 2, 17: 287-304) bilmeyen ateist

arkadaş, farsça olan (DİA, Peygamber maddesi) peygamber kelimesi ile Arapça olan resul kelimesini ve bunların kelime ve terim anlamlarını karıştırınca ortaya böyle soru/nlar çıkmaktadır! Ateist arkadaşımızı iyice şok edelim: Kur'an'da peygamber kelimesi hiç geçmemektedir! (Furat Akdemir, Kur'an bağlamında peygamberlerin sıfatları, Düzce Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Yıl: 8, Sayı: 1, s. 53; Erhan Aktaş, Hangi İslam, s. 91; Erhan Aktaş, Ali İmran, 32. ayet meali) Türkçesi 'göndermek' anlamına gelen ve arapça 'rsl' kökünden türeyen resul'un kelime anlamı 'elçi' demektir. Günümüzde hâlâ bu kökten türeyen 'risale, irsaliye' gibi kelimeler de Türkçede kullanılmaya devam edilmektedir. Kur'an'da, peygamber kelimesi değil, bildiğimiz 'elçi' anlamında da resul kelimesi kullanılmıştır. (Yusuf, 50; Neml, 35) Allah azze ve celle hazretleri melekleri de insanları da elçi olarak göndermiştir: "Allah meleklerden ve insanlardan elçiler seçer. Doğrusu Allah işitir ve görür." (Hac, 75) Allah ile peygamber arasında elçilik yapan melekler de vardır ama onlar peygamber anlamında resul değil; elçidirler. "Meleklerin elçiliği insanlara tebliğ etmek değil, sadece seçilmiş peygamberlere gerçekleri bildirmektir." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 146-147) Ama Allah ile insanlar arasında elçi olanlara terin anlamında resul denir. Zaten meleklerin özgür iradeleri olmadığı için anladığımız manada peygamber de olamazlar. Yoksa Mekkeli müşrikler meleklerden resul/peygamber gelmesini istemiş ama Kur'an bu anlayışı reddetmiştir. (Hud, 12; İsrâ, 95; Fussilat, 14) Ayrıca A'raf, 37. ayette de ölüm melekleri için de yine elçi kelimesi kullanılmıştır. Ama görevi mesaj getirmek değil can almaktır!

Son peygamber Hz. Muhammed değil mi?, A'raf, 35: "Size ayetlerimi kıssa eden resuller geldiği zaman."

"Ey Ademoğulları! İçinizden ayetlerimi size anlatacak peygamberler gelir de (onları dinleyerek) kim kötülükten sakınıp kendini ıslah ederse, onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir." Allah'ın gönderdiği her peygamber ademoğulların içinden çıkmamış mıdır? A'raf, 34. ayette 'Her ümmetin ecelinden' bahsedilmektedir. Her ümmetin eceli olduğu gibi her topluma da mutlaka bir peygamber/resul/nebi gönderilmiştir! Bu konuda, 'Tüm dinlerin özü İslam'dır.' adlı yazımıza bakılabilir. Bu ayette 'peygamberimiz'in sonrasından bahsedildiğini ateist arkadaş nereden çıkarmaktadır? Ayetin mealini ateist vermemiş, ayet 'Ey Ademoğulları' diye başlamıştır yani hitap genel insanlık tarihinedir! Ayet bu anlama gelse, Efendimizden sonra günümüze dek ortaya çıkan ve kendilerinin resul olduğunu iddia edenlere ümmet neden karşı çıkmıştır? Ayrıca "Zaten her mümin, Allah'ın ayetlerini kullara ulaştıran gönül elçisi." (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 145) değil midir?

Ceninin cinsiyeti, dölleme anında mı (53:45-46) yoksa bir süre geliştikten sonra mı (75:38-39) belirlenir?

Necm, 45 ve 46. ayetlerde cinsiyetin belirlenmesinden bahsedilmez, erkek ve dişilerin nutfeden/embriyodan yaratıldığı ifade edilir: Bu ayetlerde Allah'ın kullarına olan nimetleri sıra ile değil, karışık olarak verilmiştir. Necm 43-44: "Güldüren de O'dur, ağlatan da. Öldüren de O'dur, yaşatan da." Necm, 45: "Rahime atıldığı zaman nutfeden erkeğiyle dişisiyle iki cinsi yaratan da O'dur." Eğer ateistin iddia ettiği gibi bir sıralama olsa idi önce dişi erkek yaratılma, sonra yaşatma sonra güldürme ve ağlatmadan ve en sonunda da öldüren'den' şeklinde bir sıralama olması gerekirdi. Ama hayatta her şey iç içedir, bir insan yaşarken diğeri ölmekte, biri gülerken diğeri ağlamaktadır! Ayetler, "insanın hayat-ölüm çizgisi içinde cereyan eden her oluşumun ve evrende olup biten her şeyin Allah'ı Teâlâ'nın irade ve kudretine bağlı bulunduğu örneklerle" aktarılmaktadır. Yani özellikle bir sıralama ayetlerde yoktur çünkü hayatta bu sıralama yoktur! Kıyamet suresi, 37-39. ayetlerde ise doğal süreç sıralanmıştır: O akıtılan meniden bir damlacık (sperm) değil miydi? Sonra o, alaka (asılıp tutunan zigot) olmuş, derken Allah onu yaratıp -şekillendirmiş ve ondan erkek ve dişi yaratmıştır."

Bir Müslüman, kafir anne babası ile nasıl geçinmelidir? 31:15'e göre kafir anne babanın inançlarına uyulmamalı, ama onlarla iyi geçinilmelidir. 9:23'e göre ise böyle bir durumda anne baba dost edinilmemelidir, yani onlarla iyi geçinilmemelidir.

Tevbe 23. ayette 'veli' edinmemesinden bahsedilmektedir. Mesela okula kaydolurken bir veliye ihtiyaç vardır. Sizden sorumlu olacak olan, sizin hakkınızda söz sahibi olacak olan kişidir veli. İşte bunun gibi, "dini konularda onlardan veli edinmeyin ama ne olursa olsun, sizi dinden döndürme çabaları dışında onlarla asla irtibatınızı kesmeyin, onlara iyi davranın ve onlarla iyi geçinin." buyrulur. Lokman, 15: "Eğer anne baban, bir şeyi bana ortak koşman için seni zorlarlarsa bu durumda onlara uyma ama yine de onlara dünyada iyi davran." buyrulur. Görüldüğü gibi iki ayette de imani noktaya dikkat çekilmektedir ve aralarında bir çelişki bulunmamaktadır. Çelişki ateistlerin anlayış tarzlarında ve metotsuzluklarında bulunmaktadır!

Kafirler Müslüman olmaya zorlanmalı mıdır (8:38-39, 9:29) zorlanmamalı mıdır (2:256, 3:20, 109:6)?

Tevbe, 38. ayette kafir iken Müslüman olanların durumu ele alınmakta ve "Allah onların kafir iken yaptıklarını bağışlayacaktır" müjdesi verilmektedir: "İnkâr edenlere söyle, eğer yaptıklarına son verirlerse geçmiş günahları bağışlanacaktır." 39. ayette: "Fitne ortadan kalkıncaya ve dinin tamamı Allah için oluncaya kadar onlarla savaşın." buyrulur, insanlığa zarar veren her türlü kötülük (fitne) ortadan kalkana dek müminlere mücadele görevi yüklenmektedir. Tevbe, 29. ayeti ise, 'Allah'a ve ahiret gününe inanmayanlarla savaşmak mı lazım yoksa onları affetmek mi lazım?' başlıklı yazımızda ele alıp açıkladık. Bu ayetlerin Müslüman yapmak için başkalarını zorlamakla hiç ilgisi yoktur! Peki, Müslüman olmayan birini zorla Müslüman yapmak İslam'da var mıdır? "Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğru, yanlıştan kesin ayrılmıştır" (Bakara, 256) Zorla Müslüman yapmak İslam'da caiz olsa idi, 300 sene Osmanlı hakimiyeti altında yönetilen balkanlar, 1000 sene İslam ile yönetilen Anadolu ve 1400 senedir İslam hakimiyeti altındaki Kuzey Afrika'da, 700 sene Emevi hakimiyetinde olan İspanya'da bir tane bile Hristiyan, Yahudi, Yezidi veya Zerdüşt kalabilir mi idi?! Bu konuda, 'İslam kılıç zoru ile yayılmadı', 'İslam'da savaş esnasında uyulması gereken kurallar' ve 'İslam barış dinidir' başlıklı yazılara da bakılabilir.

Hristiyanlar şefkatli ve merhametli midir (57: 27) yoksa zalimler topluluğu mudur (5: 51)?

Hadid, 27: "Arkalarından Meryem oğlu İsa'yı da gönderdik, ona İncil'i verdik, ona uyanların kalplerine şefkat ve merhamet yerleştirdik. Kendilerinin icat ettikleri ruhbanlığa gelince, biz onlara bunu emretmemiştik; sırf Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için yapmışlardı, ama buna hakkıyla riayet etmediler. Biz de içlerinden iman edenlere mükâfatlarını verdik, ama çokları yoldan çıkmışlardır." Görüldüğü gibi, 'Hz. İsa dönemi' özellikle ayette vurgulanmakta ve 'daha sonra' ortaya çıkan ruhbanlık kurumu eleştirilmekte ve sonra da çoklarının yoldan çıktığı ifade edilmektedir. Zaten İncil içerik olarak ahlak odaklı ilahi bir kitap idi. Ahlakla şefkat ve merhamet ortaya çıkar ve yayılır. Ta ki, bozulana kadar! Maide suresi 51: "Ey iman edenler! Yahudileri ve Hristiyanları veli edinmeyin. Onlar birbirlerinin velileridir." denmektedir. Dikkat edilirse, kafir olan anne babaların da (Tevbe, 23) zalim olan Yahudi ve Hristiyanların da 'veli/dost' edinilmemesi istenmektedir! Ayet günümüze de hitap etmeye devam etmekte ve bozulmuş Hristiyanlık ve Yahudi inancına tabi olup, emperyalist politikalar güdenlere dikkat çekilip onlarla dost olup zulümlerine ortak olunmaması emredilmektedir. Günümüz ehli kitabın zulümlerine örnek olarak, son haçlı seferlerinden olan Irak, Bosna, Afganistan, Filistin savaşlarını örnek verebiliriz. İngiltere eski Başbakanlarından Churchill'in Avam Kamarası'nda

ifade ettiği 'Bir damla petrol, bir damla kandan daha kıymetlidir.' cümlesinde özetini bulan emperyalist Batı dünyası gerçeği için, "Batı medeniyeti", 'Papa ve İncil', 'Dinsiz ahlak olur mu?', 'Ateistlere cevap' başlıklı yazılarımızı da özellikle tavsiye ederiz.

Netice itibarı ile bu kadar çok sayıda, önemli konularda ve çözümü imkansız çelişkilerin varlığı, Kur'an'ın geçersizliğini tartışma götürmeyecek biçimde kanıtlamaktadır.

Netice itibarı ile bu kadar çok sayıda, önemli konularda ve çözümü imkansız önyargı/iftiranın varlığı, ateizmin çelişki iddialarının geçersizliğini tartışma götürmeyecek biçimde kanıtlamaktadır!

Aşağıda, farklı zamanlarda ateist kitaplarda ve sanal âlemde karşılaştığım ve 'çelişki' diye ortaya atılan diğeri iddialar ve cevapları paylaşıyorum.

1400 yaşında olmasına rağmen, bugünün ihtiyaçlarına da cevap verdiği ve bilim yanlısı olduğu iddia edilen Kur'an'da şu sorularımın cevaplarını bulamadım.

Aşağıda verilen soruların bilimle ne ilgisi var acaba? Kur'an bu detaylar üzerinde dursa hacmi ne kadar olurdu ve o zaman da bu arkadaş, "Bu işe yaramaz bilgilerin kutsal olduğu iddia edilen bir kitapta ne işi var?" demez miydi?

Önce Adem mi yaratıldı, Havva mı? Aralarında ne kadar yaş farkı vardı?

Allah önce bir öz yaratıyor (Nisa, 1) ve bu özden önce Adem sonra Havva annemiz yaratılıyor. Aralarındaki yaş 1 gün olsa ne olur, bir yıl olsa ne olur? Ayetlerde bu sayı verilse inanacak mı bu arkadaş?! Biz ateistlere maymun atalarının balıktan primata geçiş tarihini soruyor muyuz?

68

Adem ve Havva hangi tarihte yaratıldılar? Cennete hangi tarihte girdiler? Hangi tarihte cennetten kovuldular?

Kur'an tarih kitabı mı, pratikte ne faydası olacak günümüz insanına bu bilgilerin? Kur'an bir tarih verse o tarihe itiraz etmeyecek misiniz? İnsanlar, tarihlerden imtihan edilmeyecek aksine mesajın içerdiğinden ve evrensel ilkelerin pratiğe geçip geçmemesinden sorumlu tutulacaktır!

Doğmadıklarına göre Havva ve Adem'in göbekleri var mıydı? (hani, çamurdan mı, yoksa pıhtıdan mı yaratıldığı tartışma konusu olan ilk insan)

İlk insan çamurdan yaratılmıştır. (Secde, 7) Çamurdan yaratılma safhası ilk insanın yaratılışı ile biter ki, konu 'İnsan neden yaratılmıştır?' başlıklı sorunun cevabı ve 'Ahiret, beden, ruh ilişkisi' başlığı altında ele alınmıştır. Göbekleri büyük ihtimal yoktu. İlk insanın yaratılışında anneden beslenme olmadığına göre, göbek bağıının da bulunması mantıklı olmaz. Ama genlerde var olan kodlar gereği ilk doğumla göbek bağı başlamış olma ihtimali yüksektir. Ateistler, 'sonradan göbek bağı oluştuğuna göre evrim var' diye iddiada bulunamazlar çünkü evrim, türler arası (bitki, hayvan, insan) geçisi savunur. Halbuki bir insanın her an binlerce hücresi değişip yenilenmektedir. Ama bu, farklı türe dönüştüğü anlamına gelmemektedir! Bu konuyu da 'Evrin teorisi' adlı yazımızda ele alıp açıkladık.

Ya da hayali cennetten kovulmadan önce, cinsel organları var mıydı?

Cennet 'hayali' ise, bu detaylar neden merak edilir?! Niçin gereksiz tarihlere veya belden aşağı konulara odaklanılıyor?! İlahi kitapta bu konular mı aranmalı! Dünyada hangi soruna cevap olur bu konu?! Ama arınan bu tür konular özellikle Zebur'un günümüz bozulmuş versiyonlarında bulunmaktadır ki o nedenle de tahrif edildiği anlaşılmaktadır!

Vardı ise ne için vardı? (mademki cinsellik yasaktı?)

Kim demiş yasaktı veya değildi diye? Cennette yasaklanan tek şey, ‘yasak ağacın meyvesidir.’ (Bakara, 35) Bu ayette Hz. Havva için, ‘zevc’ kelimesi kullanılmıştır. Cinselliğin sadece cennette değil, dünyada bile yasaklanması görüşü ‘ateistlere’ Hristiyanlık inancından geçmiştir! Cinsellik vurgusu ise Tevrat kökenlidir. Kısaca görülen o ki, ateistler Tevrat ve İncil’i esas alıp Kur’an’da hata arama güdüsünden vazgeç-e-memektedir!

Havva, adet görüyor muydu?

Adetin kadınlar için bir ceza olduğu iddiasının kökeni israiliyattır. Tevrat ve İncil’e göre yasak meyveyi yiyince Hz. Havva’ya ceza olarak adet görme cezası verilmiştir: “Bütün doğum sancısı, adet, hamilelik mide bulantısı gibi etkiler bu cezadan kaynaklanır.” (kutsalkitap.org/havva-kimdir) İslam’da ise adetin, Allah’ın Adem’in kızlarına bir yazgısı (Buhari, Hayız, 1) olduğu şeklindeki rivayetten hareketle, hayızın kadının asli yaratılışından kaynaklandığına dair yorumlar yapılmaktadır. (Kastalani, İrşadü’s-sari, I/619; İbn Hacer, Fethu’l-Bari, I/400; Ayni, Umdetü’l-kari, III/256) Peki cennette adet var mı idi? Büyük ihtimal hayır! Ama farklı ortam -dünya- bu özelliği başlatmış olabilir. Cennette görülmeyen bu özellik, doğumun gerçekleştiği dünya ortamında ayda bir ortaya çıkmış olabilir. Ne yani, muhteşem evrenin darwinist mantıkla tesadüfen oluşabileceğine inanan ateistler, zaman/ortam faktörünü yaratan Rabbimizin vakti gelince bu özelliği Havva annemize kazandırabileceğini mi inkar edecekler? İhtimalse, bu olasılık daha rasyonalidir!

Adem ile Havva’nın kıyafetleri nasıldı? Havva, başörtülü müydü, çarşafılı mı?

Abiye tarzı da olabilir...! İlk insan aynı zamanda Allah’ın eğitiminden (Bakara, 31) geçmiş olan ve peygamber olan bir kişi idi. Yani mağara devri ‘hayali’ insan resimleri sadece evrimcilerin hayal gücünü temsil eder! Eğitimci Allah olan ve cennette yaşayan Hz. Adem ve Havva’nın hayat standartları da belli bir seviyenin üstünde başlaması normaldir! Ama ‘başörtüsü’ değilse de, ‘tesettür’ emri ilk ne zaman emrolunmuştur bu bilinemez, büyük ihtimal dünya hayatı ile başlamış bir kural olmalıdır!

Eğer bunlar yok idiyse, nasıl oldu da birbirlerine cinsel arzu duyular? Var idiyse, bu arzudan dolayı neden cezalandırıldılar?

Cenneti bu kadar merak eden ateistin cennet için yanıp tutuştuğunu zanneder okuyan da! Veya sorduğu soruların odak noktasından hareketle, nasıl bir bilinçaltına sahip olduğu hakkında epey bilgi sahibi olabilir. Cinselliğin cennette de dünyada da tabu sayılması ve hatta cezalandırılması gereken bir şey olarak görülmesinin kaynağı ruhban merkezli Hristiyanlık inancıdır. Ateist arkadaş bu soruyu papaz, piskoposlara sorabilir! Bu arada lütfen ateist arkadaşlar Tevrat ile (Yaratılış, III/16-22) Kur’an’ı karıştırmaktan vazgeçin artık!

Cennette yasak olduğu söylenen meyvenin adı neydi? Bu yasak meyve bugün dünyada yasak mı, değil mi? niye?

Kur’an isim ve tarihler üzerinde pek durmaz. Durduğu isimler de artık isim değil, bir zihniyetin temsilcisi olmuş kimliklerdir. Allah’ın açıklayamadığını bizim bilmemizin ise imkanı yoktur. İnsanlık için önemli olsa idi, Kur’an’da zaten geçerlerdi.

Ensest ilişki, günah mıdır, değil midir? (Adem ve Havva’nın çocukları)

Ensesti yasaklayan bizzat Allah’tır, bu bir. İlk insanları istese Allah azze ve celle en az iki üçer Adem Havva olarak yaratır ve bunlardan çoğaltabilirdi, bu da iki! Ama o zaman, günümüzde dünya savaşlarına, katliamlara neden olan ırkçılığın hangi noktalara varabileceğini bu ateistimiz

tahmin edilebilmekte midir acaba? Ayrıca, eşcinsellikten enste kadar her türlü sapıklığı savunan materyalistlerin bu konuyu merak etme sebepleri de ayrıca irdelenmelidir! Bu konuyla alakalı ‘Dinsiz ahlak olur mu?’ ve ‘‘Adem Havva ve çocukları’’ adlı yazılarımıza da bakılabilir.

Adem ile Havva ne kadar yaşadılar? Kaç yılında öldüler?

Yine tarih sınavı! Allah'tan ateist mantık ile bir ilahi kitap gönderilmemiş! Tarih, elbise deseni, özel fantezlerle dolu bir hayli hacimli ama içi boş, güncel-aktüalitesi olmayan bir kitap olurdu ki, zaten muharref/bozulmuş ‘Kitab-ı Mukaddes’ aslında tam da ateistlerin aradığı özelliklere sahip bir kitaptır. Ama işin ilginç Yüce Yaradan bu tür bir içeriği kabul etmediği için Kur'an'ı göndermiştir! Dikkat edelim lütfen sorulan soruların içeriği günümüzde pratik hayatı etkileyecek bilgiler değildir ve sonra yeni sorular ortaya çıkacaktır: Nereden belli, ne önemi var, ne işime yarayacak! gibi. Yine o zaman da ateistimiz muhtemelen, "Yahu ne gereksiz bilgiler bunlar, ilahi kitap dediğin sömürüyü, adaletsizliği engelliyor mu, insan haklarına nasıl bakıyor? Önemli olan bunlar, bana ne ilk insanın özel yaşamından..." derlerdi!

Ayrıca, Muhammed'in kendisinin Allah'ın -varsa eğer- elçisi olduğunu iddia ederek İslamiyet dinini ortaya çıkarması üzerine de şu sorular akla geliyor.

Bu da farklı iddiaların bir arada olduğu başka bir yazı. ‘Allah’ın var’ olduğunun delillerine, ‘Allah’ın varlığının delilleri ’ ve ‘ateizm yanılığı’ adlı yazılardan ulaşabilirsiniz. Erdoğan Aydın’ın eserlerini andıran üslub konusuna ise hiç girmiyoruz!

Dünyadaki tüm insanlara hitap edecek bir kitap gönderecek olsanız, sadece arapça dilini mi kullanırdınız? yoksa ne kadar dil varsa o kadar dilde hazırlamış olduğunuz kitapları mı gönderirdiniz?

Allah’ın her kavme kendi dilinde (İbrahim, 4) mutlaka bir peygamber gönderdiğinden (Nahl, 36; Fاطر, 24; İsra, 15. Ayrıca, Kasas 46; Secde 3; Maide 19) habersiz ateist arkadaş bu ithamı ile aslında kendisini komik duruma düşürmektedir. Bu konu “İslam tüm dinlerin özüdür” başlığı altında ele alınmıştır! Yoksa bu ateist arkadaş Efendimize dünyadaki tüm dillerde aynı mesajı içeren kitapları mı gönderilmesini beklemektedir? Arabistan’da Çince bir kitap, yanında Afrika dillerinde hazırlanmış diğer nüshalar! Kim taşıyacak bu kadar kitabı ki, o zaman kağıtta bu kadar bol değildi! Hele bir de yukarıdaki soruların içinde olduğu külliyatı düşünürsek! Küçük kabile dillerini de katsak binlerce dil ...

Peki, Kur'an sadece Araplara indiğini de iddia eden ki, bu iddiaya da yukarıda cevap verdik bu kesime şunu sorsak: Kitabının dili Arapça olan İslam şu an tüm dünyaya yayıldı mı? Peki, sen bu mesaj sana ulaştığı halde hâlâ inanıyor musun? E o zaman bırak, Yaradan kendi mesajını istediği ve mutlaka en doğru olan yolla kullarına ulaştırın! Herkes kendi sorumluluğuna odaklansın!

Dünyadaki tüm insanlara zaman zaman mesajlar iletmek istesenz, bir aracı (elçi/peygamber) mi kullanırdınız yoksa doğrudan mı iletirdiniz?

Önemli olan mesajın her topluma ulaşıp ulaşmamasıdır ki, mesaj tüm dünyaya ulaşmıştır. Yoksa “İmtihan dünyası” olarak yaratılan gezegenimizde “Görülen bir yaratıcı” ile ne kadar imtihan ortamı oluşturulabilirdi? Ayrıca, işte bu ilahi mesaj ateiste ulaştı da sonuç ne oldu? Yahudilerin peygamberlerden istedikleri (Bakara, 61) ortada. Tarih, insanların bitmek bilmez istekleri ile dolu iken, ateistin talebi yerine getirilse bile, bu mantığı taşıyan kişilerin talepleri bitecek miydi?

Dünyadaki tüm insanlara en son dini göndermek istesenz, sadece Arabistan'a bir elçi mi gönderirdiniz, yoksa dünyanın her bir yerine aynı anda aynı şeyleri anlatmak için birden çok elçiler mi gönderirdiniz?

Her topluma zaten elçi gönderilmiştir bunu yukarıda açıkladık. Kur'an'dan önce gelen her peygamber sadece kendi kavmine gönderilmiştir. O kavmin ortam ve durumuna göre ihtiyaç duydukları mesajlar kendilerine iletilmiştir. Evrensel mesaj gelene dek insanların yapması gereken şeyler de ortaktır: Tek yaratıcıya, ahirete iman ve ahlak temelli bir yaşam. (Bakara, 62; İsrâ, 15. Detay için 'Deizm Yanılgısı' adlı yazımıza da bakılabilir.) Kıyamet yaklaştığı için (Kıyamet, 1) evrensel mesaj gönderilmiş ve o mesaj da kısa sürede tüm dünyaya yayılmıştır.

Dünyadaki tüm insanların iyi olmasını ve doğru yolu bulmasını mı isterdiniz? Eğer bu sorunun cevabı "evet" ise, onlara kötülüğü veren şeytana karışmadan, şeytanlığını yapmasına müsaade eder miydiniz? (tavşana kaç, taziya tut mu derdiniz?) şeytanı yok etmez miydiniz?

Sadece iyilik yapan varlıklar zaten yaratılmıştır; melekler. Onlar Allah'a asla isyan etmez, görevlerini kendilerine kodlandığı şekliyle aynen yerine getirirler. Melekler gibi hayvanlar, bitkiler, canlı cansız tüm evren görevlerini ifa etmekte, yerine getirmektedirler. Bunun iki istisnası vardır: Cinler ve insanlar. 'Özgür iradeli' olan bu grubun önünde iki tercih vardır. Birinci yol ki, bu yol hem iyi, kolay, huzur doludur hem de sonu cennete ulaşır. (Konu "İslami emirler, yasaklar ve hümanizm." başlığıyla ele alınmıştır.) Diğer yol ise dünyada kötülük yapanların gideceği yerdir, cehennem! Rabbimiz biz insanlara akıl vermiştir, içimize vicdanı yerleştirmiş, doğruyu yanlıştan ayıran kitaplar ve bu ilahi kitapları açıklayıp uygulamasını gösteren peygamberler göndermiştir. Tüm bunlardan sonra Allah (cc) tercihi insanlara ve cinlere, ('Cinlerin Varlığı' adlı yazıya müracaat edilebilir) bırakmıştır. İnsan isterse kendi iradesi ile kötülük yaparak cehenneme, isterse dünyada ahlaklı ve erdemli bir hayat sürerek kolayca cennete gidebilir. Zaten şeytan insanlara sadece vesvese verebilir, insanı 'zorla' kötülüğe sevk edemez. (Nahl, 99; İbrahim, 22) Dünyayı kötü bir yer yapan da bizzat insanın kendisidir. Hatta ateist burada bile kendisinde hata aramak yerine suçu dolaylı yoldan şeytana atmaktadır. Bizi iyi yapacak kurallar bellidir, uymak isteyen de mazeret aramaz! Ayrıca bu konu, 'özgür irade' ile de alakalıdır ki bu konu, 'Kaza ve kader' başlıklı yazımızda detaylıca ele alınıp açıklanmıştır. Kısaca bir yol düşünelim, yolun iki tarafında beyaz ve kırmızı ışıklı levhalar bulunmaktadır. Elimizde trafik rehberi, önümüzde kılavuz olan bir trafik polisi vardır. Ayrıca Allah insana akıl ve vicdan da vermiştir. Şimdi polis yolu göstermekte, trafik rehberi yol hakkında bilgi vermekte ve sınır taşları (ayet ve hadisler) yolun sınırlarını çizirken ve akıl ve vicdan da doğru yolu bulabiliyorken, bir kişi bu yolda kaza yapsa, yoldan çıksa (cehennem) çukuruna düşse suç kimde olur? Şoförde mi, kılavuz da mı, rehber de mi, sınır çizgilerinde mi? Allah (cc) bizim cennete gitmemiz için her şeyi ayarlamıştır, mazeret bulup yoldan çıkanlar ise inadi küfür sahipleridir!

Elçinizi görevlendirirken, kimsenin şahit olarak bulunmadığı bir mağarada mı görevi tebliğ ederdiniz? Sonra da herkesin bu elçiye inanmasını bekler miydiniz?

Bilim adamları deney yaparken halkı etraflarına mı toplarlar yoksa o en önemli aşama kendi ortamında gerçekleştirildikten sonra mı sonuç ve detay halka açıklanır. Önemli olan mesaj ve içerik değil midir? Yok, illa mucize beklenmekte ise tarihte insanlığa birçok mucizeler gösterilmiştir. Ama o zamanda inanmak istemeyenler yine inanmamıştır. Yani Cebrail mağara yerine şehrin ortasında ilahi mesajı Efendimize tebliğ etse idi, ateistimiz o zaman inanacak mı idi? Çünkü mesaj yine aynı olacaktı ve meleğin görüldüğü rivayetlerini yine kabul

etmeyecekti! İlk vahiy anındaki ortam malumdur: Vahye ilk muhatap olmanın şaşkınlığını yaşayan hatta korkan, ürken bir insan profili. (Buhari, I/7) Bu anlar özeldir ve bu ilk anlar görevlendirilen kişinin ruh hali açısından da çok önemlidir. Önce o kişinin bunu içselleştirmesi lazımdır. Bu özel durum kabullenilip temel sağlam atıldıktan sonra tebliğe başlanılmıştır. Ayrıca zamanla, peygamberimiz toplum içinde iken de kendisine vahiy gelmiştir! (Buhari, İman, 37; Müslim, İman, 1, 5; Ahmed, I/293-294; Heysemi, IX/276; Buhari, Bed'ü'l-Vahy I/2, Umre 10; Müslim, Fedail 87, Hudud 13; Tirmizi, Tefsir XXIII/3173; Ahmed, V/327; Ahmed, V/190-191; Ahmed, II/176; VI, 445; İbn-i Sad, I/197; Taberi, Tefsir, VI/106) Yine, "Mucize görsem de inanmam" diyen Celal Şengör de ateist değil midir?!

İslam, inananlarını "öteki dünya" için şartlandırdığından sürekli olarak dünyasal yaşamı aşağılama eğilimindedir.

Materyalist Marxistler bir taraftan ticarete izin verdiği için İslam'ı kapitalizmi kabul eden bir din olmakla itham ederken diğer taraftan da dünyevi olmamakla da suçlayabilmektedirler! Önyargısız okuma yapsalar, Müslüman'ın tanımının, "Dünyaya nizam vermekle görevli olan kişi/halife" anlamına geldiğini anlayacaklardı. Ama tabii ki 'sadece' dünya için çalışmakta İslam'ın ruhuna uygun değildir. Sadece dünya için çalışılan din Yahudilik, sadece -teoride- ahiret için çalışılan din ise Hristiyanlıktır. İslam'da ise, ahiret mutluluğunun temeli dünya hayatına bağlanmıştır. İslam'a göre "Dünya ahiretin tarlasıdır." (Acluni, Keşfu'l-Hafa, I/412) Peki, dünya hayatına ahiret perspektifinden bakarsak ne olur, iki örnek verelim: Ahiret korkusu. Van'da 23 Ekim 1011'deki 7.2'lik, 9 Kasım'daki 5.6'lık depremler sonrası halka 80 bin çadır dağıtıldı. Zamanla depremzedeler konteyner evlere yerleştirildi. Ama sadece 10 bin çadır geri verildi. Bunun üzerine Van Müftüsü vaaz verip "Çadırları teslim etmezseniz başkalarının vebalini alırsınız. Allah katında günaha girersiniz." dedi. Bir anda çadırlar geri geldi. (Posta, 14.6.2012) Üç trilyonluk fetva. 'Van Müftüsü'nün 'Kaçak elektrikle ısıtılan suyla alınan abdest ve gusül geçersizdir.' fetvasından sonra, ilde tahsilat ayda 2 trilyondan 5 trilyon liraya çıktı. (Yeni Şafak, 21.7.2005) Özetle, ahirette cenneti kazanmanın yolu dünya hayatını cennete çevirmekten geçmektedir. Ateist ideolojinin insanlığa getirisi için ise 'Ateizm yanılgısı' ve 'Ateist akıl' adlı yazılarımıza bakılabilir.

İslam'da en büyük suç inanmamaktır. Eğer inanmıyorsanız öldürülürsünüz.

Bu konu yukarıda defalarca açıklanmıştır! "İslam barış dinidir." Dinimizce kimse Müslüman olması için zorlanmaz. Ama "Savaş durumu için indirilen ayetleri" barış anında gündeme getirmeye kalkarsanız burada iyi bir niyet olmadığı da çok açık ortaya çıkar. Mesela, ceza, normal vatandaş için anormal bir durumdur, ama suçlu insanlar söz konusu olunca bir zorunluluk haline gelir. Savaşla ilgili ayetler de yeri gelince uygulanır, zaten anlamı 'barış' olan ve pratiği özgürlük ve barış üzerine kurulu olan dinimizde zorlayarak Müslüman yapmak yasaktır. (Bakara, 256; Kafirun, 6) Zaten inanmayanlar öldürülse idi üç kıtada kaç Hristiyan kalırdı?! Bu konularda detay ve örneklerle, 'İslam barış dinidir', 'Teori, pratik; iddialar, gerçekler, İdealler ve tarihten pratik realiteler', 'İslam savaş hukuku', 'Batı medeniyeti', 'İslam kılıç zorlu ile yayılmadı', 'İslam'ın yayılışı" başlıklı yazıları tavsiye ederiz.

Kur'an'ın tamamı hazır olduğuna göre; kitabın aza azar, yıllar süren bir süreç içinde indirilmesinin de bir anlamı yoktur. Furkan 25. ayet -32: "biz böyle yaptık ki, onunla senin kalbini dayanıklı kılalım. Biz onu parça parça/ayet ayet okuduk." Tabii ki, her şeye gücü yeten tanrının böyle bir savunma yapması son derece mantıksızdır.

Konunun Allah'ın iradesi, gücünün yetip yetmemesi ile bir ilgisi yoktur! Burada amaç, inen ayetlerle o ayetlerin uygulamalarının paralellik arz etmesidir. Bir anda içki yasaklanmamış, bir

anda oruç, 5 vakit namaz bir ayetle farz kılınmamıştır. İslam ilk geldiğinde yaşam kurallarını sıfırdan, yeniden ve çoğu zaman da tamamen değiştirmekte idi. İçki, fuhuş, faiz vb. var, namaz, oruç, tesettür vd. yok idi. Bir anda tüm Kur'an indirilse idi, insanlar bir anda bu kadar mükellefiyetin altından kalkabilirler mi idi? Ateistler bu defa da, "Bir anda bu kadar sorumluluk yüklemek mantıklı değil" demezler mi idi? Dedikleri gibi inse, güç yetirememe, isyan etme, istese de yapamama durumu gibi haller görünmez mi idi? 23 senede bile o kadar saldırı, düşmanlık, iftira, isyan olmuştu! Yoksa ateistler aslında bunu mu arzulamaktadırlar?!

Müşrikleri sövmek. En'am 6 ayet -108: " Onların Allah dışında dua ettiklerine/ çağrıda bulunduklarına sövmeyin. Yoksa onlar da düşmanlıkla ve bilgisizce Allah'a söverler. Biz her ümmete yaptığı işi bu şekilde süslü gösterdik. Sonra hepsinin dönüşü rablerinedir. O, onlara, yapmakta olduklarını haber verecektir." Ancak bir başka ayet de söven kendisidir. Tevbe 19 ayet 28. Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir pisliktir."

Ateistimiz yine ayeti eksik nakletmektedir. Tevbe, 28: "Ey iman edenler! Müşrikler bir pislikten ibarettir. Onun için, bu yıldan sonra Mescid-i Harama yaklaşmasınlar." Ayette görüldüğü gibi mescide yaklaşılması müşriklere yasaklanıyor ve buna sebep olarak da onların pis olmaları gösteriliyor. Buradaki pislikten kasıt 'manevi kirdir.' (Menar, X/322) Bu pislikten maksat ise, manevi pislik sayılan cünüplük halidir. (Kur'an Yolu Tefsiri, II/749-750. Ayrıca bakınız: Erhan Aktaş, Cemal Külünkoğlu, İhsan Aktaş, İsmail Yakıt, Mehmet Türk, Muhammed Esed, Mustafa İslamoğlu, Suat Yıldırım mealleri.) Bu durum, 'müminler için de aynen' söz konusudur. Cünüp olan bir mümin de yıkanmadan bırakın Kâbe'ye, camiye bile giremez. Kur'an okuyamaz,

Cinler, insan. A'raf 7 ayet -179: "Yemin olsun ki biz, insanlardan ve cinlerden birçoğunu cehennem için yarattık. Kalpleri var bunların, onlarla anlamazlar; Gözleri var bunların, onlarla görmezler; kulakları var bunların, onlarla işitmezler. Hayvanlar gibidir bunlar. Belki daha da şaşkın. Gafillerin ta kendileridir bunlar. Zariyat 51 ayet -56: " Ben, cinleri ve insanları bana ibadet etmeleri/benim için iş yapıp değer üretmeleri dışında bir şey için yaratmadım." Çelişki var.

A'raf, 179. ayet, anlamayan, bakan ama görmeyen, duyan ama işitmeyenler, aklını kullanamayan hayvanlara benzetilmiştir. Çünkü verileri kullanarak bilgi elde etme, zihinsel faaliyet yapma yeteneğinden hayvanlar yoksundur. Var olan yetenekleri kullanmayarak bazı insanlar da onların seviyesine inebilmektedir. Ayetlerde yaratmak diye Türkçeye tercüme edilen kelimeler Kur'an'da, "Halk", "Fatır" veya "Bedi" şeklinde, farklı kelimelerle ifade edilir ki, bunları da yukarıda açıkladık! Bu ayette Allah (cc) bu kavramlardan birisini kullansa, ateistin itirazı dikkate alınabilirdi. Ama ayette kullanılan ve yaratmak diye tercüme edilen kelime 'Zerae' fiilidir. Türkçe'de de kullanılan, 'ziraat' yani, 'tarım, ekim' kelimesinin kökeni bu kelimedir. "Zerae fiili: 'Serpme, saçmak, dağıtmak, bölmek ve ayırmak' gibi anlamlara gelir. Bu ayette onların dünyadaki amelleri sebebiyle, hak ve hakikate kulak vermemeleri, gerçeği görmemeleri ve idrak etmek istememeleri sebebiyle 'cehenneme ayrılacakları' beyan edilmektedir." (İsmail Yakıt, ayet mealı) Yani bu kelime, ayetin de açıkladığı üzere, 'kulun iradesine paralel olarak, kulun iradesine göre yaratma' manasına gelir. İrade sahibi insan ve cinler kendi tercihlerine göre dünya hayatlarını şekillendirmekte ve bunun karşılığını da ahirette görmektedirler. Yani insan ve cinler zorunlu olarak cehennem için yaratılmamışlardır fakat onlar kendi arzularını ilah edinerek (Furkan, 43) dünyayı cehenneme çevirmekte, göz, kalp ve kulak yeteneklerini kullanmayıp, kendi iradeleri ile cehennemi kazanmaktadırlar. Kalbinin, vicdanının sesine kulak vermeyen, hakikate gözlerini kapayan sağır ve kör insanların varacağı yer cehennem çukurudur. O cehennem ne kötü bir yer, durak, yataktır! (Sad, 56; Mülk, 6; İbrahim, 29; Furkan, 65; Ali İmran, 12) "Akıl yönetici, din yol göstericidir." (Ragıb El-İsfahani, ez-Zeria ilâ mekârimi'ş-şeria, s. 207)

Aklını kullanmayıp dinin emirlerine uymayanlar, bizzat kendi yaptıkları ile cehenneme giderler. Sen de ey ateist arkadaş! Buyur inan, cehenneme gitme! Bak, ayet açıkça uyarıyor, insan ve cinlerin çoğunluğu cehenneme koşuyor! Bu bir ilahi ikazdır. Uyarıyı dikkate al, sen de cehennemlik olma! Ama işin ilginç, ateist arkadaşın hâlâ mesajı alamamış gözükmesidir! Bu konu, ‘Kaza ve Kader’ başlıklı yazı ile ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ başlıklı yazılarla da irtibatlıdır, bu yazıların da okunmasını tavsiye ederiz.

Hac kabul oluyor mu? 22 - Hac suresi - ayet 27: “ Bütün insanlar içinde “ Haccı ilan et ki, gerek yaya olarak ve gerek uzak yoldan gelen incelmış develer üzerinde sana gelsinler.” Devenin de "incelmiş" isteniyor. (incelmış uçak ya da incelmış araba olamayacağına göre.) Bu durumda hac'ca uçak araba ya da otobüsler gitmiş olanlar, bu yaptıkları seyahatin Kur'an'a ters olduğunu görmüş oluyorlar. Dolarlar ve onca zahmet boşa gitmiş demek ki. Neyse, bir kez de "yürüyerek" veya "deve" ile hac farızasını yerine getirirler de, Allah'ın-varsa eğer- takdirine mazhar olurlar.

Allah (cc) var da, ateistler de mantık, kıyas, edebi altyapı var mı acaba? Bu kadar yüzyılda binlerce âlim bunu fark edemedi ama bu 1400 sene sonra bir din alimi (!) ateistimize bu gerçeği görmek nasip oldu! Veya gerçekte ateist arkadaş bir yerde hata mı yapıyor acaba? Hac, 27: “İnsanlara hac ibadetini duyur; gerek yaya olarak gerekse yorgun argın develer üzerinde uzak yollardan gelerek sana ulaşsınlar.” Aslında sanat meraklısı olarak kendilerini lanse eden ateist kesimin edebi inceliklerden bu kadar uzak olması üzücü bir durumdur! Kur'an'da edebi sanat bol miktarda kullanılmış ve bu konuda ‘Kur'an ve mecaz’ başlığı altında ele alınmıştır. Bu ayette deveye takılmak, mesajı anlamamaktır. ‘Deve ile veya yürüyerek gelin’ deniyor ayette ama yürümek zaten meşakkatli, zor bir iş iken bir de devenin ‘incelmışinden’ bahsedilerek, binilen devenin bile o hac yolculuğunda zayıflaması kastedilmektedir ki, aslında bu “hac ibadetinin ne kadar zor bir ibadet olduğunun edebi bir tasvirinden” başka bir şey değildir! Aynı ayetteki ‘uzak yol’ ifadesi de bunu desteklemektedir. Bu soru bana rahmetli Muhammed Kutup'un bir anısını hatırlattı. Profesör Muhammed Kutup, ‘İslam'ın etrafındaki şüpheler’ eserinin 227. sayfasında, Birleşmiş Milletler görevlisi bir İngiliz ile yaptığı sohbetten bahsetmektedir. 3 saatlik sohbet sonunda epey ikna olduktan sonra İngiliz şöyle bir cümle kullanır: "Ben medeniyetin meyvelerinden mahrum olmak istemem, uçakta yolculuktan, radyoda müzik dinlemeye." Muhammed Kutup ona sorar: "Seni onların hepsinden alıkoyan nedir ki?" İngilizce cevap verir: "İslam bana çadır hayatına dönmemi emretmez mi?" Evet, elin İngiliz'i kadar dine uzak ama bilgiççe Kur'an'da çelişki bulduğunu iddia eden bu ateist arkadaş bana nedense bu anıyı hatırlattı! Bu arada dolar değil riyal üzerinden hac parası hesaplanır, alttan mesaj verme gayreti bile konuya hâkimiyet alanını ve açısını göstermektedir ateistimizin!

Sana Kur'an'ı

(Radikal, 16.08.2000)

Gazetenin, haberi verirken kullandığı alakasız fotoğrafta hem de peçeli bir kadını kullanmasından kendi okuyucu kitlesini yönlendirmek istediği zaten en başta anlaşılmaktadır. “Kur'an'ın aslı yakıldı mı?” ve “Kur'an'ın kaynağı nedir?” başlıklı yazılarımızın da konu ile bağlantılı olduğunu, onların da okunmasının faydalı olacağını hatırlatıp konumuza başlayalım.

"1972'de Sana'daki Ulu Cami'nin onarımı sırasında Yemen eski eserler müdürlüğü reisi kadı İsmail el-Akva'nın bulunduğu, 7. ve 8. yüzyıllara ait olduğu tahmin edilen elyazması bir Kur'an metni, 1979'da Yemen'e giden Puin'in dikkatini çekmiş ve incelemeleri neticesinde, Kur'an'ın evrim geçirdiği sonucuna varmıştır. Kur'an saf Arapça sözcüklerden oluşmadığı, yazılışında değişiklikler vuku bulunduğu, hareke işaretlerin sonradan eklendiği gibi tezlerinin büyük gürültü koparacağı iddialarına da aldırmadığı." Radikal adlı gazetede ifade edilmektedir. Radikal gazetesindeki bu haber aslında, Hz. Osman döneminde çoğaltılan Kur'an nüshaları dışındaki diğer el yazması mushafların yaktırılmasının önemini de ortaya çıkarmaktadır. Efendimiz zamanında Kur'an'ı ezberleyemeyenler yazılı metin haline getirdikleri ayetlerin yanlarına o ayetleri açıklayan cümleler ekliyorlardı. Zamanla bu açıklayıcı, yorum cümlelerinin Kur'an ayetleri ile karışma ihtimali ortaya çıkınca, Hz. Ebu Bekir döneminde yazılı hale getirilen Kur'an, Osman döneminde bu aslından çoğaltıldıktan sonra, tüm açıklamaları ile ayetlerin karışık halde olduğu özel Mushaflar yakılmıştır. Bu konu, yukarıda verdiğimiz iki yazıda ele alınıp açıklanmıştır. Buna rağmen kenarlarına ayet açıklamalarının yazılı olduğu bazı nüshaların sahiplerince yakılmayıp saklandığı bilinmekte ve adları da İslami eserlerde zaten geçmektedir. 'Sana Kur'an'ı olarak adlandırılan ve oryantalistlerce farklı amaçlarla kullanılmaya çalışılan, sonradan gerçeğin ortaya çıkması ile özür dilemek zorunda kaldıkları bu Kur'an nüshası da bu özel notların kenarında tutulduğu mushaflardan günümüze ulaşmış olanlarından biridir. Oryantalistler, ayetlerin açıklayıcı yorumlarının kenarına not edilen bölümlerini de Kur'an'dan kabul edip, günümüz Kur'an'ı ile arada fark olduğu iddiasını ortaya atmaya çalışmışlardır.

İddialara bakalım: "Puin önce surelerin dizilişinde bazı ufak farklar görmüş.": Surelerdeki sıralanış farklılıkları gizli saklı bir şey değildir ki! Her tefsir usulü kitabında bu 'açıkça' yazar. Nazil olan ayetler belirli bir sıra ile gelmiyordu. Bir sure tamamlanmadan başka bir sure inebiliyor ve ayetler de belli bir sıra takip etmiyordu. Cebrail her ayet geldikçe, Hz. Muhammed'e ayetin konacağı sureyi ve sure içindeki yerini gösteriyordu. Kısaca ayet ve ayetlerin hangi surede olduğunda bir sorun yoktur. Hz. Osman zamanında Kur'an derlenirken, surelerin önce uzunlukları, iniş tarihleri ve birbirleriyle münasebetleri göz önünde tutularak sıralama yapılmıştır. Rivayetlere göre ilk önce Alak, sonra Kalem, sonra Müzzemmil, sonra Müddessir surelerinin baş tarafları, ardından da Fatiha Suresi bütün halinde inmiştir. Kimi Kur'an derlemelerinde 'iniş sıralaması' gözetilirken, kiminde Hz. Osman'ın (as) sıralaması tercih edilmiştir. Bu gizli saklı bir bilgi değildir, dolayısı ile bu bilgi bozulmaya delil teşkil etmez, sadece sıralama tercihinde farklılığa işaret eder. Zaten sahabe'nin derlediği özel Mushaflardaki sure sıralamaları da kendi içtihatlarına göre olmuştur. (Zerkeşi, Burhan, I/257; Kurtubi, Cami', I/59; Muhsin Demirci, Kur'an Tarihi, s. 155; İbn Kesir, Tefsir, (Zeyl), IV/25; Suyuti, el-İtkan, I/85-86; İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 79-88) Kur'an için iki tertip söz konusudur. Birisi, surelerin tertibidir. Yedi uzun sureyi öne alıp, ardından miun yani ayet sayısı yüz civarında olan sureler getirilmiştir. İşte bu sıralama sahabe'nin yapmış olduğu bir taksimdir. Kur'an'ın ikinci tertibine gelince, o da Cebrail'in, Allah'tan aldığı emir üzerine Resulullah'a tebliğ ettiği ve O'nun da bu emir gereği yaptığı sıralamadır. (Zerkeşi, el-Burhan, I/258-259; Suyuti, el-İtkan, I/82) "Sonra da parşömenlerin üzerinde önceden yazılar olduğunu, sonra bunların silindiğini ve tekrar yazıldığını, yani elindekilerin 'palimpsestus' olduğu." konusu: Özellikle 7. ve 12. yüzyıllarda kullanılan 'palimpsestus' yöntemiyle, papirüs veya parşömenin üzerindeki yazılar silinir, sonra tekrar yazılabilir. Rönesans döneminde, ilk yazının okunması için kimyasal yöntemlerin kullanıldığı 'palimpsestus' incelemeleri başladı, böylece birçok antik çağ metni ortaya çıkarıldı. Bu bulgulara dayanan Puin'de Kur'an'ın evrim geçirdiğini iddia eder. Sana'da bulunan bu Kur'an yazmasının eski olması da aslında bizim görüşümüzü desteklemektedir. Vahyi kaynağından duyan sahabe'nin, kendi özel mushaflarındaki ayetlerin kenarına o an Efendimizin yaptığı açıklamaları yazmaları ve daha sonra bunların orijinal ayetlerle karışma ihtimaline karşı silmeleri gerçeği, tam da tarihi gerçeklerle örtüşmekte, Hz. Osman döneminde yapılan yakma

işleminin önemini ve lüzumunu bir kez daha gözler önüne sermektedir. Haccac'a ait bir söz ise özellikle çarpıtılıp aktarılmaktadır: Bilindiği gibi Hz. Muhammed döneminde Arapça metinler üzerinde hareke ve noktalama işaretleri yoktu. Zamanla İslam ülkesinin sınırları genişleyince, Arap olmayanların da Kur'an'ı öğrenmelerini kolaylaştırmak amacı ile bir çalışma başlatılmıştır. Muaviye b. Ebu Süfyan döneminde Ebu'l-Esved harflerin okunuşunu kolaylaştırmak için 'hareke' işaretleri, Abdülmelik b. Mervan döneminde ise Nasr b. Asım ve Hayy b. Yasmur Kur'an'daki bazı harfleri birbirinden ayırmak için 'noktaları' koymuştur. En son aşamada ise harekeler nokta yerine "Fetha, Damme, Kesre ve Sükun" şeklinde gösterilerek okumayı öğrenme en kolay şekline getirilmiştir. "Anlamı asla değiştirmeyen ama okumayı kolaylaştıran" harekeleme-noktalama aşamasından sonra da Kur'an öğrenimi Arap olmayanlar arasında hızla yayılmıştır. Günümüzde Arapça öğrenmeye çalışanlar da önce harekeli Arapça öğrenirken daha sonra asıl harekesiz Arapçaya geçmektedirler. Tüm bunlar da bir sır/giz değil, tüm İslami kitaplarda geçen sıradan bilgilerdir. Kur'an'ın nokta ve harekelenmesiyle ilgili birçok eser de zaten yazılmıştır. Bunlar arasında Ed-Dani'nin 'El-Muhkem fi Naktıl-Mesahif' adlı eseri en meşhur olanıdır. (Suyuti, Itkan, II/170-171; Burhan, I/376-379) Ayrıca bu haber, Kur'an'ın orjinalleri nerede diyenlere de cevap niteliği taşımaktadır çünkü "İlk Mushaflardan en az üç tanesinin günümüze kadar gelmiş olduğunu" bizlere haber vermektedir. Cambridge üniversitesi öğretim üyelerinden Tarif Halidi, "Sana Kur'an'ının, Hz. Osman'ın kaleme aldırıldığı Kur'an'ın henüz ulaşmadığı kesimlerce kullanılan kötü bir kopya olduğunu" söylemektedir. Habere devam edelim. Puin'in diğer ses getiren (!) teorisi ise, "Kur'an'ın İslam öncesi kaynaklardan beslendiği" iddiasıdır. "Kur'an'ın saf Arapçayla yazıldığı inancını da sorguluyor. İncelediği metinde birçok yabancı kökenli kelime bulmuştur.": Bu iddia da yukarıda cevaplanmıştır.

Puin, klasik oryantalistlerin karakteristik tüm özelliklerini bünyesinde barındıran, yüzyıllardır Batılılarca ortaya atılan ve "Kur'an'ı Muhammed yazdı, Kur'an bozuldu, Kur'an'da çelişkiler var." türü iddiaları tekrarlayan, tarafsızlık özeliğini kaybetmiş, önceden verdiği hükme göre yorum yapan ve delil arayan önyargılı bir kişidir. Puin, Sana Kur'an'ındaki, orjinal ayetlerin yanına eklenen açıklamalardan -ki sonradan o açıklamalar da silinmişlerdir- hareketle Kur'an'ın değiştirildiğini iddia etmiştir. Peki, gerçekler gün yüzüne çıkınca ne olmuştur?

Puin hatasından dönüyor! Puin ve Von Bothmer, Yemen eski eserler Müdürlüğü'nün reisi Kadı İsmail el-Ekva'ya 14 ve 15 Şubat 1999 tarihli birer mektup göndererek gelişmelerden ötürü duydukları üzüntüyü dile getirip özür dilerler. (Ama Radikal 2000 tarihinde yine de bu yalan haberi gerçek gibi yayınlar!) Ortada siyasi bir komplo olduğunu, kendilerinin bu tür sözler söylemediklerini, aksine, yaptıkları incelemelerden sonra 'Yemen nüshalarıyla Müslümanların bugün ellerinde bulunan standart Kur'an nüshaları arasında ciddi hiçbir farklılığın bulunmadığı' sonucuna vardıklarını ve Leiden'de düzenlenen bilimsel bir konferansta da bu sonuçları ilim dünyasına açıkladıklarını belirtirler. (Yeni Şafak, 16 Ağustos 2000) Dr. Puin'in el-Ekva'ya yazdığı mektup: Sayın Kadı İsmail el-Ekva hazretleri, zat-ı alinize en samimi hürmet ve selamlarımı sunarım. Yemenli dostlarımdan bana ulaşan haberlere göre, Alman araştırmacıların Yemen'deki eski eserler arasında bir elyazması Kur'an nüshası bulduklarından ve bu elyazması nüshayla Müslümanların bugün ellerinde bulunan Kur'an nüshaları arasında ciddi farklılıklar tespit ettiklerinden söz eden 'the atlantic monthly' adlı Amerikan dergisinin yaptığı yayın, Yemen eski eserler Müdürlüğü'nde görev yapan yetkililere karşı halkın büyük bir tepki göstermesine sebebiyet vermiş. 312 sayılı 'el-Belağ' dergisinin iddia ettiği üzere, güya Yemen'li yetkililer İslam dünyasında büyük bir fitnenin ortaya çıkmasını önlemek amacıyla uzun bir süredir bu gerçeği (!) saklamaya çalışıyorlarmış. Sizi temin ederim ki, el-Belağ'ın hem Amerikan dergisinin neşriyatından, hem Yemen yazmalarına dair söylenenlerden hareketle yaptığı suçlama ve karalamalar 'tamamen asılsızdır' ve hiçbir esasa dayanmamaktadır. Benim

ve meslektaşım Dr. Graf Von Bothmer'in Saarbrücken üniversitesinde sürdürdüğümüz Kur'an araştırmalarına ilişkin mahud "iddialar da aynı şekilde gerçek dışıdır." Yemen ile Almanya'nın bilimsel işbirliği çabalarını baltalamayı hedef alan bu müessif saldırılardan dolayı fevkalade üzgün olduğumu belirtmeliyim. Amerikalı yazarı (Toby Lester) şahsen tanımam, kendisiyle sadece birkaç kez telefonla görüştüm, o kadar. Benim samimi kanaatime göre, 'söz konusu Yemen nüshalarıyla eldeki Kur'an nüshaları arasında ciddiye alınabilecek hiçbir farklılık mevcut değildir, bu yeni nüshalarda tesadüf edilen yegane ihtilaf, sadece sözcüklerin imlasıyla ilgili Kur'an'ın kendisine asla zarar vermeyecek olan küçük birtakım yazım farklılıklarından' ibarettir. Zaten "ibrahîm-ibrahim"; "Kur'ân-Kur'an"; "simâhum-simahum" vb. farklılıklara da, Kahire'de basılan Mushaflarda işaret edildiği herkesçe bilinmektedir. Gözlerini kin bürümüş birtakım cahillere gelince, onları ciddiye almayıp kendi hallerine bırakmak en doğrusu olacaktır. Son olarak, hem sizin adınıza, hem kendi adıma, Yemen yazmaları etrafında kabaran bu kin ve nefret dalgalarının dinmesini temenni ediyorum. Vesselam! Not 1: Arapça ifadelerimin bozukluğundan dolayı özür dilerim. Dostunuz Dr. Gerd R. Joseph Puin, Saarbrücken, 14/2/1999. Olayın uluslararası siyasi boyutuna bakacak olursak, ABD ile AB (AB'nin babası Almanya) arasındaki siyasi çekişmede, Almanya ile Yemen'in birbirine "bilimsel" temelde yaklaşmasını istemeyen ABD'nin dolaylı yollardan böyle bir falso yapmış olması ve bu birlikteliği baltalamaya çalışmış olmasını anlarız da, emperyalist düşmanı (!) sosyalist-ateistlerin veya yerli "radikal" uzantılarının olaya böyle kime hizmet ettiklerine bakmaksızın (!) balıklama dalmalarını anlamak mümkün görünmemektedir...!

Ateistler de buradan hareketle 'değiştirilmiş kitap Kur'an' adı altında yayın yapmış, videolar yayınlamışlardır. Kaynakları ise National Geograp kanalının, 'Sana Kur'an'ı Belgeseli'dir. Belgeselde 3 iddia yer almaktadır. İlk iddia muhatabın cehaletini istismardan başka bir şey değildir: "Sana Kur'an'ı ile günümüz Kur'an'ları arasında birçok fark vardır." Olayın aslı nedir peki? Kur'an, sonradan harekelenmiş ve harflere noktalar da sonradan konmuştur ve "noktasız Kur'an ile noktalı Kur'an'ın anlamları aynıdır." Amaç da okumayı kolaylaştırmaktır. Ve bu da yüzlerce yıldır gerçekleşmiş hedefine ulaşmış bir çalışmadır. Arap birisi harekesiz de aynı Kur'an'ı okur, Arap olmayan da harekeli olarak aynı Kur'an'ı! İkinci iddia, "Kur'an surelerinin sıralanışının farklı olduğu" iddiasıdır. Kur'an surelerinin "Kimi iniş, kimi nüzul sırasına göre sıralanmış" olabilir. Yani, 'surenin' yeri değişse de, içerik tamamen aynıdır! Bu da tüm İslam âleminde bilinen 'sıradan' bir bilgidir. Bu durum, günümüzde de bazı meallerde aynen uygulanmakta, sure sıralamaları 'iniş veya nüzule göre' değişiklik arz edebilmektedir. Üçüncüsü, iddia bile değildir aslında, bizzat belgeselde, "her ne kadar silinen metinlerde herhangi bir anlam farkı bulunmasa da" şeklinde itiraf zaten bulunmaktadır! Yani, bazı ayetler silinip, yeniden daha güzel şekilde yazılmıştır o kadar!

Bir gün, dünyanın kendi etrafındaki 24 saatlik bir dönüşünden meydana geldiğine göre, dünya yaratılmadan önce böyle bir dönüş olamayacağından bu zamanı gün olarak hesaplamak mümkün mü?

Zaten kullanılan gün kavramının 24 saat şeklindeki dünya günü olmadığı, 'dönem, devir' anlamında olduğu yukarıda açıklanmıştır.

Kur'an'da sağmal hayvanların sütünden bahsedilirken, gıdaların toplandığı işkembeden ve sonra kandan süzülerek temiz süt verildiği bildiriliyor. Halbuki bilim, sütün memede oluştuğunu açıklıyor.

Gıdalar ağız yolu ile alındıktan sonra mide, 12 parmak ve ince bağırsaklarda emilmeye hazır hale getirilir. Vücut için lazım olan amino asitler, yağ asitleri, mineraller, vitaminler, glikoz

kana geçer. Hamilelikte meme dokusundaki değişimlere paralel olarak kandan süt yapımı için gerekli maddeler alınmaya başlanır. Alınan bu maddeler salgı hücrelerinde süt haline getirilir. Ayete bakalım: "Süt veren hayvanlarda da size ibretler vardır. İşkembedeki pislik ile (necis) kandan (iki pislik arasından) meydana gelen, içenlere lezzet veren saf süt içiriyoruz." (Nahl, 66) Özetle, 'sütün memeden çıktığını en ilkel bir insan bile bilir. Bunun oluşmasını meydana getiren sebepleri ise ancak ilim ehli bilebilir. Cahiller, musluktan akan suyun depoda oluşup, oradan geldiğini iddia edebilir, ama gerçek öyle değildir.'" (dinimizislam.com/detay.asp?Aid=3057)

Ayet-el kürsi'de, (Allah'ın kürsüsü) olduğu bildiriliyor. Kürsü ne demektir?

"Onun kürsüsü (saltanatı, kudreti) gökleri ve yeri kapladı. Gökleri ve yeri korumak, gözetmek, Ona hiç zorluk vermez. O, çok yüce ve çok büyüktür." (Bakara, 255) Ayetin devamı konuyu zaten açıklamaktadır: "Gökleri, yeri koruyup gözetmek ona zorluk, ağırlık vermez". Yani kürsü, 'koruyup gözetme kudretidir.' Güç, kuvvet, saltanat demektir. 'Kur'an'da teşbih' adlı yazımız da bu konudaki örneklerden oluşmaktadır.

Hac suresinin, "İnkâr edenler için ateşten bir elbise giydirilecek ve başlarına kaynar su dökülecektir" anlamındaki 19. âyeti ile, Haşr suresinin, "Allah rahman rahimdir (esirgeyen, bağışlayandır)" anlamındaki 22. âyeti çelişkilidir. Affedici olan Allah, inkarcıları hiç cezalandırır mı?"

Affedici olmak, mazlumun hakkını zalimden almamayı gerektirmez! Suçluları adaletle cezalandırmak, affedici olmaya aykırı mıdır? Her şeyi yoktan yaratan Rabbimizin emrini dinlemeyenlere ceza verme yetkisi yok mudur? Cezayı suçluların kendisi mi tayin eder? "Rabbin elbette hem çok bağışlayan, hem de çok acı azap verendir." (Fussilet, 43) Ayrıca sormak gerekiyor, neden bazı insanlar Allah'ın rahmet sıfatını değil de cezalandırıcı sıfatını ön plana çıkarma gayreti içindedir?! 'Eylemlerimize göre' Allah'ın sıfatları tecelli eder. Bu soru ile aslında ateistler, bilinçaltılarında başlarına geleceklere itiraz mı etmek istemektedirler?!

Aşağıdaki ayetler çelişkilidir. Aynı surede hem istisna var, hem de yok. "Namuslu kadınlara zina isnat edip de, sonra (bu durumu ispat için) dört şahit getiremeyenlere seksen değnek vurun; ebediyen onların şahitliğini kabul etmeyin. Onlar fasıkların ta kendileridir. Ama bundan sonra, tövbe edip düzelenler bundan istisnadır. Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir. "(Nur 4,5), "Namuslu, kötülüklerden habersiz mümin kadınlara zina isnadında bulunanlar, dünya ve ahirette lanetliktir. Onlar için çok büyük bir azap vardır. Kendi dilleri, elleri ve ayakları, yapmış olduklarına şahitlik ettikleri gün, onlar büyük azaba uğrayacaklardır. O gün, Allah onlara hak ettikleri cezaları verecek ve onlar Allah'ın apaçık gerçek olduğunu anlayacaklardır." (Nur 23,24,25)

Birinci ayette, 'İftira edenlere gerekli cezayı verin, şahitliklerini de kabul etmeyin. Ama tövbe edip düzelenler bundan istisnadır' denilerek, tövbe ederlerse şahitliklerini kabul edin buyurulmaktadır. Zaten ayetin sonunda Allah'ın çok bağışlayıcı ve merhametli olduğu ifade edilerek vurgu, tövbe ve bağışlamaya yapılmaktadır. İkinci ayette ise, 'iftira edenler lanetliktir, onlar dünya ve ahirette cezalarını bulacaklardır.' denilmektedir. Ama bunun tek istisnası, tövbe etmeleri halidir. Ayetler arasında bir çelişki yoktur, aksine bir arada değerlendirildiğinde ayetler iftiranın büyük günah olduğunun, dünya ve ahiret cezasının olduğunun altı kalın çizgi ile çizmekte ama tövbeyle ve cezalar çekildikten sonra, af kapısının her daim açık olduğu da ilan edilerek (Nur, 5) umutsuzluk girdabına muhatabın girmesine izin verilmemektedir. Ama tabii ki tövbe etmeyenler, hatalarında da ısrar edenler için Nur, 23. Ayetin hükmü geçerlidir.

Enfal 1’de ganimetlerin tamamı Allah’ındır denirken, Enfal 41-de ganimetlerin 1/5’inin Allaha ait olduğu söyleniyor ve bunun bir çelişki olduğu iddia ediliyor.

Enfal, 1: “Sana ganimetleri soruyorlar. Ganimetlerin Allah’a ve resulüne ait olduğunu söyle!”; Enfal, 41: “ganimet olarak ele geçirdiğiniz her şeyin beşte biri Allah’a, peygambere, yakınlarla, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir.” Kur’an’da bahsedilen bir konu ile ilgili bir sonuca varmak için, o konu ile ilgili tüm ayetler ele alınmalı ve Kur’an’ın genel çizgisi içinde değerlendirip öyle sonuca ulaşılmalıdır. Enfal 1. ayetin ‘detayı’, aynı surede 41. ayette verilmektedir. Yani burada yanlış yapan, Kur’an’ın tefsiri konusunda metot-usul kurallarından habersiz olan ateistler ve onlardan daha bilgili olsalar da aynı metotsuzluğu uygulayan oryantalistlerdir. ‘Oryantalizm dosyamızda bu yaklaşımın bolca örnekleri mevcuttur!’ Birinci ayette ganimetlerin tamamının Allah ve Peygamberi’ne ait olması, “Mülkiyetin Allah’a, kullanım ve dağıtım şekillerindeki tasarruf hakkının da Resulullah’a ait” olması demektir. Birinci ayet, dağıtım yetkisini halktan almakta, ikinci ayet (Enfal, 41) ise dağıtımın nasıl yapılacağını Hak’ça anlatmaktadır. Birinci ayette ganimetin Kur’an’da ve Hz. Peygamber’in öğretilerinde (sünnetlerinde) yer alan ilkelere göre kamu malı kabul edileceği anlatılırken, Enfal 41. ayette ise, Allah ve peygamberinin olan 5/1’de yine yetim, miskin, yolcuya dağıtılması gerektiği ifade edilmektedir. Yoksa Allah’ın ganimete ihtiyacı yoktur. Hz. Resul’de tüm gelirlerini Allah yolunda dağıtmıştır. “Enfal suresinin ilk ayeti bölüştürme hakeminin Hz. Peygamber olduğunu bildiriyor. 41. ayet ise Hz. Peygamberin payının beşte bir ve bu payın nerelere sarf edileceğini açıklıyor.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 131) “Hz. Muhammed neden çok evlenmiştir?” ve “Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler” adlı yazılarımıza da bakılmasını tavsiye ederiz.

Peygamberimiz payına düşen ganimeti ne yapardı?

“Ganimetlerden mal biriktirmeye kalksa Hz. Peygamber çok zengin olurdu. Nimetler içinde yaşayabileceği halde eşleri ve kendisi kanaatkar bir şekilde yaşamıştır.” (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 162, 171) Taberi, tefsirinde şu rivayeti aktarır: “Resulullah bu ‘beşte bir’den hiçbir şey almazdı. Yetim, yolda kalmış ve miskinlere dağıtırdı.” Mısır âlimlerinden Muhammed Mahmud Hicazi, Furkan tefsirinde: “Peygamber (sav) Efendimiz, ganimetin beşte birini de beşe böler, bir payı kendisi alır, aldığı bu payı da Müslümanların çıkarlarına sarf ederdi.” demektedir. ‘Mufasssal Tefsir’de de: “Beşte birlik pay üzerindeki tasarruf yetkisi de, Müslüman cemaat içindeki peygamberin muhtaç akrabalarına, yetimlere, yoksullara ve yarı yolda kalmışlara vermek üzere Peygamber’e bırakıldı.” denilerek Efendimizin 5/1 hakkının da muhtaçlara sarf edildiği belirtilmektedir. Resulullah Efendimizin kendine düşen payı evine değil de muhtaçlara dağıttığı sahih rivayetlerle sabittir. Nitekim İmam Şafi’nin, Ubade b. Samit’den yaptığı rivayete göre, “Resulullah Hayber günü, aldığı beşte bir hisseyi olduğu gibi Müslüman fakirlere dağıtmıştır.” (Nesai, Gana'im) “Peygamberimiz savaş ganimetlerin beşte birini almaya hak sahibi idi ama bunları gazileri donatmak, elçileri karşılamak ağırlamak, köleleri hürriyetine kavuşturmak, hacca gidemeyeceklerin hac masraflarını karşılamak, kefareti vermesi gerektiği halde buna parası olmayanlar için harcardı.” (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 325) Bir hadisi şerifte de Peygamberimiz, 'Allah'ın size ganimet olarak verdiği şeylerden benim hakkım ancak beşte birdir. Bu beşte bir de yine size iade edilmektedir.' buyurmuşlardır. (Nesai, Fey, 6, İbni Hişam II/492, Ebu Davud, Cihad 121,149, Muvatta, Cihad 22, Müsned, 128, V/316, 319, 326) “Sadakalar (zekat gelirleri) ancak şunlar içindir: Yoksullar, düşkünler, sadakaların toplanmasında görevli olanlar, kalpleri kazanılacak olanlar, azat edilecek köleler, borçlular, Allah yolunda (çalışanlar) ve yolda kalmışlar. İşte

Allah'ın kesin buyruğu budur. Allah bilmekte ve hikmetle yönetmektedir.” (Tevbe, 60) Allah'ın payı olan 5/1 için Ömer b. Abdülaziz ve İbnü'l-Arabi de “Allah yolunda sarf edilir.” anlamındadır.” demişlerdir. (Tefsiru'l-Munir) Ganimetlerin hedefini Seyyid Kutup, “Karşılaşılan pratik ihtiyaçları gidermek” (Fi zilalin Kur'an), Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır, “Kamu yararı” (Hak Dini Kur'an Dili), Muhammed Esed, “Kamu yararı ve ihtiyaçların gözetilmesi” (Tefsiru'l-Mesaj) şeklinde açıklamışlardır. Zaten İslam karşıtı oryantalist Margoliouth bile bunu itiraf etmektedir: “Muhammed'in kendisine tabi olanların yaşadığı sefaleti onlarla beraber paylaştığını kabul etmemiz gerekir. Verilen zekatları kendi özel ihtiyaçları için kullanmayı reddetmiştir.” (Margoliouth, Muhammed ve İslam'ın Yükselişi, s. 212)

Rahman 19-22. ayetler ile Furkan 53. ayetler çelişkili, bilime ters mi?

Rahman 19, 20, 22: “İki denizi salıverdi birbirine kavuşuyorlar. Fakat aralarında bir engel vardır, birbirlerine geçip karışmıyorlar. İkisinden de inci ve mercan çıkar.” Furkan 53: “Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerinki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir engel, aşılmaz bir serhat koyan O'dur.” Rahman suresinde yüce Allah (cc), iki denizden inci ve mercan çıktığını bize bildirir. Ayette acı ve tatlı sulardan bahsedilmez. Sadece iki deniz (Bahreyn) ifadesi geçer. Furkan 52. ayette ise, biri tatlı diğeri tuzlu iki sudan bahsedilir ama inci-mercandan bahsedilmez! Dolayısı ile iki farklı surede bahsedilen her iki ayette de bilime aykırılık söz konusu değildir. Tatlı ve tuzlu iki sudan inci mercan çıktığı iddiası Kur'an'dan değil, insanların yorumlarından ulaşılan bir iddiadır.

Peki, bazı ayetlerin değilse de yorumlarında ‘tatlı ve tuzlu sularda inci ve mercan çıktığı’ açıklaması bilimsel olarak ne kadar geçerlidir?

“Son dönemlerde yapılan bazı araştırmalar, ‘inci ve mercanın deniz ve nehir sularında bulunduğunu’ ortaya koymuştur. İncilerin en bol şekilde Umman yarımadasından Katar yarımadasına kadar uzanan büyük körfez açıklarındaki sularda bulunduğuna dikkat çeken kaynaklar, bunların kuzey yarı küre ılıman kuşağındaki tatlı sularda bulunduğunu belirtiyorlar. Özellikle Mississippi ve onu besleyen ırmaklarda çok değerli incilerin bulunduğu kaydedilmektedir. Yine bu kaynaklara göre Asya, Avrupa ve Amerika'nın bazı ırmak ve akarsularında inci bulunduğu belirtilmektedir. Mesela Avrupa kıtasında çıkan en kıymetli incilerin kaynağı, Bavyera ormanlarındaki akarsulardır. Çin'de ırmak inciliği çok öncelerden beri bilinmektedir.” (The encyclopedia americana, 1973, "pearl" mad.; the world book encyclopedia, 1978, "pearl" mad.; encyclopedia of science and technology, 1971, "perl" mad.; ana britanica, 1992, (inci) mad.) Reşid Rıza'nın bildirdiğine göre, bazı Hint nehirlerinde incilerin bulunduğu kesin olarak tespit edilmiştir. İngiliz asıllı müsteşriklerden ve Kur'an'ın İngilizce mütercimlerinden biri olan George Sale, Kadı Beydavi'nin bu ayetin tefsiri ile ilgili açıklamasına ek bilgi çerçevesinde yaptığı incelemede, söz konusu tespitlerin doğru olduğu sonucuna varmıştır. (Reşid Rıza, Tefsiru'l-Menar, VIII/106) Dr. İbrahim Avd da, bu konuda değişik araştırmalar yaptığını ve netice itibarıyla inci ile mercanın, tuzlu sularda olduğu gibi, tatlı sularda da -özellikle İngiltere, İskoçya, Çekoslovakya ve Japonya'nın tatlı sularında- bulunduğunun tespit edildiğini ifade etmektedir. (İbrahim Avd, Masdaru'l-Kur'an, s. 278-281) kuyumburada.com adlı siteden alıntı ile bitirelim: Tatlı su incileri: Bu inciler dünyanın her yerinde tatlı su nehirlerinden veya göllerden çıkar. Tatlı su incilerinin renk birleşimi tuzlu su incilerinkini geçer. İnternette tatlı su mercanları ile ilgili bir başka bilgi: “Tatlı su mercanları da var. Fakat bu deniz mercanları gibi bir yapıda değil. Daha yumuşak gövdeye sahiplerdir. Bunun sebebi de, kabaca söylemek gerekirse, iskeletleri deniz mercanları gibi kalsiyum tuzlarından oluşmuyor.” Ayet ortadadır, insan yorumları da yoruma açıktır!

İki deniz suyu karışmaz mı?

Furkan suresi 53. ayeti, ilk tefsir âlimleri nasıl anlamışlardır ona bakalım: Kadı Beydavi, Furkan 53. ayeti yorumlarken aralarındaki engeli 'kara' olarak açıklar. Ünlü müfessir İbni Kesir de engel'den kastın "kuru toprak" olduğunu söyler. Taberi de bu ayeti açıklarken, 'araya kara parçası sokulmuştur.' demektedir. Zaten Rahman suresi 21. ayet: "Artık Rabbinizin nimetlerinden hangisini inkar edebilirsiniz?" sorusu ile bunun bir 'nimet' olduğunun altını çizmektedir. Dünyadaki suların yüzde 96,5'i okyanus/deniz sularından oluşmaktadır. Bir de bu azınlıkta kalan tatlı suların bu tuzlu sularla karıştığını bir tahayyül edin?! Buna engel olunmasından büyük nimet mi olur? Ayrıca İki denizin karışmamasını, "haloklin bariyer" ile açıklayan yorumlarda vardır. (Gaius Plinius Secundus, Naturalis Historiae II, CVI 224; Richard A. Davis, Principles of Oceanography, Addison-Wesley Publishing Company, Don Mills, Ontario, ss. 92-93) Tuz ve sıcaklık farkı ile oluşan bu bariyerlerde sular çok yavaş olarak karışsa bile bu onların haloklin bariyer ile ayrıldığı, iki ayrı su kütlesi olarak sürekli varlıklarını korudukları ve kitlesel olarak denizlerin birbirine karışmadığı gerçeğini değiştirmez. Dolayısı ile bu yorum da bilim ile uyumludur.

Bakara, 233 ve Lokman, 14. ayetler, Ahkaf 15. ayet ile çelişmez mi?

“Anneler, çocuklarını iki tam yıl emzirsinler. Bu, emzirmeyi mükemmel şekliyle uygulamak isteyenler içindir.” (Bakara, 233) “Çocuğun sütten kesilmesi iki yıl içinde olur.” (Lokman, 14) Bakara suresinde 'kamileyn' olan iki yıldan bahsedilir, yani 'mükemmel olan' iki yıldır. Lokman suresi ise, 'fî âmeyni' denilerek “Çocuğun sütten kesilmesi 'iki yıl içinde' olur.” denilmektedir. İki ayette en üst sınır olarak 2 yılı verilir: Bakara, 233. ayet üst sınırı verir, Lokman, 14. Ayet ise iki yılın içinde emzirmeden bahseder. Peki bu iki yıl içindeki alt limit nedir? Çocuğunu daha az emzirme süresi nedir? “Çocuğun anne karnında taşınması ve sütten kesilmesi otuz ay sürer.” (Ahkaf, 15) Bakara 233 ve Lokman 14. ayetler üst sınırdan emzirme süresini (24 ay) bize bildirmektedir. Ahkaf 15. ayet ise 'emzirmenin alt sınırını' bize haber vermektedir. 30 aydan hamilelik aylarını çıkınca, kalan süre, emzirme en az olan sınırdır: 21 ay! Diğer bir yorum da şöyledir: Otuz aydan iki yıl çıkarılınca geriye altı ay kalır. Bu da en az hamilelik süresini verir. Hz. Osman halife iken, evlendikten altı ay sonra çocuk doğuran bir kadına zina suçlaması yapılmış ama bu ayeti Hz. Ali yukarıdaki gibi yorumlamış ve kadın beraat edip, aklanmıştır. (Kurtubi, Kurtubi Tefsiri-El Camiul Ahkamul Kur'an, XVI/188; Kur'an Yolu Tefsiri, V/34)

İslam'da soru sormak yasaklanmış mıdır? Gerçekten de din adamı'nın belletmesine göre Muhammed, Tanrı'nın iğrenç bildiği üç şeyden birinin "Kesret-i sual" (fazla soru) olduğunu bildirmiş ve: "Ben sizi bir şeyden nehyedersem, ondan uzak durunuz, bir şeyin ifasını emredersem, onu da yerine getiriniz" demiş ve dini islerde aşırı inceleyip sık dokuyanların helak olacaklarını eklemiştir. Din adamı, bundan başka bir de Kur'an'ın: "Size açıklanınca hoşunuza gitmeyecek şeyler sormayın" (K. Maide 101-102) şeklindeki ya da buna benzer diğer ayet'lerini öne sürerek mü'min kişileri soru sormak ve hele tartışmak hevesinden uzak kılar 191. Çünkü soru sorma ve tartışma geleneğinin İslam dini'ni temellerinden sarsabileceği görüşüne saptır.

Maide 101 ve 102. ayetler, Surake b. Malik'in hac ayeti inince “Hac her sene mi?” diye sorması ve bu sorusunda ısrar etmesi üzerine iner. Peygamberimiz bu soruya cevap olarak “hayır” cevabını verir ve devamında da “Evet dese idim bunu yapamayacaktınız, sizin serbest

birakıldığınız konularda sorular sorarak ileride sizi zor duruma düşürecek ortamlar oluşturmayın.” buyururlar. Yani ortada soru sorulmasının engellenmesi veya sorudan korkulması söz konusu değildir! Benzer durumu Yahudiler de yapmıştır. Allah (cc) onlardan bir kurban istemiş, ama onlar durmadan, ‘cinsi ne olsun, rengi ne olsun’ gibi sorularla normal ibadeti kendi gereksiz soruları ile zorlaştırmışlardır. (Bakara, 67-71) Sonunda da “ineği (güç bela bulup) kestiler; ama az kalsın kesmeyecek.” (Bakara, 71) hale gelmişlerdi. Yahudilere bir ibadet emredilmiş ama onlar gereksiz, sonunu düşünmeden sordukları sorularla kendilerini zor duruma sokmuşlardı. Halbuki “Allah kulları için kolaylık ister, zorluk istemez!” (Bakara, 185) Ama bu ateist yazar konuyu farklı alana taşımakta ve sanki İslam’da soru sormanın ve öğrenmenin yasaklandığı gibi bir izlenim uyandırmaya çalışmaktadır. Halbuki İslam’ın ilk emri ‘Oku’dur. Bu konuda ‘Kur’an ve Bilim’ adlı yazımıza da bakılabilir. İslam ilme, araştırmaya büyük önem vermiş, teşvik etmiş, öncülük etmiştir. Ama önyargılı, karalamak amaçlı, cahilce ve muhatabı köşeye sıkıştırmak için sorulan sorular da öğrenmek amaçlı sorulan sorular değildir. İbadeti zorlaştıracak veya amacından saptıracak, amaca hizmet etmeyecek sorular İslam’da yerilmiş, hoş karşılanmamıştır. Zaten İslam’da soru sorma ve cevap verme yasaklansa idi bu okuduğunuz eser neden ortaya çıkabilirdi? Ateistler keşke Tennessee Üniversitesi doçenti bayan Rosalind kadar Kur’an’a objektif yaklaşabilse idiler: "Akıl yürütme ve tartışma, Kur’an’ın muhtevasına o kadar bileşik ve yapısından o kadar ayrılmaz bir özelliktir ki, Kur’an âlimlerinin zihnini dahi şekillendirmiştir." (Rosalind Ward Gwynne, Qur’an, s. 203) “Kur’an’ın birçok farklı konudaki bilinçli suskunlukları İslam’ın birçok farklı koşula uyumunu sağlayan esnekliğe izin vermiştir. Maide, 101: “Ey iman sahipleri! Size açıklanınca hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın.” Bu ayet, hakkında açıklama yapılmayan konuların insanların inisiyatifine bırakıldığını göstermektedir.” (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? 329, 332) Bir sahabe Peygamberimize gelip "İçimizden öyle şeyler hissediyoruz ki, herhangi birimiz onları söylemeyi bile büyük günah sayar." dediğinde, Peygamberimiz: "Bu imanın ta kendisidir." (Müslim, İman, 209) buyurmuş ve bu tür yaklaşımları kınamamıştır. Konu ayrıca İlhan Arsel’e Cevaplar adlı yazımızdaki ‘Kur’an’ın eleştirisi’ altbaşlıklı yazıda da ele alınmıştır.

Kur’an, ‘Atalardan gelen her şey doğru değildir, araştır’ (İsra, 36) buyurmakta ve bunu Hz. İbrahim’in hayatı sorgulaması üzerinden örneklemiştir. (En’am, 74-82) Kur’an ‘Düşünmeyi, akli kullanmayı’ emreder. (Ali İmran, 65; En’am, 32; A’raf, 169; Yunus, 16; Hud, 51; Yusuf, 109; Enbiya, 10, 67; Mü’minun, 80; Kasas, 60; Saffat, 138; Yasin, 68; Hadid, 17; Yunus, 100) Kur’an evrenin yaratılışını, (Enbiya, 30) insanın yaratılışını, (Kıyame, 37) atalarımızın dinini (Bakara, 170) sorgulamamızı ister. Kur’an’da tüm ayetlerin birbiri ile sıkı bağlantıları vardır, tüm ayetler iç içedir ve bir bütünün parçasıdır.

semud kavminin nasıl yok edildiği konusunda Kur’anı yazan kişinin bir türlü karar verememesi: deprem gibi bir şeyle yok edilmiş. (A’raf 78) -korkunç uğultulu ses (hud 67, hud 94)-bela yağmuruna tutularak (furkan 40)-azap yakalamasıyla (şuara 158)-tuzak kurarak (neml 50-51)-şu yöntemlerden birisi seçilerek a. taş yağmuru b. korkunç ses c. suda boğma (ankebut 40)-korkunç ses (sad 13)-yıldırım çarpması (fussilet 13, fussilet 17)-yıldırım çarpması (zariyat 44)-korkunç ses (kamer 31)

‘Kur’an’ı yazan’ ithamına cevapla başlayalım. Bu konu detayları ile, ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’, ‘Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler’ ile ‘Kur’an’ın aslı yakıldı mı?’ adlı yazılarımızda ele alınmıştır! Allah Semud kavmini doğal felaketle yok etmiştir: Şiddetli bir deprem ve onunla beraber gök gürültüsü/yıldırım ile! Allah bu helakı farklı surelerde farklı açı ve anlarla aktarmaktadır! Tıpkı insanın yaratılmasının aşamalarının farklı surelerde aktarılması gibi! Furkan 40. ayette “bela yağmuru” kavramı ile de bu anlatılır yani bela bir tane (sadece deprem veya yıldırım) değil, ardarda sağanak gibi yağmıştır! Deprem ve onunla beraber yoğun bir gök gürültüsü ve yıldırım ile helak vuku bulmuştur. Detayı ise, A’raf

78; Hud 67-94; Fussilet 13-17; Zariyat 44. ayetlerde bildirilmektedir. Ayrıca Sad, 13. Ayette ise “Korkunç bir ses”ten bahsedilmemektedir!

“Biz Allah’ın peygamberi Meryem oğlu İsa Mesih’i öldürdük” demelerinden dolayı kalplerini mühürledik.” (Nisa, 157) İsa’ya inanmayan Yahudiler O’na Allah peygamberi der mi?

Efendimiz döneminde yaşayan Yahudiler, peygamberimiz ile konuşurken, Hz. Muhammed onlara, İsa peygamberin hayatını anlatır. Onlarda bu ifade (Allah’ın peygamberi) ile ima yollu olarak peygamberimize, ‘senin peygamber dediğin kişiyi biz öldürdük, senin de sonun aynı olabilir.’ anlamında tehditte bulunurlar. Ayet bunun üzerine inmiştir. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 18) Ayrıca ayet, tek cümle ile 3 din mensubuna mesaj da vermektedir: ‘Allah’ın resulü’: İslam inancının tebliği, ‘Meryem’in oğlu’ (İnsanoğlu insan) İsa: Hristiyanlara mesaj, ‘İsa Mesih’ (Mesih: El ile sıvazlayan, iyileştiren): Lakabı ve Yahudilere mesaj.

Allah, samed (Kimseye muhtaç olmayan) midir? (İhlas, 2), yoksa Muhammed, 7. ayette yazıldığı gibi, ‘Siz Allah’a yardım ederseniz’ mealindeki gibi, Samed değil midir?

Muhammed, 4: “Allah dileseydi onları bizzat cezalandırırdı, fakat sizleri birbirinizle denemek istiyor. Allah, yolunda öldürülenlerin amellerini asla boşa çıkarmayacaktır.” Allah (cc) hakikat, adalet ve özgürlüğün kulların eliyle yükselmesini murat etmektedir. Eğer her zorluğu Allah giderseydi, mücadele ve mükafatın bir değeri kalmazdı. Emegın olmadığı yerde imtihandan da söz edilemez. ‘Allah’a yardım edin’ denilen ayetin (Muhammed, 7) öncesinde, Allah’a yardımın onun yoluna, ‘davasına’ yardım olarak anlatıldığı (Muhammed, 2-6) görülmektedir. Muhammed, 8. ayet ve devamında ise kafirlerden bahsedilerek konunun iman-küfür mücadelesi denkleminde değerlendirilmesi gerektiğine işaret edilmektedir. Bakara 245. ayetteki, ‘Kim Allah’a güzel borç verirse’ şeklindeki ayet de bu şekilde anlaşılmalıdır. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 51) “Onlarla savaşın, Allah onlara sizin ellerinizle azap edip onları rezil eder ve onlara karşı size yardım edip inananların gönlüne ferahlık verir.” (Tevbe, 14) Benzer mealde hadis: Allah Teâlâ kıyamet günü buyurur: “Ey Ademoğlu! Senden yiyecek istedim ama beni doyurmadın.” buyuracak. Ademoğlu ise ‘Ya rabbi! Seni nasıl doyurabilirdim ki? Sen âlemlerin rabbisin?’ diyecek. Allah şöyle buyuracak: ‘Bilmiyor musun, falan kulum senden yiyecek istedi de onu doyurmadın. Bilmiyor muydun ki, onu doyurmuş olsaydın, onu benim nezdimde bulacaktın.” (Muslim, Birr, 43) Kısaca, O (cc) Samed olandır, insan ise imtihanda olandır!

Bakara 253. Ayette, “peygamberlerin bir kısmının diğerine üstün kılındığından “bahsedilir ama Bakara, 285’te, “peygamberler arasında ayırım yapılmadığı” bildirilir.

Allah’u Teâlâ her peygambere ‘farklı yetenek ve mucizeler’ vermiştir. Bu açıdan peygamberler arasında farklılıklar vardır. Bakara, 285. ayette ise, ayırım yapmadan tüm peygamberlerin hak olduğuna ‘imandan’ bahsedilir ki, bu zaten İslam’ın temel inanç esaslarındandır. Yani konu farklılığı gözetilmeme sorunu ile karşı karşıyayız bu soruda! İlk ayet Yaradan, ikincisi ise yaratılan açısından bakışı ifade eder. ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazımıza da bakılabilir.

Evren neden bu kadar büyük? Hac, 65. Ayette, “Allah yeryüzündekileri ve O’nun emriyle denizde akıp giden gemileri sizin hizmetinize verdi! Kendi izni olmadıkça yerkürenin üzerine düşmemesi için göğü tutan da O’dur.” Allah tutmasa yere mi düşecek?

Öncelikle bilinmelidir ki, bir yöneticinin büyüklüğü sahip olduğu alan ve ona hâkimiyeti ile doğru orantılıdır. Ayrıca küçük olsa acaba ateist arkadaşlar bu defa da “neden küçük?” diye

sormayacaklar mı idiler acaba?! Oran ne olmalı idi ki bu arkadaşlar tatmin olabilsinler?! Yine bu oranın sadece biz insanlar tarafından kavranabilmesi de bu evrenin bizim için yaratıldığı anlamına gelmekte değil midir?! Gelelim büyüklük konusundaki cevabımıza.

Her şeyden önce bu soru bilimden uzak bir zihniyetin sorusudur çünkü Big Bang teorisine göre dünyamızın yaşamsan özelliklerini koruması ve hayatın devamı için genişleyen evrenin bu ‘aşaması ve devamı’ zorunludur. Evrensel dengede bu büyüklük ve devamlılık şarttır. Hac, 65. ayette ise altı çizilen husus, tabiat kuralları denen evrensel yasalara dikkat çekmektir! Kur’an’da ‘Allah’ın emri’ ifadesi evrensel, biyolojik ve fiziksel yasalara işaret eder. Öyle ya, yasaları bulan insanlar ‘kâşif, büyük ilim adamı’ ilan ediliyorsa, o yasaları yaratıp akılsız varlıklara uygulatan, bu bilinmeye ve tazime daha çok layık olan olmaz mı? Su kendinden daha az yoğunluğa sahip cisimleri yüzeye iter. Atmosfer ise, yerçekimi kuvveti, dünya dışındaki kütle çekim ve merkez kaç kuvvetlerinin etkisi ile yere düşmez. Sonuç itibari ile de gökyüzü yeryüzüne yakın ‘dengede’ tutulur. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 127) Unutmayalım ki, "Kainat, çekim gücünden ancak genişleyerek kurtulmaktadır." (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 196) İşte Yüce Yaradan bu kuralları bulmamızı ve kendi gücünü hissetmemizi istemektedir! Ama kıyamet günü bu denge bozulacaktır. Detay için, ‘Rad 2’ diye başlayan soru cevabına bakılabilir.

A’raf, 80-84. Ayetler eşcinselliği aşağılamaktadır ki, eşcinsellik psikolojik bir rahatsızlıktır ve günümüzde bu yaklaşım bilimle hareket eden ülkelerde ağır bir suçtur. A’raf, 80: “Lût’u da (peygamber gönderdik). Kavmine dedi ki: Sizden önceki milletlerden hiçbirinin yapmadığı fuhuşu mu yapıyorsunuz?” Eşcinsellik daha önce başka âlemlerde işlenmemiş mi?

Sodom ve Gomora şehirlerindeki bu suçu saldırgan bir şekilde, geçen kervanlara gruplar halinde saldırarak (Ankebut, 29) uyguluyorlardı. Kur’an, bunu ‘toplu olarak’ yapan bu insanların yapmayanları evlerinden uzaklaştırma ile tehdidini (Neml, 56) de bizlere bildirmektedir. ‘Sizden öncekilerin yapmadığı şeyden kasıt’ bu toplu olarak ve saldırgan tarzda yapılan uygulamadır. Unutmayalım ki, “Hayvani güdülerini kontrol ettiğimiz oranda insanıdır. Bu tarz sapık ilişkilerle neslin devamı da mümkün değildir.” (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 133) Eşcinselliği bilimsel olarak ele aldığımız ‘Eşcinsellik, gen/hormon’ adlı yazıdan da detaylara ulaşılabilir. İşin ilginç, bu ateist arkadaş eşcinselliği ‘psikolojik rahatsızlık’ olarak nitelemektedir ki, fikirdaşları bunu duysa kendisini defa koyup çalarlardı!

‘Şakk-ı sadr’ yani ‘göğsün açılması’ olayı nasıl anlaşılmalıdır?

İnşirah, 1-4. ayet: “Senin kalbini açıp genişletmedik mi? Belini büken yükünü üzerinden kaldırmadık mı? Ve senin şanını yüceltmedik mi?” Ayette açıkça ifade edildiği gibi göğsün açılması, ferahlama, genişleme ve sükûna ermedir. Sırttaki yük, manevi sorumluluktur. İsmi yücelmesi ise, namın duyulmasıdır. (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı iddialar ve izahlar, s. 180) Zaten ‘göğsün açılması veya yarılması’ farklı iki ayette de mecazen kullanılmaktadır: Zümer, 22: “Allah kimin gönlünü İslam’a açmışsa o, Rabbinden gelen bir aydınlık içinde olmaz mı?” En’am, 125: “Allah kimi doğru yola iletmek isterse onun kalbini İslam’a açar; kimi de saptırmak isterse, göğsü çıkıyormuş gibi kalbine darlık ve sıkıntı verir.” Konu ile alakalı ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ başlıklı yazımıza da bakılabilir.

Kur'an ve Bilim

Konu ile alakalı diğer yazılara, 'Deizm Yanılgısı', 'Bilim Yanılmaz mı?', 'İslam Biliminin Rönesans'a Etkileri', 'İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri', 'İslam'da Bilim', 'Müslüman Bilim Öncüleri' başlıklı yazılardan ulaşabilirsiniz.

Öncelikle ilmin, "Allah'ın evrene koyduğu genel kanunları tespit etme ve anlama çabası" (Selçuk Küttük, Ateizm Yanılgısı, s. 12) olduğunun altını çizerek konumuza başlayalım. İslam'a göre bilgi Allah'a ulaştırıyorsa ilim olur, yoksa 'işleyen kuralları keşfedip, işleteni göz ardı etmek' sadece 'bilimcilik' olur: "Yol odur ki doğru vara. Göz odur ki, Hakk'ı göre." Yunus Emre.

Bilimcilik, bilgi ile güç elde edip insanları sömürmeye götürür! Bilimcilik, varlıklardan var edene ulaşmak yerine elde edilen bilgileri kullanıp insanlar üzerinde saltanat kurma ve ilahçılık oynama çabasına denir. İslam ise her şeyi yerli yerine koyar, aşırı uçlar yerine dengeyi önceler. "Dinsiz bilim topal, bilimsiz din ise kördür." Einstein (Albert Einstein Religion and Science, appeared in the New York Times Magazine on November 9, 1930 pp 1-4. It has been reprinted in Ideas and Opinions, Crown Publishers, Inc. 1954, pp 36-40; B. Erdem, Teistik argümanlar, s. 13; Salih Güler, Tohum, Sayı: 3, C. 33, Kasım 1968, s. 17) Dolayısı ile, "Akıl vahiyle el ele vermedikçe hiçbir temel mesele çözülemez. Hedefi din tayin eder, hedefe varmayı da akıl başarır." (Ali Rıza Temel, İslam Medeniyeti Dergisi, yıl: 2, Sayı: 14, Eylül 1968, s. 37)

Oryantalist ve ateistlerin iddia ettiği "Bazı yanlış inanışların aksine, Hz. Muhammed ilme büyük önem vermiştir." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 85) Sonradan Müslüman olan Muhammed Esed (Leopold Weiss) "Tarih ispatlıyor ki, hiçbir din İslam kadar ilimde ilerlemeyi teşvik etmemiştir." (Esed, Yolların ayrılış noktasında İslam, s. 76) derken, yine sonradan Müslüman olan Dr. Maurice Bucaille, 'Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an' adlı eserinde Kur'an ve bilim hakkında şunları söylemektedir: "Ben ilkin Kur'an üzerinde durup, çağdaş ilmi buluşlar ile Kur'an metninin ne derece uyumlu olduklarını araştırdım. Bunu, hiçbir peşin fikre saplanmadan, tam bir tarafsızlık ile yaptım." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 18) "Kur'an'ı incelemeye başlarken İslamiyet'e dair hiçbir inanç beslemiyordum. İncelemeyi tam bir tarafsızlıkla yapmaktaydım. Okuldan bana Müslümanlardan değil, 'Muhammedilerden' söz edilirdi ki, bu tabirle 'bir insan tarafından kurulmuş olan dine mensup insanların' söz konusu olduğu belirtilmek istenirdi. İslami konuda kendim de çok cahildim. 8. ile 12. asırlar arasındaki büyük bir sayıda araştırma ve keşifler İslam üniversitelerinde yapılmıştır. Kurtuba'da halife kütüphanesi 400.000 cilt kitap ihtiva etmekteydi. O zamanda çeşitli Avrupa ülkelerinden ilim tahsili için Kurtuba'ya gidilirdi. İlimlerde, Arap kültürüne ne kadar çok şey borçluyuz. 'İlim, uluslararası bir özelliğe ilk defa İslam üniversitelerinde kavuşmuştur.' O devrin insanları, şimdiki insanlardan daha çok dindar idiler. 'Eski müfessirler bir kaç manaya gelebilen bir kelime yahut cümlelerin hakiki manasını kendi devirlerinde anlayamamış olabilirler. Bugün ancak fen bilgilerimiz sayesinde ortaya çıktığı için, onlar bu manayı o zamanda kavrayamamış olabilirler.' Kur'an'da çok sayıda tabiat olaylarının tasvir edilişi, asrımızda sahip olunabilen ve fakat 'Muhammed devrinde hiç bir insanın en ufak bir fikri olamayacağı olağanüstü bilimsel kavramlara uygun' düşmektedir. Arap Yarımadasında oturan bir insanın bazı konularda kendi asrından 10 asır ileri bir kültüre sahip olmuş bulunabileceğini düşünmek için hiçbir özel sebep yoktur. Kur'an'ın nüzulü devresinde, o devrin fen bilimlerinin asırlardır durgunluk safhasında olduğu kesinlik kazanmış bir husustur." (Bucaille, s. 192, 196-199) Prof. Taslaman ise, "İslam'ın ilk dönemlerinde birçok kimse için bilimsel çaba, karın doyurmayacak boş bir uğraştı. Böylesi bir ortamda Kur'an birçok ayeti ile bilim yapmaya gereken motivasyonu sağlamıştır. 'Kur'an, yazılı kültüre geçmeyi de, yazılı kültürün çok zayıf olduğu bir bölgede sağlamıştır.' Biruni, "Benim bilimle uğraşma nedenim, Ali İmran suresi 191. ayettir: Onlar ki, göklerin ve yerin yaratılışı konusunda derinlemesine düşünürler." Raymond Farrin, Kaliforniya'da Berkeley üniversitesinde bir akademisyendir.

Kur'an'ın yapısındaki 'halka sistemi' üzerine bulgularından sonra, 'Hz. Muhammed'in böyle bir yapıyı oluşturmaya mümkün olmadığına' kanaat getirerek Müslüman olmuştur." (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 314, 325, 346) "İslam, Kaf Suresi 6. ayet, Ankebut Suresi 20. ayet, Ğaşiye Suresi 20. ayet, Nahl suresi 66. ayet, Rum Suresi 9. ayetlerle astronomiye, paleontolojiye, jeomorfolojiye, zoolojiye, arkeolojiye teşvik eden bir dindir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 78) İslamiyet aleyhine eserleri ile tanınmış olan papaz Henry Lammens bile, "Dilbilimi açısından Kur'an'ın üslubu dikkate değer bir mükemmeliyettir." demektedir. (Lammens, L'İslam, s. 52) Gustave le Bon, 'İslam medeniyetinin şanlı ve şerefli bir birikime sahip olduğunu' ifade etmiş, Henry Stubbe ise 'İslam dininin, insan aklı ve tabiatına uygun olduğunu' söylemiştir. (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 37, 54) Yine Goldziher de, "Kur'an dünyanın edebi eserlerinden biridir." (Goldziher, el-Akide ve Şeria fil-İslam, s. 9) derken, Kur'an'ı İngilizceye tercüme eden Palmer, tercümesinin giriş bölümünde, "En seçkin Arap yazarlarının kıymet itibarıyla Kur'an'a eş olabilecek bir şey yazmamaları hayretle karşılanacak bir şey değildir." ve Yahudi bilgin Hirshfield, "Kur'an sahip olduğu ikna kuvveti ve inşası itibarıyla sanatına ve şanına erişilmeyecek bir kitaptır, İslam âleminde bütün ilim ve irfan şubelerinin takdire şayan ilerlemesi Kur'an sayesinde olmuştur." (Prof. İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 161) demektedir. 'Kur'an'daki kelime tekrarı mucizesi', 'bilimsel ayetler', Raymond Farrin'in Müslüman olmasına neden olan Kur'an'daki 'halka sistemi' gibi özelliklere sahip bu ilahi kitap, "Kur'an'ın bir benzerini yazamazsınız" (İsra 88) ayeti ile çağlara meydan okumaya devam etmektedir. Hz. Muhammed'in bulunduğu şart ve ortamda bile değil, günümüz imkanlarında buyurun ey ateist, deist, oryantalistler! Sizler de bir benzerini getirin! En son deneyen Anis Shorosh'un sitesi bile kapanmıştır! Bu konuya ileride tekrar döneceğiz.

Ayet ve hadislerle İslam'ın ilme verdiği değer

"Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı alaktan (asılıp tutunan zigottan) yaratmıştır. Oku! İnsana bilmediklerini belleten, kalemle (yazmayı) öğreten Rabbin, en büyük kerem sahibidir." (Alak,1-5) "(Ey Muhammed) de ki; Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Doğrusu ancak akıl sahipleri bunları hakkıyla düşünür." (Zümer, 9) "Âlimler, Peygamberlerin varisleridir." (Buhari, İlim, 10; Ebü Davut, İlim, 1; Tirmizi, İlim,19; İbn Mace, Mukaddime,17, Mehmed Sofuoğlu, Sahih-i Buhari ve Tercemesi, I/228; A. Münavi, Feyzu'l-Kadir, IV/384, Hadis: 5705) "Ne de az düşünürsünüz." (Mümin 58) "Aklınızı kullanmaz mısınız?" (Bakara, 44) "İlim öğrenmek kadın erkeğe farzdır." (İbn Mace, Mukaddime, 17; Tac, I/63; Feyfü'l Kadir, IV/267) "Beşikten mezara kadar ilim öğreniniz." (A. Akseki, İslam, Fitri Tabii ve Umfuni Bir Dindir, s. 332) "Âlimler yıldızlar gibidir. Yeryüzündekilerin rehberidir." (Ahmed b. Hanbel, III/157) "İlim öğrenin ve öğretin." (Darimi, Sünen, Mukaddime, 20) "Kim ilim öğrenmeye yönelirse, Allah o kişiye cennetin yolunu kolaylaştırır." (Tirmizi, İlim, 19) "İki günü eşit olan ziyadadır, zarardadır." (Temyizu't Tayyip min'el Hadis, s. 162) "Hem dünyayı hem ahireti isteyen ilme sarılsın." (Tirmizi, Ebu İsa Muhammed b. İsa, es-Sünen, Daavat 68; İ. Hacer, et-Terğib, I/728, M.A. Nasif, Tac, III/22) "Ya öğreten, ya öğrenen, ya dinleyen, ya da ilmi seven ol. Fakat sakın beşincisi olma (yani bunların dışında kalma) helak olursun" (Mecmeu'z-Zevaid ve Menbeu'l-Fevaid, I/122; Taberani, M. Evsat, II/406) "Öldükten sonra sevap defteri kapanır. Üç şey müstesna, bunlardan biri de Mümin, ölümünden sonra hayatta iken öğrettiği ve yayınladığı eserlerdir." (İbn Mace, Mukaddime, 20) "(Ey Muhammed) de ki: Rabbin, benim ilmimi artır." (Taha, 114) "İki şeyin gıpta edilmeye değeridir. Bunlardan biri de, kendisine hikmet (ilim) verip de o ilim gereğince hükmetmesini ve başkasına da o ilmi öğretmesini nasip ettiği kimsedir" (Buhari, İlim, 15) "İlim talebi için yola çıkan kimse dönünceye kadar Allah yolundadır." (Ebu Davud, İlim, I/3641; Tirmizi, İlim 2, 2649; İbn Mace, Mukaddime 17, 227, Mehmed Sofuoğlu, Sahih-i Buhari ve Tercemesi, I/228) "Kim ilim talep ederse, bu işi, geçmişteki günahlarına kefarete olur." (Tirmizi, İlim 2, 2650) "Hikmet ve ilim müminin yitik malıdır, onu nerede bulursa alır." (Tirmizi, İlim, 19, IV/425, Hadis: 2827; Keşfü'l Hafa, I/363) "İlim Çin'de bile olsa alın." (Keşfü'l Hafa, I/138, Beyhaki, Şuabu'l- iman, II/254; Rabi bin Habib, el-Basari, Bab fil ilim ve talebihi; Bezzar, Müsnedü'l-Bezzar, I/175; Abdurra'ıuf Münavi, Feyzu'l-Kadir, I/443; Mehmed Arif, Binbir Hadis, s. 58, Hadis: 126) "Alimin abide üstünlüğü, benim sizden en basitinize olan üstünlüğüm gibidir." (Tirmizi, İlim 19, 2686) Resulullah bir gün mescide girince halka halinde oturmuş iki grupta karşılaştı. Gruplardan biri Kur'an-ı Kerim okuyor ve Allah'ı Teâlâ'ya dua ediyordu.

Diğeri ise ilim öğreniyor ve öğretiyordu. Bunu gören Efendimiz: "Bunların hepsi hayır üzeredirler. Şunlar Kur'an-ı Kerim okuyor ve Allah'ı Teâlâ'ya dua ediyorlar. Allah dilerse onlara (istediklerini) verir, dilerse vermez. Şunlar da ilim öğrenip öğretiyorlar. Ben de ancak bir muallim/öğretmen olarak gönderildim." buyurdu ve hemen ilimle meşgul olanların yanına oturdu. (İbn-i Mace, Mukaddime, 17) Peygamber Efendimiz, Medine'ye teşriflerinde ilk iş olarak mescit ile birlikte medresesini tesis eder. O medresede okuyan o günün talebelerine "Ehl-i suffa" deniliyordu. Bunlar bütün hayatlarını ilim ve irfana vakfetmişlerdi. (Buhari, Şalat, 58; Nesai, Mesacid, 29; Müslim, İmare, 147; Müsned, III/270) Müslümanların ilk savaşı olan Bedir savaşında da esir edilenlerden okuma yazma bilenler okuma bilmeyenlere okuma öğretince serbest bırakılmışlardır. (Şibli, İslam Tarihi, Asrı Saadet, I/346; İbnü'l-Cevzi, el-Muntazam fî tarihi'l-müluk ve'l-ümem, III/110; Ahmet Önkâl, Muhtasar Siyer-i Nebi, 128)

Kur'an'daki bilimsel ayetlerden bazıları

Kur'an bir fen kitabı değildir. Ama her çağda insanların ulaştıkları bilgi seviyesine hitap eden içeriklere de sahiptir. Bu şekilde ilgi çekildikten sonra ise okuyucuya ana mesaj olan 'tevhid, adalet, emanet' bilincini kazandırır. Kur'an'da var olan bilimsel mucizelerden 'bazılarına' kısaca değinelim.

"Gökyüzünü korunmuş bir tavan kıldık." (Enbiya, 32)

Gökyüzünü koruyan ozon tabakası sayesinde göktaşları ve zararlı ışınlar dünyamıza ulaşamaz. Van Allen Kuşakları, dünyamızı güneşin zararlı ışınlarından, radyasyondan korur. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 74) "Dönüşlü olan göğe and olsun." (Tarık, 11) Troposfer tabakası, okyanuslardan yükselen su buharlarını yoğunlaştırarak, yeryüzüne yağmur olarak geri döndürür. Ozon tabakasının Kur'an'da 'tavan' kelimesi ile tanımlanması bazı ateistlerin ileri geri konuşmalarına neden olmaktadır. Halbuki bilimsel makalelerde de gökyüzü için 'tavan' kelimesi kullanılmaktadır. (Because of the cold 'ceiling' of the tropopause, H₂O is not distributed exponentially: Tropopozun soğuk 'tavani' nedeniyle, H₂O katlanarak dağıtılmaz: ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC219811/pdf/pnas00158-0049.pdf, s. 1218; The lower D region (~50-75 km) forms the rather stable upper boundary, or 'ceiling': Alt D bölgesi (~50-75 km) oldukça kararlı üst sınırı veya 'tavani' oluşturur. (agupubs.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1029/2010JA015355))

"Özen içinde yollar ve yörüngelerle donatılmış göğe yemin olsun." (Zariyat, 7)

Evrenin görebildiğimiz kısmında 100 milyardan fazla galaksi mevcuttur ve küçük galaksilerde yaklaşık bir milyar, büyük galaksilerde ise bir trilyondan fazla yıldız bulunur. (World Book Encyclopedia, 2003) Bu sayıyı, büyük galaksilerden 225 milyar, cüce galaksi olarak tanımlanan daha ufak galaksilerden ise, 7 trilyona çıkaranlar da vardır. Bunların sahip olduğu yıldız, gezegen, kuyruklu yıldız, uydular gibi detayları da düşünürsek inanılmaz sayılara ulaşırız. Dünyamızı temel alırsak, dünyamızın da bir yörüngesi vardır ve bu yörüngeden milimetrelilik bir sapma bile büyük felaketler doğurur. "Sapma 2,8 yerine 2,5 mm olsaydı, yörünge çok geniş olurdu ve hepimiz donardık. Sapma 3,1 mm olsaydı, hepimiz kavrularak ölürdük." (Bilim ve Teknik, Temmuz 1983)

"O, gökten belli bir miktarda su indirmiştir." (Zuhurf, 11)

Gökyüzünden saniyede 16 milyon ton su inmektedir. (en.wikipedia.org/wiki/Water_cycle)

"İnsan, kemiklerini kesin olarak bir araya toplamayacağımızı mı sanıyor? Evet, parmak uçlarını dahi düzenlemeye gücümüz yeter." (Kıyamet, 4)

Parmak ucu öyle bir kimlik kartıdır ki aynı yumurta ikizlerinde bile farklıdır. Parmak ucumuzdaki bu kimlik kartımız, cenin henüz üç aylıkken anne karnında çizilir ve mezara kadar bizle gelir.

“Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlıkta bir yaratılıştan diğer yaratılışa geçirerek yaratmaktadır.” (Zümer, 6)

Bu üç karanlık: Fallop borusu: Spermle yumurta birleşir fallop borusunda bölünerek çoğalır. Rahim duvarındaki bölge: Bu aşamada artık cenin rahim duvarına yapışıp sarkar. (Kur’ani kavram ile 'alak' aşaması) Amniyon kesesi: Ceninin etrafındaki içi özel bir sıvı ile dolu keseye verilen isim. Cenin burada gelişir. Ayrıca, anne rahminde yolculuğuna başlayan hücre birinci karanlık mekanda, dev karanlık bir tünele girmiş gibidir. İkinci karanlık mekan ise minik tüycüklerden oluşan karanlık bir ormanı andırır. Üçüncü karanlık mekan ise yine karanlık bir denizin altını hatırlatır. Yine ayetlerde, anne karnında önce kemiklerin oluştuğu, daha sonra ise kasların ortaya çıkarak bu kemikleri sardığı haber verilmektedir! “Ardından o alak'ı bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir.” (Mü’minun, 14)

“Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz onu genişleticiyiz.” (Zariyat, 47)

Astronom Edwin Hubble kullandığı dev teleskopla gökyüzünü incelerken, yıldızların ve galaksilerin sürekli olarak birbirlerinden uzaklaştıklarını keşfetmiş ve evrenin genişlediğini ispatlamıştır. Kur’an ise bunu 1400 sene önce bildirmiştir. (S. Waqar Ahmed Husaini, The Quran for Astronomy and Earth Exploration from Space, Goodword Press, s. 103-108) Ek bilgi için, ‘Ateist akıl’ adlı yazımıza bakılabilir.

“Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir.” (Nur, 43)

Yağmurun oluşumu tam da ayetlerde belirtilen şekilde gerçekleşmektedir. (Richard A. Anthes, John J. Cahir, Alistair B. Fraser, Hans A. Panofsky, The Atmosphere, 1981, s. 269; Albert Millers, Jack C. Thompson, s. 141-142)

“Rüzgarları aşılayıcılar olarak gönderdik.” (Hicr, 22)

Rüzgar hem bitkilerin hem yağmur bulutlarının aşılmasında önemli bir işleve sahiptir.

“Rabbin dişi bal arısına vahyetti: Dağlardan, ağaçlardan ve insanların kurdukları kovanlardan evler edin.” (Nahl, 68)

Arapça'da arının erkeği ve dişisi aynı şekilde “Nahl” olarak yazılır, bu kelimenin ayrıca dişisi yoktur. Ancak Kur’an, arıya yapılan vahyi ve arının yaptıklarını anlatırken, fiilin dişi formunu (ittehazi, feluki, zamir ise müennes: Butûnihâ) kullanmaktadır. Arapça'da fiiller dişiye ve erkeğe göre farklı yazılırlar. Arının yaptıkları anlatılırken de fiilin dişi sigası/kipi kullanılmıştır. Kur’an’ın indiği dönemde insanların kovan içindeki iş bölümünün detaylarından, işçi arıların dişi olduğundan, kovani inşa etmenin, bal yapmanın, bal yapmak için meyvelerin özünü toplamanın dişi işçi arıların görevi olduğundan haberleri yoktu. İşin ironik tarafı bunun farkına ABD’deki gayri Müslimler varırken ülkedeki ateistlerin bundan haberdar olamamasıdır: “ABD’li arıcı McKay Orton, Kur’an-ı Kerim’de keşfettiği bal arılarıyla ilgili ayetlere hayran kaldığını, “Kur’an’da bal arıları dişil fiillerle anlatılıyor. Kur’an yazıldığında işçi arıların dişi olduğuna dair hiçbir bilgi yoktu” sözleriyle ifade etmektedir.” (Yeni Akit, 20.09.2023)

“Güneş de bir karar yerine doğru akıp gitmektedir. Bu, aziz ve alim olan Allah’ın takdiridir.” (Yasin, 38) **“Ne güneş aya yetişip çarpar ne de gece gündüzü geçebilir, onların**

her biri kendi yörüngesinde yüzerler.” (Yasin, 40) “Geceyi, gündüzü, Güneş’i ve Ay’ı yaratan O’dur. Her biri bir yörüngede yüzüp giderler.” (Enbiya, 33) “Görmedin mi ki Allah geceyi gündüze sokuyor, gündüzü geceye sokuyor. Güneş ile Ay’ı da emrine boyun eğdirmiştir. Her biri belirli bir süreye kadar akıp gidiyorlar.” (Lokman, 29)

Kur’an tam 1400 sene önce Güneş’in ve diğer yıldızların hareket ettiğini haber vermekte, gezegenler sabit olmayıp, hepsinin belirli yörüngeleri ve menzilleri olduğunu bildirmektedir.

“Allah’tan başka dostlar edinenlerin misali, kendisine ev edinen dişi örümceğin misaline benzer. Gerçek şu ki evlerin en çürüğü örümceğin evidir. Keşke bilselerdi!” (Ankebut, 41)

Ayette geçen “ankebut” kelimesi ile dişi örümcek kastedilmektedir. Ayetteki “edindi” manasına gelen ‘İttehazet’ fiili, dişi sigasında/kalıbında gelmiştir. Allah-u Teala dişi sigasını kullanarak evi dişi örümceğin yaptığını bildirmektedir. Dişi örümcek hem evi yapar hem de birleşmeden sonra erkek örümceği öldürür. Bir ayet ile iki mesaj: Biri mecaz diğeri bilimsel bir keşif bizlere haber verilmektedir.

Bebeg’in anne karnındaki evrelerden bahseden ayetten (Mü’minun, 14) Demirin dış uzaydan dünyamıza geldiğine işaret eden ayete, (Hadid, 25) yükseğe çıkıldıkça oksijenin azaldığından haber veren ayetten (En’am, 125) Canlıların sudan yaratılmasından bahseden ayete (Enbiya, 30) dek Kur’an’da daha birçok bilimsel mucizevi ayetler bulunmaktadır.

Bilgisayar sayesinde Kur’an’da bulunan mucizelerden bazıları

"Yedi gök" tabiri Kur’an’da toplam 7 kere geçer. Göklerin yaratılışı ifadesi de katları gibi 7 kere tekrarlanır. "Gün (yevm)" tekil olarak 365 kere geçerken, çoğul yani "günler" kelimeleri 30 defa tekrarlanır. "Ay" kelimesinin tekrar sayısı ise 12’dir. "Bitki" ve "ağaç" kelimelerinin tekrar sayısı aynıdır: 26. "De" kelimelerini saydığımızda çıkan sonuç 332’dir. "Dediler" kelimesini saydığımızda da aynı rakamı elde ederiz. "Dünya" kelimesi ve "ahiret" kelimesinin tekrarlanış sayıları da aynıdır: 115. "Şeytan" kelimesi Kur’an’da 88 kere geçer. "Melek" kelimesinin tekrar sayısı da 88’dir. "İman" ve "küfür" kelimeleri Kur’an boyunca 25’er kez tekrarlanır. "Cennet" kelimesi ve "cehennem" kelimesi de aynı sayıda tekrarlanır: 77. "Zekat" kelimesi Kur’an’da 32 kere tekrarlanırken, "bereket" kelimesinin tekrarlanış sayısı da 32’dir. "Yaz-sıcak" kelimeleri ile "kış-soğuk" kelimelerinin geçiş sayıları da aynıdır: 5. "Şarap (hımr)" ve "sarhoşluk (sekere)" kelimeleri de Kur’an’da aynı sayıda tekrarlanır: 6. "Akletmek" ve "nur" kelimelerinin tekrar sayısı da aynıdır: 49. "Dil" ve "vaaz" kelimeleri eşit sayıda, 25 kere tekrar edilir. "Yarar" kelimesi 50, "bozma" kelimesi de 50 kere tekrarlanır. "Ecir" ve "fail" kelimelerinin tekrar sayısı da aynıdır: 108. "Sevgi" ve "itaat" kelimelerinin tekrar sayısı aynıdır: 83. "Dönüş" ve "sonsuz" kelimeleri de eşit sayıda yer almaktadır: 28. "Musibet" kelimesi ve "şükür" kelimesi, Kur’an’da aynı sayıda geçmektedir: 75 kere. "Güneş (şems)" ve "ışık (nur)" kelimeleri Kur’an’da 33’er kez geçmektedir. Doğru yola ileten "Elhuda" ve "rahmet" kelimelerinin tekrar sayısı eşittir: 79. Kur’an’da "sıkıntı" kelimesi 13 kere yer alırken, "huzur" kelimesi de 13 kere tekrarlanmaktadır. Kur’an’da insanın yaratılış safhaları toplam 65 kez geçer. İnsan kelimesi de Kur’an’da 65 kere geçer. "Kadın" ve "erkek" kelimelerinin tekrar sayısı da aynıdır: 23. Kadın ve erkek kelimelerinin Kur’an’da tekrar sayısı olan 23, aynı zamanda insan embriyosunun oluşumunda yumurta ve spermden gelen kromozom sayısına da eşittir. İnsanın kromozom sayısı da anne ve babadan gelen 23’er kromozomun toplamı olarak 46’dır! "Hıyanet" kelimesi 16 kere geçerken, "habis" -Kötülük- kelimesinin tekrar sayısı da 16’dır. "İyiler (ebrrar)" 6 kere tekrarlanırken, "kötüler (fuccar)" kelimesi ise tam yarısı kadar yani 3 kere geçer. Kur’an’ın temel ahlak özelliklerinden olan "mağfiret (bağışlama)" ifadesi Kur’an’da 234 kere tekrarlanır. "Ceza"

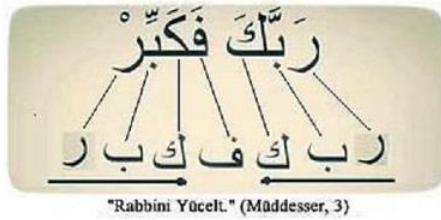
kelimesi ise tam yarısı yani 117 kere. ('Bu kadar tekrar Kur'an'da neden var?' sorusuna başka bir cevap da bu ilmi mucizeler olmaktadır aynı zamanda! Kur'an'daki tekrarlar konusunu 'Ateistlere cevaplar' adlı yazımızda açıkladık!)

"Kara" kelimesi Kur'an'da 13 kere geçerken, "deniz" kelimesi 32 kere geçmektedir. Bu sayıların toplamı bize 45 rakamını verir. Eğer karaların Kur'an'da bahsediliş sayısı olan 13'ün 45'e yüzdelik oranı: %28,888888888889'dur. Denizlerin Kur'an'da bahsediliş sayısı olan 32'nin 45'e yüzdelik oranı da, %71,111111111111'dir. Bu oranlar ise, gezegenimizdeki su ve kara parçalarının gerçek oranıdır. (Posta, 03 Eylül 2019; monak2.tripod.com/Peaceonline/id1.html; nkfu.com/yeryuzunde-karalarin-dagilimi) "İman etmek fiili" Kur'an'da 811 kez geçer. "Kafir olmak fiili" ise 697 kez geçer. Kur'an'da iman edenleri sayısı ile kafir olanların sayısı arasındaki fark (811-697) 114'tür. Yani kafirler ile Müslümanlar arasındaki fark, Kur'an'daki surelerin sayısı kadardır. Kafir olanlar (697), 114 sureye iman/kabul edince, iman edenlerin Kur'an'daki geçiş sayısına (811) ulaşmaktadır. Liste bu şekilde uzayıp gitmektedir. Bu konuda örnekler için, Abdürrezzak Nevfel'in "Kur'an'da Ölçü ve Ahenk" adlı kitabını da ayrıca tavsiye ederiz.

Kur'an'da Palindrom

Kur'an "Tevhit, adalet ve ahlak" ana eksenli tek ilahi kitaptır. Fakat belli aralıklarla Kur'an bu mesajlarına dikkatleri toplamak için içeriğindeki bilimsel-matematiksel mucizelerin gün yüzüne çıkmasına da izin vermektedir. Burada da Kur'an'da palindrom üzerine iki örnek vereceğiz. Palindrom, tersten okunuşu da aynı olan cümle, sözcük ve sayılara denilmektedir. Genellikle anlamlı kelimeler bütünü değildirler. Cümle belli bir anlamı ifade etmez. "Ara piller eder elli para " veya " Para hazır ama Rıza harap" gibi cümlelerde olduğu gibi. Kur'an'da da bu şekilde hem düz hem tersten aynı anlama gelen cümleler vardır. Ama bu cümlelerin hem tersten hem de düz okunuşları anlamlı bir cümle meydana getirmekte ve bir mesaj vermektedir.

Yasin, 40: Küllün: 'Hepsi' demektir ve bir önceki ayette 'ay, güneş ve dünya'dan bahsedildikten sonra bu ayette 'hepsinin bir feleği: Yolu, yörüngesi olduğu' ifade edilmektedir. Tersten de aynı anlam çıkarken harfleri de bir yörünge çizmektedirler.

Müddessir suresi 3. ayette de, "Sadece Rabbini yücelt." buyrulmaktadır ki, iki yönlü okuyuş da aynı anlamı vermektedir.

Kur'an'da 'gelecekle ilgili' haberler

"Romalılar yenilgiye uğradılar. Dünyanın en alçak yerinde. Ama onlar yenilgilerinin ardından yeneceklerdir. Üç ile dokuz yıl içinde. Bundan önce de, sonra da emir Allah'ındır. O gün inananlar sevileceklerdir." (Rum, 1-4) Kur'an'ın haber verdiği ve "Dünyanın en alçak yeri" diye

belirttiği yer “Lut havzası” dünyanın en alçak yeridir. (deadsea.co.il/ENA/Index.html) Ayrıca tam 9 yıl sonra Kur’an’ın haber verdiği yenilgi yaşanır ve İran yenilir. (Warren Treadgold, A History of the Byzantine State and Society, Stanford University Press, sayfa 287-299; PDF: smerdaleos.wordpress.com/wp-content/uploads/2014/09/warren-treadgold-a-history-of-byzantine-state-and-society.pdf) “Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse, mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde, saçlarınızı tıraş etmiş, (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı.” (Fetih, 27) Ayette, Mekke fethedilmeden önce gerçekleşecek bir başka fetihten daha söz edildiği görülmektedir. Her iki fetih de aynen gerçekleşir ve önce Hayber sonra Mekke fethedilir. (İmam Taberi, Taberi Tefsiri, V/2276) “Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: “Ben, (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim.” derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette gördü.” (Neml, 40) Ayet ‘ilim ehlinin” sadece ‘cansız maddelerin bir yerden başka yere nakledilebileceğine’ işaret etmektedir.

Kur’an’da geçen bilimsel mucizeler, gelecekle ilgili haberler konusuna örneklerine virgöl koyup bu konuda yazılan bazı eserleri hatırlatalım (Zakir Naik, Kur’an ve Modern Bilim; Mustafa Armağan, İslam ve Bilim Tartışmaları; Haluk Nurbaki, Kur’an Mucizeleri; FeyyazTV, Kur’an’ın Bilimsel Mucizeleri; M. Sinan Adalı, Kur’an Mucizeleri; Kur’an Araştırmaları Grubu, Kur’an Hiç Tükenmeyen Mucize; Murat Arabacı, Kur’an’ın Terkedilen Emri Bilim) ve konumuza devam edelim.

Kur’an ve zaman

Kur’an-ı Kerim, evrenin yaratılışından kıyamete, dünyadan ahirete, cennetten cehenneme birçok konu hakkında bizlere bilgiler verir. “Kur’an’ı göklerde ve yerdeki sırları bilen Allah indirdi.” (Furkan, 6) “O Allah gökleri ve yeri yoktan var edendir.” (En’am, 101) “Sonra Allah duman (gaz) halindeki göğe yöneldi” (Fussilat, 11) “Yer ve gökler bitişik iken onları biz ayırdık” (Enbiya, 30) “Üzerinizde yedi kat gök yarattık” (Mü’minun, 17) “Gökleri yedi kat üzerinde yaratan O’dur. Rahman olan Allah’ın yarattığında düzensizlik göremezsiniz.” (Mülk, 3) “Göğü gücümüzle biz kurduk ve şüphesiz biz onu genişleticiyiz.” (Zariyat, 47) “Güneş ve ayın hareketleri bir hesaba göredir.” (Rahman, 5) “Yeryüzünü yaratıkların oturmasına, yaşamasına elverişli kılan Allah’tır.” (Taha, 53) “Yeryüzünü, size boyun eğdiren O’dur” (Mülk, 15) “Allah her şeyi yaratandır.” (Zümer, 62) “Biz her canlıyı sudan yarattık.” (Enbiya, 30)

Tarih bilimi için önemli olan yer ve zaman Kur’an için önemli değildir. Kur’an için önemli olan olayların oluşum neden ve sonuçlarıdır: “Bu sevinçli ve kederli günleri insanlar arasında döndürüp duruyoruz.” (Ali İmran, 140) “Yeryüzünde gezin, öncekilerin sonunun nasıl olduğuna bakın. Onların çoğu müşriklerdir.” (Rum, 42)

İnsan öncesi canlılar. İnsandan önce yer ve uzayda ateş kökenli cinler, nur kökenli melekler vardı. Daha sonraları, toprak (çamur) kökenli insan yaratılmıştır: “Can’ı (cinlerin atasını) dumansız ateşten yarattı.” (Rahman, 15) “Cinleri ve insanları bana kulluk etsinler diye yarattım.” (Zariyat, 56) “O (Allah) her şeyi güzel yarattı, insanı yaratmaya çamur başladı.” (Secde, 7) “Andolsun insanı kuru balçıktan, işlenebilir topraktan yarattık.” (Hicr, 26) “O (Allah) sizi merhalelerden geçirerek yarattı.” (Nuh, 14) “İnsanı nutfeden yarattı.” (Nahl, 4) “(Sizi) nutfeden yarattı, şekil verdi.” (Abese, 19) “Sonra onu nutfede sağlam bir yere yerleştirdik. Sonra o nutfeyi kan pıhtısı haline getirdik. Kan pıhtısını bir çiğdemlik et yaptık. Bir çiğdemlik etten kemikler yarattık. Kemiklere et giydirdik. Sonra onu başka bir yaratık yaptık.” (Mü’minun, 13-14) “Sonra onu şekillendirdi. Ona ruh üfledi. Size kulaklar, gözler, kalpler verdi.” (Secde, 9) “Sonra ona, yolunu kolaylaştırdı.” (Abese, 20) “Ondan erkek- dişi (iki cins) yarattı.” (Kiyame, 39) “Sonra zayıflığın ardından kuvvet (gençlik) verdi. Sonra kuvvetin ardından zayıflık (ihtiyarlık) verdi.” (Rum, 54) “Sonra bunun ardından şüphesiz ölürsünüz. Sonra siz kıyamet gününde mutlaka dirilttirilirsiniz.” (Mü’minun, 15- 16)

Din, akıl ve bilim

İnsan dışında her canlı kendi ihtiyaçlarını karşılayacak hazır bilgiler ve içgüdü (Uçmak, yüzmek, avlanmak) ile donanmış olarak dünyaya gelir. Tüm bunlar onlara Allah tarafından programlanmış, kodlanmıştır. İnsan ise, başta tertemiz bir kağıt gibi olsa da (Buhari, cenaiz 92; Ebu Davut, sünne 17; Tirmizi, kader 5) birçok yeteneği gibi iyiliği ve kötülüğü de zamanla öğrenir. İyilik yapan cennete, kötülük yapan ise cehenneme gider. Allah insanları programlamamıştır ama programına uygun, tabiatla uyum içinde olmasını sağlayacak bir kılavuz da göndermiştir: Kur'an. Bu programa uyan ve programlanmış kainatla uyum içinde yaşayan insan bu program sayesinde dünyada mutlu/huzurlu olurken ahirette de cenneti kazanır. İnsan, meleklerde olabildiği kabiliyetine (İsra, 70) fakat aynı zamanda kendi yaptıkları ile hayvanlardan daha aşağı (Tin, 8; A'raf, 179) mertebelere inip şeytanlaşabilme özelliğine de sahip bir varlıktır. İnsan diğer canlılardan akıl, düşünme, irade gibi özelliklerle ayrılır. İnsanlar yaptıkları icatlarla beraber hayatlarını kolaylaştırırlar. Fakat İslam yapılan bu icatların insanların zararında kullanılmasına izin vermez.

Aslında bilim İslam dininin emir ve yasaklarını hızla doğrulamakta, tasdik etmektedir. ('İslami emirler, yasaklar ve hümanizm' adlı yazımıza bakılabilir.)

İnsanlık İslam'a bilim vasıtası ile kavuşacaktır. Kur'an, bilimin ulaşacağı 'son noktada' insanların dünya ve ahiret mutluluğunu sağlamak için onları beklemektedir.

Kur'an ve Bilim 2

Kur'an'daki Bilimsel Ayetlere İtirazlara Cevaplar

-Yazılarında istifade etmemize izin veren www.bilimveyaratilisagaci.com yöneticisi K. Berzan kardeşimize teşekkür ederiz-

Kur'an'da bilime aykırı olduğu iddia edilen ayetler

"Kainatı yaratan da İslam'ı gönderen de Allah olduğu için bunlara dair bilgilerin çelişmesi düşünülemez." (İbrahim Çoban, Ateizm ve Deizm Eleştirisi, s. 73)

Eğer iddia edildiği gibi Kur'an'da dünyanın yuvarlak olduğu gerçeği vardiysa onu en iyi anlaması gereken Muhammed neden yüzyıllar önce bu gerçeği ifade etmemiş?

Öncelikle Efendimizin görevinin iyi anlaşılması gerekmektedir. Peygamberimiz bir dinin, önceliği ahlak olan bir ilahi dinin tebliğcisidir. O bir fen kitabının açıklayıcısı değildir. Kur'an'da tabii ki ayetleri, ayetleri meydana getiren kelimeleri, hatta kelimeleri oluşturan harfleri ile mucizevi bir ilahi kitaptır. Yukarıda kısaca değindik, örnekler verdik.) Ama Kur'an'ın asıl amacı, bu tür ayetleri araç olarak kullanarak insanların dikkatini ana mesajlarına toplamaktır. Bu ayetlerden amaç, Kur'an'ın Allah tarafından gönderildiğinin okuyucularca anlaşılmasıdır ki, bundan sonra onlardan istenen de kendiler için iyi, güzel, faydalı olan emirlerin pratik hayata aktarılmasını sağlanmasıdır. Yani 'Kur'an'da bilimsel ayetler vardır ama bunlar amaç değil, araçtır.' Efendimiz kendi döneminde gerek çeşitli mucizeler göstererek gerekse ilahi mesajın içeriği ile insanların dikkatlerini üzerine toplamış ve sonra da ahlak temelli bir adalet toplumu meydana getirmiştir. Peygamberimizin en büyük mucizesi olan Kur'an, mesajlarına insanların dikkatlerini çekmek için çeşitli vasıtalar kullanmaktadır. Bunlardan birini de bilimsel gelişmeler oluşturmaktadır. Kur'an öyle bir içerikle gönderilmiştir ki, ister Müslüman ister gayrimüslim kaynaklı olsun bilim ilerledikçe kendini yeniden düzenleyecek, toplumun dikkatlerini üzerine toplayacak ayet, kelime, harfler ile donatılmıştır. Metinleri asla değişmeden ama mesajları güncellenebilecek bir içerikle gönderilmiştir. Kur'an tarihi süreç içinde insanların dikkatlerini üzerine çekecek (ekonomiden sosyal hayata, iman esaslarından ahlaki emirlerine dek) her türlü donanımına sahiptir. İlk indiği dönemde ise, Araplar şiir ve edebiyat alanında çok gelişmişlerdi. Halkın içinde şairler ve Arap dilini çok iyi kullanan fasih (iyi söz söyleme kabiliyeti olan) ve belîğ (düzgün ve sanatlı olarak mesajını anlatan) edipler vardı. Edebiyat ve belagata verdikleri önemden dolayı "Muallakat-ı Seba" (Yedi Askı) adıyla, yedi şairin yedi kasidesini altın harflerle yazıp Kâbe'nin duvarına asarlardı. (DİA, muallakat maddesi; Mehmed Kileci, Risale-i Nur'da Kur'an Mucizesi, s. 60) Bedevi denen köylüler dahi, şehirdeki şairler derecesinde şiirler söyler ve hutbeler verirlerdi. Vezinli vezinsiz söyledikleri şiir ve hutbelerle insanları etki altına alırlardı. (Ahmet Cevdet Paşa, Peygamber Efendimiz, s. 55-56) Öyle bir toplumda Kur'an, "Yoksa: "Bunu kendisi yalan olarak uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Bunun benzeri olan bir sure getirin ve eğer gerçekten doğru sözlüyseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın." (Yunus, 38) diyerek o dönemdeki insanların en çok önem verdikleri ve toplumda yaygın saygınlık nedeni olan 'edebi yönü' ile insanların dikkatini üzerine toplamıştır. Hatta bu konuda ünlü İslam düşmanlarında şair Nadr b. el-Haris bile, "Ey Kureyş topluluğu, yemin ederim ki bugüne kadar başınıza gelmeyen bir işle karşılaştınız. Muhammed (sav), aranızda küçük bir çocukken dahi en çok sevdiğiniz, en doğru konuşanınız ve emanete en çok riayet edeninizdi. Saçlarına ak düşüp de (Allah'ın) Kitabı'nı getirdiğinde kalkıp sihirbaz dediniz. Yemin ederim ki o sihirbaz değildir. Biz çok sihirbazlar gördük. Onların düğümlere nasıl üflediğini de gördük. Sonra kahin dediniz. Yemin ederim ki kahin de değildir. Nice kahinler gördük, durumlarına vakıf olup konuşmalarını dinledik. Onun için şair dediniz. Yemin ederim ki şair de değildi. Nice şiirler

ezberledik, şiirin hezecini, recezini özetle her türlüşünü de gördük. Mecnun dediniz. Yemin ederim ki o mecnun da değildir. Onda hiç baygınlık, saçmalama ve cinnet alameti var mı? Ey Kureyş topluluğu, bunu iyi düşünün ve öyle karar verin.” (İmam Suyuti, Hasaisü'l-Kübra, s. 286) diyerek acizliğini itiraf etmek zorunda kalmıştır.

Günümüzde ise, bilimde meydana gelen gelişmelere paralel olarak ilmi yönünü ön plana çıkaran Kur'an, insanların ihtiyaç duydukları anda -bilimsel gelişmelerin açığa çıkarması ile- gün yüzüne çıkan ayetleriyle yine insanların dikkatlerini kendi üzerinde toplamaya devam etmektedir. Örneğin Alak suresine ismini de veren 'alak' kelimesini ele alalım: “Yaratan Rabbin adıyla oku. O, insanı bir 'alak'tan yarattı. (Alak, 1-2) Alak kelimesini sözlükte 4 temel anlamı vardır. (Cevheri, es-Sihah; İbn Faris, Mucemul-'Lügâ; İbn Manzur, Lisānu'l-Arab; el-Firuzabadi, el-Kamusu'l-Muhit; ez-Zebidi, Tacu'l-Arus, Alak maddesi) Eskiden alak kelimesi, anlamlardan biri olan "kan pıhtısı" ile tercüme edilirken yani ayet “Allah insanı kan pıhtısında yaratmıştır.” şeklinde tercüme edilirken, anne rahmine 'yapışıp sarkan' ve elektronik mikroskoplarda 'sülük' benzeri şekil alan canlıya tıpta 'Zigot/Embriyo' adı verildiği tespit edilmiş, İslam âlimleri de alak kelimesinde var olan bu iki temel anlamını göz önünde bulundurup son yıllarda alak kelimesini zigot/embriyo diye tercüme etmeye başlamışlardır. "Alak" kelimesinin Arapçadaki anlamı, "Bir yere asılıp tutunan şey" demek iken ve ayrıca bu kelime asıl olarak deriye yapışarak oradan kan emen sülükler için de Araplar tarafından kullanılırken (İbn Aşur, ilgili ayetin tefsiri; İbn Hacer, Fethu'l-Bari, XI/482) ve aynı kökten gelen “milak” da: ‘Sucunun, kovalarını astığı, iki ucuna ip bağlı su taşıma ağacı’ anlamında iken, bu tür bir çevirinin hiç de ‘zorlama’ olmadığı gayet rahatlıkla anlaşılabilmektedir. İstese Allah (cc) ‘alak’ kelimesi yerine mesele ‘demun’ (kan) kelimesi ile ayeti gönderebilirdi. Ayet, “Halakal insane min demin” şeklinde inse, ayetin çevirisinde embriyo anlamı asla çıkmazdı. Ama kelimenin kökeninde bu anlamlar vardır ve tıp ile paralellik içerirken, birileri itiraz edecek diye ayetin -dikkat ayet değil- ‘çevirisinde’ düzenleme yapılması ancak önyargılı insanları rahatsız edecek bir durum olabilir ki, bu da bizim sorunumuz değildir! Alak’ın 4. anlamı olan "sevgi ve aşk" anlamını da ayrı bir edebi güzellik içermektedir: “Allah insanı sevgiden/aşktan yarattı!” Kanada’nın Toronto Üniversitesi’nde anatomi profesörü olan Keith Moore: “Kur’an’ın insanın gelişimi üzerine söylediklerinin 7. yüzyılda söylenmesine imkan yoktur. Hatta bundan bir asır önce bile bu bilgiler tam bilinmiyordu. Bu ayetleri ancak şu anda hakkıyla anlıyoruz, çünkü modern embriyolojinin gelişimi bu ayetleri anlamamıza olanak tanımıştır.” demektedir. (Moore, K. L; The Developing Human-Clinically Oriented Embryology, 3rd Ed. Philadelphia, W. B Saunders Co, 1982; Mustafa Nutku, Yeni Asya, 25-26 Mayıs 2016) Peki, Peygamberimizin bunlardan haberi var mı idi? Birçok hadis bu sorunun cevabının ‘evet’ olduğunu bizlere göstermektedir. Zaten Efendimizin “Benim bildiğimi bilse idiniz.” (Tirmizi, Zühd 9, (2313); İbnü Mace, Zühd 19,4190) şeklinde başlayan hadisinin bir boyutunun da bu anlamda olduğunu düşünüyoruz. Yine bir sahabenin, “Bana peygamberimizin anlattıklarını size aktarsam bana deli derdiniz.” şeklindeki rivayet, ayrıca ‘cinler’ konusunda ele aldığımız cin ve mikrop arasındaki irtibat bu konudaki iddialarımızı güçlendirmektedir. Peki Efendimiz zamanında bunlardan açıkça bahsetse idi, zaten kendisine “cinlenmiş, büyülenmiş” diye ithamda bulunanların eline koz vermiş olmaz mı idi? “Biz peygamberler topluluğu, daima insanların seviyelerine inmek ve onların anlayabilecekleri şekilde konuşmakla emrolunduk.” (Zebidi, İthafu Sade, II/65) prensibini ashabına kabul ettiren Efendimiz yine “İnsanlara akılları seviyesine göre konuşun.” (Ebu Davud, Edeb, 20; Münavi, Feyzü'l-Kadir, III/75) diye buyurmuş ve zamanı gelmeden bazı şeyleri açıkça açıklamamıştır! Konuya dönelim, dünyanın döndüğünü Galileo’dan altı yüz sene önce söyleyen İslam âlimlerine (Yukarıda açıkladık ve ayrıca ‘Müslüman bilim öncüleri’ adlı yazılarımıza da bakılabilir) yol gösteren, Kur’an günümüzde de tüm insanlığın ilgisini üzerine çekmekte ve bu nedenle de akademisyeninden din adamına dünyada birçok insanın Müslüman olmasına neden olmaktadır. (‘İslam’ın Dünyada Yayılışı’ adlı yazımıza bakılabilir. Detay ve resimler sitemizdedir!)

Muhammed, yıldızların mesafelerini tam olarak tayin edemediği için onların boyutlarını da bilememektedir ve muhtemelen onların aydan daha küçük olduğunu zannederek, onları birer kandile benzetmiştir. ve bu kandiller dediği yıldızlar, dünyaya en yakın olan gökte kurulmuştur.. Mülk, 5: "Andolsun ki biz, (dünyaya) en yakın olan göğü kandillerle donattık. Bunları şeytanlara atış taneleri yaptık ve onlara alevli ateş azabını hazırladık."; Saffat, 6: "Biz yakın göğü, bir süsle, yıldızlarla süsledik."

Öncelikle belirtelim ki ayetlerde necm: yıldız kelimesi geçmez. Birinci ayette “Kevakib” ve ikincide ise aynen “ziynet olan Kevakib” kelimeleri geçer. Geçelim cevabımıza: Görünür evrenin 46 milyar ışık yıllık bir yarıçapa sahip olduğu tahmin edilmektedir. (bilimgenc.tubitak.gov.tr/makale/evrenin-buyuklugu-ne-kadardir) Evrendeki yıldızlardan sadece bir tanesi de güneşimizdir. Gökadaların küçük bir bölümü hariç bilgi sahibi olmadığımız gibi bu evrenin devamlı genişlemekte olduğunu da hesaplayınca (Zariyat, 47; S. Waqar Ahmed Husaini, The Quran for Astronomy and Earth Exploration from Space, s. 103-108) asıl sormamız gereken sorunun şu olduğu kesinlik kazanmaktadır: Siz kainatın ne kadarına vakıfsınız, ne kadarı hakkında bilgi sahibi oldunuz ki, tamamını kavramış gibi evren hakkındaki ayetleri, bırakın yorumlamayı bir de eleştirmeye kalkışabiliyorsunuz? “Avrupa Nükleer Araştırma Merkezi (CERN) Araştırma Direktörü Joachim Minch, “Evrendeki maddelerin yüzde 5’i bilinirken, yüzde 95’i hâlâ ‘karadelik’, bilinmiyor” demektedir.” (Sözcü, 09 Haziran 2023) "Evrenin sadece yüzde 5'ini biliyoruz. Dünyaca ünlü astro-fizikçi, ‘Kara Enerji’nin kaşifi Alex Flippenko ‘karanlık enerji’nin şu anda fiziğin en gizemli kavramı olduğunu söyledi." (CNN Türk, 8.5.2013) ERN’de görev yapan Kozmolog Julien Lesgourges: "Şu anda evrenin yüzde 68’inin ‘karanlık’ maddeden oluştuğunu biliyoruz. Bu gizemlerle dolu madde, evrenin giderek büyümesine yol açıyor. Gözlemleyebildiğimiz karanlık madde oranı ise yüzde 27. Yani galaksideki yıldız ve gezegenlerin hareketlerine etki eden bölge burası. Ayrıca evrenin geri kalan yüzde beşlik kısmı da bildiğimiz elementlerden oluşuyor." (Euro News, 30/09/2020) “Işığın Evren içerisinde ilk defa var olduğu andan, bize ulaşana kadar geçebilecek süre, en güncel analizlere göre 13.82 milyar yıldır. Dolayısıyla, gözümüz kusursuz ve sonsuz güçte bir teleskop olsaydı, Dünya’nın herhangi bir noktasından, Evren içerisinde herhangi bir yöne baktığınızda en fazla, ışığın 13.82 milyar yılda kat edebileceği mesafeden gelen ışıkları görebilirdik. Ötesi? Sonsuz ‘karanlık.’ Bu durumda Evren, yalnızca 13.82 milyar ışık yılı yarıçapında bir küreden mi ibaret? Hayır! Bu, ‘gözlenebilir’ olan Evren’in yarıçapı.” (bilimkurgukulubu.com/genel/bilim-teknoloji/gozlenebilir-gozlenemeyen-evrenin-toplam-buyuklugu-ne-kadar) Bu olayın bilimsel yönü. Peki, bir de konunun edebi yönü vardır. Evet, ayette sanatsal bir anlatımla gökyüzünün insana huzur ve sonsuzluk hissi veren 'süslerle' donatıldığına dikkat çekilmektedir. Ayette asıl altı çizilmesi gerekende, ‘mesabih ve kevakib’ ile donatılan dünyamızın etrafındaki bu 'süslerin', Arapça’da 'gökteki yıldız' anlamına gelen ‘necm’ kelimesi ile ifade ‘edilmemesidir.’ Burada dikkat çekilen 'yıldız' değil, 'zinet, süs' ile dolu olan gökyüzüdür! Çünkü gerek ‘mesabih’ ve gerekse ‘kevakib’ olarak bu kelimelerin geçtiği üç ayette de ortak olan kelime, 'zeyyene, zeyyenna' yani 'süslemek' kelimesidir! Zaten Türkçeye de ‘zinet/süs’ kelimesi bu kelimedenden geçmiştir. Yoksa güneş de, 149.597.870.700 metre uzakta olmasına rağmen, o da dünya semasını süslemektedir! Bu ayetler, benzetme sanatıyla, 'gökyüzünün kandillerle süslenmiş güzel yaratılışına' dikkat çekmektedir. (Tahir Taşdelen, Mülk sûresi’nin edebî tahlili ve türkçe Kur’an mealine yansımaları, Yüksek Lisans Tezi, s. 101) Necm (gökteki yıldız) değil de (misbah yani Arapça, ‘lamba’ kelimesinin çoğulu olan) mesabih ve ‘ziynet/süs için kullanılan kevakib’ kelimelerinin bize bakan yönü, insanoğlunun gördüğü en güzel, en huzur verici manzaralardan birini oluşturması, dünyamızın göğünün bomboş bırakılmayıp, güneş, ay, yıldızlarla süslenmesi gerçeğinin edebi bir dille ifade edilmesidir. "Yeryüzü ziynetini takınıp süslendiği zaman" (Yunus, 24) ayetindeki terkipte de yeryüzünün ziynet takmasından söz edilmektedir. Halbuki ziyneti/süsü insanlar, takar. Öyleyse buradaki terkipten yeryüzünün yeşermesi kastedilmektedir. Evet oryantalistler ve ateist arkadaşlar bu ayeti gözden kaçırmışlar! Yoksa buradan hareketle ‘ağaç kültürü’

iddialarına bir delil (!) bile bulmuş olabilirlerdi! (Bilgi için, ‘Ay kültü: Sin’ başlıklı yazımıza bakılabilir.) "Bütün genişliğine rağmen yeryüzü başınıza dar gelmişti." (Tevbe, 25) ayetinin terkiibinden maksat da, yeryüzünün daralması değil, kalplerin neşesini kaybedip kederle dolmasıdır. "Onların ticareti kazanmadı." (Bakara, 16) ayetindeki "kazanç" ve "ticaret" kelimeleri de mecazdır. "Onun anası haviyedir." (Karia, 9) ayetteki "haviye/cehennem" in ‘ana’ olarak takdim edilmesi de ayrıca mecazdır. Ana çocuğuna sığınak olduğu gibi cehennemde kafire sığınak gibi gösterilmiştir. Örnekler çoğaltılabilir. Ateist arkadaşlar hem yıldız kelimesinin Arapçasını bilmeyip hem de mecaz sanatı hakkında bilgi sahibi olmayınca, Efendimizi rahatlıkla Kur’an’ın yazarı (!) ilan edebilmektedirler. (Bu konularda, ‘Kur’an’ın kaynağı nedir?’ ve ‘Kur’an ve mecaz’ adlı yazılara da bakılabilir.) "O, yedi göğü tabaka tabaka yaratandır." (Mülk, 3) "Dünyamıza en yakın semanın" ötesinde, altı sema daha vardır ki, onların özellikleri henüz bilinmemekte ve teknik imkanlarla tespit edilememektedir.

41-fussilet 12: Böylece onları, iki günde yedi gök olarak yarattı ve her göğe görevini vahyetti. ve biz, yakın semâyı kandillerle donattık, bozulmaktan da koruduk. işte bu, azîz, alîm Allah'ın takdiridir. Burada da anlatımlar oldukça karışıktır. Mülk 3 de, yedi göğün birbirleri ile belli bir uyum içinde olduğunu söylemektedir. Bir bozukluk olup olmadığının anlaşılması bu yedi göğün görülmesi ile mümkün olabileceğine göre, ayet içindeki soruda biz yedi göğün insan gözü ile görülebildiğini anlarız. Aynı şekilde Nuh 15'de, benzer ifade vardır.

Yedi gök birbiri ile ‘ahenk içindedir’ ama sen ey insanoğlu, ‘sen görebildiğinden mesulsün’ onlara bak ve ahengi gör. O gördüğünde ahengi bozan, düzensiz bir şey var mı? Zaten yedi gök birbiri ile ahenk içinde olmasa, bize yansıyan birinci semadaki bizler gök taslarından kuyruklu yıldızlara dek çeşitli vesilelerle bozulan dengeyi hemen hissetmez miydik?! ‘Yedi gök’ün görülmesi konusuna gelince, önce şunu ifade edelim. Birazcık tefsir ilmi okuyan herkes, Kur’an ayetlerinde geçen “görmek fiilinin ‘bilmek’ anlamında” olduğunu ve bunu bu anlamda Kur’an’da ‘birçok yerde’ kullanıldığını bilirdi. Mesela Fil suresinde, “Ey Muhammed! Sen fil ashabına olanları görmedin mi?” (Fil, 1) buyurulmaktadır. Oysa ‘Fil Olayı’ olduğunda Efendimiz daha doğmamıştır bile! Ama daha sonra duymuş ve bilgi sahibi olmuştu! O dönemde de Mekke’li müşrikler bile biliyordu ki, Efendimiz o zaman doğmamıştı ama “Bakın! Kur’an’da hata var!” diye kimse itirazda bulunmamıştı. Çünkü oradaki ‘görmedin mi?’ fiilinin “görmüş gibi kesin bir bilgi ile bilmedin mi?” anlamında kullanıldığını (Prof. C. Karadağ, kafama Takılanlar 3, s. 115) herkes anlamıştı! Ayetteki, ‘Görmedin mi?’den maksat da, ‘araştırıp öğrenmek, bilgi sahibi olmaktır!’ Yani, ‘Ey insanoğlu! Araştır, ulaşabildiğin, görebildiğin yere kadar bak, bir bozukluk asla göremezsin’ demektedir ayet. Aslında uzayın örnek gösterilmesi gerçekten ilginçtir. İnsanın değersizliği, hiçliği, evrenin muhteşem uyum/ahenk içindeki deveranı, gözleri kör olanlar dışında herkesi Allah’a ve Onun yüce ilmine/kudretine/gücüne secde etmeye yöneltmektedir. "Kulları içinden ancak bilenler, Allah’ın büyüklüğü karşısında heyecan duyarlar." (Fatır, 28) ayeti de bu gerçeği ifade eder. Ayrıca ‘bakmakla görmek’ aynı şey değildir. Allah (cc) bu ayetlerde ‘nızr’ (bakmak) fiilinden türeyen kelimeleri kullanmıyor, ‘rea’ fiilinden türeyen “Mâ Terâ: ‘göremezsin” (Mülk, 3; Fil, 1 ve Nuh, 15’te hep aynı fiil geçmektedir.) fiilini kullanıyor. “İşte gözünü çevirip-gezdir, herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun?” Bu ayet uyum/dengeye dikkat çekmekte, insanları araştırma ve incelemeye teşvik etmektedir. Mesela bir polis amiri emrindeki polise “etrafa bak!” dese ne anlarsınız? Çevreyi, tabiatı, göğü ‘seyret’ anlamı kimse çıkarmaz herhalde bu emirden. Sadece ‘insancıl ilke’ değil, evrendeki en küçük bağlantı/ilişki bile dünyadaki uyum ve düzeni etkilemektedir. “Son yapılan bir araştırmaya göre, bir gezegende hayat olabilmesi için yıldız sistemindeki asteroit kuşağının dahi belli bir kütlede ve belli bir konumda olması gerekiyor. Araştırmaya göre sadece asteroit kuşağının yeri ve konumu değil, aynı zamanda kuşağın hemen dışında da Jüpiter büyüklüğünde bir gezegenin

bulunması gerekmektedir.” (Timettürk, 04.11.2012) Yani görmesini bilene evrendeki her gördüğü denge ve uyumu gösterecektir. Denizdeki bir damlanın tüm deniz hakkında bir bilgi vermesi gibi. Ama ne yazık ki bazılarının “gözleri vardır ama onlarla göremezler.” (A’raf, 179)

Bakara 258: İbrahim nemruta "Allah güneşi doğudan getirtir. Hadi sen de batıdan getir bakalım" deyince kafir olan nemrut tutulup kalmıştı. Yorum 1- bi kere güneş doğudan gelmez. Dünya doğudan batıya döner. İkisi de aynı şey diyeceksiniz, o zaman daha düzgün bir şekilde neden "Allah dünyayı doğudan batıya döndürür" dememiş. Cevap: Çünkü o zamanlarda ve daha öncelerde dünya sabit, güneş ve diğer yıldızlar onun çevresinde dönüyor sanılıyordu. Muhammed de böyle biliyordu tabiki

Allah (cc) “yeryüzünü döşedik” (Naziat, 30) buyurmaktadır. Döşemek anlamında kullanılan ‘deha’ kelimesi, "dahv" kökünden türemiştir. Dahv kelimesinden türeyen ‘çocukların topu yerdeki bir çukura düşürmeleri, taş atıp çukura düşürme yarışları, cevizle oynanan oyun, devekuşunun yuva yapması, yatacağı yerdeki taşları temizlemesi, yumurtladığı yer ve yumurtası’ için hep dahv fiili kullanılır. Ayet bir kelime ile bize, ‘döşenen yerin nasıl bir yer olduğunu da’ edebi bir tarzta ifade eder. Yani ayet döşenen yerin şeklini bize zaten haber vermektedir! Gelelim ayete. Ayette açıkça Nemrut’un mesajı aldığı ve onun ilahlığının geçersizliğinin ispat edildiği bizlere haber verilmektedir. Ayrıca sorsanız sanki ateist arkadaş hiç “güneş doğudan doğar” türü cümle kullanmamıştır! Bir de sormaktadır, ‘neden "Allah dünyayı doğudan batıya döndürür" dememiş’ diye! Halbuki Yüce Yaradan zaten birçok ayette evrendeki düzenli işleyişe işaret ederek bunu amaçlamakta değil midir? Astronomiden doğa olaylarındaki düzene dek birçok ayetten amaç, yaratılıştan yaratana ulaşılması değil midir? Yine bu ayet ‘Fil Suresi’ gibi ‘Elem tera’ şeklinde başlar. “Allah’ın kendisine verdiği iktidara dayanarak Rabbi hakkında İbrahim ile tartışmaya giren kimseyi görmedin mi?” buyrulurken yine araştırmaya teşvik ile, ‘görmüş gibi bil’memiz istendiğini bu ateist arkadaş neden anlamak istememektedir acaba?! Ayette zaten, ‘Allah getirir’ denirken, o güneşin bağlı olduğu tabiat kurallarına (sünnetullah) işaret edildiği ve Nemrut’un da bu kurallara aykırı hareket edemeyeceği anlatılmakta değil midir?!

Peki, Kur’an’a göre dünyanın şekli ve gezegenler ne durumdadır? Bu konularda yukarıdaki ‘Kur’an’a göre yeryüzü düz müdür?’ ve ‘Gök mü yer mi önce yaratıldı?’ sorularına ve aşağıda, ‘Yasin 40’ diye başlayan soruya verdiğimiz cevaplar ile, "İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi", "Müslüman bilim öncüleri" adlı yazıların yeterli olur kanaatindeyiz.

Yorum 2- nemrut da salakmış yani, şöyle diyememiş mi "Hayır canım, onu doğudan getiren benim, hadi senin tanrın batıdan getirsin" bakalım kim tutulup kalıyordu o zaman.

Tutulup kalan, bu müthiş (!) fikri ortaya atan olurdu tabii ki. Nemrut: ‘Ben tek ilahım’ demiyor ki! ‘Bir ilahta benim, en büyük ilah benim’ (Naziat, 24) diyor. ‘Tanrınız şunu yapıyorsa ben bunu yapıyorum’ diyor. Hem Nemrut, ‘bazıları’nın iddia ettiği kadar da ‘salak’ değilmiş ki, öyle bir iddiada bulunsa, “Sen doğmadan önce de yine doğudan doğuyordu, demek seninle ilgisi yok!” cevabını alacağını tahmin edebilmiş, ne dersiniz!

En’am 60: Geceleyin sizi uyutan Allah’tır. Cevap: Yooo, ben uykum gelince uyurum valla. Bu arada, kutuplarda yaşayanlar ise 6 ay boyunca gündüzleri uyurlar.

Ateist arkadaş sanki tüm ömrünü gündüzleri uyuyarak geçirir gibi, istisna yaptığı bir olayı genelleştirmektedir. Halbuki Kur’an genel kuralları verir. İnsanın uyuma ihtiyacı hissetmesi,

geceleri genellikle tüm insanların uyuması, uyuyamayan insanların durumunun bir hastalık (Insomnia) olarak kabul edilmesi iddiamızı zaten ispatlamaktadır. Allah (cc) insan metabolizmasını uykuya ihtiyaç duyacak şekilde yaratmıştır. “İşte 133 bin kişi ile yapılan araştırmanın sonuçları. Yeterli uyumamanın, kan basıncı, yüksek kan şekeri, bel çevresinde aşırı yağlanma ve yüksek kolesterol gibi belirtileri gösteren "metabolik sendrom" riskini artırdığı tespit edildi.” (Sözcü, 13 Haziran 2018) Uyku, Allah’ın insanlara bahsettiği nimetlerden biridir. O sayede vücut dinlenir, şarj olur. Uyku, biyolojik kadar psikolojik de bir ihtiyaçtır. Ama uyku sorunu çeken insanların mantık dışı soru sorma ihtimalleri her zaman görülebilen doğal bir rahatsızlıktır! Gündüzleri uyuyan ateistlere ise bir hatırlatma yapalım. Uykunun da ideal zamanı vardır: “En verimli uyku saatleri bilimsel araştırmalar ile 23:00 ve 03:00 arası olarak tespit edilmiştir.” (Hürriyet, 28.07.2022. Detay için ‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’ adlı yazımıza bakabilirler.) Bu zaman aralığı galiba ‘geceye’ tekabül ediyor! Kutuplar örneği de epey komik kaçtı. Kutuptakilerde, normal insanlar gibi günlük uykularını alırlar! Bazı ateist arkadaşlar da ayrıca ‘Kaylule/siesta’ konusuna hiç girmesinler bence çünkü o zaten sünnettir. (İbn Mace, Savm, 22; Buhari, Hacc, 129; Şiruye b. Şhredâr ed-Deylemi, el-Firdevs bi-me’şûri’l-hitab, IV/266; İbn Mace, “Siyam”, 22)

Hud 7: Gökleri ve yeri 6 günde yarattı. Bundan evvel arş (gök) su üstünde idi. cevap: bu Kur’andan bilim fıskırıyor bilim. Su üzerinde olan bir gök.

Ayette gök değil ‘arş’ın su üzerinde durduğu ifade edilmektedir. Ayette hem arş hem gök (semavat) kelimeleri ayrı ayrı geçer! Arş kelimesi, “izzet, sultan, memleket ve mülk” anlamlarına gelir. (İbn Manzur, Lisanu'l-Arab, VI/313-314; Fimzabadi, Kamus, II/1096; el-Isfehani, Ragıb, Müfredatü Elfazi'l-Kur'an, 558; en-Nesefi, Ebul Muin, Tabsiratü'l-Edille fi Usulu'd-Din, I/241) Kur'an'daki aynı konudaki ayetleri bir arada değerlendirme kuralından habersiz, ayetleri ortamından koparıp bilgiçlik taslayan zihniyet, Kur'an'da değilse de kendi bakış açılarında daima çelişkilerle karşılaşacaklardır ve bu eserde de bol miktarda bunu örnekleri görülmektedir.

98

Enbiya Suresi 30. ayette yüce Yaradan, “İnkâr edenler, gökler ve yer bitişik iken onları ayırdığımızı ve her canlıyı sudan yarattığımızı görmezler mi? Hâlâ inanmayacaklar mı?” buyurmaktadır. Bu iki ayeti bir arada değerlendirdiğimizde Yüce Yaradan bu ayetlerle “arşını yani yönetimini su üstüne kurduğu yani su merkezli bir hayat kurup yönettiğini” bizlere haber vermektedir. Suyun ve bileşenlerinin evrenin yaratılışından hayatın devamındaki önemine dek yerini ayrıca açıklamaya gerek yok zannederiz. Evrenin 6 günde yaratılışı meselesi yukarıda ‘Yer ve gök kaç günde yaratılmıştır?’ sorusuna verilen cevapta ele alınmıştır. Gelelim Kur'an'dan ‘fıskıran’ bilime: “Sonra Allah ‘duman halindeki’ göğe yöneldi” (Fussilat, 11 ve ayrıca Enbiya, 30) “Bilim adamları başlangıçta sıcak bir ‘gaz kütesinin’ yoğunlaştığını, daha sonra bu kütlelerin parçalara ‘ayrılarak’ galaktik maddeleri, daha sonra yıldızları ve gezegenleri oluşturduklarını ifade etmektedir.” (Mazhar U. Kazi, 130 Evident Miracles in the Qur'an, Crescent Publishing House, s. 53)

Rad 2: Gökleri gördüğünüz şekilde direksiz kaldıran Allah’tır. Yorum: günlük hayatta hiçbir şeyin havada duramayacağını biliriz. Akıllarında bir soru işareti var. Muhammed de bu soru işaretini "onları öyle tutan Allah'tır " diyerek yanıtlıyor. e tabi biz bugün biliyoruz ki, bunların orada durması için altlarında bir direk olmasına gerek yok, çünkü bulundukları yerde dünyanın onlara uyguladığı çekim düşük, dolayısıyla onlar dünyaya düşmüyorlar. ki zaten dünyaya düşebilecek bir tek ay var. düşse düşse dünya güneşin veya diğer yıldızların üstüne düşer (düşmeden erir gider ya o ayrı konu). göğün dünyaya düşmesi diye bir şey zaten söz konusu değil.

Ateist arkadaş Allah’ın evrene koyduğu kuralları sıralıyor, denge ve ince ayarlardan bahsediyor ve ‘bunları yapan Allah’tır’ noktasına geliyor ama itirafa sıra gelince orada işi yapan olarak

kuralları koyanı değil, kuralları gösteriyor, aracı amaç haline getiriyor. İradesiz ve akılsız olan yaratılanlara yaratan özelliği izafe ediyor ki, ateist bakış açısından bunu çok sık görmekteyiz. “Boşluklar Tanrısı” merkezli ithamlara cevap ve bu konudaki benzer örneklerle “Ateizm Yanılgısı” adlı yazılarımızdan ulaşabilirsiniz! Konumuza dönersek, ayette o bunun üstüne düşer diye bir şey yok. Aksine düşmeden koruyan evrendeki yasalara (Hac, 65) işaret vardır. Ayrıca ateist kendi ağzı ile yakalanmaktadır: “Düşse düşse dünya güneşin veya diğer yıldızların üstüne düşer, düşmeden erir gider.” diyor. Zaten Kur’an’da da ‘kıyamet günü’ dağların erimesinden şöyle bahsedilmektedir. Müzzemmil, 14: “O kıyamet günü yeryüzü ve dağlar sarsılacak, bütün dağlar erimiş bir kum yığını olacaktır.” (İlgili ayet, Elmalılı H. Yazır, M. İslamoğlu, M. Okuyan, Ali Fikri Yavuz, Y. N. Öztürk mealleri) Kıyamet anı ile ilgili bilim ne diyor? “Muhakkak ki, nükleer denge belli bir süre sonra değişecek, Güneş’in çekirdeği helyumu kullanmaya başlayacak, sıcaklık artacak, Merkür ve Venüs eriyip boşluğa akacaklar. Yeryüzündeki okyanuslar, buharlaşacak ve okyanuslarla birlikte kayalarda gidecektir. Bir gün bu olaylar gerçekleşecektir. Birkaç saat içinde Dünya’mızın bugünkü hacmi kadar küçülecek ve en son helyum yakılınca da bir yanmış kömür artığı halini alacaktır. Bu son, hiç bir şekilde, en gelişmiş bilgilerle bile değiştirilemeyecektir.” (Bilim ve Teknik dergisi, Ocak 77, sayı 110, s. 45) Şimdi de Kıyametten bahseden ayetlere bakalım: “Denizler kaynadığı zaman.” (İnfitar, 3) “Gök yarılp da, gül gibi kızardığı, yağ gibi eridiği zaman.” (Rahman, 37) “O gün, gök, erimiş maden gibi olur. Dağlar da atılmış pamuğa döner.” (Mearic, 9) Bu kadar bilimsel ayet ateistlerde bir etki yapar mı? Konu, niyet, istek, irade, dolayısı ile hidayeti isteyip istememekle alakalı. “Artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.” (Kehf, 29)

Rad 2: Gökleri gördüğünüz şekilde direksiz kaldıran Allah’tır. Hac 65: Yerin üstüne düşmemesi için göğü o (Allah) tutar. Meğerki kıyamette onun izniyle düşmüş olsun.

Kur’an’ın indiği dönemde, göğün dağların üzerinde durduğu düşüncesi hakim olan görüş idi. Kur’an bu düşüncüyü bu ayetle yıkmıştır. Dolayısı ile bilime aykırı değil, bilimsel bir ifadedir bu ayet. Allah azze ve celle bu ayetlerle bizlerin ‘evrensel yasalara’ dikkatini çekmekte ve buradan hareketle de yasaları koyan ve uygulatan ulaşmamızı istemektedir: Yerçekimi kuvveti sayesinde atmosfer uzaya yayılmaz ve bu sayede atmosfer tabakası konumunu korur. Ancak kıyamet günü bu denge bozulacak ve düzen sona erecektir. Fizikçi Dr. Karl Giberson: “Son 40 yıldır, fizik ve kozmolojideki gelişmeler bilim sözlüğüne "tasarım" kelimesini geri getirdi. 1960’ların başında fizikçiler, insan hayatı için açıkça "ince ayar" yapılmış bir evrenin örtüsünü açtılar. Evrende hayatın var olmasının, kesinlikle olanaksız ve kusursuz bir ‘dengedeki fiziksel faktörlere bağlı’ olduğunu keşfettiler.” (K. Giberson, "The Anthropic Principle", Journal of Interdisciplinary Studies, IX/63-90, Steven Yates'den cevap, ss. 91-104) İngiliz astrofizikçi Prof. George F. Ellis: “Evrendeki kompleksliği mümkün kılan kanunlarda hayret verici bir ince ayar görünüyor. Evrende var olan bu kompleksliğin gerçekleşmesi, "mucize" kelimesini kullanmamayı çok güçleştiriyor.” (F. Bertola, U. Curi, The Anthropic Principle: Laws and Environments, s. 30) “Big Bang’in ardından gerçekleşen genişleme hızı eğer milyar kere milyarda bir oranda ($1/10^{18}$) bile farklı olsaydı, evren ortaya çıkamazdı.” (Paul Davies, Superforce: The Search for a Grand Unified Theory of Nature, s. 184. Stephen Hawking, A Brief History Of Time, s. 121-125) Moleküler biyolog Michael Denton: “Eğer yerçekimi kuvveti bir trilyon kat daha güçlü olsaydı, o zaman evren çok daha küçük bir yer olurdu ve ömrü de çok daha kısa sürerdi. Öte yandan, eğer yerçekimi kuvveti birazcık bile daha güçsüz olsaydı, hiçbir yıldız ya da galaksi asla oluşamazdı.” (Michael Denton, Nature's Destiny, The Free Press, s. 12-13) Michael Denton: “Galaksimizde yıldızların birbirlerine ortalama uzaklıkları 30 milyon mildir. Eğer bu mesafe biraz daha az olsaydı, gezegenlerin yörüngeleri istikrarsız hale gelirdi. Eğer biraz daha fazla olsaydı, bir süpernova tarafından dağıtılan madde o kadar dağınık hale gelecekti ki, bizimkine benzer gezegen sistemleri büyük olasılıkla asla oluşamayacaktı.” (Michael J. Denton, Nature's Destiny, The Free Press, s. 11)

Evet, tüm “Bunlarda ‘aklını çalıştıran’ bir topluluk için elbette deliller vardır.” (Rad, 4)

Hacc 65 ayeti:Gök nasıl yere düşer?

“Görmüyor musun ki, Allah yeryüzündekileri ve O’nun emriyle denizde akıp giden gemileri sizin hizmetinize verdi! Kendi izni olmadıkça yerkürenin üzerine düşmemesi için göğü tutan da O’dur. Şüphesiz Allah insanlara çok şefkatli, çok merhametlidir.” Allah azze ve celle, verdiği nimetleri sayarak, bunların oluşumuna neden olan kurallar zincirine dikkatimizi çekmekte, bu nimetlerden nimetleri verene ulaşamamızı istemektedir. Çünkü Allah’ı unutan insanlar bu defa tabiatı (naturalist ateistler), insanları (Marxist ideolojinin kurucularını), hayvanlar gibi (Hinduizm) yaratılanları ilah seviyesine çıkarmaktadır. Çünkü inanmak bir ihtiyaçtır ve bu doğru şekilde yapılmalıdır. Bu konuları detaylı şekilde, ‘Ateizm Yanılgısı ve Deizm Yanılgısı’ başlıklı yazılarda ele alacağız. Hac, 63. ayette yağmur nimetinin oluşumunu araştırmaya Rabbimiz bizi yönlendirir. 65. ayette suyun kaldırma kuvvetine ve gökteki hassan dengeler zincirine dikkat çekilir. Nedir bunlar?: Kütle çekim kuvveti, elektromanyetik kuvvet, güçlü nükleer kuvvet ve zayıf nükleer kuvvet Hassas dengeye işaret eden bir kaç örneği yukarıda vermiştik, birkaç örnek daha ekleyelim: “Şu anki evren bütün muhtemel olasılıklar arasında çok ufak bir olasılıkla sahip olunabilecek özelliklere sahiptir.” (John Barrow, Frank Tipler, the anthropic cosmological principle, s. 250) “Big Bang’ten bir saniye sonraki genişleme hızı, yalnızca yüz bin milyarda bir oranında az olsaydı bile, evren daha bugünkü büyüklüğüne erişmeden çökmüş olurdu.” (Stephen Hawking, A brief history of time from the big bang to black holes, s. 121-122) “Yerde sonsuz mesafede büyük bir tahterevallili düşünün. Her iki tarafa koyacak trilyonlarca ağırlığınız olsun. Bir yana koyulacak en ufak bir fazlalık, dengeyi bozacak ve evreni yaşama olanak tanımayan bir konuma getirecektir. Burada dikkat çekmesi gereken nokta, her bir ağırlığın konabileceği sonsuz yer ve sonsuz sayıda ağırlık olmasıdır.” (Michael Corey, The anthropic principle, s. 138) Rabbimiz 64. ayet ile ‘tüm bu dengeyi kuranın kendisi olduğunu’ ilan etmekte, böylelikle, yerdeki ve gökteki muhteşem yaratılış ayet/örneklerinden hareketle kendisindeki güç, irade, kudret, ilim ve hikmeti kavramamız istenmektedir. Soruya dönelim, gök(lerin) çökmesine engel olan kuralı koyan, uygulatan ve bunun devamını -kıyamete, yani hassas dengenin bozulacağı zamana dek-sağlayan kimdir? “Kendi izni olmadıkça” (Hac, 64) bu denge bozulmayacak ve gök ile yer küre birleşmeyecek, yani içe çökme -kıyamet- olmayacaktır. Kıyamet sahnelerine zaten yukarıda kısaca değinmiştik.

Hicr 14-15: biz onlara gökten bir kapı açsak, onlar da o kapıdan yukarı çıksalar yine inanmazlar.

Müşrikler, güya Hz. Muhammed’in peygamberliğini tasdik etmek için gökten kendilerine okuyacakları bir kitap (İsra, 93) veya “açılmış sayfalar” (Müddessir, 52) indirilmesini istemişlerdir. İşte bu ayette “Onlara gökten bir kapı açsak da oradan yukarı çıksalar yine de ‘Herhalde gözlerimiz perdelen-di, hatta bize büyü yapılmıştır’ derler.” (Hicr, 15) buyurularak, müşriklerin asıl amaçlarının gerçeği öğrenip ona inanmak olmadığına işaret edilmektedir. (Kur’an Yolu, III/339-340) Yine Kur’an’da ‘Kapı’ kelimesi, ‘toplumun maddi anlamda refahı için gerekli olanların geliş yolu’ anlamında da kullanılmıştır. Örneğin A’raf suresi 96. ayette, “Onların üstüne gökten ve yerden nice bereket kapıları açardık.” ve En’am suresi 44. ayette, “Onlar, kendilerine yapılan uyarıları unuttunca her şeyin kapılarını onlara açtık.” kapı bu anlamda kullanılmıştır.

Neml, 88: “Dağları yerinde duru görürsün.” derken, Enbiya, 31. Ayette, “ Yeryüzünde onları sarsmasın diye sabit dağlar yarattık.” denmektedir. Bu bir çelişkidir.

Neml, 87. ayet bize bu dağların hareket zamanını bildirmektedir: “Sur’a üfürüldüğü gün” Yani ayetin öncesi ve sonrası (Neml, 87-90) kıyamet/ahiret zamanından bahsetmektedir! Bazı yorumcular 88. ayetin ‘tektonik levhaların magma üzerinde yüzmesi ile dağların hareket

etmesine' veya 'Kıtaların kayması nedeni ile dağların hareketli olmasına' işaret ettiğini ileri sürmektedir. Her iki yorumda bilimsel olmakla beraber ayetin öncesi ve sonrası bize bu ayetin kıyamet sahnesinden bahsettiğini göstermektedir. Dağların görevi konusunu ise, 'Hicr 19: Biz yeri yaydık, üzerinde sabit dağlar bıraktık' şeklinde başlayan sorunun cevabında açıkladık.

Bakara, 117. Ayet, " Allah ol deyince olur." Derken, Kaf, 38. Ayette de gök ve yerin 6 günde yaratıldığı belirtilir. Evrenin oluşumu milyonlarca yıl sürmüştür.

Bakara, 117. ayette, "kun fe kâne" yani 'ol dedi ve o da oldu.' şeklinde mazi (geçmiş zaman) sıgası/kipi ile geçmez. Arapçası, "kun fe yekûn" şeklinde, muzari (geniş, şimdiki ve yakın gelecek zaman) sıgası ile geçer. Muzari fiil, aşamalar içeren bir süreci ifade eder. Yani ayetin meali, "Allah ol deyince oluş süreci başlar." şeklindedir. Ayrıca zamanı yaratan Allah olduğu için bu 'oluş süreci' Allah için biz insan gibi işlemez. Allah zamanla sınırlı değildir. O (cc) 'Ol!' der, o işin oluşumu insanlar için milyonlarca sene sürse de, O'nun katında o iş olmuş ve bitmiştir! Çünkü Big Bang kuramı göstermiştir ki, zaman da, insan da, mekan da sonradan var olan yani yaratılandır. Allah ise, zaman ve mekandan müstağnidir; yarattıkları ile sınırlandırılmaz! 6 gün ise evre anlamındadır. Bu konular da 'Allah, insanı "alak" [kan pıhtısı] dan mı yaratmıştır?' ve 'Yer ve gök kaç günde yaratılmıştır?' şeklinde başlayan soruların cevaplarında ele alıp cevapladık.

Nahl 13: yeryüzünde muhtelif renkte yarattığı şeyleri de müsahhar kıldı. yorum: bir kere renk diye bir şey yoktur. renk, beynin farklı dalga boyundaki ışıkları farklı olarak yorumlamasından oluşur.

Kur'an'a zıt olacağım diye düşülen duruma bir bakın hele: Renk yoktur! Bu mantıkla dünya da hatta bu yazılarda yoktur, onlar da beyinde oluşan görüntülerdir. Aslında bu bakış açısı klasik materyalist zihniyetin bir uzantısıdır. Öyle ya, insan da acı ve sevinç gibi duygular da sonuçta şuursuzca bir araya gelen atom yığınlarından oluşmaktadır! Bu konuları 'Ateizm Yanılgısı' ve 'Dinsiz Ahlak Olur mu?' adlı adlı yazılarda derinlemesine ele aldık! Renklere dönersek; ilk televizyonlar çıktığında (1926) siyah beyaz renkte idiler, zamanla renkli televizyonlara (en erken 1940) geçilmiştir. Halbuki bebekler zamanla renkli görmeye başlamazlar. Allah'ın renk, koku, tat, şekil, işlev, çeşit olarak birbirinden çok farklı yaratıp her birinin birbiri ile uyumlu bir şekilde devam eden düzenine işaret etmesi (Hac, 63-66) neden tuhaf karşılanır ki? Sadece siyah beyaz bir dünyanın insana vereceği kasveti düşünmek bile şükür için yeterli bir sebep değil midir? Renklerin oluşması için gerekli olan 'Güneş ışığı, ozon tabakası, ışığın yansıma özelliği, göz, retina ve son aşama olarak elektrik sinyallerinin sinir hücreleri tarafından renk olarak algılanabilmesi' şartlarının hepsini yaratıp uyum içinde işleten Allah secde edilmeye layık değil midir?: "Güneş'ten yayılan ışınların, Dünya üzerindeki yaşamı desteklemek için gereken çok dar aralığa sıkıştırılmış olması gerçekten çok olağanüstü bir durumdur." (Ian M.Campbell, Energy and Atmosphere, London: Wiley, 1977, s. 2) "Atmosferin, elektromanyetik yelpazenin çok geniş alternatifleri içinde, geçişine izin verdiği yegâne ışınlar görülebilir ışık ve yakın kızıl ötesini kapsayan daracık alandır." (Michael Denton, Nature's Destiny, s. 55) "Elektrik sinyallerinin görme sinirleri yoluyla beyne 'nasıl iletiildiği ve beyinde ne gibi fizyolojik etkiler yarattığı' sorularına 'renk bilimciler henüz cevap verememektedirler.'" (Bilim Teknik Dergisi, Ekim 1986, s. 6-9)

Ateist arkadaş ayetin devamını yazmamıştı tabii ki, biz ekleyelim: "Bunda düşünüp taşınan bir topluluk için büyük ibret vardır." Konuyu Hac suresi 66. ayet meali ile bitirelim: "Size hayat veren, sonra sizi öldürecek ve sonra sizi diriltecek olan da O'dur. İnsan gerçekten 'pek' nankördür."

Furkan 25: O gün beyaz bulutla gök yarılacak melekler yere inecekler. Yorum: demek ki, melekler göğün üstündeler.

“O gün” ama hangi gün? Ateist bunu açıklamadan, surenin ortasından bir ayeti alarak direkt saldırmaya yeltenmektedir. Ayetin öncesi ve sonrasına bakınca, bu ayetin yaşanan bu dünyadan değil kıyamet gününden bahsettiği rahatlıkla anlaşılmaktadır. “O gün gök parçalanarak beyaz bulut kümelerine dönüşür ve melekler bölük bölük inerler.” Ayetin meali bildiğimiz kıyamet sahnesini anlatmaktadır. Kıyamet olayının gerçekleşmesini anlatan ayetlerde göğün yarıp, açılacağından ve orada kapılar oluşacağından söz edilmektedir. (Nebe, 19; İnşikak, 1) Bu ayetlerin görünen ifadelerinden anlaşıldığına göre kıyamet sırasında evrenin kozmik düzeni zaten bozulacaktır. “O gün yer başka bir yere, gökler başka göklere dönüştürülecektir.” (İbrahim, 48)

Neml 18: Bir dişi karınca: "Karıncalar! Yuvalarınıza girin ki Süleyman ve ordusu farkında olmadan sizi ezmesin" dedi. yorum: karıncaların ve diğer böceklerin algılamasal sınırlamaları nedeniyle insanları algılaması söz konusu değildir. Hele hele kendi aralarında konuşması, hatta insanların adlarını söyleyerek konuşması mümkün değildir. Matematik ve kuantum mekaniği de bilemezler.

Hayvanlardaki 6. his insanlardan çok daha gelişmiş düzeydedir. “Deprem ve tsunaminin vurduğu ülkelerde 120.000’in üzerinde insanın yaşamını yitirmesine karşın, hayvan ölümlerine çok az rastlanması; hele Sri Lanka ulusal parkındaki fil ve leoparların hepsinin afetten kurtulması, eski bir tartışmayı yeniden gündeme getirdi: Hayvanlar afetleri gerçekten önceden seziyorlar mı? Sumatra’da kaplanların korunmasıyla ilgili bir projede çalışan Debbie Marter, BBC’ye yaptığı açıklamada, ‘Vahşi hayvanlar depremle ilgili sezgiler konusunda özellikle çok hassastır.’ diyor.” (prakdeniz.com/hayvanların-6-hissi; <https://bianet.org/biamag/hayvanlar/104435-kopeklerin-6-ve-diger-hisleri>) Karıncalar arasında “Ses ile iletişim de sık kullanılan bir yöntemdir” (Özcan Cabbar, Bülent Doruker, Karıncalar depremi haber verebilir mi? s. 10) “Bazı karınca türlerinde ise feromon algılama özelliklerine ek olarak ses duyma özellikleri de yaratılmıştır. Haberleşme için bazı karıncaların sestten de faydalanmaları, bilim adamlarının son yıllarda ortaya çıkardıkları bir gerçektir.” (Prof. dr. Volkan Tuzcu, Zafer Dergisi, Eylül 2013, Sayı: 441) Peki, hayvanlar matematik bilebilirler mi? Ateist arkadaş üzülecek ama cevap, Evet! “Hayvanlar da temel matematik yeteneğine sahip, matematik yeteneği sadece biz insanlara özgü değil!” (matematiksel.org/hayvanlar-matematik-yapabiliyor-mu) “Cıvcıv, arı, kuş, kunduz, örümcek, vatoz, kaplan matematik biliyor.” (bilimsenligi.com/hayvanlarda-matematik-biliyor.html; bilimsenligi.com/hayvanların-matematik-becerileri.html; hurriyet.com.tr/egitim/hayvanlar-aleminin-matematikcisi-vatozlar-42036626; matematikher yerde1.weebly.com/hayvanlardag304zlenm304350-matemat304k) “Karıncaların hareketlerindeki matematiksel düzen de artık keşfedilmiştir.” (Jackson DE, Ratnieks FLJCb. Communication in ants. 2006;16; R570-R4; Watmough J, Edelstein-Keshet LJJoTB. Modelling the formation of trail networks by foraging ants. 1995;176; Edelstein-Keshet LJJoMB. Simple models for trail-following behaviour; trunk trails versus individual foragers. 1994;32; Couzin ID, Franks NRJPotRSolBBS. Self-organized lane formation and optimized traffic flow in army ants. 2003;270(1511):139-46) Kuantum -şimdilik bilmediklerini kabul edelim!- okumadan depremi önceden hisseden köpek/fare/kuş vb. hayvanlar bulunduğu gibi, karıncaların da güçlü bir ordunun toprakta oluşturacağı sarsıntıyı hissedebilmesi gayet doğaldır. Burada sadece tek soru akla gelebilir: Bir karıncanın Hz. Süleyman’ın adını bilmesi meselesi. Bu da bir balığın uçmasına inanmaktan -Evrin teorisi- daha mantıklıdır: Günümüzde balınadan yunus balıklarına, fillerden maymunlara birçok hayvanın iletişim metodu yavaş yavaş çözülmeye başlanmıştır. Yaratıcının dünyadaki elçisi peygamberlerin adlarının karıncalarca bilinmesi veya bazı peygamberlerin hayvanlarla iletişim yolunu çok önceden bulmuş olması hiçte yabana atılacak bir görüş değildir. Dünyayı pilotsuz, motorsuz, benzinsiz binlerce yıldır aynı yolda -yörüngede- uçuran Allah (cc) için bu çok basittir. Konumuza dönersek; ayette 'dişi' bir karıncanın uyarı yaptığı ifade edilmektedir. Günümüzde bilim de bize, uyarıcı fenomen (Alarm pheromone) salgılamının 'dişi karıncaların' işi olduğunu haber vermektedir. (Mizunami, M., Yamagata, N., & Nishino, H. (2010). Alarm pheromone processing in the ant brain: an evolutionary perspective. Frontiers in behavioral neuroscience, 4, 28) Ve en son haber: “Devrim niteliğinde bir adım! Hayvanlarla konuşmak mümkün olacak!” (Haber 7, 16.07.2025)

Müminun 80: Geceyle gündüzün birbiri ardına gidip gelmesi onun emriyledir. cevap: neden dünyanın dönmesi onun emriyledir demiyor da böyle diyor. Çünkü dünyanın döndüğünü bilmiyor.

Ateist arkadaş kendi istediği kelimelerle ayetin neden indirilmediğini sorguluyor, sanki o şekilde ayet inse ona itiraz etmeyecekmiş gibi! Gelelim soruya: Eğer o dönemdeki insanların anlayamayacağı şeyler ile Efendimiz dini tebliğ etse idi, acaba İslam daha baştan yayılamadan önu kesilmez mi idi? Düşünelim lütfen, Efendimizin hadisleri ve Kur'an ayetleri 'açıkça' dünyanın dönmesinden, mikroptan, ozon tabakasından, yüzey geriliminden vs bahsediyor. O'na Ebu Bekir bile inanmazdı belki de! Kur'an'da her döneme ait özel, ilahi kaynaklı olduğuna dair işaretler vardır. Ama bunlar zamana ve insanların bilgi seviyesine göre ayarlanmış mesajlardır. Zaman, bilgi, şartlar olgunlaşmadan bu mucizeler çözülemez! 'Zülkarneyn ayeti, Yer düz müdür, Güneş suda mı batmaktadır?' sorsuna verdiğimiz cevapta dünyanın yuvarlaklığından bahsedildiği zaten görmüştür! Gelelim ayete: Anlamında bir tuhaflık var mı, hayır! Ayrıca ayetlerde (Mü'minun, 78-80) bilgiye, insanın biyolojik ve antropolojik gelişmesine ve kozmolojiye işaretler de vardır. 78. ayette zaten tüm bu nimetlere rağmen, 'Ne de az şükrediyorsunuz!' buyurulmaktadır ki, ateistinde içine düştüğü durum tam da budur! "Sizi kulaklar, gözler ve akıllarla donatan O'dur." (Mü'minun, 78) Ama ateistlerin "Kalpleri vardır ama onlarla kavrayamazlar; gözleri vardır ama onlarla göremezler; kulakları vardır ama onlarla işitemezler. İşte asıl gafiller onlardır." (A'raf, 179)

Lokman 10: O, gökleri gördüğünüz veçhile direksiz yaratmış, yere de sizi sarsmamak için sabit ve ulu dağlar koymuş, orada her çeşit yürüyen hayvan dağıtmıştır. biz gökten yağmur indirdik, her çeşit işe yarar ot bitirdik. yorum: göklerin direksiz oluşuna ve dağlara değinmiştik. Burada soracağım soru şu: işe yarar otların dışında işe yarmayan da bisürü ot var, bunlar ne için.

Biz de cevaba yukarıda değinmiştik. Soruya geçerkes: Ayette geçen kelime, 'feenbetna' fiilidir ki, Türkçede de "nebadat, nebati yağ" kelimeleri aynen kullanılmaktadır. Nebat, 'bitki' demektir. Bitkilerin faydaları konusuna girip konuyu uzatacak değiliz. Ama bu kelimeyi 'ot' olarak çevirsek (ki, 51 meale göz gezdirdim sadece üç tanesinde bu kelime ot olarak çevrilmiş! Onların da ikisinin yazarı Osmanlı âlimi, diğer meal ise kıpçak dilindedir! Osmanlıca'da ot, 'nebat' anlamındadır ki, zaten Arapça orijinalinde de ayette 'Fe-enbetnâ' yani aynı kökten fiil geçmektedir! Kıpçak dilince ise ot: ot ve yabancı bitki anlamlarına gelmektedir. (TDK, Kıpçak Türkçesi sözlüğü, s. 206) Yani 'ot' diye yapılan çevirilerden kasıt da yine 'bitki'dir!) bile yine de günümüzde zehirden ilaç bile yapılırken ateistin bakış açısındaki ufuksuzluk, sıglık gün yüzüne çıkmakta değil midir? Bir ot direkt insanın işine yaramıyorsa, o insanın işine yarayan diğer canlının işine yarıyordur ki, bu da dolaylı yoldan yine insanın da işine yarıyor demektir. Gübre böceğini görse ne işe yaradığını sorgulayacak bu arkadaşlar ki, bu böcek toprağı kazarak havalandırıp karıştırmakta, gübre gömerek de toprağın organik madde içeriğini arttırmaktadır. Bu ateist arkadaş 'Kelebek etkisi'nden de haberdardır olmadığı gibi, sanki ekosistemin şifresini çözüp her canlının sistemdeki yerini keşfetmiş gibi bir de bilgiçlik taslamaktadır.

Yasin 40: ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir, her biri feleklerinde yüzerler. yorum: işte bu da güneş ve ayın ikisinin de dünya etrafında döndüğü anlamına gelen bir ayettir.

Ateist bakış açısı, ay ve güneşin aynı yörüngede olduğunu iddia eder bu ayetten hareketle, ama bakalım gerçek öyle mi? Yasin, 38. ayet, güneşin kendine ait ve Yasin, 39. ayet 'ay'ın kendine ait yörüngesi olduğunu ve en son Yasin, 40. ayet de ise, 'küllün: Herbirinin' yörüngesinde

aktığından bahsedilmekte iken bu ateist arkadaş bu bilimsel mucizeden bile dinsizlik mesajı çıkarmaya başaramamıştır! Detaylara bakalım: Öncelikle ay ve güneş kelimelerinden sonra geçen felek (Arapça'da astronomi ilmi bile 'Felekiyyûn' veya "ilmu'l-felek" kelimeleri ile ifade edilir) kelimesi (Yasin, 40) 'marife' değildir yani elif-lam takısı almamıştır. Arapçada marife, 'bilinen, meşhur, tanınan' şeyler için kullanılır. İngilizcedeki 'the' kelimesi de aynı görevi görür. Ama ayette geçen felek kelimesi marife değil 'nekre' bir kelimedir; elif lam takısı almamıştır. Yani ayette 'bilinen tek bir yörüngeden' bahsedilmemektedir. Eğer ayet her iki gök cismi -ay ve güneş- için tek yörüngeden bahsetse idi, felek kelimesinin marife -elif lam takılı ile- geçmesi gerekirdi ve o zaman ateis arkadaş haklı olabilirdi. Ama ayetteki felek kelimesi marife değil nekre geçmektedir. Arapça gramer bilmeyen ve tercüme aktarılamayan (çünkü Türkçede elif lam takısı veya the takısının karşılığı bulunmamaktadır!) bu incelikten habersiz ve sadece Türkçe meal üzerinden hata aramaya çalışan ateistler sonuçta komik durumlara düşmektedir. Ayette, 'küllün: Her biri, fi felekin: Kendi farklı yörüngelerinde' yüzdükleri bizlere bildirilir. Ayetler, hem güneş hem 'ay'ın yörüngelerine işaret ederek (Yasin, 38-40) aslında, Kur'an'ın ilahi kaynaklı olduğunu da tüm dünyaya ilan etmektedir.

Ay'ın yörüngesi ve kurumuş hurma dalı

"Biz Aya da 'menziller' takdir ettik. Nihayet hurma salkımının eski kurumuş eğri dalı gibi bir hale dönmüş olur." (Yasin, 39) İşin ilginç ayette Ay'ın menzillerinden, yollarından bahsedilmesidir. Artık biliniyor ki, Ay'ın hem kendi, hem dünya, hem güneş sistemi hem de galaksi çevresinde izlediği birden çok yolu, yörüngesi vardır!

Kaf 6: üzerindeki göğe bakmıyorlar mı ki? Onu nasıl bir kudretle bina ettik, nasıl donattık? On da hiç bir yarık göremiyorlar mı? yorum 1: şimdiye kadarki ayetlerin bazılarında belirttiğim çoğunda belirtmediğim bir husus da "Bunda bir kudret, bir nişan görmüyorlar mı?" şeklinde ifadeler var. ya cahil bir adam, göğe bakar, neyin nasıl olduğunu bilmez, biri çıkar der ki, işte bunlar Allahın nişanıdır, daha neden inanmıyorsun. burada adamın vereceği iki cevap vardır. a) ne malum, onun yaptığı. ki nedense birçok insan, şu andaki Müslümanların hepsi dahil bu soruyu soramıyorlar. b) vay beee, doğru. işte bu da tipik bir cahil davranışı hemen kanıyor. Muhammed döneminde inananların çoğu b şıkkını uygulamışlar, çünkü adamlar bu sorularına cevap arıyorlar ve cevabı veren tek kişi var, Muhammed.

İyi de ne malum Allah'ın yaratmadığı?! Bir şeyin 'nasıl' çalıştığını bulmak, o şeyin 'kim' tarafından yapıldığını ilan etmeye engel midir? Veya asıl soru: Ey ateist arkadaş sen bu düzeni ne ile açıklıyorsun?! Evrim mi, natüralizm mi?! (Bu iddiaları 'Evrım', 'Ateizm Yanılgısı' ve 'Ateist Akıl' adlı yazılarımızla cevapladık!) Ey ateist arkadaş! Buyur sen "kainatın yüce ve ilim

sahibi bir yaratıcı tarafından yaratılmadığını ispat et!” Evet, binlerce yıldır tanrısız birçok fikir ileri sürüldü ama hiç biri bilimsel bir temele oturtulamadı. Ama ‘Big Bang, Akıllı Tasarım, Quantum, İzafiyet’ gibi birçok görüş bizi hep akıllı ve amaçlı bir yaratılışa götürmektedir. Ortada bir düzen varsa düzeni koyan da olmalıdır, bu sonuca ulaşmak için fazla âlim de olmaya gerek yoktur, azıcık akıl yürütme, kıyas ve mantık bilgisi yeterlidir! Ayrıca unutmayalım ki, Kur’an’da buyurulduğu gibi “Kulları içinden ancak bilenler, Allah’ın büyüklüğü karşısında heyecan duyarlar.” (Fatır, 28) “Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O’nun delillerindendir. Şüphesiz bunda, âlimler için gerçekten ayetler vardır.” (Rum, 22) “Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile müminler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar.” (Nisa, 162) Bilimle uğraşan araştırmacılar da Yaradan’a ulaşmaktadırlar. Objektif olmak amacıyla özellikle Müslüman olmayan bilim adamlarından birkaç örnek verelim: Isaac Newton: "Güneş sisteminin, gezegenlerin ve kuyruklu yıldızların harika sistemleri yalnızca akıllı ve güçlü bir varlığın kudretiyle sürebilir." (Principia, Newton, 2nd edition; J. De Vries, Essentials of Physical Science, B. Eerdmans Pub. Co, Grand Rapids, SD, 1958, s.15) Francis Bacon: "Dünya Allah'ın yarattığı bir varlıktır." (Idolphin.org/bumbulis) Samuel Morse: "Bilgim arttıkça dinin ilahi kaynağının kanıtları daha da netleşiyor, Allah'ın büyüklüğü anlaşılıyor, gelecek ümit ve zevkle aydınlanıyor." (Henry M. Morris, Men of Science Men of God, s. 47) William Dembski: "Bilim adamları yaratıcı değil, kaşıftırlar." (discovery.org/erse/erseviews/theac.html) Louis Pasteur: "Doğayı ne kadar çok incelersem, Yaratıcı'nın eserleri karşısında inancım o kadar çok artıyor. Bilim, insanı Allah'a götürür." (Henry M. Morris, Men of Science Men of God, s. 60; Jean Guittou, Tanrı ve Bilim) Prof. Cecil Hamar: "Bilim dünyasında gözümü nereye çevirsem yücelerin yücesi bir Yaratıcı'nın varlığını gösteren eşi bulunmaz kanun ve düzenler gördüm." (John Clover Monsma, The Evidence Of God In Expanding Universe, s. 267) Prof. Albert Macomp Winthis: "Bilimsel çalışmalar benim Allah'a imanımı daha da kuvvetlendirdi. Ve eskisinden çok daha sağlam ve metin bir hale getirdi." (John Clover Monsma, The Evidence Of God In Expanding Universe, s. 205) Prof. Owen Gingerich: "Evrenin yaratılışını planlayan ve yöneten, üstün bir akıl sahibi olan Allah'a inanıyorum." (John Marks Templeton, Kenneth Seaman Giniger, Spiritual Evolution - Scientists Discuss Their Beliefs, s.50-51) Prof. William Lane Craig: "Hem felsefi alanda hem de bilimsel alanda evrenin başlangıcı olduğu anlaşılıyor. Var olan bir şey, varlığının sebebine sahiptir. Bu sebep, sebepsiz, sonsuz, değişmeyen, zamansız ve maddesizdir." (leaderu.com/truth/3truth11.html) Albert Einstein: "Bilimle uğraşmak, insanı dine götürür." (Letter to a child who asked if scientists pray, January 24, 1936; Einstein Archive 42-601) Fizikçi Max Planck: "Hangi sahada olursa olsun, bilimle ciddi şekilde ilgilenen herkes, bilim mabedinin kapısında, 'İman et. İman, bilim adamlarının vazgeçemeyeceği bir vasıftır.' yazısını okuyacaktır." (J.De Vries, Essential of Physical Science, Wm B.Eerdsman Pub. Co, Grand Rapids SD1958 s. 15) Prof. Malcolm Daneken Wintis: "Evrene hükmeden bir zeka bulunmaktadır." (John Clover Monsma, The Evidence Of God In Expanding Universe, s. 220) Dr. Henry Fritz Schaefer: "Bilimin bir anlam kazandığı ve bana zevk verdiği anlar, kendi kendime 'İşte bu Allah'ın yaratması' dediğim anlardır." (Jeffrey L. Sheler and Joannie M. Schrof, The Creation, US News & World Report, Vol.111, No. 26, s.62) Paul Davies: "Öyle görünüyor ki biri doğanın rakamlarını, evreni yaratmak için hassas bir ayara oturtmuş. Fizik kanunları son derece saf bir tasarım ürünü görünüyor. Evrenin bir amacı olmalı." (Paul Davies, Superforce, s. 243) Nobel ödüllü William Phillips: "Allah, bize içinde yaşayabileceğimiz ve keşfedebileceğimiz muhteşem bir dünya verdi." (John Marks Templeton, Kenneth Seaman Giniger, Spiritual Evolution - Scientists Discuss Their Beliefs, s.14) Newsweek dergisinin 20 Temmuz 1998 tarihli 'kapağı' ile konuyu bitirelim. "Science Finds God: Bilim Tanrıyı Buluyor."

Gökte yarık yok, diyor. yarık, ancak katı bir cisimde olur. bu ise göğün katı,sınırlı bir şey olduğunu gösteren en bariz ayet bence.

Gökte yarık yok ama galiba anlayışta biraz ‘çatlak var galiba! Çünkü ayette zaten gök için ‘zeyyenna: süsledik’ kelimesi geçmekte yani edebi bir anlatım olduğu açıkça ayette ifade edilmektedir! Allah yarık derken, ‘hata, eksik, noksan ara, bulamazsın!’ buyuruyor. Ayetin

öncesi zaten uyuma işaret etmekte değil midir? Mülk, 3: “Yedi göğü birbiriyle tam bir ‘uygunluk’ içinde yaratan O’dur. Rahmanın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin.” Kelimeni mecaz ifade ettiğini anlamamak için illa yarığı belli kafalarda mı aramak lazım?! “Katı” olan bir insan için bile “çatlak kafalı” denilse, bu ateist mantaliteye sahip arkadaş emimin kafada “katı bir maddi” çatlak aramaya başlayacaktır...!

Mülk 19: O kuşları havada tutan yalnız esirgeyendir. yorum: yooo, kanatlarındaki hava kesecikleri sayesinde kuşlar havada kalır.

Tüm ateistler gibi bu arkadaş da, yapan ile yapmakta kullanılan araçları birbiri ile karıştırmaktadır! Bu klasik ateist bakış açısına, ‘Ateist Akıl’, ‘Ateizm yanılgısı’ ve kuş kanatları meselesine cevabının da içinde olduğu; ‘Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e Cevaplar’ adlı yazılarımızda tekrar tekrar karşılaştığımızı hatırlatıp konumuza geçelim: O kuşu bu özellikte yaratan kimdir? Uçaklar şans eseri mi icad edilmiştir? Yıllarca süren denemeler, örnek alınan kuşlar sayesinde başarıya ulaşmadı mı? ‘Kuş beyinli’ bir yaratık nasıl uçtu peki?! Kuşların doğuştan zahmetsizce bu yetenekle ve biz de onları örnek alalım diye yaratılmaları, ancak Allah’ın rahmetinin delili değil midir?! Zaten ayetin sonunda Allah’ın rahmet sıfatına işaret edilmesi de boşuna değildir! Ateist bakış açısı ile uçaklar da kanatları sayesinde havada kalmakta ve uçmaktadırlar! Uçak mühendisleri alınmasın, ateist zeka ile ancak bu sonuca ulaşılmaktadır!

Kıyamet 9: Güneş ve ay birleştiği zaman. yorum: böyle bir şeyin olması dünyanın da güneşle birleşmesini gerektirir, çünkü ay dünyanın bir uydusudur, ancak dünya güneşle birleşirse ay da birleşir. Ama Muhammed bunu bilmiyordu, ikisinin de dünya etrafında dönen birer cisim olduğunu sanıyordu. Her neyse, güneş ile dünya birleşirse bundan daha büyük kıyamet mi olur daha, ama Allah daha saymaya devam ediyο, yıldızlar düştüğü zaman, dağlar yürüdüğü zaman.

Peygamberimizin evrenle ilgili bildirdiklerine yukarıdaki yazılardan ulaşabilirsiniz. Burada da ne yazık ki yine Ateist arkadaş okuduğunu da anlamamış! Surenin adı bile ‘Kıyamet!’ Ayet normal bir zamandan bahsetmemektedir ki! Kıyamet 8. ayette, “Ay karardığı zaman” buyuruluyor. Yani Ayın güneşten aldığı ışığı artık yansıtmayacağı (Razi, XXX/220; Zemahşeri, IV/191) ayette açıkça ifade ediliyor! Çünkü surenin adından da anlaşılabilceği gibi, mevzu bahis olan konu ‘kıyamet’ sahnesidir. Artık kıyamet kopmaya başlamış ve dengeler bozulmuştur, Ay-güneş-dünya için yörünge/denge kavramları son bulmuştur. Ve ayet devam ediyor, ateistin ‘olması gerekir ama bilmiyor’ dediklerine, “sığınacak herhangi bir yer yok” (Kıyamet, 11) diyor ayet, çünkü dünyada da düzen bitmiştir! Zaten Kur’an’daki diğer kıyamet alametlerine de bakınca, kıyametin evrendeki dengeler zincirinin bozulması ile vuku bulacağı rahatlıkla görülmektedir: “Yer o yaman sarsıntı ile sarsıldığı, Yer, içindeki ağırlıkları çıkarıp dışarı attığı ve insan: "Ona ne oluyor?" dediği zaman. O gün yer, Rabbinin ona vahyetmesiyle haberlerini anlatacaktır.” (Zilzal, 1-5) “Sur’a bir tek üfleme üflendiği, arz ve dağlar yerlerinden kaldırılıp şiddetle birbirine çarpılarak darmadağın olduğu zaman, İşte o gün olacak olur. O gün gök yarılmış, sarkmıştır.” (Hakka, 13-16) “O gün Sur’a üflenir, bölük bölük gelirsiniz. Gök de açılmış, kapı kapı olmuştur. Dağlar yürütölmüş, serap olmuştur.” (Nebe, 18-20) “Dağlar serpildikçe serpildiği dağılıp toz duman haline geldiği.” (Vakia, 5-6) “O gün gök erimiş bir maden gibi olur. Dağlar da erimiş renkli yün gibi olur.” (Mearic, 8-9) “Göğü, kitap dürer gibi dürdüğümüz zaman, yaratmaya ilk başladığımız gibi, katımızdan verilmiş bir söz olarak onu tekrar var edeceğiz.” (Enbiya, 104) “(Ey Muhammed!) Sana dağlar(ın kıyametteki durumunu) sorarlar, de ki: "Rabbim onları ufalayıp savuracak. Böylece yerlerini dümdüz boş bir halde bırakacak. Orada ne bir çukur, ne de bir tümsek göreceksin.” (Taha, 105-107) Evet, termodinamiğin ikinci yasası devreye

girecek ve Big Bang tersine işleyecek, her şey tek noktada buluşacak! Ama ateist arkadaş okuduğunu anlamamış ne yazık ki ve üstelik bir de eleştirmiş!

Şems 3-4: Güneşe parlaklık veren gündüz hakkı için, güneşi örten gece hakkı için. Yorum: bir kere gündüz de gece de güneşin sayesinde olur. Güneşten bağımsız şeyler değildir.

Sayın ateist arkadaşım, surenin adı zaten Şems yani 'güneş' suresi. Bunları herkes zaten bilir (aşağıdaki 'Şems, 2' soru ve cevabına bakınız.) Ama ayetlerde gündüz ve geceye özellikle dikkat çekilmektedir! Ayetler (Şems, 1-8) çok çeşitli konuları sıralayıp okuyucunun dikkatini çektikten sonra asıl mesajı vermektedir: Şems, 9: "Kendini arındıran kurtuluşa ermiştir!" Gece, kötülük ve karanlık; gündüz iyilik ve aydınlık arasında kalan ey insan, ancak arınır/temizlenirsen kurtulursun! Ayetler 'arınmak' odaklıdır. Zaten 8. ayette "Sonra da insana iyilik ve kötülük kabiliyeti verene andolsun ki" buyrulur insanda var olan iki yönlü iradeye dikkat çekilip iyilik vurgusu ön plana çıkarılır. Ateist arkadaş "edebi anlatımı anlamayınca" ayetin asıl mesajı olan insanın sorumluluğu, nefsinin arındırmanın kurtuluşa ereceği, onu kötülüklerin akışına bırakanın ise büyük kayba uğrayacağı mesajını da ıskalamış olmaktadır. Ey ateist zihniyet! "Arınmağa niyetin var mı? Seni Rabbinin yoluna ileteyim mi?" (Naziat, 18-19) Bu arada Şems, 3 ve 4. ayetlerde

Şems, 2. ayet: Ay güneşi mi takip eder?

"And olsun, güneşe ve onun aydınlığına. Ona tabi olduğu zaman aya." Ayette önce güneş, sonra o güneşin ışığı sonra ay kelimesi geçmekte ve tabi olmak/uyumak kavramı kullanılmaktadır. (Şems, 1-2) Yani Ay'ın, kendinden önce gelen güneş 'ışığını' takip ettiğini görüyoruz. Ay ışığını güneşten alır, ışığında ay güneşe tabidir! Zaten Yunus 5. ayette de, güneşten 'ziya' (ışık kaynağı) olarak bahsedilirken, Ay'dan ise nur (aydınlık) olarak bahsedilmektedir. Çünkü ziya, 'ışık kaynağı', nur ise 'ışığın yansıması'dır.

Demir'in inmesi : "Demiri indirdik ki onda büyük bir güç ve insanlar için yararlar vardır." (Hadid, 25)

Yaşlı yıldızlar süpernova halini alıp, merkezinde oluşan fazla miktarda demirin etkisi ile patlayarak demiri galaksiye saçarlar. Çöl tozlarında bulunan demir Fe+3 formundadır ve bitkiler için kullanışlı değildir. Fakat bu demir bulutlar içerisinde bilinmeyen bir mekanizma ile Fe+2 formuna dönüşmekte ve bu şekilde yağmur ile yeryüzüne dönerek bitkilerin demir ihtiyacını önemli oranda karşılamaktadır. (Saydam A.C. , İklim Kontrolü, Bilim-Teknik Dergisi, Ekim 2002, s. 39-48; Havadan Tozdan, s. 38) Demir katastrofu adı verilen ve erimiş demirin dünyamızın çekirdeğini 'inmesi' ve bu şekilde dünyanın manyetik alanının oluşması sonucu oluşan 'güç'ün dünyamızı güneşin zararlı ışınlarından koruması da ayrı bir nimettir.

Ay yarıldı mı?

Ay'ın sadece dünyadan gözüken yüzünde büyük bir parçanın kopup sonra birleştiği hakkında dünyada ünlü "Nature" dergisi ile "space" gibi sitelerden makaleler yayınlanmıştır: (nature.com/news/moon-s-largest-plain-is-not-an-impact-crater-1.16041; space.com/30795-earth-gravitational-pull-cracks-moon.html; livescience.com/65298-impacts-cracked-the-moon.html; science.time.com/2012/12/06/all-cracked-up-a-surprising-look-inside-the-moon) Ayrıca yarılmanın gerçekleşmediğini, ayetin kıyamette olacak bir sahneden bahsettiğini savunan âlimler de vardır. "Ayın yarıldığını haber veren rivayetler, ahad derecesinde olup, tevatür seviyesine ulaşmamaktadırlar. Ayet, kıyamet ve iman işlendiği bir surede geçmektedir." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, s. 432) Elmalılı M. H. Yazır, ayın hem Resulullah döneminde yarıldığına hem de kıyamet yaklaştığında büsbütün yarılıp kıyametin kopacağına işaret ettiğini ileri sürerek iki görüşü birleştirir.

Kur'an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri

Kur'an, icaz, belagat

İnsanların kendi zihinlerindeki bilgi ve kurallar çerçevesinde bir vahiy kitabı bulmak maksadı ile Kur'an'a yaklaşımları, sonuçta algı/anlamada yanılgı ve yanılsamalara neden olmaktadır. Kur'an insan ürünü bir kitap değildir, ilahi kaynaklıdır ve metni de edebi/sanatsal bir mucizedir. "Kur'an'ın 'anlatım üslubunda' çeşitlilik vardır." (İsa Kanik, Kur'an'ın Edebi Anlatım Üslubundaki Çeşitlilik, Çankırı Karatekin Üniversitesi Karatekin Edebiyat Fakültesi Dergisi, 2018, cilt: VI, sayı: 1, s. 68-87) Kendi üslubu ve dili/mantığı içinde Kur'an'ı anlamaya çalışmayanlar, önce kendi ön kabulleri çerçevesinde bir metin ile karşılaşmayı beklerken, İlahi kaynaklı bu metinler umdukları şablonlara uymayınca, o kutsal metinleri kendi kuralları çerçevesinde (tefsir usulü) anlama çabasına girmek yerine onu eleştirmeye, inkara yönelebilmektedir. Kur'an ilk indiği ortamın dil ve edebiyat özelliklerini usul/metot olarak benimsemiş ve o ortamın edebi kurallarına uygun bir çerçevede inmiştir. Kur'an çekirdek kadrosunu Arabistan'da kurmuş, bu çekirdek kadro daha sonra İslam'ı tüm dünyaya yaymıştır. "Kur'an, inmiş olduğu zaman dilimine ait yer alan obje ve unsurları bir araç olarak kullanmakta ve onlar vasıtasıyla evrensel mesajlar vermektedir." (Cüneyt Eren, Kur'an metninin dil özellikleri, EKEV akademi dergisi Yıl: 18 Sayı: 59 (Bahar 2014, s. 139) Kur'an'ın 'dili ve tefsirini' anlamak için önce Arap dili ve edebiyatını iyi bilmek gerekmektedir. "Kur'an'ın 'anlamı sade' olsa da 'ifade tarzı edebi ve sanatsal' içeriklidir." Kur'an vahyedildiği dönemdeki "Konuşma dili" üzerine indirilmiştir. "Kur'an, 'kitabî' (yazımsal) bir metin değil, 'hitabî' (sözel) bir metindir." (Cüneyt Eren, s. 137, 156) Muhammed Hamidullah, "Kur'an zaman zaman gramere uymayabilir. Bu durum Kur'an'ın kendi dilini yine kendisinin oluşturmasından kaynaklanmaktadır." (Soner Gündüzöz, Kur'an'da yerleşik gramer kurallarına aykırı dil yapıları ve Kur'an'ın lehçe haritası üzerine bir inceleme II, s. 132) görüşünü ifade ederken aslında, Kur'an'ın aynı zamanda Arap dili ve edebiyatının oluşmasına yaptığı katkının da altını çizmektedir. (Bu konu, Ateistlere Cevap adlı yazımızdaki "Kur'an'ın yazılması mümkün değildir" şeklinde başlayan soru cevabında da ele alınmıştır.) İlk muhatap kitlesi, şiir ile yoğrulmuş ve edebi dile hakim bir kitle olduğu için Kur'an'da bu metotla ama kendine has orijinal bir edebi dil ile indirilmiştir. "Kur'an, Arapça inmiş olmakla birlikte kelimelerin seçiminde, cümlelerin oluşmasında ve konuların ifadeye dökülmesinde Arapçadaki yaygın şekillere göre farklılık gösteren, kendine has eşsiz bir anlatım tarzına sahiptir." (Kur'an, DİA, XXVI/394) Edip Velid b. Muğire'nin "Arap şiirini, kasidesini, recezini benden daha iyi bilen yoktur. Muhammed'in söylediği Kur'an bunlardan hiçbirine benzemiyor" şeklindeki (Hakim, II/506-507) itirafı Kur'an'ın eşsiz özgünlüğünü açıkça göstermektedir. Bu nedenle de ayet sonları uyumu (fasıla), ayetlerin uzunluk ve kısalığı vb. durumlar sureden sureye, hatta bazen bir sure içerisinde bile değişiklik gösterebilmektedir. Seyyid Kutub'un ifadesiyle "Kur'an üslubunun büyüleyiciliğini, onun hem şiirin hem nesrin -düzyazının- tüm özelliklerini bir araya toplayan emsalsiz nazmı teşkil eder." (Kur'an'da Edebi Tasvir, s. 155) "Kur'an'da lafız ve mana dengesi tam bir uyum içindedir. Kur'an ifadelerini oluşturan kelimeler öyle seçilmiştir ki, kısa ve özlü anlatımın tercih edildiği yerlerde mana ihmal edilmediği gibi muhtevanın ayrıntısına girilmesi gerektiği yerlerde de söz israfına gidilmez. Rummani'nin belirttiğine göre "Anlamı uygun ve güzel lafızla zihinlere ulaştırmak" demek olan ve üst, orta ve alt tabakaları bulunan belagatın en yüksek derecesini Kur'an'ın belagatı oluşturur. Bu bakımdan Kur'an'ın, hem Arapların hem Arap olmayanların benzerini ortaya koyamayacakları bir i'caz özelliği vardır." (Rummani, Nüket fi İcazi'l-Kur'an, s. 69-70) Kur'an'a objektif yaklaşan oryantalistler de Kur'an'ın bu üslup ve edebi yönünü övmüşlerdir: "Mekkeliler hâlâ ondan mucize istiyorlardı ve Hz. Muhammed (sav), dikkate değer bir cesaretle ve kendinden eminlikle misyonunun teyidi olarak Kur'an'ın kendisine başvurdu. Tüm Araplar gibi onlar da lisan ve konuşma sanatında uzmandılar. Eğer Kur'an onun kendi yazması olsaydı, diğer kişiler onunla rekabet edebilirdi. Bırakalım onun gibi on ayet yazsınlar. Eğer yazamazlarsa (ki kesinlikle yazamazlar) o zaman Kur'an'ı açık bir mucize olarak kabul etsinler." (Oxford Üniversitesi'nden Arap dili uzmanlarından Hamilton Gibb, Arabic Literature an

Introduction; Mohammedanism, p.33) “Kur’an Cebrail tarafından Hz. Muhammed (sav)’e iletilmiş, kelimesi kelimesine Allah’ın bir vahyidir. Kendisi ve Allah’ın peygamberi Hz. Muhammed (sav)’in doğruluğunu teyit eden bir mucizedir. Mucizevi niteliği kısmen tarzında yatar -o kadar mükemmel ve yücedir ki hiçbir insan ve cin en kısa suresiyle kıyaslanabilecek tek bir sure yazamaz- kısmen de öğretisinin içeriğinde, gelecek hakkındaki bilgilerinde ve Hz. Muhammed (sav)’in asla kendi kendine elde edemeyeceği bilgilerin olağanüstü derecede doğruluğunda yatar.” (Dorman Harry Gaylord, Towards Understanding Islam, p. 3) “Kur’an dili içerdiği lafızları, lafızların harflerinin kulağa hoş gelecek tarzda birbirleriyle uyumlu sıralanışı, bu lafızların cümle içerisindeki dizilişi, muhatabını adeta büyüleyici bir atmosfer iklimine cezpt etmektedir. Yani, onun edebi ahengi muhatabını adeta büyüleyecek tarzdadır. Öyle büyüleyicidir ki, Arap belagatında otorite sayılan düşmanları dahi, onun karşısında teslimiyetlerini itiraf etmişlerdir.” (Naish John, The Wisdom of the Qur’an, Preface, p.VIII) “Misyonunun gerçekliğinin bir kanıtı olarak ne zaman Hz. Muhammed (sav)’ten bir mucize istense, O, Kur’an’ın İlâhi kaynağının bir kanıtı olarak Kur’an ifadelerini ve kıyaslanamaz üstünlüğünü kullanmıştır. Aslında Müslüman olmayan kişiler için bile hiçbir şey onun anlaşılır bir bütünlüğe ve kavrayıcı bir tokluğa sahip dilinden daha harika değildir. Gösterişli ahenklerle dolu seslerin bolluğu ve olağanüstü ritimler, en düşmanca ve kuşkuyla yaklaşan kişilerin değişmesinde önemli olmuştur.” (Paul Casanova, L’Enseignement de l’Arabe au College de France) “Arapça Kur’an’a ‘aşına olan herkes’ bu dini kitabın güzelliğini övmeye hemfikirler. Biçimindeki ihtişam o kadar üstündür ki, herhangi bir Avrupa lisanına tercüme edildiğinde gerektiği gibi takdir edilemeyebilir.” (Edward Montet, Traduction Francaise du Coran, Kur’an’ın Fransızca Tercümesi) “Orijinal Arapçası ile Kur’an insanı harekete geçiren bir güzelliğe ve cazibeye sahiptir. Özlü ve üstün stili, genellikle kafiyeli olan, birden çok anlamlar içeren kısa cümleleri, kelime kelime tercümesinde ifade edilmesi son derece zor olan anlamlı bir etkiye ve patlayıcı bir enerjiye sahiptir.” (John Naish, The Wisdom of the Qur’an) “Kur’an evrensel olarak, Arapların en asil ve kibar olan Kureyş lehçesinde, en güzel ve ‘saf bir dille’ yazılmıştır. Kur’an’ın stili güzel ve akıcıdır ve birçok yerde özellikle de Allah’ın haşmeti ve nitelikleri tarif edildiği zamanlar yüce ve görkemlidir. O kadar başarılıdır ve dinleyicileri o kadar hayrete düşürür ki, bazı muhalifleri bunun bir büyücülük ve sihir etkisi olduğunu düşünmüşlerdir.” (George Sale, The Koran: The Preliminary Discourse) “Kur’an, gerçekliğin, hikmetin ve üslup sadeliğinin mucizesidir.” (Aziz Bosworth Smith, Mohammed and Mohammadanism) “Kur’an, elimize her aldığımızda kısa bir süre içinde bizi cezbeden, hayretler içinde bırakan ve en sonunda önünde eğilecek kadar hayran bırakan bir eserdir. Kur’an’ın üslubu, içeriği ve amacına uygun olarak çok kuvvetli, yüce ve muhteşemdir. Bu kitap tüm çağlar boyunca en etkili kitap olarak kalacaktır. (Goethe’den alıntı: T. P. Hughes’un Dictionary of Islam) “Kur’an seçkin güzellikte bir kafiyeye ve kulağı büyüleyen bir ahenge sahiptir. Gerçekte, hem şiir hem nesirdeengin ve verimli olan Arap edebiyatı içinde onunla kıyaslanacak hiçbir şey yoktur.” (Alfred Guillaume, Islam) Maxime Rodinson da “Hz. Muhammed’in belagat ve fesahat de son derece ileri olan Araplara hiç bilmedikleri yeni bir edebi üslup ile meydan okuduğunu” söylemektedir. (Prof Dr. Abdülaziz Hatip, Kur’an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 197) “Arapça Kur’an’ın yüce belagatini zayıf da olsa yansıtacak bir şeyler üretme girişimim, mesajın kendisinin yanı sıra, kompleks ve zengin kafiyeleriyle çeşitlenmiş insanlığın en büyük edebi başyapıtı olan Kur’an’ın karşısında sönük kaldı. Muhteşem şekilde süslenmiş orijinaliyle kıyaslandığında (meallerin) donuk ve düz seslere sahip olması şaşırtıcı değildir.” (Arthur J. Arberry, The Koran Interpreted, Açıklamalı Kur’an) “Taha Hüseyin’in dediği gibi, "Kur'an ne şiir, ne de düz yazıdır. O sadece Kur'an'dır." Kur'an'da icaz, iltifat, nida, teşbih... gibi daha pek çok özellikler onun üslup özelliğidir.” (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 160)

“Ben-Biz, Sen, O” ifadelerinin geçişi

“Allah Kur'an'da niçin ‘Biz’ diyor? Nasıl ki Türkçede siz ifadesi bir saygı manası içeriyorsa, Allah’ın ‘Biz’ ifadesinde de azametine vurgu vardır. Allah (cc) zatından bahsettiği ayetlerde ise

'ben' buyurmaktadır.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 159) Arapçanın dil özelliği olarak ve hatta başka dillerde de azamet, yücelik ifadesi olarak bazen bir kişi için, birinci çoğul şahıs olan “Biz” ifadesi kullanılır. 'Nûnu'l-azame' denilen ve Arapçada azamet cem'i olan "nun" zamirinin kullanılmasına Arap dili-belagatinde çok sık rastlanır. Bu üslup, ‘iş yapanın büyüklüğüne, yapılan işin önemine, sebeplik yönünden söz konusu icraatlarda çok vasıtaların rol oynamasına, Allah’ın onlara değer vermesine’ işaret eder. (kuran-ikerim.org/allahin-biz-zamirini-kullanmasi) Bu ifadeden maksat ‘çokluk değil, güç ve kudretin büyüklüğünü’ belirtmektir. Fakat Allah’tan birinci tekil şahıs yerine birinci çoğul şahıs (ben yerine biz) kullanılıp ve istisnai olarak azametini ifade için “siz” ifadesi geçse de Allah’tan üçüncü şahıs olarak bahsedildiğinde hep üçüncü tekil “O” zamiri kullanılır, hiçbir zaman üçüncü çoğul şahıs “Onlar” ifadesi kullanılmaz. Çünkü O Allah (cc) tek ve bir olandır.

Kur’an’da aynı ayette "Sen, O" ifadelerinin geçmesi

Kur’an-ı Kerim’de Cenab-ı Hakk’ın birliği, zatında, fiillerinde ve sıfatlarında ortağı olmadığını açıklayan birçok ayet (Bakara, 163, 255; Ali İmran, 2, 6, 18; Maide, 73; En’am, 102; İsra, 42; Mü’minun, 91; Kasas, 70; Saffat, 4; Zuhuruf, 84; Duhan, 8; Haşr, 22-23; İhlas, 1 vs.) bulunmaktadır. İslam’ı diğer dinlerden ayıran en belirgin özelliği tevhid -Allah’ın tek ve bir olduğu- inancıdır. (Mehmet Görmez, Hz. Peygamber Tevhid ve Vahdet, s. 10; ansiklopedi.tubitak.gov.tr/ansiklopedi/islam) Bu temel özellik ortada iken Allah (cc) kendisi için "O, biz" gibi ifadeleri kullanıyorsa, bunun temelinde Arap dili ve edebiyatının özelliklerini aramak gerekmektedir. Arap dilinde 'iltifat üslubu' ile zaman zaman şahıs zamirlerinde değişiklik yapılır. Bu sanatla ayetlerde, mesela üçüncü tekil şahıstan birinci çoğul şahsa geçerek, "O şöyle yaptı." dedikten hemen sonra, "Biz şöyle takdir ettik." gibi bir cümle kullanılabilir. Bu Arap dilindeki sanatsal içerikli ifadelerin bolca kullanılmasının doğal bir sonucudur. Edebi bir dille Arapça indirilen (Şuara, 192-195; Ta-Ha, 113; Zümer, 28; Fussilet, 3; Nahl, 103) Kur’an’da, aynı ayette Allah’u Teâlâ hakkında üçüncü tekil şahıs (O) ile birinci çoğul şahıs (Biz) ifadelerinin kullanımına dair birçok örneği bulunmaktadır: "Sizi bir tek candan yaratan O’dur. Biz ayetlerimizi anlayan kimseler için açıkça bildirdik." (En’am, 98) "Gökten bir ölçüye göre su indiren de O’dur. Biz onunla ölü bir ülkeye hayat veririz. İşte siz de mezarlarınızdan öyle çıkarılacaksınız." (Zuhuruf, 11; Ayrıca Taha, 53, 134, Neml, 60, Lokman, 10, En’am 5, 38, 99, 106; Fatır, 27 vd.) “Huve/o” zamiri Kur’an’da Allah’ın mutlak bir varlık olduğunu gösterir. İhlas suresinin başında yer alan “Kul Huve”de olduğu gibi. Daha önce Allah adı geçmediği halde, 'O' zamiri doğrudan Mutlak varlık olan Allah’ı ifade eder. Çünkü tüm kainatta gerçek rızık veren, koruyan, ilah olan O’dur! Bütün “O”lar, gerçek manada bir tek “O”ya işaret eder. Kainattaki her şey O’nun isim ve sıfatlarının birer yansımasıdır. Kur’an çok renkli, insanı bıkırtmayan mucizeli üslup özelliklere sahiptir. Kur’an insanların alışageldikleri belli bir üslubu takip etmez. Olayları farklı zaman kipleriyle, kişileri farklı kiplerle anar. Örneğin Yüce Allah kendinden bahsederken bazen “Allah”, “Rahman” gibi isimlerini kullanırken bazen zamirlerle “Ben”, bazen “O”, bazen de mühim hadise ve kıyamet gibi inkılaplara gücünün yeteceğini ifade etmek için azamet ifadesi olarak “Biz” zamirini kullanır. Kur’an’da ayetlerin öncesi ve sonrasına (siyak-sibak), konuya (makam) göre bazen gayb (üçüncü tekil şahıs) bazen muhatap kipiyle konuşulur. Örneğin, Fatiha suresinin ilk ayetlerinde gayb (o, üçüncü tekil şahıs) kipiyle Allah övüldükten sonra ‘iyyake’ ifadesiyle birden muhatap (sen) kipine geçilir. Yüce Allah adeta karşısındaymış gibi O’na yalvarıp dua edilir. Bu Kur’an’ın üslubudur. Kur’an’ı anlamak isteyen bu üslubunu kabul edip bu metottan hareketle mesajını anlamaya çalışmalıdır. Bu üslubun kullanılma nedeni, Allah’ın insan zihninde kişileştirilemeyeceği gerçeğinde yatmaktadır. Yani hiçbir şahıs zamiri, kişi zamiri onun gerçek varlığına işaret edemez.” Efendimizin döneminde de bu üslup edebi eserlerde bolca kullanıldığı için hiç bir müşrik bu ifadelerle itirazda bulunmamış, Kur’an’da Allah’ın birliğine aykırı ayet bulunduğunu ima ile bile olsa iddia etmemiştir. Çünkü onlar bu dilbilgisi

kurallarını biliyor ve doğal karşılıyorlardı. Allah'ın birliğine itirazları olsa da, Arap dilinin özelliklerini bildikleri için bu ayetleri itiraz için kullanmak akıllarına bile gelmemiştir.

Kur'an'da biz ifadesinin kullanılması

Allah'ın bizatihi kendisi ile ilgili ayetlerin hem hitap şeklinde hem de fiil sığası/kipinde tekil şahıs kullanılmaktadır. 'Tevhid, ibadet ve ihlas' gibi konularda Allah (cc) hiçbir vasıtayı asla kabul etmemektedir. Mesela, "Ben cinleri ve insanları sırf beni tanıyıp yalnız Bana ibadet etsinler diye yarattım." (Zariyat, 56; Bakara, 186; Taha, 14 vd.) ayetinde olduğu gibi. Ama Allah (cc) icraatlarına bazen yarattıklarını perde yapmak suretiyle, onlara 'değer verdiğini' göstermek için biz ifadesini Kur'an'da kullanmıştır. Mesela Bakara suresinde "Bir halife yaratacağım" (Bakara, 30) dedikten sonra 'kulna: dedik' (Bakara, 35) buyurmaktadır. Allah azze ve celle yaratma fiilinin yalnız kendisinin olduğundan, yaratmada hiçbir sebep, hiçbir vasıta bulunmadığından "Ben yarattım" dedikten sonra 35. ayette "dedik" ifadesini kullanır. Cenab-ı Allah'ın kelimasını (ayetlerini) insanlara tebliğde vahiy meleği, peygamber gibi vasıtalar söz konusu olduğundan, Cenab-ı Allah burada cemi sığasıyla "Biz dedik" ifadesini kullanmıştır. Aynı şeyi Hicr, 9. ayette de görürüz: "Hiç şüphe yok ki o zikri (Kur'an'ı) Biz indirdik." Allah (cc) Kur'an'ın sahibidir, bu sözün tek sahibi O'dur. Fakat bu kelamı Cebrail (as) ile göndermiştir. Muhatap Peygamber Efendimizdir. İşte bu vasıtalara verdiği değeri ifade için ayette "Biz" ifadesi kullanılmıştır. "Biz sana aşikar bir zafer ihsan ettik." Fetih suresi 1. ayetteki biz zamiri de, müminlere verdiği değeri ifade etmektedir. Alusi bu konuda şöyle demektedir: "Allah'ı Teâlâ'nın azamet cem'i ile zaferi kendisine isnad ettikten sonra affetme işini ismi azam olan Allah lafzı celiline isnad etmesi şuna işaret edebilir: Mağfiret etmede hiçbir sebebin müdahale durumu yoktur. Ama Allah zaferi bazı vasıtaları kullanarak verir." (Ruhu'l-Meani, Fetih suresi, 1-2 tefsiri, XXVI/91) Biz kelimesi ayrıca te'kid/pekiştirme için de kullanılır: "Ahirette Allah nezdinde olan nimet, eğer bilerseniz, sizin için elbette daha hayırlıdır. Sizin elinizdekiler tükenir ama Allah'ın elinde olanlar bakidir. Biz sabredenleri, işledikleri en güzel işleri esas alarak ödüllendirecek, kötülüklerini bağışlayacağız." (Nahl, 95-96) Alusi bu ayeti şöyle açıklamıştır: "ve lenecziyennehüm (ödüllendireceğiz) ifadesinde üçüncü tekil şahıstan birinci çoğul şahsa geçilmesi, "Ahirette Allah nezdinde olan nimet, eğer bilerseniz sizin için elbette daha hayırlıdır" cümlesinde yer alan sözü pekiştirme için olup sözünde durmanın önemini hatırlatmak amacına yöneliktir." (Ruhu'l-Meani, Nahl suresi, 95-96 tefsiri, XIV/225) Özetle, "Kur'an'da 'iltifat sanatı' vardır. Bu Arap belagat ilmin de olan bir üsluptur. İltifat ile sayılarda, muhatapta, zamanda, halde, zamir yerini isim kullanılması gibi çeşitli yerlerde, metinde değişikliklere gidilir. Vurgu yapmak, metnin özelliğini yükseltmek, azamet, kudret, samimiyet vurgulamak gibi amaçlar için bu yöntem kullanılır." (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 334) Kur'an'da, Allah için "Rububiyetini (evrendeki her şeyi yaratıp düzenleyen, eğiten, terbiye edeni) ve vahdaniyetini (tek yaratan ve yöneten olduğunu) ifade eden lafızlar çoğul değil tekil olarak gelir. Allah varlıkları şereflendirmek ve onurlandırmak için 'ben yerine biz' kullanır. Kur'an'ı Biz indirdik" (Hicr, 9) Çünkü Kur'an'ın nüzulünde Cibril görevlendirilmiştir." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 100-101) Allah (cc)

Allah (cc) "Zatından bahsettiği ayetlerde 'ben' buyurmaktadır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 159) Zaten, "Başka dillerde de, yüceltmek, büyülemek, tazim etmek için bir kişi hakkında çoğul ifadesi kullanılır. Türkçede de, 'Hoş geldiniz.' ifadesi bir kişi için rahatlıkla kullanılmaktadır." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 223) "Allah kendisi için, 'Ben, biz, O' olarak hitap etmekte ve bu zamirler sık sık yan yana da gelmektedir: "O tek ilahdır, bu yüzden benden korkun." (Nahl, 51) Aslında tam biz Allah'ı kullanışlı bir kavrama indirgeme arzusuyla bir tanım içerisine hapsedmeye hazırlandığımız da, O bizi böylece engellemektedir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 153)

Kur'an'ın aslı yakıldı mı?

Kişisel olarak 1990 yılında bir akrabam vasıtası ile 'ilk' karşılaştığım ateist itham, 'Kur'an'ın aslının yakıldığı, dolayısı ile orijinalliğinin kalmadığı' iddiası idi. Oryantalist ve ateistlerin, birçok noktada olduğu gibi burada da ortak iddiaları özetle şu şekildedir: "Muhammed döneminde Kur'an yazılmamıştır. Ebu Bekir'in kitap haline getirdiği Mushaf, Osman döneminde yakılmıştır. Aslı yakıldığına göre, kopyalananların bozulmadığını kim iddia edebilir?" Ayrıca toplama esnasındaki bazı rivayetlerden hareketlerle de ithamlarına destek bulmaya çalışmışlardır. Şimdi sıra ile iddia ve cevaplara geçelim:

"Kur'an, Cebrail Aleyhisselam vasıtasıyla Muhammed aleyhisselam'a nazil olmuş ve derhal yazılarak ezberlenmiş, Müslümanlar tarafından namazlarda, Ramazan ayında ezberden okunmuş vahyin ifadesidir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 15) Cebrail (a.s) vasıtasıyla, Allah'tan gelen ayetleri Hz. Muhammed hemen ezberler (Müzzemmil 1-4; Sabuni, Kur'an İlimleri, s. 62-63; Ebu Şehbe, Sünnet müdafaası, s. 236; Subhi es-Salih, Mebahis-u fi Ulumi'l-Kur'an, Kur'an İlimleri s. 57) sonra da bu ayetleri hem ashabına yazdırır (Tahir el-Cezairi, et-Tıbyan, Beyrut, 1412, s.101; Ebu Şame el-Maqdisi, Kitabul'l-Murşidi'l-Weciz, s. 44; Heysemi, Mecma-uz Zevaid, I/152; IX/63; Askalani, Feth-ul Bari IX/19; Kesir, Bidayet-u ven Nihaye, VII/340; Dr. Sağır, Tarih-ul Kur'an, s.85-87; Zerkeşi, Burhan, I/238, 256; Ali b.Bürhanü'd-Din el-Halebi, es-Siretü'l-Halebiyye, III/326; Muhammed Hamidullah, Kur'an-ı Kerim tarihi, s. 43) ve ezberlettirirdi. (Buhari, VI/236; İbn Mace, Sünen, I/77; Tirmizi, Sünen, V/171, 173; Dr. Subhi es-Salih, Mebahis-u fi Ulumi'l-Kur'an, el-Faslu'l-Evvel, Cem'u'l-Kur'an ve Kitâbetühü, s. 67; el-Ayni, Umdetu'l-Kari fi Şerh-i Sahih-i'l-Buhari, IX/338; Muhyiddin Nevevi, Riyazü's-Salihin, II/257-258; ez-Zebidi, Sahih-i Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi, XI/242; Hamidullah, Rasulullah Muhammed s. 19; Mecme-ul Beyan, I/16; Sahih-i Buhari, III/149; Müstedrek-ul Hakim; Mecme-uz Zevaid, VII/159-165) "Bu konuda kadın erkek ayırımı yapılmazdı." (Hamidullah, Rasulullah Muhammed s. 195) Böylece daha "Peygamber hayatta iken kadın erkek birçok sahabe Kur'an'ın tamamını ezberlemişti." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 136) "Yüce peygamberin vayh aldığı bütün sözleri, katipler tarafından hemen yazılırdı. Ayetler vahiy katiplerince yazıldıktan sonra bunlar sahabeler arasında yayımlanır, pek çoğu da ezberlerdi. Kur'an'ın yazıldığı sayfalar, bir sandık içinde saklanırdı." (Lord John Davenport, Hz Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 39, 40) Ayetler yazılınca Efendimiz, "yazdıklarınızı çoğaltın ve müminlere dağıtın" buyururdu. (Doç. Dr. Hayrettin Öztürk, Hazreti Peygamber (as) Döneminde Kur'an Ayetlerinin ve Surelerinin Tespit ve Tertibi Hakkında Bir Değerlendirme, s. 217) "Kur'an 'hem ezberden okunmuş hem de vahiy katiplerince yazılmıştır.' İncil'lerin sahip olmadığı bu 'iki yönlü muhafaza' usulüne Kur'an daha başlangıçta sahip idi. Metinleri ezberden okuma işi, okuyucuların birbirlerini kontrol edebilmeleri bakımından büyük bir avantaj sağlıyordu. Kur'an metninin yazı ve hafıza vasıtasıyla 'çift muhafaza' metodu, değerli bir metod olarak kendini göstermiştir. Kur'an'ın Muhammed'in sağlığında yazıya geçirildiğini Kur'an'ın kendisi zaten haber vermektedir. Peygamberin hicretten çok önce, o zamana kadar nazil olmuş metinleri yazıya geçirdiğine, 'hicretten önce' nazil olan şu iki sure işaret etmektedir: Abese, 15-16: "Kur'an, yazıcıların ellerindeki tertemiz ayetlerdir. Kur'an arıtılmış sahifelerdendir yazıcıların ellerinde." Furkan, 5. ayet: "Kur'an'ı başkasına 'yazdırıyor.' dediler." (Ayrıca, Beyyine, 2; Hud, 13; Bakara, 23) Evet, böylece "Kur'an'ın Hz. Muhammed'in sağlığında yazıya geçirildiğini Kur'an'ın kendisi de haber vermektedir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 209, 212-213) "Kur'an Müslümanlarca hem ezberlenmiş ve hem de Muhammed'in sağlığında yazıyla tespit edilmiştir. Sıhhat/doğruluk açısından Kur'an'ın hiçbir sorunu yoktur." (Bucaille, s. 389) "Kur'an-ı Kerim 'ilk indiği andan itibaren' Mekke devrinde yazılmaya başlanmıştır. Richard Bell, "Kur'an Ebu Bekir döneminde toplanmaya başlandığın da 'tamamen' yazılı formdaydı." (Bell, The Quran, s. VI) tespitini yapmaktadır. Yine Hz. Ömer'in Müslüman olması da, Taha suresinin 'yazılı olduğu sahifeleri' okuması ile gerçekleşmiştir." (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 111) "Ashab tarafından ezberlenen ve koyun derisi parçalarına ya da mevcut diğer şeylere kaydedilecek olan vahiyler, Efendimizin ömrünün sonuna kadar yazılmaya devam edilmiştir." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 199) Ayrıca "Kur'an'ın çoklu okumalara izin vererek çağlar boyunca güncelliğini korumuş olması da başlı başına hayranlık uyandıran bir edebi başarıdır." (Dr. Adrien Chauvet, Kur'an'ın Kozmografik Okumaları, s. 31; <https://ajis.org/index.php/ajiss/article/view/3175>) "Mekke'de nazil olan ayetler Mekke'de yazıya

geçirilmiştir. Rafi Bin Malik el-Ensari, Akabe biatına katıldığında peygamber aleyhisselam o zamana kadar nazil olan tüm ayetleri yazılı olarak ona vermiştir.” (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 126) “Kur'an-ı Kerim daha ilk anlardan itibaren yazı ile tespit edilmiştir. Hz. Ömer'in Müslüman olması, Peygamberimizin, 'Kur'an dışında benden başka bir şey yazmayın, yazdıysanız imha edin' hadisi buna delildir. Nöldeke bile, 622 yılından evvel Kur'an'ın yazılmış kısımlarının olduğunu kabul etmektedir. (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 64) Zaten, "Nazil olan her ayeti Müslümanlara okuyor, hemen ezberleniyor ve adeta bu konuda yarışıyorlardı. Kur'an'ın yazılı belgeleri ise Nebi (as)'in evine konuluyordu. Peygamberimiz (sav) vefat edene kadar tüm bu yazılı belgeler orada muhafaza edilmiştir." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler s. 167) Sonuç itibari ile “Peygamber döneminde Kur'an'ın tamamı yazılmış” (Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 127; Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 24) ve “Allah'tan nazil olduğu gibi değişmeden korunmuş, Müslümanlarca ezberlenmiş ve Muhammed'in sağlığında yazıyla tespit edilmiştir. Kur'an, çelişkilerden masum olduğu gibi, çağdaş bilim verileri ile de bağdaşmaktadır.” (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 389, 390) “Namazlarda okunması gerektiği için her Müslüman Kur'an'dan birkaç ayet veya sureyi ezberlemiş idi. Peygamberimizin teşvikleri de bu gayreti arttırmıştır.” (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 66) “Gecenin karanlığında, ashabin meskenlerinin yanından geçenler, arı kovanı uğultusu gibi Kur'an sesi işitirlerdi.” (Zerkani, Menahil-ul İrfan, I/234, 308; Müsned-i Ahmed, V/324) “Müslümanlardan kim daha çok Kur'an'ı öğrenir veya diğerlerinden daha çok okursa onlar için namaz kıldırıp, önderlik edeceği de kararlaştırılırdı. (İbni Sa'd, Tabakat-ul Kübra, IIX/89; Belazuri, Ensab-ul Eşraf, I/264; Safedi, Keşf-ul Estar, II/266; Mecma-uz Zevaid, V/255) Zaten “Her gün, günde beş kere namazda okunan ve ona göre hayatını tanzim eden Müslümanların Kur'an'dan bir şeyi unutulabilmesi” imkansızdır! (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 121) Görüldüğü gibi Kur'an indiği andan itibaren belli bir zümre veya din adamlarına ait bir kitap olmayıp tüm toplum tarafından hemen ezberlenen, namazlarda okunan ve hükümleri hayata aktarılan, toplumca özümseyen ve hayatla içiçe bir kitap olmuştur. O Kur'an ki, sahabe mallarını ve canlarını onun yolunda feda etmiştir. (Tevbe, 88; Reşit Özer, Sahabe Tefsirinin Bilgi ve Kaynak Değeri, Darulhadis İslami Araştırmalar Dergisi 3, Aralık 2022, s. 137; Kerim Buladı, Sahabenin Kur'an Ahkâmının Tatbikindeki Coşkusu, Yakın Doğu Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Yıl 3, Cilt 3, Sayı 1, Bahar 2017, s. 71) Sahabe sadece ezberleyip yazmamış aynı zamanda Efendimizin de teşviki ile (Kastalani, İrşadü's-sari li Şerh-i Sahihî'l-Buhari, IV/88; Muhyiddin Nevevi, Riyazü's-Salihin, II/253) o Kur'an'ı hayatlarının her anına aktarıp onunla yatıp kalkmış, üzerinde fikir alışverişlerinde bulunmuş, birbirlerine öğretmiş (Musa Carullah, Tarihu'l-Kur'an ve'l-Mesahif, s. 21; Muhammed Abdul Azim Zurkani, Menahilü'l-İrfan fi Ulumi'l-Kur'an, I/241) ve onu hayatlarında tatbik edip yaşamışlardır! (İbnü'l-Enbari, Kitabu İzahî'l-Vakf, I/23; Muvatta', Kur'an, 4; İbn-i Şebbe, Tarihu'l-Medîne, s. 7; İbn-i Kuteybe, Te'vilü Müşkili'l-Kur'an, s. 51; Darimi, Sünen, I/135; İbn-i Hişam, II/43-46; Ebu Nuaym, Delailü'n-Nübüvve, I/307; Heysemi, VI/41; Zehebi, Siyer, I/182; İbn-i Sad, VI/3; Hâkim, II/300, 3083; Mehmet Sürmeli, Sahabenin Kur'an Anlayışı, s.117; Heysemi, Mecma' u'z-zevaid, I/165'den naklen; Dr. Subhi es-Salih, Mebâhis-u fi Ulumi'l-Kur'an, s. 68) 13 gün süren hastalığının (Belazuri, I/657) ardından, “Resullullah son vahiyden seksen bir gün sonra vefat etmiştir.” (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 113) Bu nedenle Efendimiz zamanında Kur'an yazılı ve ezber olarak tamamen korunma altına alınmış olmasına rağmen iki kapak arasında bir kitap haline getirilememiştir. Ama “Kur'an-ı Kerim metni Hz. Ebu Bekir zamanında, Allah Resul'ünün vefatından yaklaşık altı ay sonra iki kapak arasına alınmak sureti ile korunmaya alınmıştır.” (Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 33) Hz. Ebu Bekir, ashaptan sika (güvenilir) ve zabt (ezber) ile meşhur olan hafızları Hz. Ömer'in evinde toplamış ve ayetleri toplama işinin nasıl olacağı ve bunu kimlerin yapacağı hususunu istişare etmiş ve istişare sonucu bir hafızlar komisyonu kurdurmuş ve başkanlığına da Zeyd b. Sabit'i getirmiştir. (Zencani, Tarih-ul Kur'an, s. 39-40; el- İtkan, I/50; İbn-i Kutaybe, el- Maarif, s.260) “Zeyd bin Sabit peygamber zamanında Kur'an'ı tamamen ezberlemiş idi.” (Ahmed, Müsned, I/ 379, 389, 405) Ayrıca Peygamber Efendimizin vefat edeceği yıl Resullullah Kur'an'ı Cebrail'e nasıl arz etmiş ise Zeyd de yazdığı bütün ayetleri Hz. Peygambere arz eylemiş, böylece 'arza-i ahire'yi yani son arzolanı yazmıştı. (Tecrid-i Sarih Tercemesi, VIII/317-318) “Biz Resullullah'ın huzurunda Kur'an'ı bir araya toplardık.” (Müstedrek-ul Hakim, XI/611 ve 129, Zerkani, Burhan, I/237,256,235; Suyuti, İtkan, I/57, 60; Müsned-i Ahmed, V/185) diyen “Zeyd bin Sabit, Medine'de devamlı olarak vahiy katipliği yapmıştır. Yani Zeyd bin Sabit hem vahiy katibi, hem hafız, hem de Hz. Peygamberin son okumalarında yanında bulunmuş birisi olduğu için Kur'an

toplama işinde başkanlık kendisine verilmiştir.” (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 53, 70) Hz. Ebubekir, Zeyd’e, hafızasına asla güvenmemesini, her ayet için iki delil olmak üzere, iki şahıstan ‘yazılı nüsha’ aramasını da emretmiştir. (Ebu Davud, Ulumu’l-Kur’an, s.901; Cezairi, et-Tıbyan, s.100; Sabuni, et-Tıbyan fi Ulumi’l-Kur’an, I/77) Kendilerinde Kur’an’dan yazılı parça bulunan herkesin bunları Zeyd’e getirmesi şehirde ilan edilmiş, Hz. Ömer de şahitlerin ellerindeki nüshaların, Hz. Peygamber tarafından kontrol edilmiş olup olmadığını yeminle tahkik ve tevsik etmiştir. Zaten Zeyd, vazifeyi ilk kabulü sırasında Hz. Ömer’in kendisine yardımını şart koşmuş, o da ciddi bir şekilde yardım etmiştir. (Suyuti, İtkan, I/73) Süreç boyunca “Zeyd, iki şahidden aşağısını kabul etmiyordu. Bu iki şahitten maksad, hıfz (ezber) ve kitabet (yazı)dır. Bütün bunlardan gaye de yalnız ezbere dayanmayıp, bizzat Resulullah’ın huzurunda ‘yazıldığını görme’ zorunluluğudur.” (Fethu’l-Bari, IX/12; M. Hamidullah, Kur’an-ı Kerim Tarihi, s. 50) Zeyd, “Kur’an ayetlerine en çok vakıf olan kişileri toplamış ve getirilen ayetlerin Peygamber nezaretinde yazılmış olduğuna en az iki şahit bulundurmuştur.” (Selahattin Sönmezsoy, Kur’an ve Oryantalistler, s. 172) Tüm ayetler tek tek yazılı ve ezber yolu ile belgelenmiş, delillendirilmiş ve kayda alınmıştır. (Askalani, Fethu’l-Bari s.92; Hamidullah, Rasulullah Muhammed s. 198) Hz. Zeyd Kur’an’ı toplarken de “Kur’an’ın cem edilme sürecinde sadece hafızalarına ve kendi mushaflarına itimat etmemiş, bilakis toplu bir çalışma ile bunu gerçekleştirmiştir.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 286) “Eğer toplama işi ezbere dayansaydı, Zeyd’in kendisi zaten hafız olduğu için başkalarına başvurmaya gerek kalmazdı.” (Buhari, Fedailül Kur’an, no: 4986-88, s. 922) Sadece Uhud savaşından 4 ay sonra Bi’ri Maune’de 40 veya 70 hafızın şehit edilmesi, (Buhari, Magazi, 28; Müslim, Mesacid, 297) Resulullah’ın vefatından bir kaç ay sonra sadece Yemame savaşında 400-500 civarında hafız sahabenin şehit olması, (Ali Aksu, Hz. Ebu Bekir, Kasım Şulul, Hz. Ebu Bekir Döneminde Cem’ül-Kur’an, s. 122, Vakidi’den naklen; DİA, Müseylimetü’l-Kezzab maddesi) hadiseleri bile Efendimiz dönemindeki hafızların sayısı hakkında bir bilgi vermesi açısından önemlidir. İşte bu kadar hafızın içinde “Komisyon başkanı “Zeyd başka hafızlarla da yetinmeyip, her ayet hakkında ‘mukabele görmüş’ iki yazılı şahit aramıştır.” (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 114) Sahabelerden 24 kişinin, Peygamberin zamanında Kur’an’ı bir araya topladığı rivayet edilmektedir. (Zencani, Tarih-ul Kur’an, s.47; Tefsir-i İbn-i Kesir, IV/28; Tarih-u Vasit, s. 102; el-İtkan, I/72; Feth-ul Bari I/49; Tabakat-u İbn-i Saad, II/113; Tenzih-i Tarihi Dimeşk, V/448) Cem/Toplama esnasında hafızlar kadar “İki-üç surenin dışında bütün Kur’an’ı topladık” diyen sahabelerin (Sindi’nin Sahih-i Buhari’ye haşiyesi, III/147; Sahih-i Buhari, II/201, III/147; Tabakat-u İbn-i Sad, II/112-113; Cami li Ahkâm-il Kur’an, I/56-57; Suyuti, İtkan, I/70-71; Tefsir-i İbn-i Kesir, IV/28; Fethul Bari IX/49; Tirmizi, Cami-us Sahih, V/666; el-İstiab, el-İsabe’nin haşiyesinde, III/224) mushafları da komisyonda mukayese edilmiştir. Hafızlar ve yazılı mushaflar Hz. Zeyd liderliğindeki, sayısı 5 ile 18 olarak rivayet edilen (Ö.N.Bilmen, Tefsir Tarihi, s.22; Tabakat-u İbn-i Saad, II/112-114; Zerkeşi, el-Burhan, I/241; el-İtkan, I/72; Feth-ul Bari, IX/48; Tehzib-i Tarihi Dimeşk, V/448; Mecma-uz Zevaid, IX/312; Tabakat-u İbn-i Saad, II/113-114; Feth-ul Bari, IX/48, el-İtkan, I/72; Zencani, Tarih-ul Kur’an, s.46; Ebyari, Tarih-il Kur’an, s.95) hafızlar komisyonunca incelenip denetlenmiş ve bundan sonra Kur’an bir kitap haline getirilmiştir. “Kur’an-ı Mübin tamamıyla toplandıktan sonra Hz. Ömer Ashab-ı Kiramı toplamış ve onlara mushafı tek tek okumuştur. Ashab, tamamıyla okunanı tasdik edip onaylamış, içlerinden hiçbir itiraz vaki olmamıştır.” (İsmail Hakkı İzmirli, Tarih-i Kur’an, s.11) Daha sonra bu tek ilahi kitap (mushaf) yaklaşık 30 sene annemiz Ümmü Seleme’ye emanet edilmiştir. (Buhari, III/196)

Hz. Zeyd’in “Tevbe Suresinin son iki ayetini Ebu Huzeyme el-Ensari’den başkasının yanında bulamadım.” şeklindeki sözü (Buhari, Tefsiru sureti 9/20) gerek oryantalistler ve gerekse ateistlerce farklı şekilde yorumlanmaya çalışılmıştır. Halbuki Zeyd b. Sabit “Tevbe Suresinin son iki ayetini Ebu Huzeyme el-Ensari’den başkasının yanında bulamadım.” derken, "yazılı nüsha olarak" bulamadım demek istemiştir. Yoksa sahabeden birçoğu gibi bu ayetleri Hz. Zeyd de ezbere bilmekte idi. Ama kurallar gereği bu iki ayeti de yazılı bir belge bulmadan yazamıyordu. ‘Yazılı olarak Huzeyme’nin yanında bulunca’ bu iki ayette resmiyet kazanmış olur. (Elmalılı, Hak Dini, III, 2654-2655) Yoksa zaten hafızların ezberinde ve namazlarda okunan bu ayetlerin yine de aranması Hz. Zeyd’in bir gevşekliğinin değil, ciddiyet ve gayretinin işaretidir. Zeyd gibi ayetleri ezberlemiş hafızlar, Tevbe Suresi’nin son ayetini kesinlikle bildikleri halde ancak belgelenmesi için ‘şahitli yazılı belge’ aramış ve bulunca mushafa eklemiştirler! Zaten dikkat

edilirse bu iddiada bulunan ateistler bile, ‘bilinen bir ayetin araştırıldığını’ itiraf etmektedirler! Yoksa tesadüfen ele geçmiş bir yazının derlenmesi söz konusu değildir. Nitekim söz konusu ayet de bir sahabenin yanında ‘yazılı olarak’ bulunarak belgelenmiş ve mushafa alınmıştır. Ayrıca şu hususun altını özellikle çizmek gerekir, ‘Hz. Zeyd’in başkanlığındaki komisyon üyelerinin her biri ayrı ayrı mushafı cem etmişlerdi.’ Yani her birinin bir mushafı vardı ve daha sonra bu mushaflardan da tek mushafa ulaşılmıştır. Hz. Zeyd bu komisyondaki üyelerden ‘sadece biri’ idi ve rivayette de görüldüğü gibi ‘sadece Zeyd’ bu ayeti ‘yazılı olarak’ bulmakta zorluk çekmişti!

Ateist bir yazar Suyuti’den alıntı yaparak İbni Ömer’in, “Hiçbiriniz, Kur’an’ın tümünü aldım (elimde bulunduruyorum) demesin. Bilemez ki Kur’an’ın çoğu yok olup gitmiştir. “Ne kadar ortada varsa o kadarını elimde tutuyorum” desin yalnızca” (Suyuti, İtkan, II/32) dediğini iddia etmektedir. Halbuki bu yazar “Suyuti’den aldığı Arapça metinde İbn Ömer’e nisbet edilen sözü, bilerek yanlış çevirmiştir. Kendi çevirisine göre İbn Ömer: “Kur’an’ın çoğu yok olup gitmiştir.” Demiştir! Halbuki bu Arapça sözün anlamı öyle değildir. Ateist yazarın bu metne yaptığı çeviri tamamen yanlıştır. Çünkü yüklemi baştan olumsuz alarak “Hiçbiriniz, Kur’an’ın tümünü aldım demesin” şeklinde çevirmiştir. Oysa yüklem olumsuz değil, vurgulu olarak olumludur. “Biriniz Kur’an’ın tamamını aldım (elimdedir) diyor.” şeklindedir. Devamı “Bilemez ki Kur’an’ın çoğu yok olup gitmiştir” şeklindeki çeviri de yanlıştır. Doğrusu: “Tamamını nereden bilecek? Bundan birçok Kur’an (ayetin hükümü) gitmiştir.” İbn Ömer bu sözüyle, Kur’an’ın birçok ayetinin neshedildiğini anlatmaktadır. Ateist yazarın çevirisi ile İbn Ömer’in sözü arasında büyük fark vardır. Çünkü “Kur’an’ın çoğu” ifadesi başka, “Kur’an’dan birçok ayet” ifadesi başkadır. Birinde Kur’an’ın çoğunun kaybolduğu ifade edilirken ikincisinde Kur’an’dan ayetlerin ‘neshedildiği’ anlatılmak istenmektedir. İşte İbn Ömer’in sözü ikinci türdendir.” (Prof. Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu, s.124) Peki nesh nedir? Kur’an, üslubuyla ‘tedriciliği yani kolaydan, zora doğru eğitimi’ insanlara öğretmektedir. Nesh: Ayetlerin hükümlerinin tedricen/aşamalı olarak uygulama safhasına konmasıdır. Sonraki hüküm gelince önceki ayetin hükmü ‘gidiyor’ yani ortadan kalkıyor. Ta ki, aynı şartlar yeniden ortaya çıkana dek. Bu konuda en iyi örnek içkinin yasaklanması sürecidir. Aynen Hz. Aişe’nin dediği gibi, “İnsanlar Müslümanlığı kabul ettikten sonra helal ve harama dair ayetler indi. İlk evvel “içki içmeyiniz” tarzında ayet inseydi “içkiyi terk etmeyiz” diyecek yahut ilk evvel “zina etmeyiniz” tarzında ayet inseydi, herkes “zinayı terk etmeyiz” diyecekti.” (Buhari, Telifü’l-Kur’an Babı; Ömer Rıza Doğrul, Aişe, İslam Tarihi Ansiklopedisi, I/ 203) Nesh konusunu yukarıda ele alıp açıkladık.

Hz. Osman döneminde İslam coğrafyası genişlediği, çeşitli lehçeler ortaya çıktığı için her bölgeye gönderilmek üzere ‘yine Zeyd bin Sabit liderliğinde’ bir hafızlar komisyonu kurulmuş ve bu Kur’an hafızları kontrolünde bu tek mushaftan ‘kopyalanıp çoğaltarak’ Kur’an’ı çoğaltmışlardır. Ve bu şekilde Kur’an Hz. Resul’den itibaren ‘hem yazılı hem ezber iki koldan’ günümüze dek ‘kesintisiz’ olarak gelmiştir!

Osman döneminde Müslümanların hakimiyetinde olan topraklar Arabistan’ın sınırlarını aşmıştı. Ana dili Arapça olmayan birçok Müslüman Kur’an’ı Arapça okumakta zorlanıyordu. Ayrıca genişleyen coğrafyada Araplar arası lehçe farklılıkları da ortaya çıkmıştır. Bu farklı okuyuşlar karşılıklı suçlamalara da dönüşebilmekte idi. (Buhari, II /196-19; Ebu Davud, 316/928) Hz. Ebu Bekir, Kur’an’ı toplama esnasında Zeyd’e itimad etmişti, Hz. Osman’da çoğaltma işini yine Hz. Zeyd’e vermiştir.” (Bedrüddin Muhammed b. Abdillâh ez-Zerkeşi, el-Burhan fî Ulumi’l-Kur’an, I/331) Hz. Osman "Hafsa mushafı"nı annemizden ister. (Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an’ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 129) Hz. Osman, Hafsa’daki mushafı getirtip çoğaltmaları için dört kişi görevlendirir: Zeyd, Abdullah ibnu Zübeyr, Said ibnu As, Abdurrahman ibnu Haris. Zeyd dışında üçü Kureys’lidir. Hz. Osman, ihtilaf ettikleri noktalarda "Kureys lisanı ile yazmalarını, çünkü Kur’an’ın onların lisanı ile

indiğini" (Buhari, Fezailü'l-Kur'an, 2; Tirmizi, Sünen, Tefsirü'l Kur'an, 10, No. 3104) belirtir. Böylece "Kur'an, Kureyş lehçesine göre yazılır." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 73; Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 128) Çünkü Hz. Osman'ın da dediği gibi, "Kur'an, genel ifadesiyle Arap lisanıyla, özde de Kureyş lisanı ile inmiştir." (Hayrettin Öztürk, Kur'an-ı Kerim'in kıraatinde 7 harf meselesi, Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi II (2002), Sayı: 3, s. 98)

Ömer Seyfettin'in "Yeni Lisan" Makalesi

Tasfiye

Bunu nasıl yapmalı? "Demek" in arkasına takılıp akim bir irtica doğru, "Buhara-yı Şerif" dedi henüz mebnâî bir hayat süren, müthiş bir vukûfsuzluğun, korkunç bir taassubun karanlıkları içinde uyuyan bundan bir düzine asır evvelki günleri yaşayan kavimdaşlarımızın yanına mı gidelim? Bu bir intihardır. Bu, serî ateşli topraklarımızı, makineli tüfeklerimizle bırakıp yerlerine; düşmanlarımız gelince-kavimdaşlarımız gibi- üzerlerine atacağımız suları kaynatmağa mahsus çay semaverleri koymağa benzer. Hayır. Beş asırdan beri konuştuğumuz kelimeleri, me'nûs denilen Arabî, Farsî kelimeleri mümkün değil terk edemeyiz. Hele aruzu atıp Mehmed Emin Bey'in hecâi vezinlerini hiçbir şair kabul etmez. Konuştuğumuz lisan, İstanbul Türkçesi en tabii bir lisanıdır. Kiliye olmuş terkîplerden başka lüzumsuz ziynetler asla mükâlememiz girmez. Yazı lisanıyla, konuşma lisanını birleştirsek edebiyatımızı ihya yahut icat etmiş olacağız. Maharetimizi, sanatımızı, zekâmızı yalnız beş on kişilik bir edip kümesi takdir etmeyecek, karşımızda anlayan, takdir eden alkışlayan ve mükâfâtını veren bir ekseriyet bulunacak.

Benzer bir durum 20. yüzyılın başlarında ülkemizde de yaşanmış, Ömer Seyfettin'in, 11 Nisan 1911 tarihinde 'Genç kalemler' dergisinde yazdığı 'Yeni Lisan' adlı makalesinden sonra İstanbul ağzı, yazı dili olarak ülkemizde kabul edilmiştir. Bu mantığın benzerini de Hz. Zeyd 1400 sene önce pratiğe geçirmiştir.

Hz. Osman dönemindeki amaç, 'zaten Kur'an'ın indiği lisan olan' Kureyş lehçesi ile 'hiçbir anlam değişikliğine neden olmadan' ümmetin vahdet/birliğini sağlamak idi: "Hz. Osman Arap olmayan Müslümanların sayısı artınca işi kayıt altına almak için ümmeti bir harf lehçe etrafında toplamıştır." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 175) Hz. Osman 'okuma farklarını ortadan kaldırıp Müslümanları bir tek kıraatte birleştirmek amacıyla' (Beyhaki, Sunen, Kitabu's-Salat, II/42; Zerkani, I/180; El-Kamusu'l-Muhit, 111,127; Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 115; Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 129, 132, 143; Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 26) diğer bütün özel mushafların ve Kur'an parçalarının yakılmasını emretmiştir. (Beyhaki, es-Sunen, Kitabu's-Salat, II/42) Hz. Osman örnek mushafları büyük İslam merkezlerine gönderdikten sonra, kıraat/okuyuş ihtilafını ortadan kaldırmak maksadıyla "Ben yanımda bulunan sayfaları yok ettim (sildim). Siz de (bundan başka) yanınızda bulunanları siliniz." der. (İbn Ebi Davud, s. 22) Özel mushafların yakılmasının diğer önemli nedeni de, ayetler kenarına tutulan notların vahiy ile karıştırılmasıdır! Bazı Mushafların imla kurallarına sahip olmayışı, kenarda kunut duaları gibi notların tutulması da diğer etkenlerdir. Tüm bu eksikler veya (hadislerin sayfa kenarlarına not edilmesinden kaynaklanan) fazlalıkların olması nedenleri ile 'sahabenin de onayıyla' sahabenin ellerindeki özel Mushaflar yakılmıştır. (Subhi Salih, Mebahis, s. 78; Suyuti, el-İtkan, I/135; Bakıllani, Kitab Nüketi'l-İntişar, li Naki'l-Kur'an, s. 401) Sahabeden de hiç kimse buna itirazda bulunmamış (İbn Ebi Davud, s. 12; İbn Atiyye, Mukaddemetan fi Ulumi'l-Kur'an, s. 45, 52; İbn Hacer, X/395) aksine onaylamıştır. (Ebu Ubeyde, Fedailul Kur'an, s.117; İbnul Cezeri, en-Neşr, I/32; Sabuni, Tibyan, s. 60)

İbni Hacer Askalani'ye göre ise Osman diğer nüshaları yakmamış, okunmasını düzeltmiş, düzelmesi mümkün olmayanları toplamış, yanlış okumaya, hatalı okuyuşa meydan vermemek için bozmuş ve suyla silmiştir. Noktasız "Haraga" kelimesi yakmak anlamına gelirken, "Haraga" noktalı olarak yazılırsa yırtmak anlamına gelir. Bu da, 'Düzeltilmesi mümkün olmayan sayfaların yırtılıp atıldığı' anlamına gelir. (Fethu'l-Bari, X/395; Mukaddemetan, s. 274) Oryantalistlerden Schwally, Hz. Osman'a isnat olunan bu yakma işini çok şüpheli bulduğunu

söyler. Nöldeke de, yakma yerine, yıkanıp temizlenip ve o malzemenin yeni bir yazı için kullanıldığını söyler. (Theodor Nöldeke, Kur'an Tarihi, s. 110) Hz. Osman'ın, özel mushafları yaktırdığı rivayet edilmektedir ama onun bu emrine uymayıp kendi özel mushaflarını saklayanların bulunduğu da tarihen sabittir. Çünkü Hz. Ali, Abdullah ibn Mes'ud, Übeyy ibn Ka'b'ın özel mushaflarından söz edilmektedir. (Kurtubi, I/53) Bu Mushaflara dokunulmamış olmasının nedeni düzgün ve imla kurallarına uygun olarak yazılmış olmalarıdır. Buhari'nin rivayetine göre, Hz. Aişe de mushafını görmek üzere gelen bir Iraklıya özel mushafını göstermiştir. (Buhari, Fedailu'l-Kur'an, 5)

“Aslından ve hafızlar komisyonunca çoğaltılan” yedi kopya, Medine mescidinde halkın huzurunda açıktan okunmuş, (Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 130) tüm sahabece de onaylanmış (İbn Atiyye, Mukaddemetan fi Ulumi'l-Kur'an, s. 78) ve sonra çeşitli İslam ülkelerine gönderilmiştir. (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 116) Çoğaltıldıktan sonra Hz. Hafsa'ya iade edilen (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 72) ana Mushaf da ölünceye dek Hafsa annemizin yanında kalmış, Medine valisi olan Mervan ibn el-Hakem yakmak üzere o nüshayı istemişse de Hz. Hafsa vermemiş, mü'minler annesi vefat ettikten sonra Mervan o Mushafı alıp (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 118) yakmıştır. (el-Fethu'r-Rabbânî, XVIII/34)

“Hz. Ebu Bekir'le Hz. Osman'ın yapmış oldukları işler arasındaki fark şudur: “Hz. Ebubekir Kur'an metninin varlığı ile ilgili bir kaygıyı giderirken, Hz. Osman, ümmetin Kur'an metni üzerinde düşebilecekleri olası fitnelerin önüne geçmiştir.” (Bilal Deliser, Ez-Zerkeşi ve Kur'an ilimlerindeki yeri, s. 105) “Hz. Ebu Bekir hafızların şehit düşmesi üzerine Kur'an'dan bir şeyin eksilebilme endişesi ile Kur'an'ı cem ettirmişti ve bundan dolayı da tek bir nüsha yazdırmıştı. Hazreti Osman ise bu yazılan Kur'an-ı Kerim'in Hz. Peygamberden işitilmiş olan okunuşunun dışındaki başka okunuşları ortadan kalkması için Kureyş lehçesiyle yazıya geçirmiştir.” (Prof. İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 75) “Hz. Osman gerek kendisinde bulundurduğu gerekse diğer şehirlere gönderdiği mushaflara hiçbir itiraz gerçekleşmemiş, kısa süre sonra da bunlardan yapılan alıntılarla Kur'an, birçok Müslüman'ın elinde görünmeye başlanmıştır.” (Prof. İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 76) “Kureyş lehçesi Hicazlıların ve diğer Arapların lehçelerinin en fasihi; açık ve düzgünü idi. Zaten Kur'an, Kureyş lehçesiyle nazil olmuştur. Kur'an'ın farklı lehçelerle okumaları ciddi ihtilafların ortaya çıkmasına neden olunca, Hz. Osman Kur'an lehçesi üzerinde birleşme kararı alıp bunu resmi mushafta uygulamaya sokmuştur. Kur'an o kadar asla uygun, dikkatlice, titiz bir şekilde korunmuştur ki, bırakın bir cümle veya bir ayetin değişmesini, bir kelimesinin bir harfi bile farklı biçimlerde okunmuş ise, o bile mutlaka kayıt altına alınmıştır.” (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilu'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 86-88) “Yedi harf/okunuş hiçbir zaman yazıya geçmediğinden bunlar ne Ebubekir mushafına ne de Osman mushafına dahil edilmemiştir.” (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 139) Özetle, Kitap ve Sünnet konusunda çok titiz davrandığı bilinen Huzeyfe, “Azerbaycan ve İrminiye seferinde Iraklı ve Suriyeli askerler arasında Kur'an'ın farklı kıraatlerle okunduğunu görünce bu karışıklığa son vermesi için Hz. Osman'ı uyarmış, mushaf nüshalarının çoğaltılmasını sağlamıştır.” (DİA, Huzeyfe b. Yeman maddesi) “Kur'an tek okuyuş tarzı ile düzenlenip kıraat farklılıklarına bu nüshada yer verilmemiştir.” (Zerkeşi, Burhan fi Ulumi'l-Kur'an, I/302)

Oryantalist ve ateistler bu süreçten hareketle bazı ithamlarda bulunmaktadır. (M. İzzet Derveze, el Kur'an ve'l-Mülhidun, s.326) Halbuki, eğer “Hz. Osman'ın yazdırdığı mushaf, Hazreti Resulünkinden farklı olsaydı Hz. Osman'dan sonra halife olan Hz. Ali ‘kendi mushafını resmileştirilirdi.’ Hz. Ali'nin mushafının tek farkı, surelerin ‘iniş sırasına göre’ düzenlenmiş olmasıdır.” (Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 117) Zaten günümüzde de mushaflar iniş sırasına göre de basılabilmektedir! Hz. Ali de bu konuda: "Ey insanlar! Osman hakkında aşırı sözler söylemeyin, ona mushaflar yakıcısı demekten sakının. Vallahi o, mushafları biz Muhammed'in ashabı önünde yaktı. Osman zamanında yönetici ben olsaydım, ben de aynısını yapardım." (İbn Ebi Davud, s. 13, 22; Kurtubi, I/54; Mukaddemetan, 52) ve “Vallahi, bunları bize, Rasulullah'ın ashabına danışmadan yakmadı” demiştir.

(Zerkani, Menahilu'l-İrfan fi Ulumi'l Kur'an, I/262) Hz. Ali'nin dediği gibi, "Hz. Osman'ın çoğalttığı nüshaları her bir beldeye göndermesi ve gönderilen nüshanın dışındaki nüshaların yok edilmesini emretmesi, Hz. Osman'ın tek başına değil bilge sahabeler ile aralarında icmâ etmeleri üzerine bir araya getirdikleri bir karardı." (Ahsen Yılmaz, Rivayetlerde Kıraatler Açısından Hz. Osman Mushafı'nın Kaynaklığı, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi Cilt/5 Sayı/Number: 2, s. 277) İlk başta "mukatta harflerinin vahiy katiplerinin isimlerin baş harflerine işaret ettiğini iddia eden fakat daha sonra bu iddiasından vazgeçen." (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 151) oryantalist T. Nöldeke bile şöyle demektedir: "Böylece devlet adamı olarak Osman, en anlamlı işi yapmış, hatırasını taçlandıran tek hareketi gerçekleştirmiştir. Abdullah bin Ömer ve Ali gibi ileri gelen kişiler her ne kadar siyasal olarak Osman'a karşı idilerse de, bu konuda onunla uyuşmuşlardır." (Nöldeke, Kur'an Tarihi, s. 63) Alman oryantalist Friedrich Schwally, Nöldeke'nin eserine katkılar yapar ve bu konuda, "Kur'an insanın beklemeyeceği büyük bir titizlik ve mükemmellikle korunmuştur" (Schwally, Geschichte des Qorans, Die Sammlung des Qurans, II/93) diyerek bu konuya son noktayı koymuştur.

Hz. Ebu Bekir'in kitap haline getirdiği ana mushaf ile Hz. Osman'ın çoğalttığı mushaflar yaklaşık 15 sene bir arada, aynı ülkenin sınırları içinde yanyana bulunmuş ve bunlardan binlerce hafız yetişmiştir. Bu hafızların ezberledikleri arasında tek bir fark olduğuna dair ise ne bir olay, ne bir söz günümüze dek gelmemiştir. Hayatlarını feda ettikleri ve her namazda okuyup kurallarına göre yaşadıkları Kur'an'da ufacık bir değişiklik yapılsa, tek başlarına Mekke müşriklerine direnen, karşı koyan, işkenceleri göze alan sahabe itiraz edip isyan etmez mi idi? Hem ellerinde mevcut olan ve hem de gözlerinin üzerinde olduğu ve Allah'tan olduğuna inandıkları bu metinde oynanmasına, eklemeye çıkarmaya elbette müsaade etmezlerdi. (Caner Taslaman, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 340) Unutmayalım ki, "İlk Müslümanlar, İslam'a girmenin büyük bir risk taşıdığı dönemde her şeyi göze alarak İslam'ı seçmişler, uğruna canlarını ve mallarını feda etmeyi göze almış nesildir." (Prof. Dr. Sait Şimşek, Asrı saadette ve H. Raşidin döneminde Kur'an eğitimi, I. Kur'an sempozyumu, 1-3 Nisan 1994, s. 395) Bu neslin Kur'an'ın bozulmasına, değiştirilmesine izin vermeyeceği ortadadır! Kendilerini Kur'an bilgini sayan kimi ateistler ayrıca Müslümanlardaki bulunup da diğer milletlerde olmayan icazet metodundan da habersizdirler. Prof. M. Hamidullah bu konuda şöyle demektedir: "Kur'an'ın bütün metnini ezberleme alışkanlığı Hz. Peygamber zamanından başlamıştır. Halifeler ve İslam devlet reisleri de daima bu alışkanlığı teşvik etmişlerdir. Başlangıçtan beri Müslümanlar, bir eseri müellifinin veya icazetli bir talebesinin huzurunda okumayı ve karşılaştırmayı, zamanında gerekli düzeltmeler yapılmış ve tespit edilmiş metnin rivayeti için yazılı iznini (icazetnamesin) almayı adet edinmişlerdir. Kur'an'ı ezberden okuyanlar yahut sadece yazılı metnini yüzünden okuyanlar da aynı şeyi yapmışlar ve bu iki kol günümüze kadar böylece devam etmiştir. Bu işin dikkat çeken yönü ise şuydu: Her üstat kendisi tarafından verilen icazetnamede, talebesinin yalnız okuyuşunun doğruluğunu değil aynı zamanda kendisinin üstadından işittiği okuyuşa uygun olduğunu açık bir şekilde belirtir ve kendi üstadının da üstadından bunu böyle okuduğunu ve talebesine öyle öğrettiğini zikrederek bu zinciri Hz. Peygambere kadar devam ederek götürürdü. Bu satırların yazarı, Kur'an'ı Medine'de şeyh Hasan eş-Şair'den okudu ve aldığı icazetnamede diğer bilgiler arasında üstatların ve üstatların üstatlarının zinciri son kısımlardaki üstadın aynı zamanda Hz. Osman, Hz. Ali, Hz. İbn Mesud, Hz. Übey İbn Kab ve Hz. Zeyd bin Sabit'den (ki hepsi sahabedendir, Allah cümlesinden razı olsun) okuduğunu kayıt etmiştir. Hafızların sayısı dünyada şimdi yüz binlerle sayılmaktadır ve metnin kopyaları (yani Kur'an-ı Kerim'in asli nüshaları) dünyanın her tarafında bulunmakta ve birinin metniyle diğerinin metni arasında katiyen fark bulunmamaktadır. Bu kayda değer bir noktadır ki, hafızların hafızalarındaki Kur'an ile eldeki Kur'an metni arasında hiç bir ayrılık yoktur. (Prof. M. Hamidullah, İslam Giriş, s. 42) Bu açıklamalar ve gerçekler, ateist ve oryantalistlerin ithamlarının delilsiz, asılsız ve batıl olduğu ortaya koymaktadır. (Zerkani, Menahilu'l-İrfan fi Ulumi'l Kur'an, I/261; Subhi es-Salih, Mebahis, s. 82)

Ateist iken İslam'a dönüş yapan Dr. Altay Can Meriç tarafından yazılan bir eserden alıntılarla konumuzu özetleyelim: Kur'an'ın yazılması Nebi yaşarken vahiy katipleri tarafından yapıyordu. Kur'an tahrif edildiyse neden ashap arasında bu konuda bir savaş çıkmadı? (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 24, 29) Emeviler Kur'an'ı tahrif etselerdi onları yıkan Abbasiler tahrifi yedi cihana duyurmazlar mıydı? Abbasiler Kur'an'ı tahrif etselerdi Endülüs Emevi Devleti Kur'anı tahrif ettiğini ilan etmez mi idi? (s. 30) Ayrıca, Kur'an -haşa- tahrif olsaydı halkın da sürekli namazda okuduğu musafın tahrifinden haberdar olacağını düşünmek gerekir. Hz. Ali'yi -haşa- kafir ilan eden hariciler, nasıl Kur'an tahrif edilir de tek bir ses dahi etmezler? Hz. Muhammed'den 200 yıl sonra doğan Kadı Abdulcabbar'ın şu tespitleri önemlidir: "Rasulullah'ı yalanlayan kitaplar İslam Devleti'nin en güçlü ve en hakim olduğu dönemlerde yazılmıştır. Ravendi, El-Kindi, Er- Razi gibilerin eserlerini sen, bu kitapların bir harf bile değiştirmeksizin sıra sıra Müslümanların dükkanlarında açıkça sergilendiğini görüyorsun. Müslümanlar onları eleştirmek ve cevap vermek için neşrediyorlar." (s. 32) Tayyar Altıkulaç: "Birbirinden çok uzak coğrafyalarda ve birbirini görmemiş katipler tarafından istinsah edilmiş/kopyalanmış" bu nüshalar bize göstermektedir ki, sayfalardaki satır sayıları ayrı da olsa içerikleri aynıdır. Yani "nereye gitsek aynı mushaf" karşılaşılmaktadır. (s. 80) İncelediğimiz Mushaflardaki ayetlerin tertibi, elimizdeki Mushaflarla aynıdır. Aynı yüzyıl içerisinde çeşitli dönemlere ait olan mushaflar arasında fark olmaması, vehim ortaya atmaya çalışanlara susturucu bir delil olacaktır. Yeryüzünde, böylesine çok ve erken döneme ait yazması olan başka bir metin daha yoktur. (s. 81) Yazmalar, hafızların ezberleri, eski tarihi kaynaklardaki bilgiler ve akli delillerle uyumlu çıkmıştır. Bu, yeryüzünde hiçbir metnin ulaşamayacağı bir tarihi güvenilirlik seviyesidir. (s. 82) Kısaca sahabe samimiyet ve fedakarlıkla iman ettiler. Kur'an tahrip edilseydi, sahabe topluluğu muhakkak buna tepki gösterirdi. (s. 94)

"Hicri 1'inci yüzyıla ait mushafları listeleyen Prof. Sergio Noja Nosed, günümüzdeki Kral Fuad Baskısı mushafındaki metinlerin yüzde 83'ünün aynısının Hicri 1. yüzyıl listesinde yer aldığını tespit etmiştir. Diğer bir araştırmada ise, elimizdeki mushaf ile Hicri 1'inci yüzyıldan elimizde bulunan mushaflar arasında yüzde 96,1'lik örtüşmenin olduğu görülür. Nosed'a'nın yüzde 83 bulgusu sadece Hicazi hattıyla yazılan parşömenlerle sınırlıydı ancak son bulgular ve testlerle yüzde 96,1'e çıkmaktadır. Geri kalan yüzde 3,9'luk fark ise o döneme dair mushafların kendilerinin eksikliğinden değil 'bize ulaşan parçaların eksik' olmalarından dolayıdır." (Bülent Şahin Erdeğer, İndependent türkçe, 23 Haziran 2021)

Çoğu İslam düşmanı olan oryantalistlerin itirafları: Corpus Coranicum projesi

Gotthelf Bergstrasser ve Arthur Jeffery, "Kur'an'ın eleştirel bakış açısı ile değerlendirmesini hedefleyen" bir proje başlatırlar. Jeffery, yıllarca tefsir, sözlük, kıraat kitapları toplar. Bu proje kapsamında 9 bin Kur'an, eski el yazması fotoğrafı ve 11.000 el yazması toplanır. Toplam 42.000 kadar belge bir araya getirilir. Çalışma 50 yıl sürer. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 155) Daha sonra bu projeyi Otto Pretzl devralır. Tüm bu çalışmaların sonunda Otto, sonuç olarak raporunda şunları yazmaktadır: "Elde edilen Kur'an nüshaları üzerine yapılan detaylı incelemeler sonucunda, değişik dönemlere ait olan bu mushaflar arasında 'hiç bir farklılığa' rastlanmamıştır." (Pretzl, Apparatus Criticus zum Koran, s. 13) "Nüshalar arasında bir-iki hattat (el yazısı ile yazan sanatçı) hatası dışında 'hiç bir fark olmadığı görülür.' Bu hatalar ise sistematik olmayıp daha sonraki el yazmalarında yinelenmemekte, aksine düzeltilmektedir." (Hamidullah, Allah'ın elçisi, s. 182)

Diğer oryantalistlerin itirafları ile devam edelim. Sprenger, cem esnasında bazı müdahaleler yapılma ihtimalinin olduğunu, bununla ilgili bir veri olmaması nedeni ile de sonuç itibari ile 'Kur'an'ın sıhhatinden şüphe etmek için bir sebep yoktur.' (A. Sprenger, The Life of Mohammed From Original Sources, s. 63) görüşüne ulaşmıştır. Muir, Kur'an'ın bir bölümünün kayıp veya değiştirildiği

görüşünü reddeder, Kur'an ayetlerinin Hz. Muhammed zamanında 'hem ezber hem yazılı olarak korunduğunu' belirtir. En son Hz. Osman zamanında hazırlanan nüshanın da günümüze kadar sağlam bir şekilde geldiğini söyler. (W. Muir, The life of Muhammad, s. 14-26) Paul Casanova, "Kur'an'ın tamamının aslına uygun olduğu görüşünü kabul ediyoruz." (Casanova, Mohammed et la Fin du Monde, s. 9, 125) demektedir ve Christiaan S. Hurgronje de bu görüşü desteklemektedir. (Hurgronje, Mohammedanism, s. 26) Charles Cutler Torrey, "Kur'an, ilk hali ile hiç değişikliğe uğramadan elimize ulaşmıştır." (Torrey, The Jewish Foundation of Islam, s. 2) Rudi Paret, "Bazı surelerin yüzlerce ayetinde kıraat farklılıkları rivayet edildiği halde, denebilir ki Kur'an bütünü ile tam güvenilir bir kaynağa sahiptir. Çünkü Muhammed'in arkadaşları, Kur'an'ı ağızdan dinledikleri gibi, onun önünde vahiyleri tekrar aynen okumuşlardır. Biz hiçbir zaman Kur'an'ın tamamından, bir ayetin bile Muhammed'in bizzat kendisinden gelmediğini kabul edecek bir gerekçeye sahip değiliz. Hiçbir din kurucusunun mesajı, Muhammed'in tebliği kadar 'güvenli bir şekilde bugüne' intikal etmemiştir. Osman mushafı aracılığı ile tespit edilen bu metinler, gerçekten kanıtlı olarak nitelendirilebilir. 'Yazıyla tespitin' yanı sıra, kesintisiz devam eden 'sözlü rivayet' de orijinal metnin süre gelmesi için 'ikinci bir önemli garanti' teşkil etmiştir. Şurası bir gerçek ki, Osman'ın hilafeti zamanında yapılan Kur'an redaksiyonu esnasında, sahte metinler şöyle dursun, gerçek anlamda bozuk bir tek metin bile ana metne kabul edilmediğini rahatlıkla söyleyebiliriz." (Paret, Kur'an üzerine, s. 60) John Burton, "Bugün Elimizde bulunan Kur'an, bizzat Muhammed'in mushafıdır." (Burton, The Collection of the Quran, s. 138) Harald Motzki, "Müslümanların bu konudaki iddiaları ve verileri, Batılı uzmanların ileri sürdükleri görüşlerden daha tutarlıdır." (Motzki, Alternative Accounts of the Quran's Formation, s.60) Angelika Neuwirth, "Kur'an'ın dizaynına bakıldığında, bugün elimizde bulunanın Osman mushafı olduğu akla uygun gözükmektedir." (Neuwirth, Quran and History, s. 11) Fred McGraw Donner, "İslami kaynaklar, Eski Ahit'e nispeten çok hızlı bir şekilde billurlaştırmıştır. Emevi halifeleri kendilerine Kur'an'dan dayanak bulamadıklarından, ayetlerin zorlama tevilini yapmışlardır. Halbuki, eğer Kur'an bu Emeviler döneminde oluşsaydı, işlerine gelen birkaç maddeyi ona eklemeleri çok daha makul ve pratik olurdu." (Donner, Narratives of Islamic Origins, s. 29, 52) Gregoryen Schoeler, "Kur'an'ın mushaflaşması ile ilgili olarak geleneksel İslam tarihinin verileri genel olarak doğrudur ve 'Muhammed vefat etmeden tüm vahyin yazıya geçirilmiş olması' büyük olasılıkla gerçektir." (Schoeler, The Codification of the Quran, s. 779) Nöldeke, Hz. Muhammed'in vahiylerin yazılmasına önem verdiğini belirtir ve Hz. Muhammed'den sonra tahrifat yapıldığı iddialarına karşı çıkar. (T. Nöldeke, Tarihul Kur'an, s. 210; T. Nöldeke, Kur'an Tarihi, s. 98) Muir, Kur'an'ın bir bölümünün kayıp veya değiştirildiği görüşünü reddeder. Kur'an ayetlerinin Hz. Muhammed zamanında 'hem ezber hem yazılı olarak korunduğunu' belirtir ve en son, Hz. Osman zamanında hazırlanan nüshanın da günümüze kadar sağlam bir şekilde geldiğini kabul eder. (W. Muir, The life of Muhammad, s. 14-26) Edward Sell, 'The Recensions of the Quran' adlı çalışmada, Gulat/marjinal Şia'nın iddia ettiği 'Kur'an ayetlerinin çıkarıldığı' iddiaları için 'tarihi kanıtların Şii iddialarını desteklemediğini' belirtir. (E. Sell, The life of Muhammad, s. 116) Watt: "Bugün elimizde olan Kur'an'ın 650-656 arasında zikri geçen komisyonca oluşturulan resmi metnin aynısı olduğu kesindir." (M. Watt, Kur'an'a giriş, s. 55-60, 65)

Zaten oryantalistlerin iddia ettiği gibi Kur'an iki asır sonra oluşturulan anonim bir metin olsa, daha en başlarda İslam düşmanlığı ile meşhur olan Dimeşki, Kindi, Timothy, Teophanes gibi oryantalistler bu durumu kesinlikle kullanırlardı! (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 165)

"Bugün dünyanın birçok yerinde ilk asırdan bu yana bize gelen Kur'an el yazmaları mevcuttur." (T. Nöldeke, The Quran, s. 27; Miguel Jose, El Coran, s. 491; Hans C. Graf von Bothmer, Karl-Heinz Ohlig und Gerd Rüdiger Puin, "Neue weg der Koranforschung", Magazin Forschung, 1 (1999), s. 33-46)

Birmingham el yazması Kur'an'ın günümüze gelen en eski parçalarından biridir ve dünyada radyokarbon tarihlendirme ile bu el yazmasının % 95.4 olasılıkla 568-645 tarih arasındaki bir

Kur'an'ın 7 harf üzerine nazil olması ve Kureyş lügatı ile yazılıp çoğaltılması

Hiz. Ömer anlatıyor: Hişam b. Hakim b. Hizam'ın Furkan Suresini Resulullah'ın bana okutmuş olduğu, benim okuduğumdan başka bir şekilde okuduğunu duydum. Nerede ise (kızgınlığımdan) üzerine atılacaktım. Sonra (Namazı, bitirip) dönünceye kadar bekledim, sonra ridasını göğsünün üzerinde topladım, onu Resulullah (sav)'in yanına götürdüm ve dedim ki: 'Ben, bunu, Furkan Suresini sizin bana öğrettiğinizden başka türlü okurken duydum.' Bana (Resulullah) dedi ki: 'Hişam'ın yakasını bırak.' Sonra, ona: 'Oku!' dedi. O da okudu. (Resulullah) dedi ki: 'Böylece nazil oldu.' Sonra bana dedi ki: 'Oku!' Ben de okudum. (O zaman da) buyurdular ki: 'Böylece nazil oldu. Muhakkak ki Kur'an, yedi harf üzerine nazil olmuştur, bunlardan hangisi kolayınıza gelirse onu okuyunuz.' (Buhari, Husumat: 27; Müslim, Salat-ül Müsafirin: 17) Yedi harf, yedi Arap lehçesi veya yedi vecih demektir. Resulullah'tan işitmiş olmak şartıyla Kur'an'ın değişik vecihlerde okunmasına izin verilmiştir. Bunun hikmeti, hadislerden de anlaşıldığına göre Kur'an 'okumayı' kolaylaştırmaktır. Kadı İyad da, "Yedi harf hakkındaki bütün rivayetler, başkasının okuyuşunu kınamaktan menetmek gayesini ortaya koymaktadır." (Adil Kemal, Ulumu'l-Kur'an, s.85, 86) demektedir. Hiz. Osman'ın, "Siz ve Zeyd b. Sabit, Kur'an'dan herhangi bir şeyde ihtilaf ederseniz, onu Kureyş'in lügatı ile yazınız. Çünkü (Kur'an) onların diliyle inmiştir" (Buhari, VI/99) derken, buradan maksat Kur'an istinsah edilirken/kopyalanırken lehçe bakımından bir ihtilaf olursa hemen Kureyş lügatine göre düzeltilmesi ve yazılmasıdır. Çünkü değişik okuyuşlara müsaade olsa da Kur'an, Kureyş lehçesi üzerine nazil olmuştur. (Şihabuddin Ebu'l-Fadl Ahmed b. Ali b. İbnu'l-Hacer el-Askalani, Fethu'l-Bari, VII/644; Muhammed b. İsmail b. İbrahim el-Buhari, Sahih-i Buhari, VI/224) "Kur'an-ı Kerim'in kıraatında çok az farklı tarz vardır. Bunlar da zaten anlam bakımından bir ihtilaf ve tenakuz oluşturmamakta, aksine müfessirin önüne geniş bir yorum alanı açmaktadır." (İsmail Cerrahoğlu, Tefsir usulü, s. 95, 102) "Kur'an-ı Kerim'deki kıraatlerin farklı oluşu, Müslümanlara bazı kolaylıklar sağladığı gibi, bir kısım ayetlerin manalarının anlaşılmasını ve bazılarından da farklı hükümler çıkarılmasını sağlamıştır. Farklı kıraatler, birbirini tutan ve kuvvetlendiren bir bütünlük göstermektedir. Değişen manalar birbirini desteklemektedir." (Dr. Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 196) Kur'an'ın ilk muhatapları, kabileler halinde dağılmış olduklarından aralarında telaffuz farkları vardı. Bu özür sebebiyle onlara bir ruhsat verildi. Yedi farklı vecihle okuma (kıraat) izni verilmişse de, 'kitabete (yazı, hat) sadece Kureyş lehçesi üzere olmuştur.' Bu da, ihtilafı en aza indirmiştir. Zira kolaylaştırmayı gerektiren özrün ortadan kalkmasından sonra, asli harfin yazımı, okumada esas olmuştur: Özrün ortadan kalkması ile yedi harfe verilen muvakkat/sınırlı müsaade sona ermiştir. Zira lehçeler arasındaki ayrılık ve yaygın ümmilik, Kur'an'ın toplayıcılığı ve ümmiliğin azalmasıyla giderilmiştir." (Yıldırım, Oryantalistlerin Yanılgıları, s. 73) Zerkani de, Bakillani, İbnu Abdi'l-Berr ve İbnu Arabi gibi âlimlerce onaylanan görüş olarak şunu aktarır: "Kur'an okunmasıyla ilgili zorluk ortadan kalkınca diller alıştı. İnsanlar bir tek lehçeyle yetinmeye başladılar. Bunun sonucunda Kur'an'ın tek harf üzere kalmasını kesinleştirdi." (Necati Kara, Kur'an-Sünnet Bütünlüğü, s. 20-21; Muhammed Ebu'z-Zehra, el-Mu'cizetü'l-Kübra, s. 30-31)

Hafs Mushafı ile Verş (Warsh) Mushafı arasında fark var mıdır?

Öncelikle altını kalın çizgilerle çizelim: Kur'an'ın bir tek yazılışı vardır. Hafs ve Verş sadece Kur'an'ın farklı 'seslendirme ve okuma' biçimleridir. İslam âleminin büyük çoğunluğunu Hafs kıraatı/okunuşu oluştururken, Kuzey Afrika ülkelerinde okunan mushaf ise genellikle Verş kıraatı iledir. Okuyuşların farklılığı, Kur'an'da farklı kelimeler olduğu anlamına gelmemektedir. Verş Mushafındaki okuyuş tarzı ile Hafs Mushafındaki okuyuş tarzı arasında, 'manayı bozacak şekilde bir tezat yoktur.' Farklı okunuş diye verilen örneklerin tümünün de

aynı anlama gelmesi de buna işaret etmektedir. Örnekler, 'zıtlık, farklılık' anlamına gelmemekte, 'aynı kelimenin iki veya üç mana ifade edilebilsin' diye, kelime kalıbının farklı şekillerde 'okunmasından' ibarettir. Bu konunun uzmanı olan Batılı bir oryantalistin görüşü ile konuya devam edelim: "Bütün bunlar, hem grafik biçiminde hem de sözlü biçimde dikkat çekici bir şekilde 'bütüncül bir aktarıma' işaret ediyor. Muhammed'in ölümünden sonra Kur'an'ın aktarımı, organik olmaktan çok esasen statikti." (Adrian Brockett, "The Value of Hafs And Warsh Transmissions For The Textual History Of The Qur'an" in Andrew Rippin's (Ed.), Approaches of The History of Interpretation of The Qur'an, 1988, Clarendon Press, Oxford) Yazar aynı makalede şöyle devam eder: "Eğer Kur'an sadece ağız yoluyla aktarılsaydı, hadislerde olduğu gibi bir çeşitlilik söz konusu olabilirdi. Ya da sadece yazılarak aktarılsaydı, yazım hatalarından kaynaklı değişiklikler olabilirdi. Ama 'hem ağız yoluyla hem de yazılı aktarılmış olması, aralarında bir paralellik olmak zorunda' bırakıyor." Kısaca, Mushaflar arasındaki farklar okuma ile ilgili olup yazım bakımından aralarında bir fark yoktur. Konuyu Suudi Arabistan mushafları örneği ile bitirelim: Hafs mushafı ile yazılışları farklı gibi gözüксе de aslında sadece, "tecvitli yazılış stili" ile bu mushaflar yazılmıştır. Yani, kelimeleri aynı olmasına rağmen, yazılışları farklıdır çünkü tecvit (Kur'an'ı süslü, güzel okuma) kuralları kelimelere uygulanarak bu Mushaflar basılmıştır. Yani okuyan kişi, mesela, 'kesiran minhum' (Maide, 81) ayetini tecvidli/süslü okurken 'kesiramminhum' şeklinde okur. Yazılış aynıdır ama okuyuş tecvidli yazılınca farklı gözükmemektedir ama hem anlam asla değişmemekte hem de herkes bu yazılışın süslü okumaya dönük olduğunu bilmektedir. Yani anlamı değiştirmeyen, okunuşa öncelik verilen bir yazılım söz konusudur.

Ateist bir yazar: "İbn Mesud'un Mushafında Fatiha Suresi gibi çok temel bir sure yok. Felak ve Nas sureleri de yok ve Ali'nin surelerinin sırası bugünküne uymuyor." diye itirazda bulunmaktadır. "Kur'an, son sene iki kere Cebrail ve Efendimiz arasında karşılıklı okunmuştur." (Burhan fi Ulumi'l-Kur'an, I/213) Bezzar, 'Sahabeden, Hz. Peygamberin 'bu sureleri' namazda okuduğuna dair sahih haberleri' bildirirken (Suyuti, ed-Dürü'l-Mensur VI/416; İbn Hacer, Fethu'l-Bari, VIII/742-743) sahih hadislerde de Hz. Peygamberin, "Felak ve Nas surelerinin kendisine Allah tarafından indirildiğine" dair açık beyanları bulunmaktadır. (Müslim, el-Müsaafirin, 264/814; Tirmizi, Sevu'u'l-Kur'an I; Ebu Davud, Salat, 354; Nesai, İstiaze, 1) Nevevi de, Felak-Nas surelerinin Kur'an'da olduğuna dair Müslim'deki hadise yer verdikten sonra, "İbn Mesud'un buna aykırı sözler söylediğini şeklindeki rivayetin reddedildiğini" belirtir. (Nevevi, Şerhu Müslim, VI/96) İbn-i Mesud'a isnat edilen ve Fatiha ve Muavvizeteyn (Nas-Felak) surelerinin Kur'an'da olmadığına dair rivayetler için Fahreddin er-Razi, "asılsız" derken (Razi, I/190) Kadı Ebu Bekr, "Böyle bir rivayet sahih olarak gelmemektedir." Demekte ve İmamı Nevevi, Müslim şerhi 'Mühezzeb'te: "Bütün Müslümanlar Felak-Nas ve Fatiha'nın Kur'an'dan olduğunda ittifak ve icma etmişlerdir. İbni Mesud'dan 'rivayet edilen' şey batıldır/geçersizdir ve doğru değildir." demekte, İbn Hazm da "bu İbn Mesud'da iftiradır." (Osman Keskiöğlu, Kur'an-ı Kerim Bilgileri, s. 102) ve Bakıllani de, "Eğer böyle bir şeyi İbni Mesud iddia etse, sahabi bunu tartışır ve bu mesele toplumda yayılırdı. Ama böyle bir şey olmamıştır." tespiti ile iddiayı yalanlamaktadır. (Bakıllani, İcazu'l-Kur'an, s. 292) Tüm bunlar, iddianın uydurma olduğunu ispat etmektedir. (Bedreddin Muhammed b. Abdullah ez-Zerkeşi, el-Burhan fi Ulumi'l-Kur'an, II/127-128) Yukarıda da ifade edildiği gibi, "Bazı özel mushaflarda surelerin farklı sıralanabildiği veya bazı ayetlerin eksik olduğu zaten bilinen bir gerçektir." (Ebubekir ibn Davud, özel sahabi mushaflarındaki farkları Kitâbu'l-Mesahif'inde toplamıştır.) Ama İbni Mesud'un da bulunduğu cemaat namazlarda söz konusu iki sure okumuş ve bu konuda herhangi bir itiraz da gerçekleştirmemiştir. (Keşmiri, Faydu'l-Bari ala Sahihu'l-Buhari, IV/261) Ayrıca İbn Mesud, Hz. Osman'ın çoğalttığı mushafı kabul etmiş birisidir. (Zerkani, Menahil-ul İrfan, I/284) İbnu'n-Nedim de, İbn Mesud mushafından bir nüsha gördüğünü ve onda Fatiha'nın yer aldığını bildirmiştir. (Nedim, Fihrist, s. 26) Zira 'Fatihasız namaz olmaz.' Müslim'de, Ahmed bin Hanbel'de ve İbn Hibban'da 'Muavvizeteyn'in namazda okunduğuna dair hadisler vardır. Asım'ın kıraati, Irak'tan yani 'İbn Mesud'dan gelmiştir.' Onda da Muavvizeteyn ve Fatiha sureleri bulunmaktadır. (Zerkani, I/275-276) Tüm bunların dışında, 'bu iki surenin İbni Mesud tarafından yazılmadığını' aktaran rivayetin "ehad hadis" olması yani

‘kesinlik bildirmeyen bir rivayet’ olmasının da tabii ki ateist veya oryantalistlerin nazarında bir önemi yoktur! Bu iddianın diğer ironik tarafı da, 'Sana Mushafı'ndan hareketle oryantalist ve ateistler Kur'an üzerinde şüphe oluşturmak istemişlerdir ama onların ‘Fatiha ve Felak-Nas surelerinin Kur'an'dan olmadığına dair iddiaları’ da, Sana Mushafı'nın keşfiyle tamamen geçersiz hale gelmiş bulunmaktadır." (Bülent Şahin Erdeğer, *İndependent türkçe*, 23 Haziran 2021) Yani ithamlarının biri diğerini yalanlamakta ve İslam âlimleri de tek tek iddiaları çürütmektedir!

En son Oryantalist Emile Dermenghem'in iddialarına bir bakalım: “Son ve kesin metne gelince, Halife Muaviye zamanında Haccac tarafından -tıpkı Osman'ın tatbik ettiği usul üzere- tertip edilmiştir. Asıl metne bir takım ilaveler ve haşiyeler katılmadığı yahut bazı parçaların çıkarılmadığı ‘bilinemediği gibi’ bu artık ve eksiklerin nispetini tayin etmek de imkansızdır.” Yani bu oryantalist de ortada bir sorun olmadığını itiraf etmektedir. Ayrıca Kur'an Haccac tarafından tertip edilmemiş yani sıralanmamıştır. Haccac sadece ayetleri ‘hareketmiştir.’ Amaç Arap olmayanların ‘okumayı’ daha kolay öğrenmeleridir! Bu oryantalistin diğer iddiasına da, başka bir oryantalist William Muir'in ‘Life Of Mohammed’ adlı eserden alıntı ile cevaplayalım: “Bizim elimizde bu işin (Kur'an'ın cem ve tertibinin) dikkatle ve tam olarak yapıldığı hakkında da bol miktarda teminat vardır. O da şudur: Daha Hazreti Muhammed'in hayatından itibaren Kur'an'ın cüzleri yazılı olarak bulunuyordu. Hiç şüphesiz Kur'an'ın toplanmasından önce bunların sayısı çoğalmıştı. Meselenin daha önemlisi, bu nüshalar okumayı bilenlerin hepsinin elinde mevcut idi. Biliyoruz ki, Zeyd'in cemetmiş olduğu Kur'an'ı halk ceminden sonra da hemen elden ele yaydılar. Doğrudan doğruya onu okumaya koyuldular. Pek makul olarak şu neticeyi çıkarabiliriz: Zeyd o yazılı olan bütün cüzleri, parçaları topladı. Bu, ashabın bildiklerine uygundu. İşte ondan dolayıdır ki, bütün ashabın ortak karar ve kabulüyle, o yazılı parçaların yerine Zeyd'in topladığı Mushaf kaim oldu. Kur'an'ı cemedanların, ‘onun bir kısmını, bazı ayetleri veya elfazı ihmal ettiler.’ diye bir haber göremiyoruz. Veyahut o yazılı cüzlerde bulunan bir şeyin cemolunan mushaftakilerden başka türlü olduğuna dair bir şeye de rastlamıyoruz. Eğer böyle bir şey olmuş olsaydı, şüphesiz ki gözden kaçmaz ve Hazreti Muhammed'in en ufak iş ve sözlerini ihtiva eden ve hatta en ehemmiyetsiz olan bir şeyi bile kaçırmayarak, eski senetlere tedvin olunurdu/yazılı hale getirilirdi. Kesin inançla söyleyebileceğimiz netice şudur: Zeyd'in ve Osman'ın mushafı yalnız dikkatle yapılmış değil, aynı zamanda olayların gösterdiği şekilde tam ve mükemmeldir de. Onu cemedanlar ‘vahiyden hiç bir şey ihmal etmiş değildirler.’ Yine böylece, en kuvvetli delillere dayanarak kesinlikle söyleyebiliriz ki, Kur'an'dan her ayet, Muhammed'in okuduğu gibi dikkatle doğru olarak kaydedilmiş ve harekelenmiştir.” (Osman Keskioglu, *Kur'an Tarihi*, s. 332 - 337)

Bir de, ateistler ilk Mushafı görmek istemektedirler. Şahsen ‘sahaflara’ özel merakı olan birisi olarak, sadece 100 yıllık bir kitabın bile ne hale geldiğini çok iyi bildiğim için, bu talepleri en hafif deyiimi ile ütöpik olarak nitelendiriyorum. Ezberlenmesi için sayfa sayfa paylaştırılmış olan ve en az yüzlerce kilo olan mushafların, yüzlerce yıl süreç Haçlı seferleri, Moğol istilaları gibi savaşlar, göçler, hava şartlarından günümüze kadar ‘tek parça olarak’ gelmesini beklemek realist, rasyonalist, pozitivist bir yaklaşım olamaz! Sahabeler döneminden günümüze gelen mushaflar için meraklılarına, Altay Cem Meriç'in ‘Peygamberliğin İspatı’ kitabının 42-89. sayfaları arasına bakmalarını tavsiye edelim ve konuyu biraz daha irdeleyelim.

Diyanet eski başkanı Prof. Dr. Altıkulaç mushafları araştırmak için Yemen'e 4 kere gitmiştir. Çalışanlarca bir mahzen açıldığında, içerisinde mushaf parçaları ile dolu olduğunu görür. İslam'ın ilk dönemlerinde mushaflar çok fazla olmadığı için, cemaat parçalayarak kısım kısım mushafları okuyordu. Elden ele kullanılması sonucu bunlar zamanla yıpranmışlardı. Yazının gelişmesinden sonra mushaflar çoğalınca, bu parçalar sağda solda kalmasın diye depolanıp bir yerde saklanır. Bunlar içinde sahabe dönemine ait olanlar da vardır, ikinci ve üçüncü asra ait

olanlarda. Sahabe dönemine ait mushaf parçaları, akademik dünya tarafından incelenip bugünkü mushaflarla aralarındaki herhangi bir farklılığın olmadığını gösterebilecek önemli bir kaynaktır. Bu, Kur'an'ı Kerim'in değişmeden günümüze kadar geldiğini ortaya koyması açısından çok önemlidir. Altıkulaç devam etmektedir: "Baktığım parçaların günümüzdekilerle karşılaştırmasını yaptığımda, Kur'an'ın hiçbir değişikliğe uğramadığı açıkça görülüyor. Burada bulunan mushaf parçaları arasında İslam'ın ilk yıllarına ait, hicretin ilk dönemlerine uzanan çok sayıda mushaf parçaları var." (Bugün, 10 Şubat 2013)

Medine Mushafı: Bu tarihi eser, uzun yıllar Medine'de Ravza-ı Mutahhara'da muhafaza edilir. Eserin orada korunduğu, çeşitli tarihlerde gezginler ve meraklılarınca görüldüğü biliniyor. Mevlana Şibli, 'Tehzibu'l-Ahlaq Mecmuası'nda, Bu Nüshanın hicri 735 senesi'nde orada görüldüğünü kaydeder. Eser I. Dünya Harbi'ne kadar hep Medine'de muhafaza edilir. Harp esnasında ne olur ne olmazı karşı, oradan nakledilerek emin yerlerde koruma altına alınır. Harp bittikten sonra yine iade edilir. Rusya Müslümanlarından Musa Carullah Bigiyev, 1930'da Bolşevik Rusya'dan kaçtıktan sonra, yakın ve Uzak Doğuda dolaşırken Kur'an ve Mushafa ait değerli incelemelerde bulunur. Bunları Hindistan'da yayınlar. Söz konusu nüshanın Medine'de Ravza-i Mutahhara'da korunduğunu, Medine-i Münevvere'de ikamet ettiği sıralarda eseri orada gördüğünü aktarır.

Mekke Mushafı: Mevlana Şibli, Mekke'deki nüshanın Hicret'in 735. senesinde orada bulunduğunu ve görüldüğünü söylemektedir. Nüsha orada Muhafaza olunmakta iken sonraları, Suriye'deki Humus Kalesi'ne nakledilmiştir. 1640-1730 arasında yaşayan meşhur en-Nablusi, 1689 senesinde yaptığı seyahatinde bu nüshayı detayları ile anlatmıştır.

Şam Mushafı: Şam'a gönderilen nüsha, Kudüs'le Dımeşk-ı Şam arasında bulunan Taberiye'de korunurken sonraları Şam'a nakledilmiştir. İbnu Kesir Şam Nushası'nı bizzat görmüştür. (İbnu Kesir, Fezailu'l-Kur'an) M. Şibli'nin (Şibli, Tehzibu'l-Ahlaq Mecmuası) yazdığına göre Ebu'l-Kasım es-Sebti, hicri 657 senesinde Şam Camii'nin Maksuresi'nde Hz. Osman tarafından oraya gönderilen Mushaf'ı görmüştür. Abdulmelik de hicri 725 de bu nüshayı orada gördüğünü söylemektedir. İbnu'l-Cezeri, Şam Mushafı'nı gördüğü gibi Mısır'da da Mesahif-i Emsar'dan bir tane gördüğünü söylemektedir.

Dr. Muhammed İbni Lutfi es-Sabbağ, 'Lemehat fi Ulumi'l-Kur'an' adlı kitabının "Osman'ın Mushaflar şimdi nerede?" başlıklı kısmında şunları yazmaktadır: Hicri 614 yılında ölen İbni Cübeyr, Seyahatname'sinde Dımeşk Cami'inden söz ederken şunu zikretmiştir: "Mısır'daki yeni maksurenin doğu köşesinde büyük bir dolap vardır ki içinde Osman'ın mushaflarından bir mushaf bulunmaktadır. O, Osman'ın Şam'a gönderdiği mushaftır. Dolap her gün nazmın ardı sıra açılır. İnsanlar ona dokunup öpmekle teberruk ederler. Onu uğurlu sayarlar." (İbn Cübeyr, Rihle, s. 235, 244; Burhan, I/235-İtikan, I/60)

İbni Faldan el- Ömer'de Dımeşk'ta bir mushaf görmüştür. Onun Osmani mushaflardan biri olduğunu anlatıp "Onun sol tarafında, müminlerin emir Osman ibni Affan'ın hattıyla "Osmani mushaf" diye yazılı olduğunu söylemiştir. (Mesalikü'l-Ebsar fi memaliki'l-Emsar, 195) İbni Batuta, Şam'daki nüshadan ayrı Basra'da Osmani mushafından bir tane daha gördüğünden bahseder. (Rihletü İbni Batuta, I/116) Dr. Abdurrahman eş-Şehbender demiştir ki: Dımeşk-ı Şam'da bu Osmani mushaflardan bir nüsha elde ettim. Maalesef onu, otuz yıl önce Emevi Camiini yakıp kül eden yangında ateş telef etmiş." O, bu sözü, M. 1922 yılının Nisan ayında yazmıştır. (Müzekkirat-ı Abdurrahman eş-Şehbender, s. 34) Üstad el-Kevseri'nin zikrettiğine göre, Abdulhakim el-Efgani ölümünden önce bu Osmani Mushaf'ın resmine (yazı ve imlasına) uygun bir mushaf kopya etmiştir. (Makalatü'l-Kevseri, s. 12)

Prof. M. Tayyib Okiç şu bilgileri de vermektedir: “Hz. Osman tarafından muhtelif bölge merkezlerine gönderilen mushaflardan üçü hakkında bilgi vermek mümkündür: Şam’a gönderilen mushaf: Yedinci ve sekizinci (Hicri) asırlarda görülmüştür. Bu nüshayı bizzat gören sekizinci asrın meşhur âlimi İbnu Kesir (774/1373), bunun 518 hicri (1124) tarihlerine doğru Taberiyye şehrinden Dımaşk’a (Şam’a) nakledildiğini söylemektedir. (Tefsir-i İbnu Kesir Zeyli, s.15) Yaklaşık 700 yıl önce yaşamış, İbnu kesir (1301-1373)’in meşhur tefsiri bugün elimizde olduğuna ve mevcut Kur’an’daki aynı ayetleri kelimesi kelimesine tefsir ettiği bilindiğine göre demek ki, Kur’an bize kadar müteselsilen ulaşmıştır ve hiçbir şüpheye asla mahal yoktur.

(hakikat.net/icerik/anasayfa_islam/hz_osman_donemi_istinsah_edil_mushaflar.php) Diğer taraftan meşhur Türk mütefekkeri merhum Musa Carullah, merhum Ömer Rıza Doğrul’a gönderdiği bir mektupta, evvelce Semerkant’ta iken sonradan Petersburg’a nakledilen bir nüshanın, 1923’de Taşkent’teki Beylerbeyi Camiine kaldırıldığını yazmaktadır. Medine’de ‘el-Mescidü’n-Nebevi’de bulunan nüsha: Bu nüshanın ise, (654/1356) tarihinde vuku bulan yangından kurtulduğunu es-Samhudi’den öğreniyoruz. Musa Carullah’a göre bu nüsha, orada bugüne kadar muhafaza edilmiştir. Osman Keskiöğlu, aynı mushafla ilgili olarak: “Musa Carullah Bigi, 1930’da Bolşeviklerin Rusyasından kaçtıktan sonra yakın ve uzak şarkta dolaşırken Kur’an ve mushafa ait epeyce inceleme yapmış, bunları Hindistan’da neşretmiştir. Mezkur nüshanın Medine’de Ravza-i Mudahherada mahfuz bulunduğunu, Medine-i Münevvere’de mücavirliği esnasında eseri orada gördüğünü söylemektedir” (O. Keskiöğlu, Kur’an Tefsiri, s. 247) demektedir. "Osman’ın çoğalttığı Mushaflardan biri de hicri 4. asırda biliniyor ve okunuyordu.” (Paul Casanova, Muhammed Et-Lafin du Monde, s. 25)

Gelen sorular ve cevaplarımız

Soru: “Ubeyd bin Kab mushafında Ahzap suresi Bakara suresi kadar uzundur, bu nasıl olur? İslam âlimleri kendilerini yırtılar da ellerinde bu adamların öncesine dair herhangi bir tam nüsha olmadığı için iddiaları havada kalır. Mesela Tabersi'nin Rabbil-Erbab'ı. Ya da Debistan-ı Mezahib veya Tarihul Masahif gibi. Daha niceleri var.”

Cevaben: İlk iddianıza kullandığınız rivayet, ahad bir haberdir, hadis ilmi açısından 'zayıf' bir rivayettir. (Müsned, tahkik: Şuayb, el-Arnaut, Adil Müşid, muessesetu'r-risale, 1421/2001, Müsned, Ensarin Müsnedi Bölümü, hadis

20701, ilgili hadisin tahkiki) Ayrıca bu haber, Buhari ve Müslim gibi hadis kitaplarında da geçmemektedir. Kur'an'ın ayetleri, böyle ahad haberlerle yani mutevatir olmayan rivayetlerle ispat edilemez. (Cezeri, el-Fıkhu ala'l-Mezahibi'l-Arbaa, IV/257; Ayrıca bakınız: Menahilu'l-irfan, I/288,430-432; Müsned, tahkik: Şuayb, el-Arnaut, Adil Müşid, Muessesetu'r-risale, 1421/2001) Rivayet eden ravilere gelince, Senedlerindeki ravilerden Asım b. Behdele zayıf bir ravidir. Hafızasının güçlü olmadığı, hayatının sonunda rivayetlerinde çelişkilere düştüğü bilinmektedir. Şuayb Arnaut da, Behdele hakkında şunları söylemektedir: "O, iyi biri ise de hafızası güçlü olmadığından rivayetlerinde şüpheye düşmüştür." Ayrıca diğer rivayetlerde ravi olarak adı geçen İbn fudale ile Yezid b. Ebi Ziyad adlı raviler de hadis âlimlerince zayıf ravi olarak nitelendirilmişlerdir. "Asım hadis rivayetinde sıklıkla hata yapmıştır. 'Müslimin Sahih'inde Asım'ın herhangi bir merfu rivayeti bulunmamaktadır. Hatta İmam Malik'in el-Muvatta'sında Asım'ın hadisi yoktur. Asım b. Behdele, hayatının son dönemlerinde görme rahatsızlığı geçirmiştir. Hatta bazı kaynaklarda doğuştan görme rahatsızlığının bulunduğu da rivayet edilmiştir. Bundan dolayı, araştırmamızda hadis rivayet ederken zaman zaman hata yaptığını, hadislerin metninde yer alan bazı kelimelerin veya cümlelerin yerlerini karıştırdığı müşahade edilmiştir." (Fatih Fatsa, Asım b. Behdele'nin rivayet etmiş olduğu hadislerin tahrir ve tenkidi, Yüksek Lisans Tezi, 2023, s. 123, 126) Özetle, oryantalist bir yazarın da itiraf ettiği gibi: Ubeyd b. Kab'ın iddia ettiği ayetler, 'ne Ahzab Süresinin bir ögesi olabilir (değişik kafiyesi dolayısıyla) ne de Kur'an'ın.' (Nöldeke, Kur'an Tarihi, 57) Şimdi de kaynaklara bir bakalım: Tabersi'nin Rabbil-Erbab adlı eseri: Gulad denen, aşırı şii akımına mensup bir yazar olan Tabersi'nin görüşleri günümüz Şiileri tarafından bile kabul edilmemektedir. Debistan-ı Mezahib: Bir kere eseri yazan yazarın adı bile belli değildir. British Müzesinin Farsça el yazması katalog bölüm sorumlusu Charles Rieu, 'kitap yazarının Müslüman olmadığını' belirtir. Muhammed Kazvini de yazarın 'zerdüş dinine mensup' olduğunu belirtir ve sonra İslam ile ilgili alaycı üslupla yazdığı bölümlerden örnekler verir. Eseri Tahran'da yayımlayan Rahim Rızazade bile, yazarın Müslüman olmadığını belirtmektedir. Tarihul Masahif: Kitap adı net değildir. Kitabul Mesahif veya Tarihul Kur'an ve'l Masahif ise, her iki yazar da Müslüman'dır ve 'bu rivayetleri asla kabul etmezler.' Hatta Carullah, Ubeyy b. Ka'b'ın özel mushafı olduğunu ancak bu durumun Hz. Ebu Bekir döneminde herhangi bir ayrılığa yol açmadığını özellikle belirtir. (Tarihul-Kur'an ve'l-Mesahif, s. 25) Ateist arkadaş kaynak, yazar belli ederse seviniriz. Yoksa benzer 'rivayetleri biz de aktarıyoruz' ama 'sonra cevaplandırıyoruz' da!

Soru: Mekke' de 10 yıllık süreç içerisinde Kur'an'ın 3/2 si inmiş bulunuyor. Vahiy ilk geldiği günden beri yazılıyor ise Mekke de birçok vahyin yazıldığı materyal bulunuyor demektir. Peygamber bir gece ansızın acelece Mekke'yi terk ederken, en az 10 deve yükü olan bu vahiy materyaller Medine'ye nasıl, ne şekilde, ne zaman ulaştırılmıştır?

Cevaben: Mekke'de yazılması: Hz. Ömer'in Müslüman oluşuna neden olan ve Taha suresinin tamamının yazılı olduğu "sahifenin" varlığı, Kur'an'ın erken bir dönemde Mekke'de yazıyla kayıt altına alındığını açıkça ortaya koymaktadır. (İbn Hişam, es-Siratü'n-Nebeviyye, I/271; Ebu Abdullah Ahmed b. Muhammed eş-Şeybani, Fedailu's-Sahabe, I/279; Abdurrahman b. Ebu Bekr Celalüddin es-Suyuti, ed-Dürrü'l-mensur, V/560) Kalem suresinin birinci ayetinden hareketle (Ziya Şen, Kur'an'ın Metinleşme Tarihi, 71-75. Ayrıca bk. Zeynel Abidin Aydın, Kur'an'ın Metinleşme Tarihi, 73-77) ve aynı surede geçen "kalemin yazdıkları" cümlesinden kastın yazılan Kur'an ayetleri olduğu kabul belirtilmiş olması, (Ebu Ubeyde, Mecazü'l-Kur'an, thk. Muhammed Fuad Sezgin, II/264; Ebu Muhammed Sehl b. Abdullah et-Tüsteri, Tefsiru't-Tüsteri, 174; es-Seminu'l-Halebi, ed-Dürrü'l-mesün fi 'ulumu'l-Kitabi'l-meknun, X/399; Muhammed b. Ali b. Muhammed eş-Şevkani, Fethu'l-kadir, V/318-319; Ahmed b. Mustafa el-Meraği, Tefsiru'l-Meraği, XXIX/28; Abdurrahman b. Nâsir b. Abdullah es-Sa'di, Teysiru'l-kerimi'r-Rahman fi tefsiri kelâmi'l-mennan, 878; Muhammed Tâhir İbn Aşur, et-Tahrir ve't-tenvir, XXIX/58-61) Abese, 16. ayette geçen "Bu Kur'an, değerli, güvenilir katiplerin elleriyle tertemiz, şerefli ve mukaddes sayfalar üzerine yazılan (bir kitaptır)" ayeti, Cuma suresi 5. ayette geçen "sefera" kelimesi "vahiy katipleri", "suhuf" kelimesi de Kur'an ayetlerinin yazıldığı malzeme anlamına gelmesi (Şevkani, Fethu'l-kadir, V/463; Muhammed Hamdi Yazır Elmalılı, Hak Dini Kur'an Dili, VIII/416; Ateş, Yüce Kur'an'ın Çağdaş Tefsiri, X/321-326; İbn Aşur, et-Tahrir ve't-tenvir, XXIX/117; Kur'an Yolu Türkçe Meal ve Tefsir, V/482; Taberi, Camiu'l-beyan, XV/8571-8572; Sa'lebi, el-Keşf ve'l-beyan 'an tefsiri'l-Kur'an, X/132; Maverdî, en-Nüket ve'l-uyun, VI/204;

Zemahşeri, Keşşaf, IV/679; İbn Atiyye, el-Muharraru'lveciz fi tefsir-i kelâmi'l-veciz, V/438) Kur'an'ın daha Mekke'de yazılmaya başlandığının delillerindendir. Furkan suresindeki, 'Bu Kur'an/ayetler onun başkasına yazdırıp da (ezberlemesi için) kendisine sabah akşam okunan önceki insanlara ait masallardır'" (Furkan, 4-5) ayetleri de Kur'an'ın Mekke'de yazıldığının delilidir. Ayrıca müşrikler, vahyin vahiy katipleri tarafından satırlar/cümleler halinde yazıldığını gördüklerini itiraf etmektedirler. (Razi, Mefatihü'l-gayb, XXIV/433; Zemahşeri, Keşşaf, III/257) Yine Abese ve Tur surelerinde geçen "suhuf", "rakkin menşur" gibi ifadeler Kur'an'ın düzgün yazı malzemelerine yazıldığını göstermektedir. Yine Zeyd b. Sabit'in: "Rasulullah'ın yanında Kur'an'ı rikadan (deri, kağıt gibi yazı malzemelere verilen isimdir: Ebu Bekr Muhammed b. el-Hasen b. Düreyd el-Ezdi, Cemheretu'l-lüğa, II/767; Zeynuddin Ebu Abdullah Muhammed b. Ebu Bekr er-Razi, Muhtâru's-sihah, 127; Muhammed b. Mükerrrem b. Ali ibn Manzur, Lisanü'l-'Arab, h. 1414), 8:131; Ebu'l-Feyz Muhammed b. Muhammed Abdurrezzak ez-Zebidi, Tâcü'l-'arus, XXI/113-115) telif ederdik" (Ebu Abdullah el-Hakim Muhammed b. Abdullah en-Nisaburi, el-Müstedrek ale's-sahihayn, II/249) hadisi ile "Rasulullah'ın komşusuydum. Vahiy indiğinde bana haber gönderir ben de (yanına gidip) inen vahiyleri yazardım" (Davud Süleyman b. Eş'as es-Sicistani, Kitabü'l-mesahif, s. 124) rivayeti, ayetlerin hem Mekke'de ve hem de Medine'de Hz. Peygamber'in kontrolünde yazdırıldığını göstermektedir. Kısaca ayetleri "Hz. Peygamber vahiy katiplerine yazdırıp etrafına tebliğ etmiştir." (İspanyalı eski Katolik papaz Abdullah Tercüman (Anselmo Turmeda), Hristiyanlığa Reddiye, s. 6) Peki Kur'an'ın hepsi 'sadece' peygamberimizin evinde mi yazılı olarak bulunuyordu? Efendimiz yanında, ayrıca vahiy katiplerinin evinde (Hamidullah, İslam Peygamberi, II/700) ve farklı sahabelerin ellerinde, (M. S. Muhaysin, Tarihu'l-Kur'an-i'l-Kerim, s. 154) yine bazı Müslümanların yanında, (Deruze, el-Kur'anü'l-Mecid, s. 49) sahabenin evlerinde (Zahid el-Kevseri, Makalat, s. 8) Kur'an ayetlerinin yazılı olarak bulunduğunu tarihi kayıtlar bize haber vermektedir.

Mekke'den Medine'ye aktarılması: Kur'an ayetleri, I. ve II. akabe biatları esnasında gelen Müslümanlar vasıtası ile Medine'ye aktarılmışlardır. Semhudi'den nakledilen bir habere göre Hz. Muhammed 10 sene boyunca inen ayetleri içinde barındıran bir belgeyi Zuraykoğullarından Rafi' malik ez-Zuraki'ye vermiş, (İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Gabe, II/157; Ahmet Güner, Asrı Saadette Mescidler, IV/201) o da bunları inşa ettiği mescidde etrafındakilere okuyup Müslüman olmalarına vesile olmuştur. (N. Semdudi, Vefau'l-Vefa, III/857; M. hamidullah, İslam Peygamberi, I/154; Ömer Dumlu, Kur'an tefsirinde yöntem, s. 15; İsmet Ersöz, Kur'an tarihi, s. 69) Ayrıca her sahabe de hicret ederken kendi Kur'an yazmalarını yanlarında taşımışlardır. (Ziya Şen, Kur'an-ı Kerim'in yazılması, Diyanet dergisi, XLVI/I, s. 51) Yine sadece ayetler değil yazı aletleri de taşınması kolay olduğu için hicret esnasında yanlarında götürülmüştür. (Hayrettin Öztürk, Ayetlerinin ve Surelerinin Tespit ve Tertibi, s. 222)

Dinler, Sümerler ve Gılgamış destanı

Kutsal kitapların kaynağı Sümerler olduğu iddiası

Muazzez İlmiye Çığ tarafından yazılan eserlerle özellikle yaygınlaşan ve genel anlamda tüm ateistlerce ortaya atılan iddia, 'dinlerin temelini ilahi olmadığı, zamanla çok tanrılı dinlerden tek tanrılı dinlere evrildiği' şeklinde özetlenebilir. Bu genel iddiaya cevabımızı, 'İslam tüm dinlerin özüdür, ortak adıdır.' adlı yazımızda verdiğimiz hatırlatıp, "Dinlerin kökeninin Sümer'e dayandığı" iddiasını burada irdeleyeceğiz.

"Dini yalanlayanlar, ayetlerimiz kendisine okunduğu zaman, bunlar 'Öncekilerin masalları! derler." (Kalem, 15) ayetinin de ifade ettiği gibi, bu yeni bir iddia değildir. Evrimci yazar Yuval Noah Harari, "Elimizde neredeyse hiçbir kanıt yok ve olanlar da binlerce değişik şekilde yorumlanabilir. (Dinlerin kökeni hakkında) yapılan her tasvir spekülatif-kurgusal olacaktır. Akademisyenlerin teorileri aslında kendi ön yargılarına ışık tutar." (Harari, Sapiens, s. 67) derken aslında, önyargı ve sübjektif bir bakış açısı ile "dinlerin insanlar tarafından sonradan uydurulduğu" şeklinde ortaya atılan iddianın mesnetsiz/temelsiz bir görüş olduğunu dolaylı bir şekilde itiraf etmiş de olmaktadır. Zaten Göbeklitepe kazılarında ortaya çıkan gerçek tüm bu iddiaları temelinden sarsmış ve yıkmıştır. "Göbeklitepe, milattan önce 10.000 yılında kurulmuştur ve Sümerler bu ilk medeniyet oluşumlarından ancak binlerce yıl sonra ortaya çıkmıştır. (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 20) "Göbeklitepe tarihinin Sümerlerden yaklaşık olarak 9.000 sene öncesine uzanıyor olması, tarihin ve dinlerin daha eskilere dayandığı düşüncesine doğrulamaktadır." (Selçuk Kütük, Deizm, s. 272)

İslam, Hz. Adem'den itibaren gelen dinin adıdır. Yani Yüce Yaradan ilk insandan itibaren hep aynı emir ve yasakları insanlara bildirmiştir. Bu konu 'İslam tüm dinlerin özüdür, ortak adıdır' adlı yazımızda ele alınmıştır. Dolayısı ile, "Tüm âlemleri yaratan tek ve bir Allah olduğuna göre, Allah'ın Naacal tabletlerinde, Sümer yazıtlarında, Avesta'da, Tevrat-İncil'de ve Kur'an'da aynı mesajları göndermesinden daha doğal ne olabilir?" (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 231) Kur'an-ı Kerim'deki bazı kıssaların, MÖ 3500-MÖ 2000 yılları arasında Mezopotamya'da yaşamış olan Sümerlerin Gılgamış destanından alındığı iddia edilmişti. Mezopotamya'da bulunan kil tabletler 1850 yılında bulunmuştur. Çözümleri ise ancak 20 yıl sonra 1870 yılında gerçekleşmiştir. Bu, Kur'an'ın indirilişinden 1200 sene sonra bulunup okunabilen tabletlerin Kur'an'a kaynaklık ettiği iddiası anlamına gelir ki, bu iddianın mantıksızlığı zaten ortadadır. Bu iddia asla rasyonaliteye uygun değildir. Şimdi detaylara geçebiliriz.

Gılgamış Destanı ve Kur'an

Gılgamış Destanı, çok tanrılı bir mitoloji olmasından yarı tanrı çocuklara ve efsanedeki Urşanabi karakterinin Yunan mitindeki Charon ile arasındaki benzerliğe dek Yunan mitolojisi ile yoğun biçimde paralellik gösteren ve ölümsüzlük iksirinden mitolojik canavarlara dek klasik efsanelerdeki figürleri de içinde barındıran, içeriğinde topraktan yaratılma ve tufan gibi doğrular barındırsa da bunların da epeyce değişikliğe uğratıldığı bir efsanedir. Mesela, Tufan kararını tanrılar meclisinin verdiği ve bunun da nedeninin Tanrılardan Enlil'in insanların mutluluğunu çekememesi olduğu ve bilgelik tanrısı Ea tarafından bu tufanın -Yunan mitolojisindeki Prometheus gibi- 'gizlice' Kral Utnapiştım'e haber verildiği gibi efsaneler dışında, gök tanrısı Anu'nun 'eşi' Ninhursag, Gılgamış ve kardeşi Enkidu'yu kilden yaratması gibi doğruların bile bozulmuş bir versiyonla aktarıldığı bir efsane olan Gılgamış efsanesinde Gılgamış'ın babası Kral Lugalbanda, annesi Büyük İnek Tanrıça Ninsun'dur! Anu/An: Gök tanrısı, Enlil: Hava tanrısı, tanrılarının babası, Enki: Bilgelik tanrısı, Nimmah (Ninhursag): Ana-

tanrıça, Nanna (Sin): Ay tanrısı, Utu (Şamaş): Güneş tanrısı, ay tanrısı Nanna'nın oğlu, İnanna (İştär): Aşk ve Bereket Tanrıçasıdır. Gılgamış üçte bir insan üçte iki ilahtır. Görüldüğü gibi Gılgamış da, klasik birçok efsane gibi içinde barındırdığı doğruların zamanla bozulup efsaneleşmesine tipik bir örneklik teşkil etmektedir.

En önemlisi de, Sümerlerin destanındaki nadir bazı olayların semavi dinlerdeki olaylarla aynı olması, İslam'ın bu destandan alındığını değil ortak köklerinin aynı olduğunu gösterir. Çünkü Yüce Allah Hz. Adem'den Hz. Muhammed'e kadar tüm toplumlara hep aynı mesajları gönderilmiştir. Sümerlere gönderilen Peygamberlerden birinin de Hz. İbrahim olması muhtemeldir. "Sümerler'in yaşadığı yerde kazı yapıp o döneme ait birçok şeyi gün yüzüne çıkaran arkeolog Leonard Woolley'in Ur şehrindeki buluntularını önemli kılan husus, onun bu yeri Ur of the Chaldeans (Keldaniler'in Ur'u) olarak isimlendirmesidir. Ur of the Chaldeans İncil'in Tekvin kısmında 15.7'de ise şöyle geçmektedir: "Ve Rab, Abram'a (İbrahim'e) dedi ki: Buraya yerleşmen için seni Ur of the Chaldeans'dan (Kildaniler'in Ur Kenti'inden) çıkaran benim. Büyük müfessir Mevdudi, En'am suresinin tefsirinde, Woolley'den ve eserlerinden detaylı bir şekilde bahsetmekte ve onun buluntularına binaen Hz. İbrahim'in Sümerler'in Ur-Nammu döneminde yaşamış olabileceğine dair delillerin var olduğunu belirtmektedir. Nammu ismi de Arapça'da Nemrut'a tekabül etmektedir. Mevdudi ilaveten, önceki kutsal kitaplardan Hz. İbrahim'e dair olan kısımları tek tek inceleyip Müslüman geleneği ile uyumlu olan ve olmayanları irdelemiştir." (Zeyneb Hafsa, Sümerler'e de peygamber gelmiş midir? karakalem.net, 05.03.2014)

Katıldığı başlıca kazılar Mari ve Uruk/Varka kazıları olan ünlü Asur bilimci Jean Bottero'nun, "4 yıllık çalışmalarından sonra" Fransızcaya çevirdiği ve dipnotlarla zenginleştirdiği Gılgamış destanını Hz. Peygamber'in daha o devirde öğrenmesi, Yaratılış ve Nuh tufanı olaylarını oradan alıntı yaptığı iddiası ne kadar mantıklıdır? Çünkü Sümerlerin yıkıldığı tarih esas alınsa bile, Hz. Peygamber ile aralarında 2500 yıllık bir süre bulunmaktadır. Peygamber Efendimizin Kur'an'daki inkar edilemeyen bilimsel verileri dönemin ileri medeniyetlerinin kaynaklarından derlediğini de öne sürülmektedir. Bu iddiaya göre Peygamberimiz, Kur'an içinde bahsedilen astronomi, embriyoloji, tıp gibi konuları eski medeniyetlerin bilgilerinden almıştır. Örneğin astronomi ile ilgili bilgileri Sümer kayıtlarında bulmuş, tıp bilgisini ise eski Mısır papirüslerinden alarak Kur'an'a geçirmiştir! Okuma yazma bilmeyen ('Ümmi peygamber' adlı yazımıza bakılabilir) peygamberimizin bu kadar dil bilip bunu gizleyebilme iddiası ne kadar gerçekçidir? Ayrıca "Hz. Muhammed zamanında sümer dilini bilenler var mıydı ve Sümer tabletleri 1850 yılında keşfedilmiştir!" (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 106) Sümerolog olan Samuel Noah Kramer, "Yüzyıldan daha az süre öncesine kadar Sümer kültürü hakkında hiçbir şey bilinmiyordu." (Hamid Cengiz, s. 107) ve "2000 yıldan fazla süredir Sümer ismi bile insanların zihninde ve belleğinde silinmişti." (Kramer, Sümerler, s. 16) derken, ortaya atılan iddiaların doğruluğu ne kadar bilimsel olabilir? Hz. Muhammed'in tüm hayatı boyunca böyle bir araştırmaya girmedeği ve tarihteki gelişmiş uygarlıkların lisanlarını bilmediği de bilinmektedir. Yine 7. yüzyıl Arabistan'ın da büyük kütüphaneler, yazılı basın, kitapçılar veya internet ağı gibi bilgiye erişimi kolaylaştıran imkanlar da mevcut değildi. Bugünün şartlarında bile, örneğin eski Mısır'ın embriyoloji bilgisini araştırmak isteyen bir insanın işi hiç kolay değildir. Mısır uygarlığının kuruluşu günümüzden yaklaşık 5000 yıl öncelerine dayanır. Eski zamanlardan bugüne ulaşan yazılı kaynaklar kısıtlıdır, üstelik bunların hepsinin tercümeleri de mevcut değildir. Tercüme edilebilenler ise, son derece özel bilgiler içerdiklerinden her yerde bulunmamaktadır. Ayrıca bu tercümeleri kavrayabilmek ve yorumlayabilmek için çok detaylı bir tarih bilgisine de vakıf olmak gerekir. Kısacası böyle bir araştırma günümüz şartlarında bile son derece zordur. Kaldı ki, eski medeniyetlerden miras kalan tüm bilgilerin hepsinin doğru ve sağlıklı oldukları gibi bir durum da söz konusu değildir. Aralarında pek çok yanlış bilgiler, batıl

inanişlar, hurafeler de bulunmaktadır. Bu konuyu, ‘Kur’an’ın Kaynağı Nedir?’ adlı yazımızda detaylı şekilde ele aldık.

Gılgamış destanının kendisinden önce yazılan eski bir tabletin içerdiği bilgilerin çarpıtılmış bir versiyonu olduğu da artık bilinmektedir. 1914 yılında Arno Reobel tarafından bulunan asıl tablette, “Çok tanrıcılığın bulunduğu iddia edilen çok önceki tarihlerde bile yeryüzünde tek tanrı inancının bulunduğu, insanın balçıktan yaratıldığı ve Nuh Tufanı kahramanı Ziusudra isimli kişinin vahiylerle her zaman saygılı ve dindar bir kral olduğu” gibi bilgiler yer almaktadır. (Kramer, s. 131)

“Sümer tabletlerindeki Tufan anlatısına göre kralın karısı Tufandan kurtulmuş ve tanrılar tarafından kendisine ölümsüzlük bahşedilmiştir.” (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 113) Halbuki Kur’an’a göre Nuh’un karısı şirke düşmüş ve tufanda boğulmuştur. (Tahrir, 10) Görüldüğü gibi Kur’an ile Sümer efsaneleri arasında, gerek tanrı anlayışı ve gerek tufan anlatıları arasında bir benzerlik yoktur!

Nuh Tufanı

Pek çok ateist, Nuh tufanı’nın Kur’an’a Tevrat’tan alıntılanarak geçirildiğini, Tevrat’a ise Gılgamış destanından geçtiğini iddia eder. Öncelikle Kur’an-ı Kerim, Tevrat, Zebur, İncil’i reddetmez aksine onların da ilahi kaynaklı olduklarını, kaynaklarının tek olduğunu ama zamanla tahrif edildiklerini, bozulduklarını söyler. Dolayısıyla onlardaki bazı bilgilerin Kur’an’la benzerlik taşıması normaldir. Tefsir ilminde ‘israiliyyat’ denen ve İslam’ın genel kuralları ile bağdaşmayan konular uzman İslam alimlerince tek tek belirlenmiş ve bu konularda birçok müstakil eser yazılmıştır. Bu konuda, ‘Tefsirde israiliyyat’ adlı yazımıza da bakılabilir. Peygamberimizin Hz. Nuh’la ilgili kıssayı Tevrat’tan aldığını söyleyen ateist yazarlar, Nuh suresinin Mekke’de indiğinden de habersizdirler. Mekke’de ise Yahudi yoktur. (TDV İslam Ansiklopedisi, XLIII/221) Okuma yazma bilmeyen Hz. Peygamber’in Tevrat’ı okuması mümkün değildir. Nuh tufanını inkar etmek isteyen ateistler, eğer tarihte Nuh tufanını veya benzeri bir olayı anlatan yazılı bir kayıt bulunmasaydı bunu tufanın olmadığına delil olarak kullanacaklardı. Dünyanın her tarafında rastlanan delilleri de bu defa çarpıtarak, ‘birbirinden alıntı yapıldığı’ iddiası ile gözden düşürmeye çalışmaktadırlar. Bilim ve Teknik dergisinin 121. sayısının 16. sayfasında şöyle bilgilere yer verilmektedir: Sir Leonard Wooley isimli amatör bir İngiliz arkeoloğun Mezopotamya’da yaptığı kazılar sırasında ele geçen bulgular, o güne kadar bir efsane gözüyle bakılan Nuh Tufanıyla bağlantılıydı. Özellikle sevenler Hristiyan ve Yahudi din adamları oldular. Derhal heyetler oluşturulup çalışmalara başlandı. Bu arada dünyanın her tarafında yapılan araştırmalar, ‘Tufanın hemen bütün toplumların efsanelerinde yer aldığı’ gösterdi. Bunların en şaşırtıcısı da Hopi kıızılderililerine ait olanıydı. Denizden çok uzakta, Kuzey Amerika’nın güney batısında yaşayan Hopi’lerin destanlarında, kabanar suların ülkelerini baştanbaşa kapladığı, dağların tepelerine kadar yükseldiği ve yeryüzündeki canlıları yok ettiği anlatılıyordu. Amerika’nın eski sahiplerinden olan Azteklerin destanlarından ise Tufanın süresi bile veriliyordu. Bütün bunlar, tufanın insanlık tarihinin hemen hemen başlarında meydana geldiğini göstermektedir. İngiliz arkeolog Sir Leonard Wooley, 1922-1929 yılları arasında, Mezopotamya’nın antik şehirlerinden Ur’da uzun süre kazılar yapar. Çalışmalar sırasında arkeolojik değeri çok yüksek kap, miğfer, silah vs. yanında Tufandan önceki kralların listesini ihtiva eden kil tabletler bulur. Ne var ki 12 metre derine inildiğinde izler birden tamamen kesilir. Tarihi hiç bir bulguya rastlanmaz. Bu arada toprağın yapısı incelendiğinde tuhaf bir şeyle karşılaşılır. Zemin tamamen balçıkla kaplıdır fakat bu kadar derinlikte saf balçığın ne işi vardır? Üstelik kazı çukurunun dibi, denizden çok uzakta ve nehir seviyesinden de bir kaç metre daha yukarıdadır. Hiçbir arkeolog tatmin edici cevabı bulamaz. Wooley kazıyı

devam ettirir ve daha aşağılara iner. Derken, 3 metreden fazla derinlik tutan balçık tabakası birden bire kesilir. Şimdi normal toprak tabakalarına gelindiği düşünülebilirdi ama hayır, zımpara taşlarına ve kap kaçak gibi eşyalara rastlanılmıştı yeniden. Demek oluyordu ki bu çok eski medeniyetin üzerini 3 metrelik balçık tabakası örtmüş, en üstte de Ur medeniyeti yeşermişti. İlk çukurdan 300 metre uzakta açılan ikinci çukurda da aynı sonuç elde edilmiştir. Wooley, bu sefer de yüksekçe bir tepeyi kazdırır. Sonuç değişmez! Böylece, balçık yığılmasının ancak çok kuvvetli bir su baskını yani tufanın eseri olabileceğine dair rapor hazırlanır ve bu bütün dünyada heyecanlı yankılar uyandırır. Tufanla ilgili olarak Mezopotamya dışında etraflıca bir çalışma yapılmadığından, su baskınının nerelere kadar uzandığını tam olarak bilemiyoruz. Tahmin edilen mıntıka, Basra körfezinin kuzeybatısında, 400 mil uzunluğunda ve 100 mil genişliğinde bir sahadır. Olayın tarihi, MÖ. 4 binden çok önceki yüzyıllardır. Miami Üniversitesinden jeokimyacı Jerry Stip'e göre, dünyanın yaşadığı en müthiş su baskını, günümüzden yaklaşık 11.600 sene önce olmuştur. Ancak bütün bu bulgular Nuh aleyhisselam zamanındaki tufana ait midir, bilinmemektedir!

“Çamur iyice temizlenince altında kalmış bir medeniyet ortaya çıktı. Bu durum, bölgede büyük bir su baskınının meydana geldiğini gösteriyordu. Ayrıca mikroskobik analiz, temiz kilden kalın bir katmanın, eski Sümer uygarlığını yok edecek kadar büyük bir tufan tarafından buraya yığılmış olduğunu gösteriyordu. Gılgamış Destanı ile Nuh'un öyküsü, Mezopotamya Çölü'nde kazılan bir kuyuda ortak bir kaynaktan birleşmiş oluyordu.” (Bilim teknik, 121/17; Fred Warshofsky, "Ur of the Chaldees", Readers Digest, Aralık 1977) “Alusi'nin açıklamasına göre Hz. Nuh'un kavmi Arap yarımadası ve ona yakın yerlerde oturuyordu. Meşhur olan da, onu Kufe topraklarında yani Irak'ta yaşadığı ve orada kendisine peygamberlik görevi verilmiş olmasıdır.” (Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini, Nuh Suresi 1-3) Bu coğrafya Sümerlerle uyushmaktadır. Hz. İbrahim'in de Sümerlerin son zamanlarında yaşaması mümkündür. Günümüzde Tel El-Fara olarak adlandırılan Güney Mezopotamya'daki Şuruppak kenti de Tufan'ın açık izlerini taşımaktadır. Bu kentteki arkeolojik çalışmalar 1920-1930 yılları arasında Pennsylvania Üniversitesi'nden Erich Schmidt tarafından yürütülmüştür. Schmidt'in çalışmalarını anlatan Mallowan şöyle demektedir: "Schmidt 4-5 metre derinlikte kil ve kum karışımı sarı topraktan bir tabakaya erişti. (bu tabaka selle beraber oluşmuştu) Bu tabaka, höyük kesitine göre ova seviyesine yakın bir düzeyde yer alıyordu ve höyüğün her yerinde izlenebiliyordu." Cemdēt Nasr dönemini Eski Krallık döneminden ayıran kil ve kum karışımı tabakayı Schmidt "tamamen nehir kökenli bir kum" olarak tanımlayarak Nuh Tufanı ile ilişkilendirdi.” (Max Mallowan, Early Dynastic Period in Mesopotamia, Cambridge Ancient History 1-2, s. 238) Tufan'dan etkilendiğine dair elde kanıtlar olan son yerleşim birimi, Şuruppak'ın güneyinde yer alan ve günümüzde Tel El-Varka olarak isimlendirilen Uruk kentidir. Bu kentte de, diğerleri gibi bir sel tabakasına rastlanmıştır. Bu sel tabakası da MÖ 3000-2900'lü yıllarla tarihlendirilmektedir. (Bilim ve Ütopya, Temmuz 1996, s. 176) Nuh aleyhisselamdan Kur'an-ı Kerim ve hadis-i şeriflerde çokça bahsedilmiştir. Çeşitli vesilelerle Kur'an-ı Kerim'de 43 yerde ismi geçer. Mezopotamya metinlerinden Gılgamış Destanında bu isim yerine Utnapiştım kullanılmıştır. Sümerlerin Tufan kahramanına verdikleri isim ise Zi-ud-Sudra'dır. Zi: Hayat/can/ruh, Ud: Zaman, Sudda ise: uzun manasına gelmektedir. Bu üç kelimeden meydana gelen ismin anlamı, 'uzun ömürlü' demektir. Kur'an da Nuh Aleyhisselam'ın uzun ömürlü olduğunu belirtilmektedir. Nuh kavminin tufandan önce yaşadığı yerin İrem şehri olması kuvvetle muhtemeldir. Bu yerleşim yerinin Lut Gölü'nün güneybatısında Edom'un merkezi olduğu bildirilmektedir. (Davis, D.J.The Westminster Dictionary of The Bible. Philadelphia, 1944, s. 267) Hz. Nuh'un gemisinin karaya çıkışıyla alakalı olarak bazı araştırmacılar MÖ 2347 yılını (Günel, A. Türkiye Süryanileri tarihi), bazıları da 2650 yılını vermektedir. (Ekrem Sarıkçoğlu, Kur'an ve Arkeoloji Işığında Hz. Nuh ve Tufan Olayına Yeni bir Yaklaşım, İslam Araştırmaları Dergisi, Cilt 9, sayı: 1-4, 1996, s. 201) Bunlara dayanarak Nuh Tufanının yaklaşık olarak Milattan 2500 yıl önce meydana gelmiş olabileceğini söylemek mümkündür. Şırnak Üniversitesi öncülüğünde 'Şehr-i Nuh Otel'i'nde düzenlenen Uluslararası Hz. Nuh ve Cudi Dağı Sempozyumunda

açıklamalarda bulunan Amerikalı Bill Crouse, yaptığı araştırmalardan sonra tufanın Cudi Dağı'nda olduğuna inandığını açıklamıştır: "Tarih kaynaklarını ciddi bir şekilde incelediğimiz zaman aslında geminin Cudi Dağı'nda olduğuna kanaat ettim." (Habertürk, 29 Eylül 2013) 6 Şubat 1972 tarihli bazı Türk gazeteleri ise, "Nuh'un gemisinin Cudi dağında olduğu tespit edildi" başlığıyla bir haber vermişti. Keşfi yapan, Alman Devletler Araştırma Enstitüsü ilim adamlarından Friedrich Bender'dir. Bender, Cudi dağında bulduğu katrana benzer bir madde ile birbirine yapışmış kalın tahta parçalarını Almanya'ya götürerek analiz ettirmiştir. Sonuçta katranımsı maddenin 50 bin, tahta parçalarının ise 6630 yıllık olduğu açıklanmıştır. İlim adamları bu tarihlemadaki hata payının 300 yılı geçmeyeceğini söylemişlerdir. Bender'in, çalışmaya başlamadan önce Kur'an-ı Kerim'i ve Tufanı anlatan Gılgamış destanını incelediği ve geminin Dicle ile Zap suyu arasında karaya oturduğu kanaatine vardıgı da bildirilmiştir.

Yine tahrif edilmiş olan Tevrat'ta bu tufanın evrensel olduğü ve tüm dünyayı kapladığı söylenmektedir. Oysa Kur'an'da Tufan'ın evrensel olduğü şeklinde bir ifade yoktur. Aksine ilgili ayetlerden Tufan'ın yöresel olduğü ve tüm dünyanın değil, sadece Hz. Nuh'u yalanlayan kavmin cezalandırıldığı anlaşılmaktadır. "Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları da suda boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi." (A'raf, 64) "Böylece onu ve onunla birlikte olanları katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamış olanların da kökünü kuruttuk." (A'raf, 72) Görüldüğü gibi Kur'an'da tüm dünyanın değil, sadece Nuh kavminin helak edildiğı bildirilmektedir. Özetle, İslam'a göre "Tufan, bölgeseldir." (Prof Muhsin Demirci, Kur'an ve Tefsir, s. 97; Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 17, 111) Sonradan Müslüman olan Bucaille de bu görüşündedir. "Kitab-ı Mukaddes, tüm günahkar insanlığı cezalandırmak üzere dünya çapında bir tek Nuh tufanından söz ederken, bunun aksine Kur'an, adı sanı belli kavimlerin çarptırıldığı birçok cezaları zikretmektedir. Kur'an'da Nuh tufanı özel olarak Nuh kavmine mahsus olan bir ceza olarak takdim edilmektedir." (Dr. Maurice Bucaille, Müsbet ilim yönünden Tevrat İnciller ve Kur'an, s. 344-345) Allah, herhangi bir kavme elçi gönderilmedikçe, o kavmin helak edilmeyeceğini (İsra, 15) Kur'an'da açıkça bildirmektedir. Helak için, kavmin kendisine uyarıcının gelmiş olması ve bu uyarıcının yalanlanmış olması şarttır. "Senin Rabbin, 'ana yerleşim merkezlerine' onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe şehirleri yıkıma uğraticı değildir. Ve Biz, halkı zulmeden şehirlerden başkasını da yıkıma uğraticı değiliz." (Kasas, 59) Bir uyarıcı olan Hz. Nuh aleyhisselam, Hz. Muhammed dışındaki tüm peygamberler gibi sadece kendi kavmine gönderilmiştir. Bu sebeple Allah, uyarıcı gönderilmemiş olan kavimleri değil sadece Hz. Nuh'un kavmini helak etmiştir: "Nuh dedi ki: 'Rabbim! Arz'da o kafirlerden hiçbir kimseyi bırakma!" (Nuh, 26) Arz, "yer" demektir. Hz. Muhammed'e Mekke'de inen ayette, "Onlar, yurdundan (ayette arz kelimesi geçer) çıkarmak için seni tedirgin edip dururlar." (İsra, 76) buyrulur. Bu ayet, Peygamberimizin Mekke'den çıkarılmaya çalışıldığını haber vermektedir. Bir başka konu ise, 'Hz. Nuh'un tüm Dünya hayvanlarını mı gemiye aldığı' meselesidir. Kur'an'da, tüm dünya hayvanlarının gemiye alındığına dair bir bilgi yoktur. Bu iddia daha çok bozulmuş Tevrat kaynaklıdır. Tufan yerel bir bölgede meydana geldiğı için, elbette ki Nuh peygamber kendisine lazım olacak birkaç tür çiftlik hayvanını gemiye almıştır. Çünkü kurtuluştan sonra tarım yaparak hızlı bir besin tedariki yapılamayacağından, sütüyle, yumurtasıyla en hızlı besinleri sağlayacak olan hayvanlara mutlaka ihtiyaç duyacaktır. Çift olarak alınması ise çoğalmaları sağlamak içindir. Kur'an'da, geminin Tufan sonrası "Cudi"ye oturduğü bildirilmektedir. (Hud, 44) "Cudi" kelimesi bir 'dağ ismi' olarak anlaşılabileceğı gibi Arapça'da "yüksekçe yer, tepe" anlamına geldiğinden bu anlamı ile de Kur'an'da kullanılmış olabilir. Cudi dağı Güneydoğü Anadolu bölgesinde, Türkiye-Irak sınırına 15 km. uzaklıkta, Dicle ırmağının kıyısında bulunan Cizre'nin 32 km. kuzeydoğüsünde, Şırnak il merkezine 17 km. mesafededir. Dicle ve Fırat nehirleri Mezopotamya'yı boydan boya kesmektedir. Şu anki verilere göre anladığımız, olay anında bu iki nehir ve irili ufaklı bütün su kaynakları taşmış,

bunlar yağmur sularıyla birleşerek büyük bir su baskını oluşturmuşlardır. Kur'an'da bu olay şöyle bildirilmektedir: "Biz, bardaktan boşanırcasına akan bir su ile göğün kapılarını açtık. Yeri de coşkun kaynaklar halinde fişkırttık. Derken su, takdir edilmiş bir işe karşı birleşti. Ve onu da tahtalar, çiviler üzerinde taşıdık." (Kamer, 11-13)

"Tufan'ın 7 bin yıl önce olduğu tahmin ediliyor. Titanik'i bulan ünlü su altı araştırmacısı Robert Ballard, kutsal kitaplarda dile getirilen Büyük Tufan'ın gerçekten meydana geldiğine dair kanıtlar bulduklarını açıkladı. Ballard'a göre Büyük Tufan'la kabaran sular en az 300 gün boyunca Karadeniz'in bulunduğu bölgeye 'akarak' bugünkü Karadeniz'i meydana getirerek Akdeniz'le birleşir." (TRT haber, 12.12.2012)

Çamurdan yaratılma

Gılgamış Destanından: "Ellerimi yıkadım. Bir parça çamur koparıp yazıya attım. Ve bu yazıda kahraman Engidu'yu yarattım." Sümerlilerin Enuma-eliş Destanından: "Bunun üzerine ben de Ea'nın yardımını istedim. Toprağı, Kingu'nun kanıyla yoğurdum. İlk insanı meydana getirdim." Çin Efsanelerinden: "Bunun üzerine Tanrıça Ngüho yengeç elleriyle gökyüzünü yukarıya kaldırdı, denizleri yeniden sınırlarına itti. Ve çamurdan yeni bir insan türü yarattı." Mısır'da Luxor Tapınağı'nda bulunan kabartma bir resimden: "Kral Amonhotap III olarak betimlenen Tanrı Khnemu, çömlekçi çarkında erkek ve dişi iki insanı yaratıyor." Hesiodos Destanından: "Namlı, şanlı Hephaisdos'u çağırdım hemen. 'Bir parça toprak al, suyla karıştır' dedim. 'İçine insan sesi koy, insan gücü koy.' Yunan Efsanelerinden: "Gözyaşlarımla toprağı çamur haline getirdim ve yoğurdum. (Prometheus anlatıyor) Bir insan heykeli yaptım. Sonra bu heykele ruh verdim. İlk ölümlü yaratıklar oluştu böylece. Tevrat'tan: "Ve Rab yerin toprağından Adam'ı yaptı ve onun burnuna hayat nefesini üfledi ve adam yaşayan can oldu." Kur'an, Mü'minun, 12: "And olsun ki Biz insanı süzme çamurdan yarattık." (Ayrıca, Saffat, 11; Sad 71) İslam'ın tarih anlayışına göre insanlık bir tek ana ve babadan türemiştir. (Nisa, 1) Buradan da çıkan sonuç, insanlar hakiki bir tevhit inancı ve Rabbani bir anlayışla tarih sahnesinde adımlarını atmaya başladığıdır. İnsanlığın başlangıcından itibaren ilahi vahiy ile her toplum Allah inancı, ahiret inancı, yaratılış bilinci ile eğitilmiş ve tüm insanlık boyunca bu mesaj tüm insanlığa bildirilmiştir. Elbette bu hakiki inanca bazen zulüm/şirk karıştıranlar olmuştur. Böylece de hak dinden uzaklaşıp zaman içerisinde adım adım gerçeklerden uzaklaşmış ve yollarını şaşırırlar olmuştur. Ama bu, tümüyle temel bilgilerin hepsinin unutulduğu anlamına gelmemektedir. Bilakis taşıyabildikleri kadar bilgi yükünü gelecek nesillere aktarmışlardır. Allah farklı zamanlarda farklı kavim ve gruplara elçilerini göndermiştir. Nasıl ki Hz. Muhammed Nuh Tufanını, Musa Kıssasını, Yusuf, Yakub, İbrahim, Adem, Hud, Salih ve Şuayb peygamberleri anlatmışsa, bize yaratılıştan bahsetmişse, her dönemde de görevli peygamberler kendi kavimlerine bu kıssalardan bahsetmiş ve onların bilinç altlarında yatan inanç küllenmelerini közlendirmiş, alevlendirmiştir. Nihayetinde her toplum yaratılış gibi diğer ilahi gerçeklere muhatap olmuş ve zaman dilimi içinde bu hakikatlerden uzaklaşsalar da bazı birikimlerini örf

bu işi? Nereden duydunuz, nasıl öğrendiniz? Bu konuyla neden bu kadar çok uğraşıyorsunuz, onu izah edin bana!...” Muazzez İlmiye Çığ’ın ağabeyi Turan İtil, CIA’in 1953’den beri yürüttüğü MK-ULTRA adlı zihin kontrol projesi kapsamındaki deneyler için 1963 yılında Missouri Psikiyatri Enstitüsü’nde çalışmaya başlamıştı. Enstitüde akıl hastaları, evsiz ve yalnız insanlar üzerinde LSD kullanılan izinsiz deneyler yaptıkları ortaya çıkınca 1973’de istifa etmek zorunda kalmış, adı ABD’de deşifre olduğu ve kullandığı ilaçlar ve yöntemler yasaklandığı için yapamadığı deneyleri, 12 Eylül’den sonra Türkiye’ye gelip yapmaya başlamıştı. (BBC, 21 Kasım 2024; Serbestiyet, Yıldırım Oğur, 20 Kasım 2024)

Sayın Çığ, Sümerlerin Türk olduğunu da iddia etmekte idi! Halbuki Sümerler, Sami olmayan ama İranlılardan göçenlerle karışmış olarak meydana gelen bir topluluktur. (Samuel Noah Kramer, Tarih Sümer’de Başlar adlı eser ve Britanya ansiklopedisi, Sümer maddesi) Sümerler Türk değildir. Sümerler, tarih öncesi dönemlerde Mezopotamya’da yaşamış olan bir antik halktır. Sümerler ve Türkler farklı zaman dilimlerinde ve coğrafyalarda yaşamış iki farklı halktır, bu nedenle etnik ve tarihsel açıdan ayrıdırlar. (Serhıldan Hülakü, Haberler.com, 7 Ekim 2023) Son araştırmalar Sümer dilini, Sudan Nubyacası ile Hindistan’ın Dravid ve Tamil dillerinin dahil olduğu dil grubuna dahil etmektedir. (Doç. Dr. Kürşat Demirci, Sümerler Türk müydü yoksa Afrikalı mı? Derin Tarih, 26 Nisan 2017)

Kentlerden dinin doğuşuna değil, dinden kentlerin doğuşuna ulaşmak

Uygarlığın Sümer’de başlamış olduğu iddiasını ilk kez 1956’da Sümerolog Samuel Noah Kramer, ülkemizde ise dinlerin kökenini Sümerlere bağlayan Muazzez İlmiye Çığ ortaya atmıştır. Halbuki Göbeklitepe kazıları hem bu iddiayı hem de yıllardır tarih derslerinde öğretilen "göçebe toplulukların tarımı öğrenerek yerleşik hayata geçtiği" tezini çürütmektedir. “Sümerlerden binlerce sene önce yaşamış Göbeklitepe halkı çok daha eski inanışlara sahipti.” (Hamid Cengiz, Ateist ve deistlerin modern sorularına cevaplar, s. 98) Göbeklitepe’nin ortaya çıkarılması, yerleşik yaşama geçişin tarım ve hayvancılık ile başlamadığını, avcı-toplayıcı grupların dinsel törenlerini gerçekleştirmek için bir araya gelerek yerleşik yaşama geçişi hızlandığını gözler önüne sermiştir. Yerleşik yaşama geçişi hızlandıran tapınma alanları, uygarlık tarihini çok daha eski bir döneme, MÖ 12.000’lere çekmektedir. Göbeklitepe’nin keşfine kadar bilinen en eski tapınak ise Malta’da bulunmakta ve o da 5000 yıl öncesine ait idi.

Kur’an, İncil ve Tevrat’ın Sümer’deki Kökeni!

Sümerlerin tanrı inancı, İslam’ın ilah inancından çok İslam’ın savaş açtığı çok tanrılı inançla benzerlik göstermektedir. Kur’an bu inançla mücadele etmiştir. Sümerler de tanrılar yetkilerini birbirleri ile paylaşırlar, aralarında kavga ederlerdi. İslam’da ise tek tanrı inancı esastır ve asla kendisine ortak koşulmasına izin verilmez. Bu şirktir ve en büyük zulümdür, kötülüktür. (Lokman, 13) İslam’a göre şirk en af edilmez günahıdır. (Nisa, 116) Sayın Çığ, Sümerlerin tanrı inancının İslam’daki tek tanrı inancına kaynaklık ettiğini ileri sürebilmiştir. Halbuki İslam bizzat bu şirk/çoklu tanrı inancını ortadan kaldırmak için gönderilmiştir. Günümüzde hâlâ (Hristiyanlıktan Hinduizme) devam eden çok tanrıcılık aslında dinlerin zamanla evrimleştiği iddiasını da çürütmekte, özde tek tanrılı olan dinlerin zamanla bozularak çok tanrılı dinlere

dönüştüğünü ispat etmektedir! Bunun en açık örneğini peygamber İsa'yı tanrılaştıran Hristiyanlıkta görmekteyiz. Kur'an'da bunu açıkça ifade eder ve tek ümmet/din üzere olan insanların zamanla ilahi mesajları tahrif ederek ayrılığa düşüp parçalandıklarını, farklılaştıklarını bildirir. (Bakara, 213; Yunus, 19) Sayın Çığ, Sümer dinindeki birçok tanrının diğer dinlerde cin, melek adı ile varlığını devam ettirdiğini de ileri sürer. Tek olan Allah tarafından yaratılan, asla O'nun emrinden çıkmayan (Nisa, 172; Enbiya, 27-28) daima Allah'ı anan (A'raf, 206; Nahl, 49-50) bu varlıklara Müslümanlar asla ibadet etmemiştir. Aksine İslam öncesi var olan bu ibadet tarzı İslam ile ortadan kaldırılmıştır. Dikkat edilirse Sayın Çığ'ın hep İslam öncesi inançlarla İslam'ı birbirine karıştırdığını görmekteyiz! Ayrıca Sümerlerde reenkarnasyon benzeri bir inanç da vardır. Sümerlere göre ölü için kurban kesilmezse dünyaya dönüp insanları rahatsız eder. İslam'da ise kesinlikle böyle bir şey yoktur. Aslında Sayın Çığ, "Ne yazık ki, Sümer kanunlarının yazılı olduğu tabletler çok kırıklı, belki de toprak altından daha çıkarılmayanlar da var. Bu yüzden tam karşılaştırma yapılamıyor." (Çığ, Kur'an, İncil ve Tevrat'ın Sümer'deki Kökeni, s. 19) diyerek, kaynağının da aslında yetersiz olduğunu itiraf etmektedir. Çığ, 'Yahudi, Hristiyan ve Müslüman dinleriyle Sümer dini ortak noktalarını' sayarken, törenler, ilahiler, tütsülerle tanrıyı memnun etmek gibi ritüelleri sıralamakta, İslam'a 'sonradan giren' bu tür ritüellerin Kur'an değil insan kaynaklı olduğunu ayırt edememektedir! Aynı hataya, İslam'ın sembolünün 'Hilal' olduğu iddiası ile başka ateistler de düşmektedir ki bu konuyu 'Ay kültü iddiası' başlıklı yazımızda ele alıp cevapladık! Yine kitabında "Hammurabi'nin Güneş tanrısından kanun alışı, Musa'nın tanrıdan kanun alışına örnek olmuştur" derken, acaba Adem'den beri ilahi kanunların nasıl alındığını zannettiğini de merak etmiyorduk değiliz!

Mezopotamya tanrıları tufan tasarısını insanlardan gizlemek için büyük bir çaba içerisindeydi ve olayın kahramanının kurtarılışı bir tanrının 'hilesiyle' başarılmıştır. Halbuki Nuh tufanında gemi halkın gözü önündedir. Her şey 'açıkça' gözlemlenmektedir. Sümerlerde geçen tufan hadisesi, 'tanrılar meclisinin' kararı ile ve çok gürültü çıkarıp tanrıları uyutmadıkları için gerçekleştirilmiştir. Ve sonra da 'tanrıların' kontrolünden çıkan olay, tanrıları tehdit eder hale gelmiştir! Kur'an ise, önce peygamber gönderip şirk içindeki halkın uyarılmasından, uzun süre devam eden tebliğ çalışmalarının sonuç vermemesi üzerine Allah'ın (cc) Nuh aleyhisselam'a hem tebliğe devam etmesini hem bir gemi yapmasını emretmesinden bahseder. Alay edilmeler eşliğinde gemi yapılır ve son olarak bir kez daha insanlar tek ilaha davet edilir. Buna da direnç gösterilince sel baskını başlar. Bu kültür Çin'den Yunan'a, Avustralya, Yeni Gine, Malaya, Burma hatta Amerika yerlilerinin edebiyatlarına kadar benzer şekilde geçer. Tüm toplumlar bu olayı kendi kültür ve hayal âlemlerinin süzgecinden geçirerek aktarır. Dolayısı ile Sümerlerde bu olayı kendi inançları ile süsleyerek aktarmışlardır. Yani tufan olayını tek aktaran Sümerler değildir! Fark, Sümerlerde tufan putperest kültürün etkisi ile yerel motifler eklenerek aktarılmıştır o kadar! Olayın şahıs ve amacı değişmiş, olayın oluş şekli ise kısmen aktarılabilmektedir. Kısaca Sayın Çığ'ın iddiası olan, Kur'an bu 'kültürü' dolaylı yoldan Sümerlerden aldığı iddiasının aksine, Hz. Adem'den itibaren İslam'ın çağrısı Sümerlerin inancının da içinde olduğu yozlaşmış çok tanrıcılık kültürüne savaş açmış ve onlara doğru yolu gösterip tek tanrı inancına insanları çağırıştır. İslam'ın son peygamberi Hz. Muhammed Arap yarımadasında bunu başarmış ve zamanla da tevhid inancı dünyaya yayılmıştır.

Sümerlerin Babil kanunlarını etkilendiğinden bahseden Sayın Çığ daha sonra Kur'an'ın da Sümerlerden etkilendiğini iddia etmektedir. Babillerin Sümerlerden etkilenmesi normaldir çünkü onlar aynı coğrafyada birbirinin devamı olan iki medeniyettir. Ama Sümer kanunları ile Kur'an arasında binlerce yıl vardır ve Sümer kanunları ancak 200 yıl önce toprak altından çıkarılmış ve ancak onlarca yıllık çalışma sonucu okunabilmektedir! Peki, ortak gözüken noktalara bakacak olursak, Kur'an Sümerlerden mi etkilenmiştir? Asla! Aksine, Sümerlerden önce, ilk insan ile başlayan İslam dininin Sümerlere uzanan izlerinden Sümerler etkilenmiştir! Aslı

bozulsa da bu etkilenme sonucu bilgiler yazıtlara geçirilmiş ve daha sonra Kur'an ile bu konular asıl mecrasına dönmüş, asıl gerçek hüviyeti ile insanlığa yeniden tebliğ edilmiştir! Zaten Kur'an'ın Sümerlerden etkilenmesine imkan olmadığını yukarıda belirttik, yazıtlar ortada yoktur ve Efendimizin de okuma yazması yoktur! Sayın Çığ'ın iddialarının cevaplarına, gerçek bir Profesör olan Sümerolog Sebahattin Bayram'ın youtube'daki videolarından da ulaşabilirsiniz! (youtube.com/watch?v=wa6m4uSciV4; youtube.com/watch?v=jdOekZg1xvY; youtube.com/@SebahattinBayram69)

Sayın Çığ, 'hilal'in İslam'ın sembolü olması iddiası ile Sümer ay tanrısı arasında bağlantı kurmaya çalışır dedik ki, aslında hilal dini kaynaklı bir sembol değildir ve daha sonra İslam toplumuna yerleşmiş bir simgedir. Diğer bir iddia, "Osmanlılar Hilal işaretini Bizanslılardan almışlar ve milli sancaklarına alamet yapmışlardır." (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 74) şeklindedir ki, bu da bizi yine bu iddianın temelsiz bir görüş olduğu sonucuna götürmektedir! Sayın Çığ kurban konusunda ise, Sümerlerde kurbanın sağ parçası ve iç organları tanrıya verilirken, İslam'da bunları kurban sahibinin aldığı iddia etmektedir ki, böyle bir zorunluluk asla yoktur! Ayrıca Sümer tanrı kralları ile Hristiyanlıktaki papa müessesesini İslam'daki halifelik kurumu ile eş tutmaktadır Sayın Çığ. Papa her ne kadar tanrı ile konuşmaya devam (!) etse de, İslam'da bunu iddia eden değil halife, Müslüman olarak bile kalamazken, böyle bir iddianın nasıl ortaya atıldığı ve nasıl kabul görebildiği ayrı bir araştırma konusudur! Konu ayrıca, 'teokrasi ile şeriatın aynı olduğunu zannetmekle de alakalıdır. 'İslam'da teokrasi yoktur' ve teokrasi, 'Papalık veya İmamet inancı olan İmamiye mezhebinde vardır' ve ayrıca Kur'an'a göre zaten 'tüm insanlar' yeryüzünde halifedir! (Bakara, 30) diye hatırlatalım ve asıl konumuza devam edelim. Sayın Çığ, başörtüsünün okumaya engel olduğu gibi iddialarda bulunmaktadır ki buna en güzel cevabı, "İslam kadınların okumasına karşı mıdır?" adlı yazımızda bulabilirsiniz! Ülkemizde özellikle son 30 yıldır tesettürlü olarak okuma hakkını savunurken hapse giren, okullarından atılan, ülke dışında okumak zorunda kalan, aileleri işten atılanları düşününce bu iddianın mesnetsizliği ve tutarsızlığı rahatlıkla görülebilmektedir! Yine Sümerlerde günah işleyen, yalan söyleyen bir insandan hareketle bu kişinin Kur'an'da Eyüp adı ile geçtiği iddiası ileri sürülür. Halbuki iddia aksine Kur'an'da Eyüp aleyhisselam "iyilik ve bağışlayıcı biri" olarak övülmektedir. (En'am, 84) Saygısız bir iftirayı aşağıda sunalım cevap bile vermeden konumuza devam edelim.

Görüldüğü gibi, İslam'ın savaş açtığı kurum ve kuralları İslam'a mal ederek, temel dini bilgilerden yoksun olarak ve önyargıların yönlendirmesi ile ortaya atılan iddialar ile karşı karşıyayız. Zaten ateist yazarların kitaplarından veya Meydan Larousse gibi kaynaklardan hareketle İslam hakkında ulaşılabilecek sonuç ancak bu olabilirdi! İşin ilginç, TV programlarında kendisine 'Allah'tan uzun ömür dilenen' Sayın Çığ'ın, "Sağlığım iyi Allah'a şükür. Maşallah misafirimiz hiç eksik olmuyor, Allah'tan iki kızım o zaman büyümüştü, Allah'tan evlatlarım var." (Ayşe Arman ile röportaj, Hürriyet, 08.05.2016) gibi açıklamalarının yazılı basında yer almasıdır. 'Cumhuriyet' çıkarı Çığ'dan 'Nutuk' ve 'Kur'an' tavsiyesi. "Gençlerin, çok okuması lazım. Tüm konferanslarımda söylüyorum. Atatürk'ün Nutkunu da okuyun. Kur'an'ın Türkçe'sini okuyun." (Sözcü, 29 Ekim 2017) "Dini de okusun, öğrensün. Ben gençlere hep iki şeyi okumalarını tavsiye ettim, Kur'an'ın Türkçe'sini ve Atatürk'ün Nutku'nu. 'Dinimiz' nedir,

öğrenin, Atatürk'ün neler yaptığını da öğrenin. Eğer 'bunları' bilirsek 'korumamız' kolaylaşır.” (Hürriyet, 4 Temmuz 2018) Yine 10 Mayıs 2020 tarihinde de, kendisini ziyaret edenlere de, "Herkesin, çocuktan itibaren Kur'an'ın Türkçesini okumamız lazım, çünkü bizim 'yegâne kitabımız' o." (youtube.com/watch?v=YGmZcf4m5TU) demektedir. Tanrı var mı? Varsa İsmi Allah mı? O isim, uydurma kitap (!) Kur'an'ın verdiği bir isim değil midir?! Keşke Sayın Çığ bu konulara da açıklık getirse idi! Sayın Çığ 17 Kasım 2024'de vefat eder ve “cenaze namazı” kılındıktan sonra 19.11.2024 tarihinde defnedilir.

Sümerler İslam'ın ortaya çıkışından yaklaşık 6.000 yıl önce ortaya çıkmış ve 4.000 yıl önce de yok olmuş bir medeniyettir. Hz. Muhammed'in bu kültürden etkilendiğini iddia edenlerin, aynı ortamda yaşayan Mekke müşriklerinin bunu neden dile getirmediğini açıklamaları gerekmektedir. Varsa böyle -yazılı değil, çünkü yazılı metin çok daha sonra ortaya çıktı!- sözlü kaynaklar, müşrikler de bunları duymalı ve 'Sen Sümerlerden etkilendin, alıntı yaptın' diye itiraz etmeli idi! Kaldı ki, İslam'ın savaş açtığı, ortadan kaldırmak için mücadele ettiği tüm şirk unsurları ve putperestlik kalıntıları 'Kur'an'a kaynaklık ediyor' şeklindeki bir iddia bile bu isnadın temelini ne kadar çürük olduğunu ispat etmektedir! Unutmayalım ki Hz. Muhammed müşriklerin, önce mal, makam, para tekliflerini reddetmiş (İbni Hişam, Sire, I/293; Taberi, Tarih: II/225) ve daha sonra da, 'Bir sene biz senin Rabbine kulluk edelim, bir sene de sen bizim ilahlarımıza kulluk et' teklifi kendine sunulunca da, (İbni Hişam, Sire: I/388; Taberi, Tarih, II/225-226) onu da reddetmiştir ki, bu teklifler yapılırken Efendimiz ve Müslümanlar çok yönlü olarak baskı, işkence, zulüm altında idiler ve ufukta da bunlardan kurtulacaklarına dair en ufak bir işaret de bulunmamakta idi! Madem bu dini Muhammed uydurdu, amacı dünyalık ise neden pes edip para, kadın ve makam tekliflerini reddetmişti? (Hz. Muhammed'in samimiyeti konusu, 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazımızda ele alınmıştır.) Ancak amacı dünya menfaati olmayan, aksine putperestlikle mücadele hedefi olan birisi 'O'nun bu tekliflere verdiği şu cevabı' verebilirdi: "Ey kafirler. Ben sizin taptıklarınıza tapmam. Siz de benim taptığıma tapmazsınız. Ben sizin taptıklarınıza tapacak değilim. Sizler de benim taptığıma tapacak değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim bana." (Kafirun, 1-6) Şunu da unutmayalım ki bu cevap verildiğinde Müslümanlar mazlum, zayıf ve çok az sayıda idiler! O (sav) savaş meydanlarında zafer kazanınca bile zaferin Allah'tan olduğunu ilan etmişti birisidir. (Ali İmran, 126; Saff, 13)

Onbinlerce sivilin katili olan terörist başı ateist Abdullah Öcalan'ın bir kitabının adı ile bu iddianın kimlere hizmet ettiğini de görelim: Sümer Rahip devletinden demokratik uygarlığa.

Özetle Allah (cc) her topluma mutlaka bir peygamber göndermiştir ve 'İslam tüm dinlerin özüdür!' Dolayısı ile her toplumda, bozulsa bile ilahi mesajın kırıntıları mutlaka mevcuttur.

Not: 'Ebla tabletleri' konusu için 'İslam tüm dinlerin özüdür' adlı yazımıza, "Hz. İsa ve Horus" ve "Hz. Musa ve Sargon" iddiaları için ise 'Ateistlere cevap' adlı yazımıza bakılabilir!

Gelen sorular ve cevaplarımız

Soru: Eski Mısırda "Tanrı Aton Tektir, Akhenaton onun kulu ve elçisidir o ışığını bize yansıtır" cümlesinin geçmesi İslam'ın eski inançlar ve dinlerden kopya olduğunun göstergesi değil midir? Sümerlerin gılgamış destanında geçen yer ile göğün bitişikken ayrılması Kur'anı kerimdeki yer ve gök tasviriyle aynı olması bunun kopya olduğunu göstermez mi?

Cevaben: İslam'ın görüşü bellidir ve tutarlıdır: İslam, Hazreti Adem'den itibaren gelen dinin adıdır. Yani İslam Hz. Muhammed ile başlamamıştır! Hz. Muhammed peygamberler zincirinin

son halkasıdır ve insanlık tarihi boyunca tebliğ edilen dinin özü hep aynıdır: İslam! Detay için ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazımıza bakabilirsiniz! Sümerlerde yer ve gök bitişik idi ve ayrıldı iddiasına gelince, direkt destandan konuyu verelim ve Kur’an ile ne kadar (!) benzediğine görelim: “Her şeyden önce ve her şeyin ondan çıktığı öz olan ilk su vardı: O, tanrıça Nammu’ydu. Bu su, ilk iki tanrı olan eril göğü (Anu) ve dişil yeri (Antu) yaratır. Yer ve gök (Anu ve Antu) başlangıçta bitişiktir: Bitişikken ‘çiftleşir’ ve hava tanrısı Enlil ile su tanrısı Enki doğar. Enlil yeri aşağıya ve gökyüzü tanrısı Anu da göğü yukarıya kaldırır.” İslam her topluma gelmiştir ve her gelen mesajda da Allah’ın her şeyi sudan yarattığı (Nur, 45) ilan edilmiştir. Halbuki efsanede, sudan yaratan değil su olan bir ‘tanrıcadan’ ve sonra yine o sudan yaratılan diğer tanrı/tanrıcalardan bahsedilmektedir. Görüldüğü gibi bu efsane bize, tevhid inancının politeizme nasıl evrildiğinin bir örneğini göstermektedir. Hak olan zamanla değiştirilmiş, gerçek zamanla bozularak efsaneleştirilmiştir! Devam edelim: Tanrı ve tanrıca olan (!) yer ve gök ne yapmıştır sonra? Çiftleşmişlerdir! Ne doğmuştur? Yeni tanrılar! Sonrada, üçüncü versiyon tanrı annesini aşağı ve ikinci versiyon tanrı da kendisini yukarı çekmiştir! Ve tüm bunların Kur’an’a kaynaklık ettiği iddia edilmektedir! Aslında İslam ile olan, bozulan hakikatin efsanelerden arındırılıp asli hüviyetine kavuşturulmasından başka bir şey değildir!

Soru: Merhaba, her şeyi ayrıntılı bir şekilde tabletlere yazan Sümerler neden kendilerine gönderilen bir peygamberden bahsetmiyorlar? Ayrıca Adem’den sumerlere bozularak geldiğini iddia ettiğiniz islamdan kastiniz nedir, yalnızca tek tanrı inancı mı yoksa Kur’an’ın tamamı mı? Eğer öyleyse bu olamaz çünkü Kur’anda anlatılan birçok efsane ademden sonra yaşamış insanlardan bahseder.

Cevaben: Efsanelerde, gerçek olay ve kişiler farklılaştırılarak anlatılır. Hz İbrahim örneğinde olduğu gibi. Yine günümüzde yaşayan Hristiyanlık dinini ele alalım. Tek ilah ve peygamber mesajının ne hale geldiğini yaşayarak müşahade etmekteyiz. Tek tanrı üçe çıkarılırken peygamber ise, tanrının konuşan sıfatına (kelam: oğul) dönüştürülmüş değil midir? Halbuki ‘resmen’ tanrı ilan edilişi ile peygamber olan gerçek İsa arasında geçen süre sadece 325 yıldır! Sümerlerin tarih sahnesine girişi ortalama MÖ. 3500’tür. Hz. Adem’den, sadece Sümerlere değil dünyanın her toplumuna peygamberlerle gönderilen ilahi mesajlar aynı içeriğe sahiptir. Sümerlerden önce olduğu gibi sonra da bu mesaj insanlığa ulaştırılmıştır. Kur’an’da Hz. Adem’den de, İbrahim, İsa, Musa peygamberlerden de bahsedilir. Mesajın merkezini ise tevhid inancı, ahlak ve emanet bilinci oluşturur.

Soru: Beni yanlış anladınız. Ben sizi sorgulamadım. Bu tablet çevirileri doğru mu? Yani gerçekten tabletlerde aynen çevirilerdeki gibi mi yazıyor. Çevirilerde kasıtlı yorum olabilir mi? Tablet çevirilerinde aldatma var mı? Yok mu? Eğer tablet çevirilerinde kasıt yok ise o dönemde uzay, gezegenler, Güneş sistemi hakkında bu kadar detaylı bilgiye nasıl ulaşılar. Teknolojik yöntemleri bu günden daha ileri olduğu anlaşıyor. İfadeler günümüz teknik bilgisiyle son derece tutarlı. Bence eleştiri yapmadan önce bir okuyun. Yoksa eleştiriler havada kalıyor.

Cevaben: Çeviri uzmanlık alanı isteyen bir konudur. Ama o çevirilerin yorumlanması da ayrı bir uzmanlık alanıdır! Çevirilere güvenmek zorundayız, bu birinci aşama. Ama ikinci aşamaya gelince, çevirilerin içeriğinin yorumlanması, günümüze dönük mesajlar çıkarılmasında farklı sonuçlara ulaşmak gayet doğaldır. Çevirmenler veya yorumcular bir konuda uzman olabilir ama metni anlamada, yorumlamada sahip olduğu kültür, toplum, ideoloji, önkabul gibi nedenlerle hatalar da yapabilirler! Gelelim Sümer tabletlerine. İleri bir medeniyete sahip olmak bir

toplumun doğru yolda olduğu anlamına gelmez. Tarihte, Mısır medeniyeti, İnka-Aztek medeniyetleri için de aynı durum söz konusudur. Astronomi konusunda bilgili olmaları onların din konusunda da üstün ve haklı oldukları anlamına gelmemektedir. İşte çok tanrılı Mısır dini ve kendilerini tanrı ilan eden firavunlar! İnsan kurban eden çok tanrılı bir dine inanan Amerikan yerlileri! Günümüz için de ABD devletini ele alalım. Teknolojide en üst seviyedeler ama aynı zamanda zalimlikte de, sömürde de en ileridedir! SSCB: Uzaya insan gönderen ilk devlet idi ama dini konularda ise tamamen materyalist bir dünya görüşüne sahip idi! Dikkat ederseniz, toplum, isim hatta teknoloji değişse de yapılan hatalar hep tekerrür etmektedir! Meryem Suresi 74. ayette yüce Yaradan şöyle buyurmaktadır: “Oysa Biz sapıttıkları için ‘medeniyetçe ileri gitmiş’ nice toplulukları helak ettik; öyle ki, onlar dünyevi güç ve dış görünüş olarak öncekilerden daha üstündüler!” Ayet açıkça ‘teknolojide ileri’ gitse de, ahlaken çöken birçok eski medeniyetlerin var olduğunu bizlere haber vermektedir. Lübnan’daki Balbek şehri, Sümer zamanında bile antik (İlk çağlardan kalan) bir şehir idi. Yine Girit adasında 1900 yılında bulunan ve MÖ 1. yüzyıla ait olan antikythera mekanizmasının bir astronomik takvim olduğu düşünülmektedir. Ural dağlarının doğusunda bulunan Nadara deresinde boyları en fazla 3 santimetre olan, çoğu bakırdan yapılan spirallerin mikroskopla incelenmesi sonucu, altın oran tekniği ile yapıldıkları tespit edilmiştir. Şaşırtıcı olan, bunların yaşlarının 20.000 ile 318.000 arasında değişmesidir. Mikronezya adasında kurulu bulunan antik Nan Madol kenti inşası 1000 yıl sürmüştür. Kent bin yapay adayı kanallarla birbirine bağlamış ve yapımına MÖ 200’de başlanmıştır. Irak yakınlarında bulunan iki bin yıllık pil ise, 1938 yılında bulunabilmiştir. Örnekler çoğaltılabilir. Göbeklitepe’de yapılan araştırmalar, teknolojide ileri olduklarını göstermektedir ama aynı zamanda bu araştırma, ateistlerin politeizmden monoteizme kayan din teorilerini de yerle bir etmiştir! Kısaca, ortada fazla şaşıracak veya hayal kırıklığı oluşturacak bir durum söz konusu değildir. İleri teknolojiye sahip ama ahlaken bozuk ve tevhid inancından uzaklaşmış birçok medeniyet tarih sahnesinden silinmiştir. Günümüzün ABD’si olan o zamanın toplumlarının belli konularda ileri gitmeleri, din, ahlak, (teknoloji değil) medeni olmak anlamında medeniyet; insanlık, maneviyat alanlarında da ileri ve haklı olduklarını anlamına gelmemektedir! Özetle, çevirilerde sorun varsa, çevirenin sorunudur. Yoksa zaten ortada İslam hakkında şüphe doğuracak bir durum söz konusu değildir. Sadece, çeviriyi doğru yorumlamak sorunu mevcuttur ki, o konuda da yeterli açıklama yaptığımızı umuyoruz.

Not: “Eğer İslam öncekilerin uydurması ise boş yere ömrümü yalanlar için harcamak istemiyorum.” şeklinde sorunuz başladığı için, ben o cümleye odaklanarak ilk yorumumu yaptım. “Bir gün Peygamberimiz düz bir çizgi çizerek “İşte bu, Allah’ın dosdoğru yoludur.” buyurur. Ardından bu çizginin sağından ve solundan başka çizgiler çizer ve “Bunlar da, dosdoğru yolun haricindeki yollardır. Bu yolların her birinin başında ona çağıran bir şeytan vardır.” (Hanbel, I/465,435; İbni Mace, Mukaddime, 1; Hakim, II/349/3241; Darimi, Sünen, Mukaddime, 23) buyurur ve sonra şu ayeti okur: “Şüphesiz, bu benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. Başka yollara sapmayın. Onlar sizi Allah’ın yolundan uzaklaştırır. İşte günahıtan korunmanız için Allah size böyle öğüt verdi.” (En’am, 153)

Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır?

Konuya ek olarak, 'Kur'an'ın Aslı Yakıldı mı?', 'Oryantalizm Yanılgısı' ve 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazılarımızın okunmasını da özellikle tavsiye ederiz.

Not: 'Hz saygı ifadesi' tüm yazı boyunca tarafımızdan ilave edilmiştir.

Giriş

Biz Müslümanların kutsal kitabı "Kur'an-ı Kerim, Hz. Peygamber'in sağlığında cem edilmiştir." (Hafsa Nasreen, Oryantalistlerin Kur'an Üzerine İddiaları -Eleştirel Bir Çalışma-, ERUIFD, 2013 / 1, Sayı: 16, s. 111) Halbuki Hristiyanların kutsal kitapları ancak 1600 yıl sonra kesinleşmiş olarak cem edilmiş/toplanmışdır: "Bizim resmi Kitab-ı Mukaddes'i elde etmemiz, 16. yüzyıldaki Trent Konsil'iyle ancak resmileşmiştir." (John Bowman, "Holy Scriptures, Lectionaries and the Qur'an", Uluslararası Kongre'de Sunulan Konferans, Avustralya Ulusal Üniversitesi 1980, s. 31)

Bu durum ister istemez Yahudi ve Hristiyanlarda bir çekememezliğe neden olmaktadır. "Hristiyan ve Yahudiler, Kur'an'ı Yahudiliğin (veya Hristiyanlığın) bir yansımasından ibaretmiş gibi ve Muhammed (sav)'i de bir Yahudi (veya Hristiyan) müridiymiş gibi göstermeye çalışmışlardır." (F. Malik, Major Themes of The Quran)

Oryantalistler önce Kur'an'ın Hz. Peygamber döneminde cem edilmediğini ileri sürmüşlerdir: "Hemen hemen bütün oryantalistler, Hz. Peygamber (sav)'in vahiy alışının sadece kavli/sözlü olduğu görüşündedir." (Hafsa Nasreen, s. 110) Yani onlara göre peygamberimiz döneminde Kur'an hiç yazılmamıştır: "Muhammed, aldığı vahiyleri kitap şeklinde yazmayı hiç düşünmemiştir." (Richard C. Martin(ed), Approaches to Islam in religious Studies)

Halbuki Hz. Muhammed veda haccında, 'size, iki şey bıraktım ki, Onlar: Kur'an ve Sünnettir.' buyurmuştur. (Buhari, "el-Cami", 435) "Bu söz, yazılı bir vesikanın olduğuna işaret etmektedir." (Hafsa Nasreen, s. 113) "Vahiylerin yazıya dökülmesi esnasında surelerin tertip edilmesini/sıralanmasını Efendimiz bizzat kendisi üstlenmiştir." (Nisaburi Nizamuddin el-Hasan, Garibu'l-Kur'an ve Regaibu'l-Furkan, I/16) Bu konuda Zeyd'in şöyle dediği nakledilir: "Biz, Kur'an ayetlerini küçük parçalardan temize geçerken Hz. Peygamber bizzat yanımızda bulunurdu." (Buhari, el-Cami', 430) Oryantalist William Muir bile, Kur'an-ı Kerim'in Hz. Muhammed'in gözetiminde yazılıp kayıt altına alınmış olduğunu kabul etmektedir. (William Muir, The Life of Muhammad, Edinburgh 1923, önsöz) Zaten bu Kur'an namazlarda ve namaz dışında da devamlı okunmakta idi: "Büyük âlimlerin tamamı, Hz. Muhammed (sav) ve O'nun ashabının, Kur'an surelerini namazda veya namaz dışında bilinen sıralamaya göre tilavet ettiklerini söylerler." (Reşit Rıza, Tefsiru'l-Menar, I/7)

Oryantalistler ve onların içimizdeki uzantıları olan ateistler bu tür iddialarından asla vazgeçmemişlerdir. Bu geçmiş tarihlerde de (aşağıda göreceğiz) böyleydi, 20. asırda da. 21. asırda da! Bu ithamlar hâlâ aynen devam etmektedir! "Muhammed, tam yirmi yıl Kur'an'ı 'yazmakla' uğraştı." (Der Spiegel dergisinden alıntı, Hafta Dergisi, 23 Kasım 1951, sayı: 113, s. 33) "Times: Kur'an, Muhammed Peygamber'den 'önce' yazılmış olabilir. İngiltere'de yayımlanan Times gazetesi, Birmingham Üniversitesi kütüphanesinde bir ay önce bulunan bir Kur'an parşömeni üzerinde yapılan karbon testlerinin, Kur'an'ın Muhammed Peygamber'den önce yazılmış olma ihtimalini gündeme getirdiğini yazdı. Habere göre, testler, söz konusu parşömenin 568 ve 645 yılları arasındaki bir tarihte yazıldığına işaret ediyor." (BBC, 31 Ağustos 2015) Bu tarih aralığı bile Kur'an'ın kökenine ilişkin geleneksel bilgileri güçlendirmekte iken, tüm iddiaları gibi bu ithamda kendini

yalanlamakta ve teorilerini temelden çökertmektedir! Şimdi, birbiri ile çelişkili ve mesnetsiz bu iddialar ve cevaplara geçelim.

Roma merkezli Hristiyanlık, ‘Arius, İstanbul patriği Makedonius, Nestorius, Monofizitleri’ sapkın ilan edip aforoz eder. 4. yüzyılda Gazzeli rahip Epiphanius, ‘Panarion’ adlı risalesinde 80; Dimeşki ise 101 sapkın hareketten bahseder. (D. J. Sahas, Jonh of Damascus on Islam, s. 56) Sapkın ilan edilenler bir taraftan afaroze edilirken ayrıca kılıç veya ateşle yakılma, sürgün gibi cezalara da çarptırılmakta idiler! Bu ithamlara zamanla, mesela Nestorius, İmparator III. Leo ve oğlu V. Konstantin ile İmparator Constantius için ‘deccal’ ve Nicolas için de ‘şehvetperest’ gibi sıfatlar eklenerek devam edilir. (J. V. Tolan, Saracens, s. 12 ; F. G. Munoz, Liber nycholay, s. 5) “Talmud’da da Hz. İsa, ‘büyücü ve cehennemde ebedi azaba çarptırılmış biri’ olarak zikredilir. (J. V. Tolan, Saracens, s. 16) Başkalarına yöneltilen karalama ve aşağılama amaçlı ifadeler ve ithamlar, basit bir adaptasyonla ve de üslubu biraz daha sertleştirilmek suretiyle zamanla Hz. Muhammed’e ve İslam’a yöneltilmiştir. Hristiyanlık hakikatin tek ölçüsü olduğuna göre, ‘İncil’i değiştirilmiştir.’ diyen ve ‘teslisi reddeden’ Hz. Muhammed’de bu hakikatin düşmanı ve dolayısı ile şeytani olmak zorundaydı.” (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, s. 101-103; J. M. Buaben, Images of the Prophet Muhammed in the West, s. 6) “Batılı yazarlara göre tek ilahi vahiy, Hristiyanlığa aittir.” (Özcan Hıdır, Batı’da Hz. Muhammed imajı, s. 263) "Oryantalistlerden bazıları İslam’ı 'bireyci' olarak tasvir etmiş, diğerlerince ise 'kollektivist' (toplumcu) olarak görülmüştür." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 99) "Oryantalistlerin İslam hakkında düştükleri yanlışların başlangıç noktası, dinin kaynağı hakkında düşündükleri yanlışlıkla başlamaktadır." (Eaton, s. 137) S. H. R. Gibb: "Bu adam (Hz. Peygamber) hakkında neredeyse biyografi yazarları adedince farklı teoriler vardır." (Hıdır, Batı’da Hz. Muhammed imajı, s. 21) derken, Schacht, 'Hz. Peygamberin hayatı hakkında güvenilir tarihi bilgiler söz konusu değildir.' demekte ama A. Guillaume ve M. Watt gibi oryantalistler bu görüşe karşı çıkmaktadır." (Hıdır, s. 64, 109) “Kureyş, ‘Muhammed’e gelenin çoğunu, o Hristiyan Cebir öğretiyor.’ dediler. Bugün de müsteşrikler rahip Bahira’dan öğrendiğini ileri sürmektedir. Ama öyle bir öğretici olsaydı, "bunu ben öğretiyorum" diye ifşa etmez miydi? Çünkü Kur’an’a karşı koymak için o kadar sebep vardı ki, herkes Kur’an’a karşı koyup nazire yapamı baş üstünde gezdiriyordu.” (Süleyman Ateş, İslam’a itirazlar ve Kur’an-ı Kerim’den cevaplar, s. 173) “Sömürgeciliği kolaylaştırmak oryantalizmin odak noktası idi. Oryantalistler, maddeci Batı medeniyetinin üstünlüğünü ispat etmeye çalışmaktadırlar. Oryantalistler, İslamiyet’in, bir cahiliye Araplarından, bir Sabiilerden, bir Hind veya İranlılardan, olmadı Yahudi veya Hristiyanlardan alındığını ileri sürmüşlerdir. Peygamberimizi bazen ümmi (okuma bilmeyen) bazen de okuryazar ilan etmişlerdir.” (Adnan Muhammed Vezzan, s. 30) “Oryantalistler Kur’an’ın kaynağını Yahudilik, Hristiyanlık, Uzakdoğu dinleri, hanifler, putperest Arap kültürü, Helenizm, Gnostisizm, Maniheizm, Hermetizm, Neo-platonizm gibi düşünceler olarak göstermeye çalışmışlardır.” (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur’an’ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 29) Kur’an’ın kaynağı konusunda Abraham Geiger (İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman Oryantalistlerin Hz. Muhammed Tasavvuru, 200) ve C. Torrey Yahudi etkisinden bahsederken, Karl Ahrens Hristiyanlığın etkisinden bahseder. Johann Fück ise her ikisini reddedip birbirlerine zıt kanıt, yöntemler ve sonuçlar için onları eleştirir ve Kur’an’daki kıssalar dahil hiç bir fikrin Yahudi veya Hristiyanlıktan alındığının söylenemeyeceğini, bu fikirlerin yanlışlığını ileri sürer ama sonra da Kur’an’ın kaynağı olarak yerel Arap monoteizmini gösterir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 25) Johann Fück, İslam’ı Araplara özel bir din olduğunu iddia ettikten sonra, 'Torrey, Muhammed’in bir sinagog (Yahudi ibadet evi) talebesi olduğundan ne kadar

eminse, Ahrens de Hristiyan etkilerin belirleyiciliğinden o kadar emindir' diyerek, her iki yazarı eleştirmiştir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 220) Fück ayrıca anlatılanların peygamberin dürüstlüğü ve samimiyeti ile çeliştiğini, diğer alanlardaki çıkarımların da tamamen tutarsız olduğunu belirtir. (J. Fück, Die originalität des arabischen propheten, s. 143) Fück, "Hristiyan olan Ebrehe'nin sonunun anlatıldığı Fil Suresinin hiç de Hristiyanlara karşı bir sempati göstermediğini ifade eder ki, kaldı ki onlardan etkilenmiş olsun." der ve ekler: "Kendine özgü düşüncesi ne Yahudilik ne Hristiyanlıktan alınmamıştır." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 223-224) Henry Stubbe: "İslam'da Hristiyan Nasturilikten bir ize rastlanmaz. Kur'an'daki İsa hakkındaki olumlu ifadeler, Yahudi üstat iddiasını çürütmektedir. (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progless of mahometanism With The Life of Mahomet, s. 141) der. Hartmut Bobzin ise Yahudi, Hristiyan hatta eski Arap inancı etkilerini kabul etmekle birlikte, tüm bu etkilerin toplamı olarak anlaşılamayacak kadar yeni bir bünyeye dikkat çeker. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 217) Hubert Grimme ise Hz. Muhammed'i dini bir önder değil sosyalist bir reformcu olarak görme eğilimindedir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 22) Aloys Sprenger vahyin kaynağının, William Muir tarafından dillendirilen 'Sara nöbetleri' olduğu iddiası (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 20) yerine 'yeni bir açılımda' bulunarak, 'Hysteria muscularis' adlı sinir hastalığı olduğunu söyler ve 'Hz. Muhammed'in vahiy aldığını zannettiğini' ileri sürer. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 21) Bunlar dışında genel olarak oryantalistler (Abraham Gaiger, Gustav Weil, Theodor Nöldeke, Margoliouth, Ignaz Goldziher, Rudi Paret vd.) Hz. Muhammed'in hem Yahudilik ve hem Hristiyanlıktan etkilendiği görüşünü ileri sürer. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 15-29) Buna karşın "Peygamberin Hristiyanlık öğretilerinden ne bildiği açık değildir." (D. Thomas-B. Roggema, Christian Muslim relations, s. 2) görüşünü savunan oryantalistler olduğu gibi, R. Bell gibi "Hz. Muhammed üzerinde doğrudan bir Hristiyan etkisi yoktur." (Bell, The Origin of Islam, s. 50) görüşünde ısrar edenler de vardır. Neal Robinson, 'Christ in Islam and Christianity' adlı eserinde, herhangi bir Hristiyan kültürü etkisinden bahsetmezken H. B. C. Bradford, Hristiyanlardan alıntı iddiasının 'zorluğundan' bahseder. (Bradford, Qur'anic Jesus, s. 111) J. Fück, 'The Originality of the Arabian Prophet' adlı makalesinde, Hristiyan kültürü etkisine dair, Sprenger, Torrey, Ahrens, Andrea gibi yazarların iddialarına 'güçlü itirazlar' yöneltir ve Hz. Peygamberin 'şahsi karizmasına' atıfta bulunurken (Fück, The Originality, s. 89, 93, 95, 97) Muir de "Muhammed'in herhangi bir İncil'i okuduğu fikrine katılmıyorum." demektedir. (Muir, The life of Mohammad, s. 310) Abbe de Saint-Pierre ise Hz. Muhammed'in dininde Hristiyanlıktan iz bulamaz ve bunun yerine İslam'ı paganizm ve Yahudiliğin bir sentezi olarak görür. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 80) Revizyonist oryantalistlere (Patricia Crone, Michael Cook) göre ise İslam, Sasaniler tarafından Filistin'den sürülen Yahudilerin Hicaz bölgesine gelişinden sonra ortaya çıkan Haceriler (Hagerine) adlı mesihi bir mezhebin içinden çıkmıştır. (M. Özdemir, siyer yazıcılığı üzerine, Milet ve Nihal, IV/3, s. 147) "Nicetas, Kur'an'ın, Eski ve Yeni Ahit'in (Yahudi ve Hristiyanlığın) zıttını içerdiğini, bu yüzden vahiy değil, 'şeytani ilhamın bir ürünü' olduğunu söyler." Halbuki başka oryantalistler de, Kur'an'ın İncil'den ve Tevrat'tan aşırılma olduğunu, yani zıttı değil benzer içeriğe sahip olduğunu ileri sürmekte ve Kur'an'da var olan iyi prensiplerin kaynağının bu alıntılar olduğunu ileri sürmektedir. Tabii tüm bu farklı yorumlar birbirlerini yalanlamaktadır! İşin ilginç diğer yönü de, misyonerler bu 'benzerliklerden' hareketle Müslümanlara 'İncil-Kur'an aynıdır' mesajı vermeye çalışarak ilk kancayı atmaya çalışmaktadırlar. (Misyonerlik konusunu hem özel bir başlık altında hem de 'Oryantalizm Yanılgısı' adlı çalışmamızda ele aldık.) Benzer mi, zıt mı, kısmen farklı ise hangi mezhepten veya kitaptan veya hangi kişiden aşırılma söz konusudur!? Çünkü tüm iddialar birbirinin zıttıdır! (Prof. Dr. Fuat Aydın, Batı İslam Arkeolojisinin Algısı, s. 38) "Paul Alvarus

İçin Muhammed, 'mesih karşıtı ama deccal değil' iken, Eulogius için 'deccal' ve Vincent de Beavais için de, 'deccal gibi bir sahtekardır.' (Fuat Aydın, s. 42) T. Nöldeke ise "Ebu Bekir ve Ömer'in akıl ve basireti göz önüne alındığında Hz. Muhammed hakkındaki deccal suçlamalarının geçersiz olduğunu" savunur. (T. Nöldeke, Tarihul Kur'an, s. 5) İngiliz ilahiyatçı Humphrey Prideaux ise Hz. Muhammed'i bir 'hokkabaz' olarak görür. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 79) Carlyle, Hz. Muhammed'e yöneltilen 'hokkabaz, samimiyetsiz, şehvetperest' gibi ithamları kesin dille reddeder, bu gibi yalanları utanç verici olarak nitelendirir. İslam dininin, sefil bir düzenbazlık olarak kabul edilemeyeceğini kuvvetlice vurgular. (Thomas Carlyle, Kahramanlar, s. 65-66) Hz. Muhammed hakkındaki şehvetperestlik iddialarına şiddetle karşı çıkar ve Hz. Muhammed'i zevk düşkünü olarak görmenin büyük hata olacağı söyler. (Thomas Carlyle, kahramanlar, s. 77-78) Carlyle, "Muhammed zevk düşkünü bir insan değildi" der ve ekler: "Sade bir ev hayatı vardı, herkesin önünde hırkasını yamardı." (Carlyle, Kahramanlar, s. 64) Yine Carlyle, Hz. Muhammed'in "Dünya nimetlerinden yararlanmak" için peygamberlik ilan ettiği görüşünü de reddeder. (Carlyle, Kahramanlar, s. 49) İslam düşmanı Voltaire bile şehvet benzeri ithamlara karşı çıkmaktadır: Tevrat ve İncil'in, Davud ve Süleyman'ın hayatına dair anlattığı şeyler okunduğu vakit şu sonuca varılır: "Şehvet, zevk düşkünü olan Yahudi diniydi, Muhammed'in dini ise ağırbaşlı idi." (Roger Arnaldez, Fransız Kültüründe Muhammed Peygamberin Tasviri, s. 69) Abbe de Saint-Pierre ise, Hz. Muhammed'in misyonunun başlangıcındaki hokkabazlık iddialarını reddeder ve 'öyle olsa eşini, yakınlarını ve komşularını vizyonlarının doğruluğuna inandıramazdı' der. Peki, sonra ne olmuştu? Abbe'ye göre, 'rüyalar gördü, vahiy sandı ve bu da onu yalan söylemeye götürdü. İslam'ın yükselmesinde iki etken vardır: İklim ve hayal gücü!' Abbe, Hz. Muhammed'in dininde Hristiyanlıktan iz bulmaz, bunun yerine İslam'ı paganizm ve Yahudiliğin bir sentezi olarak görür. (A. Gunny, Perception of Islam in European Writings, s. 59) "Alfonsi, Muhammed'in mucize göstermediğini ileri sürerken, Tuscanlı Tommaso, Matthew Paris ve Vincent de Beavais'e göre Muhammed, mucizeler göstermiş ama bu mucizeler şeytan tarafından gerçekleştirilmiştir." (Fuat Aydın, s. 46) Annemarie Schimmel ise 'Ve Muhammed O'nun elçisidir' adlı eserinin 39. sayfasında Hristiyan ve Yahudi kaynaklardan alıntılar yapıldığına dair oryantalist iddiaların 'farklı ve kısmen çelişkili' olduğuna dikkat çeker! Roger Arnaldez de "Hristiyanlarca yazılan İslam hakkındaki kaynakların sonradan yazılmış olduğunu, bunların taraflı kaleme alındığını, bu nedenle onlara itibar edilmelerinin zor olduğunu" belirtir. (Prof. İbrahim Sarıçam, Prof. Seyfettin Erşahin, Çağdaş çalışmalar ve oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 228, 256) "Voltaire, Pascal, Dante ve Thomas Aquinas gibi yazarların ortak paydası, nesilden nesile aktararak İslam ve peygamberi negatif olarak değerlendirmektir. Katolikler, Protestanları kötülemek için aslında ilk Protestanın Hz. Muhammed olduğunu bile ileri sürmüşlerdir. Protestanlar da, '(Müslümanlar anlamında) Türkler ile asıl Katoliklerin iş birliği yaptığını' söylemişlerdir." (Hıdır, s. 92) "A. Mingana ve G. Lüling'in iddiasına göre Kur'an, esasen İslam öncesi teslis inancına karşı çıkan Hristiyanlarca yazılmıştır. (Hıdır, s. 275) W. Goldsack, Samuel Lee gibi birçok yazar da Kur'an'ın Hristiyanlıktan alıntılandığını ileri sürmüştür. (Hıdır, s. 279) D. S. Margoliouth ise bu iddiaları, "Muhammed hiç bir İncil'i elde etmemiş ve okumamıştır." diyerek reddetmiştir. (Hıdır, s. 283) C. Torrey, Mekke'de etkin bir Yahudi nüfusu olduğunu ve bunların Muhammed'i etkilediğini ileri sürer. Yahudi olan F. Rosenthal ise bu iddiayı kabul etmez ve "eldeki mevcut kaynaklar Torrey'i desteklemez." der. (Hıdır, s. 266) Aynı şekilde G. D. Newby, 'A History of the Jews of Arabia' adlı eserinde oryantalistlerin Yahudi köken iddiasını eleştirir. (Hıdır, s. 267) Damascus, 'De Haeresibus' da Kur'an-ı Kerim'in peygamber tarafından kaleme alındığını ve yazma sırasında Bahire isimli kişinin kendisine yardım ettiğini ileri sürer.

(Taceddin Ural, Papa bir puttur, s. 120) Misyoner bir yazar bir kitabında 'Kur'an ile kutsal kitaplar arasında çok fark var' der ve sıralarken, başka kitabında ise 'Tevrat'tan alıntılar aynen Kur'an'da var' diyebilmektedir: "Kur'an'ı Tevrat ve İncil ile karşılaştırdığınız zaman onun aynı kaynaktan olmadığını görmemek çok zordur. Kur'an kendinden önceki kaynaklardan büyük farklılık gösterir." (John Gilchrist, Evet, Kitabı Mukaddes Tanrı Sözü'dür, s. 16) Yazar daha sonra kitabının 21. sayfasında 'Kur'an ile Kutsal Kitaplar arasındaki esas farklılıklar' diyerek maddeler sıralar. Diğer eserinde ise Gilchrist, "Hem Kutsal Kitap hem de Kur'an, yazıldıkları günden bugüne kadar hiç değişikliklere uğramadan gelmemişler." (John Gilchrist, Kur'an ile Kutsal Kitap, s. 44) dedikten sonra aynı eserinin 53. sayfasında "Yahudilerin masal ve mitoloji kitaplarındaki olayların Kur'an'da yer almaları, Kur'an'ın Tanrı sözü olma iddiasına karşı çok güçlü birer delildir." der. "Yahudi oryantalistlere göre Yahudilik, İslam'ın birinci kaynağıdır." (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 231) Theodore Bibliander ise Kur'an'ın kaynağı olarak Hristiyanlığı gösterir. (Machumetis, I/3) Leone Caetani, İslamiyet'in dolaylı olarak Hristiyanların bir ürünü olduğunu iddia eder. (Studi di Storia Orientale, s. 47) Tor Andrae, Muhammed'in Hristiyan rahiplerden etkilendiğini ileri sürer. (Mohammed, s. 8) David Samuel Margoliouth, İncil'in Hz. Muhammed için gayet faydalı bir kaynak olduğunu savunur. (Mohammedanism, s. 50) Herbelot de Mollainville, L. Marraccio, A. Geiger, W. Muir, J. Wellhausen, W. St. C. Tisdall, T. Nöldeke, H. Grimme gibi oryantalistler ise, İslamiyet'in temelini Yahudiliğe dayandığını söylerler. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 31-72) Aloys Springer ise, Muhammed'in 'Arap dinini inşa' ettiğini, 'birçok Arap şiirinden alıntılar' yaptığını (The Life of Muhammad, s. 35) iddia eder ama Arapların Peygamberimize neden bu kadar itiraz ettiğini, muhalif olduğunu da açıklayamaz! Aynı yazar Muhammed'in sapık Hristiyanlardan etkilenmiş 'olabileceğini de' ileri sürer. (The life of Muhammad, s. 175) Julius Wellhausen ise, "İslamiyet'in Hristiyan kültürünün etkisinde kalan Arap putperestliğinden ortaya çıktığını" iddia eder. (Reste Arabischen Heidentums, s. 240) Sir William Muir, "Muhammed'in Hristiyanlığın gerçek kurallarını bilmeye olanak tanıyacak kaynaklara ulaştığı şüphelidir." derken (The Life of Muhammad, s. 325) Josef Horovitz ise, "Muhammed'in eski ve yeni Ahit'in tercümelerine 'bir şekilde' ulaştığı" ileri sürer. (Horovitz, Koranische Untersuchungen, s. 20) Gerek Kilgour ve gerekse Di Khuye ise, İncil'in Efendimiz döneminde tercümesinin bulunmadığını bildirirler. (Muhammed Mustafa el-Azami, Dirasat fil Hadisi'n-nebevi, I/46) Theodor Nöldeke, herkesin Hristiyan olduğunda ittifak ettiği Varaka bin Nevfel'in, 'Yahudi olduğunu' iddia eder ve Rahip Bahira'nın Muhammed'i etkilendiğini ileri sürer. (Hatte Muhammed christliche Lehrer, s. 705) Halbuki birçok oryantalist de Rahip Bahira olayının uydurma olduğunu, sonradan Müslümanlarca Hz Muhammed'i büyük göstermek ve peygamberliğine delil olarak kullanılmak üzere uydurulduğunu ileri sürerler! Ama uydurma dedikleri bu olayı, işlerine gelince gerçek gibi kabul edip yine İslam'a saldırmak için kullanmaktan da geri kalmazlar. (Hıdır, s. 296) Charles Cutler Torrey, "Bazı araştırmacılar Kur'an'ın bir kısım pasajların da Yahudiliğin etkisini görürken: diğer bir kısmı ise aynı pasajlarda Hristiyanlığın izlerini bulabilmektedir. Halbuki dikkatli incelendiğinde aynı konuların, Yahudi ve Hristiyanlıktan ayrı olarak 'Batı Asya pagan dini kayıtlarında' yer aldığı görülecektir." diyerek, aynı ayetlerden hareketle ne çok farklı kaynaklara (!) ulaşılabileceğini bizlere gösterir! Bu oryantalist aslında, kendisinin de eleştirdiği yere dönüp dolaşıp gelmekte, aynı ayetten üç farklı sonuç/kaynak elde edebilmektedir. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 73) İbni Warrak ise, "İslamiyet 'Zerdüştlükten' doğrudan etkilenmiştir. 'İran, Hint kültürünü kaynak' olarak almıştır." şeklindeki iddiası (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 95) ile kaynak konusuna 'yeni bir çığır' açmıştır! A. Sprenger İslam'ı "Milli olmayan Yahudilik, teslisi

olmayan Hristiyanlık.” (Sprenger, Das leben und die lehre des Mohammed, I/45) olarak nitelendirirken aslında kısmen hakikatin kenarına kadar yaklaşmış ise de gerçeği teğet geçmiştir. (Bu konu ile alakalı 'İslam tüm dinlerin özüdür.' adlı yazımıza bakılabilir) Margoliouth, Hz. Muhammed'in Mekke'li Arapların zenginlik ve siyasi gücünün koruması için yeni bir din ortaya koyduğunu iddia eder. (Margoliouth, Mohammad, s. 40-43) O zaman neden tüm çevresi ve akrabaları dahil, Arapların yıllarca Hz. Muhammed'e karşı çıktığı sorusu tabii ki cevapsız kalmaktadır! Hatta “13. yüzyıl ortalarına doğru Avrupa'da peygamberimiz, "bir zengin kölesi, bir kardinal veya zengin bir İranlı" olarak bile tanıtılmıştır!” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 77) Thomas Herbert ise yazdığı ‘Travels Begun Anno’ adlı eserde Hz. Muhammed'in 'Yahudi kökenli olduğu' ve 'ailesinde' Yahudilik ve Hristiyanlık hakkında eğitildiğini ileri sürer. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 53) “Hz. Hatice'nin evlilik öncesi Corazania adlı ülkede kraliçe olduğu, sapkın mezhebini yaymak için İspanya ve Afrika'ya gittiği, Yahudi sevgilisi tarafından öldürüldüğü gibi kurgusal unsurlar da Hz. Muhammed'in biyografisine zamanla dahil edilmiştir.” (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 72) “C. Forster ve J. C. Archer'e göre de Hz. Muhammed peygamber olmaktan ziyade ‘ruhani/mistik’ bir liderdir. M. Rodinson ve R. A. Gabriel'e göre Hz. Muhammed, "sosyalist, devrimci" bir liderdir. “Hz. Peygamberin cesedinin domuzlar -diğer rivayete göre köpekler- tarafından yenildiği iddiasından, gizlice vaftiz edilip Hristiyanlığı kabul ettiğine dair de tarihte pek çok iddia ileri sürülmüştür.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 238) Kısaca görüldüğü gibi, Hz. Peygamber hakkındaki nitelemelerde daima değişim olmuştur.” (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 214, 217, 221, 256)

Halbuki "Peygamber, insani yöntemle yavaş yavaş öğrenen ve daha sonra edinmiş olduğu bilgiyi yayan bir insan değildir." (Eaton, s. 124) Manuell King bu konuda şunları söylemektedir: "Kur'an'ın Hz. Muhammed tarafından vücuda getirildiği çoğunlukla iddia olunur. Bu görüşe göre Hz. Muhammed Kur'an'ı, Tevrat ve İncil'den intihal etmiştir. Benim kanaatim bu iddianın yanlış olduğu yönündedir." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 282) Zaten oryantalistler bunu açıkça itiraf ederler. "Bugün bile, Kur'an ile Yahudi ve Hristiyan metinleri arasında doğrudan bir bağlantıyı tam olarak tespit edebilmiş değiliz." (Kropp, Beyond Signle Words, The Quran in its Historical Context, s. 205) Müşteşrik/oryantalist Duhl açıkça, "Peygamberin Tevrat, Zebur ve İncil'in gerçek manada içeriği hakkında bir bilgisi olmadığını ve adı geçen kitapları okumamış bulunduğunu, İncil'i hiçbir zaman bilmediğini" itiraf etmektedir. Peygamberimiz okuma yazma ve yabancı lisan da bilmezdi, kaldı ki o sırada ne Ahd-i Atik (Tevrat) ne de Ahd-i Cedid (İncil) Arapçaya çevrilmemişti. Bunların Arapçaya tercümesi miladi 10. asırdan sonra olmuştur. (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s.175) Görüldüğü gibi oryantalistler birbirlerini yalanlarken çelişkili ithamlar ortaya atmaktan geri kalmamışlardır. Çünkü Hz. Muhammed ‘kendi inanç sistemlerine aykırı’ bir söylemle ortaya çıkmıştır ve oryantalistler birbirleri ile tutarsız olsa da bu dine saldırmaktan kendilerini alıkoyamamışlardır. Boulainvilliers gibi istisnai oryantalistler ise “İslam'ı, Hristiyanlığa göre daha tercih edilebilir bir din olarak görmekte, Hz. Peygamberi de bir peygamber olarak takdir” etmektedirler. (G. Pfanmüller, Hanbuch der Islam, s. 117, 171)

Bir oryantalistin de itiraf ettiği gibi, "Dünyadaki büyük insanlardan hiç biri Muhammed kadar iftiraya uğramamıştır." (M. Watt, Hz. Muhammed, s. 22, 211) Çünkü ele geçirdikleri tüm "Hz. Peygamberin hayatına dair orijinal kaynaklardaki bilgileri çarpıtmışlardır." (A. Kramer, History of Muhammad's Campaigns, s. 1) “Oryantalistlerce ileri sürülen birçok ithamın gerçekleşe.” (Abdülaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber

Aleyhindeki İddialara Cevaplar, s. 9, 11) Oryantalistlerin "Hz. Peygambere ait literatürü, çeşitli ve çelişkilidir." (Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 53) "Oryantalistler kendi aralarında bile çelişkilerden kurtulamaz, görüş birliği sağlayamaz, birbirlerini yalanlarlar. Halbuki birinin iddiası doğru olsaydı hepsinin onda görüş birliği yapmaları gerekirdi." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 221-226)

Sonuç itibari ile oryantalistler öyle ya da böyle Kur'an'ın kaynağını hep başka yerlerde aramışlardır. (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 96) Hristiyanlar hiçbir dönemde Hazreti İsa'nın ilahlığından vazgeçmemişlerdir. Kur'an, Yahudi ve Hristiyanların birçok inancının yanlış olduğunu dile getirir. Eğer Kur'an onların verilerine dayansaydı elbette onların içeriğine muhalefet etmezdi. (Naif Yaşar, s. 105, 107) Oryantalistler yüzyıllarca Kur'an'ın kaynağı konusunu araştırmalarına rağmen bir türlü tatmin edici bir sonuca ve kendi aralarında ittifak ettikleri bir görüşe ulaşamamışlardır. Birçok oryantalistin Kur'an konusundaki hipotezlerinde, her biri ayrı bir iddia ortaya attığından elde ettikleri veriler gelişimsel bir birikim oluşturulamamaktadır. (Naif Yaşar, s. 97, 169) Gerçek olan tek hakikat ise şudur: "Aslında dogmatik bir anlayış içerisinde doğup büyüyen oryantalistler, kendi dinlerinden sonra çıkmış bir dinin peygamberini kabul etmek istememektedir." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 244) "Kur'an'ın yazılması konusunda Dimeşki bir Arian rahibinin Hz. Muhammed'e kılavuzluk ettiğini ileri sürerken Kindi, Sergius adlı Nasturi bir rahibin Muhammed'i eğittiğini ileri sürer. İleriki zamanlarda başka isimler de telaffuz edilir. Aslında bu, oryantalistlerin tarihi gerçeklerden hareket etmek yerine, kendi keyif ve ihtiyaçlarına göre, kendilerince sapkın olan bir hareketin lideri ile Hz. Muhammed'i bir şekilde irtibatlandırma arzusu içinde hareket ettiklerini" göstermektedir. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 61)

147

Görüldüğü gibi oryantalistler, içlerindeki kin ve nefreti hiçbir ilmi delil ve objektiflik kriteri olmadan ve birbirlerine zıt bir şekilde kusmakta ama aynı zamanda da çelişkili ithamları ile birbirlerini yalanlamaktadırlar! "Tek başına Yahudilik, tek başına Hristiyanlık, Hem Yahudilik hem Hristiyanlık, hem paganizm hem Yahudilik, sadece Arap monoteizmi veya sosyal reformculuk ve sosyalist önderlik veya sara-histeri nöbeti" gibi birbiri ile zıt ve tutarsız birçok iddia, oryantalistlerce Kur'an'ın kaynağı olarak ileri sürülmüştür. Tüm bu karmaşık ve birbiri ile zıt iddiaların ortaya çıkışının ana sebebi, Kur'an'ın vahiy ürünü bir kitap kabul edilmemesi ön kabulü ile Hz. Muhammed'in hayatına yaklaşılmamasıdır. Önce (İsa tanrıdır dolayısı ile teslisi reddeden Muhammed sahte peygamberdir) hüküm/karar verilip sonra delil aranınca, yukarıdaki gibi birbirine zıt, çelişkili, tutarsız iddialar yığını ortaya çıkmaktadır!

İşin diğer ilginç yönü de, tüm bu iddiaların aynen kopyalanarak yerli ateistlerce de kitaplarında dile getirilmesi ve orijinal görüş gibi imiş okuyucuya sunulmasıdır! Dolayısı ile tüm oryantalistlere verilen cevapların özelde yerli ateistlerimizi de kapsadığının altını çizelim!

İddialar tutarsız ve çelişkili iken ortaya çıkan gerçek, Kur'an'ın gerek tesiri ve gerekse içeriği ile bu iddiaların tümünü geçersiz kıldığıdır. Aslında durum gayet açıktır. "Oryantalistlerin, Hz. Muhammed'e ilim öğrettiğini itiraf ettikleri, ancak içte ve dışta bulamadıkları kaynak bizzat Allah'tır." (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 134)

Hz. Muhammed'in peygamberliğini ispat eden en önemli iki delil şunlardır: Bunlardan birincisi Hz. Muhammed'in peygamberlik öncesi hayatı, ikincisi toplumda gerçekleştirdiği olumlu değişimler. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s.159) Peygamberimiz ümmi bir toplumda doğup, hiç şiir söylememiş, edebiyatla uğraşmamış, kabile başkanlığı yapmamış, hatta kahinlikle hiç

ilgilenmemiş ve geçmiş milletlerin dinlerini araştırmamıştır. Peygamberlikten sonra Hz. Muhammed dağınık ve birbirine düşman olan Arap topluluklarını bir millet haline getirmiş, puta tapıcılığı sona erdirmiş, tek Allah inancını yerleştirmiştir. O, zalim ve ahlaksız olan cahiliye halkını adil bir toplum haline getirmiştir. (Afif A. Tabbare, Ruh'u'd-dini İslam, s. 449-450)

Bu konu oryantalist ve ateistlerin ortak iddiası olduğu için, tüm iddiaları önce özet sonra detaylı şekilde ele alıp cevaplandıracağız!

Özet

“Oryantalizmin ana hedefi ve bütün çabası Kur'an'ın ‘insan sözü’ olduğunu kanıtlamak üzerinedir.” (Muhammed el-Behiy, İslami düşüncede oryantalist etki, s. 31)

Hristiyan oryantalistler, kendi inançlarını (teslis inancından Hz. İsa'nın çarmıha gerilmesine, asli günah inancından şarabın kutsallığı inancına dek) reddeden; Yahudi oryantalistler, başta İsrailoğullarının seçilmiş üstün bir ırk olduğu inancını ve dünyevileşme temayüllerindeki aşırılığı kabul etmeyen; ateistler, yaratıcı ve kutsal kitap öğretisi ile gelen; deistler, sadece yaratmayıp insanlara vahiy de gönderdiğini söyleyen Hz. Muhammed'in mesajlarını kendi dünya görüşlerine zıt olduğu için reddetmektedir. Onların ‘bakış açılarına’ göre, inançlarına, dünya görüşlerine zıt mesajlar içeren bir kitaba insanları çağıran Hz. Muhammed'in Allah'tan vahiy alması imkansızdır. Çünkü gerçek doğrular kendi kitaplarında yazanlardır. O halde Muhammed bu kitabı çeşitli nedenlerle uydurmuştur ve insanları kandırmıştır! Bu ön kabullerden sonra da tüm bu İslam karşıtı gruplar, Hz. Muhammed'in tebliğ ettiği kitap olan Kur'an'ın kaynağının ne olduğu konusunda araştırmalar yapmaya çalışmışlar ve hem kendi içlerinde birbirini yalanlayan hem de genel anlamda çelişkilerle dolu birçok iddia ortaya atmışlardır. Şimdi tüm bu görüşleri toplu bir şekilde sonra detaylı olarak ele alıp cevaplayalım.

148

"Onu Peygamber kendisi uydurdu, diyorlar öyle mi? Hayır! O, Rabbinden gönderilen hak bir Kitaptır." (Secde, 3) Görüldüğü gibi, putperestlik inancına aykırı olan tevhid inancı ile ortaya çıkan Hz. Muhammed, o dönemde de benzer tepki ve ithamlarla karşılaşmış; iftiralar, işkenceler, saldırılarla dolu uzun bir inkar sürecinden sonra Mekke müşrikleri itiraz ve ithamlarından vazgeçip, Kur'an'a iman etmiş ve Müslüman olmuşlardır.

Önce itiraz edip sonra ikna olma rutini günümüzde de aynen devam etmektedir: "Kur'an'da konuşan, Hz. Muhammed'in sesinden daha güçlü, daha yüksek sestir ve bu ses bütün zamanları aşarak günümüze dek ulaşır." (Sonradan Müslüman olan Yahudi asıllı Avusturyalı gazeteci ve yazar Leopold Weiss (Müslüman adı ile Muhammed Esed), Kur'an mesajı, s. 4) "Siz hiç hayatınızda Kur'an okunuşunu dinlediniz mi? Ne anlama geldiğini anlamasanız da o ne güzel bir okuyuştur! Onları dinlerken vücudunuz titrer, tüyleriniz ürperir. İşte o zaman bilinçaltınızla anlıyorsunuz ki, o bir insan sözü değil aksine göklerden indirilen semavi bir sözdür. Ve İçinizde sabah akşam okudukları semavi okuyuşun ne anlama geldiğini anlamak için karşı konulmaz bir istek doğduğunu hissedersiniz." (75 Yaşında Müslüman olan Meryem (Sophia) Pétronin tarafından, Fransa başbakanı Macron'a yazılan mektuptan, 25.10.2020)

Ateist ve oryantalistler iddia ediyorlar ki, "Kur'an-ı Kerim bile Muhammed'in mucize gösteremediğine delil ayetlerle doludur." Aslında bu tespit bile iddialarının tam zıttına yani, 'Kur'an-ı Kerim'i Muhammed'in yazmadığına' delil teşkil etmez mi? Sadece bu itiraf/zılları bile Kur'an'ın Allah tarafından gönderildiğinin delili değil midir? Bir insan düşünün ki, kendilerine secde edilen tüm putları yıktırıyor, içkiyi, kumarı, zinayı yasaklatıyor ve namaz, zekat, kurban gibi ibadetleri de üstüne emrediyor ama tüm bunları zorlu bir süreçten sonra topluma kabul ettirdiği kitabın içinde 'kendisinin mucize gösteremediğine' delil olarak kullanılacak cümleleri

de, "kendi yazdığı kitaba" ekleyiveriyor"! Eski inançlarını terk ettikleri ve bu uğurda mallarını, canlarını feda ettikleri bir insan 'yazdığı kitabına' bunlara eklese, takipçilerinden bunu kabul etmeyecek kimse var mıydı acaba?! Oryantalistler ayrıca Muhammed'in "Bir Arap devleti kurmak" amacı ile Kur'an'ı yazdığını ileri sürerler ki, bu amaçla yola çıkan (!) birisinin bunu Arap ırkçılığı çerçevesine oturtması daha kolay, mantıklı ve rahat olmaz mı idi? Böylece hem kendi bir kral olur hem (Yahudilik gibi) tüm Araplara özel bir din ile ırkını kalkındırmış olurdu! Ama O (sav) milletleri aşan, evrensel ve insanlara zulmeden tüm kuralları ortadan kaldıran bir mesaj ile gelmiş ve çile dolu zorlu bir yolu tercih etmiş ve sonunda insanlığa evrensel mesajını da ulaştırmıştır!

İddialar ve cevaplarımız

Kur'an diğer ilahi dinlerin kopyası mıdır?

Hz. Muhammed, Kur'an'ı Kitab-ı Mukaddes'ten (Tevrat ve İncil) esinlenerek mi yazmıştır? Bu iddianın temelini Kur'an ile Kitab-ı Mukaddes arasındaki bazı benzerlikler olduğu iddiası oluşturmaktadır. Halbuki ilahi kitaplar arasında benzerlikler bulunması son derece doğaldır. Çünkü sonuçta hepsi Allah'ın sözüdür, hepsinin mesajı aynıdır: Allah'ın tek olması, imani esaslar, ibadetler, sosyal hayat ile ilgili emir yasaklar, ahlaki kurallar. Bu durum zaten Kur'an'da açıkça ifade edilmektedir: "Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik." (Maide, 46) Hac Suresi'nin 26. ve 27. ayetlerinde hac ibadetinin Hz. İbrahim'le başladığı, Enbiya Suresi 72. ve 73. ayetlerinde namaz ve zekatın Peygamberimiz döneminden önce de farz olduğu, Mü'minun Suresi 51. ayette, diğer elçilere de salih amellerde bulunmalarının emredildiği bildirilmektedir. (Bu konunun detayları için "İslam tüm dinlerin özüdür" adlı yazımızı tavsiye ederiz) Burada asıl üzerinde durulması gereken bir hususun altını da özellikle çizelim: Benzerliklerin sebebini yukarıda açıkladık, peki ya benzer olmayan 'ana ilkelerin' göz ardı edilmesinin sebebi nedir?!

"Hz. Muhammed'in Kur'an'ı başka dinlerden aldığı iddia edilmektedir. Onun peygamberliğine iman eden sahabenin de tıpkı Hz. Muhammed gibi ticari yolculuklar yaptığını, panayırlara katıldığını düşündüğümüzde onların da benzer bilgilere ulaşabilecekleri sonucuna rahatlıkla ulaşabiliriz. Dolayısı ile kendi bildikleri, duydukları şeylerin sonradan Allah tarafından gönderildiğini kabul etmeleri de akla ve mantığa aykırıdır. Hele ki peygamberliğin toplam 23 senesinin Mekke'de geçen 13 senesinin, işkence ve iftiralar, eziyetler ve Medine'de geçen 10 senesinin de savaş ve mücadelelerle geçtiğini düşünürsek!" (Prof. A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 288)

Yahudi bir kaynaktan, Yahudiliğin İslam'a değil, İslam'ın Yahudiliğe tesirlerine örneklerle konumuza başlayalım: Naphtali Wieder, "İslamic Influences on the Jewish Worship" isimli bir kitap yazmış, Oxford'da 1947 yılında yayımlanan bu kitapta, 'ibadetler dahil' birçok konuda Yahudiliğin İslam'a değil, İslam'ın Yahudiliğe tesirini Yahudi kaynaklarına dayanarak ortaya çıkarmıştır. Mahmud Akkad bu kitabın özetini, 'Ma Yukalu ani'l-İslam/İslam hakkında neler söyleniyor?' (s. 144-159) adlı eserinde vermiştir. "Yahudilerin inanç ve haberler konusunda naklettiklerinin asılları kendilerine ait değildir. Peygamberlik konusunda onların önceliği yoktur. Peygamberleri ve ibadetlerle ilgili bilgileri başkalarından almışlardır. Dinin özünü teşkil eden Allah, Peygamber ve mükellefiyet konularına mukayeseli olarak bakıldığında İslam'ın onlardan hiçbir şey almadığı açıkça görülmektedir. Yahudiler Müslümanlara uyarak, onlardan öğrenerek abdest, gusül, cemaatle namaz gibi birçok ibadeti uygulama alanına

sokmuştur. Sonuç olarak Yahudiler, Irak'a göç etmeden önce bilmedikleri (bilgi kaynaklarında mevcut olmayan) ve semavi dinler arasında ortak olan hususları göçten sonra burada öğrendiler ve İslam'dan sonradan da çok şey aldılar." (Hayrettin Karaman, Yeni Şafak, 4.8.02.2018) Bu örnekler de Hristiyanlardan: "İlginç çıkışlar. Anglikan Kilisesi lideri Williams, "Müslümanlar gibi yapın" dedi ve İslamiyet'teki namazın amacı doğrultusunda bir öneriyi Hristiyan Dünyasına açıkladı. Anglikan Kilisesi lideri Williams, Müslümanlar gibi günde beş kez dua etmenin Hristiyanların gündelik yaşamlarında Tanrı'yla daha derin bir ilişki kurmalarını sağlayabileceğini söyledi." (Basından, 27 Kasım 2007) "Hristiyanlar da Tanrı'ya 'Allah' desin. Hollanda'da Breda kentinin piskoposu Tiny Muskens, katıldığı bir televizyon programında yaptığı açıklamada, her dinde Tanrı'nın başka bir isimle tanımlandığını anımsatarak, Allah sözcüğünün bu tanımlamalar içinde en güzeli olduğunu belirtti." (Hürriyet, 14 Ağustos 2007)

Görüldüğü gibi, 'günümüz' Müslümanlarının en zayıf olduğu dönemlerde bile İslam hâlâ diğer dinleri etkilemeye devam etmektedir. Tüm bunlara rağmen bir de aralarında benzerliklerin bulunması, Kur'an'ı Peygamberimizin yazdığını değil, tam tersine bütün semavi dinlerin kitaplarının aynı kaynaktan geldiğini yani Allah'ın sözü olduğunu kanıtlamaktadır. Ayrıca Hz. Muhammed, hayatında Tevrat'ı veya İncil'i 'okumuş' değildir. Çünkü Hz. Muhammed 'ümmi' idi. Bu konuda 'Ümmi peygamber' adlı yazımıza bakılabilir. Zaten bunu günümüz ateistleri de dolaylı olaerak da olsa kabul etmektedir. Bir ateist yazar, "Muhammed, okur-yazar değildi ve Kur'an'ı oluştururken okur-yazar yardımcılardan faydalandı." demektedir ki, bu iddia Mekkeli müşriklerce de ileri sürülmüş ama sonunda hepsi bu iddialarından vazgeçip, ikna olup Müslüman olmuşlardı. "Bundan önce sen hiç kitap okuyan değildin ve onu sağ elinle de yazmıyordun." (Ankebut, 48) Kopyalandığı iddia edilen kutsal kitaplarında kendi peygamberlerine birçok iftira atanlar, (Hz. Lut kızları ile zina yaptı, Hz. Davud komutanın karısına el koyup tecavüz etti, Hz. Süleyman yabancı kavimlerden bazı kadınların peşine düşüp puta taptı gibi) bu tür birçok iddiayı Kur'an'ın tamamen reddettiğini neden görmezler?! Aslında Kur'an önceki ilahi kitaplardaki doğruları onaylamış, yanlışları elemiş, eksikleri ise tamamlamıştır. (Hacı Ali Şentürk, Teolojik Sancı Deizm, s. 135) Kur'an'ın önceki kitaplar ile ilgili yaklaşımı iki kavram ile açıklanabilir: Tasdik: Önceki kitaplarda hakikat adına 'kalan şeylerin' doğrulanması. (Yusuf, 111) ve Muheymin: Önceki kitapları 'eleyip' doğru yanlarının ortaya konulması. (Maide, 48) Bu konudaki detaylar için "Hristiyanlık, Papa ve İncil" adlı yazımızı tavsiye ederiz. "Oryantalistler Hz. Muhammed'in Kur'an-ı Kerim'i Tevrat İncil'e bakarak yazdığını iddia ederler. Sadece Yunus kıssasının kıyaslaması bile bu iddianın yalan olduğunu ispat etmeye yeterlidir. Zaten, "Çarmıha gerilmeyi, teslis inancını ve ruhbanlığı" reddeden bir inanç sistemi İncil'den kaynaklı değil, İncil'e karşı bir inancı savunuyor demektir." (Malik Bin Nebi, Kur'an-ı Kerim Mucizesi, s. 185-186)

YUNUS KISSASINDA KUR'AN-MUKADDES KİTAP MUKAYESE TABLOSU				YUNUS KISSASINDA KUR'AN-MUKADDES KİTAP MUKAYESE TABLOSU			
Ayet No	Kur'an'da	Mukadde Kitapta	Görüşler	Ayet No	Kur'an'da	Mukadde Kitapta	Görüşler
1-3	Mes'eleye sadece dini bir vak'a olarak giriy	Mes'eleye bir kabile meselesiyim gibi giriy	Fark.	49	Bolluk ve bereket senesini önceden haber veriy	YOK.	
4-6	Yusuf'un bir rüyası.	Yusuf'un iki rüyası.	Fark.	53	Firavunun kendisine de vaaz.	YOK.	Kur'an'dakinin daha çok bir peygamber olduğu muhakkak.
7-15	Yusuf'un babası Yakup tarafından emanet edildikten sonra bir komploya uğraması	Yusuf'un, babası Yakub'un emri üzerine gitmesi ve komploya uğraması.	Fark.	54	Yusuf'un itharının iddesi.	Yusuf'a makam verilişi.	Kur'an'da adalet, Kitabı Mukaddeste siyaset.
16-18	Yakub'un, çocuklarının yüzüne karşı şüphelerini beyan ve komplotan sonra da ümidini muhaleza etmesi.	Yakub'un saadillane bir şekilde anlatılan uydurmaya inanması ve neticeden ümidini kesmesi.	Fark.	55	Yusuf'un Vekilharçlık vazifesini istemesi	Yusuf'a vekilharçlık vazifesinin teklif edilmesi.	Fark.
19-20	Yusuf'un satışı ve Mısır'a getirilişi.	Aynı şekil.	Kur'an'da üstelik Allah'ın müdahalesi belli.	57	Ahret düşüncesi.	YOK.	Kur'an'da daha çok bir din konuşuyor.
24	Yusuf'un temayülü ve Allah'ın yardımının yetişmesi.	YOK.		58-62	Yusuf ve kardeşlerinin karışması.	Değişiklikler var.	Kur'an'daki Yusuf daha çok peygamber.
25	Kadın tarafından yurtlan gönlek.	Kadın tarafından alınan yakalanan gönlek.		63-57	Mısır'dan dönüş. Yakub'un nezdinden tekrar hareket.	Mısır'dan dönüş. Yakub'un Sincounu kendi kadetine terketmişe benzeyen emri.	Casusluk ithamı ve Simeon'un hapsi Kur'an'da yok.
27-29	Kadının kocası tarafından azarlanışı ve tevbeyle davet edilışı.	Kocanın Yusuf'a karşı hiddeti.	Fark.	68-69	Mısır'a varış ve Yusuf'un komplotu.	Aynı.	
30-31	Şehirde rezalet çıkması ve kadınlar toplanışı.	YOK.		70-79	Yusuf'un kardeşlerinin göldü. Benyamin'in alınması.	Biraz değişik.	
34	Kadının ısrarı karşısında Yusuf'un duası.	YOK.	Kur'an'daki Yusuf daha çok bir peygamber gibi konuşuyor.	80	Kardeşlerin dertleşmesi.	YOK.	
36-40	Yusuf'un zindan arkadaşlarına vaazı.	YOK.		81-87	Sabır ve ümit aşılayan babanın yanına varış.	YOK.	
41	İki rüyanın tabirinin Yusuf'un rıza edilmesi (vassal)	Yusuf'un rüyaların tabirini bizzat arzemesi.	Fark.	88	Mısır'a, Yusuf'un yanına dönüş.	YOK.	
42-48	Kadınların iftisi ile hapis sebebinin ruhi ve ahlaki planda ortadan kalkması.	Hapis sebebinin sadece Firavun'un bir rüyası üzerine siyasi sebeple ortadan kalkması.	Kur'an'da ruh ve mâna daha çok konuşmakta.	89-92	Yusuf'un affedilişi ile düğünün çözülüşü.	Yusuf'un hayecanı ile düğünün çözülüşü.	Fark.
				93	Yusuf'un babasına gönderdiği gönlek.	YOK.	
				94-95	Yakub'un övünmesi.	YOK.	
				96-99	Yakub'un iyileşmesi, duası ve çocuklarını affı.	YOK.	
				102	Yusuf kıssasının bir ŞÜKR'le bitişi.	YOK.	

“Hz Muhammed, kıssaları alıntılanmış olsaydı hangi metinleri okumuş olması gerekirdi? Oryantalistlerin ‘Carpus Caranium’ adlı çalışmada, Hz. Muhammed tüm Kur’an’ı yazabilmesi için lazım olan eserlerin ‘sadece isimlerinin yazılı olduğu’ liste 24 sayfa tutmaktadır. Hz. Muhammed (sav) döneminde bu bilgilerin hangi dillerde olduğu ile ilgili liste ise şöyledir: Tevrat: İbranice, İncil: Antik Yunanca, Adem ile Havva’nın hayatı: Eski Slav dili, Thomas’ın çocukluk İncili: Kıpti dilinde, Midraş Rabbah: Antik İbranice, Babil talmudu: İbranice, Arda wiraf: Farsça... Bu eserlerin tamamının ilk Arapça tercümesi ise Hz. Muhammed’den sonradır. Şunu da söylemekte fayda var ki, metinlerin çoğu, 1945 yılında Mısır’da keşfedilmiştir. Aslında bu kaynakların, Muhammed’in bulunduğu coğrafyada yazılı olarak bilinmesi imkansız olduğu gibi, sözlü olarak bilinmeleri de imkansızdır. Ünlü İslam karşıtı Margoliouth; “Kur’an’ın kaynakları sayısızdır. Habeş ve Süryani kaynaklarına ek olarak, İbrani ve Yunan kaynakları vardır.” (Margoliouth, Muhammed ve İslam’ın Yükselişi, s. 108) demektedir. Dolayısı ile Hz. Muhammed’in bu kadar dili bildiğine ve ayrıca 1945’te bulunmuş kitapları okuyabileceğine inanan var mıdır? (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 446-448) Danimarkalı oryantalist Johannes Pedersen zaten açıkça itiraf etmektedir: “Hz. Muhammed’in Yahudi ve Hristiyan kitaplarına yakından bir aşinalığı yoktu.” (Pedersen, İslam dünyasında kitabın tarihi, s. 29) “Tevrat’la tamamıyla aynı tek bir peygamber kıssası dahi yoktur. Nuh, şarap içip sarhoş oldu. Harun, bir put yaptı. Lut’un büyük kızı küçüğüne “Babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunla yatalım.” dedi. Kral Süleyman’ın karıları, onu yolundan saptırdılar. Eyüp kıssası, Yusuf kıssası, Adem kıssası. Hz. Muhammed bu kıssaları, Yahudilerden almış olsa, teolojik tutarsızlıklar oluşturan bu kısımları neden almasın? Kur’an, Yahudilerin eserlerinde yaptıkları bir kısım açık hatayı düzelterek, bir kısım hatayı ise nakletmeyerek onları fazlasıyla aşmıştır.” (Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 450, 460)

Zaten “Musevilik ve Hristiyanlık, tevhid, nübüvvet, vahiy, ahiret inancı ve varlık anlayışı gibi temel konularda İslam’dan apayrı bir anlayışa sahiptir.” (Ramazan Altıntaş, Gençler inançtan soruyor, s.123) Hristiyanlık öğretisinin aksine “İslamiyet’te karısını boşayan zina etmiş olmaz, başka bir dul kadın almakla da zina etmiş olmadığı gibi, kocasından boşanan ve başka birisiyle evlenen kadın da zina etmiş sayılmaz.” (Operatör Doktor Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 30) “İslam, çarmıhı, Tanrı’nın ete kemiği bürünen insan olduğunu, teslisi, tümünü reddetmiştir.” (Roger Garaudy, İslam’ın vadettikleri, s. 226) “Hz. Peygamber’in tebliğ ettiği düşüncelere baktığımızda o dönemde hakim olan inançlardan bir eser görmemekteyiz. O, putperestlikle, teslis (üçleme) anlayışıyla, ruhbanlıkla, İsa’yı Tanrı’nın oğlu olarak görmeleriyle ve İsa’nın tanrı olması ile ciddi bir şekilde ihtilâfa düşmüş ve onları kabul etmemiştir. Peygamber onlardan etkilenmiş olsaydı, Hz. Peygamber’in sözlerinde de mevcut inançların (teslis, enkarnasyon, vaftiz, asli suç vb.) izlerinin bulunması gerekecekti.” (Pr. Aydın Topaloğlu, Ateizm ve eleştirisi, s. 164)

Kitab-ı Mukaddes’te peygamberlere atılan iftiralar Kur’an’da asla geçmez! Aksine tüm peygamberler örnek, ahlak timsali, abid kimseler olarak tasvir edilir. (Ahzab, 21; Mümtetine, 6) Tevrat, akılsız bir hayvanın (yılanın) Adem Havva’yı kandırdığını ve Yılanın bu nedenle yerde sürünmekle cezalandırıldığından, Havva annemizin hatasının cezası olarak tüm kadınların hamilelik sıkıntısı ile dünyada cezalandırıldığına (Tekvin, III/1-19) Kur’an’da olmayan birçok şeyden bahseder. Kur’an ise, “Hiç kimsenin başkasının günahını yüklenemeyeceğinin altını defalarca çizer.” (Bakara, 142, Necm, 38, En’am, 165, Fatır, 18) Ayrıca Adem oğullarının yaratılanların üstünü olduğu, dünya nimetlerinin onlar için hazırlandığı da Kur’an’da anlatılır. (İsra, 70, Nahl, 10-18, Zuhurf, 12-14, Casiye, 12-13)

Ayrıca aynı konular Tekvin, 22/19 ile Saffat, 99-113; Tekvin 18/18 ile Hud, 70-71; Huruç, 32/24 ile Taha, 90; Tevrat 7/1-2 ile A’raf, 104-105 ve Taha, 45; İncil, Matta, 16/13-17, 3/17, Matta21/28-50 ile Meryem, 88-93, Ali İmran, 35-37, Meryem 16-29, Maide, 75, Meryem, 30-33, Nisa, 155. ayetlerde de farklı anlatılır.

Hiz. Peygamber Kur'an'ı Mekke'de oturan bazı Yahudi ve Hristiyanlardan mı edinmiştir?

Öncelikle ifade edelim ki, hiçbir tarihi kaynaktaki Mekke'de Yahudi bir grubun bulunduğunu bildirilmemektedir! Ayrıca Yahudilerle o kadar savaş yapıldığı halde neden hiç bir Yahudi "Bizden aldığını bize saldırı için kullanıyor." türü bir ithamda bulunmamıştır? Böyle bir ihtimal olsa idi, yıllarca savaş dahil Efendimiz ile her türlü mücadele eden Mekke müşrikleri de bu konu üzerinde özellikle durmazlar mı idi? Ki o müşrikler, o dönemin şartlarında yaklaşık 2.000 km. uzaktaki Habeşistan'a hicret eden Müslümanların peşine bile düşmüşlerdi! Halbuki müşrikler Hiz. Peygambere Kur'an'ın hangi yerinin öğretildiğini söylemek yerine genel ithamlarda bulunuyorlardı. Ayrıca Hiz. Peygamberin Kur'an'ı kendisinden öğrendiği iddia edilen kişi ya da kişilerin de gelişen süreç içerisinde ya Müslüman olmaları ya da olmamaları gerekirdi. Eğer Müslüman olduklarını düşünürsek, kendilerinin kopya verdiği ve bu kopya sayesinde peygamberliğini iddia eden kişiye niçin iman edip onun emrine girmişlerdir? Mallarını ve canlarını bu yolda neden feda etmişlerdir? Müslüman olmadıklarını düşünürsek, o zaman niçin bunu açıklamayıp da, kendi verdikleri bilgilerle birinin peygamberliğini ilan edip binlerce insanı arkasından götürmesine rıza göstermişlerdir? Böyle bir itham doğru olsaydı (Daha önce Müslümanlığı kabul etmişken Habeşistan'da Hristiyan olan) Ubeydullah bin Cahş, Muhacir Müslümanlara karşı Kral Necaşi'yi kışkırtmaya giden Kureyş elçileri, Necaşi'nin sorularına muhatap olan Ebu Süfyan ve beraberindekiler bu ithamı gündeme getirirlerdi! Çünkü bu ve benzeri durumlar Hiz. Muhammed aleyhinde altın bir fırsattı. Daha da önemlisi Kur'an'da var olan ve Tevrat ve İncil ile taban tabana zıt olan ayetler nasıl açıklanacaktır? Ya içeriği günümüzde ancak anlaşılabilen bilimsel ayetlerin varlığı? Ayrıca Kur'an'ın üzerine yazıldığı materyaller göz önüne alındığında (develerin kürek kemiği, hurma yaprakları, kil tabletleri ve hayvan derileri) o dönemde kitap ve okumanın yaygın olmadığı rahatlıkla gözler önüne serilebilmektedir. Eğer Hiz. Peygamber yazılmış Hristiyan ve Yahudi kaynaklarına ulaştıysa, buna Mekkelî müşrikler de ulaşabilir ve itirazlarını ona göre yapabilirlerdi. Hele buna bir de Tevrat ve İncil'e muhalif birçok ayetin Kur'an'da olduğunu da ekleyecek olursak, müşrikler ile Hristiyan/Yahudi ittifakı kaçınılmaz olurdu. Hiz. Muhammed'in ortaya koyduğu dinin esaslarını, kendi kitaplarından aldığını bilemeyecek kadar saf ve zavallı mıydı bu insanlar ki, daha sonra defalarca Hiz. Muhammed ile savaşlarda karşı karşıya gelmişlerdir. Neden savaşmışlardır o halde? Üstün ırk olduklarına inanan Yahudilerden birçok kişi neden Müslüman olmuştur? En meşhurlarından olan Yahudi kaynaklarına hakim bir Yahudi alimi Abdullah bin Selam, birçok tehlikeyi göze alıp belli bir yaştan sonra, içinde önder olduğu topluma aykırı görüş sunan bu yeni dini neden kabul etmiştir? Bu kişiler hem de zorlamadan ve kendi istekleri ile büyük bir mücadelenin içine neden atılmışlardır?!

Fransız oryantalist Dominique Sourdell "Bazı Hristiyanlar, Muhammed'e keşiflerce dinin kendisine verildiğini ileri sürmüşlerdir. Oysaki bu görüşlerin hiçbir inandırıcılığı yoktur. Muhammed asla Hristiyan olmamıştır. O'nun eğiliminin tüm ayrıntıları en ince noktalarına dek bilinmektedir." diyerek bu iddialara yanıt vermektedir. (L'İslam, s. 10) Montgomery Watt, Hiz. Muhammed'in "Herhangi bir kutsal kitabı asla okumadığını" açıkça ifade etmektedir. (Watt, Hiz. Muhammed'in Mekke'si, s. 96) "Hiz. Muhammed'in, Kur'an'ı bir Hristiyan rahibin ve bir İranlı Yahudi'nin yardımı ile yazdığı yolunda söylenen iddialar, kendi kendini yalanlamaktadır. Arap dilinin sanat şaheseri, biri Suriye'li öteki İranlı iki yabancıya nasıl mal edilebilir?" diyen Lord John Davenport, (Hiz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 41) ayrıca o dönemin "Rahipleri arasında yaygın olan mucize ticareti, ahlaksızlıklardaki çoğalmalarla bütün halkın eğitimini bozacak bir halde." (Hiz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 2) olduklarını ifade etmekte ve böyle din adamlarının değil örnek olmak veya başkasına öğretmenlik yapmak, açıkça büyük bir bozulmanın içinde kaybolup gittiklerini ilan etmektedir. J. Fück, 'Die Originalität des Arabischen Propheten' adlı eserinde "Hristiyan olan Ebrehe'nin sonunun anlatıldığı Fil Suresinin hiç de Hristiyanlara karşı bir sempati

göstermediğini ifade eder, kaldı ki onlardan etkilenmiş olsun.” (Prof. Dr. İbrahim Sarıçam, Seyfettin Erşahin, Mehmet Özdemir, İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 224) demekte ve “Kendine özgü düşüncesi ne Yahudilik ne Hristiyanlıktan alınmamıştır.” (İngiliz ve Alman oryantalistlerin Hz. Muhammed tasavvuru, s. 223) diye eklemektedir. Annemarie Schimmel, ‘Ve Muhammed O’nun elçisidir’ adlı eserinin 39. sayfasında, Hristiyan ve Yahudi gibi farklı kaynaklardan alıntılar yapıldığına dair oryantalist iddiaların ‘farklı ve kısmen çelişkili’ olduğuna dikkat çekerken, Katolik bir rahibe olan Karen Armstrong, Hz. Muhammed için, ‘Yahudilik ve Hristiyanlık inançlarını ‘bilmemesine rağmen’ tek tanrılı deneyimi kalbinde yakalamayı başarmıştır.’ (Karen Armstrong, İslam peygamberinin biyografisi, s. 138) demekte ve İslam’ın Yahudilik ve Hristiyanlıktan alındığına dair oryantalist iddialara da, içlerinden biri olarak cevap vermektedir. Pierre Venerable ise, İslam’ın “Allah tarafından gönderildiğini kabul etmese de, Muhammed’in Yahudilik ve Hristiyanlıktan bağımsız bir din getirdiğine inanır ve Muhammed’in iyi niyetli olduğunu söyler.” (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 97) “Aloys Sprenger ise, ‘Yahudi Essenilerden bazı şeylerin İslam’a geçtiğini’ ileri sürmektedir ki, yeniden dirilmeye inanmayan bu mezhep, İslam’ın doğduğu sırada tarihin karanlıkların içinde kalmıştı.” (Y. Kutluay, İslam ve Yahudi mezhepleri, s. 247) “Hartmut Bobzin, ‘Mohammed’ adlı eserinin 52. sayfasında, İslam’ın, Yahudilik veya Hristiyanlıktan alındığı açıklamalarını tatmin edici bulmadığını açıklamaktadır.” (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 278) H. Stubbe, ‘Mahometanism’ adlı eserinin 144. sayfasında da, ‘İslam’ın Hristiyanlık ve Yahudilikten çıktığı, Hz. Muhammed’in onların etkisinde kalarak Kur’an’ı yazdığı iddiasını reddeder.’ Aloys Sprenger, ‘Mohammed’ adlı eserinde, Yahudiliğin, Hristiyanlığın ve monoteizmin Hz. Muhammed üzerindeki etkilerini ‘spekülasyon’ olarak nitelendirir. Hubert Grimme, ‘Mohammed’ (I/13-17) adlı eserinde, İslam’ın monoteizmden etkilendiği iddialarını reddeder ve ‘Muhammed’i belli bir din topluluğunun mensubu olarak damgalamak uygun değildir’ der. (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 283, 301) Özetle, “Eğer peygamber, Hristiyan ve Yahudilerin kitaplarında yazılan hikayeleri anlatmış olsaydı, rakipleri hocasının adını söyleyip kaynakları gösterirlerdi.” (Margoliouth, Muhammed ve İslam’ın Yüceliği, s. 130) Bu nedenle de “İslam dinini, cahil bir rahibin tavsiyesinin veya mizacı daha sonra kendisini peygamber ilan edebilmek için gizlediği eksiklikler ve kusurlarla dolu bir sahtekarın şekillendirdiğini iddia etmek doğru olmaz.” (Henri Comte de Boulainvilliers, Live de Mahomet, s. 215-225)

Hz. peygamber vahiy beklentisi içerisinde mi idi?

İlk vahiy geldiğinde şaşırıp ürperen Efendimiz doğruca evine koşar. Olayları eşine anlatır. Hz Hatice olayı büyük bir bilgin olan amcaoğlu Varaka bin Nevfel’e anlatılır. Bunun üzerine Varaka, “Bu gördüğün, Allah’ın Musa’ya indirdiği en büyük kanundur. Keşke senin davet günlerinde genç olsaydım da, kavminin seni çıkaracakları zamanı görseydim.” der ve o günlere yetişebildiği takdirde yardım edeceğini söyler. (Buhari, Bed’u’l-vahy, 1) Ayrıca Peygamberliğini ilan ettiğinde müşriklerden hiç kimse, “Peygamberlik iddiasında bulunacağın öteden beri belliydi” gibi bir ithamda bulunmamıştır. Aksine kendisi ve yakın çevresi tarafından hiç beklenmeyen bir durumdur. Bazı oryantalist/müsteşrikler de bu noktaya dikkat çekmişlerdir. İngiliz oryantalist Alfred Guillaume, Hz. Muhammed’in peygamberliğine inanmadığı halde bu olayları onun samimiyetine delil olarak değerlendirir. (Alfred Guillaume, İslam Pelican Books) Marksist Maxime Rodinson de söz konusu noktaya açıkça dikkat çekmekten kendini alamamıştır. Nitekim Rodinson, Hz. Peygamberin kendisine gelen şeyin Allah’ın vahyi olduğuna kesin kanaat getirmeden önce uzun bir süre tereddüt geçirdiğini kabul etmektedir. (Maxime Rodinson, Mahomet Editions du Seuil) “Mekke’nin dışındaki dağda en son umduğu şey vahyin, ilhamın kör edici ağırlığı ile karşılaşmaktı. Muhammed dağdan sevinçle havalara uçarak inmedi. Nur ve neşe saçmadı. Kendine eşlik eden melekler korusu, ilahi müzik yoktu, coşku yoktu. Zevkten mest olma yoktu, altın bir hale sarmamıştı onu ve gelen vahiy Kur’an’ın hepsi bile değildi. Sadece kısa beş ayet. Kısacası, kendisine tepki göstermeyi kolaylaştıracak hiçbir şey yapmadı bu vahiy tecrübesini.

Dünyevi kişisel hırslarını gizlemek için icat etmiş diye eleştirebileceğimiz hiçbir şey yapmadı. Tam tersi kendisine atfedilenlerle söylersek, ilk başta, ‘başına gelen şeyin gerçek olmadığına ikna olmuştu.’ En iyi ihtimalle, halüsinasyon olduğunu düşündü. Aslında ilk aklına gelen, en yüksek uçurumlardan atlamak ve yaşadığı bu şeyin korkusundan kaçmaktı. Tüm bu tecrübeye bir son vermektir. Hangisine inanırsanız inanın görünen o ki, ‘Muhammed’in bu tecrübeyi yaşadığı kesinlikle açık.’ Bence, tek akla uygun tepki, böyle bir tepkiydi. Tek mantıklı tepki, tek insanca tepki." (‘İlk Müslüman’ adlı kitabın Agnostik yazarı Lesley Hazleton; www.youtube.com/watch?v=nPvOV8U-G5Y) Peygamber Efendimiz, Cebrail kendisine Hira’da ilk vahyi getirene kadar peygamber olacağını bilmiyordu ve böyle bir beklentisi de yoktu. Zaten Kur’an’da da, ‘Sen bu Kitab’ın sana vahyolunacağını ummuyordun.’ (Kasas, 86) diye açıkça belirtilmektedir ve hiçbir Mekke’li müşrik de bu ayete bir itiraz yöneltmemiştir. Yöneltilenlerin tümü ise zaten kaynaklarda mevcuttur!

Kur’an’ın Mekke dışındaki temaslarla yazıldığı iddiası

Hiz. Peygamber'in Mekke dışına birkaç seyahatinin olduğunu kaynaklar yazmaktadır. Ama bu seyahatler sırasında Hristiyan ya da Yahudi fikirlerinden etkilendiğine ya da görüşmeler yaptığına dair herhangi bir bilgi kaynaklarda bulunmamaktadır. Zaten dışarıdaki diğer din sahipleri ile bir temas olsaydı, açığını arayan Mekke müşrikleri bunu ifade etmekten geri durmazlardı. Çünkü -ticari kervanlarla yaptığı- bu seyahatler sırasında mutlaka yanında Mekkeli hemşehrilerinden bazı kimseler bulunmakta idi. Öyleyse neden böyle bir şeyden kimse söz etme gereği duymamıştır? Hadi yanındakiler bahsetmedi, temas kurduğu, bilgi aldığı kişilerden niçin herhangi bir haber/tepki gelmemiştir? Mekke'li müşrikler sadece Mekke'deki dil bilmeyen bir Rum köle için böyle bir iddiada bulunmuşlardır. Bu iddialar da Kur'an tarafından cevaplandırılmış ve kuru bir itham olduğu için de Müşrikler bu ithamlarını sürdürememiş aksine bundan vazgeçip sonra Müslüman olmuşlardır. Hiçbir somut delile dayandırmadan, tarihi ve akli gerçeklerle zıtlaşmak pahasına bu tür iddialar ileri sürenlerin, olayın geçtiği zaman ve mekan içerisindeki şiddetli muhaliflerin bile ileri sürmediği bu tür iddiaları yüzlerce yıl sonra taraflı kurgularıyla iddia etmeleri, bilimsel temelden yoksun ve önyargılı olduklarının kanıtı olarak tarihe not edilmektedir!

Rahib Bahira'dan bilgi elde etmiş olabilir mi?

Öncelikle böyle bir iddiaya o dönemdeki İslam düşmanı Kureyş müşrikleri neden sarılmamışlardır? "Oysaki en azılı müşriklerin bile bu anlamda bir ithamları söz konusu olmamıştır." (Mehmet Azimli, Siyeri Farklı Okumak, s. 65) "Bu bilgi elde edilse, "Onun etkisi gençlikten kaynaklanan yiğitlik ateşi sönmeden, 40 yaş beklenmeden ortaya çıkmaz mı idi?" (Hasan Ziyaeddin İtr, Nübüvvetü Muhammedin fi'l-Kur'an, s. 206) "Bahira bu kadar bilgiye sahipse niçin kendi ortaya çıkıp şöhret ve büyük bir değer elde etmemiştir?" (Afif A. Tabbare, Ruh'u'd-dini İslam, s. 452) Hiz. Peygamber 9 ya da 12 yaşındayken bir ticaret kervanıyla amcası Ebu Talibin yanında yola çıkmıştı. Kervan Şam bölgesinde bulunan Busra'ya ulaşır. Orada bir manastırda yaşayan Rahib Bahira bu kervanı misafir eder. Yaşı küçük olduğu için kafilenin yüklerini beklemek üzere bırakılan Hiz. Muhammed dışındaki herkes davete katılmıştır. Bahira Onun da katılması konusunda ısrar eder çünkü onda bazı belirtiler görmüştür. Hiz. Muhammed'e birtakım sorular sorar. Bunun üzerine onun peygamber olacağını kesin olarak anlar ve Yahudilerin tuzakları konusunda Ebu Talib'e uyarılarda bulunur ve Şam'daki ticaretini bitirir bitirmez Mekke'ye geri götürmesini tembihler. (İbn İshak, es-Sire, s. 53-57; İbn Hişam, es-Sire, I/180-183; İbn Sa'd, et-Tabakat, I/121, 153-155) Tarihi kaynaklarda anlatılan bundan ibaret olmasına rağmen bu olaydan bir sürü senaryo üretilmiştir. Tarihi kayıtlara göre Resulullah bir daha Bahira ile görüşmemiştir. Diğer bir iddia ise, 'Bahira ile görüştüğünde 12 yaşında olması ondan bilgi almasına engel değildi' şeklindedir ki, bütün İslami ilimlere kaynaklık eden Kur'an ve sünneti bir görüşme ile 12 yaşına elde ettiği iddiası zaten mantıklı

gözükmemektedir. Delilsiz istenilen görüş ileri sürülecekse, tarih, kaynak, şahit gibi kavramlara ne gerek vardır ki? Rahib Bahira zaten bu karşılaşma sırasında gayet yaşlı biri idi. Hz. Muhammed Bahira ile karşılaşmasında ve diğer ticaret seferinde yanında Mekkelilerden insanlar bulunduğuna göre gizli bir konuşma da zaten söz konusu olamazdı. “Bu kısa ziyarette Kur'an'daki bilgi, kıssa, hüküm, öğüt, emir ve yasakları öğrenmesi nasıl mümkün olmuştur? Halbuki Kur'an 23 senede vahyedilmiştir. Muhammed Bahira'dan ilim aldıysa yol arkadaşları bu durumun nasıl farkına varmamıştır?” (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 102) Sonuçta yanındaki insanlar ya Müslüman olmuş ya da olmamıştır. Öyle ya, Müslüman olmak demek, her türlü işkence ve zulmü göğüslemeyi gerektiriyordu o günlerde! Müslüman olduysa bu, böyle bir öğrenme olayının olmadığının kanıtıdır. Müslüman olmadıysalar, şahit oldukları böyle bir durumu mutlaka dile getirmeleri gerekmez miydi? Ayrıca işin ironik tarafı, bazı oryantalistler Bahira olayı üzerinden Efendimizin Kur'an'ı Bahira'dan alıntıladığını ileri sürerken (John of Damascus, The Fathers of the Church, vol. 37, pp. 153–60) bazıları da böyle bir olayın gerçek olmadığını, uydurma olduğunu ileri sürmektedirler. (Caetani, İslam Tarihi, I/12) Evet, önyargı böyle bir şeydir! Olay varsa da İslam'a saldırılmaktadır, yoksa da!

Varaka bin Nevfel'den bilgi elde etmiş olabilir mi?

Varaka bin Nevfel peygambere ders veren biri değil, iman eden birisidir. Bir insan kendi ders verdiği kişinin olağanüstü bir iddia ile karşısına çıkması karşısında ona iman ederek mi tepki gösterir? O sırada yaşı ilerlemiş bir ihtiyar olduğu göz önüne alındığında onun bu imanının önemi çok daha iyi anlaşılır. Çünkü o yaştaki bir Mekke'li ihtiyarın yeni bir fikir ve inancı benimsemesi oldukça zordur. Bilhassa kendisiyle aynı şehirde yaşamış ve kendisinden çok küçük yaşta olan bir kişinin söylemlerini kabul etmesi ki, Hz. Muhammed'in henüz daha bir iddiası yokken ve elinde de güç bulunmazken bunu itiraf etmesi, Varaka'nın bu söylemlerinde son derece samimi olduğunu göstermektedir. Durum tüm açıklığı ile bu hal üzere iken, Hz. Muhammed'in ondan ders aldığını iddia etmenin ne tarihi kaynaktan aktarılanla ne de olayın mantıksal sonucuya bağdaşan bir tarafı vardır. Bir insan kendisinden ders alıp, daha sonra da aldığı bu derslerle peygamberlik iddia eden birine iman mi eder? Yoksa tepki gösterip onu red mi eder? Varaka, kendisinden ders alıp sonra da halkı ‘bana vahiy geliyor’ diye kandıran birine niçin sesini çıkarmamıştır? Hadi o sesini çıkarmadı, peki 1400 sene sonraki objektif araştırmacı (!) İslam karşıtlarının görebildiği bir ders olayını, o her şeyi dillerine dolayan şiddetli İslam düşmanı Mekke'li müşrikler nasıl oldu da hiç fark edememişlerdir? Rum bir köleyi itham vesilesi yapan o müşrikler Varaka'yı niçin yapmadılar? Bu rivayeti kabul ediyorsak zaten onun Hz. Peygamberin nübüvvetini tasdiklediğini de kabul etmiş oluruz. Rivayeti reddediyorsak, o zaman böyle bir iddia da bulunulmamalıdır. Görüldüğü gibi ortaya atılan iddia, rivayetin kabulüyle de reddiyle de mesnetsiz ve mantıksızdır. İşin ilginç diğer yönü de, Bahira veya Varaka iddialarını ortaya atanların kaynaklarının İslami eserler olmasıdır. Onlara güveniliyorsa olay zaten ortadadır. Güvenilmiyorsa neden delil olarak kullanıp, kaynaklarda nakledilmeyen şeyler ilave edilerek ithamlarında kullanmaktadırlar?!

Emile Dermenghem, Hz. Muhammed'in Ukaz panayırında Necran'lı bir rahipten bilgileri aldığını iddia etse de, bu panayır herkese açıktır ve söylenenleri herkes işitmiştir. Dinleyenler benzerini neden ortaya koyamamışlardır veya rahip neden kendini ortaya çıkarmamıştır? (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 140)

Kur'an'ı Bir köle öğretiyor iddiası

Adının ‘Cebr’ veya ‘Yaiş olduğu iddia edilen, Mekke'de demircilik yapan bu köle, neden daha sonra ortaya çıkıp kaynağın kendi olduğunu ileri sürmemiş veya Efendimize düşman olanlar

aynı kaynağı - çünkü sonuçta kendi köleleri idi- kullanarak, şair ve edebiyatçıların da yardımı ile Kur'an'a alternatif bir kitap üretmemişlerdir? Onunla temas kurup daha İslam başlamadan işi bitirilemez mi idiler? O dönemde ilim, elit bir kesime ait bir hazine idi. Köle bir demircide dini bilgi ne kadar olabilir?! (Hasan el-Atr Ziyaüddin, Nübüvvetü Muhammed'in fi'l-Kur'an, s. 210) Veya kendini ele vermesin diye neden Hz. Muhammed onu yanına almamış, yardımcısı ilan etmemiş, onu iltifat ve hediyeler ile kendine bağlamamıştır? (Afif A. Tabbare, Ruh'u'd-dini İslam, s.453)

Müşrikler, Mekke'de isminin ne olduğu net olmayan Hristiyan bir köle, diğer bir rivayette isimlerinin 'Cebra' ve 'Yesar' olduğu ifade edilen iki Rum kılıç ustası, bir diğer rivayette de 'Abisa' isminde bir köleden edindiği bilgilerle Muhammed'in Kur'an'ı uydurduğunu ileri sürmüşlerdir. "Muhakkak biliyoruz ki onlar: "Mutlaka onu bir insan öğretiyor!" da diyorlar. Haktan saparak isnatta bulunmak istedikleri kimsenin dili yabancıdır; bu Kur'an ise gayet açık bir Arapça'dır" (Nahl, 103) Ayetten ve tarihi kaynaklardan da anlaşılacağı üzere bu kişiler ya köle ya Rum idiler. Arap değildiler ve Arapçayı Araplar kadar da mükemmel bilmeleri mümkün değildir. Kur'an ilk indiğinde Arapların ileri gelen şairleri bile ayetler karşısında acizliklerini ifade ederlerken, savaşlarda esir düşen ya da parayla satın alınarak Arap toplumunda yaşamak zorunda bırakılan, kimlikleri bile tam olarak bilinmeyen bu şahısların Hz. Peygambere akıl hocalığı yaptıkları iddiası asla mantıkla izah edilemez. Hz. Peygambere ayetleri bunlar öğretseydi, bu şahıslar çıkıp Hz. Muhammed'in bir sahtekar olduğunu Mekkelilere daha sonra neden söylemediler? Maddi menfaat karşılığı öğretiler dense, 13 senelik mücadelenin sonunda sadece Efendimiz tüm malını kaybetmekle kalmamış, yeri yurdunu da terk etmek zorunda kalmıştır. Bu insanlar, çile dolu 20 senenin sonunda Efendimizin geri dönüp Mekke'yi fethedeceğini biliyor olamazlardı herhalde? Eğer yine ayetleri bunlar öğretiyorsa, benzer ya da daha mükemmel ayetler söyleyerek Mekkelilere yardımcı olmazlar mıydı? Nihayetinde köle veya tüccar idi bu kişiler! Bunun mükafatı Mekkeliler tarafından kendilerine fazlasıyla verilmez mi idi? Mekkeliler müşriklerin İslam'ı yok etmek için onca gayret, para, savaş göze almışken bu fırsatı değerlendirmemelerini düşünmek mantıklı bir düşünce tarzı mıdır? Hele ki, peygamberimiz Mekke'yi terk ettikten sonra ortamın tamamen müşriklere kaldığı düşünülürse...!

'Peygamberin faaliyetleri çağdaşlarının 'gözlemi altından' idi. (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progress of mahometanism, s. 146) "Sahabe kapalı bir toplumda yaşamıyordu. Ticari seyahatler topluma yerleşmişti. Çevre kültürleri tanıyan, zeki ve ufku açık insanların sayısı az değildi. Peygamber tarafından bilinen diğer dinlere ait unsurların, sahabe tarafından da bilinmemesi imkansızdı. Milli ve milletlerarası panayırlara katılmakta idiler. Hz. Peygamberin etrafındakilerin, şuradan buradan alınmış olduğunu bildikleri, gördükleri, tanıdıkları şeylerin Allah tarafından gönderildiğini kabul etmeleri düşünmek akıl ve mantık ile açıklanamaz." (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 241)

Kur'an'ın Haniflerden alındığı iddiası

Hız. peygamber devrinde Mekke'de parmakla sayılacak sayıda ve toplum üzerinde etkileri görülmeyen hanifler mevcuttu. Hiçbir Hanif Hız. Peygamberin İslam'ı kendilerinden öğrendiğine dair bir iddiada bulunmamıştır. Bazı Hanifler ise İslamiyet'e kılıç ve sözle karşı koymuştur. Bunların inançları Kur'an'ın getirdiği ile aynı olsaydı elbette ki ona karşı koymazlardı. En azından onlardan hiç kimse, "Muhammed'e inanmayın çünkü o bilgilerini bizden öğrenmiştir. Bizim kendisine öğrettiklerimizi almış ve bir din haline getirmiştir." gibi bir söz söylememiştir. Özellikle 'Ümeyye b. Salt' bu konuda asla susmazdı. Çünkü kendisi bizzat peygamber olmak istediği için (Cahiz, Kitabu'l-Hayevan, II/320) Hız. Peygambere iman etmek

istememiştir. Hz. Muhammed'den önce Hicaz bölgesinde hanifler denen ve Allah'ın birliğine inanan bazı kimseler vardı. Bunların bazıları 'İbrahim peygamberin dinine yakındır' diye Yahudiliğe ve Hristiyanlığa meylederdi. Ümmi bir insanın Hanifler, Hristiyanlar ve Yahudilerin kitabi bilgilerini kulaktan duyup sentezleyerek onların alimleri ile münakaşaya girip onlara galip gelmesi ve bunun sonunda bir kısım Hristiyan alimlerin iman etmesi veya Yahudi alimlerinin grup grup gelip en çetin sorular sorup cevaplarını almaları ve bazı alimlerinin de İslam'ı kabul etmesi mümkün müdür? Ayrıca düşünce bakımından hanifler çok müphem ve dağınık vaziyette idiler. Nitekim gerek eski ve gerekse çağdaş hiçbir araştırmacı bunların özel kanunlarını gerçek anlamda açıklayabilmiş ve inançlarını tanımlayabilmiş değildir. Hiç kimse bunların kainatın yaratıcısına ve öldükten sonra dirilişe ilişkin tasavvurlarını bilmemektedir. Bunlar arasında azmi ve bağımsızlığı ile tanınan Zeyd b. Nufeyl bile, Allah'a ne şekilde ibadet edileceği hususunda bir bilgisi olmadığını itiraf etmektedir. Bu iddiaların geçersizliğini gösteren diğer bir delil ise, kendisinden öğrenildiği iddia edilen kişilerin Müslüman olmaları ya da olmamaları durumudur. Eğer Müslüman olduysalar zaten iddianın geçersizliği ortadadır. Kimse kendisinden öğrendikleri ile peygamberlik iddia eden birisine iman etmez. Müslüman olmadıysalar buna en büyük tepkiyi bizzat kendilerinin göstermeleri gerekirdi. Fakat adı geçen kişilerden en küçük bir tepki geldiğine dair tarihi bir bilgiye rastlanmamaktadır! Bütün bunlara rağmen 1400 sene sonra bu konuda iddialar ortaya atılabiliyorsa, bu iddialarda art niyetin hakim olduğunu anlamak zor değildir. İslam tarihine, "Nereden saldıracaktır, nerede hata bulabilir, nereden zihinlerde soru oluşturabilirim?" mantığıyla yaklaşan bu zihniyet aslında sadece acizyet ve yenilgilerini ortaya koymaktadır.

Ümeyye b Ebi's-Salt'ı kaynak edindiği iddiası

Ümeyye b Ebi's-Salt, cahiliyye döneminin Taif'li bir şairidir. Eski kitapları okur, rahip elbisesi giyer, içki ve putlardan sakınırdı. Şam'a ve Bahreyn'e gider gelirdi. İslam dini ortaya çıkıp Hz. Muhammed'in peygamberliği haberi kendisine ulaşınca kadar da oralarda kalmıştır. Yeni dini haber alır almaz Mekke'ye dönmüş ve Resulullah'tan Kur'an ayetleri dinlemiştir. Mekke halkı kendisine Hz. Muhammed hakkındaki görüşünü sorunca, "Kuşkusuz o hak üzeredir" cevabını vermiştir. Daha sonra Şam'a gitmiş ve bir süre sonra Müslümanlığını ilan etmek üzere Mekke'ye döndüğünde dayısının iki oğlunun kafir olarak Bedir'de Müslümanlara karşı savaşırken öldürüldüklerini öğrenince bu düşüncesinden vaz geçmiş ve geri dönerek ölünceye dek Taif'de kalmıştır. Hz. Muhammed hakkında herhangi bir şekilde şüphe uyandıran bir şey Ümeyye'ye ulaşmış olsaydı, o asla sükut etmez hemen söylerdi. Ayrıca Mekke'li müşrikler de Ümeyye ile ilgili en küçük bir iddia da bulunmamışlardır. Böyle bir durumun olması halinde, en önce bu iddiaya muhtaç olan onlardı. Hem zaten Hz. Muhammed hayatını yanlarında geçirmişti. Halbuki onlar Efendimize, "cinlenmiş, kahin, büyücü, şair" gibi ithamlar dahil birçok iftirada bulunmaktan çekinmemişlerdi! Ümeyye'nin şiirlerinde hikmetler, dini öğütler, cennet cehennem tasviri gibi ilahi kitaplarda anlatılan hususların bulunması, bunların Kur'an'ın kaynağı olduğunu gösteren bir durum değildir. Günümüz oryantalistlerince Ümeyye'nin şiirleri Kur'an'ın kaynaklarından biri olarak görülmek istenmişse de, bu iddialar reddedilmiştir. (T. Andrae, Die Entstehung des Islams und das Christentum, s. 48) Bu iddianın cevabına aşağıda değineceğiz.

Kur'an'daki bilimsel gerçeklerin eski medeniyetlerin bilgisinden derlendiği iddiası

Bir kere Kur'an'da yer alan bilimsel konulardaki haberlerin, dönemin bilim anlayışından yüzyıllarca ileride olduğunu açıktır. İddiaya göre Peygamberimiz, Kur'an içinde bahsedilen astronomi, embriyoloji, tıp hakkındaki bilgileri eski medeniyetlerden almıştır. Örneğin astronomi ile ilgili bilgileri Sümer kayıtlarında bulmuş, tıp bilgisini ise eski Mısır papirüslerinden alarak Kur'an'a geçirmiştir. Öncelikle, Hz. Muhammed'in tüm hayatı boyunca

böyle bir araştırma içine girmedeği herkesçe bilinmektedir. Bunun aksini iddia eden bir kişi bile çıkmamıştır. Peygamberimizin tarihteki gelişmiş uygarlıkların lisanlarını bilmediği de bilinmektedir. Yukarıda açıkladığımız gibi, o kadar dili Efendimizin kimseye belli etmeden öğrenmesi ve birçok dilden bu eserlere ulaşması mümkün değildir! Zaten bilinmektedir ki Efendimiz bir ümmi idi! Detay için, 'Ümmi Peygamber' adlı yazımıza bakılabilir.

Birbirine ters düşen bu iddialar, aslında bu bahanelerin temelde bir gerçeğe dayanmadıklarını da ispatı etmektedir. Enbiya 5. ayet bu konudaki tutarsızlıklara dikkat çekmektedir: "Hayır" dediler, "Bunlar karma karışık düşlerdir; hayır, onu kendisi uydurmuştur. O olsa olsa şairdir. Böyle değilse bize, öncekilere gönderilenin benzeri bir mucize getirsin." Müşrikler Hz. Peygambere körü körüne muhalefet etme sevdasıyla kendisi hakkında tuhaf ve tutarsız iftira ve ithamlarda bulunmuşlardı. Her gün yeni bir iftira ile ortaya çıkıyorlardı. Bu aslında söylediklerine kendilerinin de inanmadığını göstermektedir. Bu şekilde ortaya attıkları her yeni itham, eskisini yalanlamış olmakta idi. Bu tutarsızlıklarının temel nedeni 'peşin hükümlü ve önyargılı' olmalarıdır. Günümüz oryantalistleri de benzer iddiaları tekrar ederler. Kur'an'ın bir şahıs tarafından öğretildiği iddiası bile kendi içinde tutarsızlıklar barındırır. Çünkü bu öğretim işi bile 'tek kişiye' mal edilememiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 134, 136-138)

Sonuç

Yıllarca süren işkence, hakaret ve baskıların ardından, Efendimizin peygamberliğinin 7. senesinde Mekkeli müşrikler Müslümanlar ile her türlü alışverişi yasaklamışlardır. (İbni Hişam, Sire, I/375; İbni Sa'd, Tabakat, I/208-209; Belazuri, Ensab, I/229-230; Taberi, II/225) Müslümanlar, Mekke'nin kuzey tarafında bulunan Şi'b-i Ebu Talib (Ebu Talib Mahallesi) denilen yere topluca taşınmak zorunda bırakılmışlardır. (İbni Hişam, Sire, I/375; İbni Sa'd, Tabakat: I/209; Taberi, Tarih: II/225) Bu boykot tam 3 sene sürmüştür. Boykota uğrayanların ihtiyaçlarını gidermek için başta Peygamber Efendimiz olmak üzere, Ebu Talib ve Hz. Hatice varlıklarının tümünü harcamışlardır. Sonunda Müslümanlar Habeşistan ve Medine'ye hicret etmek zorunda kalmışlardı. Halbuki İslam'ı anlatmayı bıraksa, hatta putlara karşı çıkmasa, müşrikler Efendimizi hem servete boğacak hem kendisine liderlik vereceklerdi. (Siretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid'n-nas,Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhaki, Delail'u'n-Nübüvve-şamile- II/63; Taberi, II/218-220, Belazuri, Ensabu'l-Eşraf, I/230) Bir insan dünyalık için yola çıksa, davasına inanmasa, menfaat için hareket etse bu kadar sıkıntıları göze alır, hayatını, servetini tehlikeye atar mı? Peki tüm bunların sonunda; Mekke'nin fethi günü kendisine işkence eden Mekkeli müşrikleri af ederken bile ön plana kendini değil, Adem aleyhisselamdan gelen peygamberlik silsilesini koyup o silsileden birine atıfta bulunarak insanları af eder mi?: "Benim halimle sizin haliniz, Yusuf ile kardeşlerinin hali gibi olacaktır. Yusuf'un, kendi kardeşlerine dediği gibi, ben de: Size bugün hiçbir başa kakma, hiçbir kınama ve ayıplama yoktur! Allah sizi affetsin! O, Esirgeyicilerin En Esirgeyicisidir!" diyorum. (Yusuf, 92) Gidiniz! Sizler, azad edildiniz ve hepiniz serbestsiniz." (İbn Hişam, es-Siratü'n-nebeviyye V/74; Beyhaki, es-Sünenü'l-kübra, IX/118)

Materyalist kesimin empati yapması için kendilerinden bir örnekle devam edelim. 68 kuşağının lider kadrolarından Münir Ramazan Aktolga, "Hiçbirimizin kişisel menfaat hesabı yoktu, nasıl olsun ki! Bir avuç insandık ve karşımızda her çeşidi ile rakip gruplar vardı. Böyle bir ortam, kişisel çıkar hesabı yapan birisi için hiç de çekici değildi" (Aktolga, Hatıralar, s. 1) demektedir. Efendimiz yola çıktığında tek bir kişi idi ve karşısında her çeşidiyle birçok gruptan insanlar vardı! Ama Efendimiz inanmış, samimi bir dava adamı idi!

Bu konudaki diğer delillere, 'Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir?' ve 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazılarımızda bulabilirsiniz.

Detay

Yukarıdaki iddiaları, detayları ile ele alıp çok daha farklı kaynaklarla cevaplamaya devam edelim.

Ateist ve oryantalistlerin ‘peygamberimiz hakkındaki’ genel iddiaları I

Öncelikle oryantalistler ve onların fikirlerinin ardına takılan ateistler Hz. Muhammed’in adı, soyu ve hatta varlığını, yaşayıp yaşamadığını sorgulamışlardır. Sıra ile iddia ve cevaplara bakalım.

Peygamberimizin Muhammed ismi ve soyu üzerine

Oryantalist Caetani (ve günümüz birçok ateisti) peygamberimizin asıl ismini unutturmak istediğini, Muhammed adının sonradan kendisine bir lakap olarak verildiğini ileri sürmektedir. Halbuki Kur’an’da 4 yerde Muhammed ismi açıkça geçmektedir. (Ali İmran, 144; Ahzab, 40; Fetih, 29; Muhammed, 2) Bu ayetleri duyan hiç kimse, ‘Bu Muhammed de kim?’ diye sormamıştır ve itiraz etmemiştir! Çünkü onların her çeşiti ile itirazları İslami kaynaklarda yer almaktadır. Yine çeşitli hadis kitapları ve siyer kitaplarında da peygamberimizin ismi açıkça geçmektedir. Mekke’li müşriklerin Efendimize hitap şeklinin "Muhammed" olması da bu iddiayı çürütmektedir. Caetani’nin de, ‘özel bir kıymete sahiptir.’ diye bahsettiği (Caetani, İslam tarihi, V/288-289) Urve b. Zubeyr’in Halife Abdülmelik’e yazdığı mektupta da Efendimizin adı açıkça ‘Muhammed’ olarak geçmektedir. Ayrıca Caetani’nin de kitabına aldığı, ‘kaynak olarak kabul ettiği’ kitaplarda da Efendimizin ismi hep ‘Muhammed’ olarak geçmektedir. Hudeybiye anlaşmasında da Muhammed ismi kullanılmıştır. Anlaşmayı ‘Muhammed Resulullah ile Süheyl b. Amr arasında anlaştıkları maddelerdir’ şeklinde peygamberimiz yazdırmak isteyince, Süheyl b. Amr’ın "Ben senin resul olduğunu kabul etmiyorum." itirazı üzerine adının "Muhammed b. Abdullah" yazıldığını (Hayatı için; DİA, Süheyl b. Amr maddesi) ‘İslam tarihi yazar Caetani görmemiş’ olamaz herhalde! Ayrıca Efendimizin mührünün de ‘Muhammed Resulullah’ olduğu birçok kaynakta sabittir. (Buhari, Li-bas, 55; Tirmizi, eş-Şema’il, s. 46) Ayrıca Sprenger “Başlangıçta peygamberin adının Muhammed olmadığını ileri sürer. Ama E. Renan, J. Fück ve T. Nöldeke, bu görüşe karşı çıkar.” (G. S. Reynolds, Remembering Muhammad, Numen, 58, 188-206; J. Fück, The Role of Traditionalism in Islam, s. 16) Oryantalistler bir taraftan Muhammed yaşamadı derken diğer taraftan da yaşadığının delilleri karşısında bu defa O’nun Yahudi soyundan olduğunu iddia etmişlerdir. Çünkü amaçları doğruya ulaşmak değil, O’nu kendi dindaşları olan Hristiyanların nazarında ne şekilde olursa olsun kötü göstermektir!

Peygamberimizin babasının adı olan Abdullah ismi üzerine

Caetani, ‘Abdullah ismini O (Efendimiz) icad etmiştir’ iddiasında bulunur. Halbuki Müslüman olmayanlar içinde bile Abdullah isminde birçok insan vardı. ‘Caetani’nin kitabı da’ bu isimlerle doludur! (VI/62, III/62-65, I/386, III/181-182) Ayrıca III/387-394. sayfalarda da Bedir savaşında ölenlerin listesi verir ve 9 kişinin baba veya dede adı yine ‘Abdullah’tır. Aynı yerin devamında (394- 399) ise esir alınan müşriklerin adları sıralanır, bir tanesinin kendi adı, diğer dördünün babasının adı yine Abdullah’tır. Bu isimleri herhalde Müslümanlar onlara koymamıştır! Efendimiz 40 yaşına dek Mekkelilerle beraber yaşamıştır. O’nun çocukluğu, hayatı, günü gününe gözler önündedir. Bu insanlar arasında aynı zamanda peygamberimize en şiddetli karşı çıkanlar da bulunmaktadır. Bırakalım 1300 sene sonra ortaya çıkan Caetani gibi oryantalistleri, Efendimize itiraz edilebilecek bir şey bulsalar o dönemin müşrikleri bu konuda hiçbir fırsatı asla kaçırmaz ve asla susmazlardı. Evet, "Hz. Muhammed’in babası, şehrin

kurucusu olan Kusayy'ın, torununun torununun torunu olan Abdullah'tır." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 189)

Caetani, önce Efendimizin adını diline dolar, sonra babasının adını, sonra da dedesinin adını. O, Abdülmuttalib üzerinden de spekülasyon yapmak ister. Aynı iddiayı tekrarlar ve Abdülmuttalib isminin Arap isimleri arasında olmadığını ileri sürer. Yine kendi eserinden (III/356-396) Bedir savaşında ölenlerin arasında 8 kişinin kendi, oğlu veya dedesinin adının muttalib olduğunu yazar unutmış veya atlamış görülmektedir! Ahab arasında da Muttalib isminde olanların listesini İbn-i Hacer eserinde (el-İsabe, VII/104) vermektedir.

Peygamberimizin soyu, seçeresi şöyledir: Muhammed b. Abdullah b. Abdülmuttalib b. Haşim b. Abdimenaf b. Kusayy b. Kilab b. Mürre b. Ka'b b. Lüey b. Galib b. Fihr b. Malik b. Nadr b. Kinane b. Huzeyme b. Müdrike b. İlyas b. Mudar b. Nizar b. Ma'd b. Adnan. (İbn-i Hişam I/1-4; Tabakat, I/27-28, III/2; Buhari, IV/238; Maarifi İbni Kuteybe, 51; Taberi, II/191; Mesudi, Muruc ez-Zeheb, II/164; İbn-i Esir, el-Kamil, II/2-21; İbn-i Kesir, el-Bidaye, II/252-255; Siyer-i Halebi, I/3-18) Lord John Davenport: "Muhammed'in ataları, memleketlerinin başta gelen kişileri arasında idi." (Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 4) "Abdullah'ın oğlu en asil ırkın koynunda yetişmiştir." (Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 10) derken, 'La Cronica Arabigo-Bizantina' adlı eserde ise Hz. Muhammed hakkında şu bilgiye rastlanmaktadır: "Kavminin en asil sülalesine mensuptu." (R. G. Hoyland, Seeing Islam as Others Saw it, s. 617) Henry Stubbe, Hz. Muhammed'i olağanüstü bir şahsiyet olarak nitelendirir. Hristiyan yazarların onun hakkında sayısız iftiralarda bulunduğunu söyler: "Onun soyunun düşük olduğundan, annesinin Yahudi olduğundan, Sergius veya Nastura adlı rahiplerin veya Abdullah adlı bir Yahudi'nin O'na üstatlık ettiğinde bahsedilmiştir. Bunların hepsi komik iddialardır. Zira hem anne hem baba tarafında asil bir sülaleye mensuptur. İslam'da da Nasturilikten bir ize rastlanmaz." (H. Stubbe, An Account of the Rise and Progress of Mahometanism With The Life of Mahomet, s. 141)

Ortaya herhangi bir konuda iddia atmak kolaydır, zor olan onu ispatlamaktır ve bu da ilim ehline uygun olan metotça yapılmalıdır. İspat edilemeyen iddia ise, iftira olmaktan ileri gidemez. Caetani hiç bir zaman tam bir sonuca varmamış, eksik bulmaya çalışmış, yüzeysel ve bilim dışı, zıt ve çelişkili fikirler ileri sürerek ve kaynakları tahrif ederek okuyucuyu yönlendirmeye çalışmıştır. "Tenkit ile hakareti ayıramayanlar, kendilerini, müşkülattan ve mesuliyetten (zor durumda kalmaktan ve sorumluluktan) kurtaramazlar." (M. Asım Köksal, İslam Tarihi, II/49)

Gibbon, Hz. Muhammed'in asil bir soya dayandığını belirtir. (E. Gibbon, The Decline and Fall of The Roman Empire, 50. bölüm) Watt, "Şayet biz atalarımızla ilgilenmediğimiz halde iki üç kuşak hakkında bilgi sahibi isek, soy bilgisine düşkün olan Arapların atalarından altı, sekiz hatta on kuşağı hakkında bilgi sahibi olmaları gerçekçi olmaz mı?" (Watt, Hz. Muhammed Mekke'de, s. 5) der. J. Fück, Hz. Muhammed'in 'itibarlı bir ailenin çocuğu' olduğunu söyler. (Die Originalität des Arabischen Propheten, s. 160) "Muhammed bin Abdullah, başarısını savaştan ziyade iş dünyasındaki duruşuna borçlu olan Arabistan'ın en saygıdeğer kabilesi Kureyş'ten gelmiştir." (Benedikt Koehler, İslam'ın Erken Döneminde Kapitalizmin Doğuşu, s. 11) Zaten İslam gelmeden önce müşrik Araplarda nesep/soy yazılı olarak kayıt altına alınırdı. Hz. Ebu Bekir ensab (soy bilgisi) konusunda da uzman olan (Prof A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 56, 101, 102) ve aynı zamanda ilk inananlardan biri idi!

Caetani'nin 'Müslümanlıkta önemi olan Allah değil, Muhammed olmuştur.' iddiası ise asla doğru değildir. Hz. Muhammed hiçbir zaman Allah'lık rolüne kalkışmamış, aksine tanrı zaten değil peygamber olarak bile abartıların önünü kesmiş ve "Hristiyanların Meryem oğlu İsa'ya yaptıkları gibi, beni aşırı şekilde övmeyin! Ben ancak Allah'ın kuluyum. Bana 'Allah'ın kulu ve Rasulü' deyin!" (Buhari, Enbiya, 48; Darimi, Rikak, 68) buyurmuştur. Aslında Caetani'nin tüm çabası Kur'an'ı İncil'e, Muhammed'i İsa'ya, Müslümanlığı da Hristiyanlığa benzetme amacından başka bir şey de değildir!

Hiz. Peygamberin vefatından on yıl geçmeden, İran ve Mısır'ın tamamı Müslümanların eline geçmiştir. Fetihlerin başlangıç noktası, Mekke'de peygamberliğini ilan eden, Medine'ye hicret eden, getirdiği İslam'ı yaşayan, tebliğ eden ve uygulayan Hz. Muhammed Mustafa'dır. (Cağfer Karadaş, Kafama Takılanlar 2, s. 99-101) Tarihleri boyunca hiçbir devlet kuramamış ve bir araya gelememiş bu toplumu kim uyandırmış ve güdüleyip eğitmiştir? Tüm bu fetihleri başlatan kimdir? Caetani'ye göre hiç kimse! Catetani'ye sormak gerekir, Yuhanna ed-Dımeşki dahil, 1400 senedir oryantalistler 'olmayan biri ile mi' mücadele etmişler ve 1400 sene sonra bile hâlâ etmeye devam etmektedir? O kadar akademisyen, misyoner, araştırma ve eser, olmayan birini alt etmek için midir?!

Yazarı bilinen ve peygamberimizden bahseden ilk eser, VI. yüzyıl Bizans felsefecisi İskenderiyeli Stephen'e aittir. 'Horoscope' adlı eserinde, 620 yılında bir Arap tüccardan işittiği alıntıyı nakleder: "Yesrib'te (Medine'nin eski adı) İsmailoğullarından Kureyş kabilesine bağlı, Nisan 620 yılında adı 'Muhammed olan' ve peygamber olduğunu iddia eden bir adam ortaya çıkmıştır." (Robert Hoyland, Seeing Islam as others saw it, s. 304; Yunanlı Jacobi, Yahudilerle ilgili yazdığı bir eserinde, Hz. Peygambere de bir bölüm ayırmıştır: Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 257) Ünlü İslam karşıtı E. Renan'ın, S. Rushdie'nin ağzından nakledilen sözleri de ilginçtir: "Muhammed'in hayatına dair neredeyse her şeyi biliyoruz. Onun nerde yaşadığını, ekonomik durumunun ne olduğunu ve kime aşık olduğunu biliyoruz. Yine biz, O'nun dönemindeki siyasi ve ekonomik durumu da biliyoruz." (İbni Warraq, Studies on Muhammad and the Rise of Islam, s. 16) Renan ayrıca, "Muhammed, İsa ve Musa'nın aksine tarihi kayıtlarla iyi ortaya konmuş bir kişiliktir." (Wim Raven, NRC Handelsblad, 23.12.2005) demektedir. Bertrant Russell, "Hz. peygamberin hayatına dair kayıtların son derecede açık olduğunu belirtir." (W. Khan, Muhammad, s. 8) Angelika Neuwirth, Hz. Muhammed'in mitolojik, hayali biri olduğunu ileri süren Kalisch'i eleştirir ve bu iddia için "İkna edici herhangi bir kaynak sunulmadan ortaya atılan, bilimsellikten uzak bir provakasyon" nitelemesinde bulunur. (Prof. Özcan Hıdır, Batı'da Hz. Muhammed imajı, s. 235) 'Seeing Islam' adlı eseri başta, İslam'ın ilk dönemlerine dair önemli çalışmalar yürüten Robert Hoyland da, tarihi kayıtlarda Muhammed'in isminin varlığına dair belgeler olduğunu belirtir ve benzeri diğer tüm iddiaları reddeder. (Hoyland, New Documentary, BSOAS, 69, 2006, s. 395-416)

Robert G. Hoyland'ın İslam'dan bahseden ilk kaynakları konu edindiği 'Seeing Islam as Others Saw It' adlı eserinden devam edelim: Temmuz 634 tarihinde yazılan 'Doctrina Jacobi/Jacob'ın Öğretileri' adlı eserde, Araplar arasında peygamber olduğunu iddia eden bir kişinin olduğuna değinilir. (s. 55-61) Papaz Thomas, 640 yılında yayınlanan eserinde, Hz. Muhammed'den söz eder. (s. 118-120) Bagratuni Piskoposu Sebeos ise, 660 yılında yazdığı eserinde bir tüccar olan Hz. Muhammed'den söz etmektedir. (s. 124-132) John bar Penkaye ise, 680'lerde yazdığı eserinde Arapların lideri olan Hz. Muhammed'den söz eder. (s. 194-200)

7. yüzyılda yazılan 'Yakup'un Öğretisi' adlı risale, "İsmaililerin (Hristiyanların Müslüman Arapları kendilerince aşağılamak için kullandıkları sıfat) Peygamberinden ilk olarak bahseden "risale" olma iddiasına sahiptir. Risalenin yazarı, yaşlı bir Yahudi bilgine "Bana Sarazenler (Batılıların Müslüman Araplara verdiği isim) arasında ortaya çıkan peygamber hakkında ne söyleyebilirsin?" diye sorar. Aldığı cevap Yahudi bakış açısını yansıtsa da, Efendimizden bahseden en eski risalelerden olması açısından, belge tarihi bir öneme sahiptir.

Süryanilerin İslam'ın erken dönemlerinde İslam'dan söz ettiği pasajları ele alan Michael Philip Penn'in 'When Christians First Met Muslims' adlı kitabında ise şu bilgilere yer verilmektedir: 636-637 yılında, gördüğü önemli olayları İncil'inin ilk sayfalarına not alan bir yazarın Hz. Muhammed'den söz ettiği görülmektedir. (s. 22) Ayrıca 640 yılında yazıldığı düşünülen bir başka eserdeyse yazar, Bizanslılarla Hz. Muhammed'in önderliğindeki grubun savaştığından bahseder. (s. 25) Son kısmının 660-680 yıllarında (muhtemelen eserin asıl yazarından farklı bir

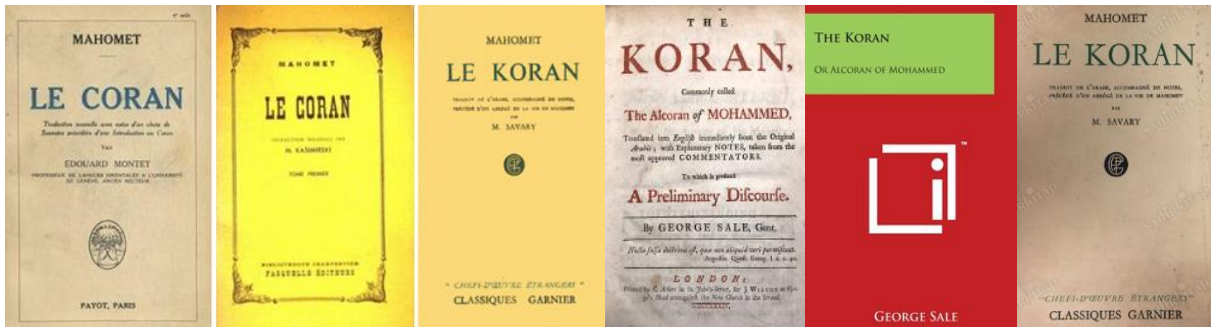
yazar tarafından) ve geri kalan kısımlarının daha önceki yıllarda yazıldığı düşünölen, 590 yıllarıyla 660 yılları arasındaki olaylardan bahseden bir anonim eserde de, Hz. Muhammed'den bahsedildiği görölmektedir. (s. 47)

H. A. R. Gibb şöyle demektedir: "Muhammed'in 'tarihi ile ilgili' kesin bir gerçek vardır. O da hareket sebebinin kesin olarak dini oluşudur." (H. A. R. Gibb, Mohammedanism, s. 27) 635 yılında Thomas the Presbyter tarafından yazılan yazıtlarda Arap savaşçılar için, "Muhammed'in Arapları" yazmakta, (A. Palmer (with contributions from S. P. Brock and R. G. Hoyland), The Seventh Century In The West-Syrian Chronicles Including Two Seventh-Century Syriac Apocalyptic Texts, 1993, op. cit., p. 19, note 119; Also see R. G. Hoyland, Seeing Islam As Others Saw It: A Survey And Evaluation Of Christian, Jewish And Zoroastrian Writings On Early Islam, 1997, op. cit., p. 120, note 14) 665 yılında Hristiyanlar tarafından yazılan Maronit ęnlüklerinde, "Muaviye Muhammed'in yerine geçmek istemedi." diye yazılmakta, (R. G. Hoyland, Seeing Islam As Others Saw It: A Survey And Evaluation Of Christian, Jewish And Zoroastrian Writings On Early Islam, 1997, op. cit., p. 136. Also see, A. Palmer (with contributions from S. P. Brock and R. G. Hoyland), The Seventh Century In The West-Syrian Chronicles Including Two Seventh-Century Syriac Apocalyptic Texts, 1993, op. cit., p. 32; M. P. Penn, When Christians First Met Muslims – A Sourcebook Of The Earliest Syriac Writings On Islam, 2015, op. cit., p. 58) 670-680 arasında yazılan 'Short Chronicle' adlı kitapta da Müslömanların liderinin adı olarak "Liderleri Muhammed idi" diye açıkça bahsedilmekte, (Al-Ka'bi, N. (2016). A Short Chronicle on the End of the Sasanian Empire and Early Islam. 590-660 AD. Gorgias Press) Ermeni bir keşiş olan Sebeos tarafından 660'lı yıllarda yazılan 'The History of Sebeos' adlı eserde de "İsmailoğullarından ismi Mahmet olan ve bir tüccar olan... Mahmet onlar için yasa koydu: leşi yememek, şarap içmemek, yalan konuşmamak ve zina etmemek." diye devam eden peygamberimizin özellikleri açıkça sıralanmakta, (Boras, L.B., "A prophet has appeared Coming with the Saracens". The non-Islamic testimonies on the prophet and the Islamic conquest of Egypt in the 7th-8th centuries. 2017) John Bbar adlı manastır rahibi tarafından yazılan 'Book of the Salient Points' adlı kitapta Emevilerin liderinin adının 'Muhammed' olduğu belirtilmekte ve "başlangıçta eğitmenleri olan Muammad' diye bahsedilmekte, (S. P. Brock, "North Mesopotamia In The Late Seventh Century Book XV Of John Bar Penkaye's Ris Mille", Jerusalem Studies In Arabic And Islam, 1987, op. cit., p. 61) Jacob of Edessa tarafından 700'lerin sonunda yazılan ęnlüklerinde "Arapların ilk kralı Muhammed 7 yıl hükö sürdü ve Ebu Bekir 2 yıl 7 ay hükö sürdü" (A. Palmer (with contributions from S. P. Brock and R. G. Hoyland), The Seventh Century In The West-Syrian Chronicles Including Two Seventh-Century Syriac Apocalyptic Texts, 1993, op. cit., p. 37 and p. 38) bilgilerine yer verilmektedir. Diğer bir kaynakta ise, "Muhammed ticari işler için Filistin ve Suriye'ye gitmiştir." (Al-Ka'bi, N. (2016). A Short Chronicle on the End of the Sasanian Empire and Early Islam. 590-660 AD. Gorgias Press) şeklinde bilgi verilmektedir. Mısır'lı keşiş Nikiou'lu John tarafından 700 yılında yazılan ęnlükte, Ortodoksluğu terk edenlerden şikayet ederken, Tanrının düşmanları olarak 'Müslömanların dininden' bahsedilmekte ve liderleri için "O Muammad'dir." diye yazmaktadır. (R. G. Hoyland, Seeing Islam As Others Saw It: A Survey And Evaluation Of Christian, Jewish And Zoroastrian Writings On Early Islam, 1997, op. cit., p. 156) Oryantalistlerin ęünümüzdeki en kapsamlı çalışması olan "Corpus Coranicum" projesinde alışan Angelika Neuwirth, Hz. Muhammed'in yaşamadığını ileri sürenlerin iddialarını, 'Tarih çalışılmadan, kaynak sunulmadan ileri sürölen provokasyon' olarak nitelendirmektedir. Michael Marx da, "Der Spiegel" dergisinde verdiği röportajda, "14. yüzyılda Müslömanlarla Hristiyanlar arasındaki polemiklerde bu iddianın ęündeme gelmediğini, aksine Süryani ve Arami kaynaklarda yaşadığına dair birçok kanıt olduğunu" ifade etmiştir. (islamic-awareness.org/history/islam/inscriptions/copper; bilimveyaratilisagaci.com/2020/03/hz-muhammed-yasadi-mi-tarih-kaynaklarinda-hz-muhammed)

Marxist bir oryantalist olan Rodinson, 'Muhammed, genellikle, bilge, ölçölö, dengeli bir adam izlenimini uyandırmaktadır. 'El-Emin' lakabı verilmiştir kendine. Yani kentin en güvenilir adamı.' (M. Rodinson, Mahomet, s. 77) demektedir. "Oryantalistlerin yüzyıllar süren; bir eksik, hata yakalayabilme gayretleri hep neticesiz kalmıştır. Oryantalistlerce ileri sürölen birçok iddia diğerini yalanlamakta, bir sonraki teori önekinini ürötmektedir." (Prof Dr. Abdölaziz Hatip, Kur'an ve Hz. Peygamber aleyhindeki iddialara cevaplar, s. 9, 11) Halbuki "Kur'an, yalnızca bilgi edinmek için okunacak bir kitap değildir. O, ilahiyat duygusunu tatmak için okunur ve aceleyle okunup geçilecek bir kitap da hiç değildir." diyen (Karen Armstrong, Tanrı'nın Tarihi, s. 226) Armstrong'u destekler mahiyette İngiliz yazar T. Carlyle Kur'an hakkında şunları söylemektedir: 'Bir kitap ki, kalpten gelmiştir, başka

kalplere gitmek yolunu mutlaka bulacaktır. Denilebilir ki, Kur'an'ın esas karakteri masum doğallığıdır. Bir ihlas ve güzel niyet kitabı olması gerçeğidir.' (T. Carlyle, Peygamber, Kahraman Muhammed, s. 34) O (sav) aynın zamanda davasında 'samimi' bir tebliğci idi: O, sadece okumakla kalmamış, aynı zamanda onu harfiyen yaşamıştı. (Müslim, Müsafirun, 139; Ebu Davud, Tatavvu, 26; Ahmed, Müsned, VI/54) Hz. Muhammed namazda yanılmış ama sonra sevh secdesi yapmıştır. (Tirmizi, salat, 173; Ahmed, Müsned, II/447) Bir gün namaza tam başlayacağı sırada cünüp olduğunu hatırlamış, sahabeye, bekleyin, diyerek hemen evine gidip gusül abdesti alıp yanlarına dönmüş ve namazı kıldırmıştır. (Buhari, Vudu, 34, Müslim, Mesacid, 225, Ebu Davud, taharet, 93) Haşa, sahte bir peygamber olsa cünüp hali ile de namazı kıldırabilirdi. Kimse cünüp olduğunu bilmiyordu ki?! Bir defa olsun gaybı-geçmiş ve gelecek zaman ile görülmeyen âlemi- bildiğini iddia etmemiştir. Kendisinin başka peygamberlerden üstün görülmesini yasaklamıştır. (Kadı İyad, eş-Şifa bi Tarifi Hukukil-Mustafa I/265) Hayatı, insanlık âleminde çekilmiş ve çekilecek bütün meşakkatlerin, yirmi senelik bir zamanda yoğunlaştırılmış şeklidir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 55) Kısaca O, davasına gönülden inanmış samimi bir Müslüman'dır.

Kur'an'ın dil, ifade ve üslubu peygamberimizin sözlerinden (hadis) farklıdır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 105) Bunu oryantalistler bile fark edebilmektedir. Nöldeke, Kur'an'da olmayan Kunut duaları hakkında şunları söylemektedir: "Bu metinlerin içeriği ve biçimi Kur'an'ı değil, duayı andırmaktadır. Kunut dualarında, Kur'an'da alışık olmadığımız tabirler vardır. Sena etmek fiili, Kur'an'da hiç geçmez." (Theodor Nöldeke, Kur'an tarihi, s. 48) Hz. Peygamber, Kur'an'ın korunması ve yazılmasına verdiği önemi sözlerine (hadislerine) vermemiştir. Hatta belli bir zaman için, Kur'an'la karışmaması amacı ile hadislerinin yazılmasına yasak da getirmiştir. (Müslim, Zühd, 72; Darimi, Mukaddime, 42; Ahmed, Müsned, III/12,21,39,56) Bu yasak, karışma konusunda endişe ortadan kalkıncaya dek sürmüştür. (İbni Kuteybe, Tevilü Muhtelifül hadis, s. 365) Kur'an'ın haşmet ve azametini dolaylı yoldan itiraf eden Blachere şöyle demektedir: 'Biz, Doğunun dini kitapları arasında Kur'an kadar, okunuşuyla fikri düzenimizi dağıtan bir kitap görmedik.' (Blachere, Le Coran, s. 29) "Oryantalistlere göre Kur'an ilahi bir vahiy değildir. Dolayısı ile ona değişik kaynaklar aranmıştır. Pek çok Batılı Kur'an mütercimi, tercümelerinin baş tarafına, Kur'an sanki Hz. Muhammed'in eseri imiş gibi 'Muhammed' ismini yazmışlardır. Oryantalistler her tercümelerinin başına kendilerinin İslam hakkındaki düşüncelerini ihtiva eden mukaddimeler de yazmışlardır. Bununla da, daha işin başında okuyucuyu yönlendirmek istemişlerdir." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 23, 29, 32)

Bazı oryantalist ve ateistler yukarıdaki iki iddianın dışında Hz. Muhammed'in Mekke döneminde samimi iken Medine döneminde ise bu samimiyeti yitirdiği iddia eder. Bazı oryantalistler de Hz. Muhammed'in baştan beri samimi olduğunu kabul ederken bazı ateist ve oryantalistler de Hz. Muhammed'in baştan beri yalancı ve aldatıcı olduğunu iddia eder. Öncelikle bu iddialara 'Efendimiz neden çok hanımla evlenmiştir?' ve 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazılarımızda cevap verildiğini belirterek, buradaki ek cevaplarımıza geçelim.

Thomas Carlyle ise bu iddialara şöyle cevap vermektedir: “Muhammed, “dünyalık gelecek” yoluna dolu dizgin atılmak için ihtiyarlamaya başladığı, dünyanın kendisine gönül sakinliğinden başka verecek bir şeyi kalmadığı zamanı beklemiş ve bütün karakterini ve bütün mazisini inkar ederek sefil ve boş bir şarlatan olmuştu, öyle mi? O, sessiz büyük bir ruhtu. İkbal hırsı mı? Bütün Arabistan bu insana ne verebilir? Biz Muhammed'in yalancılığı varsayımını, asla inanılmaz bir şey olduğu için bir kenara atacağız.” (T. Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 34, 36)

Aşağıda detaylı cevap vereceğimiz, “Mekke’de samimi idi, zorluklara göğüs gerdi, zenginlerin fakirlere yardımına vesile oldu, davasını samimi şekilde savundu ama Medine’de başarı elde edince gözleri karardı, kişisel arzularının peşine düştü ve peş peşe vahiyler uydurdu.” (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 146) türü iddialar ileri sürenlerden biri olan ünlü Amerikalı yazar Washington Irving’dir. O önce Hz Peygambere sahtecilik ithamına cevap verir: “Hayatının birinci evresi bu ithamı çürütür. O dönemde Muhammed ne isteyebilirdi ki? Mal mı? Oysa Hz. Muhammed’in malı elinin altında idi. Şan, şeref mi? Oysa O, asil bir aileden geliyordu. Zekası, güvenilirliği saygı görüyordu. Öyleyse bunları kaybetmek pahasına neden çevresi ile anlaşmazlığa, sürtüşmeye girsin ki? Halbuki yeniden o serveti toplamak zordu. Allah yoluna insanları çağırma uğruna hem kendi hem arkadaşları mallarını kaybettiler. Samimi olmasa idi neden bu kadar zorluğa göğüs gersin?” (W. Irving, Mohamet and his Successors, s. 195-196) Yazar Hz. Muhammed’in samimiliğini savunduğu halde peygamberliğine inanmamaktadır. Ona göre peygamber olduğu inancının temel nedeni, bedeni hastalığı idi. Irving’e göre Medine’de ise şartlar değişir ve kendisinde dünyalık arzusu uyanır ve samimiyeti kaybolur. (Irving, s. 197) Şaşılacak durum ise, sadece iki sayfa sonra yazarın ‘dönüş yapıp’ Hz. Peygamberin başarı ve zaferinin kendisinde bir gurur ve şımarıklık meydana getirmediğini, çünkü kişisel heves ve çıkarlar peşinde olmadığını, aksine bir dini yaymak hedefinde olduğunu söylemesidir. İngiliz oryantalist John Davenport ona şu şekilde cevap vermektedir: "Hazreti Muhammed saltanat peşinde koşmadı. İnsanları adalete çağırdı. Merhameti, alçakgönüllü olmayı öğretti. Putperestlikten kurtardığı Kâbe'nin yanına bir saray inşa ettirmedi." (John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an, s. 136) “Hz. Muhammed’in her türlü hırstan arınmış olduğunu hayatının bütün aşamaları ispat etmektedir. Hz. Muhammed krallık peşinde koşmadı. Görevini tamamladığında da başkaları gibi tahtını kurmadı, Kâbe’nin yanında bir saray yaptırmadı, sade evine geri döndü. Hicretten sonra Hz. Muhammed elinde yüksek nüfuz ve kudret bulunduğu halde yaşayışındaki sadeliği zerre kadar değiştirmede, kendi söküklüklerini dikti, günlük besinini birkaç hurma ve az bir arpa ile karşıladı.” (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav'den Özür Diliyorum, s. 94, 89, 23) Oryantalist Watt da, “Hz. Muhammed'in karakterinde hicretten sonra düşüşe geçtiğini düşündürecek sağlam bir zemin yoktur.” (M. Watt, Muhammed at Medina, s. 321-324, 332) diyerek bu iddiayı yalanlamaktadır.

Oryantalistlerin iddialarında kendi aralarında çelişkilere düştükleri gibi bizzat yazarların kendileri de kendi iddiaları içinde çelişkilere düşmektedirler. Çünkü eserlerini “önyargı ile yazmaya başlarlar. Amaçlarını önceden belirlemişlerdir! Delillerle hedefe ulaşmazlar, önceden karar verdikleri amaca uygun deliller ararlar ki, çelişkili, zayıf, uydurma olsa da onlar için bu asla fark etmez!” M. Rodinson da Mekke dönemini samimi bulur ama Medine dönemini sorgulasa da şu itirafta bulunmaktan kendini alıkoyamaz: "Muhammed'in Medine’de aldatıcı olması gerekmez. Çünkü o, kendisine gelen fikir ve çözümlerin sadece ve sadece Allah’tan geldiğine inanmakta idi." (Rodinson, Mahomet, s. 254) Remarque açık bir biçimde, Hz. Muhammed'in ahlakı gevşetmek bir yana, tahammülü daha zor hale getirdiğini söyler. Örnek olarak, sünnet olmak, bazı etlerden ve içkiden uzak durmak ve oruç, abdest, namazı sıralar. Bayle, İslam'ın ahlakla ilgili prensiplerini sıralayıp, 'İslam'ın fazilet ve hikmet adına çok önemli prensipler

ihativa ettiğini' ifade eder. (A. Gunny, Images of Islam in Eighteenth Century Writings, s. 75) Ama son tahlilde o da, 'impostor/sahtekar' nitelemesini kullanır. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 83)

İngiliz yazar James Miller'ın 1744 tarihli trajedisinin adı 'Sahtekâr Muhammed'dir. Yine 1697'de James Galbraith tarafından basılan kitabın adı da 'The History of the Life of the Great Impostor Mahomet/Büyük Sahtekâr Mahomet'in Hayat Tarihi'dir. 1722 tarihinde Paris'te vefat eden Henri Comte de Boulainvilliers ise, İslam peygamberini 'büyük bir şahsiyet, büyük bir kanun koyucu' olarak nitelendirir ve Hz. Muhammed hakkında 'Batılı tasavvurların sağlıklı olmadığına' dikkat çeker. Ayrıca Hz. Muhammed'in samimiyetsizlikle itham edilmesini yadırgar. (Boulainvilliers, Live de Mahomet, s. 165-169) sahtekarın iddiasını reddeder. (Boulainvilliers, Live de Mahomet, s. 215-225) Tüm bu iddiaların aksine peygamberimiz cömertliğinin en büyük ve açık örneklerini asıl Medine'de vermiştir. Medine'ye geldiğinde peygamberlik görevi kat kat güçleşmişti. Bir taraftan evlerini, mallarını terk ederek Medine'ye gelen müminlerin hayatlarını güvence altına almak ve diğer taraftan Yahudilerin küstahça ve düşmanca davranışları ile uğraşması gerekmekte idi. Ayrıca Mekke müşrikleri ile defalarca savaşmak zorunda kalmıştı. "Peygamberimizin amacı şahsi menfaat değil, şirki ve zulmü ortadan kaldırmak ve adaleti ortaya çıkarmaktı. Peygamberimiz en sade bir hayat yaşadıktan sonra, borçlu olarak vefat etmiştir. Mekke'yi fethedince de genel af ilan etmiştir." (İsmail Fenni Ertuğrul, Hakikat Nurları, s. 386) "Bazılarının bizi inandırma çabası içinde olacağı gibi, Hazreti Muhammed bir tebliğci iken birdenbire elde kılıç, her rastladığını dinine kabule zorlayan bir mutaassıp durumuna gelmemiştir. Avrupalı yazarlar tarafından Hazreti Muhammed, hicretten itibaren yepyeni bir karaktere bürünmüş gösterilir. Peygamberin, bazı arkadaşlarını dini anlatmaları için görevlendirdiği ve bunlardan bazılarının bir hayli başarısız olmaları, zorlamaya başvurmadıklarının da işaretidir." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 58)

"Mekki sureler iman esasları, ahlak ve insanların şahsiyet sahibi yapmasını hedefleyen ayetlerden oluşur. Medeni sureler ise, yukarıdaki hususlarla beraber, aile ve toplum içindeki durum ve görevlerden bahseder." (Prof İsmail Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, s. 62) "Kur'an'ın tedricen 23 senede nazil olmasının ve 'hüküm içeren (Kamu hukukunu ilgilendiren) ayetlerin' Mekke'de değil de Medine'de nazil olmasının arkasında yatan neden, hükümlerin altyapısını oluşturmak; tepeden inme hükümler getirmemek mantığıdır. Önce toplum inanç bakımından sağlam temeller üzerine bina edilmiş, ardından da ahkam ayetleri gelmeye başlamıştır." (Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, s. 26, 35, 169) "İslam inanç sisteminde Mekke 'lâ' makamıdır. Medine 'lâ'yı 'İllâ' ile tamamlar." (İbrahim Kalın, Barbar Modern Medeni, s. 232) "Müslümanlar Medine'de savaşçı bir tutum içine girmiş, tanrı anlayışlarında merhametli sıfatına, sertlik sıfatı eklenmiştir" (Goldziher, Le Dogme et Le Loi de L'islam, s. 22) iddiasında bulunulur. Halbuki Kur'an, her zaman Allah'tan adalet sahibi bir varlık olarak bahseder. Mekke döneminde de Medine döneminde de Kur'an bize, Allah'ın iyiliksever, doğru, sabırlı insanları sevdiğini, zalim, kibirli, kafir insanları sevmediğini bildirir. Kur'an'da doğru yoldan ayrıldığı için helak edilen kavimlerin kıssalarının Mekki (Mekke'de inen) surelerde sık sık anlatılması da bu iddiayı yalanlamaktadır. Saldırganlara karşı Medine'de farz kılınan cihadın, daha önceleri Mekke'de açık şekilde verilmiş olan ultimatomun ifasında başka bir şey olmadığı ortadadır. (Yunus, 102; Hud, 121; İsra, 58) Kur'an haksız yere bir cana kıymanın tüm insanların canına kıymakla eş kabul eder. (Maide, 32) Hz. Muhammed de cana kıymayı, Allah'a ortak koşmadan sonra en büyük günah olarak ilan etmiştir. (Buhari, Eymen, 16; Nesai, Tahrir, 3) Medine dönemi farz kılınan cihad, dünyevi amaçlar için değil, haksızlığa karşılık vermek, (Hac, 39-40; Bakara, 190-191) hıyanet ve anlaşmayı bozanlara ceza, (Enfal, 55-58; Tevbe, 1-2, 4-5, 7-8, 10-14) güvenliği korumak, (Maide 33-34) fitne ve fesada engel olmak (Bakara, 193; Enfal, 73) için farz kılınmıştır. Cihad yerine getirilirken belli ölçüler ortaya konmuştur: Sivillere dokunulmaz, ateşle yakmak, yağma, talan, yıkım, tahrip, organ kesmek, esirin öldürülmesi, anlaşmanın bozulması yasaktır. (Ayet ve hadisler için; Prof A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 155-156) Bu konuda, 'Savaş esnasında uyulması gereken kurallar' adlı yazımıza

da bakılabilir. Burada nesh (hükümün değişmesi) kavramını da iyi anlamak gerekir. Allah bir taraftan önceki kuralları nesh ederken yeni kurallarda da tedricilik metodunu kullanır. Mesela içki toplumda aşama aşama yasaklanmıştır ve unutmayalım ki neshe yaratıcının ihtiyacı yoktur, biz insanların ihtiyacı vardır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 153) (Nesh konusu yukarıda ele alınmıştır.) Hz. Muhammed Medine'ye gelir gelmez Yahudilerle kapsamlı bir anlaşma yapmıştır. Anlaşmada herkes eşit tutulmuş ve dış düşmanlara karşı tek yumruk olmak zorunlu kılınmıştır. (Madde 1-2) Daha önce Yahudiler kendi aralarında bölük pörçük ve birbirlerine düşman iken (Hamidullah, Le prophete, I/178) bu anlaşma ile kendi aralarında da eşitlik sağlanmıştır. (Madde, 26-33) Kendilerinin İslam'a girmeye de mecbur bırakmadığını göz önüne alınırsa (Madde 25) bu anlaşmanın temel şartı, her tarafın düşmanca herhangi bir yola başvurmamaları, düşmanlara yardımcı olmamaları olduğu görülür. (Madde, 16,37,37/B, 43,44) "Hz. Peygamberin en önemli özelliklerinden birisi, hangi dine mensup olursa olsun insanlarla yaptığı anlaşmalarda, verdiği sözlerde, söylediklerine uyması konusunda hassasiyet göstermesidir. Allah resulü buna özen gösterirken aynı zamanda muhataplarında da aynı şeyi istemektedir." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 206) Fakat Yahudiler bir süre sonra anlaşma şartlarına aykırı işler yapmaya başlamışlardır. Mesela Nadiroğulları, Kureyşlilere Müslümanlara ait gizli haberler ulaştırır ve onları Hz. Peygamber ile savaşıma teşvik eder. Müslümanların zayıf yerlerini onlara bildirir. (İbni Hacer, Fethü'l-Bari, VII/332) Bununla yetinmeyerek birkaç kere de peygamberimizi öldürmeye teşebbüs ederler. (Ebu Davud, İmare, 22,23; İbni Hacer, F. Bari, VII/332; Taberi, Tarih, III/37; İbni Esir, Üsdül Gabe, III/57) Ayrıca Nadiroğulları Hendek kuşatması sırasında Müslümanları arkadan vurmak istemişlerdi. (Prof İbrahim Sarıçam, Hz. Muhammed ve evrensel mesajı, s. 227) Sonunda peygamberimiz onlara aniden hücum etmek yerine haber göndermiş, anlaşma şartlarını çiğnediklerini, bu yüzden 10 gün içinde Medine'yi terk etmeleri gerektiğini bildirmiş ve aksinin, savaşımayı kabul ettikleri anlamına geleceğini söylemiştir. Buna karşılık onlar ise 'işine geleni yap' diye cevap vermişlerdi. (Taberi, Tarih, III/38; İ. Hacer, VII/233; Belazuri, F. Büldan, s. 24; Mevdudi, cihad, s. 359) Hz. Muhammed onları kuşatmak zorunda kalmıştı. Nadiroğulları kuşatma uzayınca zayıf kalırlar ve sonunda kanlarının dökülmemesi, develerinin taşıyabileceği kadar mal götürerek Şam'a göç etmelerine izin verilmesini isterler. Bu izin de kendilerine verilmiştir. (Taberi, Tarih, III/38; İ. Hacer, F. Bari, VII/232) Hz. Peygamber istese onların hepsini öldürtebilirdi. Fakat onlar gittikleri yerde de rahat durmamışlardır. Bütün Arapları Müslümanlara karşı kışkırtırlar. İki sene sonra 24.000 savaşçı ile Medine'ye saldırmaya kalkışır. Görüldüğü gibi peygamberimiz son derece merhametli davranmış ve ileride kendisine zarar verir diye yılanın başını ezmemiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 157) Beni Kaynuka Yahudileri de bir Müslüman hanımın tesettürüne saldırmış ve kadının vücudunun görülmesine neden olmuşlar, utanç ve öfkeden attığı çığlıkları duyan bir Müslüman bu işi yapan Yahudi'yi öldürünce diğer Yahudiler de o Müslüman'ı şehit etmişlerdi. Bunun sonucu olarak Yahudiler 15 gün kuşatılırlar. Kuşatma sırasında onlara Müslüman olmaları teklif edilse de red cevabı verirler. (Buhari, sahih, 58/6) Sonunda teslim olurlar. Medine'yi terk etmelerine izin verilir. Görüldüğü gibi burada da peygamberimiz onlara merhametli davranmıştır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 157) Beni Kureyza ise, Hendek savaşı sırasında, anlaşmaya aykırı olarak müşrik ordusuyla anlaşır. (Prof İbrahim Sarıçam, Hz. Muhammed ve evrensel mesajı, s. 227) ve beraber fiilen savaşa katılırlar. (İbni Esir, el-Kamil, I/13; İbni Hacer, F. Bari, VII/280) Sell, Ebu Süfyan tarafından Kurayza oğullarının kandırıldıklarını söyler. (E. Sell, The life of Muhammad, s. 160-174) "Bir Yahudi Kabilesi olan Beni Kurayza'nın şehri içeriden vurmaya kesin bir alaka gösterilmiş olması, Hendek savaşı sırasında müşriklerin lideri olan Ebu Süfyan'ın tek zafer umudu" (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 234) olmuştu. "Kureyza kabilesinin ittifaka dahil olmaları Müslümanlar açısından kıyım ve katliama yol açabilecek büyük bir ihanetti." (Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 231) Peygamberimiz onlara elçiler gönderir, onlara öğüt verir. Fakat Kureyza oğulları, 'Bizimle sizin aranızda anlaşma yoktur.' diyerek savaş ilan ederler ve sonunda Müslümanlar iki ateş arasında kalır. Öyle ki, Hz. Peygamber Medine mahsullerinin üçte birini müşriklerin bir kısmına barış yapmak karşılığında vermeye hazırlanmak zorunda kalır. (İbni Esir, el-Kamil, II/68; İbni

Hacer, F. Bari, VII/281) Müslümanlar Hendek savaşı bitip kuşatmadan kurtulur kurtulmaz Kureyzaoğullarını kuşatma altına alırlar. Yirmi günlük kuşatma sonunda yenileceklerini anlayınca bir elçi göndererek Sad b. Muaz'ın vereceği karara razı olarak teslim olacaklarını söylerler. (Buhari, Cihad, 168, Menakibu'l-Ensar, 12; Müslim, cihad, 29,64; Tirmizi, Siyer, 28; Darimi, siyer, 65) Sad b. Muaz kararını verir: Erkekler öldürülecek, kadın ve çocuklar esir alınacak, mallar paylaşılacaktır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 158; İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 270-271) "Esirlerden çoğu Hayber civarındaki Yahudiler tarafından fidyeleri ödenerek kurtarılır." (A. Sprenger, Das leben und die lehre des Mohammed, III/II, 226) Kureyzaoğulları en zor şartlarda anlaşmayı bozmuş düşman tarafına geçmişlerdi. Sürgün şikkı da mantıklı bir tercih olmazdı çünkü Nadiroğullarının yaptıkları ortada idi. Bu cezayı da peygamberimiz teklif etmemiş, kendilerinin teklif ettiği bir hakem tarafından önerilmişti. Ceza zaten kendi kutsal kitaplarına uygun (Tesniye, 20/10-16) verilmişti. (Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru s. 232) Sadece silah taşıyanlar öldürülmüş, kadın çocuklara dokunulmamıştır. (Mevdudi, Cihad, s. 367) Oryantalistler ise, tüm bunları bilmemezlikten gelerek peygamberimizi suçlamışlardır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 159) Margoliouth, Hz. Muhammed'in onları anlaşmayı bozmamaları konusunda uyardığını, onların bu uyarıya aldırmadıklarını, son derece stresli zamanlarda Medine sokaklarında dolaşarak Hz. Muhammed'in başına gelen sıkıntıdan dolayı duydukları memnuniyeti gösterdiklerini, kaypak davrandıklarını ve sonuçta kendilerini helake sürükleyen bir yol tuttuklarının söyler (D. S. Margoliouth, Muhammad, s. 328- 329) ve 'Yahudiler, Hz. Muhammed'e zarar verme iradelerini açıkça ortaya koymuşlardı.' der. (Margoliouth, Muhammad, s. 334) Paret, Yahudilerin verdikleri hiç bir sözü tutmadıklarını, Uhud savaşı sonrası Nadir, Hendek savaşı sonrası Kurayza oğullarının üzerine saldırılmasının tesadüfi olmadığını, Hendek savaşı sırasındaki davranışları ile kendi iplerini kendilerinin çektiklerini belirtir. (R. Paret, Muhammed und der Koran, s. 111-112) Watt, "Kurayza oğulları müşriklere güvenebilseler Hz. Muhammed'e karşı hücum edeceklerdi" demekte ve Hakem Sa'd üzerinde Hz. Muhammed'in baskısının olmadığını da altını çizmektedir. (M. G. Watt, Muhammad at Medina, s. 213-215) Bobzin ise, Kureyza Yahudileri ile Evs kabilesi arasında ittifak olduğunu, Yahudilerin Evs'ten olan Sa'd'a kendilerinin kararı bıraktıklarını belirtir. (H. Bobzin, Mohammed, s. 106) Watt ayrıca Hz. Muhammed'in ikiyüzlülüğe asla tahammülü olmadığını, muhatabından kesin olarak tuttuğu tarafı belirlemesini istediğini belirtir. (Watt, Muhammad at Medina, s. 116)

Oryantalistler Hz. Muhammed'in ekonomik üstünlük hırsına kapıldığını da iddia ederler. Halbuki Hz. Peygamber dünya hayatına hiç önem vermemiştir. (Nevevi, Riyazu's-salihin, s. 236-280) Peygamberimiz Yahudileri malları için öldürseydi, Beni Kaynuka ve Nadir Yahudilerini neden öldürmemiştir? Yahudilere kin duysa idi, Kureyza'dan sonra Hayber Yahudilerini de aynı şekilde cezalandırması gerekmez miydi? Halbuki onlara verdiği ceza, önceki üç kabileye verdiği kadar çok daha az idi. (Ebu Davud, İmare, 23,24; Mevdudi, Cihad, 371-372) "Hayber Yahudileri çevredeki müşrik Araplarla irtibat kurarak, Hz. Peygamber'e karşı savaşmak için onları organize etmişlerdi. Hatta Yahudi reislerinden Sellam b. Mişkem'in karısı Zeynep bint Harise, Hz. Peygamber'e zehirli bir koyun ikram etmiş ve onu zehirlemek istemişti." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, 240) Hayber kuşatması esnasında Resulullah'ın yanına gelip Müslümanlığını ilan eden ve bir Yahudinin koyunlarını güden hizmetçiye resulullah, efendisine ihanet etmemesini ve hayvan sürüsünü alıp ona götürmesini ve sonra tekrar ordugâha dönmesini söylemiştir. (İbni Hişam, Sire, II/344) Peygamberimiz Hayber'i fethettikten sonra, ele geçen bütün Tevrat nüshalarını da Yahudilere iade etmiştir. (Prof. Dr. Ahmet Yaman, Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 325) Savaştığı topluma bu kadar adaletli ve merhametli yaklaşan peygamberimiz Yahudilere karşı asla önyargılı değildi. Peygamberimiz vefat ettiğinde ülkesi sınırları epey genişlemiş, Yemen'den Suriye sınırına dek ulaşmış ve kendisi de bu ülkenin lideri konumunda iken bile, kendi savaş zırhı bir Yahudi'de rehin idi. Hayberlilerce bir çeşmenin başında öldürülen bir Müslüman'ın katili tespit edilemeyince, diyetini de bizzat kendisi ödemişti. (Buhari, cihad, 89; Tirmizi,

Buyu, 7; Nesai, buyu, 58; Ahmed, Müsned, I/236; İbni Hişam, Sire, II/354) Halbuki öldürenin Yahudi olduğu kesin idi. İsteseydi onları şu veya bu gerekçeyle diyet ödemeye mecbur edebilirdi. (Hatip, İddialara cevaplar, s. 161)

Oryantalistlerin diğer bir ithamı da peygamberimizin anlaşmalarına bağlılık göstermemeye başladığı şeklindedir. Kur'an'da defalarca verilen sözün tutulmasının önemi açıkça ifade edilmiş ve yapılan anlaşmalara bağlı kalınması istenmiştir. (Ali İmran, 76; Maide, 1; En'am, 152; Nahl, 91; İsra, 34; Rad, 20 vd.) Peygamberimiz de sözden dönmeyi münafıklık alameti saymıştır. (Buhari, cizye, 22; Müslim, cihad, 8; Ebu Davud, cihad, 150) Peygamberimiz bir borcunu ödemek için alacaklıyla sözleştiği yere üç gün boyunca gidip beklemiştir. (Ebu Davud, edep, 90; İbni Sad, Tabakat, VIII/59) Oryantalistler, Hz. Muhammed'in Mekkeli müşriklerle yaptığı anlaşmalarına sadık kalmadıklarını iddia eder. Halbuki Hudeybiye anlaşmasını bozan bizzat müşriklerdir. Müşrikler Beni Bekir kabilesine askeri ve diğer yardımlarda bulunmuşlar, onlar da Huzaalılardan yirmi üç kişiyi öldürmüşlerdir. Katliama katılanlar arasında İkrime, Safvan, Süheyl gibi Mekkeli müşrikler de bulunmakta idi. Efendimiz, Mekkeli müşriklerden diyet ödemelerini veya Beni Bekir anlaşmasını terk etmelerini isterse de müşrikler her iki teklifi de reddeder. Görüldüğü gibi, katliama yaptıkları destekle ve anlaşma çabalarını da kabul etmeyerek Hudeybiye anlaşmasını bozan taraf bizzat müşrikler olmuştur. Oysa şartlarını bizzat kendileri tercih edip yazdırmışlardı! (Buhari, sulh, 6; Müslim, cihad, 90; Ebu Davud, cihad, 156) Hatta öyle ki, anlaşma mürekkebi kurumadan müşrikler safından Ebu Basir Müslüman olarak gelmişti ama Hz. Peygamber anlaşma gereği onu saflarına kabul etmeyerek geri iade etmişti. (İbni Hişam, Sire, III/337) Müslüman olarak gizlice bile gelenleri Efendimiz Medine'ye kabul etmemiştir. Bütün bunlara rağmen anlaşmayı bozan taraf yine müşrikler olmuştur. (Konuya ek olarak, 'Tevbe 5. ayet' adlı yazımıza da bakılabilir. Ayet, anlaşmaya uyan müşrikler ile anlaşmanın sonuna kadar bağlı kalınmasını istemekte, anlaşmayı bozanlara ise 4 ay mühlet vermektedir.) Asıl ihanet edenler, yaptıklarına rağmen, kendilerine dört ay boyunca tam bir hürriyet içinde yeryüzünde dolaşma izni verilen müşriklerdir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 163) Ama oryantalist ve ateistler hâlâ Efendimizi suçlayabilmektedirler!

168

Diğer bir iddia da peygamberimizin cinsel arzularına aşırı düşkünlük göstermeye başladığı şeklindedir. Oryantalist/ateistlerce, Hz. Peygamberin -haşa- şehvetine düşkün olduğu, bunun için zaman zaman ayet bile uydurduğu iddia edilir. Hz. Aişe'nin kelimeleri ile "İhtiyarlıktan ağzının dişleri dökülmüş" (Buhari, Menakıbu'l-Ensar, 20) biri olan Hz. Hatice'yi ölümünden sonra bile Allah Resulü devamlı hayırla anarken (İbn-i Hanbel, VI, 118) ve Efendimizin dul olmayan tek eşi Hz. Aişe'ye "Ben, Hatice'yi kıskandığım kadar hiçbir kimseyi kıskanmamışımdır. Bir daha Hatice hakkında kötü söz söylemeyeceğim." (Buhari, Menakıbu'l-Ensar, 20; Nikah, 108; Müslim, Fedailu's-Sahabe, 73, 78) dedirtecek kadar Hz. Hatice'yi sevip, saygı ile anıp ona vefa gösteren (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 165) Peygamberimiz, hayatının gençlik döneminin yirmi beş senesini kendisinden yaşlı ve dul olan bir tek kadınla geçirmiştir. Güya bu da, 'Hz. Hatice'nin toplumdaki ağır yeri ve malıyla Hz. Peygamber üzerinde hakimiyet kurmuş, bu da onu evde söz sahibi yapmıştır' şeklinde yorumlansa da bu iddia asla gerçeklerle uyuşmaz! Hz. Ebu Bekir de bütün malını Allah yolunda harcamıştır. Ama bu durum, Ebu Bekir'in kızı olan ve dul olmayan Hz. Aişe'den sonra Hz. Muhammed'in başka kadınla evlenmesine engel olmamıştır. Hz. Aişe de, Hz. Hatice annemizin aksine daha genç, bakire ve güzeldi. Peygamberimiz günde beş vakit namaz kıldırır, Kur'an öğretir, zekatları dağıtır, anlaşmazlıkları çözer, yabancı heyetleri kabul eder, krallarla ve valilerle mektuplaşır, seferlere çıkıp komutanlık yapar, kanun koyardı. Bunların haricinde geceyi de ibadetle geçirir, gündüz de oruç tutardı. Gece namazlarında bazen ayakları şişecek kadar ayakta durur -kıyam- ve bazen de öldü sanılacak kadar secdeye kapanırdı. (Buhari, teheccüt, 6; Bayhaki, el-envau'l-Muhammediyye, s. 522) Yine, kadınlarla tokalaşmayan peygamberimiz şehvet düşkünü olsa kadınlara neden örtünmeyi mecbur kılsın? Ayet inip Müslümanların evli bulundukları kadın sayısı dört ile sınırlanınca, peygamberimiz o tarihten sonra başka bir hanımla evlenmemiştir. Kur'an'ı kendi yazan bir şehvet düşkünü olsa, böyle bir kanun koymaya asla

tenezzül etmezdi. Kendisine hiç erkek evlat bırakmayan hanımlarını bırakıp onlar yerine genç bakire hanımlar alabilirdi. İşin ilginç yönü, hiçbir müşriğin Peygamberimizi bu noktadan eleştirememesidir! Yine, beğenip evlenmek istiyor olsa idi Efendimizin küçüklüğünden beri tanıdığı ve akrabası olan Hz. Zeyneb'i Hz. Zeyd'le kendi eli ile neden evlendirsin? Peygamberimiz Hz. Zeynep'le evlenip başını ağrıtacağına, -Haşa- nefesine düşkün ve Allah adına kitap uyduran biri olsa, eski kölesinin hanımıyla gizli gizli buluşamaz mıydı? Ne de olsa buna 'tahrif edilen/bozulan' Tevrat'tan da örnekler bulurdu. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 169-176) Bu konu ve benzeri diğer tüm iddiaların 'Hz. Muhammed neden çok kadınlar evlenmiştir?' adlı yazımızda ele alınıp cevaplandığını hatırlatalım!

Oryantalistler, Hz. Peygamberin 'Medine'de Yahudilerle temasa geçmesi, onun Hz. İbrahim tarihine, nesebi bağlarına aşına olmasını sağlamıştır' demektedirler. Caetani ve Nöldeke'nin de kabul ettiği sure sıralamasına göre, Mekki olan yani Mekke'de inen 18 surenin değişik ayetlerinde Hz. İbrahim'den, yine tamamı Mekki olan 5 surede de Hz. İsmail'den bahsedilmektedir. Hac suresi 78. ayette de Hz. İbrahim, gerek Hz. Peygamberin gerekse Arapların babası olarak geçmektedir. Dolayısı ile Hz. İsmail onların da dedesi olmuş olur. Bakara, Ali İmran surelerinde de Hz. İbrahim'den bahsedilir. Günde beş vakit okunan salavatta da, Hz. İbrahim anılır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 178) Hazreti Peygamberin, Hz. İbrahim'in Kâbe'yi inşa edişini uydurduğu da iddia edilir. Halbuki tüm Araplar, nesiller boyu buna inanmakta idiler. Ayrıca Müşrikler meleklerin heykellerini yaptığı gibi İbrahim ve İsmail'in de heykellerini yapmışlardı. İddiaların aksine "Hz. İsmail'in babası olması açısından Hazreti İbrahim'in Arapların babası olması da kesinlik" (Blachere, Le Coran, s. 46) kazanmıştır. Üstelik böyle bir hikayeyi Peygamberimiz uydurmuş olsaydı, gerek müşrikler gerekse Yahudiler susmazlardı. Peygamberimiz Kâbe'yi inşa konusunu uyduracak olsaydı, Arap asıllı Hud veya Salih peygamberlere bunu isnad etmesi, ırkçı olan o toplumun şartlarına daha uygun düşmez mi idi? Öyle ya, amaç Mekke müşriklerinin gönlünü almak olsaydı, Arapçılık damarlarını okşamak için bu daha uygun olmaz mıydı? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s.180)

Oryantalistler Peygamberimizin Yahudilerden ümidini kestiği için kibleyi değiştirdiğini de iddia ederler ki, bu konu 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımızda cevaplanmıştır. 'Bir 'putperestlik kültürü' olan Hacer-i Esved'i ibka ettiği' iddiasına cevap ise, yukarıda 'Müslümanlar Haceru'l-Esved'e taparlar' şeklinde başlayan yazımızda verilmiştir.

Ateist ve oryantalistlerin peygamberimiz hakkındaki genel iddiaları II

Birinci iddia: Oryantalistlere göre Mekki surelerin kısa olmalarının nedeni, Peygamber Mekke'de tecrübesizken kitabını yazmaya çalışmış, tereddüt ve kararsızlık göstermiştir. Medine'de ise kendine güveni artmıştır.

İkinci iddia: Müsteşriklerin hepsi, başlangıçta diğer Arap tanrılarına ses çıkarmadığını, zamanla şartların gerçekleşmesinden sonra tevhid içerikli ve genele yönelik ayetlerin ortaya çıktığını iddia eder. Bu nedenle de 'Mekki sureler de Allah'ın bir olduğu, tevhid ve şirke karşı çıkmak yoktur' derler. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 203)

İlk iddiayı aşağıda açıklayacağız. İkinci iddianın tam aksine, İslam daveti başlangıcından itibaren tevhid eksenli olmuştur. Tüm oryantalistlerce de kabul edilen ve ilk inen ayetlerden olan Alak Suresi şu şekilde başlar: "Yaratan Rabb'inin adıyla Oku, Rabbin en büyük kerem sahibidir." Blachere ve Nöldeke'ye göre de iniş sırasında ikinci sürede yer alan Müddessir suresinin 3. ayetinde, "Sadece Rabbin büyük olarak tanı." ifadesi yer almaktadır. Aynı surenin 5. ayetinde terk edilmesi istenen şey, 'ricz' yani pis olan putlardır! Blachere'e göre 3. ve

Nöldeke'ye göre 4. sırada yer alan Kureyş suresinde ise açıkça 'Kâbe'nin Rabbine ibadet' etmeleri Müslümanlardan istenmektedir. İlk sıralarda inen Tarık suresinde, Leyl Suresinde, Fatiha Suresinde de hep 'tevhid' anlatılır: "Sadece sana kulluk eder, sadece senden yardım dileriz." Mekke'de inen Müzzemmil suresinde de "O, doğunun da batının da Rabbidir, O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse yalnız O'nun himayesine sığın." buyrulur. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 204) Nöldeke'ye göre 3. sırada olan Leheb suresinde, Ebu Leheb ve karısının cehennemlik olduğunu belirtilir. Ayrıca, acaba Ebu Leheb ve karısı durup dururken mi Hz. Peygambere eziyeti etmişlerdir? On birinci surede ise müşriklerin, 'Muhammed'in Rabbi kendisini terk etti.' dedikleri belirtilir. Bu ayet arada bir mücadele olduğunu göstermez mi? Ateist ve oryantalistler önce minareyi çalıp sonra kılıfı uydurmaya çalışmakta, peşin hükümlü olarak ortaya attıkları fikirlere kendilerine göre deliller bulmaya çalışmaktadırlar. Ayetlerin, surelerin sıralanışında bile kendi aralarında bir ittifak söz konusu değildir. "Zaten oryantalistler de, kendi içlerinde ayetlerin tarihlendirilmesine dair bütüncül bir geleneği oluşturmamışlardır." (Rumeysa Hafızoğlu, İngiliz oryantalizmde Kur'an ayetlerinin tarihlendirilmesi, Yüksek lisans tezi, 2019, s. 118) Çünkü kendi hedef ve ulaşmak istedikleri yere göre keyfi olarak ayet ve sureleri sıralamaktadırlar! Halbuki olan şey çok basittir: 'Allah, elçisinin önüne zamana, zemine ve şartlara göre en güzel plan ve stratejileri koymuş, peygamber de bunlara harfiyen uymuş ve uygulamış' ve başarıya da ulaşmıştır.

Üçüncü iddia: İlk döneminde inen ayetlerin, karşı tarafın hissiyatına hitap eden, onları bu şekilde etkilemeye çalışan sözlerden ibaret olduğunu şeklindedir. Onlar bu sözleriyle, Kur'an'ın bulunduğu ortamdan etkilendiğini iddia etmektedirler. Mekki surelerden Allah'ın varlığı ve birliğinden, gücünden bahsedilir, yarattıkları üzerinde düşünölmeye davet edilir, müşriklerle, putlar ve bozuk inançları üzerine tartışılır. İlk muhataplarının çoğu Peygamberimizin azılı düşmanları idiler, etkileme olsaydı onlardan etkilenme olurdu. Halbuki Mekki sureler bu iddianın 'zıttını' ortaya koymaktadır. Mekki surelerde kıyametten bahsedildiği gibi medeni surelerde de kıyametten bahsedilir, müşrikleri bekleyen kötü sondan örnekler verilir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 205-206)

Dördüncü iddia: Mekke'de inen ilk sureleri kahinlerin sözlerine benzediği şeklindedir. Halbuki bütün kahinler 'bedevi idi' ve 'çocuklarından itibaren bu işle uğraşırlardı.' Hz. Peygamber ise hiçbir zaman gaibten haber verme iddiasında bulunmamıştır! Hatta gaybı bilmediğini 'ısrarla' belirtmiştir. (En'am, 50; A'raf, 188; Yunus, 20; Hud, 31; Neml, 65) Peygamberimiz kahinlere özenmemiş, aksine onları şiddetle eleştirmiştir. (Müslim, Kasame, 36-38; Ebu Davud, Diyat, 19; Tirmizi, Diyat, 15) Kahinlik çocukluktan başlayan bir meslek olmasına karşılık, Peygamberimiz 40 yaşından sonra peygamberliğe başlamıştır. Konuya aşağıda yine değineceğiz!

Beşinci iddia: 'İlk Mekki surelerde birçok maddi varlıklara yeminler vardır. Medeni sürelerde ise bu ortadan kalkmıştır. Bunun sebebi Mekke'nin sosyal ortamı maddi şeylerden, Medine'nin sosyal ortamı ise daha kültürel şeylerden etkilenirdi' iddiasıdır. Öncelikle Mekke halkı daha ince ve ileri bir seviyeye sahip idi. Mekke, diğer bütün Arap kabilelerinin merkezi idi. Mekke'de hitap sanatı, kültür ve şiir yaygın idi. "Arap geveze bir millet değildir ama konuştu mu düzgün ve edebi/sanatsal konuşurdu." (Thomas Carlyle, Peygamber Kahraman Muhammed, s. 27) Mekke'deki maddi şeylere yeminler, o üzerinde yemin yapılan şeylerdeki ilahi sanata dikkat çeker, arkasındaki Allah'ın ilim, hikmet ve kudretini görmeye insanları sevk/davet ederdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 208)

Altıncı iddia: Kur'an'ın kaynağının İnciller olduğu iddia edilir. Fransız Doktor Maurice Bucaille, 'Kur'an'da her defasında Hz. İsa için 'Meryem'in oğlu' ifadesinin kullanıldığını belirtir ve bu konuda İncil'den ayrılır.' der. İncil'e göre ise İsa, 'Baba' üzerinden soy kütüğe izafi edilir ve Tanrı babanın oğlu olarak kabul edilir. En temelde burada iki kitap birbirinden ayrılırlar. Bu konuda daha detaylı bilgi için 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza bakılabilir. Ayrıca

oryantalistler, 'ilk başlarda Mekke'deki ayetlerde 'Ey iman edenler' ibaresi varken daha sonra yerine 'Ey insanlar' sözünün kullanılmaya başlandı, bu da Muhammed'in hedefini zamanla büyüttüğünü gösterir' şeklinde yorum yaparlar. Halbuki 'Ey iman edenler' ifadesi Medeni surelerde de geçer. Ayrıca Mekki sureler de cihanşümul, evrensel davet örnekler de vardır. Mesela Tekvir suresindeki "Kur'an âlemler için bir öğüttür, âlemlerin Rabbi Allah'tır." (Tekvir, 27-29) ayetleri buna örnek verilebilir. Bu konu yukarıda, 'Kur'an sadece Araplara mı indirilmiştir?' başlıklı soru ile de alakalıdır.

Yedinci iddia: 'Mekki surelerin üslubu şiddet, sertlik ve tehdit doludur. Medeni surelerde ise bu durum değişecek, yumuşaklık, merhametlilik özellikleri kazanacaktır. Bu da Medine ortamının bir yansımasıdır' iddiası ileri sürülür. Halbuki bazı Medeni surelerde de aynı özellikler vardır: Münafıklar ve Yahudiler azarlanmaktadır! Aslında Kur'an baştan sona mağfaret ve tehdit; kabul ve ret gibi unsurlarla doludur. Yine ilk ayetlerde de (Fussilet, 33; Şura, 36, 43; Hicr, 87; Zümer, 53) yer yer yumuşaklık, müsamaha, hoşgörü örnekleri vardır. Mekki ve Medeni surelerin üslup farklılıkları olduğu da bir gerçektir. Mekke'de hitap edilen kesim Peygamberimizin davetini reddeden putperestlerdir. Müslümanlara işkence ve zulüm yapmışlardır. Medine'deki insanlar ise Peygamberimizi bağrına basan, kılıç ve kalemleri ile müdafaa eden bir toplumdur. Doğal olarak hitap, her toplumun, her olayın, her ortamın yapısına uygun olmalıdır.

Sekizinci iddia: Hz. Muhammed 'Mekke'de alışma dönemini geçirmiştir; surelerde tereddüt, tedirginlik ve ümitsizlik vardır' iddiasıdır. Herhangi bir ilk inen ayetleri iyi okuduğumuzda, onda zerre kadar bir endişe, tereddüt, tedirginlik asla göremeyiz! Hepsi de ele aldıkları konuları kendisinden son derece emin, hatta üst üste tekid ve yeminler ederek, basa basa dile getirir.

Dokuzuncu iddia: 'Mekke'deki sureler kısadır, çünkü halkı kabadır. Medine'deki sureler uzundur, çünkü halkı kültürlüdür. Bu nedenle Medine'de ayetler uzunlaşmıştır' şeklindedir. Bir kere Mekki surelerin hepsi kısa olmadığı (En'am, A'raf, Yunus, Hud, Yusuf, İbrahim vd.) gibi, Medeni surelerin hepsi de uzun (Nasr, Zilzal, Beyyine, Rahman vd.) değildir. Ayrıca iddia edilenin aksine Kureyş'in ortamı, Araplara göre, zeka, anlayış, edebi zevk ve belagat/sanatta ileriydi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 210-215)

Onuncu iddia: Hz. Muhammed'in 'Mekke'de Yahudi ve Hristiyanlara dokunmadığı, Medine'de dinini ancak ayrı bir din olarak ilan ettiği' iddiasıdır. Halbuki Mekki birçok surede ehli kitaba karşı cephe alındığını görebiliriz. Mesela Nahl, 63: "Allah'a andolsun, senden önceki çeşitli topluluklara da mutlaka elçiler göndermiştik; fakat şeytan onlara yaptıklarını allayıp pulladı. 'Bugün de şeytan öylelerinin velisidir. Onlar için dehşetli bir azap' vardır." Aslında Kur'an, ihlaslı âlimlerle, kendilerini Yahudi ve Hristiyan kabul eden ama nefislerine uyan kimseler arasında açık bir ayırım yapmıştır. (Draz, Initiation au Coran, s.141) Bu konu hakkında ayrıca 'Hristiyanlar cennete girebilecek mi?' başlıklı cevaba bakılabilir.

On birinci iddia: 'Mekke surelerde teşri' ve ahkâm bulunmamaktadır. Medine'de ise ibadet ve muamelat detayları ile bulunmaktadır' şeklindedir. Kur'an ile eski toplumdan farklı olarak siyasetiyle, iktisadı, kişisel ve sosyal her yönü ile yeni bir toplum oluşturulmaktadır. Uluslararası hukuk, savaş, barış, askeri konularda yeni düzenlemeler getirilmektedir. Bir devlet olmadan önce söz konusu düzenlemelerin (sosyal kuralların) yapılması mümkün değildir. Bu nedenle Medeni surelerin içeriği şer'i meselelerin düzenlenmesiyle doludur. Çünkü bu dönemde yeni bir sistem kurulmakta, o ortama göre de ayetler indirilmektedir. İslam'ı diğer sosyal nizamlardan ayıran en büyük özellik, temelini iman ve ahlakın oluşturduğu bir dünya görüşüne sahip olmasıdır. Ne kapitalizm ve ne de sosyalizmde böyle bir temel harç yoktur! İslam'da,

‘iman ve ahlak, diğer hukuki ve toplumsal yasalardan önce gelir, onların temelini teşkil eder.’ (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 218) Bu temeller iyice oturmadan diğer hukuki konulara girilmesi, hem zamansız, hem de etkisiz olurdu zaten. Ayrıca Mekki surelerde de ibadet ve muamelat ile ilgili sureler ve ayetler bulunmaktadır. Yine Kur’an Medine’de, mesela Yahudilerden etkilemiş olsaydı, Kur’an’ın içeriğinde bulunan bu gerçekleri daha önce söz konusu Yahudiler dile getirir ve Peygamberliği de kimseye kaptırmazlardı.

On ikinci iddia: ‘Mukattaa harfleri’ konusu. ‘Bu harflerin kullanılışı Medine’de ortadan kaybolmuştur. Çünkü peygamber rahat bir ortamda, teklif etmeye başlamıştır ayetlerini’ iddiası ileri sürülür. Yirmi yedi Mekki, iki tane Medeni surede mukattaa harfleri bulunur. Bunlar Araplara bir meydan okumadır. Nöldeke, bu harflerin Kur’an’a sonradan eklendiğini ileri sürmüştü ama daha sonra bu görüşünden vazgeçmiştir. Zaten Blachere, Loth ve Power gibi oryantalistler de bu iddiasından dolayı kendisini eleştirmişlerdir. Nöldeke daha sonra bu harflerin ‘levhi mahfuz’u hatırlattığı görüşünü ileri sürmüştür. Rodinson oryantalist iddialarda çitayı yükseltir ve hiç bir oryantalistin iddia etmediği bir görüş ileri sürer: ‘İlk zamanlarda Muhammed kekeme idi!’ (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 221-222)

On üçüncü iddia: ‘Kur’an Allah tarafından gönderilseydi peygamberin özel hayatı ile ilgili meseleler onda bulunmaz. Allah’tan gelseydi özel meselelerle ilgilenmezdi’ iddiası. Peygamberimiz Müslümanların rehberi ve önderidir. ‘Peygambere her hitap, diğer bütün İslam ümmetine de bir hitaptır!’ Peygamberimizin hanımlarına bir şey emredildiğinde, aynı talimat diğer Müslüman hanımlara da verilmiş olunur. Hazreti peygamberin ailevi meseleleri ile ilgili ayetlerin amacı aynı zamanda ümmeti için de yasalar ortaya koymaktır! Mesela ifk olayı ile ilgili inen ayet, müfterilere uygulanacak cezayı da ortaya koymaktadır. Sahiplerinden izinsiz başkalarının evine girilmemesi ile ilgili kural da yine sadece Peygamberimize özel değil, tüm Müslümanları genel olarak ilgilendiren kurallardır.’ (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 222) Bu konuda detaylı bilgi için, ‘Ateistlere cevap’ başlıklı yazımızdaki, ‘Kur’an’da Hz. Muhammed’e özel ayet var mıdır?’ şeklindeki soruya verilen cevaba da bakılabilir! Ayrıca Peygamberimiz daima kendisini bir kul olarak insanlara kabul ettirmiş, şahsını yüceltici şeylerin kendisine yapılmasını istememiştir. (Kehf, 110; Ebu Davud, edeb, 165; İbni Kesir, şemail, s.77; Buhari, Betül halk, 61; Ahmet, müsnet, II/ 231)

On dördüncü iddia: Carra de Vaux, ‘Kur’an, çölde çürümüş ve rengi solmuş bir müsveddeyi andırır.’ der. Araplar Kur’an’ı gerek şekil gerekse içerik bakımından güzelce anlamışlardır. Kur’an sadece Araplara inmemiştir. Yalan söylemek, içki, hırsızlık, zina sadece Araplara özel kötü alışkanlıklar değildir. Adalet, iyilik, ahlak, temizlik vb. sadece Araplara lazım değildir. Kur’an tevhid, siyaset, toplum ve iktisadi emir ve yasaklarla, her alanda insanları doğruya, adalete, Hakka davet eder. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 218-225) Ayrıca bu Fransız oryantalist tarafından zayıf olarak nitelendirilen Kur’an, indikten sonra yüz sene geçmeden çağrısını üç kıtaya yaymış Vaux’nun dininin ‘rengini soluk bir hale’ getirmiştir! Detay için ‘İslam’ın Dünyada Yayılışı’ adlı yazımıza bakılabilir. Bu konuda, Muhammed Bakır el-Hakim’in "Oryantalistler ve Kur’an hakkındaki şüpheleri" adlı eserin 34-70. sayfalarını ve ayrıca, ‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’, ‘İslam fikhı’, ‘Oryantalistler ve Hz. Muhammed’ başlıklı yazılarımızı da öneririz.

Ateist ve oryantalistlerin ‘Kur’an’ın kaynağı’ ile ilgili iddiaları

Oryantalistler Kur’an’ın kaynağı konusunda da ‘birlik sağlayamamışlardır.’ Kimisi Mekke’de rahiplerden, Haniflerden, şairlerden öğrenildiğini; Kimisi Medine’de Yahudilerden, Hristiyanlardan alındığını; Kimisi ise içten gelen samimi duyguların sonucu, kimisi de hastalık eseri ortaya çıktığını iddia etmiştir. Yani kısaca birbiriyle çelişkili, tutarsız olan önyargılı iddialarını bilimsellik görüntüsü altında okuyucularına sunmuşlardır. Mesela Rudi Paret

iddialarını 'Büyük bir ihtimalle, şüphesiz, muhtemelen, kabul edebiliriz ki, muhtemelen yolu bir şekilde oraya düşmüş Hristiyan köleler, olmalıdır, ihtimal dışı görmüyoruz, kabul etmek gerekir...' türü (R. Paret, Muhammed und der Koran, s. 18-85) bilimsel (!) kavramlarla ileri sürmüştür.

“Kur'an'a karşı olumsuz tavır ortaya koyan oryantalistlerin görüş birliği yapamaması bile, onların haksızlığını ortaya koymaktadır. Hz. Muhammed yaşamış mıdır, yoksa bir hayali şahsiyet midir? O, okuma yazma biliyor muydu yoksa bilmiyor muydu? Kur'an sara nöbetiyle mi yoksa Hristiyanlardan mı esinlenilerek ortaya çıkmıştır?” (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II/170, 221)

Dış kaynaklar

Mekke dönemindeki kaynaklar

Ernest Renan, Hz. Muhammed'i zamanındaki dini hareketi geride bırakmış değil, aksine onun peşine gitmiş birisi olarak tanıtır. (Revue de Vieux Mondes, Aralık 1851, s. 1089) Halbuki Mekke müşrikleri tek tanrı inancını tamamen ortadan kaldırmış ve sayısız küçük ilahlara tapmakta idiler. Allah'ın kızları olduğuna inandıkları melek inancı kendilerinde vardı ve ayrıca putlara tapıyorlardı. Ehli kitap ise tek tanrı inancını tapılan ilahlarla bir arada uzlaştırmayı becermişlerdi! Toplumsal ve ahlaki durumları ise acınacak halde idi. Kızlar diri diri gömülüyor, yetimler hakir görülüyordu. İbadet diye yaptıkları da, hatalar ve hurafelerle karmakarışık bir durumda idi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 231)

Bilgileri Mekke'de oturan Yahudi ve Hristiyanlardan aldığı iddiası

Müsteşrik/oryantalistler, İslam öncesi Mekke'deki dini durum üzerine detaylı bir biçimde durmuşlardır. Bunların gayesi, kendilerince Kur'an'ın kaynaklarını bulmaktır. Ama “aralarında teorilerinde de büyük görüş ayrılıkları vardır.” Biri İslam'ın kaynağını Hristiyanlık olarak gösterirken bir diğeri Yahudilik olarak göstermiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 232) Müşriklerin iddialarındaki samimiyetsizlik, her seferinde başka bir kişiyi ileri sürmelerinden görülmektedir. Müsteşrikler tıpkı müşrikler gibi birbiri ile tutarsız, çeşitli iddialarda bulunurlar. Herhangi bir Hristiyan hoca (!) bulamayan oryantalistler, sonunda İncil'in cahil kimselerce meyhanede duyulmuş olduğunu bile iddia (Huart, Une nouvelle Source du Coran, s 131) etmişlerdir. Halbuki Peygamberimizin ne ahlakı, ne meşguliyeti onun bu çevrelerde olmasını mümkün kılmaktadır. Ayrıca Kur'an'ın bu ithamlara cevapları doğru olmasaydı, kafirler susmaz, onu çürütmeye çalışırlardı. Bu durumda onların cevapları ve onlara verilen cevaplar da hem Kur'an'da hem de İslami kaynaklarda yer alırdı. Ama samimi olmayan ithamlarını müşrikler ortaya atmışlar, cevaplarını alınca da susmuşlardır. Peygamberimiz ilk dönemlerde hiç kimseyi ne korkutacak, ne de ümitlendirecek hiç bir maddi güce sahip değildi. Yahudi ve Hristiyanlar, peygamberimize bu dini bilgileri öğretseler, daha sonra kendi dinlerinin yanlış olduğunu ortaya atan Muhammed'i etrafa rezil etmezler miydi? Eğer böyle bir itham gerçek olsaydı, Habeş Kralı Necaşi'ye veya Rum kralı Herakl'e bu ithamı dile getirirlerdi. Çünkü bu onlar için altın birer fırsattı. Eğer bu ithamlarda bulunanlar, iddialarında samimi olsalardı, daha sonra neden Hazreti Muhammed'e iman etmişler ve onunla beraber kendi dindaşların karşı savaştıkları? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 234-236)

Bazıları da artık vahyi bile inkar edememiş ve sonunda çareyi ara yolu bulma umuduna bağlamışlardır. Katolik rahip G. Basetti-Sani, Kur'an'ı İncil'e; İslam'ı Hristiyanlığa indirgeyerek hükümsüz kılmaya çalışmış, bir taktik olarak bu yolu izlemiştir. Halbuki Kur'an'a göre teslis şıktır, Müslümanlar ise Hz. İsa'yı ve İncil'i kabul ettikleri halde İncil'in daha sonra tahrip edildiğine inanırlar. Katolik rahip G. Basetti-Sani, Hz. Muhammed'in kendine gelen

vahyin gerçek manasını anlayamadığını bu yüzden Hristiyanlığı reddettiğini de ileri sürmüştür. Bu iddia aslında, ilahi kitapları değiştirme ve dini bozma alışkanlıklarını belgelemektedir. (Salih Akdemir, Rahip G.Basetti-Sani, A.Ü.İ.F.D., XXVII, s.183-198)

Yukarıda özetle ele aldığımız iddiaları şimdi daha detaylı olarak ele alıp cevaplayalım.

Rahip Bahira'dan alındığı iddiası

Burada sormak gerekir; Bir Hristiyan papazına ait olduğu iddia edilen Kur'an, nasıl olur da Hristiyanlık dininden vazgeçilmesini isteyebilir? Bu nasıl çelişkili bir iddiadır? Şu da çok önemlidir: "İslam tarihçileri olmasaydı söz konusu rahibin tarihte izine asla rastlanılamazdı!" Peygamberimiz 9 (Muhammed Hamidullah İslam Peygamberi, I/54) veya 12 yaşında (Halis Demir, Rahip Bahira Olayı, Ağrı İslami İlimler Dergisi (AGİİD), 2018, s. 71; Sıddık Onalan, Hz. Muhammed'in peygamberliğini müjdeleyen kişilerin istismarına bir örnek, FÜİFD, sayı 5, 2000, s. 513) iken, amcası ile yaptığı ticari sefer sırasında Bahira ile karşılaşmış, aralarında bazı konuşmalar geçmiş ve sonunda Bahira onun gelecekte önemli bir şahsiyet olacağını anlamıştı. Tarih kitaplarında geçen bundan ibarettir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 237) Peygamberimiz Bahira bir kere görüşmüştür. 'O da, daha çocuk yaşta ve çok kısa süreliğine!' Kur'an'ın, kainatı kuşatan ve içindeki bunca bilgi, kültür, kıssa, ahkam, öğüt, emir ve yasakları, kendisiyle bir kere görüşülen ve o bir tek görüşmeden kısa süre sonra öldüğü bilinen bir kişiden alındığı iddiası ne kadar mantıklıdır? Peygamberimize arkadaşlık eden Kureyşli tüccarlar, aralarında bir bilgi alışverişi olsa bunu görmezler mi idi? Okuma yazma bilmeyen (Bu konuda 'Ümmi peygamber' adlı yazımız bakılabilir) bir insan, bu kadar bilgiyi bu kadar kısa sürede nasıl elde edebilirdi? Daha sonra peygamberliği döneminde hiçbir Kureyşli de Peygamberimize böyle bir itham yöneltememiştir! Ama asırlar sonra hayal ve kurgularla bu itham ortaya atılabilmektedir! Carlyle, 'Çocuk yaştaki birisinin yabancı bir dille konuşan bir rahipten önemli bir şey öğrendiği' iddiasını 'mantıksız' bulur. Edmond Power, Suriyeli rahibe atfedilen rolün hayal mahsulünden başka bir şey olmadığını söyler. Hz. Muhammed, kendi dininin en önemli noktalarını yanlış sayan yeni bir din mi öğrenmiştir Bahira'dan? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 239) Bahira ile peygamber karşılaştıklarında yalnız değillerdi zaten. Ayrıca iddia kendi içinde de çelişkilidir: Öyle bir zat düşünün ki, bir şahısta peygamberlik alametleri görsün sonrada bu peygamber şahsiyete karşı öğretmen kesilsin! Bahira İslam'ın kaynağı olsa idi, buna kendisi daha uygun olmaz mıydı? Bu bilgi ile ortaya daha önce çıkmaz mıydı? Rahip Bahira'nın mensup olduğu dinin içeriği Kur'an'ın içeriği ile zaten çelişmektedir! (İ. Sarıçam, Hz. Muhammed ve Evrensel Mesajı, 66) Kur'an Hristiyanların birçok hatalarını da düzeltmiş, birçok sapıklık ve yanlışlarını açıkça dile getirmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 240-241) C. F. Gerock, Bahira veya Sergius iddialarının bir sonuca götürmeyeceğini söyler. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 203) Bahira'nın çocuğa bir şeyler okuduğuna veya öğrettiğine dair bir kayıt da yoktur. (İ. Sarıçam, Hz. Muhammed ve Evrensel Mesajı, 66) Olsaydı, peygamberliğini ilan edince kervanın diğer mensupları bunu ortaya çıkarırdı. En önemlisi de, İslam'ın tevhit inancı ile rahiplerin teslis inancı arasında tamamen bir zıtlık olmasıdır! (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 196) Ayrıca yukarıda değindiğimiz gibi, oryantalistler hem bu tür olayları kabul etmemekte (Arent Jan Wensinck, İslâm Ansiklopedisi, II/ 227-229; Robert Mantran, İslam'ın Yayılış Tarihi (VII-XI. Yüzyıllar), s. 68; Mustafa Fayda, DİA, Bahira, IV/486) hem de bu olaylardan hareketle İslam'ı karalamaya çalışmaktadırlar! Caetani, Bahira ile görüşmenin olmadığını dile getirmiş ve Bahira olayı hakkındaki rivayetlerin uydurma olduğunu savunmuştur. (Caetani, İslam Tarihi, 312) Ama sonra da Kur'an'ı Yahudi kaynaklı ilan etmiştir! Tabii daha uçuk iddialarda bulunan oryantalistler de olmuştur: "William, başka eserlerde pek görülmeyen hayal ürünü bir değerlendirmede bulunmuş ve Bahira ile Muhammed'in sık sık görüştüğünü ileri sürmüş ve bu görüşmeleri kıskanan Ali, Ebu Bekir, Hasan, Hüseyin, Osman ve diğerleri Bahira'yı Hz. Muhammed'in kılıcı ile Muhammed içkiden sarhoş olarak sızmış bir halde iken öldürmüşler ve sonrada ayılınca Bahira'yı kendisinin öldürdüğüne onu ikna etmişlerdir. William ayrıca, İslam'ın sona

ereceğini ve bütün Müslümanların yakında Hristiyan olacağını da iddia etmiştir.” (Sabri Çap, Misyoner ve Oryantalistlerinden William of Tripoli’nin Hz. Peygamber ve Kur’an Hakkındaki Görüşlerinin Tahlil ve Tenkidi, s. 114-120, 142)

Yaptığı seyahatlerde ehli kitaptan -Yahudi veya Hristiyanlardan- aldığı iddiası

Peygamberimiz ticari faaliyetler için bazı seyahatlerde bulunmuştur ve bunlar İslami kaynaklarda da açıkça yer almaktadır. Bu gizlenen, saklanan bir şey değildir. Peygamberimiz Hristiyanlarla temasta bulunmuş mudur? Böyle bir temas olsa peygamberimiz bundan memnun kalır ve öğrendiklerini (!) aktarır mıydı acaba? G. Sale, 'Ruhban sınıfının arzularının ve sürekli çekişmelerinin daha 3. asırdan itibaren Hristiyan dünyasını bozulmuş bir hale getirdiğini.' söylemekte ve 'Her türlü kötülük, kindarlık, gerçek Hristiyanlığı bu dünyadan söküp atmış, birçok hurafeler ve fesat ortaya çıkmış ve iyice kökleşmiştir. Doğu Kilisesi parçalanmıştır. Ruhban sınıf arasında da ahlak ve inanç bozukluğu dolaylı olarak bütün halka da sirayet etmiştir.' (Sale, Observations sur le Mahometisme, s. 68-71) demektedir. Carlyle da, bu önemli noktaya dikkat çekmektedir: 'İslamiyet bütün kavgacı ve boş iş, fikirleri öylesine bir tırpanlamıştır ki, bunda son derece haklıydı. O, doğrudan doğruya bir hakikattir. Arap putperestliği, Suriye tarikatları, özetle, gerçekte olmayan bütün her şey, bu İslam ateşi karşısında yanmaya, kuru odun yığınları gibi tutuşmaya mahkumdurlar.' (Peygamber Kahraman Muhammed, s. 33) 'Ancient Christianity' adlı eserinde ise Taylor, "İğrenç hurafeler ve utanç verici putperestlik, küstah kilise kuralları ve öyle bozuk ve çocuksu ibadet şekilleri. Bunlar Muhammed'in karşılaştığı şeylerdi." ve "Yedinci asırda gerçek din, manası olmayan bir takım hurafeler yığını altında kalmıştı" demektedir. Huart ise, 'Suriye'de Hristiyan dininin tatbikatını görmüş olmasının Muhammed'in düşüncesi üzerinde kuvvetli bir tesir icra etmiş olduğu görüşünün, ne kadar cazip olursa olsun bu konudaki tarihi kaynakların kesin olmaması sebebiyle terk edilmeye mahkûm olduğunu' itiraf etmektedir. (Une nouvelle Source du Coran, s.129) "O, yöneldiği 'her yerde ıslah edilmesi ve doğru yola iletilmesi gereken birçok sapıklıklarla' karşılaşmıştır. O halde, o eserinin asıllarını teşkil edecek ahlaki ve dini bir modeli hiçbir yerde görmemiştir. Üstelik o zamana kadar karşılaşmış olduğu fikirlerin tesirinde kalmak şöyle dursun, O bunları yıkmak için karşılarına dikilmiştir." (Draz, Initiation au Coran, s. 123) Müsteşrikler şunu gözden geçiriyorlar ki, bu yolculuklarda Hazreti Muhammed hiçbir zaman yalnız başına değildir. Peygamberimizin çevresinde olan hiç mi kimse, Yahudi ve Hristiyan fikirlerini öğrendiğini hatırlayamamıştır? "Oryantalistler tek bir iddia üzerinde fikir birliğine de sahip değildirler." İddialarına da kuvvetli bir delil getirememektedirler. "Tıpkı Mekkeli müşrikler gibi onlar da, ta baştan itibaren Peygamberi yalanlamakta kesin kararlıdılar." Necran Hristiyanları Peygamberimizin Hristiyanlardan bir şeyler öğrenen bir tüccar olduğunu bilselerdi, onu yalanlayıp, onunla mübalele etmekten neden kaçınırlar ve neden cizye vermeyi kabul etsinler ki? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 246-247)

Haniflerden alındığı iddiası

Hanifler, Allah'ın birliğine inanan, sayıları bir elin parmağı kadar az olan bir gruptur. Bunların fikirleri dağınık ve kapalı idi, nasıl ibadet edileceğini de bilmezlerdi ve dini olmaktan çok ahlaki bir niteliğe sahip idiler. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 249) Ayrıca haniflerden Müslüman olmayanlar da vardı! Şayet Kur'an onlardan alınsaydı ona karşı çıkmaz, en azından kendilerinden biri çıkıp şöyle demez mi idi: "Muhammed bilgilerini bizden öğrenmiş, sonra onu bir din haline getirmiştir!" Özellikle önderlerinden Ümeyye bin Ebi Salt asla susmazdı! Niçin Haniflerden birisi peygamberlik iddiasında bulunmamıştır? Öyle ya, bir talebeleri bile çıkıp peygamber olduğunu iddia edebiliyorsa, neden bizzat kendileri de böyle bir işe girişmemiştir? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 251) Hanifler kendilerini Hz. İbrahim'e nispet ederler, Hz. İbrahim'in dinine bağlı sayarlardı. "Hz. Peygamber, Hz. İbrahim'den yaklaşık 2500 sene sonra dünyaya gelmiştir. Bu

kadar uzun zaman içerisinde Hazreti İbrahim'in dininin 'aslını' koruyarak varlığını devam ettirmiş olduğunu söylemek imkansızdır. Mekke'de Hz. İbrahim'in dine mensup olduğu ifade edilen 4 kişiden bahsedilmektedir. Onların zamanına kadar gelen, Hz. İbrahim'in dine ait metinlerin bulunmadığı da bilinmektedir. Ayrıca müşriklerde Hazreti İbrahim'in dine bağlı olduklarını ileri sürüyorlardı. Haniflik daha çok tevhid inancını ifade etmektedirler. Tevhid inancı çerçevesinde inandıklarını söyleyen insanların İbrahim'e nispeti daha sonra gelenek içerisinde ortaya çıkmıştır. Hanif kelimesini Mekke'li müşrikler kendi inançlarından sapan insanlar için kullanırken, İslam, haniflerin şirkten ayrılmış olmalarını olumlu manada ele alarak, doğru bir tutum içerisinde olduklarını ifade etmiştir. Hanif Arapçada, mevcut olan gelenek ve din anlayışından sapmayı ifade eder. Haniflik kavramını 'müstakil bir dini gelenek' anlamında anlamamalıyız." (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 45-46) Zaten oryantalist Grimme, İslam'ın Hanifliğe dayandığı fikrini reddeder ve İslam'ın böyle bir şeyin üzerine dayandırmanın mümkün olmadığını açıkça ifade eder. (İ. Sarıçam, S. Erşahin, M. Özdemir, s. 233) California Üniversitesi'nde Ortadoğu ve İslam Tarihi alanında Fahri Profesör olan Lapidus ise, Hz. Muhammed'in "Yahudilikten, Hristiyanlıktan ve Hristiyan Arap tektanrıcılardan etkilenmediğini, özgün bir vahye mazhar olduğunu" ifade ederek (Ira M. Lapidus, İslâm Toplamları Tarihi, 1/59) tüm bu iddiaların geçersizliğini ilan eder.

Varaka b. Nevfel'den alındığı iddiası

Lübnanlı bir Hristiyan olan Yusuf el- Haddad, Hz Muhammed'in Hristiyan olan Varaka'dan bilgiler aldığını iddia eder. Irving de, Hz. Muhammed'in Varaka'nın Talmut'tan tercüme yaptıklarından alarak Kur'an'a yerleştirdiğini iddia eder ama bir delil gösteremez! Sadece, 'ama böyle olabilir' der. Kellet de, 'Varaka'nın bazı Hristiyan rivayetlerini Muhammed'e anlatması mümkündür' iddiasında bulunur. O da, "Muhtemelen Varaka'dan almıştır." der. Müslüman tarihçiler Peygamberimizin hayatı ile ilgili hiçbir şeyi kaydetmekten, yazmaktan çekinmemişlerdir. Varaka'nın Peygamberimizin hayatında, "ona Cebrail geldiğini ve onun bir peygamber olduğunu, sabretmesi gerektiğini" bildirmesi dışında bir etkisi olmamıştır. Mesudi ayrıca Varaka'nın Müslüman olarak öldüğünü de bildirmektedir. (Mesudi, Mürucüz- Zeheb, I/81, II/52; benzer rivayet İbni Hişam, I/318; İbn Sa'd, Tabakatü'l-kübra, I/153; Kesir, el-Bidaye ve'n-nihâye, IV/21) Aslında "Hz. Muhammed'in elinde hiçbir güç ve hakimiyet yokken Varaka'nın söyledikleri, onun samimi olduğunu göstermektedir." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 254)

Ümeyye bin ebi Salt'tan alındığı iddiası

Fransız oryantalist Huart, Kur'an'ın en önemli kaynağı olarak Salt'ın şiirlerini gösterir ve Müslümanların daha sonra Salt'ın şiirleri imha ettiğini iddia eder. (Journal Asiatique, X, vol, IV, 1940, s.125) Power de benzer iddiada bulunur. İçkiden ve putlardan uzak duran, kendisine Muhammed hakkında sorulduğunda 'kuşkusuz o hak üzeredir.' cevabını veren, Müslüman olmak için Şam'dan gelmiş iken, Bedir Savaşı'nda dayısının iki oğlunun öldüğünü öğrenince geri dönüp Taife yerleşen Salt'ın şiirleri de ancak Müslümanlar sayesinde günümüze kadar gelebilmiş ve bu sayede iddia sahiplerinin de eline ulaşabilmiştir! "Müslümanlar hiçbir zaman bir eseri, Kur'an'ın, İslam'ın aleyhine kullanılacak diye yok etme yoluna gitmemişlerdir!" Bunun en güzel örneği Kur'an'a aykırı olan veya İslam'la savaşmak amacıyla söylenen sözlerin İslam kitaplarında yer almasıdır! Zamanla İslam'a mesafeli duran Salt, şüpheli bir şeyle karşılaşsaydı sessiz durmaz, bunu açıkça ifade ederdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 255) Salt'ın şiirleri hikmet ve ölçüler ile doludur ama şiir tenkitçileri bu şiirlerin kendisine ait olmadığını, aksine İslami dönemden sonra yazılıp, ona isnat edildiğini söyler. (Cevat Ali, el-Mutavvel, VI/489) Oryantalistler, İslam

Tarihi kitaplarının sağlıklı bir tarihi kaynak olmadığını da ileri sürerler. Siyerin doğruluğundan kuşku duyarlar ama bu kitaplarda yer alan Salt'ın şiirlerine kesin gibi yaklaşıp (Taha Hüseyin fil edebil cahili, I/1549) sonra da bu kaynaklardan hareketle, işine gelenleri doğru kabul edip İslam'a saldırırlar! Salt, Mekki surelere ait son ayetin inişinden sonra sekiz sene daha yaşamış ve şiir yazmaya devam etmiştir! Yani oryantalist iddianın aksine etkilenen Salt'tır! Peygamber hiç kimseden bir şey öğrenmediğini açıkça ilan etmiştir. Salt, herhangi bir etkilenme olsaydı, özellikle akrabalarının ölümünden sonra bunu herkese mutlaka yayardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 257) Ayrıca kendi dönemlerinde şiirleri bizzat duyan, okuyan insanlar da böyle bir iddiayı gündeme getirmemişlerdir! Bu iddianın aksine edebiyata esas teşkil eden daha çok Kur'an-ı Kerim olmuştur! Huart'ın da işaret ettiği gibi, 'Salt, şiirlerinde cehennemden bahsederken kitabı Mukaddes'ten, Cennetten bahsederken Kur'an'dan etkilenmiş, tarihten bahsederken zaman zaman halk efsaneleri ve mitolojiye müracaat etmiştir.' (Draz, Initiation au Coran, s. 127)

Ubeydullah Bin Cahş

Eşi sayesinde Müslüman olmuş, Habeşistan'a göç edince orada, Hristiyan olmuş ve içki içmeye başlamış ve orada ölmüştür. İslamiyet'in ilk dönemlerindeki imtihanlara sabredemeyip ilk fırsatta misafir olduğu ülkenin dinine girmiştir. Tutarlı bir psikolojiye sahip olmadığı ortadadır. Eğer herhangi bir şekilde fikirlerini Hz. Muhammed almış olsaydı başlangıçta ona iman etmezdi veya Hristiyan olduktan sonra bunu ilan ederdi. Hanımını bile İslam'dan döndürememiştir. Cahş'ın bütün kardeşleri de Müslümanlığı kabul etmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 259)

Zeyd b. Amr bin Nüfeyl

Claire Tisdall, 'The Original Sources of the Coran' adlı eserinde Nüfeyl'in, peygamberin hayatı üzerinde büyük tesir icra ettiğini iddia eder. Bu zat Hz. İbrahim'in dinini aramak üzere seyahate çıkar fakat aradığını bulamaz. Hicaz'a döner fakat burada bir bedevi tarafından öldürülür. Nüfeyl, Kur'an ile paralellik arz eden bazı hakikat ve faziletleri ifade etmiştir fakat bunlar son derece sınırlı ve bir milletin idaresine hiçbir şekilde yeterli gelmeyecek sayıdadır. Ayrıca bu insanlar Hazreti İbrahim'in dinini aramak için yola çıktıkları halde 'hiçbir şey bulamadan geri dönmüş ve hiçbir şey bilmediklerini kendi itirafları ile sabit olan' kişilerdir. Oğlu Said bin Zeyd, amcaoğlu Ömer bin Hattab ve amca kızı da Müslüman olmuştur. Oğlu, Hz. Muhammed'in kendi babasından dinini öğrendiğini hissetse idi hiç bir zaman Müslüman olmazdı. Hele hele İslam'ın çok erken dönemlerinde Hz. Ömer zaten İslam düşmanı idi, amcasından bir şeye aldığını zerre kadar hissetmeseydi asla İslam'a girmezdi aksine bunu açıklardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 260, 262)

Ebu Kays Sırma bin Ebi Enes

Bu zat Müslüman olmuştur. Haniflerden olan bu zatın Peygamberimizi etkilediğine dair Mekkeli müşriklerden hiç bir iddia ileri sürülmemiştir. Ancak, 1400 sene sonra günümüz oryantalistleri İslam'ın bu açığını bulabilmişlerdir! Peygamberimiz döneminde yalancı peygamberler de ortaya çıkmışlardır. İkisi tövbe ederek Müslüman olmuş, diğer ikisi ise kafir olarak ölmüştür. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s.263)

Şairlerden alındığı iddiası

İslam karşıtı oryantalist Tisdall bu konuda, 'Günümüzde bile Kur'an'dan ayetlerin alınıp bunların dini ve felsefi içerikli kitaplara aktarmanın çok yaygın bir adet' olduğunu ifade eder

ve 'Muhammed'in, İmrü'l-Kays gibi meşhur şairlerden fikir çaldığını farz etmek güçtür.' diyerek aslında ateist/oryantalistlere gerekli cevabı verir! Lyull da, İmrü'l-Kays'a izafe edilen şiirlerin üslup, ifade ve vezne dayanan sebepler dolayısıyla İmrü'l-Kays'ın olmadığına kanaat getirmiştir. (William St. Clair Tisdall, The Original Sources of the Qur'an, s. 47-48) İsmail Fenni, İmrü'l-Kays'a atfedilen ve Kur'an'da da bazı ifadeleri yer alan beyitlerin hiçbirinin İmrü'l-Kays'ın divanında yer almadığını ispat eder. (Ertuğrul, Hakikat Nurları, s.163) Hafız İsmail Efendi, 'Ruhu'l-Meani' tefsirinde İmrü'l-Kays'a isnat edilen iki beyiti zikrettikten sonra, 'bunun aslı yoktur, bunlar 'müvelledin' (İslam'ın ilk asrında yaşayan şairlerden sonraki olan) şairlerindir.' demektedir. Sahabe içinde de İmrü'l-Kays veya bin Ebi'l Salt'ın ve benzeri şairlerin şiirlerini bilen, duyan birçok kişi vardı. Aralarında bir benzeme olsaydı bundan şüphe duyan ve bunu açıklayan mutlaka olurdu. Ayrıca bu şairlerin sözlerinden biri olan, 'insan ne kadar nankördür.' sözü gibi, doğru sözü daha önce söylemeyen veya duymayan var mıdır? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 266-267) Goethe, 'Noten und Abhandlungen-Haşiyeler ve Araştırmalar' adlı eserinde Hz. Muhammed'e ayırdığı bölümde, 'Şairle Nebi arasındaki farkları açıklar' (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 271) ve dolaylı yünden bu ithama da cevap verir. "Kur'an çalışmaları profesörü Angelika Neuwirth, 'Hiç kimse Kur'an'a meydan okumayı başaramadı. Evet, doğru! Hatta Kur'an'ın, kayda değer bir yazılı metnin bulunmadığı bir çevrede, Kur'an gibi zengin bir içerik ve mükemmel bir ifade tarzına sahip bir kitabın birdenbire ortaya çıkışını izah edemeyen Batılı araştırmacıları bu hususta şaşkınlık içinde bıraktığını da düşünüyorum.' demektedir. Yedinci asırda, 'Arap lisanında ve şiirde ustalaşmak isteyenler, seneler boyunca şairlerin gözetiminde çalışmak zorundaydı.' Aralarından hiç biri çıkıp Hz. Muhammed'in kendisinin talebesi olduğunu öne sürmemiştir. Hz. Muhammed'in mesajını yaymada başarılı olmuş olması, zamanın şairlerine ve dil uzmanlarına karşı galip geldiğini göstermektedir. Sahtekârlığın, 23 senelik nüzul suresi boyunca hiç ortaya çıkmadan devam ettiğini ileri sürmek mantıklı mıdır?" (Hamza Andreas Tzortzis, Hakikatin izinde, Din bilim Ateizm, s. 324, 337, 338) Meşhur şairlerden Lebid bin Rebia Müslüman olmuştu. İnsanlar buna şaşırırlar. Çünkü o, müşriklerin en seçkin şairlerinden biri idi. Ona, 'şiir yazmayı neden bıraktığını' sordular. O da şöyle cevap verir: "Ne! Kur'an'ın vahyinden bile sonra mı?" (A. A. Islahı, the Quran, Fatiha ve Bakara suresinin tefsiri, I/26) Kur'an ve Arap dili profesörü Palmer, 'Arapların en iyi yazarlarının, Kur'an seviyesinde hiçbir eser ortaya koyamamaları şaşırtıcı bir şey değildir.' (E. H. Palmer, The Quran, s. 4) derken de Kur'an'ın 'icaz' özelliğinin altını çizer! Bu özelliği oryantalist Profesör Martin Zammit şu sözlerle itiraf eder: "İslam öncesi uzun Arap şiirlerinin mükemmel edebi sanatına rağmen Kur'an, Arap dilinin en üstün hali ve tezahürüdür." (M. R. Zammit, A Comparative Lexical Study Quranic Arabic, s. 37) "Hz. Muhammed'e ilk başlarda şair diyen Mekkeli müşrikler bunda başarılı olamayınca ve iddialarının gerçek olmadığını anlayınca eleştirilerini Kur'an'ın, 'eskilerin masalları' olduğu şeklinde değiştirmişlerdi." (M. M. Ali, The Quran and the Orientalists, s. 14)

Sabiilerden alındı iddiası

Tisdall, "Sabiilerin İslam'a tesiri fazladır, namaz, oruç, fitır bayramı bunlardan alınmıştır." demektedir. Ayrıca onların 'kıyamet günü inançları olduğunu ama garip bir takım hayali fikirlerin bunlara karıştığını' da ifade etmektedir. Sabiiler Mekke'de yaşayan putperest bir topluluktur. Bunların fikirleri, Kur'an ve hadislerce reddedilmiştir. Fikirlerini müşriklerden ayırt etmek güçtür. Melek ve yıldızları ilahlaştırmışlar, kestikleri kurbanların büyük değil küçük kısmını tanrıya, gerisini küçük ilahlara sunmuşlardır. Dualarında şirk unsurları çoktur. Sünnet olmazlar, ibadetlerini de İslam'ın yasakladığı zamanlarda (güneş doğar, batarken ve tam tepede iken) yaparlardı (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 269) ve kızlarını putlara kurban ederlerdi. (G. Sale, Observations Hist. et Crit. sur le Mahometisme, s. 31; Draz, Initiation, au Coran, s. 63-66; İslam ansiklopedisi, Sabia maddesi) Detay için, 'Turan Dursun'a cevaplar' adlı yazımızdaki 'Sabiilik ve Oruç' başlıklı yazıya da bakılabilir. Allah her topluma peygamber göndererek İslam'ı tebliğ etmiştir. Bozulan unsurlar dışında aslına uygun kalan kısımların daha sonra gelen ve bozulmamış hak din ile benzerlik göstermesi gayet

doğaldır ki, bunu hiçbir Müslüman da inkar etmez. Aksine, geçmiş tüm peygamberleri ve kitaplarını kabul etmek müminlerin iman esaslarındandır. Detay için, ‘İslam tüm dinlerin özüdür’ adlı yazımızdaki ilgili bölüme bakılabilir!

Hiz. Ömer'den alındığı iddiası

Dozy, ‘Tarih-i İslamiyet’ adlı eserinde, vahiyler üzerinde Hiz. Ömer'in tesiri olduğunu iddia eder. Maxime Rodinson da benzer şeyleri dile getirir. Hiz. Ömer, ‘Kadınların örtünmesi’, ‘Hanımları ile Peygamberimizin aralarındaki hafif münakaşalar konusu’ ve ‘Hazreti İbrahim'in makamını namazgâh edinilmesi’ gibi konularda söylediği sözler ile bu konularda inen ayetler arasında bir paralellik vardır. İddiaların temelini de bu benzerlikler oluşturmaktadır. Hiz. Ömer, ‘faruk’ lakabını alan, aklıselim sahibi, takvalı bir müslümandır. İslam tarihinde de bu konular, gizli kapaklı konular değildir ve ‘Muvafakat-ı Ömer’ adı altında kaynak kitaplarda bu bilgiler yer alır. Ayetleri anlamaya yönelik yoğun çaba içerisinde giren sahabinin bazıları, basiret ve feraset özellikleri ile öne çıkmış, karşılaştıkları olaylar hakkında vardıkları kanaatler vahiy ile uyum içerisinde olmuştur. Peygamberimiz ashâbı ile istişareler etmiş, kararlarını buna göre vermiştir. Bazen istişare yapılan konularda ayetin indiği de olurdu. Abdullah b. Ömer’in şu rivayeti de Hiz. Ömer’in muvafakat hususunda sahabe içerisindeki seçkin konumunu göstermektedir: “İnsanlar bir mesele ile karşılaştıkları zaman görüş beyan ederlerdi. Aynı mesele hakkında Ömer de bir görüş beyan ederdi, ancak vahiy Ömer’in görüşüne uygun inerdi.” (Tirmizi, “Menakıb”, 17) Fakat birçok hususta Hazreti Ömer’in görüş ve kanaatinin aksine ayetler de nazil olmuştur. Hiz. Ömer babasına yemin ederdi, bu yasaklanmıştır ve o da bundan vazgeçmiştir. Başka bir seferde Peygamberimiz, Hazreti Ömer’in görüşüne karşı olan bir kadının görüşünü kabul etmiştir. Yine ‘sabâh akşam rablerine dua edenleri kovma’ ayeti kerimesi, Hiz. Ömer tarafından belirtilen görüşe tamamen zıt olarak inmiş bir vahiydir. Peygamberimizden ayeti işitince Hiz. Ömer, Efendimizin huzuruna gelmiş ve özür dilemiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 270, 272) Peygamberimiz gerektiği zamanlarda Hiz. Ömer’e muhalefetten de çekinmemiştir. Hudeybiye Anlaşmasında Hazreti Ömer, ‘Sen Allah’ın elçisi değil misin? Niçin bu zilleti, hakareti kabul ediyoruz?’ diye itiraz ettiği halde anlaşmayı imzalamış, Hiz. Ömer de daha sonra hatasını ifade etmiştir. Hiz. Ömer şiddet taraftarıydı, birçok kere İslam’a aykırı hareket eden düşmanların öldürülmesini Peygamberimizden istemiştir. Fakat her defasında Peygamberimiz bu istekleri reddetmiş, insanlara doğruyu göstermiş ve irşatlarına devam etmiştir. (Said Havva, Allah Resûlü Hiz. Muhammed, s. 247-249) Bir seferinde Peygamberimizin yanında Hazreti Ömer ve Hazreti Ebubekir bir konuda tartışırken sesini yükseltmiş, bunun üzerine, ‘Sesinizi peygamberin sesinin üstüne yükseltmeyin’ ayeti inmişti. Hiz. Ömer’de daha sonra Peygamber Efendimiz konuştuğunda öylesine alçak sesle konuşurdu ki, ona gizli bir şey söylediği sanılırdı. (Buhari, Tefsiri sure, 49, 1)

Kur’an, sayılı konularda Hiz. Ömer’in görüşü ile paralellik gösterirken sayısız noktalarda onun inanç, ahlak ve yaşayışını düzeltmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 426) Yine bazı ayetler de Hiz. Ömer arzusunun Hiz. Peygamber’e arz etmeden önce inmiştir. Bazı ayetler de Hiz. Ömer’in arzusuna tam olarak aykırı bir hüküm ihtiva etmektedir. (Hakan Uğur, Oryantalist Dozy’nin Kur’an hakkındaki iddialarına İsmail Fenni Ertuğrul’un verdiği cevaplar, Necmettin Erbakan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 47, 2019, s. 404) Tüm bunlardan sonra eğer şüphe doğuracak bir hal olsaydı, bundan ilk önce Hiz. Ömer’in şüphelenmesi gerekirdi. (İsmail Fenni Ertuğrul, İzale-i Şükuk, s. 26-28) Hiz. Ömer peygambere iman etmiş, Peygamberimiz ve dini için bütün dünyaya meydan okumuş birisidir. Hiz. Peygamberimiz de İslam yolunda, dünyalık teklifleri elinin tersiyle itmiş, ‘Onlar güneşi sağ elime, ayı sol elime koysalar yine tebliğ görevimden vazgeçmem.’ diyerek mübarek gözlerinden yaş gelerek bu tür teklifleri reddetmiştir. (İbni Hişam, I/266; Taberi, Tarih, II/ 220) ki bu “Menfaat, düşmanları tarafından kendilerine en zayıf günlerde teklif edilmişti.” (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 257)

Ünlü İslam karşıtı Ignaz Goldziher bile, ‘Muhammed’in getirdiği şeyler atalarının sünnetine tamamen zıt idi’ (Altay Can Meriç, Peygamberliğin ispatı, s. 173) diyerek daha baştan bu ithamı geçersiz kılmaktadır. Maxim'e Rodinson: “Yeni dinin ortaya koyduğu ahlak anlayışının, var olan Arap ahlakında ‘kökten bir kopuşu’ temsil ettiği doğrudur.” Derken, (Meriç, s. 174) H. Gibb: ‘Hz. Muhammed doğup büyüdüğü muhitte dolaşan düşünce ve inançlar arasında ‘yeni bir yol’ açmıştır.’ ve Lord Davenport da: “İslam, Arap örfüne ‘aykırı birçok kural’ getirmiştir. Mesela, “Hz. Muhammed mahkemesiz kisası yasaklayarak Arapların hırslarını etkili bir kayıt altına bağlamıştır.” (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur’an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)’den Özür Diliyorum, s. 31) demektedirler. Kur’an, getirdiği düzen ile bütün Araplar için ‘yeni bir sistem’ olduğunu açıkça ilan eder. (Ali İmran, 44; Hud, 49; Yusuf, 3, 104; Kasas, 4-6) Müşrikler, Sabiiler, Mecusiler, Yahudiler, Hristiyanlar her biri gerçeği kendilerine göre savunuyordu. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 278) O, bütün bu inanç sistemlerini anlatmaya kalkmış olsaydı, Kur’an-ı Kerim ne korkunç bir kargaşaya şahit olurdu. (Draz, s. 130) Hz. Muhammed’in, kimisi temelden batıl/geçersiz, kimisi değiştirilmiş olan bu dini inançların malzemelerinden Kur’an’ı meydana getirdiğini iddia etmek ki, hele bir de okuma yazma bile bilmeyen bu insan için böyle bir ithamda bulunmak çok gülünç kaçmaktadır. Ümmi, okuma yazma bilmeyen, bilgisiz, vahşi, ahlaki zafiyetler içindeki bu insanların, inanç, fikir ve uygulamaları ile Hazreti Muhammed’e öğretmenlik/örneklik yaptığını iddia etmek mantıksızlıktır. Ayrıca Peygamberimiz yeni bir din getirmiş olduğunu hiçbir zaman iddia etmemiş, aksine İslam dininin, Hazreti İbrahim’in dini olduğunu ve önceki ‘tüm peygamberlere’ nazil olan kitapları tasdik ettiğini Kur’an’daki birçok ayet ve ayrıca da hadislerle açıkça ifade etmektedir. Hiçbir toplumun bütün örf ve uygulamaları tamamıyla kötü olamaz. Hz. İsmail ve İbrahim asırlar boyu buralarda yaşamış, görüşleri bu topraklarda hayat bulmuştur. Bu hak dinden kalan izler, kalıntılar mutlaka halk arasında yaşaya gelecektir. “İslam daha önce toplumda var olmayan bir takım yeni örf ve adetler getirmiş, toplumda var olan bir takım örf ve adetleri kaldırmış ve yerine daha iyilerini getirmiştir. Toplumda var olan bir takım güzel davranışlara da yeni çehre kazandırarak devamını sağlamıştır.” (Mehmet Emin Özafşar, Oryantalist Yaklaşım İtirazlar, s. 42) “Hz. Peygamber bulunduğu ortamdaki durumun, tevhid akidesine uygun olanlarını muhafaza etmiş, bir kısmını geliştirmiş, geri kalanları da reddetmiştir. İslam olumlu gelenekleri kabul edip geliştirmiş, olumsuz olanları kaldırarak yerine daha iyilerini getirmiş ya da mevcut olanları ıslah etmiştir. İslam inancına göre, Hz. Adem’den son Peygamber Hz. Muhammed’e kadar bildirilen dinin tek olduğu kabul edilir.” (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 55) İşte Kur’an, bu kalıntıları şirk ve cahiliyet enkazı altından çıkararak yeniden hayat bulmalarını sağlamış, değiştirenlerini asli haline döndürmüş, geri kalan tüm inanç ve uygulamaları da kaldırmıştır. Cahiliye döneminde kız çocukları diri diri gömülür, içki içilir, kumar oynanır, zenginlere ayrıcalık tanınır, ırkçılık/kabilecilik yapılır, faiz alınıp verilir, uğursuzluk inancı kabul edilir, kahinlik ve gâipten haberi alma, şirk, fal okları, sihir ile insanlar uğraşırdı. Melekler Allah’ın kızları kabul edilirdi. Kur’an bu ve benzeri birçok kuralı değil kaynak kabul etmek ve bünyesine almak, tamamen ortadan kaldırmıştır! Kur’an yetim hakları, fakirlerin gözetilmesi, namaz ve zekat gibi kurallar getirmiş; insanlık dışı esasları kaldırmış, yeni bir sistem getirmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 279, 280, 286) “İslam, Kur’an öncesi hayat tarzına aykırı yeni kurallar getirmiştir. Namaz, zekatın emri, faiz, tefeciliğin yasaklanması gibi. İslam hukuku ‘cahiliye toplumundan ayrı’ bir toplumun doğmasına neden olmuştur.” (Muhammed Mustafa el-A’zami, İslam fıkhi ve sünnet oryantalist Schacht’a reddiye, s. 37, 44) Zaten William Muir’in "Arap inancının temeli Putperestlikti" (The life of Mahomet, s. 83) tespiti birçok ithama açıkça yanıt vermektedir. Dolayısı ile putperestliği yıkan İslam nasıl Mekke’nin hayat tarzını benimsemiş olabilir? "İslam’ın putperest Arabistan’da farklı bir yeni hareket olduğu ve bu iki topluluğun ideallerinin birbirlerine nasıl da taban tabana zıt olduğu unutulmamalıdır. Muhammed, yaşadığı dönemdeki toplumu, dini öğretilerini almaya hazır durumda da bulmamıştır. Onlar, Allah’ın elçisi unvanı ile gelen birinin

tebliğini kabule asla hazır değillerdi. Hz. Muhammed'in öğretilerindeki temel prensipler, Arapların 'o zamana kadar çok değer verdiklerine karşı tam bir protesto' mahiyetindeydi. O zamana kadar kötü gösterilen (paylaşım, tevazü, af etme gibi) değerler fazilet olarak öğretiliyordu. Hz. Peygamberin çağrısının en zor kısmı, ibadetin yalnızca Allah'a has kılınmasıdır. Bu Araplar tarafından bilinmiyordu. Bu da, ayetleri anlamaya pek müsait olmadıkları anlamına gelmekteydi. İçki, kadın, müzik adı altında ahlaka aykırı ortamlar cahiliye dönemi Araplarının vazgeçilmezleri idi. Hz. Peygamber ise, bunların her birine ait emirlerin uygulanmasında son derece müsamahasız ve tavizsiz idi." (Thomas Walker Arnold, İslam'ın tebliğ tarihi, s. 68-70) Putperestliğin ortadan kaldırılması konusunda oryantalistlerin de itiraflarının içinde yer aldığı daha fazla bilgi için, 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza müracaat edilebilir.

Medine dönemindeki kaynaklar

Peygamberimizin, ehli kitabın birçok yanlışlarını açıkça ilan ettiği ve yanlışlarını düzelttiği insanlardan bir şeyler öğrendiği iddiası mantıklı değildir. Ehli kitaptan birçok bilgin Müslüman olmuş, müşrikler de çok geçmeden İslam'a canla başla teslim olmuşlardır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 402) Hz. Muhammed hicret ile birlikte eski putperest çevresinden ayrılarak yeni bir ortama girmiştir. Bu muhitte Yahudilerin ağırlığı bulunmaktadır. Hareketleri göz önünden olan bir insanın, bu yeni ortamda başkalarından bazı bilgileri alıp da onu Allah'a isnat etmesi imkansız denecek derecede zordur. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 287) Kısaca, bu yeni ortam Hz. Muhammed'in bilgilerini derinleştirip köklü bir karşılaştırmaya müsait bir zemin mi sağlamıştır yoksa böyle bir imkanı büsbütün mü ortadan kaldırmıştır? Zaten Mekke döneminde Hristiyan ve Yahudilerle ilgili hemen hemen bütün kıssalar tamamlanmıştır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 288, dipnot, 255: Kıssaların anlatıldığı Mekki sure ve ayetler verilmektedir.) Dolayısıyla bu yeni muhitte Hz. Muhammed'in alacağı bir şey yoktur, onlarla ilgili düşünce sistemi daha önceden net bir biçimde ortaya çıkmıştır. Ehli kitap, Kur'an'da, vahiyden yüz çevirmiş ve şeytanın yoluna uymuş kimseler olarak tarif edilir. Yahudiler, faiz, rüşvet ve yalanı mübah saydıkları için eleştirilir. Kur'an-ı Kerim'in böylesine şiddetle tenkit ettiği bir topluluğun ona model ve bilgi kaynağı olacağını düşünmek önyargı ifadesinden başka bir şey değildir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 289)

Medine civarındaki Yahudi ve Hristiyanlardan alındığı iddiası

Bir insan kendi menfaati için kitap yazarak Yahudileri ve Hristiyanları yanına çekmek istese, zaten her kilisede en az bir tane İsa putu olan Hristiyanlıktan eğer alıntı yapacaksa, Araplara sadece İsa putuna tapmayı tavsiye eder, geri kalan ahlak ve ibadetle alakalı emir ve yasaklarla da Hristiyanların çoğunu zaten yanına çekerti. Veya yeryüzünün tek seçkin milleti olduklarına inanan Yahudileri yanına çekmek istese, zaten her birisi birer vahşi bedevi iken birer İslam mücahidine çevirdiği Arapların Yahudiler ile amca çocuğu olması üzerinden yola çıkar ve parayı Yahudilerden, mücadeleyi Araplardan alarak yoluna devam ederdi. Ama O (sav) hem teslisi ve hem de ırkçılığı reddetmiştir. Dolayısıyla bu iddia temelden geçersizdir!

Yahudiler

"Muhammed Kur'an ı, Tevrat'ı taklit ederek yazdırmıştır. O, Tevrat'ı kopya etmekten başka bir şey yapmamıştır, diyorlar." (Maurice Bucaille, Kitab-ı Mukaddes Kur'an ve Bilim, s. 186-187) Eğer Hz. Peygamber Tevrat'ı aynen kopya ettiyse, Tevrat'ta bulunan bazı şeylerin Kur'an da da olması gerekmez mi idi? Mesela Tevrat'ta Hz. Nuh, Lut ve Davud gibi peygamberlerin haşa zina ettikleri yazılıdır. (Tevrat, Tekvin, 9/ 20-25; 19/ 39, 38; II, Samuel. II/ 4,5) Halbuki Kur'an kesinlikle böyle bir

şey yoktur ve olamaz da! Çünkü bu Yahudiler tarafından uydurulmuş bir iftiradan başka bir şey değildir. Tevrat, Hz. Musa'nın vefatından 10 asır kadar sonra derlenmiş ve birçok yerleri de zaten tahrif edilmişti. (Ahmet Hamdi Akseki, İslam, s. 114) Ayrıca, "Hz. Muhammed Tevrat ve İncil'den alıntılar yaptı ise, birçok İslam âlimi neden 'İsrailiyat' diye bir bilim dalının ortaya çıkmasına neden olmuştur?" (Maşallah Turan, W. Montgomery Watt ve Rudi Paret'in İslam'ı algılama biçimlerinin kritiği, s. 19) İsrailiyat, İslam'da reddedilen Yahudi kaynaklı fikirlerdir. Bu konuda Tefsirde israiliyat adlı yazımıza bakılabilir.

Bizans'lı bir rahip olan Theophanes tarafından 810 yılında kaleme alınan 'Chronicle' adlı eserde de, Hz. Muhammed'i Yahudilerin eğittiği iddia edilir. (Fuat Aydın, Batı İslam Arkeolojisinin Algısı, s. 57) Medine'de Kaynuka, Nadir, Kureyza Yahudileri vardı. Hayber ise Medine'ye 184 kilometre uzakta idi. Yahudiler, kendilerinin Allah'ın çocukları ve sevgilileri olduğunu ileri sürüyorlardı. (Maide, 18) Allah'ın taraf tuttuğu anlamına gelen bu anlayışın İslam'a kaynaklık etmesi mümkün müdür?! Zaten İslam'ın kapıları sadece Yahudilere değil, iman ve salih amelle liyakat kazanan 'herkese' açıktır. (Bakara, 62) Yine onlar Peygamberimize suikast düzenlemişler, peygamberimizi zor durumda bırakacak sorular sormaya çalışmışlardır. Her zaman İslam'a ve Müslümanlara mesafeli hatta düşmanca davranmışlardır. Yahudi âlimlerinin önderlerinden olan Abdullah bin Selam ise Müslüman olmuştu. Yahudi bu âlimin Müslüman olması bile tek başına Tevrat'ın Kur'an'ın kaynağı olmadığının göstergesi değil midir? Ayrıca, Tevrat'la ilgili tüm hususlar Mekke'de nazil olmuştu. Medine'de ise çok az Hristiyanlık dinine ait ayetler indirilmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 291-292)

"Alman oryantalist W. Caskel, İslam'ın başlangıç döneminde Hicaz Yahudilerinin Yahudiliklerini inkar etmektedir. Ona göre, Arabistan'a yerleşmiş bir Yahudi kavmi yoktur. Aynı şekilde Arap Yarımadası Arapları üzerinde bir Yahudi etkisi de söz konusu olamaz. Ayrıca H.A. Winkler de, Arap yarımadasındaki Yahudilerin kültürel ve toplumsal seviye bakımından Filistin'deki Yahudi topluluğundan daha düşük olduğunu belirtir. Bu görüşlere göre, Arap yarımadasındaki Yahudilerin ilim, marifet, hukuk, hikmet, kıssalarla dolu olan Kur'an-ı Kerim'e tesir edecek kadar dini ve medeni geniş bir kültüre sahip olmadıkları da ortaya çıkmaktadır." (Selahattin Sönmezsoy, Kur'an ve Oryantalistler, s. 109)

Hristiyanlar

"Oryantalistler Hz. Muhammed'in hayatına bakarken, İslam dininin temel kaynağı olan Kur'an'ın yazarı olarak onu görürler ve dolayısı ile onunla ilgili şüphe uyandırmak için çalışırlar." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 25) Sonradan Müslüman olan Maurice Bucaille, 'Çağdaşlarımızın birçoğu, Hz. Muhammed'in önceki peygamberlerin kitaplarından faydalandığı iddiasını kesin bir gerçekmişçesine kabul ettirmek istiyor.' (Bucaille, la Bible, le Coran et la science, s. 6) tespiti ile oryantalizmin bakış açısını özetlemektedir. Medine'de Ebu Amir adında bir papaz vardı, Hz. Muhammed Medine'ye hicret edince şehri terk etmiş, Mekke'ye yerleşmiştir. müşrikleri de peygamberimiz aleyhine kışkırtılmış, Rum kralına kadar giderek yardım istemiş, Uhud Savaşı'na da katılmış ve daha sonra Şam'a sığınmış ve orada ölmüştür. Bu adamın veya fikirlerinin İslam'a kaynaklık etmesi mümkün müdür? Daha da ilginç, öz oğlunun Peygamberimize tabi olarak Müslüman olmasıdır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 294) Necran Hristiyanları, 60 kişilik heyetle Medine'ye gelmişler, peygamberimizle münakaşalar yapmışlar, mübahele/lanetleşme teklifini göze alamayıp geri adım atmışlar, Peygamberimize cizye vermeyi kabul etmişlerdir. Heyet ülkesine döner dönmez başkanları ve papazları hemen geri dönüp Müslüman olmuşlardır. (İbni Sad, Tabakatül- Kübra, I/85; Hamidullah, Le Prophete de L'İslam, I/576) Hz. Peygamberin huzuruna gelip, onunla kıyasıya tartışan, ileri sürdükleri görüşleri inen Kur'an ayetleri ile çürütülen, peygamberin üstünlüğünü ve İslam'ın hâkimiyetini cizye vererek kabul

eden ve daha sonra başkanları ve lider papazları Müslüman olan bir heyet ve temsilcileri hiçbir suretle Kur'an'ın bilgi kaynağı olabilir mi? Hz. İsa'yı Allah'ın oğlu kabul eden bir inanç, tevhid dini olan İslam'la uzlaşabilir mi? Kur'an meselelere öyle hassas bir terazi ile bakar ki, Hazreti İsa'nın mucizevi doğumunu inkar etmez ama tanrının oğlu olduğu iddiasını da asla kabul etmez! Hz. Muhammed Kur'an'ın yazarı olsaydı, Hz. İsa'nın tanrılığını inkar ederken mucizevi doğumunu da inkar edebilir, bu problemlili gözükenden durumdan rahatlıkla kurtulabilirdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 295-297) Fakat böyle yapmaması bir yana, Yahudiler tarafından Hazreti Meryem'e yöneltilen iftiraları da ayrıca reddetmiştir. (Nisa, 155-160) Peygamberimiz Kur'an'da eski peygamberlerin mucizelerinden de bahseder. Bu durum, müşrikler ve Yahudilerin de kendisinden mucize beklentilerine yol açmıştır. Fakat her seferinde Peygamber Efendimiz kendisinin sadece elçi olan bir insan olduğunu (Ankebut, 50; Rad, 7; İsra, 59) belirterek onlara cevap vermiştir. Halbuki önceki peygamberlerin mucizeleri inkar edebilirdi. Bu tutumu bile onun samimi ve haklılığını göstermez mi? Kur'an, Hz. İsa'nın çarmıha gerildiğini kabul etmez, günahların kefareti iddiasını reddeder. 'Asli günah' kavramının da hiçbir zaman İslam'da yeri yoktur! İncil'in iddiasına göre, İsa çarmıha gerilmiştir. Baş kahinlerde, 'başkalarını kurtardı, kendisini kurtaramıyor, tanrı onu istiyorsa şimdi kurtarsın, çünkü o ben Allah'ım oğluyum dedi.' şeklindeki açıklamalarına karşılık, eğer Hz. İsa insanlığın günahını affettirmek amacıyla haç üzerinde ölmek için gelmiş olsaydı, onların bu sözleri karşısında cevabının, 'Allah'ın kendisini kurtarmayacağı, aksi halde dünyaya gelmesinin bir anlamının olmayacağını' şeklinde olması gerekirdi. Halbuki (Hristiyanlara göre) İsa'nın cevabı: 'Eli eli, Lama Sabaktani?' Yani, 'Allah'ım Allah'ım, beni niçin bıraktın?' (Kitabı Mukaddes, Matta, bab, 27- 45, 46) şeklinde olmuştur. Ayrıca unutmayalım ki, İncillerin doğruluğunun derecesi Peygamberimizin hadislerinin seviyesine bile ulaşamaz. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 298-299) Bu konuya 'Hadis, Sünnet Müdafaası' adlı yazımızda da değindik!

Kitab-1 Mukaddes'ten alındığı iddiası

183

Kitab-1 Mukaddes, Eski Ahit (Tevrat) ve Yeni Ahit'i (İncil) kapsayan, Hristiyan inancının temelini oluşturan ve Hristiyanlarca kutsal kabul edilen bir kitaptır. Tevrat'ın Tesniye bölümünde Hz. Musa'nın ölümünden bahsedilen yerler mevcuttur. Aynı zamanda O'nun zamanının da mevcut olmayan birçok adetlerden de bu kitapta bahsedilir. Bu da, onun daha sonra yazıldığını göstermektedir. (Annemarie Schimmel, Dinler tarihine giriş, s. 101-101) 1546'da toplanan 'Merano' Ruhani Meclisi, kutsal kitabın Allah'ın keliması olduğunda şüphe edilmesini yasaklamıştır! Tevrat'ın asıl dili olan İbranice dilinde hiç bir nüshası da yoktur. Meşhur üç nüshası vardır. Bunlar da birbirleriyle çelişkili ve tutarsızdır. İlk nüshaları ortadan kaybolmuştur. Kur'an'a, aralarında birçok farklılıklar ve içerikleri çelişkiler dolu olan İncillerin kaynaklık teşkil etmesi mümkün değildir. Ayrıca, 'İncil, Tevrat'ın bazı hükümlerini kaldırmıştır.' diyen Hristiyanlar Kur'an için bunu neden kabul etmezler bu da ayrı bir tezattır! Yine, Kitabı Mukaddes Kur'an'ın kaynağı olsa idi, temel dini konularda birbirlerine muhalif görüşler ileri sürmemeleri gerekirdi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 303-304) Lord John Davenport konuyu özetlemektedir: "Hristiyanların aralarında pek çok yanlış bilgiler, batıl inanışlar, hurafeler bulunmaktadır. Zerdüşt dininden daha saf, Musa'nın koyduğu kurallardan daha hürriyet sever olan Muhammed dini, 7. yüzyılda İncil'in temizliğini lekeleyen ve kirleten sırlar ve hurafelerden toplanmış inançlardan çok, akıl ile anlaşılabilir bir içeriğe sahiptir." (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 55) Kur'an ve K. Mukaddes farklılıkları için 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza bakılabilir.

Kur'an ile kitabı Mukaddes arasındaki ilişki

Aslında Kur'an ile diğer ilahi kitaplar arasında özde tam bir paralellik vardır. Hz. Muhammed'e eski peygamberlerin yoluna tabi olması emretmiştir. (En'am, 90) Kur'an, ilahi kitapların bozulma

veya çelişkilerden kurtarılması amacıyla gönderilmiştir. Bu konu 'İslam tüm dinlerin özüdür.' adlı yazımızda ele alınmıştır. Hazreti Musa dünyevi bir hâkimiyet, Hz. İsa ise daha çok ahlaki ilkeler ile ön plana çıkmıştır. Kur'an bu ikisini birleştirmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 304-306) Margoliouth, kutsal kitaplardaki çelişkileri kabul eder ve buna bir hipotez (Colouring by the Medium) ile cevap bulmaya çalışır: Hipotezinin özeti, vahiy gelen peygamberler kendi özel aklı ve üslubu ile vahiyleri belli bir şekle sokmuştur. Bu, şu demektir; Kitab-ı Mukaddes'te yanlış, çelişki vardır ama bu yanlışlıklar ilahi değil söz konusu araçlardan/peygamberlerden kaynaklanmaktadır! Peygamberlerinin fuhuş yaptığını kabul eden, putperestliği savunan bir kitaptaki bu çelişkileri bu şekilde savunmaktan başka çaresi kalmayan oryantalistlere Peygamberimizin ayetle verdiği cevabı tekrar hatırlatalım! 'Siz Allah'tan daha mı iyi biliyorsunuz?' (Bakara, 140)

Kur'an, Allah'ın ilahi kitabıdır. Tevrat ve İncil ise tahrife uğramıştır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 308) Bir kere Kur'an ile Kitabı Mukaddes arasında, kıssaları anlatma metodunda, üsluplarında açık bir şekilde farklılıklar görülmektedir. Kur'an ibret, öğüt, düşünme, peygamberliği tasdik ve peygamberi teselli amacıyla kıssalara yer verir, detaylar üzerinde ise durmaz. Halbuki, "Tevrat belli bir kavmin, İncil de bir ferdin tarihi ile ilgili birer tarih kitabı görünümündedir." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 309) Kur'an'ın amacı tahrif edilen kitapları özüne döndürmek, karışık ve bozukluklardan kurtarmaktır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 311) Kitabı Mukaddes'te Allah'ın şanına ve tevhid inancına yakışmayan ifadeler bulunur: Pişman olması, uyuması, güreşte yenilmesi gibi. Tekvin, III/8-10: Allah -haşa- cennette gezerken, Adem ve Havva ağaçların arasına gizlenir. Adem'e, 'Sen neredesin?' diye seslenir: Saklanamı göremeyen bir tanrı! Yakup güreşte tanrıyı yenince, tanrı gitmek istediğinde Yakup, 'beni mübarek kılmadıkça seni bırakmam.' (Tekvin, 32/25-31; 35/9-10) der: Aciz bir tanrı! Yahudiler Mısır'dan çıkacakları vakit Tanrı Hz Musa'ya, onların komşularından gümüş ve altın süs eşyaları ile elbise istemelerini emretmiş, bu emir üzerine Yahudiler bunları isteyip almışlar ve böylece Mısırları soymuşlardır! (Huruç, XI/2; XII/35, 36) Haşa, hırsızların başı bir tanrı! Tevrat'taki Tanrı, 'babaların günahını oğullarında, üçüncü ve dördüncü nesle kadar arayacaktır.': Kindar bir tanrı! (Huruç, 20/5) Kitabı Mukaddes'te bazı peygamberler sarhoş veya zina eden olarak da tasvir edilir. Bir peygamberin de ordu komutanı olan Uryan'ın karısını beğenip, sarhoş edip onunla yattığı iddia edilir. (Tekvin, 19/33) Devamı için 'Hristiyanlık, Papa ve İncil' adlı yazımıza bakılabilir. İslam'a göre tüm peygamberler bu gibi iftiralarla münezzehler. Kur'an, onları en güzel özelliklerle tanıtır ve sâlih, ahlaklı, örnek şahsiyetler olarak bizlere takdim eder. Dolayısıyla oryantalistlere şöyle seslenmek gerekir herhalde: 'Tevrat, İncil ile Kur'an tabii ki farklı olacak!' (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 316) Yahudiler haddi, ahlak sınırlarını aşmışlar; Hristiyanlar ise ruhbanlığı icat etmişlerdir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 322) Cahil bir toplumdan bir insanın çıkıp, Yahudilerin, Hristiyanların ve Mecusilerin ağızlarından işitip ezberlediği şeylerle peygamberlik davasına başladığına ve bunları biraz değiştirerek yine onlara satmaya kalkıştığına inanmak aklın kabul edeceği bir şey değildir! Tam tersini Evangelist Hristiyanlar denemiş, 1999 yılında Kur'an ve K. Mukaddes karışımı 'Gerçek Furkan' adlı bir kitap uydurmuşlar ama tüm çabalarına rağmen bu çalışma birkaç senede akamete uğramıştır. "Bazı ayetlerin, kitabı Mukaddes ile uygunluk arz edip etmemesi, İslam dini aleyhine bir delil teşkil etmez! Eğer uygun iseler, Kur'an'ın önceki ilahi kitapları tasdik ettiğini gösterir, değil ise, Kitab-ı Mukaddes'in tahrif edilmesinden ileri gelmektedir." (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 322)

İç kaynaklar. (Hz. Muhammed'in şahsi ile ilgili kaynaklar)

Oryantalistlere göre Kur'an, Hazreti Muhammed'in sözüdür. Aralarındaki ihtilaf sadece, Kur'an'ı ortaya koyarken Efendimizin 'hangi kaynaklardan yararlandığı' konusundadır! Bu iddia, dolayısıyla Hz. Muhammed'in kişisel veya toplumsal bir takım hedefleri amaçladığı ithamına dayanmaktadır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 323)

Şahsi emellerini gerçekleştirmek için sözlerini ilahi bir kaynağa dayandırdığı iddiası

Peygamberimiz kendi payına düşen savaş ganimetlerin beşte birini gazilere, gelen devlet elçilerine, kölelere, hacılara, fakirlere harcamış (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 325) yani bu beşte bir yine halka iade etmiştir. (Nesai, Fey, 6; İbni Hişam II/492) Bu konu için, 'Peygamberimiz payına düşen ganimeti ne yapardı?' sorusuna verilen cevaba da bakılabilir. Peygamberimiz dünya hayatını önem vermezdi, gelir ve giderlerini harcadığı yerler ise zaten bellidir! Damadı Hz. Ali bir Yahudi'nin yanında sucu olarak çalışmış, kızı Fatıma hizmetçi istediğinde eli boş dönmüştür. (Buhari, Nefakat, 7) Ölüm döşeginde iken Hz. Aişe'nin yanında muhafaza edilen 8-9 altın, Hz. Ali vasıtasıyla fakirlere dağıtılmıştır. (Ahmed, Müsned, VI/104) Dünya malı asla onun düşüncesinde yer almamıştır. Detay için, 'Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir' ve 'Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler' adlı yazılarımıza bakılabilir.

Liderlik tutkusunun vahiy uydurmaya sevk ettiği iddiası

Birçok oryantalist gibi Caetani de, "Muhammed, kendi düşüncelerini vahiy adı altında ortaya koydu." (Leone Caetani, İslam Tarihi, I/368-369) iddiasında bulunur. Ama bunun tam aksine, "Hz. Muhammed 'Ben Lider olacağım' demedi. 'Seni lider yapalım' teklifi müşriklerden geldi ama o bunu reddetti. Hz. Peygamber salt lider gibi davransaydı, 10 yıl kendisine zulmeden, şehrinden ayrılmasına sebep olan, hicret ettiğinde de kendisini rahat bırakmayan Mekkeli müşriklerden intikam alırdı." (Cağfer Karadaş, Kafama takılanlar 2, s. 108, 109)

Ayrıca bu yeni bir iddia değildir. Firavun da Hazreti Musa'ya benzer ithamlarda bulunmuştur: "Yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz, sizin üzerinize üstünlük kurmak istiyor bu adam." (Yunus, 78; Mü'minun, 24) "Hiç kimse İsrail soyunu birleştiren Hz. Musa'yı hırs ile suçlamayı düşünmemiştir. Arabistan'da da durum böyle idi. Birbirleri ile savaşan kabileler vardı. Bunları birleştirmek, bir topluluk haline getirmek gibi bir teşebbüs hırs ile açıklanmaktan uzaktır. (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 90) "Allah'ın hangi kulu insanları, toplumu, milleti doğru yola çağırmaya gayret etmişse ona derhal 'iktidar hırsıyla gözü dönmüştür' damgası vurulmuştur." (A. Hatip, İddialara cevap, s. 327) Peygamberimiz Hendek Savaşı'nda hendek kazmaya bil-fiil iştirak etmiştir. Çetin, zor, uzun Tebük seferinde ordusunun başında önde yürümüştür. Sultanlar gibi kendisine yol açılmasını sevmez (Şevkani, N. Evtar, V/48) ve yabancı milletlerin liderlerini aşırı derecede övdükleri gibi kendisinin yüceltilmesini istemezdi. Hatta buna özellikle karşı çıkardı. (Ebu Davud, edeb, 152) Sahabilerin arkasında namaz bile kıldığı olmuş, bir burukluk hissetmemiştir. (İ. Hişam, Sire, II/653) Bir kerecik olsun bir hizmetçisine kötü davranmamıştır. (Ebu Davud, Edeb, 4) Bedevi bir Arap bir keresinde gömleğinden çekerek mübarek vücudunu incitmiş ve iki deve yükü kadar mal istemiştir. Bu kabalık karşısında bile onu cezalandırmamış ve bedevinin istediğini vermiştir. (Ahmed, Müsned, III/210) Hz. İsa'yı yüceltmeleri gibi kendisini yüceltmemelerini sahabeden istemiş, kendisinin sadece Allah'ın kulu ve elçisi olduğunu belirtmiştir. (Kastalani, el-Mevahibul Ledünniyye, s. 189) Carlyle, 'gelecek hırsı mı? Bütün dünyanın taçları bu insan için ne fark eder? O'nun iştirmek istediği şey yeryüzünde değil, yukarıdaki göklerin sesidir. Bütün dünya taçları, saltanatları, şanları, şerefleri kısa bir zaman sonra ne olacaktır? Hiç!' (Carlyle, s. 23) demektedir. Dostları kadar düşmanları da Peygamber Efendimizin, doğruluğuna şahitlik etmektedirler. Ebu Süfyan, Herakliyyus'un, 'O yalan söylemiş midir?' sorularına 'Hayır!' cevabını vermek zorunda kalmıştır. (Buhari, Bed'ül vahiy, 6; Müslim, Cihat, 74)

Kahin olduğu iddiası

Rodinson, 'Mahomet' adlı eserinde, 'Bir Kahin değildir Muhammed' (Rodinson, s. 82) ifadesini kullanır! Kahin, 'gaipten haber getiren falcı' demektir. Kahinler puthanelerde otururlardı. Her

birisinin kendisini özel bir putu vardı ve ona hizmet ederdi. Kehanet ücreti olarak da büyük paralar alırlardı. Müslüman olduktan sonra birçoğu yaptıkları hileleri bizzat kendileri itiraf etmişlerdir. Müddessir, 'bürünüp sarınan', Müzzemmil 'örtünüp bürünen' anlamlarına gelir. Tor Andrae bunlardan hareketle, 'Pek çok kahin, ilham almak istediklerinde, başlarını örterlerdi, Muhammed'de aynı şeyi yapmıştır' der. (Tor, Mahonet, s. 28) Halbuki hiçbir kaynakta Hz. Peygamberin vahiy geldiğinde özel bir kıyafete büründüğüne dair bir bilgi yoktur! 'Peygamberin bir örtüye sarılması, bir vahiy almak için değil, vahiy esnasında duyduğu heybet, manevi ağırlıktan 'sonra' böyle bir şeye sarılma ihtiyacı duymasından dolayıdır. Yani bu vahiy almadan önce olan bir şey değildir, sonrasında üstünün örtülmesini istemesi şeklinde gerçekleşmiştir. Yani örtünme sebep değil sonuçtur.' (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 332) Müşriklerin önderlerinden Velid bin Muğire bile, 'Hayır, vallahi o kahin değildir. Biz kahinleri görmüşüzdür.' demiştir. (İbni Hişam, I/270) "Yusuf Ziya Yörükân, vahyin gelişini Dr. Dozy'nin isteri, Sprenger'in tasavvuf, L. Caetani'nin kahinlerde olduğu gibi cin ve şeytan işi olduğu iddialarına cevap verir: "Kitab-ı Mukaddes'te, 'Rab, Musa'ya dedi ki: O'na rabbin meleği çalı içinde ateş aleviyle göründü.' (Huruc, bab, 3) İncil'de birçok yerde İsa'nın cinlerle görüşmüştür!" İlk zamanlarda cinlenme iddiasını Mekkeli müşriklerde dillendirmiş ama sonra hepsi bu iddialarının yanlış olduğunu görüp bütün kalpleri ile İslam'ı kabul etmiş ve Hz. Muhammed'i takip etmişlerdir." (A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 55) Bir insan, çok ileri emellerinin kalmadığı 40 yaşından sonra bütün kabilesini, akrabalarını hatta bütün dünyayı karşısına alıp da sonu görünmeyen bir maceraya atılmaz. Hz. Peygamberin hedefleri Allah'ın emir ve iradesine dayandığı için oryantalistler gibi aciz insanlara bu cüretkarane, atakça görünebilir. Fakat davasında güç ve kuvvetini, kainatın yaratıcısından alan Hazreti Muhammed'e, 'Güneşi sağ elime, ayda sol elime verseniz, davamdan yine de vazgeçmem.' sözünü (Siretu İbn Hişam, I/266; İbnu Seyyid'n-nas, Uyunu'l-eser, I/132; İbn Kesir, es-Siretu'n-Nebeviye, I/474; Beyhaki, Delail'u'n-Nübüvve-şamile, II/63; Taberi, II/218-220) söylettiren imanın oryantalistler tarafından idrak edilip, takdir edilmesi elbette beklenemez. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 335)

Şair olduğu iddiası

Mekke'li müşriklerin ileri sürdüğü iddiaların tamamı çağımız oryantalistleri tarafından da aynen tekrar edilmiştir. Değişen tek şey ise gerekçelerdir! "Onlardan evvelkiler de tıpkı onların dediklerini demişlerdi. Kalpleri nasıl da birbirine benziyor." (Bakara, 118) Hz. Ömer anlatıyor: Müslüman olmadan önce Resulullah ile tartışma için bir gün evden çıktım. Hakka suresini okumaya başladı, içimden 'bu bir şairdir' diye düşündüm. Rasulü Allah hemen, 'muhakkak o Kur'an Allah'ın indirdiği bir sözdür. O bir şair sözü değildir.' (Hakka, 40-41) ayetini okudu. O zaman ben, 'bu bir kahindir' diye düşündüm ki, Resulullah, 'O bir kahin sözü de değildir, âlemlerin rabbinden indirilmedir.' (Hakka, 42-43) ayetini okudu. İşte o gün kalbim İslam'a karşı iyice yumuşamıştı. (İbni Kesir, tefsir, ilgili ayetler) Şairler çoğu zaman hayal âleminde dolaşırlar ve duygusal davranırlar. Arap şairler genellikle, aşk, seks, içki, savaş, ırkçılık gibi konuları işlerlerdi. Ayrıca aşırı sözler, yalanlar, iftiralar, alay, övünme gibi şeylere çok meraklıydılar. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 339) "Biz ona şiir öğretmedik. Bu onun için gerekmez de." (Yasin, 69) Zaten Kur'an'daki ilahi özellik Müslümanların yanında oryantalistlerin de (D. Masson. Le Coran, , s. IX; Schuon, mı Anlamak, s. 56) dikkatinden kaçmamıştır.

Hz. Muhammed'in farkında olmaksızın kendi kendisini aldattığı ve gördüklerinin hayal olduğu iddiası

Kur'an O'nun bir takım ruhi tezahürlerinin eseri olamaz mı? O bir mecnun olabilir mi? Vahiy meleği halüsinasyon olabilir mi? Sözleri bilinçaltına itilmiş bir takım arzuların dışa yansıması olabilir mi? Aslında bu ithamlar da yeni değildir. Müşrikler de Peygamberimize mecnun demişlerdir! (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 341) Goldziher, ilahi vahiy inkar eder, Hz. Muhammed'in

anlattıklarının, “Yahudi veya Hristiyan bilgilerinin karışımıdır, bunlar onun ruhumun derinliklerini inmiş ve kalbinin kendisine mal ettiği bir inanç halini almıştır. Sonuçta vahye bir vasıta olduğuna samimi olarak inanır hale gelmiştir.” demektedir. (Golziher, Le Dogme et la Loi de L'Islam, s. 3) Eğer Hz. Muhammed Kur'an'ın kaynağı olsa idi bunu iftiharla kendisine nispet eder, kendisine kutsiyet isnat ederdi. Buna hiçbir engel de yoktu. Halbuki O, Muhammed'ül-Emin idi; Hılfu'l-Fudul'a üye idi. Kâbe hakemliği olayında Hacerü'l-Esved taşını yerine koyan idi. Doğruluğu, güvenilirliği ile çevresinde isim yapmış ve akıl ve hikmeti olan bir zat olarak tanınmıştı. Bunları oryantalist Grimme bile kabul etmektedir. (H. Grimme, Mohammed, I/9) O'nun son derece akıllı ve hikmete uygun görüşleri vardı. Utbe tarafından kendisine sunulan, mal ve hükümdarlık önerisini de, Fussilet suresinin baş tarafını okuyarak reddeden o değil miydi? Böyle bir zat Mecnun olabilir mi? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 348) Müşrikler O'nun bu yeni hal ve tutumuna bir türlü bir anlam veremiyorlardı. Bunun içinde çelişkilere düşerek, aynı anda birbirine zıt ithamlarda bulunuyorlardı. Bu da onların iddialarında samimi olmadıklarının delili idi ki delilik isnadı, Hz. Nuh'a da, Musa'ya da yönetilmişti. (Mü'minin, 25; Şuara, 27)

Ruh hastası olduğu iddiası

Bu iddiaya göre Muhammed arzularına yenilmemiş fakat insanların bozukluğunu düzeltmek için peygamber olduğunu iddia etmiştir. Goldziher, Dermenghem de aynı iddiayı tekrarlar. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 18) Hiçbir kaynak Hz. Muhammed'in ruh ve akıl sağlığı yönünden bir sorunla karşılaştığını bize aktarmamıştır. Yoksa birçok problemi çözen, sorunları halleden, günümüzde hâlâ etkileyiciliğini sürdüren Kur'an'ın, böyle iddia edildiği gibi bir kaynaktan çıkmasına imkan yoktur. Unutmamalıdır ki, psikolojik rahatsızlık ile liderlik bir arada bulunmaz. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 20) “Delilik, cinlenme ne zamandır hikmetin kaynağı, bozukluk ne zamandır iyiliğin anası olmuştur?” (Hasan el-Atr Ziyaüddin, Nübüvvetü Muhammed'in fil Kur'an, s. 216) Putlara tapma köleliğinden kurtulamamış Hristiyanlık borazanları, kendileri gibi puta tapan bir topluluk aramakta, bulamayınca da kural tanımadan Kur'an'a saldırmaktadırlar. (Arif Yıldırım, Kelami Münakaşalara Giriş II, s. 32)

Oryantalistler, vahyin inişi esnasında hazreti peygamberde görülen bir takım tezahürlere bakarak, onu sara veya benzeri sinirsel hastalıklara maruz bulunduğunu ileri sürmüşlerdir. Hz. Muhammed'e gelen vahiy şekilleri çok değişiktir: Sadık rüyalar, kalbine ilham olması, Cebrail'in genç bir insan suretinde gelmesi, çingirak sesi şeklinde, Cebrail'in gerçek şekli ile görülmesi, doğrudan ama arada bir perde/engel olmak şartıyla Allah ile konuşması şeklinde. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 3414) Çok soğuk günlerde bile ter taneleri mübarek alnında inci taneleri gibi parlardı. (Buhari, Betül Vahy, 2; Tirmizi, menakıb, 7) Zeyd bin Sabit'in dizi Hz. Peygamberin dizinin altında bulunuyordu. Zeyd, vahiy gelince peygamberimizin dizinin ağırlığını öyle şiddetli hissetti ki, neredeyse dizileri kırılacak gibi olmuştu. “Vallahi yanımdaki Rasulullah olmasaydı, acıdan çığlıkla haykırırdı, bacağımı çekerdim.” diye olayı aktarmıştı. (Ebu Davud, Cihad, 20; Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, V/190,191; Buhari, Salat, 12; Tirmizi, tefsir, 4,19) Rivayetlerden anlaşıldığına göre vahiy ağır bir işti. Normal bir insan, insanüstü bir mesaj almaktadır! Bu konulardaki rivayetlerin asılsız olması, ihtimalden çok çok uzaktır. Bu rivayetlerin Hz Peygamberi övücü veya yüceltici bir tarafı bulunmadığı gibi, bu kadar çok rivayetin asılsız olduğunu kabul etmek de zordur. Eğer raviler, oryantalistlerin iddia ettikleri gibi peygamberimiz için bir övgü düşünseydiler, meleklerin semavi güzellikleri ile peygamberimize indiğini, nefes alıp verir gibi kolaylık da vahiy aldığını ve vahiy sırasında yüzünün parlak bir nurla parladığı gibi iddialarda bulunurlardı. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 345) Paris Üniversitesinden A. Baire de Boismont, ‘Des Hallucinations’ adıyla yazdığı eserin 551. sayfasında şunları aktarmaktadır: “Tıp Fakültesi öğretim üyelerinden Dr. Rensulen, Muhammed hakkında şu tespiti yapar: “Kendi şahsi çıkarını terk ile tercih edip o kadar

fedakârlıklarıyla bütün bir kavmin din konularında ve ahlakında bu kadar hayret verici bir inkılap meydana getirmiş olan zat, asla mecnun değildir. Bu fikirleri ve putperestliği devirip yerine biricik ve ruhani bir Allah dinini ikame eden bu zat mecnun değildir.”

Sara hastası olduğu iddiası

“Beşerin/insanın beşer sıfatları altında Allah’u Teâlâ’nın hitabına muhatap olması güçtür. Yine bu sıfatlarla meleklerle karşılaşmak da kolay bir şey değildir. Böyle bir irtibat ancak beşeriyetten sıyrılıp, melekut âlemine girmekle mümkün olabilir. İşte Hz. Peygamber’in bu beşeri sıfatlardan sıyrılıp, vahiy alır duruma gelmesi, onda bazı hallerin meydana gelmesine sebep olmuştur. Allah’ın sözünü dinlemek kendisine bir nevi heyecan ve korku verdiğinden Hz. Peygamber’in vahiy esnasında vücudu titrer, yüzünün rengi değişirdi. Vahiy esnasında en soğuk günlerde bile alnı terler, nefes alırken horultuya benzer bir ses çıkarırdı. Peygamberimizin yanında bulunanlar bile vahyin etkisi altında kalırlardı. Bu konuda şu haberler nakledilmektedir: Hz. Aişe (r.a), “Rasulullah’ı soğuğu pek şiddetli bir günde kendisine vahiy nazil olurken gördüm. İşte öyle soğuk bir günde bile, kendisinden o hal geçtiği vakitte şakaklarından şıpır şıpır ter akardı” (Buhari, Bedü’l-Vahy, 1) Hz. Peygamber (sav)’de meydana gelen bu tür değişik halleri gören Kureyşliler, bazen O’na kahin (Hâkka, 41-43) bazen sihirbaz, bazen de şair ve mecnun (Saffat, 36) demişlerdi. O’nda görülen bu halleri birçok Avrupalı müsteşrik sara illeti zannetmişlerdi. Bütün bu iddialar, olayın manevi cephesini anlayamamalarından ileri gelmektedir. Bu iddianın geçersizliği aslında gayet net bir şekilde açıktır. Saralı, nöbetten sonra bütün uzuvlarında şiddetli bir ağrı ve bitkinlik hisseder. Durumundan dolayı üzülür. Peygamberimize vahiy esnasında arız olan hal saradan dolayı olsaydı buna üzülür, geçmesi halinde ise sevinirdi. Fakat durum bunun aksidir. Nitekim vahyin kesildiği fetret döneminde, şevkle vahiy meleğini aramıştır. Ayrıca vahiy, her zaman kendinden geçme, hırıltı gibi değişiklikleri ortaya çıkarmıyordu. Bazen melek, insan suretinde geliyordu. Rasulullah onun Cibril olduğunu bildiği halde normal hali devam ediyordu. Yine tıbben sabittir ki, saralı, nöbet sırasında idrak ve düşünme kabiliyetini tamamen kaybeder, etrafında olup bitenin farkına varmaz, kendisine ne olduğunu bilmez, şuuru durur. Halbuki Hz. Peygamber (sav) vahyinden sonra insanlara hukukun, ahlakın, ibadetin, edebi ifadenin, öğütlerin en mükemmellerini ihtiva eden Kur’an ayetlerini tebliğ ediyordu. Bir benzerini getirmekten bütün insanları aciz bırakan bir kelim, hiç saralının eseri olabilir mi? Üstelik bu dünyadan yüz binlerce saralı insan gelip geçmiştir. Fakat bunlar içinde böylesine bir din getiren, makul esaslar ve sözler söyleyen, bir muvazene örneği olan şahsiyete rastlanmamıştır.” (Mehmet Soysaldı, İlkadım Dergisi, Aralık 2005, sayı: 209, s. 38)

“Oysa mantık açısından değerlendirdiğimizde; bazen Hz. Peygamber’in verdiği hükümler Yüce Allah tarafından onaylanmayarak değişikliğe maruz kalmıştır. Nitekim Bedir’de Resulullah esirlerin fidye karşılığı serbest bırakılması taraftarıydı, ancak “Eğer Allah’ın daha önce verilmiş bir hükmü olmasaydı, aldığımız şey (fidye) den dolayı size büyük bir azap dokunurdu” (Enfal, 68) ayeti nazil olmuş ve bu hükmün doğru olmadığı beyan edilmiştir. Kur’an-ı Kerim’in değişik ayetlerinde de Resulullah’ı uyaran bölümler bulunmaktadır. (Örneğin: Tevbe, 9/4, 113; Tahrim, 66/1; Abese, 80/1. Bu konuda ‘Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler’ adlı yazımızı da tavsiye ederiz.) Eğer gerçekten oryantalistlerin iddia ettikleri gibi Kur’an’ın yazarı Hz. Muhammed (sav) olsaydı, söz konusu ayetleri Kur’an’a almayabilirdi.” (Alper Ahmedov, Yüksek lisans tezi, Osmanlı sonrası Bulgaristan’da Kur’an çalışmaları, s. 121)

“Bizanslı Rahip Theophanes Confessor’dan, Spenger, Muir, Weil, Jeffery, Germani’viç’e dek hepsi Hz. Muhammed, "Saralı, psikopat, epilepsi" derken, Kur’an’ı farklı yönlerden eleştirse de M. Rodinson bu konuda bu tür ithamları eleştirir ve: "Bilim ilerledi ve bu ilerleyiş, Peygamberin sahtekâr olduğunu ileri süren bu tür güdük açıklamaların hakkından geldi.” (Rodinson, Hz. Muhammed, s. 87; Ayrıca, R. Arnaldez, Peygamberin tasviri, s.76-78) der. J. von Hammer de, "İğrenç sara nöbeti masallarını" eleştirmiştir. (Hammer, Der Islam, s. 1-90) Meşhur Fransız filozofu

Barthelemy Saint-Hilaire, bu iddiaları ‘kabul edilemez’ bulup eserinde bu ithamları reddeder. (Das Leben und die Lehre des Mahommed, I/267) Bartold, Avrupalı oryantalistler arasında o zamana kadar yaygın olan “sara hastası” iddialarının doğru olmadığını, çünkü öyle hastaların hallerinin onda görülmediğini ve öğretilerinin sağlıklı olduğunu söyler. (Vasilij Viladimiroviç Bartold, İslam, s. 17) Lord John Davenport, "Sara nöbetine uğradığına dair tekrarlanan söylentiler, Yunanlıların bir uydurmasıdır." (Lord John Davenport, Hz. Muhammed ve Kur'an-ı Kerim, s. 12; Prof. A. Demircan, Oryantalistlerin siyere yaklaşımı, s. 223, 242) ve "Muhammed'in sara nöbetlerine tutulduğuna dair olan söylentiler, Yahudilerin alçakça uydurmalarıdır." (Mehmet Ali Derman, Çürütme (reddiye), s. 48, 73) derken, M. G. Watt “Epilepsi iddiası sağduyudan yoksundur, sadece cehalet ve ön yargıya dayalıdır. (Watt, Muhammed Mekke’de, s. 95; Mahommed et le Coran, III/99) demektedir, İslam düşmanı Leone Caetani bile, “Muhammed’in saralı olmadığı sabittir. (Caetani, İslam tarihi, s. 255) itirafında bulunmaktadır. Emily Dermenghem, “Babinski, bu iddianın yanlış olduğunu ortaya koymuştur.” (Dermenghem, Hz. Muhammed ve Risaleti, s.16) derken, kendi de bu iddia için, “saralı halini iddia etmek gülünçtür.” (Dermenghem, Hz. Muhammed ve Risaleti, s. 291) değerlendirmesini yapmaktadır. Alfrede Guillaume bu iddiayı şiddetle reddeder! Bunu yaparken, Hz. Peygamberin sahip olduğu üstün akıl, akli ve ruhi dengelik, siyasi ufuk genişliği ve davasındaki kararlılığı temeline dayanır. Dini tecrübenin psikolojik tezahürleri üzerinde yapılan araştırmaların bu ithamı kesinlikle çürüttüğünü söyler. (Guillaume, İslam, s. 25) R. V. C. Bodley bu konuda, “Kur’an’ın her kelimesi, vahiyler nazil olduktan sonra tamamıyla berrak bir zihin ve düşünce ile dikte ettirilmiş, yazılmıştır. Bir saralının sara nöbetinden zihni açık ve berrak düşüncelerle dolu olarak katıyen çıkmadığını her tıp mensubu teyit edecektir. Sara bugüne kadar hiç kimseyi bir peygamber veya bir kanun koyucu yapmadığı gibi, kimseyi de iktidara yükseltip mevki sahibi yapmamıştır. Bilhassa o zamanlarda böyle bir hal, ona sahip olanı, yarı çılgın veya düpedüz çılgın olarak gösterirdi. Eğer hakikat, akli başında ve salim düşünce sahibi bir tek insan varsa, o da Hz. Muhammed idi.” (Bodley, the Messenger, The Life of muhammed, s. 64) derken, Margoliouth epilepsi iddiasını yalanlamakta (D. S. Margoliouth, Muhammed, s. 46) ve Hirschfeld, "İslamiyet’i Muhammed’in yaşadığı iddia edilen histeri, halüsinasyon gibi şeylere bağlamak mümkün değildir." demektedir. (The Composition and Exegesis of the Qoran, s. 20) Yani “Birçok oryantalist de bu görüşü reddetmektedir. Başpiskopos Tor Andrae, ünlü tarihçi Caesar Farah, Marksist oryantalist Maxime Rodinson, Hristiyan İslam tarihçisi Montgomery Watt gibi.” (Watt, Muhammad: Prophet and Statesman, Oxford University Press. s. 19) “Saralı bir hasta ağrı ve bitkinlikler nedeniyle üzüntü nöbetleri geçirir, sara nöbeti sırasında saçmalar, hiçbir sara hastası bir din ve Kur’an gibi bir eser ortaya çıkaramamıştır.” (Selahattin Sönmezsoy, Kur’an ve Oryantalistler, s. 149) Orhan Hançerlioğlu’nun, ‘Ruhbilim sözlüğü’nde “Sara, yere düşme, çırpınma ve ağız köpürmesi ile beliren bir sinir hastalığıdır. Zihinde bir zedelenme ya da ur sonucudur. Büyük nöbet bir buçuk dakika kadar süren kasılma ile olur, sonra hasta yere düşer, bilincini yitirir, vücudundaki tüm kaslar kasılır, yüzü morarır, dilini ısırır, kol ve bacaklar ritmik bir biçimde kasılıp gevşemesi bunu izler. İdrarını kaçıır. Saralı kişilik, çekingen, ürkek ve insanlardan kaçan bir ruh yapısına sahiptir.” (Hançerlioğlu, s. 323) şeklinde sara hastalığını tarif edilir. “Hz. Muhammed de düşme, çırpınma, ağız köpürmesi görülmemiştir. Tarih, soyundan saralı birini de kaydetmemiştir. Dilini ısırması, kol bacaklarında kasılmalar/gevşemeler, çılgılık atmak, yere düşmek ve benzeri hiçbir sara hastalığı özelliği onda görülmemiştir. İnsanlar tarafından sevilmemek, ürkeklik, çekingenlik gibi bir özellik de asla onun için ileri sürülemez. Sarsılmaz bir azim ve kararlılık onda vardı. Engin bir cesarete sahipti. Ticaret yapmış, aile kurmuş, devlet yönetmiş, kumandanlık, imamlık yapmıştır. Tüm bu kimlikleri ile hep hayatın içinde bulunmuş, hep önder ve rehber olmuştur. Vahiy hali geçer geçmez, vahyin inişine sebep olan problemlere cevap verir, Arap edebiyatının görebildiği en üstün bir edebi ifade ile vahyi halka duyururdu. Eğer vahyin tezahürleri, sara hastalığının göstergelerinden olsaydı bizzat sahabelerin tepkisi hemen kendisine koşmak, onu kurtarmak şeklinde olacaktı. Fakat hiçbir zaman bu böyle olmamıştır. Eğer böyle bir hastalığı bulunsaydı, ayakta iken, bir değneğe dayanırken, otururken veya bir hayvan üzerinde iken ansızın gelen vahiy onu yere düşürüldü ama asla böyle bir şey

de olmamıştır. Sara hastası olsaydı, Hira mağarasında tek başına nasıl gecelerce kalabiliyordu? Öyle ya orası taş ve kayalıktı. Tarih onu, peygamberlikten önce de anormal yaşayış, garip davranışlar gösteren biri olarak kaydetmemektedir. Mekke müşrikler de kendisini sara hastası olmakla itham etmemişlerdir. Bunu ancak, onu hiç görmeyen, yüzlerce yıl sonra Bizans Hristiyanları fark edebilmiştir! Sözlerinden ilim, şefkat, muhabbet akan, en mükemmel bir insanlık örneği olan Hz. Muhammed'i bir saralı karakter olarak ileri sürmek bir hezeyandır! (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 349-351)

“Bir akıl hastasının ifadesi olarak bunları söylemek mantıklı bir açıklama değildir. Şizofreni hastaları sosyal ilişkilerinde zayıftır, halbuki ‘Hazreti Muhammed her alanda sıfır noktasından başlamış olmasına rağmen’ daha yaşarken büyük bir başarıya imza atmıştır. Şizofrenlerin en yakınlarından başlayarak çevresindekilerin büyük bir kısmı, akli rahatsızlıkları fark ederler. Şizofrenlerin hijyen kurallarını da gözetmediği bilinmektedir. Epilepsi hastalarında hafıza sorunu gözüktür, konuşma ve kelime bulma konusunda da sorunlar yaşarlar.” (Caner Taslaman, Neden Müslümanım? s. 184, 185, 187) “Zihinsel bozukluklar yaşayan bir insanın sara nöbeti geçirirken gayri-ihiyari sarf ettiği sözlerden anlamlı, hikmetli, 1400 küsur yıl boyunca milyarlarca insanı etrafında toplayan bir kitap olan Kur'an'ın oluşturduğunu iddia etmek elbette aklın sınırlarını ciddi anlamda zorlamanın ve gülünç bir duruma düşmenin ötesinde bir önem taşımayacağı açıktır. Nasıl oluyor da saralı bir hasta, çok kısa bir zamanda tüm Arabistan'ı hükümrânlığı altına alıp yönetebilmiştir?” (Naif Yaşar, Oryantalistlere göre Kur'an'ın kaynağı ve metinleşmesi, s. 115)

Histeri ve Nevrasteniye yakalandığı iddiası

Dozy sara hastalığı iddiasını reddeder ama Hz. Muhammed'in hastalığının, histeri krizi olduğunu ileri sürer. (Kelami Münakaşalara Giriş II, Arif Yıldırım, s. 14) Ferid Kam da, ‘Hz. Musa'da Tur dağında baygınlık geçirmişti, o da mı saralıydı?’ diye haklı olarak sorar. (F. Kam, Dini, Felsefi Sohbetler, s.55) Aslında ortada bir hastalık vardır ama bu Hz. Muhammed'de değil oryantalistlerde bulunmaktadır ve bu hastalığın adı da İslam düşmanlığıdır! N. Smart konuya objektif yaklaşır ve bu ithamların ‘duygusallıktan kaynaklandığını’ ileri sürer. (Ekrem Sarıçioğlu, Batı dinler tarihinde İslam, s.221) Maxime Rodinson ise Hz. Muhammed'in saralı olduğu iddiasını tamamen reddeder. (R. Arnaldez, Peygamberin tasviri, s.76-78)

Rudi Pret'in, “Kaleme aldığı siyer kitabı birçok açıdan hayal kırıklığına uğrattırıcıdır. Eserinde ilmi inceleme şartları gözetlenmemiştir” (Paret, Dirasetu'l-İslamiyye ve'l-Arabiyye fil-camiatul-Almaniyye, s. 22) dediği Sprenger ise ‘Muhammed histerik bir adamdı’ demektedir. Bu konuda Nevrasteni ve histerinin ne olduğunu Ruhbilim sözlüğünden öğrenelim: “Nevrasteni, bedensel ve ruhsal güçsüzlük hastalığıdır. Unutkanlıkla başlar, baş ağrısı gözüktür, sıkıntı, keyifsizlik, durgunluk ve hastalık hastalığı eğilimleri belirtilerindendir.” (Hançerlioğlu, s. 258) Histeri ise, “histeri nöbetleri ile kendini gösterir, hasta birden bire çılgın atarak veya ağlayarak kendini yerlere atar. Bedende çarpınmalar baş gösterir. Hasta, nöbetten ağlama veya gülme kriziyle açılır. Kıpırdadıkça bağırır, bulantı ve kusmalar gözüktür. Hasta birçok korku hisseder, görme bozukluğu yaşar. Histerikler gösterişçi ve yalana eğilimlidirler.” (Hançerlioğlu, s. 260) Histeri şiddetliyse genellikle delilik ile sonuçlanır. Bazen histeri ve sara birlikte olabilir. (New Medical Dictionary, Hysteria) “Bu belirtilerin hiçbirinin Hz. Muhammed'in hayatı ile uzaktan yakından alakası yoktur. O, son derece dengeli bir hayat yaşamıştır. Hayatı boyunca sağlığı tam olarak yerindedir, karşılaştığı türlü türlü sıkıntılara rağmen herhangi bir hastalık çektiğini de göremiyoruz. Hafızası da dillere destan idi, görme bozukluğundan da şikayeti yoktu. Onun hayatında tek bir fobi, korku gösterilemez! Sürekli olarak kendisine musallat olan ve hayatını normal düzeni içerisinde yaşamasına ve diğer insanlarla sağlıklı ilişkiler kurmasına engel olan tek bir fikir gösterilemez. Bu sinirsel hastalıklara maruz kalsaydı, doğal tepkisi bir çare aramak şeklinde olurdu. Yirmi üç senede, Resulullah sayısız eziyetlere, komplolara ve değişik inanç sahiplerinin savaş ve

mücadelelerine hedef olmuştur: Hahamlar, papazlar, keşişler, komutanlar, servet sahibi tüccarlar, kabile reisleri ve hükümdarlar önce kendisine savaş açmış ama sonra da ona iman etmişlerdir. Dostları, ashabı her durumda kendisini gören, hiçbir sırrı kendilerine gizli kalmayan insanlardı. Onlar kör müydüler, onun hasta olduğunu fark etmediler mi?” (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 355, 357) Jules Barthelemy-Saint Hilaire tarafından yazılan 'Muhammed ve Kur'an' adlı kitabın 99-101. sayfalarında bu konuda özetle şöyle denmektedir: “Muhammed'in bu garip hali, sırf fizyolojik ve hastalık sebepleri ile açıklanmak istendi. Güya çocukluktan beri maruz bulunduğu sara nöbetlerinden bahsedildi. Muhammed'in histerik olduğuna inanan Sprenger onu Sudenberg ile kıyaslar. Fakat Sudenberg hiçbir şey tesis etmemiş garip bir insan idi. Onda dine benzeyen bir şey yoktur. 'Ben Muhammed'in histeri veya sara olmadığını itiraf ederim.' Şüphesiz O'nda başka bir şey vardı. O ne yalancısıdır, ne de bilinç bozukluğu olan birisidir.”

Hallucination iddiası

Halüsinasyon, gerçekte bulunmayanı algılama hastalığıdır. Algı hastalığı üçe ayrılır: Var olanın yanlış algılaması (illusion). Paranoyaklık. Alkolden kaynaklı çıldırmaların görüldüğü ve seslerin küfür gibi algılandığı, nesnelerin yılan gibi görüldüğü hastalık yani hallucinose. Hallucinationda ortada bir şey yoktur. Aslı olmayan şeyleri görme, duyma, hissetme hastalığıdır. Özellikle alkol çıldırırlarında baş gösterir. Afyon veya esrar kullanımında hasta bazı sesler duyar. Uzun süreli esrar kullanımında koku kaybı da gözükür. Özellikle alkol ve kokainmanlarda dokunma hallucinationlarına rastlanır. Deride yanma, acı hissedilir. (Hançerlioğlu, s. 322-323) İddiaya cevaba gelirsek; “Birincisi: Bir hastalığın teşhisi muayene edilmesine bağlıdır. Tahlil yapılır, incelemeler, kontroller ve takipler sonunda teşhis konur. Kulaktan dolma bilgilerle, hastalık teşhisi koymaya kalkışmak gerçekçi olmaz. Hele 14 asır önceki birçok bilgiyi tahrif edip bozarak bir teşhiste bulunma gayretine girişmek, bilimin ve tıbbın kurallarına aykırıdır. İkincisi: Birbirleriyle sürekli savaşan Arapları, önce birbirine kardeş yapıp, putperestliği ve çirkin adetleri ortadan kaldıran, birçok savaşlara kumandanlık eden, din ve dünya işleri ile ilgili kurallar koyan, barbarlığı medeniyete dönüştüren, insanlara kıyamet gününe kadar bir yol haritası çizen birisi hasta ve vehimli bir insan olamaz. Üçüncüsü: 'Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirseydik, o dağı paramparça olmuş görürdün.' (Haşr, 21-22) ve 'Biz senin üzerine ağır olan sözü, Kur'an'ı indireceğiz.' (Müzemmil, 5) ayetlerinin işaret ettiği gibi, vahiy almak ve tebliğ etmek zor bir görevdir! Dördüncüsü: Vefat hastalığından başka bir hastalık geçilmediği tarih kitaplarında var olan, alkol-uyuşturucu kullanmak şöyle dursun, Hz. Muhammed'in bunları yasakladığı da herkesçe bilinen böyle birini bunlarla alakalı hasta ilan etmek mantıkla bağdaşmaz. Ünlü İslam düşmanı Renan bile itiraf etmek zorunda kalmıştır ki, “Hiç kimse onun kadar sağlam bir kafa ve düşünce yapısına sahip olmamıştır.” (E. Renan, Mahomet et les origines de L'Islamisme, s. 1080) Beşinci: Hallucination, gerçekte bulunmayanı görme hastalığıdır. Peygamberimiz Cebrail'de dahil birçok meleği görmüştür. Bütün peygamberler de aynı gerçeği dile getirmiştir. Böyle bir hastalık iddiası o insanların peygamberleri içinde söz konusu olmuyor da, neden dost ve düşmanın ittifakıyla son derece zeki (fetanet), dürüst (emin) ve sağlıklı olan Hz. Muhammed için söz konusu oluyor? Bunu dini taassuptan başka bir şey ile izah etmek mümkün değildir. Altıncısı: Hz. Peygamber kendisine ilk vahiy geldiğinde, görüp duyduğunu hemen doğrulamamıştır. Aksine gördüğünün vehim olabileceğini düşünmüş, araştırmış ve zamanla kesin kanaate ulaşmıştır. Yedincisi: Peygamberimizin istediği halde vahiy gelmediği durumlar pek çoktur. Peygamberimizin kendi içtihiyatiyle fetva verip, daha sonra söylediğinden farklı bir çözümle vahiy geldiğine de şahit oluyoruz. Bu da kesin olarak ifade ediyor ki, Hazreti Muhammed bu görevine, farkında olmaksızın da olsa bir katkıda bulunmamıştır! Kur'an, hazreti Peygamber herhangi bir konu üzerinde yoğunlaştığı sırada inmiyor, çoğu zaman beklenmedik bir biçimde, Hz. Peygamberin karşısına çıkan değişik problemleri ele almak, çözüme kavuşturmak amacıyla iniyordu. Sekizincisi: Vahiy tek bir biçimde inmemiştir. Bu da

birçok hastalık iddiasını boşa çıkarmaktadır. Dokuzuncusu: Zeyd bin Sabit'in vahiy esnasında dizilerinin ağırlığını hissetmesi, deve üzerinde iken inen vahyin devenin çökmesine sebep olması, sahabenin vahiy esnasında arı vızıltısına benzeyen ses duyması, tüm bunlar vehim, hayal değildir. Aksine bir realite, başka insanlar tarafından da hissedilen gerçeklerdir. Onuncusu: Kur'an'da birçok gaybi haber, bilimsel tespitler vardır. Bunları hallucination ile izah etmek mümkün değildir. On birincisi: Hallucination; tek ilah inancı, hayatın bir amacı olduğu fikri, insanın mesuliyeti prensiplerini içeren bir dini açıklamaya yeterli olabilir mi? On ikincisi: Acaba bütün Arap Yarımadası'nda hallucinationa bir tek Hazreti Muhammed mi yakalandı ki, bu Araplara çok yeni ve orijinal olarak geldi de ona inanıp iman ettiler? Bu hastalığa tutulan başka hiç kimse böyle bir sistem kuramadı. Bunu yalnızca Muhammed mi başardı? On üçüncüsü: Müşriklerin iddiaları birbirini yalanlayan, çürüten, çok farklı iddialardan oluşur. Ona, 'sihirbaz, şair, mecnun' dediler, ne bir ithamda karar kılabilirler, ne dediklerinden birisini ispat edebildiler. Sonunda tüm bu ithamlardan dönüp, Müslüman oldular. Böylece kendi kendilerini de yalanlamış oldular!" (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 359-364)

Benzer durumda olan oryantalistler de vardıkları sonuçlarla birbirlerini yalanlamakta, iddialarında çelişkiye düşmekte ve hiçbir konuda tek bir görüş etrafında birleşememektedirler! Bu da onlardaki önyargıyı ve bilimsellikten uzak olduklarını göstermektedir!

Bilinçaltındaki arzularının dışa yansıdığı iddiası

Oryantalistler vahiy kaynağı olarak gizli arzulardan ve şuur altındaki isteklerden söz ederler. Onlara göre Kur'an, gizli arzularını tatmin ve ruhen büyük sıkıntı çektiği bu ağırlıkları hafifletmek üzere kasıtsız ve şuursuz bir biçimde Hz. Muhammed'den kaynaklanmıştır. Halbuki vahiy çoğu zaman, Hazreti peygamberin arzularına açık ve hiçbir taviz ve hafifletme göstermeden güçlü bir biçimde karşı koymuştur: Amcası Ebu Talib'i seviyordu, onun Müslüman olarak can vermesini çok temenni ediyordu. Öyle olduğu halde, neden amcasının kelime-i şahadet getirdiğini belirten bir vahiy vehmetmedi? Aksine vahiy, Allah'tan bağışlama bile dilemesine izin vermemiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 365) Zeynep Binti Caş ile evliliği konusunda ayet "Sen insanlardan korkuyorsun. Oysa Allah kendisinden korkulmaya daha layıktır." (Ahzap, 37) şeklinde inmiştir. Hz. Ayşe, 'Eğer Hz. Peygamber vahiyden bir şey gizlemiş olsaydı, bunu gizlerdi.' demiştir. (Buhari, Tevhid, 22; Müslim, İman, 288) Bu ayeti neden açıklamıştır? Hz. Hamza şehit edilmişti Uhud Savaşı'nda. Ciğerleri dişlenmiş, burnu, kulakları kesilmişti. Ebu Süfyan, cansız yerde yatan Hazreti Hamza'nın vücuduna mızrağı ile vurmuş, 'Tat bakalım akrabalarına isyan etmenin cezasın!' demişti. Öfke, üzüntü ve hasreti doruğa yükselen Hz. Peygamber, 'Allah Kureys'e karşı kendisine bir yerde zafer nasip ederse, onlardan 30 adamı aynı şekilde 'müsle' yapacağına.' yemin etmişti. Müslümanlar da ant içmişti. Ama nasıl vahiy indi? 'Ceza verilecekse yapılanın misliyle ceza verilmesini, bununla birlikte sabır ettikleri takdirde bunun kendileri için daha hayırlı olacağını' belirten ayet iner. (Nahl, 126- 12) Hz. Peygamber de sabrı tercih ederek savaşta öldürülenlerin organların kesilmesine izin vermemiştir. (İbni Hişam, II/96) Bu çirkin işi gerçekleştiren Hint ve Ebu Süfyan daha sonra ele geçirilmiş ama bunların öldürülmesi gibi bir olay gerçekleşmemiş, af dilekleri kabul edilmiştir. Vahşi, Müslüman olmuş ve peygamberimiz de Müslümanlığını kabul etmişti, sadece fazla gözüne görünmemesini istemişti. (İbni Hişam, II/72) Görüldüğü gibi aradan geçen onca yıla rağmen Hazreti Hamza'nın hatırası ve ölüm acısı Peygamberimizin ruhunda bütün tazeliği ile duruyordu ama gelen ayet gereği af tercihinin kullanılmıştı. Bu mudur bilinçaltındaki arzuların tefsiri? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 367) Peygamberimiz, Allah'ın, annesi için bağışlanma dilemesine müsaade etmediğini de belirtmiştir. Peygamberimiz, en azından konuşmayıp, gizlenmesinde bir sakınca olmayan bu gibi özel durumları bile doğru olarak ifade etmiş, herkese açıklamıştır. Bu bile onun peygamberliğinin doğruluğuna delil teşkil etmez mi? (Şevkani, Neylül-Evtar, IV/109) Vahiy, Hz.

Muhammed'in gizli arzularını bir yansıması olsaydı, annesinin ahiret hayatında güllük gülistanlık akıbetini canlandıran bir tablo ortaya koyamaz mıydı? "Sırf 'Rabbimiz Allah'tır' dedikleri için haksız yere yurtlarından" çıkarıldıkları gün el konulan ev ve barklarını müşriklerden geri almalarına ilişkin bir vahiy neden inmemiştir? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 368) Oğlu İbrahim vefat ettiği gün neden bütün kainatın da bu üzüntüye ortak olduğuna dair bir ayet inmemiştir? Oysa O gün güneş de tutulmuş, herkes İbrahim öldüğü için bu olayın olduğuna inanmıştı. Ama Peygamberimizin cevabı ne olmuştu? "Güneşin ve ayın, hiç kimsenin ne doğumu ve de ölümünden dolayı tutulmayacağını." (Buhari, Küsuf, 1; Müslim, Küsuf, 6; Ebu Davud, istisaka, 3; Nesai, Küsuf, 6; İbni Mace, ikame 152; Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özür Diliyorum, s. 33) ilan etmek! Bununla da bitmiyor, aksine birçok ayet (Nur, 6-9; Mücadele 1; Enfal 67; Tevbe, 80; Hakka, 44; İsra, 74) Peygamber'in yaptığı bazı davranışların yanlış olduğunu ifade etmiştir. Materyalist bir dünya görüşüne sahip olan Rodinson bile onun huzurlu, dengeli, güvenli ve çevresindeki insanların takdirini kazanmış biri olduğunu itiraf etmekte ve onu ruhi ve sinirsel hastalıklarla itham edenlerin görüşünü reddetmektedir. (Mahomet, s. 49-53)

Eksik bir mistik makamın ürünü olduğu iddiası

Maxime Rodinson'a göre ise Hz. Muhammed zahidine birtakım eğitime sahipti. Her türlü zevkleri reddeden ve uzun uzun namaz ve ibadetler yolunu tutan bu hayat sebebiyle, duyulan sesler eşliğinde kendisine keşif görünmeye başlar. Muhammed bir mistiğin oluşmasına tam elverişli bir mizaca sahipti. -Başka oryantalistler de onu tam aksine, şehvetperest olarak ilan etmektedir!- Halbuki mistikler, teopatik hal durumuna geçince tanrı ile kendisini bir hisseder. Rodinson, Muhammed'in bu hale hiç geçmediğini de itiraf etmektedir. "O, Tanrı'dan daima ayrı görecektir kendini." (Rodinson, Mahomet, s. 105) Kendisi Marksist olup hiçbir ruhi ve manevi güce inanmayan Rodinson'un, tamamen manevi, ruhi ve ilahi hakikatler üzerine bina edilebilecek böyle bir tespiti nasıl vardığını insan merak etmiyor değil?! Hz. Muhammed ile aynı şartlara sahip yüz binlerce insan hayat sahnesine ayak basmış ve ömür müddetini tamamladıktan sonra bu dünyadan çekilmiştir. Acaba neden onlardan biri Kur'an gibi bir eser ortaya okuyamamış, İslam gibi bir sistem tesis edememiştir? Ayrıca Rodinson'un iddiasının aksine, İslam mutasavvıfları Hz. Muhammed'i örnek almışlardı. Ruhbanlık ise İslamiyet'te reddedilmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 375-376)

193

Hira Mağarasında Gördüklerinin bazı olaylar karşısında duyduğu şiddetli üzüntü, korku sonucu meydana geldiği iddiası

Oryantalist Bouquet, Hz. Muhammed'in Hira Mağarasında gördüğünün hayalden ibaret olduğunu iddia eder. Bunu da iki erkek çocuğunun ölümünden dolayı duyduğu şiddetli üzüntüye bağlar. (Comparative Religion, s. 266) Ledit ise, bunu oğlunun ölümüne, hanımının yaşlılığına, dağ başında içinde bulunduğu yalnızlığa ve cinlerden olan korkusuna dayandırır. (J. Charles Ledit, Mahomet, s. 110) Rodinson ise, Hz. Muhammed'in zenginlerden intikam almak istediğini de iddia eder. (Rodinson, s. 78, 109) Hz. Muhammed, 'yaşlı olan' Hz. Hatice vefat ettikten sonra bile Hz. Ayşe'ye, 'Allah'ın kendisine Hazreti Hatice'den daha hayırlı bir eş vermediğine yemin ederek ve hiçbir hanımın kendisiyle yarışamayacağı faziletlerini' sayarak onun büyüklüğünü yıllar sonra bile unutmadığını göstermiştir. (Buhari, nikah, 108; Müslim, fedail sahabe, 74; Tirmizi, Birr, 70; İbni Mace, nikah, 56; Ahmet, Müsned, VI/115) Peygamberimiz güçlenip, düşmanlarına boyun eğdirdiğinde, aşağılık kompleksi taşıyan küçük ruhlu insanlar gibi, zenginlerin mallarını ellerinden almamıştır. O, zengin ile fakiri eşit tutmuştur, yeter ki iman etsinler. Irving, "Ne gibi bir şerefın arkasından koşabilirdi ki? Üstün aklı ve nezihliği ile kavmi arasında sosyal yeri zaten yüksekti. Üstelik ünlü Kureyş kabilelerinin en asil koluna mensuptu. Mekke'de Kâbe hizmetçiliği ve reislik ailesinin elinde bulunuyordu." (W. Irving, Mahomet and His Successors, s. 195) derken bu tür iddiaları da yalanlamaktadır. Peygamberimiz kız ve erkek çocuk ayrımı da yapmamıştır. Peygamberimizin

erkek çocuğu vefat edince, Mekkeli müşrikler kendisiyle alay etmişlerdir ama bu Hz. Muhammed'in yeni bir din getirmesinden 'sonra' olmuştur. Risalet'ten önce Mekkeli müşrikler zaten kendisine saygı gösteriliyorlardı. Yani Peygamber olmadan önce alaylara muhatap olmamış, peygamberliğinden sonra bu yeni getirdiği din sebebi ile eleştirilmiş, bu arada çocuklarının vefatından dolayı da alaya alınmıştır. Ayrıca uzletten, cinlerden korkan birisi, neden her sene peş peşe, hem de gecelerce, bu yalnızlığı tercih etsin?! 23 sene boyunca büyük çoğunlukla arkadaşların arasında ve gündüzün ortasında vahiy olayı gerçekleşir. Ortada ne ifritlerin korkusu ve ne de gecenin uykusuzluk krizleri söz konusudur. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 379-380)

Kur'an muhtevasının, içeriğinin kaynağına delaleti

İhmal edilmemesi gereken bir konu da, Kur'an'ın içeriğine bakarak kaynağına işaret eden deliller bulunulabileceğidir. Söz, söyleyenin aynasıdır. Kişinin söz ve yazılarında onun tabiatı açıkça ortaya çıkar. Kur'an okuyucusunun ilk anda fark edeceği, açık bir ilahi heybet, azamet ve sayfalarda konuşan, emreden, yasaklayan, teşvik eden, tesellide bulunan ve yol gösteren yüce bir zatın varlığıdır. Ayrıca onda geçmiş, gelecekle ilgili gaybi haberler bulunmaktadır. Bir takım bilimsel gerçekler de Kur'an'da yer almaktadır. Kur'an'da ilahi bir otorite ve azamet açıkça göze çarpmaktadır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 383) Bir insanın -haşa- 23 sene gibi uzun bir zaman, hatta aradan geçen 1400 küsur sene boyunca Allah adına konuşması, buna milyarlarca insanı inandırması mümkün müdür? Allah'ın sanatı ne kadar mükemmel, güzel, üstünse Allah'ın keliması da insanların kelimasından o derece daha üstün, harikadır. Çünkü kelam/söz, kuvvet ve üstünlüğünü mütekellimden/konuşanından alır. Kur'an'ın satırları arasında uluhiyetin kibriya ve azametinin güneş gibi parıldadığı görülmektedir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, Örnekler; s. 384-386; Hud, 44; Fussilat, 11; Yasin, 82; Bakara, 34; Kaf, 6-11; Meryem, 68-72; Taha, 13-16; Mü'minun, 64-67; İsra, 71-75; En'am, 94; Nahl, 45-50 vd.) Ayetlerde açıkça ilahi soluk hissedilir. Yalancı sahtekarların, düşmanları karşısında gönüllerini teselli edecek birisine ihtiyaç olduğunu itiraf etmeleri mümkün değildir, zira bu bir zaaftır. Kur'an bununla doludur! İsra, 71-75; Furkan, 32 vd. Hz. Muhammed çok önceden tedbirini alıp Kur'an'a bir ayet yerleştirerek, dilediğini yapmada serbest bırakıldığını ileri sürebilirdi. Kur'an ne diyor? 'Sakın şüphe edenlerden olma.' (Bakara, 147) Hz. Muhammed kendisine inen vahiyden şüphelenmekten, kendi kendisini sakındırmayı düşünmesi mümkün müdür? (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 387-388) Sahtekar bir insanın en son başvuracağı, bir itiraftır! İnsanın yazdıklarının da beşeri bir karakter vardır. Peygamberimize zulüm yapıldı, öldürülmesi planlandı, büyük yalnızlıklar, yoksulluklar çekti, sefalet içinde yaşadı, üst üste savaflara katıldı, amcası şehit edildi... Acaba Ebu Talib'in hesapsız olarak cennete girdiğini bildiren bir vahiy uydurarak herkese ilan etmekten onu alıkoyan nedir? Peygamberin kişisel arzu ve duyguları başka, Kur'an ise başkadır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 390) Hz. Hatice'nin dünyadan göçtüğü yıl Müslümanlar arasında üzüntü yılı ilan edilir. Hz. Peygamber onun vefatından sonra sürekli olarak onu hayırla anmıştır. Hz. Aişe onun anılmasından kıskançlık bile duyardı. Kur'an'da bu sevginin akisleri nerededir? Halbuki Hz. Meryem Kur'an'da birçok yerde anılıyor, firavunun karısından bile söz ediliyor! Hz. Hamza da çok trajik bir şekilde öldürülmüştür. Oğlu İbrahim vefat etmiş, cenazede yürümekte zorlanmış, gözlerinden yaşlar akmıştır. Fakat Kur'an-ı Kerime bakın, bağıri yanık bir babanın içini dökebilecek bir tek kelime olsun, konuya dair bir şey göremezsiniz! Onun sevinçlerinin de izlerine rastlayamazsınız. Ne zafer karşısında beşeri coşku, ne de yenilgi karşısında insani üzüntüden asla eser görülmez Kur'an'da. Bedir Savaşı kazanılmıştır, Ali İmran suresi 123. ve 127. ayetlerde zaferin sevincinden hiç bir şey görülmez. Ayetler, Allah'ın Müslümanlara olan nimetini ve onlar güçsüzken yardım ettiğini anlatmaktan ve başka bir şey de söylemez. Hatta, 'Savaşta onları siz öldürmediniz fakat Allah öldürdü.' denir. Uhud Savaşı'nda bozgunun sorumluluğundan sıyrılmak için herhangi bir tartışma veya çekişme görülmez Kur'an'da. Okçulara, 'Netice ne olursa olsun yerlerinden ayrılmamaları' emredildiği halde, sonucunda acı bir bozguna meydan veren yerlerini terk etme olayı gerçekleşmiştir.

Kur'an bu olayı bakın nasıl ele alır?: 'Şu halde onları affet, bağışlanmaları için dua et, iş hakkında onlara danış.' Eğer bu Kur'an Hz. Muhammed'den olsaydı, bu durumu fırsat bilir, muhaliflerine çok acımasız bir biçimde yüklenir ve istişareyi zorbalığa dönüştürebilirdi. Fakat Kur'an, âlemlerin Rabbinden geldiği için, ona daha fazla istişare etmesi emredilmektedir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 394) 'Gaybın anahtarı Allah'ın katındadır.' (En'am, 59) Kur'an'da geçmiş peygamberlerle ilgili birçok gaybi (görülme-yen âlem; geçmiş/gelecekle ilgili) haberler, kıssalar bulunmaktadır. Nuh peygambere ait haberler için şöyle buyrulur: 'Daha önce ne sen bunu biliyordun ve ne de kavmin.' (Hud, 49) Musa peygamber ile ilgili de: 'Hayır sen Ey Muhammed! Mukaddes vadinin batı tarafında değildin, o hadiseyi görenlerden de değildin.' (Kasas, 44) Hz. Meryem kıssası için de, 'Sen onların yanında değildin.' (Ali İmran, 44) buyrulur. Medine'ye hicretten sonra Yahudi ve Hristiyanlarla karşı karşıya gelinir. Onlar soru sorarak ve aldıkları cevaplar karşısında İslamiyet'e girerler veya Necran Hristiyanları gibileri de cizye verirler. Kur'an-ı Kerim, Hazreti Adem'den Saadet Asrına -peygamberimiz zamanına- kadar birçok haberler vermiş, gelmiş geçmiş peygamberlerin durumlarını haber etmiştir. İncil ve Tevrat'la ittifak ettikleri noktalarda onları tasdik/onay; ihtilaf ettikleri konularda düzeltme yapmış ve gerçeği ortaya koymuştur. Kur'an, hakimlik rolünü üstlenmiştir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 397) Kur'an geçmişe ait haberleri görürcesine, canlı bir şekilde tasvir eder! Kur'an melekler, cinler, cennet, cehennem gibi konularda haber verir. Normal bilgi edinme vasıtaları aracılığı ile öğrenemediğimiz bu konularda ancak vahiy sayesinde aydınlanabiliriz. Kur'an, münafıkların gizli amaçlarla kurduğu Mescidi Dırar'ın gerçek yüzü hakkında peygamberimize bilgi vermiştir. (Tevbe 107-108) Kur'an gelecekle ilgili de haberler vermiştir. Haber verilen durumlar da aynen gerçekleşmiştir. Mesela, Bizanslılar ile İranlılar arasındaki savaş (Rum, 3-5) gibi. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 399) Oryantalist Savary yaptığı Kur'an tercümesinde, "Rum ve İran imparatorluklarının durumunu iyi bilen herhangi bir insan, dikkat ettiği takdirde böyle bir sonucu tahmin edebilirdi." (M. savary, Le Coran, s. 365) demektedir. Eğer hal böyle iken, neden Resulullah bunu bildi de, Hazreti Ebu Bekir ile yüz deve üzerine bahsine giren kavmi bilemedi? Savaşın dokuz seneyi geçmeyecek bir süre içerisinde meydana geleceğini, henüz yeni savaştan yenik çıkmış bir tarafın zaferi ile sonuçlanacağını haber vermesi ve bunun gerçekleşmesi bir mucizedir. Bu haber gerçek olarak ortaya çıkmasaydı, İslam'ın geleceği üzerinde en büyük tahribatı oluştururdu. Ebu Leheb'in ve eşinin de cehennemlik olacağı Kur'an'da bildirilmiştir (Tebbet, 1-5) ve onlar da imansız olarak ölmüşlerdir. Maide, 67. ayet "Allah seni insanlardan koruyacaktır." şeklinde indiğinde Peygamberimiz nöbetçilere, 'Gidin, Allah beni koruyacak.' demiştir. -Teslimiyet ve imandaki derinliğe bakın!- Ve Allah o'nu birçok düşmanından, etrafında koruma olmadığı halde korumuştur! (Beydavi, Tefsir, nüzül sebebi, s. 401) Ehli Kitap'ın birçok yanlışını Hz. Peygamber düzeltmiştir, 'yanlışlarını düzelttiği insanlardan bilgi öğrenmesi de ayrıca akla uygun değildir.' Ehli kitaptan birçok âlim Müslüman olmuş, müşrikler de çok geçmeden İslam'a canla başla teslim olmuşlardır. Müslümanların daha Mekke'de iken müşriklere galip gelecekleri, İslam dininin diğer bütün dinlere galip geleceği bildirilmiştir ve hepsi aynen gerçekleşmiştir! Kur'an'da tarih, coğrafya, biyoloji, tıp, fizyoloji, kimya, fizik, astronomi gibi konularda birçok bilimsel ayetler de vardır. Doktor Maurice Bucaille, 'La Bible, le Coran et la Science' isimli kitabı bu konudaki örneklerle doludur. Üç ilahi-semavi kitabı incelenmiş, içerikleri modern bilimin verileriyle karşılaştırılmış ve 'Kur'an'ın modern dönemde ilmi bakımdan tenkit edilebilecek bir taraf ihtiva etmediğine, içermediğine kesin olarak kabule mecbur kaldım.' (Bucaille, s. 13) sözü ile Müslüman olmuştur.

Sonuç

Oryantalistlerce ileri sürülen iddialar, birtakım dini, siyasi, ideolojik ve sosyal kaygıların ürünüdür. Hazreti Muhammed halk arasında doğruluk ve güvenilirlik ile ün salmış, engin tevazu sahibi ve yakın akrabaları, sahabeleri kendisine içtenlikle bağlı olan, her şeyini dini

uğruna feda eden, Allah'tan emir aldığını anlar anlamaz her türlü tehlikeyi hatta ölümü göze alıp hak bildiğini haykıran, sade yaşayan ama Yüce âlemler ile bağlantılı olan, kararlı, tavizsiz bir şahsiyettir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 422) İlk vahiy karşısındaki telaşı, tepkisi, onun peygamber olma, bir kitap ortaya koymak konusunda önceden bir düşüncesinin bulunmadığını göstermektedir. İnen ayetleri hızlı hızlı tekrar ederek ezberlemeye çalışması, onun yapaylıktan tamamen uzak olduğunu, samimiyetini gösterir. En çok ihtiyaç duyduğu anlarda, uzun süre vahiy gelmemesi, pek çok kez vahyin kendi arzusuna aykırı olarak inmesi, bazen kendisini ayetlerin tenkit etmesi ve bunun gerek kendi hayatı boyunca gerekse ondan sonra yüzyıllarca birçok dilde tekrar ettirmesi de onun samimiyetinin delili, açık bir göstergesidir. Tarihte, kendisine ait çok kıymetli bir eseri başkasına mal eden kimse yoktur. Peygamberimizin Kur'an'a olan saygı ve bağlılığı, onu ezberleme ve korumaya gösterdiği titizliği ve bunu kendi sözlerine; hadislerine göstermemesi Kur'an'ın başka bir kaynaktan geldiğini gösterir. Hz. Muhammed'in, Allah'a isnat ve iftirada bulunması imkansızdır. O, Allah'a son derece bağlı, ondan son derece korkan, emirlerine karşı gelmekten sonsuz derecede çekilen, onu razı etmek için ibadete son derece düşkün, ona sonsuz bir güven ve tevekkül ile bağlı olan birisidir. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 423) Hazreti Muhammed'in muhaliflerinin kararsız ve tutarsızlıkları, çelişkileri, zamanla pek çoğunun iddialarından vazgeçerek Müslüman olmalarına neden olmuştur. Bu, onun peygamberliğinin delilidir. Mekke ve Medine dönemi farklı olduğu iddiası ortaya atılmış, Mekke'de Yahudi ve Hristiyanlardan, Medine'de Yahudilerden, ticari yolculuklardan, şairlerden ve halk fikirlerinden, cahiliye inanç ve âdetlerinden, Sabiilerden, Hazreti Ömer'den; iç kaynaklar olarak, kendi şahsi düşüncelerinden, Arapları hurafelerden arındırma rolünü ifa etme gayesinden, şahsi veya toplumsal amaçlarından, dünya malına düşkünlüğünden, liderlik hırsları, cinsel arzuları, toplumu ıslah etme arzusu, zahidane bir yaşantı yaşayıp zaruri ihtiyaçlarını dışındaki başka şeyleri muhtaçlara dağıtmasından, mecnun olduğu veya sara hastası, histeri, nevrasteni olduğundan bahsedilmiştir. Tüm bunların sonucu, Kur'an'ın Muhammed tarafından yazıldığı iddiaları ortaya atılmıştır. Halbuki Kur'an-ı Kerim, gerek içerik, gerekse üslup bakımından insani ölçü ve değerlerden uzaktır. Zaman üstü ölçü ve değerleri yansıtır. Kur'an, ilahi ilmin projektörüyle geçmiş ve geleceğe nüfuz ettiğini gösteren mutlak bir güvenle söz söyler. Kur'an geçmiş ve gelecek gaybi bilgileri ve bilimsel ayetleri ihtiva eder. Kur'an, inananlarının da düşmanlarının da cazibe merkezi haline gelmiş ilahi bir kitaptır. İnsanın his, beden ve akıl dengesini sonsuz denecek derecede bir hassasiyetle koruyarak hükümlerini ortaya koymuş, emirlerini sunmuş ve bunlar da uygulanmıştır. Yirmi üç sene gibi uzun bir zaman zarfında, çok değişik vesilelerle, zaman ve ortam bakımından birbirinden çok uzak şekilde indiği halde ayetler akıcılığından, insicamından, hiçbir şey yitirmemiştir. Aynı anda hem komutan, hem hâkim, hem din adamı, hem yönetici, hem aile reisi olan bir şahsın, bütün bu vesilelerle 23 sene gibi uzun bir zamanda çok değişik haleti ruhiyelerde sarf ettiği sözlerinin bir kitap 'bütünlüğü içinde' bir araya getirildiğinde Kur'an'ın beşer sözü olamayacağı gerçeği bir kez daha açıkça ortaya çıkacaktır. (A. Hatip, İddialara cevaplar, s. 429-430) Ayrıca, 'Ateistlere Kur'an dersi' ve 'Neden ateist olmadım?' adlı yazılara da bakılmasını tavsiye ederiz.

Gelen sorular ve cevaplarımız

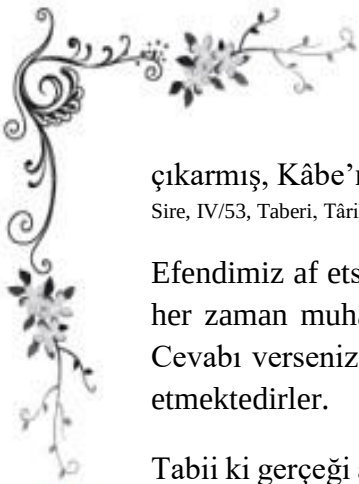
Soru: Yemame'deki Rahman konusu?

Cevaben: Bu kişi, tarihte, 'Müseylemet'l-Kezzab' olarak bilinen ve yalancılığı ortaya çıkmış birisidir. Yer olarak çok uzak bir mesafeden Efendimize birşeyler öğrettiği iddiası da ayrıca komiktir. Benzer iddiayı oryantalist Margoliouth (D. S. Margoliouth, Is Islam a Christian Heresy?, s. 6-15) ileri sürmüştür. Uzaktan gelip Efendimize birşeyler öğretmesi, hele de buna hiç kimsenin tanık olmaması imkansızdır. Kendisi bu kadar biliyor idiyse, bunların neden baştan itibaren kendi fikirleri olduğunu ileri sürmemiştir? Hayatı boyunca da bu sahte peygamberin Hz.

Muhammed'e Kur'an'ı öğrettiğine dair en ufak bir iddiası da olmamıştır! Aksine kendisinin Hz. Muhammed gibi bir peygamber olduğunu, onun gibi Allah'tan vahiy aldığını iddia etmiştir. Yani bu yalancı, Efendimizi taklit eden birisidir. Biri gerçektir diğeri ise onu taklit eden bir sahtekardır. Efendimize bir mektup yazan Müseyleme: "Allah'ın elçisi Müseyleme'den Allah'ın elçisi Muhammed'e... Bundan sonra şunu belirtirim ki, bundan böyle yeryüzünün yarısı benim, yarısı da senindir." demektedir. Hz. Peygamber cevap verir: "Allah'ın Resulü Muhammed'den yalancı Müseyleme'ye... Bundan sonra derim ki, yeryüzü Allah'ındır!" (Razi, Maide, 54. ayetin tefsiri) Fil suresinin benzerinin kendisine indiğini iddia edip bir sure de (!) yazmıştır: "el-Filu me'l-Filu ve ma edrake me'l-filu, lehu zenebun kasirun ve hurtumun tavil.": Fil, filin ne olduğunu bilir misin? Onun kısacık bir kuyruğu ve uzun bir hortumu var. (el-Amidi, Gayetu'l-Meram fi ilmi'l-kelam, 344; el-İci, el-Mevakıf, III/393) Kısaca "Margolouht, Hz. Peygamberin kaynağının Müseylime olduğu iddiası eder. Müseylime'nin Hz. Muhammed ile irtibatı geç bir döneme (Hicretten 10 sene sonra) rastlar ve etkilenme tersine olmuş, yalancı peygamber, Efendimizi ve Kur'an'ı taklit etmeye çalışmıştır. (İbni Hişam, Sire, I/311)

Soru: Bilindiği üzere iki vahiy katibi dinden dönmüş biri İbn-i Hatal diğeri ise Hz. Osman'ın süt kardeşi Abdullah Bin Sad. Ateistler İbn-i Hadal'ın öldürülüp Abdullah Bin Sad'ın bağışlanmasını peygamberimizin torpil yaptığı şeklinde yorumluyorlar.

Cevaben: Peygamberimizin 42 vahiy katibi vardı. Bunlardan biri olan Sa'd'ı vahiy katipliği şımartmıştı. Bir gün Medine çarşısına çıkıp: "Ben de peygamber oldum. Bana da vahiy geliyor!" demeye başlar. Bunu haber alan Resulullah kendisini çağırır. Çağrıya uymaz ve Mekke'ye kaçır. Resulullah Mekke fethedilince, onun öldürölmesini emreder fakat süt kardeşi Hz. Osman onu himayesi altına alır ve Efendimizden bu emanı tanımasını rica eder. Resulullah da bu himayeyi tanır." (Ebu Davud Hudud 1, (4358); Nesai, Tahrimu'd-Dem 15, 7, 107) Bu olaydan sonra çok utanan Sa'd, devamlı Efendimizden kaçır. Efendimiz haber gönderir, "Onun biatını almadım mı? Kendisine eman vermedim mi? Allah geçmiş günahlarını siler." (Vakıdi, Megazi, II/856, 857) buyurur. Abdullah b. Sa'd, yeniden Müslüman olduktan sonra, İslam amelleri ile Müslümanlığını güzelleştirmiş ve ölünceye kadar kendisinde kötü bir tutum ve davranış görülmemiş, (Beyhakı, Delâilü'n-nübüvve, V/60) sadece hayır ve fazilet, iyi hal ve dindarlık görülmuş, (İbn Hazm, Cevamiu's-s-a're, s. 232) Mısır'ın fethine katılmış ve daha sonra Mısır'ı geri almak için gelen Bizans ordusunu da hezimete uğratmış ve sonunda "Ey Allah'ım! Benim en son amelimi sabah namazı yap!" diyerek dua etmiştir ki, duası kabul olunmuş ve sabah namazında sola selam verirken ruhunu teslim etmiştir. (İbn Abdilberr, İsti'ab, III/920; İbn Esir, Usdu'l-Gabe, III/260; İbn Seyyid, Uyun, II/175,176) İbn Hatal ise, Sa'd ile kıyaslanamayacak kadar çok büyük suçlar işlemiştir. Sa'd, nefesine uyup, bir an için kibirlenip, haddi aşan sözler söylemiş, sonra utanarak kaçmıştır. İbni Hatal ise, peygamberimiz kendisini zekat ve sadaka tahsildarlığı vazifesine tayin ettiği zaman (İbn İshak, İbn Hişam, IV/52, Vakıdi, II/829, Belazuri, Ensab, I/359, Taberi, III/119) yanına verilen Müslüman bir hizmetçiyi sadece kendisi uyurken, kendisi de yorgunluktan uyuyup yemeğini yapmadığı için üzerine atılıp onu döve döve öldürmüştür. (İbn İshak, İbn Hişam, IV/52, Taberi, III/119) O irtidat ederek topladığı zekat ve sadaka mallarını da yanına alıp Mekke'ye kaçmıştır. Mekke müşrikler İbn Hatal'a: "Seni bizim yanımıza geri çeviren nedir?" diye sordukları zaman İbn Hatal, "Sizin dininizden daha iyisini bulamadım!" diye cevap vermiştir. (Vakıdi, II/859, Belazuri, I/360) Müşrik olarak kalmaya devam etmiş, İslam aleyhine içkili şarkılı ortamlarda şiirler söylemiş ve (Vakıdi, Megazi, II/860) Mekke'nin fethedileceği gün tepeden tırnağa kadar silahlanarak savaş için yola çıkmış ama Müslüman mücahitleri görünce içine korku düşmüş, titremeye başlamış, Kâbe'ye kadar gidip atından inerek silahlarını

çıkarmış, Kâbe'nin örtüleri arasına girmiştir. Sonra da orada yakalanıp öldürülmüştür. (İbn Hişam, Sire, IV/53, Taberi, Târih, III/120; Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV/424)

Efendimiz af etse torpil, cezasını verse cani/katil ilan edilmiş, iftira, önyargı dolu suçlamalara her zaman muhatap kalmıştır. Dolayısı ile ateistleri memnun etmek asla mümkün değildir! Cevabı verseniz de onlar aynı olaya farklı açılardan yaklaşp yine eksik/hata aramaya devam etmektedirler.

Tabii ki gerçeği arayanlar bu cevaplar karşısında Hakka teslim olurlar, bu da kişinin samimiyeti ile Allah'ın hidayet etmesine bağlıdır. 'Allah kalpleri mühürler mi?' başlıklı yazımız bu konuyu da açıklamaktadır.

Teşbih, mecaz

Ateist/oryantalist kesim, Kur'an'da bulunan müteşabih ayetler (Ali İmran, 7) üzerinden hareketle İslam'a saldırmaktadırlar. Halbuki bu ayetler, adı üzerinde müteşabih/teşbih/benzetme sanatı' kullanılan ayetlerdir.

Bir halkın tüm hayatı, düşünce yapıları, dünya görüşleri, estetik ve ahlaki değerleri yani bütün kültürel unsurları konuşulan dilde saklıdır. (W. M. Watt, Modern Dünyada İslam Vahyi, s. 47) Dil, toplumun kültürel, sosyal ve düşünce yapılarını yansıtan bir araçtır. Bu anlamda, Kur'an'ın indiği toplumda kullanılan dili olduğu gibi kullanıldığından söz edebiliriz. (Turan Koç, "Çeviri ve Kur'an'ın Türkçe Çevirileri", 2. Kur'an Sempozyumu, Bilgi Vakfı, 1995, s. 247) Kur'an, indiği dönemde kullanılan sözlü dil ve gelenek (Kur'an'ın üslubunun, yazılı metin üslubu olmayıp, bir hitabet biçimi olan (Mevdudi, Tefhimu'l-Kur'an, s. 9-10) ve Kur'an'da kullanılan yemin, nida/seslenme edat, hitap tarz) yapısını gerek içeriğine gerekse üslubuna yansıtmıştır. Yani Kur'an, indiği dönemin özelliği olan edebi ve şiirsel konuşma, sanatsal anlatım tarzlarına uygun olarak, içeriğinde birçok sanatsal anlatımı bünyesinde barındırır. Yeri geldiğinde değinilecek olan "Tefennün, İltifat" sanatları gibi, Kur'an'da "teşbih ve mecaz" sanatları da bol miktarda kullanılmıştır. "Kur'an'ın indiği ortam, dil üstatlarının nitelik ve nicelik açısından zirvede olduğu bir ortamdır. Kur'an tüm edebiyat büyüklerine meydan okumuştur." (M. Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 29, 31) Profesör Neal, 'Kur'an'da bulunan sanatların oldukça tesirli belagat ve hitabet araçları olduklarını' (Neal Robinson, Discovery the Quran, s. 254) belirtir. "İslam âlimlerinin büyük bir çoğunluğu Kur'an'da mecazın varlığını kabul eder. Arap dilinde de ifade, anlatım biçimleri yeterince bilinmezse, bu gibi ayetlere yanlış anlamlar verilebilir." (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 50, 55) "Kur'an ve sünnette, hakikat ve mecaz mevcuttur. Bunlar Arapçanın özelliğinden kaynaklanmaktadır. İslam âlimlerinin çoğunluğu Kur'an'da mecazın varlığını kabul etmişlerdir." (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 53) "Kur'an ve sünnette, hakikat ve mecaz mevcuttur. Bunlar Arapçanın özelliğinden kaynaklanmaktadır." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 42) "Kur'an'da teşbih önemli bir yer tutar." (Tayyip Okiç, Tefsir ve hadis usulünün bazı meseleleri, s. 124) Bir çok oryantalistin bu konudaki iddialara cevap niteliğinde Lord Davenport sormaktadır: "Hz. İsa kendinden bahsederken üzüm, yol ve kapı kelimelerini kullanıyor. Bütün Hristiyan teolojicileri uğraştıkları soruları çözmek için mecaz ve istiareye güveniyorken, Müslümanları niçin bu haktan yoksun etmek istiyorlar?" (Lord John Davenport, Hazreti Muhammed ve Kur'an-ı Kerim; Hazreti Muhammed (sav)'den Özürlü Diliyorum, s. 92) "Kur'an'ın üstünlüğünü anlamamıza yarayan diğer bir şey şudur. Peygamber zamanında söz sanatı ve dil düzgünlüğü pek ileri seviyede idi. O zaman şiir ve hitabet son derece saygı kazanmıştı. Kur'an bu ortamda kendini kabul ettirmiştir." (Davenport, Özürlü Diliyorum, s. 41)

Kur'an, kendi iç bütünlüğü içinde değerlendirilmeli ve kullandığı üslup ve sanatsal içerik dikkate alınmalıdır. Aksi takdirde Kur'an'ın vermek istediği mesajın içeriğine tam manası ile vakıf olunamayabilir. Mesela "Kur'an birçok yerde evrende doğal görülen birçok olayın asıl fail ve yaratıcısının Allah olduğuna dikkat çekmektedir." (Prof. Dr. M. Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 77) Kur'an'ın bu tarzı önceden bilinirse, ateistler başta birçok okuyucunun yanlış yorumladığı konular kendiliğinden anlaşılır hale gelecektir. İsrâ suresi, 44. ayette: "Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunan herkes O'nu tesbih eder. O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Ancak siz onların tesbihlerini anlamıyorsunuz." buyurulmaktadır. Aslında "Her varlığın tesbihi, kendi yaratılış biçimine göredir." (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 295) Rahman suresi, 6. ayet: "Bitkiler ve ağaçlar secde ederler." demektedir. Secde etmeleri, 'yaratılış gayelerine uygun olarak' Allah'a boyun eğmeleridir. Hücre, atom ve galaksilerin hepsi Allah'ın yarattığı minval/tarz/yöntem üzere hareket etmektedir. (Candan, s. 433, 444) Kur'an'ın hedefi, insanı 'yaratılanlara boyun eğmekten' kurtarmaktır. (Candan, s. 561) Bunun için de, Kur'an'da Sünnetullah diye isimlendirilen tabiat kuralları vasıtasıyla Allah'a itaat (secde, tesbih) eden

evrene, insan (ve cinlerin de) katılması istemekte, kula kulluktan kurtarmak için Allah vahiy göndermekte ve bu sayede de insanın hem dünya hem ahiret huzurunu sağlamayı amaçlamaktadır! Bu konularla alakalı, ‘Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir’ ve ‘Allah bana sormadan beni niçin yarattı?’ adlı soruların cevaplarına bakılabilir.

Kur’an’da teşbih, mecaz, kinaye

“Sana kitabı indiren O’dur. Onun (Kur’an) bir kısım ayetleri muhkemdir, ki bunlar kitabın esasıdır, diğerleri ise müteşabihtir. Kalplerinde sapma meyli bulunanlar, fitne çıkarmak ve onu (kişisel arzularına göre) tevil etmek için ondaki müteşabihlerin peşine düşerler. Halbuki onun tevilini ancak Allah bilir; bir de ilimde yüksek payeye erişenler. Derler ki: Ona inandık, hepsi rabbimiz katındandır. (Bu inceliği) yalnız aklıselim sahipleri düşünüp anlar.” (Ali İmran, 7)

Kur’an indiği dönem ve şartlarına göre bir üslup kullanmış, muhataplarına göre bir dil seçmiştir. Kur’an’ın indiği dönemdeki Arap toplumunda yazmaktan daha çok sözlü rivayet/aktarım yaygın idi. Sözlü edebiyatla beraber şiir de gelişmiş, bunun sonunda da toplumda mecaz, teşbih çok ileri safhada kullanılır olmuştu. Ama gerek iman gerek sosyal hayatta olduğu gibi Kur’an, edebi sahada da müşrikleri alt etmiş ve müşrikler "Kur’an’ın edebi çekiciliği ve güzelliğine de boyun eğmişlerdir." (M. Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur’an’ı Yeniden Değerlendirmek, s. 36)

Kur’an, açıkça muhkem (okununca hemen anlamı anlaşılan) ayetler kadar müteşabih (araştırma ile ruhuna ulaşılabilecek) ayetleri de bünyesinde barındırmaktadır. Ali İmran, 7. ayette açıkça ifade edildiği gibi, ‘kötü niyetli, kalplerinde eğrilik olan’ oryantalist, ateist ve misyonerler “sırf fitne çıkarmak ve bir de kendi keyiflerine göre tevil yapmak için” Kur’an’ın müteşabih ayetlerine odaklanırlar. Evet, kalpleri kararmış artniyetli kişilerin Kur’an’da çelişki, hata aramak adına müteşabih ayetlere yöneleceğini 1400 sene önce Kur’an bizlere haber vermektedir!

Kur’an’da var olan teşbih/şibh/benzetme ayetlerini nasıl anlamalıyız? Mesela, Arap toplumunda bir adamın ‘evinde çok kül var’ demek, ‘evine çok misafir geliyor’ anlamına gelmektedir. Misafire ikram için yakılan ateşin külünün miktarına göre misafirperverliği ortaya çıkmaktadır. Buna kinaye olarak bu deyim oluşturulmuştur. Kur’an, Arap toplumunun ‘sözlü edebiyat geleneğine uygun ama yazılı metin olarak’ bizlere kadar ulaşmış ilahi bir kitaptır. "Biz insana şah damarından daha yakınız." (Kaf, 16) ayeti, okuyan herkesin hemen anlayabileceği gibi Kur’an’da mecaz kullanıma bir örnektir. Yine Kur’an’da ‘eli açık’ deyimini geçer ki, “Âlimlerin çoğu, yed/el kelimesinin ‘kudret veya nimet’ manasına geldiğini söylemişlerdir.” (Sabri Demirci, Kur’an’da çelişkili ayetler meselesi, s. 206) ‘Allah’ın eli açık’ (Maide, 64) mealindeki ayetten kasıt -haşa- ‘avucu var ve açık’ anlamı kastedilmemiş olup, Yahudilerin “Allah’ın eli bağlı” sözüne atfen verilen bir cevaptır. Kur’an’da anne baba kastedilerek, “Onlara merhamet ederek tevazu kanadını indir.” (İsra, 24) buyrulur. Ayette ‘koruma altına almak’ anlamındaki ‘kanat germe’ deyimine ateist mantıkla yaklaşacak olursak, ‘İşte Kur’an’da insanın kanatı olduğu iddia ediliyor, bakın bu aslında ayetlerin antik Mısır’dan alıntılandığına işaretler’ mi diyeceğiz? Ya Kâbe’ye ‘Beytullah: Allah’ın evi’ denmesini nasıl yorumlayacağız? “Kâbe için kullanılan ‘Allah’ın evi’ tabiri de bir benzetmedir. Bu, Allah’ın mekan içinde bulunduğunu göstermez.” (Abdülcelil Candan, Kur’an okurken zihne takılan ayetler, s. 469) Eğer bu yaklaşım tarzı size komik geliyorsa emin olun aynı perspektife sahip olan ve Kur’an’daki teşbih/benzetme sanatını anlamayanların iddiaları da bu kadar çok komiktir ve “Çoğu zaman eleştirilerin sahipleri gülünç duruma düşmektedir.” (Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur’an’ı Yeniden Değerlendirmek, s. 12)

İslam alimlerinin “Mevzu hadis, Tabakat kitapları, Rical ilmi, Müşkilü'l-Kur'an, Muhtelifü'l-Hadis, metodoloji, terminoloji” gibi çalışma alanlarından habersiz olan ateistlerin hadis ve Kur'an üzerine yazdıkları kitaplar emin olun bu tür trajikomik örneklerle doludur.

Mecaz, kelimenin gerçek anlamının dışında kullanılmasıdır. Belagat/edebi konuşma üstatlarının ittifaken kabul ettiğine göre mecaz, gerçekliğin sanatsal anlatımıdır. Teşbihten de maksat, amacın kısa yoldan açıklanmasıdır. Mecaz ile kelimenin anlatımı renklendirilir ve anlam kuvvetlendirilir.

"Arapçada mecaz, teşbih, kinaye bol miktarda yer alır." (Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı Dr. Ekrem Keleş'in, İlhan Arsel'in 'Şeriat ve kadın' adlı kitap hakkında hazırladığı eleştirel rapor, s. 75) "Arapların günlük hayatında çokça kullandığı benzetme, Kur'an'da da çok çeşitli şekillerde kullanılmıştır." (Mehmet Özcan, Arap dilinde kinaye, Yüksek lisans tezi, s. 78) "Arap dili ve edebiyatının en önemli kaynakları arasında yer alan ve en yüce edebi şaheser olan Kur'an-ı Kerim'de ve Hz. Peygamberin (sav) hadislerinde edebi sanatların çokça kullanılmış olmasından dolayı, Kur'an'ın ve hadis-i şeriflerin hakkıyla anlaşılması ve değerlendirilmesi, edebi özelliklerinin kavranabilmesi, belagat ilminin inceliklerine vakıf olunabilmesi ile mümkündür." (Yakup Eroğlu, Arap belagatında kinaye ve istiare, Yüksek lisans tezi, s. 49) "Kur'an'ın doğru ve sağlıklı biçimde yorumlanmasında Arap dilindeki darb-ı meseller ve teşbih, temsil, mecaz, istiare, kinaye, tariz gibi söz sanatlarıyla ilgili inceliklere vakıf olmak gerekir." (M. Öztürk, Arap dilinde kinaye, İslami İlimler Dergisi, Yıl 8, Cilt 8, Sayı 1, Bahar 2013, s. 115) Bu tür edebi ayetlerin olduğu müteşabih ayetlerin (Ali İmran, 7) kavranmasında ilim ehline danışılması da (Nahl, 43) zaten Kur'an'ın tavsiyesidir.

Müberra, 'el-Kamil' adlı eserinde, (I/40-117, II/948) “şayet bir kimse, ‘Araplar sözlerinde ekseriyetle teşbih kullanır’ derse bu söz doğrudur” ve İbn-i Abbas: "Kur'an'ın herhangi bir yeri size kapalı gelirse, şiire (şiirde kullanılan sanat türlerine) müracaat ediniz. Zira şiir, Arapların divanıdır." demektedir. Zaten “Mecaz gibi kinayenin varlığı da âlimlerin çoğunluğu tarafından kabul görmüş (Suyuti, İtkan, II/789) ve usulcüler, Kur'an'da kinayenin kullanılmasının sebeplerini tek tek saymıştır.” (Suyuti, II/789-791; Zerkeşi, II/301-308) “Müteşabihat denilen Kur'an-ı Kerim'in üslupları, gerçeklere ulaşmak ve en derin incelikleri görmek için halkın gözüne bir dürbün veya numaralı birer gözlüktür.” (Said-i Nursi, İşaratü'l-İcaz, s. 170) Zemahşeri, "Kur'an'daki üslup ve mana ‘inceliklerini’, ‘meanı ve beyan’ ilimlerini bilen kimselerin anlayabileceğini ifade etmiştir." (Keşşaf, I/16, 190, 214) İbni Kuteybe, "Araplarda kinaye çeşitlerinin çok sık kullanıldığını, Arapların her şeyi açıkça dile getirenleri ayıpladığını", (Tevilül Müşkilü'l-Kur'an, s. 263) Sekkai, Abdülkahir el-Cürcani, ‘Arapların nazarında kinayeli anlatımın, maksadı açıkça anlatmaktan daha sanatsal ve hünerli kabul edildiğini’, (Sekkai, Miftahu'l-ulum, s. 523; Cürcani, Delailü'l-İcaz, s. 285) Ebu Bekr et-Turtuşî, ‘Arapların örneklemede kinayeyi çok kullandıklarını’ (Zerkeşi, el-Burhan fî ulumu'l-Kur'an, II/300) ifade ederler. Bu üslubu Kur'an'da kullanmış ve onları bu edebi üslup ile de susturmuştur.

Ayetlerden örnekler

"Çocukları ihtiyarlatan o gün " (Müzzemmil, 17): Kıyamet günü; “Yer ağırlığını çıkardığı zaman.” (Enfal, 2): Kıyamet anı, yerden fışkıran lav, gaz, erimiş madenler; “Onların üstüne gökten ve yerden nice bereket kapıları açardık.” (A'raf, 96): Kapı: Nimetler, yağmur, rızık vasıtası; "Yüzünüzü mescid-i Haram'a çevirin." (Bakara, 149): Sadece yüz değil, tüm vücut; "Nefes almaya başlayan sabaha" (Tekvir, 18): Yani ufuktan güneşin doğuşu sırasında yaydığı ışık. Ayeti bilimsel anlamda alsak da, sonuçta anlatım teşbihi de içermektedir: “Güneş ışıklarının dünyaya ulaşmasıyla fotosentez başlar, fotosentez karbondioksitin alınıp oksijenin verildiği bir solunum sürecidir ve bizim solunum yapabilmemiz için varlığı şarttır.” (Caner Taslamam, Neden Müslüman'ım? Deizme Cevap, s. 90-91); "Onlara elim bir azap müjdele" (İnşikak, 24): Aslında müjde burada zıt

anlamı ile kullanılmıştır; "Şehre sor." (Yusuf, 82): Şehir halkına sor; "Dünya hayatı, tıpkı gökten indirdiğimiz bir suya benzer." (Kehf, 45): Yani dünya hayatı su gibi süratle geçer; "O, katımızda bulunan ana kitaptır." (Zuhuruf, 4): Yani asıl kitaptır: L. mahfuz; "Onlara şefkat kanatlarını ger." (Hicr, 88): Merhamet göster; "Ölü iken kendisini dirilttiğimiz." (En'am, 122): Yani delalette iken hidayet verdiğimiz; "Topluca Allah'ın ipine yapışın." (Ali İmran, 103): Allah'a güvenin, İslam'a teslim olun, Kur'an'a uyun; "Beyaz iplik, siyah iplikten ayırt edilene dek." (Bakara, 187): Gündüzün beyazlığı, tan vakti; "Onlar sizin elbiseleriniz, sizde onların elbiseleridir.": Yani Kadın erkek arasındaki ilişki, yakınlık; "Elini boynuna bağlama ve hepsini açıp saçma" (İsra, 29): Cimrilik yapma, israf da etme; "Allah'ın iki eli de açıktır." (Maide, 64): Allah cömerttir. (Aynı anlamda hadis: "Allah'ın sağ eli doludur." Buhari: IX/150) "Onlar sağdırlar, dilsizdirler, kördürler" (Bakara, 18): Günümüzün deyimi ile üç maymunu oynayanlar bilerek Hak'kı inkar edenler duymaz, görmez, söylemez ve akletmezler. Halbuki bilmezler ki; göz görmez, kulak duymaz, dil söylemese de yürekler hisseder! Ve onlarda bu arada ezilip durur ve daima huzursuz olurlar.

"Gölge Allah'a secde eder." (Nahl, 48): Ayet, Allah'ın koyduğu kural gereği ışık ile dansı sonucu gölgelerin hareketlerine dikkat çeker. Nur suresi 21. ayet: "Ey iman edenler, şeytanın adımlarını takip etmeyin." Ateist zihniyet bu ayeti, 'Bakın Kur'an'da şeytan aslında maddi bir varlık olarak tasvir ediliyor. Allah da insanlara o şeytanın ayaklarının izine basarak yürümeyin. diyor.' şeklinde açıklardı herhalde! Ama her 'normal' akla sahip insan bu ayeti okunca bir benzetme yapıldığını ve aslında bu ayetten, "şeytanın kötü vesveselerinin peşinden gitmeyin" dendiğini hemen anlardı! Bazen gelecekte kesin olacağı bildirilen hükümler "istikbal/gelecek" kipi yerine "mazi/geçmiş zaman" kipi ile gelir: "Sura üflendi." (Yasin, 51); "İki eli kurudu." (Tebbet, 1) gibi.

Allah'ın 'yüzü, eli, unutmaması' tabirleri: "Allah ile beraber başka bir ilaha tapma. O'ndan başka ilah yoktur. O'nun yüzünden başka her şey helak olucudur. Hüküm O'nundur ve siz O'na döndürüleceksiniz." (Kasas, 88) Yüzden kasıt, Allah'ın zatı/kendisi kastedilir. İnsan için de yüz kelimesi, yine insanın kendisini kastetmek için Kur'an'da kullanılmıştır: "Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen olarak dine, Allah'ın o fitratına çevir ki, insanları bunun üzerine yaratmıştır." (Rum, 30) "Görmediler mi ellerimizin yaptıklarından kendilerine nice hayvanlar yarattık da kendileri onlara malik olmaktadır." (Yasin, 71) El, kuvvet anlamında da mecazen birçok dilde aynen kullanılmaktadır. Tıpkı, "ülkeyi ele geçirmek" cümlesinde olduğu gibi. "Sana biat edenler gerçekte Allah'a biat etmektedirler. Allah'ın eli (yedullah) onların ellerinin üzerindedir." (Fetih, 10) Bu ayetteki 'el' tabiri ile de, 'Allah'ın rahmeti ve kudreti ile müminlere destek ve yardımcı olduğu' ifade edilmektedir. El kelimesi mecaz anlamda insanlar için de kullanılmıştır: "Bir mehir kestiğiniz takdirde, henüz dokunmadan onları boşamışsanız, kestiğinizin yarısını verin. Ancak kadınlar vazgeçer yahut nikah bağı elinde bulunan erkek vazgeçerse başka." (Bakara, 237) "Öyleyse bu gününüzle karşılaşmayı unutmanıza karşılık olarak azabı tadın. Biz de sizi gerçekten unuttuk." (Secde, 14) Günlük konuşmalarımızda nasıl ki, 'ben seni unuttum' derken amaç karşıdaki kişiye artık değer verilmediğini ifade etmekse, bu ayette de aynı anlamda unutmak fiili kullanılmıştır. "Allah'ın 'arşa istiva etmesi' (A'raf, 54): Hüküm/iktidar/yönetmesi anlamlarındadır. 'Taht/koltuk kavgası' derken nasıl ki oturulan yer için kavga kastedilmez, bundan iktidar mücadelesi kastedilirse, Allah için kullanılan 'kürsi/taht' kavramından da, 'evrenin yaratıp yöneticisi' olduğu kastedilmektedir. Aynı şekilde, "Allah'ın boyası." (Bakara, 138) ayetinden de maksat boya değil; 'İslam, Allah'ın kanunları'dır.

Hadislerden örnekler

"Rabbimizin Cehenneme iki nefes almasına izin vermesi; Biri soğuk, diğeri sıcak (Buhari, Kitabü Bed'i'l-Halk, B.10, Hds.69, Kitabü Mevakiti's-Salat, B.9, Hds.14; Muslim, Kitabul-Mesadd, B:32, Hds.185-187; Sunen-i Tirmizî, Kitabü Sıfatul-Cehennem, B.8, Hds. 2719; Sunen-i İbn Mace, Kitebu'z-Zuhd, B.38, Hds. 17, 4319; Sunen-i Dârimî, Kitabü'r-Rikak, B.119, Hds.2848): Yani Cehennemde sıcak ve soğuk iki çeşit azap bulunacaktır. Ayrıca Sıcak/soğuğa

kinaye vardır burada, günümüzde çok sıcak havalar için bile ‘cehennem sıcağı’ benzetmesini yapılmaktadır. “Cennet annelerin ayağı altındadır.” (Nesai, Cihad, 6): Annenin değeri vurgulanır; "Humma/sıtma hastalığı, cehennem ateşindendir." (Buhari, Bed'ül-halk 10, Tıb, 28; Müslim, Selam 78-84): Cehennemden gelmiş gibi korkunç ve korunulması gereklidir; "Nil, Ceyhan, Fırat Cennet nehirlerindendir." (Müslim, Cennet: 26): Yani, verimli, bereketlidir ve cennetin olumlu imajı onlara da atfedilmiştir; “Kim ağaç keserse, Allah da onun başını cehennemden aşağı sarkıtır.” (Ebu Davud, Edeb, Bab 158 - 159, Hadis no: 5239): Sakındırmak için teşbih yapılmıştır; "İsrailoğulları olmasaydı, et bozulmazdı." (Buhari, Enbiya 1, 25; Müslim, Rada 63): Eskiden yaptıklarına kinaye vardır hadiste. Etlerinin zekatını vermeyip, kenara yığıp kokuşmalarına izin vermeleri kast edilmiştir; "Güneş batınca Allah'a secde eder." (Tirmizi, Fiten, 22): Secde; Boyun eğmek, iteat etmek anlamındadır. (Yukarıda açıklanmıştı); "İşler ehline verilmediği zaman kıyameti bekle" (Buhari, İlim 2): Sosyal bozulmaya işaret vardır; "Hz. Resul'un göğsünün yarılması" (Müsned, III/121; Müslim, “İman”, 261, 265): Efendimizin manevi kirlilerden temizlenmesi, manevi amelihat; "Bana en çabuk kavuşacak olanınız kolu en uzun olanınızdır." (Müslim, Fezailü's-sahabe, 101): Eli uzun olan yani cömert olan. "Peygamber, eşleri arasında önce kimin öleceği sorusuna, 'Kolu en uzun olanınız' diye cevap vermiştir. Çok geçmeden, iyilik yolunda kolunu en çok uzatan hanımının kastedildiği anlaşılmıştır." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 144); "Cennet ve cehennemlikler yerini alınca ölüm getirilir aralarına ve sonra kesilir. Artık ölüm yok denir." (Buhari, Rikak, 50.51; Müslim, K.Cennet, 43. XI/263): Yani sonsuza dek kalınacak cennet ve cehennemde. Ölmek, son, bitiş artık yoktur; "Cennet kılıçların gölgesi altındadır." (Buhari, Cihad 112; Müslim, Cihad 20; Ebu Davud, Cihad 89): Şehitliğin önemi vurgulanmaktadır. Yoksa kocaman bir kılıç ve altında cennet kast edilmemiştir; "Üç kişiden kalem kaldırılmıştır: Çocuk, deli ve uyuyan." (Tirmizi, Hudud, 1): Kalemin kalkması, yani sorumluluk olmaması, yaptıklarından sorumlu olmamaları, günahların yazılmaması; “Allah, gölgesinden başka hiçbir gölgenin bulunmadığı kıyamette, yedi sınıf insanı kendi gölgesinde gölgelendirir.” (Buhari, Ezan 36, Zekat 16, Rikak 24, Hudud 19; Müslim, Zekat 91; Tirmizi, Zühd 53; Nesai, Kudat 2): Burada gölgeden maksat, himaye/koruma demektir; “Üç sınıf kimseye Allah güler.” (Heysemi, Mecma’uz-Zevaid ve Menbau’l-fevaid, IV/154 no: 3536): Gülmek, razı olmak anlamındadır. (Örnekler, Muhammed Ebu Şehbe, Difaun anı's-sunne; Yusuf el-Kardavi, Keyfe neteammel maa's-Sunneh; Muhammed bin Muslim b. Kuteybe, Tevilu muhtelifu'l-Hadis; Celaleddin Es-Suyuti, El İtkan fi ulumil Kur'an adlı eserlerden derlenmiştir.)

Hz. Aişe validemiz anlatıyor. Bir gün Allah Rasulü odama gelmişti. Yere düşmüş bir ekmek parçası görünce onu aldı ve “Ey Aişe, nimetin kıymetini bil. Çünkü şu ekmek bir toplumdan nefret edip kaçtı mı bir daha ona dönmez.” buyurur. (İbn Mace, Etime 52, no: 3353) Ateist bir arkadaş bu hadisi okuyunca, "İşte bakın, Muhammed ekmeği canlı zannediyor" diye ithamda bulunur mu acaba? Ne yazık ki, oryantalistlerden daha çok yerli ateist yazarların eserlerinde yukarıda örneklerini verdiğimiz sanatsal içeriklerin anlaşılmamasından doğan yorumlar ve yanlış sonuçlarla karşılaşırız...

600'lü yıllardan 2000'li yıllara, değişen sadece isim ve insanlar; zihniyet hep aynı!

"İçinde bulunduğumuz düzen, İslam öncesi Arap coğrafyasında cahiliye olarak tanımlanan toplum yapısı ile bazı yönlerden paralellik arz etmektedir." (Emine Ögük, Yeni ateistlerin yanılgıları, s. 118)

600'lü yıllarda adı müşrik olanlarla günümüz ateist/oryantalistleri arasında hiç bir fark yoktur. O gün adları putperest idi şimdi ise materyalist, natüralist. Yani fark sadece isimlendirmede. Fikirler hiç değişmedi hatta vahiyden uzaklaşıldığı için çok daha da kötüye gidildi!

Deist: (Yaratıcıya inanıp, dünyayı yarattıktan sonra vahiy göndermediğine inananlar): Bakara, 97: "Söyle; her kim Cebrail'e düşman ise iyi bilsin ki, 'Kur'an'ı senin kalbine Allah'ın izniyle kendinden önceki vahiyleri onaylayıcı', müminlere hidayet ve müjde kaynağı olmak üzere o indirdi." En'am, 91: "Onlar: 'Allah insanlara hiçbir şey göndermemiştir.' demekle, Allah'ı gereği gibi tanıyamadılar."

Materyalist: (Maddi âlem dışındakilere inanmayan, ahireti inkar edenler): En'am, 29: Dediler ki: 'Dünya hayatımızdan başka bir hayat yoktur, biz diriltilecek değiliz.' İsra, 49: "Dediler ki: 'Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, 'gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?' Casiye, 24, 32: "Bu dünya hayatımızdan başka bir hayat yoktur. Ölürüz, yaşarız; Kıyamet kesin değil."

Vahşi kapitalizm: Bakara, 275: "Riba (faiz) yiyen kimseler, şeytan çarpan kimse nasıl kalkarsa ancak öyle kalkarlar. Bu ceza onlar, "alışveriş de faiz gibidir" demeleri yüzündendir."; A'raf, 85: "Ey kavmim! Ölçüyü, tartıyı tam yapın, insanların eşyalarını eksik vermeyin. Düzeltilmesinden sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın."

Tefecilik- faiz: Ali İmran, 130 ve Bakara, 275. ayetlerinde ifade ettiği gibi, o dönemde tefecilik/faiz toplumda çok yaygın idi ve insanların yaşamlarını olumsuz yönde etkiliyordu. Günümüzde ise artık bu mesele fertleri değil, 'toplum ve ülkeleri' liberal emperyalist ülkelerin uydusu haline getirecek evrensel bir boyutta bir sorun haline gelmiştir. Tefeciliğin toplumsal boyutu olan faiz yüzünden dünyadaki ülkeler, 8-10 ailenin elinde yaz-boz tahtasına döndürülmüş, satranç tahtasındaki taşlar gibi kullanılır olmuşlardır.

Oryantalist: En'am, 105: "İşte böylece ayetleri türlü türlü çevirip açıklıyoruz ki, onlar sana: 'Sen bunları bir yerlerden okuyup öğrenmişsin' desinler ve bilen bir toplum için de onu iyice açıklayalım." Ali İmran, 186: "Muhakkak siz, mallarınız ve canlarınız hususunda imtihan olunacaksınız. 'Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve Allah'a ortak koşanlardan 'size eziyet verici birçok söz' işiteceksiniz.' Eğer sabreder ve Allah'tan gereği gibi korkarsanız, şüphesiz işte bu azmi gerektiren işlerdendir." Nisa, 46: "Yahudilerden bir kısmı, 'Allah'ın kitabındaki kelimeleri esas manasından kaydırıp; dillerini eğerek ve dine saldırarak', "Sözünü işittik, emirlerine isyan ettik, dinle, dinlemez olası ve raina (bizi gözet)" diyorlar." Kalem, 2: "Sen 'mecnun' (Sara hastası veya cinlenmiş) değilsin." İbrahim, 3 ve Hud, 19: "O zalimler ki, Allah'ın yolundan alıkoşurlar, onu 'eğri göstermek' isterler."

Sahte resuller: En'am, 93: "Allah'a karşı yalan uyduran, yahut 'kendisine hiçbir şey vahyolunmadığı halde: "bana vahyedildi" diyen' ve: "Allah'ın indirdiği gibi bir kitap da ben indireceğim" diye iddiada bulunandan daha zalim kim olabilir?"

Sekülerizm, dünyaperestlik: A'raf, 51: "O kafirler ki, dünya hayatı onları aldattı, dinlerini bir eğlence ve oyun edindiler. Böylece onlar bugünlerine ulaşacaklarını nasıl unuttular." Bakara,

85: “Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? İçinizden bu şekilde davranan birinin dünya hayatındaki cezası ancak rezil rûsvâ olmaktadır; kıyamet gününde ise onlar azabın en şiddetlisine itilirler.”

Dindara hakaret: (Akılsız, gerici, çağıdışı, yobaz, dinci, örümcek kafalı vd.): Tarih boyunca dindarlar (Gerçek Yahudi ve Hristiyanlar dâhil) hep aşağılanmışlardır. “Onlara: “İnsanların (müslümanların) inandığı gibi inanın.” denilince, “Biz de o beyinsizlerin inandığı gibi mi inanacağız?” derler. (Bakara, 13) “Kavminin inkarcı ileri gelenleri, “Biz seni kesinlikle bir akılsızlık içinde görüyoruz ve gerçekten senin yalancılardan olduğunu düşünüyoruz” dediler.” (A’raf, 66)

Alkol: Şaraptan rakı, votka, cin, viskiye... 600'lü yıllarda insanlar şarap içerdi ve bu konu Maide, 90-91. ve Bakara, 21. ayetlere de konu olmuştu. Cahiliye döneminde yaygın olan şarap içme âdeti şiirlere bile konu olmuştur. Ama ne zamanki içki yasak olmuş, Medine sokaklarında sel gibi içki akmıştır. (Müslim, Eşribe, 3) Günümüzde ise değişen sadece, kötülüğün adı ve türünün artmasından başka bir şey değildir. Bir de, yasak olan şeyi Müslüman olduğunu söyleyenlerin yapması ve sonra ortaya çıkan kötülüklerden yine İslam'ı suçlamalarıdır! Şiirlere konu yapanlar da (Örneğin, rakı için Tayfun Talipoğlu, Orhan Veli Kanık, Edip Cansever şiirleri ve Yılmaz Özdil köşe yazısı (Sözcü, 14.12.2021), Aydın Boysan yöntemleri... ile) hâlâ devam etmektedir.

İrkçilik: 600'lü yıllarca 'Asabiyyet-i Cahiliyye' denen ırkçılık o dönem Arap toplumu arasında çok yaygındı. İslam ırk kavramını kabul etmiş ama onu bir üstünlük aracı olmaktan çıkarmıştır. İslam, üstünlüğün ölçüsü olarak Allah'ın kurallarına uymayı (takva) belirlemiştir. Ama ne yazık ki, günümüzde "Türk, Kürt, Arap..." adına hâlâ ırkçılık yapılabilmektedir. Daha da ilginç bu ırkçılık çoğalmış; aile-sülale, köy, şehir (hemşehricilik) adları altından futbol fanatizmine dek uzanmış ve çeşitlenmiştir. İslam ise bunları kökten yasaklamıştır. (Buhari, Mezalim, 4, ikrah, 6; Tirmizi, Fiten, 68) Detay için, ‘Müslümanların iç meseleleri’ adlı yazımıza bakılabilir.

Kız çocuklarına değer verilmemesi: Cahiliye döneminde kız çocuklarına değer verilmez ve çeşitli nedenlerle diri diri toprağa gömülürlerdi. Bu nedenle Zuhur, 17; Tekvir, 8-9; Nahl, 58-59. ayetler indirilmiştir. (Mahmud Esad, Tarih-i Dini İslam, s. 255) Günümüzde bazı bölgelerimizde bu inanç aynen devam ederken aynı zamanda kapsamı genişletilmiş, artık erkek çocuklar da dâhil, daha doğmadan ‘kürtaj’ adı altında her iki cinsi de kapsar hâle getirilmiştir. Bu konu ayrıca, 'Turan Dursun'a cevaplar' başlığı altında 'Kız çocukların diri diri gömülmesi yalan mı?' sorusuna verilen cevapta ele alınmıştır.

Zina: Araplarda fuhuş yapan kadınlar tanınmaları için kapılarına bayrak asardı. (Buhari, Nikah, 36; Muhammed Ali Sabuni, Ahkam Tefsiri, II/ 203; İbn-i Kesir, Tefsirü'l Kur'an'il Aziym, III/289) Bu konu Bakara, 169; Nur, 33. ayet gibi Kur’anda ele alınmış ve eleştirilerek yasaklanmıştır. (Buhari, İsti'zan 12, Kader 9; Müslim, Kader 20-21; Ebu Davud, Nikah 43; İbn Kesir, Tefsir, V/98) Bu yasak günümüzde "telekız, eskort, dijkız” gibi adlarda genelleştirilmiş, yaygınlaşmıştır. Buna ‘metres’ adı altında kullanılıp, sıkılınca atılan kadınlar da eklenebilir.

Kumar: Cahiliye devrinde kumar (meysir) çok yaygındı. Cahiliyye Arapları kumar oynamakla övünürlerdi. Öyle ki kumar meclislerine katılmamak ayıp sayılırdı. O zamanın şairlerinden biri karısına şöyle vasiyette bulunmuştur: "Ben ölürsem, sen, aciz ve konuşma bilmeyen, ikiyüzlü ve kumar bilmeyen birini isteme." (D. Pusmaz, A. Ahmed, Cähiliyye, Şâmil İslam Ansiklopedisi, I/296) Kumar İslam'da yasaklanırken ne yazık ki günümüzde kumar evleri, kumar şehirlerine ve sonunda sanal âleme taşınmış olarak yuvaları yıkmaya devam etmektedir.

Fal: Eskiden Kureyş'in en büyük putu Hübel'in bekçisinin elindeki torbadan "ezlam" denilen fal okları çekilirdi. Cahiliye'de, kahinler daha çok geçmişe ait bilgileri, arraflar ise gelecekte haber verirdi. İslam, tüm bu hurafeleri yasaklamış. (Müslim, Selam, 124) Ama günümüzde bu kötü alışkanlıkta ne yazık ki gazetelerde burçlar, sosyal hayatta kahve, tarot gibi türlü adlar altında 'çeşitlenerek' devam etmektedir.

Uğur(suzluk) İnancı: Cahiliye Arapları arasında uğursuz sayma inancı hayli yaygındı. Uğursuz sayılan kötü ve çirkin kabul edilir; ondan uzak durulmaya çalışılırdı. Günümüzde de bu inanç 'baykuş sesi, kara kedi'nin uğursuz sayılmasından 'totem' inancına dek çeşitlenerek devam etmektedir. İslam'da bir delili bulunmayan ve yasaklanan (Kütübi Sitte Muhtasarı, İbrahim Canan, 17/455, Buhari, Tıp, 54, Müslim, Selam 102, İbn-i Mace, V/482) bu tür inanışlar ne yazık ki artarak çoğalmış ve gerek uğur gerek uğursuz sayılanların sayısı hayli artmıştır.

Kur'an, 600'lü yıllarda toplumda var olan tüm kötü alışkanlıkları ortadan kaldırmayı başarmıştır. Günümüzde, adı Müslüman olan ama cahiliye dönemi Mekke müşriklerinin zihin yapısına, âdetlerine sahip olanları da yine aynı reçete kurtaracaktır! Tarihte denenmiş ve defalarca başarılı sonuçlar alınmış olan bu reçeteyi yeniden uygulayanlar hem dünya hem ahiret huzuruna kavuşacaklardır. Kur'an ve sahih sünnet bir ışık olarak yolu aydınlatmaktadır, o kutlu yolda (sıratı müstakim) yürüyenler kurtuluşa (Fatiha, 6; A'la, 14-15) ereceklerdir!

Tevbe, 5. ayet

Tevbe suresindeki "müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları yakalayın ve onları muhasara edin (kuşatın)" ve "küfrün önderleri ile savaşın." (Tevbe, 12) ayetleri tüm müşriklerin/inanmayanların öldürülmesi mi emretmektedir?

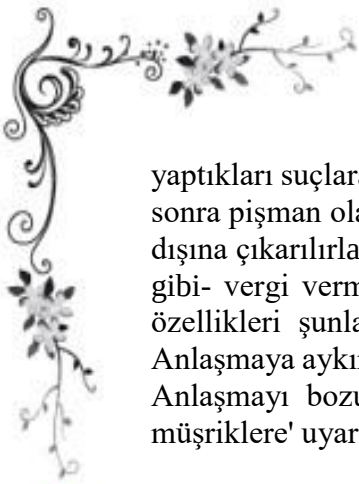
Ayetin niçin indiğini, kimlerden bahsettiğini, anlam çerçevesinin ne olduğunu bilmeyen bir kişinin bu ayetlerden müşrik avına (!) çıkılması gerektiğini anlamaması için hiçbir sebep yoktur. Halbuki bu ayet, 'Resulullah ile anlaşma yapıp da bu anlaşmaya uymayan müşrikler' hakkında inmiştir. (İbnül Cevzi, Zadü'l-Mesir, II/230) Evet, bu ayeti nerde ise 70 yaşında iken Müslüman olan Fransız Komünist partisi yöneticisi bile anlamış ama günümüz ateistleri anlayamamıştır. Roger Garaudy bu ayetle ilgili, "Tevbe 5. ayet, kendileriyle anlaşma yapıldıktan sonra anlaşmayı çiğneyen ve Müslümanları dinlerinden alıkoymaya yeltenenlerle ilgili olduğu apaçık ortadadır." (Roger Garaudy, İslam'ın vadettikleri, s. 48) demektedir. Ayette kastedilen müşrikler, 'sözlerini bozan ve anlaşmaya uymayan' (Ebu Suud, İrşadü'l-Akli's-Selim, IV/43) ve "anlaşma ile belirlenen yükümlülüklerini yerine getirmeyen saldırgan" (Esed, Kur'an Mesajı, I/346) bir topluluktur. "İslam tarihi boyunca hiçbir halifenin böyle bir uygulamasının olmaması bir yana, şayet ayet böyle anlaşılırdı tarihte İslam ile yönetilmiş devletlerde sokaklarda müşrik aranmış olması lazım gelirdi." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmam, s. 317) "Tevbe suresinin 5. ayetinde, ilk satırda Müslümanlar ile Mekke müşriklerin arasındaki barıştan söz eder. İşte bu barış Mekke müşrikler tarafından bozulmuştur. 5. ayetle müşriklere barışı sağlamalar için 4 ay müddet verilir. Aksi takdirde bir savaş olacağı haber verilir. Yani Tevbe 5. ayet savaş ortamında inmiş bir ayettir. Devamındaki 6. ayette "Barış isterse öldürmeyin. Onları güvenli bir yere götürün." buyurulmaktadır. Rabbimiz 'bırakın gitsinler' demiyor, güvenli bir yere kadar 'eşlik edilmesini' de istiyor." (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 106, 107)

Surenin birinci ayeti ultiatom, uyarı ile başlar. Bu uyarı yapılan kesim ise, 'müşriklerden sözleşme yapılanlar'dır. Ayette geçen "min" edatı, Arapçada 'min-i ba'ziyye' diye isimlendirilir. Anlamı, 'bütünden bir parça' demektir. Mesela elma yedim denirken, aslında elmalardan bir parça, bir kısmı yenmiştir. Bu edat işte bu anlamdadır. Aynı anlamda olan kelimeler başka birçok dilde de mevcuttur.

El-müşrikun kelimesindeki 'el' takısı da Arapçada 'marife' görevine işaret eder. İngilizcedeki 'the' eki ile aynı görevi gören 'el' takısı, 'belirlilik' ifade eder. Müşriklerin tümü değil, 'belirli olan, bilinen' bir kısım müşrikler kastedilir. Tevbe 1. ayet zaten, 'Müşriklerden anlaşma yaptığınız kimseler' diye başlamaktadır. Tevbe, 12. ayette de, 'küfrün önderleri ile savaşın' denmektedir. Buradan da anlaşıldığı gibi, elebaşları söz vermiş ve daha sonra ateşkes sözünü ihlal etmişlerdir. Tevbe, 13. ayette de 'Yeminlerini bozanlarla savaşmaktan' bahsedilmektedir!

Tevbe 5. ayet inene kadar yaşanmışlık vardır. Ateşkes ilan edilmiş, karşı taraf sinsi bir şekilde ateşkesi ihlal ederek kanlı saldırılar düzenlemiştir. Sürekli Medine'ye saldıran, Bedir, Uhud, Hendek gibi savaşlarla bitmek bilmeyen bir kinle yönettikleri toplumu İslam'a karşı düşmanca şekilde devamlı yönlendiren, Hudeybiye anlaşmasını 2. yılında savaş suçu işleyerek anlaşmayı bozan müşriklere 4 ay süre tanınmıştır. 'Ya tövbe edecekler ya da bu süre içinde Mekke'yi terk edeceklerdir.' Mekke'deki müşriklerin çoğu da tövbe etmiştir. (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorunlarına karşı İddialar ve izahlar, s. 229)

Kısaca, ayette de bahsedilen kesim müşriklerin hepsi değil kendileriyle anlaşma yapılan bir kesimdir. Bu müşriklerle anlaşma yapılmış ama kendileri bu 'anlaşmayı bozmuştur.' Zaten ilerideki (Tevbe, 8. 10. 12. 13.) ayetler de anlaşmayı bozan müşriklerden bahsetmektedir! 4. ayet, anlaşmayı 'bozmayanlarla' bir sorun olmadığını ifade eder. 5. ayet, anlaşmayı bozanların,

yaptıkları suçlara göre cezalarından bahseder. 6 ve 7. ayetlere göre de müşriklerden ihanet edip sonra pişman olan, Müslümanlardan eman dileyen (koruma isteyen) öldürülmez, ülke sınırları dışına çıkarılırlar. İslam ülkesinde yaşayıp anlaşmalara uygun davrananlar -tıpkı Müslümanlar gibi- vergi vermek şartı ile istediği gibi yaşayabilirler. Cezalandırılması istenen müşriklerin özellikleri şunlardır: Tevbe, 8. ayet: Anlaşmaya uymayan, sözlerini tutmayan; 10. ayet: Anlaşmaya aykırı davranan; 12. ayet: Anlaşma olmasına rağmen İslam'ı kötüleyen ve 13. ayet: Anlaşmayı bozup ilk saldıran! İşte Tevbe suresinin ilk ayetleri bu 'anlaşmaya uymayan müşriklere' uyarı ile başlar ve suçlarının cezalarını bildirir.

Ama ateist ve oryantalistler, aslında birer sulh çağrısı ile dolu olan bu ayetlerden farklı anlamlar çıkarmaya çalışmakta ve İslam devleti aleyhine işlenen fiilleri yapanları savunmaktadırlar! Onlar görevlerini yerine getirmekte ve İslam karşıtlarını savunmaktadırlar, bize de düşen de 'Hak, adalet, emanet ve tevhid' savunucuları tarafında olabilmektedir!

"Zulme uğramaları sebebi ile savaşmaları için izin verildi." (Hac, 39) "Zalimlerden başkasına karşı düşmanlık yoktur." (Bakara, 193) İslam'da savaş izni zulme uğramamak için verilmiştir. Konu hakkında daha detaylı bilgi için, "İslam savaş hukuku" adlı yazımıza bakılabilir.

Müşkilü'l-Kur'an

Ayetler arasında “ilk bakışta çelişki gibi görünen” (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 17) “aralarında ihtilaf olduğu zannedilen” (Murat Dinler, Müşkilü'l-Kur'an, FSM İlmî Araştırmalar İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi, 11 (2018) Bahar, s. 326) hususları inceleyen ilme ‘Müşkilü'l-Kur'an’ denir.

İbn Kuteybe'ye göre “müteşabih” ile “müşkil” terimleri eşanlamlıdır. (Kuteybe, Te'vilü müşkilü'l-Kur'an, s. 119-120) Zaten “Müteşabih konudaki ihtilaf da, özle alakalı bir ihtilaf olmayıp, ‘şekli’dir/görüntüdedir.” (Enver Apa, Müteşabih Ayetler" Kavramı Hakkında Tarihi ve Semantik Bir İnceleme, AÜİFD Cilt XLIII (2002) Sayı 2, s. 166) Müteşabih konusunu ayrıca ‘Ateistlere cevap’ başlıklı yazımızdaki ‘Kur'an açık bir kitap, Anlaşılsın diye indirilmedi mi?’ şeklinde başlayan sorunun cevabında ele alınmıştır.

Evet, Müşkilü'l-Kur'an, Kur'an'da var olduğu ‘sanılan’ çelişkiler demektir. (M. Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 16) Kur'an'da problem olarak ileri sürülen durumların her biri ‘görüntüsel’ ‘işkal’ olmaktan öteye geçmemektedir. (Çiçek, s. 54) Kur'an'a düşmanlık besleyenler, “sanal” uyuşmazlık ve ihtilafları yüzde yüz hakikatmış gibi göstermektedirler. (Çiçek, s. 26-28) Çelişki bulunduğu zannedilen ayetlerde yeterli bilgiye sahip olduğunda hakiki anlamda bir ihtilafın söz konusu olmadığı ortaya çıkmaktadır. (Flamur Kasami, Kur'an'da çelişkili gibi görünen ayetler, s. 119) Gerçekte ihtilaf olmasa bile, bir kimsenin Kur'an'ın anlatım tarzını bilmemekten ya da ayetler arasındaki bağları ortaya çıkaramamaktan yani Allah'ın kitabındaki metoda hakim olamamasından bu tür meseleler ortaya çıkabilmektedir. Halbuki Kur'an'ın baştan sonuna kadar ifade ve üslubunda tam bir tutarlılık, bütünlük, uyum, eşitlik ve güzellik vardır. (Kasami, s. 26) Kur'an semasının yıldızları olan ayetler, gökte düzensiz görünen yıldızların hali gibidir. Üstünkörü bakan, bilgisiz biri onları dağınık zanneder, onların aralarındaki ilişkileri bilen bir astronomi uzmanı ise, nasıl dakik bir saat gibi işleyen bir düzenle yürüyüp kainattaki ahengi ve dengeyi sağladıklarını bilir. (Sabri Demirci, Kur'an'da çelişkili ayetler meselesi, s. 12)

“Arapça bilmeyenlerden İslam'a girenlerin çoğalmasa, insanların kültür ve coğrafya farklılıklarının farklı anlayışlara sebep olması, İslam'a düşman olanların ortaya attıkları şüphelerden” dolayı bu ilim dalı ortaya çıkmıştır. (Murat Dinler, s. 326) Çelişki ve tutarsızlık iddiaları, ayetlerin Kur'an'ı bağlamını anlamamaktan, dilin ifade biçimlerini, hakikat, mecaz, kinayeyi anlayamamaktan, fiillerin farklı bağlantılarını düşünememekten, aynı anlamla ilgili karşılıklı ayetleri iyice incelememekten ileri gelmektedir. (M. Halil Çiçek, s. 53; Murat Dinler, s. 327-336 Demirci, s. 49) Kur'an'da ihtilaf varmış gibi sanılan ayetler bazen kelimenin mecazi ve gerçek manalarının ayırımının yapılamamasından kaynaklanır. Mesela, Hac, 2. ayette, sarhoş kelimesinin iki anlamda kullanıldığı anlaşılmaktadır. (Kasami, s. 51) Bir konunun farklı açılardan ele alınması da ihtilaf zannedilmektedir. "Kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur." (Rad, 28) "Allah anıldığı zaman yürekler ürperir." (Enfal, 2) Ayetlerin, her zaman korku ile ümit arasında bulunması gereken kalp halini ifade eder. (Zümer, 23) Lafzın aynı olması manaların farklı olması da diğer bir ihtilaf zannedilen konudur. Mesela Kur'an'da ‘Hüda’ kelimesinin farklı manalarda kullanıldığını görmek mümkündür. (Fussilet, 17; Rad 7; Örnekler için; Kur'an Yolu Tefsiri, III/615-616) Konu için, ‘Allah kalpleri mühürler mi?’ adlı yazımıza da bakılabilir. Zahirî mana ile asıl kastedilen mana farklılığını anlamayan da çelişki var zanneder. Arap dilinde ifade, anlatım biçimleri yeterince bilinmezse bu gibi ayetlere yanlış anlamlar verilebilir. 'Yalancılar kahrolsun' (Zariyat, 10) ayetinde yalancıların yaptıklarının çirkinliği ifade edilmektedir. (Kasami, s. 55) Yine fiillerin kullanım

cihetleri yönünden ortaya çıkan durum da ihtilaf zannedilebilmektedir: "Savaşta onları siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü." (Enfal, 17) ayetinde, "Öldürme işi ashaba, tesir ve yaratma yönü Allah'a izafe edilmektedir." (Kasami, s. 48) Bu konu, 'Ateistlere cevap' başlıklı yazımızdaki 'melekler bizzat fiili olarak da savaflara katılmışlar mıdır?' şeklindeki soruya verilen cevapta da ele alınmıştır.

Kur'an insan ürünü olan eserlerin tamamından farklı bir formülasyonla şekillenmiştir. Bu durum kimilerini olumlu kimilerini de olumsuz yönde etkilemektedir. Kur'an itikadi, ahlaki, sosyal alanlarda insanlığı yeniden yapılandırma amacıyla indirilmiştir. Kur'an çok çeşitli konulara birçok olaya değişik üsluplarla atıfta bulunmuştur. (Çiçek, s. 23-25) Kur'an farklı insani seviyeleri dikkate alarak bazen akla, bazen kalbe, bazen de duyguya hitap etmiştir. (Çiçek, s. 26-28) Kur'an'ın ele aldığı konuların zengin ve enginliği, farklı alanların seçilmesi, değişik kesimlere hitap edilmesi ve değişik mesajların ulaştırılma çabası, Kur'an'ın çok kısa veciz ve muhtasar bir üslup seçmesini kaçınılmaz kılmıştır. (M. Halil Çiçek, s. 118) Kur'an, belagatin en can alıcı noktası olan icazdan hiç taviz vermemiştir. İcaz, az ve öz mesaj vermektir. Bazen aynı kişilerle ilgili farklı zamanlarda meydana gelen farklı durumları, zamanla hiç kayıtlamadan anlatır. (M. Halil Çiçek, s. 63) Kur'an, Arap kelimelerinde kullanılan tekrar, mecaz, teşbih gibi üslupları çok büyük bir maharetle kullanmıştır. (M. Halil Çiçek, s. 62) Kur'an ve sünnette, hakikat ve mecaz mevcuttur. Bunlar Arapça dilinin özelliklerinden kaynaklanmaktadır. (Abdülcelil Candan, Kur'an okurken zihne takılan ayetler, Müşkilü'l Kur'an, s. 42) Kur'an, bilmeyenlere açıklama ve beyan görevini başta peygamberler olmak üzere ehil kişilere vermiştir. (Candan, s. 33) Hikmet ve derin düşünme ile ilgili olan ayetleri anlayabilmek için Arapça bilgisi, akıl ve ilim yanında tefekkür de gerekmektedir. (Candan, s. 38) Müteşabih ayetler üzerinde düşünme yasağı konulmamıştır. Ancak bu konuda sapmalara düşülmemesi tavsiye edilmiştir. (Candan, s. 39) Kur'an'da müteşabih ayetlerin bulunması insanların ilim ve kültür seviyeleri ile ilgilidir. Kur'an'ın tefekkürü emretmesi, müteşabih ayetlerin anlaşılması için itici bir güç oluşturmuş, insanlar taklitten uzaklaşmıştır. Müteşabih ayetler sayesinde İslami düşüncenin ufukları gelişmiş ve genişlemiştir. Müteşabi ayetleri anlamaya çalışanlar, diğer ilimlere de sarılmışlardır. (Candan, s. 30-32)

Aslında, "Müşkil alanında yazılan eserler dikkatle incelendiğinde, kişinin Kur'an'ın yüceliği, güzelliği ve icazı karşısında 'güveni' artmaktadır." (M. Halil Çiçek, Müşkilü'l-Kur'an'ı Yeniden Değerlendirmek, s. 96)

İslam'da Kadın Hakları

İslam'da kadın hakları konusunda yazılan eserlerde öncelikle, İslam'ın geldiği dönemdeki Avrupa, Hint, Çin medeniyetlerindeki kadınların durumu ile İslam'ın kadınlara getirdiği haklar karşılaştırılarak, İslam'ın kadınlara çok daha fazla haklar getirmiş olduğunun altı çizilir. Biz ise kıyas götürmez bu hakikatleri direkt geçerek, İslam'ın tarihte olduğu gibi günümüzde de Batı medeniyetindeki kadın hakları ile kıyaslanamayacak kadar çok 'fitrat ve biyolojik yapılarına uygun, yaratılışı ile çelişmeyen' hakları kadınlara getirdiğini iddia ve ispat etmeye çalışacağız. Bunun içinde, kıyas yapabilmek amacıyla özellikle bu yazımızla beraber 'Batı medeniyeti', 'Dinsiz ahlak olur mu?' ve 'Modernizm ve kadın' adlı yazıların okunmasının da faydalı olacağını altını çizmek isteriz!

İlk geldiği anlardan itibaren İslam'a giren ve bu dine hizmet konusunda öncülük edenler daima kadınlar olmuştur. İlk Müslüman bir kadındır (Hz. Hatice); İslamiyet'in ilk şehidi bir kadındır (Hz. Sümeyye); Peygamberimizin soyu kızından (Hz. Fatıma) devam eder. (Kevser, 3) Hz. Ebubekir'in kitap haline getirdiği dünyadaki tek Mushaf, Hz. Ebubekir, Ömer, Osman dönemlerinde onlarca yıl bir kadının (Hz. Hafsa) yanında kalmıştır. O dönemde ise Hristiyanlar şunu tartışıyordu: "bir kadın İncil'e dokunabilir mi dokunamaz mı?" Kur'an-ı Kerim'de Nisa (kadınlar), Müntehine (imtihan edilen kadın), Mücadele (mücadele eden kadın), Meryem (Hz. İsa'nın annesi) gibi sure isimleri vardır. Fakat rical (erkekler) suresi yoktur. Kadına değer verilmediği iddia edilen bir dinin ana kitabından bahsettiğimizi de hatırlatalım!

Batılıların da da itiraf ettiği gibi "Hz. Muhammed'in kadınlara ait hususlarda önemli derecelerde yaptığı değişiklikleri hiç bir büyük kanun koyucu yapmamıştır." (Stanley Lane-Poole, Le Koran, sa poesie et ses lois, s. 96) "Hukuk davalarında kadın erkeğe tamamıyla eşit bir dereceye yükseltilmiş" (Jacques C. Risler, La Civilisation Arabe, s. 4) ve "Kadının son derece lehinde olan Kur'an hükümleri, görünüşte şimdiki Avrupa kanunlarının verdiği haklardan çok daha fazlasını vermiştir." (Prof. Gaudetroy Demombynes, Les institutions musulmanes, s. 134) "Mevcut kanunlarıyla İslam şeriatı, eski Roma hukukuyla yeni medeni kanunlarımızın çoğundan daha insanidir. Çünkü bizim kanunlarımızda kadınlara beraber ihtiyarlık çağına gelmiş analarla babalar ekseriyetle ihmal edilmektedir." (Rene Grousset, Litterature religieuse, Charles Ledit, Kur'an, s. 564)

Bir süre Hamas kontrolü altında tutulan bir İsraili kadın ile kızı katıldığı bir programda şunları söylemekte idi: "Onlara göre kadınlar kutsaldır. Kadınlar kraliçe gibidir." (Haber 7, 12.10.2024. Video: video.haber7.com/video-galeri/295534-hamasin-biraktigi-rehineler-konustu-cinsel-taciz-yalani-ortaya-cikti)

Peki, Batılıların bu itirafları (ki, daha fazlasını aşağıda okuyacaksınız) ortada iken, İslam'da kadın hakları diye bir mesele nasıl ortaya çıkmıştır? Bu sorun, Batı medeniyetinin kadına bakış açısı ile İslam'ın kadına verdiği değer yorumlanmaya çalışılmasından kaynaklanmaktadır. Halbuki ortada iki ayrı medeniyet ve yaşam tarzı vardır. Her biri kendi içinde ayrı ayrı değerler manzumesine, ayrı ayrı anlam ve değere sahiptir. Batının kadına yüklediği görevlerden farklı olarak "İslam, hem kadın ve hem de erkeği fitratlarına, yaratılış biçimlerine uygun vazifeler yüklemiştir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 225) Dolayısı ile "İslam'ın ruhuna yabancı toplumsal adet ve geleneklerin sorumlusu İslam değildir." (Leopold Weiss/Muhammed Esed, Mekke'ye giden yol, s. 373) "İslam kadınlara fazlasıyla değer vermiş" (Karen Armstrong, The Guardian, 20.09.2006) olduğu için, günümüzde Müslüman olan Batılı insanların çoğunluğunu hâlâ öncelikli olarak kadınlardan oluşması da anormal değildir! Peki neden? 'Bazılarımızın' anlamadığı neyi keşfetmiştir onlar?!

Bir örnek üzerinden konumuza başlayalım. 'Hindu asıllı bir ateist' iken, 1999'da Müslüman olan dünyaca ünlü Hint şairi ve yazarı Kamala Das'ın açıklamaları aslında birçok ipucu vermektedir: "İslam'ı seçmemde tesettürün büyük rolü var. Tesettürü seviyorum. Müslüman

kadının Ortodoks hayat tarzını seviyorum. Erkekler tesettürlü bir hanıma dönüp bakmazlar. Tesettür emniyettir. Batı kültürünün kadına tanıdığı özgürlük beni cezbetmiyor. Bilhassa, ‘erkeklerin arzularını kabartan özgürlüğü’ kastediyorum. Delhi’deki kitap fuarında yayıncılar müşteri çekmek için yarı çıplak mankenler kullandılar. Utanç verici bir şey. Kadın vücudu Hindistan’da bile ticari meta haline geldi. Ben özgürlük istemiyorum. Bıktım özgürlükten. Bütün samimiyetimle söylüyorum, özgürlük benim için bir yük haline geldi. ‘Hayatımı düzenleyecek kurallar olsun istiyorum.’ Özgür olmayı değil, korunmayı arzu ediyorum ben. 24 yıl boyunca tesettürü tekrar tekrar denedim. Müslüman olmadığım halde Müslüman kadınlar gibi giyinip marketlere, konserlere, sinemalara gittim, seyahatlere çıktım. Gördüm ki mesture bir hanım her yerde saygı görüyor. Kimse dokunmuyor sana, laf atmaya bile cesaret edemiyor. Tesettür içinde tamamen emniyettesin. İslam’ın ilkeleri kadına yeterli derecede özgürlük alanı bırakıyor. Kadının kocasına veya daha yüksek bir otoriteye boyun eğmesini özgürlüğe aykırı bulmuyorum. Bunları dışlayan özgürlüğü fazlasıyla yaşadım, artık istemiyorum.” (The Times of India, 15 Aralık 1999; Hakan Albayrak, Gerçek Hayat, 14 Mart 2008, 386. Sayı, s. 11)

Bir kadın düşünün ki, doğduğunda ailesine cennetin kapılarını açan, (“Kimin üç kız veya üç kız kardeş veya iki kız kardeş veya iki kız yetiştirir, terbiye ve edeplerini eksik etmez, onlara iyi davranır ve evlendirirse cenneti hak etmiştir.”: Ebu Davud, Edeb, 120, 130; Tirmizi, Birr, 13; “Her kim iki kız çocuğunu yetişkinlik çağına gelinceye kadar büyüttü terbiye ederse, kıyamet günü o kimseyle ben şöyle yanyana bulunacağız.”: Müslim, Bir, 149; Tirmizi Bir, 13; “Kimin iki kızı olur da onları alçaltmaz, oğlan çocuklarını bunlara tercih etmezse Allah onu cennete koyar.”: Ebu Davud, 5147) hem evlendiği erkeğin diğer yarısı olup onu tamamlayan, (“Kadınlar erkeklerin diğer yarısıdır.”: Ebu Davud, Tahanet, 94; Tirmizi, Tahanet 827) hem de evlendiğinde eşinin imanının yarısını tamamlayan (“Kişi evlendiği zaman dininin yarısını korumuş olur.”: Heysemi, Mecmuu’z-Zevaid, 7310; Acluni, Keşfu’l-Hafa, II/239; Suyuti, Camiu’s-Sağır, II/932, 8730) ve “insanın dinini yaşamasına yardımcı olup, “en güzel dünya nimeti”, (Tirmizi, Birr 13) “bütün dünya nimetlerinin en değerlisi”, (Müsned, II, 168; Müslim, “Rada”, 64; İbn Mâce, “Nikah”, 5) kabul edilen ve anne olduğunda cennetin ayaklarının altına serildiği (“Cennet annelerin ayakları altındadır.”: Nesai, Cihad, 6; İbni Hanbel, X/198; Acluni, Keşfu’l-Hafa, , 1351/1932, I/335, No: 1078; Kenz-ül Ummal, Hadis: 45439; Menavi, Feyzul Kadir, III/361) ilan edilen bir dinde kadının değeri olmadığını iddia etmek büyük bir iftiradır.

212

İslam’ın ruhuna uzak ve hedeflediği medeniyet ideali ile hiçbir alakası olmadığı halde, ‘İslam’da kadın’ söz konusu olduğunda, kaynağı Batılı oryantalistler olan “evlilik, miras, şahitlik, boşanma, eşitlik” gibi kavram ve konularla “Kadın uğursuz mudur? Kadın ege kemiğinden mi yaratılmıştır?” türü soruları bu yazımızda ele alıp sıra ile iddialara cevap vereceğiz.

Kur’an ve Hadisler Işığında İslam’da Kadın

Efendimiz: "Şüphe yok ki, kadınlar erkeklerin dengi, benzeri ve tam bir eşidir." (İbn-i Hamza, el-Beyan ve't-Ta'rif, s. 261; Dr. Mihriye Cavidan, İslam'a göre kadın, İslam Medeniyeti, 25.8.1969, s. 28; Murat Ukray, Hanımlar İçin Din Rehberi, s. 5) "Kadın-erkek bütün insanlar, tarak dişleri gibi birbirlerine eşittirler." (Ö. N. Bilmen, Hukuk-u İslamiye ve İstilahat-ı Fıkhiye Kamusu, II/73-74) "Kadınların haklarını yerine getirme hususunda Allah’tan korkunuz! Zira siz onları Allah’ın bir emaneti olarak aldınız." (Müslüm, Hac, 147; Ebû Davud, Menasik, 56; İbn Mace, menasik, 84; Darimi, menasik, 34; Ahmet Hamdi Akseki, Yeni Hutbelerim, 781-782, Acluni, Keşfu’l-Hafa, 1351, I/36) “Sizin en hayırlınız, ehline (eşine ve çocuklarına) en hayırlı olanınızdır.” (Müslim, Birr, 149; Ahmed b. Hanbel, Müsned, II/472; İbni Mace, Nikah, 50; Camiu’s-sağır, II/II, Hadis No: 4012, Münavi, Feydu’l-Kadir, III/495, Nesai, El-Vâfi, III/117) “Mü’minlerin iman bakımından en olgunu ve en hayırlısı, hanımına karşı en hayırlı olanıdır.” (Tirmizi, Rada, 11; Riyazu’s-Salihin, II/148) "Kim, (iki veya üç) kız çocuğunu erginlik çağına erişinceye kadar besleyip büyütürse, kıyamet gününde -iki parmağını birleştirerek- onunla şöylece beraber oluruz." (Buhari, Talak 25, Edeb 24; Müslim, Zühd 42, IV/2028) “Dikkat ediniz, sizin kadınlarınız üzerinde, kadınlarınızın da sizin üzerinizde hakları vardır.” (Tirmizi, Sünen, V/111; İbn Mace, Sünen, I/594, No: 1851) “Kadınlara ancak asalet ve şeref sahibi kimse değer verir. Onları ancak kötü ve aşağılık kimseler hor görür.” (İbn Mace, Edeb 3; Ebû Davud, Edeb 6, Rikak 22, İtisam 3; Müslim, Akdiye 11; Suyuti, Camiu’s-Sağır, II/496) şeklindeki hadisleri ile kadın

haklarının öneminden bahsederken kız çocuklarını da unutmamış ve “Çarşıdan aldığı şeyleri, erkek çocuklardan önce kız çocuklarına verene, Allah’u Teâlâ rahmetle nazar eder. Allah’u Teâlâ rahmetle nazar ettiğine de azap etmez.” (Ebu Bekr Muhammed B. Ca’fer Sehl El-Haraiti, Mekarimu'l-Ahlak, I/212; Gazali, İhya, II/53) ve “Her kim kız çocukları yüzünden bir sıkıntıya uğrar da onlara iyi bakarsa, bu çocuklar onu cehennem ateşinden koruyan bir siper olurlar.” (Buhari, Zekat, 10, Edeb, 18; Müslim, Bir, 47; Tirmizi, Bir, 13) diye buyurmuşlardır.

Hazret-i Ömer de İslam geldikten sonra hayatlarında gerçekleşen devrimle ilgili şunları aktarmaktadır: "Biz İslam'dan önce kadınları insan yerine koymazdık. İslam gelince onlara hem ayetlerde hem de hadislerde yer verdi, erkekler gibi hakları anlatıldı. Ondan sonra biz kadınların da erkekler gibi hakları olduğunu düşünür hale geldik!" (Buhari, Tefsir, 66, 2; İlibas, 31; H. Bezanus, Geçmişten Günümüze Kadınlar ve Kadınlarımız, s. 58) Bir tespit de Hz. Ömer'in oğlu Hz. Abdullah'tan: "Biz kadınlar hakkında ileri geri konuşmaktan korkar olduk, vahiy gelir de bizi azarlar kadın hakları konusunda diye!" (Buhari, Nikah, 80)

Birçok batılının da itiraf ettiği gibi, "Kur'an ayetleri kadının alçaltılmasına ve kötülenmesine karşı durur" (Annemarie Schimmel, Muhammed, s. 30) ve “Osmanlı döneminde bile kadın toplumun en özgür bireyi olmuştur.” (İngiltere'nin Osmanlı Büyükelçisi Edward Wortley Montagu'nun eşi Lady Mary Wortley Montagu'nun kız kardeşi Lady Mar'a yazdığı (1717) bir mektuptan: 'Her şeyi hesaba kalktıgımda, Türkiye'deki kadınların, bu ülkedeki en özgür bireyler olduğunu görüyorum.'; Robert Hals, Selected letters of Lady Mary, s.329; Complete letters of Lady Montagu, I/318-320)

Eşitlik mi adalet mi?

Kur'an-ı Kerim, kadın ile erkek arasında hiçbir ayırım yapmamakta, her ikisine de aynı hak ve sorumlulukları yüklemektedir. Dini ve insani sorumluluk bakımından da erkekle kadın arasında tam bir eşitlik bulunmaktadır. "Mümin olduğu halde, erkek ve kadından kim bir takım salih amellerde/yararlı işlerde bulunursa, işte bu gibiler cennete girerler ve zerre kadar zulmedilmezler." (Nisa, 124) "Erkek ve kadın, mü'min olarak kim iyi amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız. Ve mükafatlarını, elbette yapmakta olduklarının en güzeliyle veririz." (Nahl, 97) “Mü'min erkekler de, mü'min kadınlar da birbirlerinin dostları ve yardımcılarıdır. İyiliği emrederler, kötülükten vaz geçirmeye çalışırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler, Allah'a ve Rasulü'ne itaat ederler. İşte bunları, Allah rahmetiyle bağışlayacaktır. Kuşkusuz Allah mutlak güç ve hikmet sahibidir." (Tevbe, 71)

Eşitliğin olduğu yerler kadar, ‘adaletin merkeze alındığı görev dağılımları’ ile de İslam diğer sistemlerden ayrılmaktadır. “İslamiyet’te erkek ve kadın eşit değil, adalet dengesi içindedir. Kadın ve erkek yaratılışta ve fıtratta eşit değildir. Birbirlerini ‘tamamlar’ vaziyettedir. İslam, yaratılışta var olan farklılığı kadın ve erkeğin hak ve vazifelerine yansıtmıştır.” (Osman Nuri Topbaş, Aklın cinneti Deizm, s. 139-141) Zaten İslam medeniyeti ile Batı medeniyeti arasında kadına bakıştaki en büyük farklardan biri de, yaratılış özelliklerine göre ödev ve sorumlulukların belirlenmesinde ortaya çıkmaktadır. “Fiziksel yapısından ses tonuna, duygu dünyasından düşünce âlemine, sahip olduğu fiziksel gücünden suret ve şekline kadar birçok noktada erkeklerden farklı olan kadının, sosyal hayatta kendisine yüklenen misyon açısından erkeklerle eşit olması hangi mantığa sığar? Allah ‘her birine ayrı meziyet ve sorumluluk’ vermiştir. Allah (cc) onlar için ‘fıtratlarına uygun olan şeylerle’ onları sorumlu tutmuştur.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 276)

Erkek; kadından fiziki olarak daha güçlü, zorluklara daha dayanıklı, olaylar karşısında daha soğukkanlıdır. Kadın ise duygusal açıdan çok daha zengin, şefkat yönünden de engin bir derya gibidir. İslam dini, aile kurumunda kadınla erkek arasında kendilerine verilen maddi ve manevi yeteneklerine göre görev dağılımı yapmıştır. Her cinse görebileceği işi vermiş, kadına yapamayacağı işi teklif etmemiş, taşıyamayacağı sorumlulukları da yüklememiştir. (Asım Uysal,

Kadın İlmihâli, s. 48) Erkek ve kadın her biri, diğerinin tamamlayıcısı ve birbirine karşı denge unsurudur. Erkek, dışarıda hayat mücadelesini yapmakla mükelleftir. (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 165)

Kadın ve erkek, her ikisini de insanlık, akıl, sorumluluk, mükellefiyet yönünden eşit yaratılsa da, kadın ile erkek arasında hem fiziki hem de psikolojik olarak farklılıklar mevcuttur ve işte İslam tam da burada görev ve sorumlulukları bir bütünü oluşturacak şekilde görev dağılımını yapmaktadır! Bu durum erkeğin kadından veya kadının erkekten üstün olduğu anlamına gelmemektedir. Fark sorumluluklardadır! Her iki cinsinde üstün ve eksik yönleri vardır. Her iki cins ayrı yaratılış özelliklerine sahiptir ve İslam bu özelliklere göre görev dağılımı yapmıştır. Müslümanlara düşen de bunu kabul etmek ve buna yaşam tarzlarını oluşturmak olmalıdır! Kadın erkek eşit oldukları konularda paralel, olmadıkları konularda adil/adaletli paylaşım ile hayatlarına devam etmelidir. Erkekten ne kadar anasınıfi öğretmeni olabilirse kadından da ancak o kadar halterci/boksör olabilir. Anlamsız yarış yerine dayanışma, iş bölümü ile hayata devam edilmelidir. Eşitlik esastır ama biyolojik ve psikolojik farklılıklar da göz ardı edilmeden hayatın devamı da iki cins açısından en adil ve huzur verici çözümdür.

"Kadın ve erkek birbirlerinin tamamlayıcılarıdır. Eşitlikte adalet yoktur fakat adalette eşitlik vardır." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasin, s. 277) Eşitliğin olduğu yerleri saydık, eşit olunmayan yerlerde ise 'İslam kadın erkek eşitliğini değil kadın erkek adaletini' savunur. Her konuda eşit olmak adaletli olmak demek değildir. Mesela eşitlikte, 100 kg yükü kadına da erkeğe de 50'er kilo olarak paylaşmak esastır. Adalette ise, genel itibari ile daha güçlü olan erkeğe daha fazla, daha az güce sahip kadına daha az yük vermek esastır. Bu eşitlik değildir ama adalettir, güncel terim ile 'kadına pozitif ayrımcılık'tır!

'Günümüzden' örneklerle devam edelim. "İngiliz kraliyet ordusunda, kadın erkek tüm askerlere "aynı eğitim programının" uygulanması, kraliyet ordusu fizikçilerinden Yarbay Ian Gemmel'i "fırsat eşitliği adı altında kadın askerler eziliyor" diye isyan ettirir. Erkek askerlerin eğitimi sırasında yaralanma oranı yüzde 1.5 iken, kadınlarda bu oran yüzde 11.1'lere kadar çıkmaktadır. Yarbay Gemmel'e göre bunun nedeni: Kadın kas ve kemik yapısı erkeklere göre daha zayıf. Aynı eğitim kadın bedeninde erkeklere oranla % 39 daha fazla baskı oluşturuyor. Belirli kas olgunluğuna ulaşmak için erkek askerlerin 3 ay çalışması yeterli iken, kadınların 6 ay çalışması gerekmektedir. Bu kadın askerlerden 40 tanesi de "ordu bize fazla yükleniliyor" diyerek mahkemeye başvurmuştur." (The Sunday Times, 10.03.2002) "İngiltere'de kraliyet donanmasında görev yapan kadın askerlerin dörtte birinin, görevleri sırasında en az bir kez cinsel tacize uğradığı açıklandı." (Milliyet, 24.06.2005) "Amerikan askerleri arasında yaşanan cinsel tacizin geçtiğimiz yıla oranla büyük bir artış gösterdiği ortaya çıktı. Pentagon yetkilileri askerler arasında yüzde 40'ı bulan cinsel taciz artışını yeni uyguladıkları programa bağladı." (Akşam,19.03.2006) "Ordudaki kadınlarla ilgili çarpıcı araştırma: ABD ordusu özel hareket komutanlığının yayınladığı rapor, kadınların cinsiyet ayrımcılığına maruz kaldığını ortaya koydu. Görüşme yapılan kadınların neredeyse hepsi cinsel tacize maruz kalmış ve çok azı bunu şikayet etmiş." (Diriliş Postası, 25.08.2023) İsrail'de askere alınan kadınların üçte biri cinsel tacize uğruyor. İsrail Devlet Ombudsmanı tarafından hazırlanan raporda, zorunlu askerlik hizmetini yapan kadınların yüzde 33'ünün en az bir ya da daha fazla sefer cinsel tacize uğradığını söylediği, bunlardan yüzde 70'inin bu konuda şikayette bulunduğu vurgulandı." (Sözcü, 29 Kasım 2022) "Norveç'te kadın ve erkekler komandolar aynı koşu da yatıyor." (İnternet Haber, 3.2.2019) "Norveç ordusu tecavüz skandalıyla çalkalanıyor. Norveç ordusunda 24 kadın askerin tecavüze uğradığı, cinsiyeti açıklanmayan 123 kişinin de tecavüz girişimine maruz kaldığı belirtildi." (AA, 20.2.2019)

Daha duygusal olduğu için çocuk eğitimi ve büyütülmesi görevi İslam'da kadına ana görev olarak belirlenmiştir. Çünkü o buna uygun duygularla yaratılmıştır. Kadında acıma, sevmeye

duygusu erkeklerden daha fazladır. Erkekler genellikle çocuk bakıcısı olamazlar. Çünkü erkekte acıma, sevmeye, şefkat daha az yoğunluktadır. Halbuki çocuğa sevgi; anne sevgisi lazımdır. Erkek evi dışarıdan korur, evin mali yönden devamını sağlar. Kadın evin içişleri ve çocuğun eğitimine yoğunlaşır ve toplumun ahlaki temellerini atar. Zaten kadın bir işte çalışsa bile daha çok yıpranır (sosyal düzenlemelerde de o nedenle kadınlar erkeklerden daha önce emekli olur) ve çocuğun eğitimi ile de yeteri kadar ilgilenemez. Dolayısı ile de aile düzeni zamanla bozulur. Aile bozulunca sosyal çöküntü başlar. Eşitlik sloganı atılan toplumlarda çalışan kadın çocuğunu kreşlerde büyütür ve sevgi yerine aldığı paraya göre dadısından/kreşten muamele gören çocuklar da büyüyünce psikolojik sorunlar ortaya çıkar. Akşam kreşten alınan çocuğa, bu açığı kapatmak için beraber olunan az sürede bu kere daha fazla ilgi gösterilir ve çocuk bu iki uçurum arasında gelgitlerle büyütülmeye çalışılır...

Kadın erkek eşit değildir birbirini tamamlayan bir elmanın iki yarısı gibidirler. Bu nedenle Peygamberimiz “Kadınlar erkeklerin yarısıdır.” (Ebu Davut, Tahâret, 94; Tirmizi, Taharet, 82; Müsned, VI/256, 377) buyurmuşlardır. Hadiste geçen 'şekâiku' kelimesi sözlükte, ‘tam ortadan ikiye bölünen bir bütünün parçası, ikiye yarılmış nesnenin bir parçası’ manalarına gelir, Yani bir bütünü meydana getiren iki parçadan her biri, diğerinin 'şakik’idir. Mesela, Holly Bourne tarafında yazılan ve Türkçeye “Sen benim diğer yarısın” diye çevrilen roman da benzer mantığı yansıtmaktadır. Bu kitabın adından hiç kimse, ‘yarım insan’ mesajı çıkaramayacağı gibi hadisten de kimse farklı anlamlar çıkarmaya çalışmamalıdır! Yoksa oy verme/biat alma esnasında peygamberimiz erkekler yanında kadınlardan da ayrıca biat almıştır ki, bu da kadın erkek eşitliğini yasal yönden ortaya koyan en güzel örneklerdendir. (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 55) Zaten “Kadınlar İslam hukuku önünde erkeklerle eşit haklara sahiptir.” (Kemal Kahraman, Muhammed M. Pickthall, s.110)

Buna göre, yaratılış, eğitim, kulluk, vatandaşlık, insaniyet yönünden eşit olan kadın ve erkek aynı zamanda fitratları, ruhi ve biyolojik/psikolojik yapıları yönünden de birbirlerinden farklı ama birbirlerini de tamamlayıcıdır.

Şimdi oryantalist merkezli ve ateistler tarafından gündeme getirilen ve İslam’la bağdaşması mümkün olmayan ithamlara ve cevaplarına geçelim.

Erkek kadından üstün müdür?

“Erkekler, kadınların kavvam/koruyup kollayıcılarıdır. Çünkü Allah, insanların kimini kiminden faddele/üstün kılmıştır.” (Nisa, 34)

Müslüman olduğunu duyuran ABD’li Abbey Hafez, Nisa, 34. ayetin mealini okuyarak İslam’ın kadınlara tanıdığı ekonomik hakları sıralamakta ve "Kadınlara bu kadar yüksek haklar veren ve toplum içinde çok yüksek bir statü tanıyan başka bir din duymadım. Artık Kur'an okuyan bir Hristiyan değilim, Kur'an okuyan bir Müslümanım. Hiç bu kadar huzurlu hissetmemiştim" diye sosyal medyada paylaşım yapmaktadır. (Tiktok, 25.11.2023; instagram.com/abbeyhafez) Bizdeki bazıları da bu ayetten hareketle 'İslam'da kadın hakları yok' diye yorum yapmaktadır!

Ayetteki üstünlük "sorumluluk" anlamında kullanılmıştır. Yani erkeğe kadından daha fazla sorumluluk verilmiş, erkeğe daha fazla yük yüklenmiştir. Zaten aynı ayette ‘mali sorumluluktan’ bahsedilmekte ve erkeklerin ailenin geçimi ve diğer mali yükümlülükleri üstlenmesine (ailenin geçiminden, mehir, diyet, cihad gibi görevlere) işaret edilmektedir. “Kadına cihad, evin geçimi, diyet gibi sorumluluklar yoktur, bunlar erkeklere yüklenmiştir.”

(Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 65) “Bu nedenle de mirasta kadına bir pay, erkeği iki pay verilmiştir.” (Tabatabai, Mizan, IV/244, 358) Yani ayette geçen ‘Kavvam’ sorumluluktur. Yine Kur’an’da

bu kelime, Furkan, 67. ayette ‘Kavama/denge’ anlamında kullanılmıştır. Bu sorumluluk ve dengeyi koruyup yerine getiremeyen erkek kavvam olamazlar: Hanımının hakkını yerine getirmeyen, onun malına göz diken, harcama (infak) görevini yapmayan ve ailenin ırz ve namusunu korumayan erkekler, ‘kavvam’ vasfına sahip kamil erkeklerden sayılmazlar. (Elmalılı, Nisa, 34. Ayet tefsiri)

Nisa suresi 34. ayette Allah’u Teâlâ kadın erkek arasındaki farka işaret ederek, birbirleri arasında bazı faziletler, üstünlükler olduğunu ifade etmiştir. Ayette "efdalı" yani "daha üstün" kelimesi geçmemektedir, dolayısı ile ayetin meali, ‘erkek kadından daha faziletlidir,’ anlamında değildir. Ayette geçen "faddale" kelimesi, Allah’ın yaratılıştaki insanları farklı özelliklerle yarattığına işaret etmektedir. Aynı kalıp, Bakara 122. ayette de geçmektedir: Allah, Yahudileri üstün kıldığını belirtirken, yine "efdalı" babı/kalıbı değil, "faddale" babını kullanmıştır. Yani Allah (cc) Yahudilere vahiy göndermekle bazı üstünlük/özellikler vermiş ve onları bu özellikleri sayesinde üstün kılmıştır. Ama onlar vahyin kıymetini bilememişler, onu değiştirmişler ve dolayısı ile de bu üstünlüklerini de kaybetmişlerdir. Bu kalıp yine Bakara 253. ayette de geçmektedir: ‘Allah bazı peygamberleri diğerlerine üstün kıldım’ derken de yine "efdalı" kalıbını kullanmamakta, "faddale" kalıbını kullanmaktadır. Yani Allah (cc) her peygambere ayrı özellikler vermiş ve her birini farklı özelliklerle diğerlerinden farklı kılmıştır. Burada fazilet/üstünlükte sıralama değil, farklılık esastır. Yoksa Allah bazı peygamberleri diğerlerinden üstün tutmamıştır ve bizden de aralarında ayırım yapmamamızı istemiştir. (Bakara, 285) Zaten Efendimiz de kendisini Yunus peygamberden üstün gören sahabelerini uyarmış ve "Beni Yunus b. Matta’ya üstün tutmayın." (Buhari, Enbiya, Kitabu’t Ta’bir, 3413, Müslim 2376) buyurmuşlardır. Arapçada "tef’il" babında olan bu kelime (faddale) Allah tarafından insanlara verilen ‘farklı özellikleri’ belirtmektedir. Zaten aşağıda da bu farklılıklarla ilgili açıklamalar yapılacaktır.

Yoksa İslam’a göre üstünlük cinsten değil Allah’ın emir ve yasaklarına olan bağlılıktadır: “Ey insanlar! Biz sizi bir erkekle bir kadından yarattık. Allah katında en değerli, en üstün olanınız, takvada en ileri olanıdır.” (Hucurat, 13) İşte bu ayette “efalu” babı kullanılmıştır! “Saliha bir kadın, bin tane salih olmayan erkekten daha hayırlı ve üstündür.” (Amili, Vesail, XIV/123)

216

Mesela bir müdür ile memur düşünelim. Müdürde memurda birçok konuda eşittir. Hatta memur müdüründen birçok konuda ileride de olabilir. Memur olması, onun müdüre göre daha az zeki veya müdürden daha aşağı bir insan yapmaz. Ama müdürün yetki alanı ve sorumluluğu daha fazla olduğu için memurdan bir üst makamdadır. Ona belli konularda emir verebilir. Ama bunun dışında her ikisi de insan, kul, akıl yönünden eşit bireylerdir. Kur’an da, sorumluluğu fazla olan erkeği kadına üstün (sorumlu) kabul etmiş, görev bölüşümünde erkeğe daha fazla sorumluluk yüklemiş, yüklenen sorumluluk oranında da onu idareci, sorumluluk sahibi ilan etmiştir. Veda hutbesinde de benzer şekilde sorumluluğa dikkat çekilmektedir: “Ey İnsanlar! Kadınlarınızın sizler üzerinde hakları, sizin de kadınlarınız üzerinde haklarınız vardır. Kadınların haklarını bilmenizi ve gözetmenizi isterim, bu nedenle Yüce Allah’tan korkmanızı dilerim. Siz kadınları Allah’ın emaneti aldınız.” (İbn Mace, Menasik, 84; Müsned-i Ahmed, VII/376; Tirmizi, “Tefsiru’l-Kur’an” 10; M. Hamidullah. Mecmuatü’l-Vesaiikü’s-Siyasiyye, 361-362) Yani Nisa, 34. ayetten amaç, “Aile yaşantısını düzenlemedir. Erkeğin bu görev için seçilmesi de omuzlarına yüklenen sorumluluktan dolayıdır.” (Muhammed Bakır el-Hakim, Oryantalistler ve Kur’an hakkındaki şüpheleri, s. 20)

Feminizm Batı toplumlarında başlamıştır ve Batı toplumu için de zorunlu bir harekettir. Çünkü Avrupa’da kadın, “İnsan mıdır, İncil’e dokunabilir mi, ruhu var mıdır?” diye tartışılan, (August Bobel, Kadın ve Sosyalizm, s. 46; Ayşe Sucu, Kadınlar üzerine, Sözcü, 9.3.2020) eşi tarafından boşanırken satılan, (tr.wikipedia.org/wiki/Zevce_sat%C4%B1%C5%9F%C4%B1) ve akrabaya, misafire peşkeş çekilen (Kuzey Avrupa), çalıştırılınca ücreti az ödenen (Sanayi dönemi Batı Avrupa) kısacası ikinci sınıf bir insan olarak görülmüştür. Böyle bir toplumda kadın tabii ki hak arama yarışına girip, reaksiyon

gösterip ileri atılacak ve hakkını arayacaktır. Ama Batıda hak, adalet arama mücadelesi zamanla sınırları zorlamış ve haklı mücadele aşırı uçlara kaymıştır. Eşitlik talepleri sonunda kadın gücünü, hissiyatını, duygu sınırlarını zorlar hale gelmiştir. Vücut geliştiren/kaslı, halter kaldıran, boks yapan kadınlar sadece ruhen değil beden de cinslerinden ayrılır hale gelmiştir. Fakat İslam toplumlarında kadının ne insan olma yönünün tartışılması, ne Kur'an'a dokunmaması, ne alıp satılımı (fahişelik) durumu söz konusudur. İslam'da kadın annelik görevini yerine getirdikten sonra doktor, hemşire, avukat, öğretmen vd. olabilir. Hatta bazı kadınların bu mesleklere sahip olmaları farzı kifayedir; zorunludur!

İslam genel anlamda eşitlik değil 'adaleti, ehliyeti ve liyakatı' savunur. "Hiç bir insan diğerine eşit değildir. Adalet ve Allah önünde, herkes eşittir. Kadın erkek eşitliği mi? Biz parmak uçlarımız gibi farklıyız. Kadın kadına, erkek erkeğe eşit mi ki, kadın erkeğe eşit olsun! Hangi erkek Hz. Hacer'le, Ruhul-Kuds'ün annesi Meryem'le eşit olabilir ya da hangi kadın Hz. Yusuf'la, Hz. İsmail'le eşit olabilir ki? İnsan vardır eşrefi mahlukattır, insan vardır 'bel hüm edal'dir, 'essele safilin'dir. Kural; ehliyet ve liyakat. Kim ehil ve layık ise, o üstündür. Bunun kadın veya erkeği yoktur." (Abdurrahman Dilipak, youtube.com/watch?v=cxERhd9RUuo)

Kız çocuk, erkek çocuk eşittir

Allah (cc) Kur'an'da "Göklerin ve yerin mülk ve tasarrufu Allah'ındır. O, dilediğini yaratır. Kimi dilerse, ona kızlar bağışlar, kimi dilerse ona erkekler lutfeder. Yahut (çocukları) erkekler-dişiler olmak üzere çift verir. Kimi de dilerse, onu kısır bırakır. Muhakkak ki, O alimdir, her şeyi bilir. Kadirdir, her şeye gücü yeter." (Şura, 49-50) buyurur. Hiç bir Müslüman, çocuğunun erkek olmasıyla övünemeyeceği gibi, kız olmasıyla da yerinemez ve yerilemez. Önemli olan, çocuğun "kız veya erkek" olması değil, "hayırlı bir evlat" olmasıdır. (Aysel Zeyneb Tozduman, İslam'da Kadının Hakları, s. 36) İslamiyet'ten önce Arabistan'da yaygın olan kız çocuklarını diri diri gömme âdeti ('Turan Dursun'a cevaplar' konusunda bu konu detaylı ele alınmıştır) İslamiyet'le tamamen ortadan kaldırılmıştır. (Tekvir, 8-9) İşin kötü tarafı, bu âdetin günümüzde kürtaj adı altında, daha doğmadan ve kız-erkek ayırımı yapılmadan devam ettiğinin farkında olunamamasıdır! İslam'da kız çocuk erkek çocuk ayırımı yapılmaz. Kız erkek çocuk veren Allah'tır. "Çocuklarınız size Allah (c.c.)'ın bir hibesi/hediyesidir; dilediğine kız, dilediğine erkek verir." (Hakim, el-Müstedrek, II/284) "Bir adam Hz. Peygamber'in yanında otururken, oğlunun biri gelir. Adam çocuğu öper ve dizinin üstüne oturtur. Az sonra kızı gelir. Adam onu öpmeksizin önüne oturtur. Bunun üzerine Rasulullah, "Aralarında eşit davranmıyor musun?" diye adamı uyarır." (İbrahim Canan, Peygamberimizin Sünnetinde Terbiye, s.175; Heysemi, Mecmau'z-Zevaid, VIII/156) Çocuklara eşit davranmaya çok önem veren Peygamber Efendimiz: "Bağış ve ihsanda çocuklarınızın arasını eşit tutun. Eğer ben birini üstün tutacak olsaydım, kızları üstün tutardım." (Buhari, Hibe 12; Heysemi, IV153; İbn-i Hacer, el-Metalibü'l-Âliye, IV/69) buyurmuştur. Peygamberimiz kız çocuğuna karşı kötü duygular beslenmesini men etmiş, (İbn Hanbel, Müsned, IV/151) kız çocuğu yetiştirmenin büyük ecir ve sevap olduğunu ifade etmiş (İbn Mace, Edeb, 3; Tirmizi, Birr, 3) ve "Allah'tan korkun ve çocuklarınız arasında adaleti gözetin" (Buhari, Hibe, 12-13; Müslim, Hibat, 13) buyurmuştur.

Miras konusu

İslam miras hukukunda kadına, erkeğe verilen miktarın yarısı verildiği söylenerek kadına haksızlık yapıldığı, hatta bunun kadının erkeğin yarısı kabul edildiğinin de göstergesi olduğu iddia edilir. Halbuki İslamiyet'te kadın erkek mirastan eşit pay aldığı yerler de vardır, kadının fazla pay aldığı yerlerde. Ama fazla aldığı yerler sorun olmamakta, eşit aldığı yerler de gündeme getirilmemekte, sadece az pay aldığı yerler hep ön plana çıkarılmaktadır! Ayırım

iddiasının kökenini de, ‘kız ve erkek kardeş’ miras almaya hak kazandıklarında erkek kardeşe kız kardeşe verilenin iki katı verilmesi oluşturmakta ve bu istisna durum genelleştirilerek sanki tüm kadın erkek arasında bu oranın var olduğu izlenimi oluşturulmaya çalışılmaktadır.

Mirasta kız ve erkek kardeş varsa, erkeğe kız kardeşinden iki kat fazla pay verilir. Bu paylaşımda ilk bakışta adaletsizlik olduğu izlenimi oluşmakta ise de durum hiç de görüldüğü gibi değildir. Örneğin bir baba vefat etse, babanın üç dairesi olsa, kız kardeş bir, erkek kardeş iki daire mirastan pay alır. Kız kardeş bir erkekle evleneceği zaman, kız kardeşin bir dairesiyle evleneceği erkeğin ailesinden kendisine miras kalan iki payı bir araya gelince toplam üç payları olur. Erkek kardeşinde kendi iki dairesi ile beraber, evleneceği kızın ailesinden kendisine miras kalan bir pay birleşince onların da toplam üç payları olur. Kız kardeşin evleneceği erkeğin ailesinden getireceği iki pay, erkek kardeşinin iki dairesinden fazla olabileceği gibi az da olabilir. Aynı durum erkek kardeş içinde söz konusudur. Erkek kardeşin evleneceği kızın getireceği pay, kız kardeşinden çok olabileceği gibi az da olabilir. Ama sonuçta paylar kız ve erkek kardeşlerde eşitlenir!

Ama miras paylaşımındaki farklılığın asıl sebebi bu değildir. İslam hukuku ailenin geçim ve bakımından erkeği sorumlu tutmuştur. (Halil İbrahim Acar, Ana Hatlarıyla İslam Aile Hukuku, s. 144) Erkek kardeş evleneceği kıza ‘mehir’ verir. İslam’da ‘başlık parası’ yoktur. Mehir, evlenmeden önce ve boşanma vuku bulursa boşanma sırasında erkeğin kadına verdiği sigorta, mali güvenlik sistemidir. Mehir ile kadın hem evliliğin başlangıcında hem de evliliğin bitme ihtimaline karşı sonrasında mali açıdan korunma altına alınmıştır. Evleneceği kıza mehir veren erkek kardeşin iki dairesi erimeye başlamıştır. Ayrıca erkek kardeş hayatı boyunca evleneceği kadın ve çocuklarının nafakasını (yiyecek, giyecek, yakacak, barınma) karşılamak zorundadır ki nafaka kelimesinin köken anlamı zaten “Bir şeyin bitmesi, azalması, sarf edilmesi” (Halil b. Ahmed, Kitabü'l-Ayn, “nfk”, V/177; İbn Manzur, Lisanü'l-Arab, “nfk”, X/357; Ömer Nasuhi Bilmen, Hukuk-ı Hukukî İslamiyye ve Istılahat-ı Fıkhiyye Kamusu, II/444) manalarına gelmektedir. Örneğimizdeki erkeğin iki dairesi nafaka ile evlilik süresince de erimeye devam etmektedir! Halbuki kız kardeş, erkek kardeşinin evleneceği kıza mehir vermesi gibi, o da evleneceği erkekten mehir alacaktır. Ayrıca hayatı boyunca kendisine ve çocuklarına evleneceği erkek bakmak, mali ihtiyaçlarını evleneceği erkek karşılamak zorundadır. Kız kardeş ise kendisi dışında başkalarının geçimini sağlamakla mükellef de değildir. (Komisyon, İslam’da Kadın Hakları, II/178-283) Ayrıca, kendi dairesini ailesine harcamak da zorunda değildir. (kurul.diyaret.gov.tr/Cevap-Ara/921/evli-bir-kadin--kendisine-ailesinden-kalan-mirasi-kocasina-danisman-istedigi-gibi-kullanabilir-mi) Bu bir payı onun harçlığıdır; ister satar, ister bağışlar, ister kiraya verir veya isterse de kocasına bağışlayabilir. (Mevsili, el-İhtiyar, III/48, 52)

Miras: 3 daire

Kız kardeş		Erkek kardeş	
1		2	
Kız kardeş	Erkek	Kız	Erkek kardeş
1	2	1	2
Evleniyor (toplam 3 pay)		Evleniyor (toplam 3 pay)	
(+) Mehir, Nafaka		(-) Mehir, Nafaka	

Görüldüğü gibi erkek kardeşe daha fazla mirastan pay verilmesinin sebebi, onun toplum içindeki ağır mali sorumluluğundan dolayıdır. Erkek kardeş aldığı iki payı önce evlenirken mehir sonra nafaka olarak ailesine harcayacak, mirastan aldığı pay hep eksilecektir. Kız kardeş ise, aldığı bir payın yanında mehir, nafaka alacak, ekonomik yönden payını artıracaktır. İlk

başta erkek kardeş kız kardeşinden fazla pay almış gibi görünse de, hayatın olağan akışı içinde kız kardeşin az gözüken payı artarken erkek kardeşinin fazla gözüken payı, kız kardeşi ile aynı cinse harcanmak üzere devamlı azalacak, eriyecektir. İşte bu nedenle “Mirasın taksiminde erkek kadına, aile ve çocuklarına sarf etmek için miras servetinin üçte ikisini alır.” (Prof. Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 169) Özetle, erkek kardeşe ‘ailesine -eşine yani bir kadına- harcaması için’ fazla pay verilmiştir. Zamanla da bu oran kız kardeş lehine değişmektedir. Yani ortada erkeğin üstünlüğü değil sorumluluğu söz konusudur.

"Her fırsatta adaleti emreden (Bakara, 282; Ali İmran, 18, 21; Nisa, 3, 58, 127129, 135; Maide, 8, 42, 95, 106, En'am, 115, 152; A'raf, 29, 159, 181; Enfal, 58; Yunus, 4, 47, 54; Nahl Suresi, 76, 90; Hac Suresi, 25; Ahzab, 5; Şura, 15; Hucurat, 9; Rahman, 9; Hadid, 25; Mümtetine, 8; Talak, 2) bir kitabın mirasta adaletsiz olduğunu iddia etmek mantıksızdır. Kur'an, eşit değil ama adil bir paylaşım sunar. Zaten eşitliğin de amacı adalettir." (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 45, 47)

Erkek kardeş hem kendisine, hem hanımına ve çocuklarına, gerektiğinde de annesine, babasına, kız kardeşlerine bakmak, onların geçimlerini sağlamakla görevli olduğu için ve gerektiğinde yine kendisinin bakıp himaye edebileceği kız kardeşinden bir kat daha fazla miras alması adalete aykırı değil, aslında adaletin ta kendisidir! “İslam'da, kadınların sahip oldukları mallarını, kocalarının müdahalesinden tamamı ile özgür olarak idareye hak sahibidirler.” (Hilal ve Haç Çekişmesi, Halil Halid, s. 160) ve Durant’ında ifade ettiği gibi, "Müslüman kadını, Avrupa'daki bazı kadınlara göre çok daha iyi durumdadır. Edindiği her mal ve para tamamı ile kendine özel kalır." (Will Durant, İslam Medeniyeti, s. 64)

Özetle "erkek ve kadının miras paylarının farklı olmasının sebebi ekonomik sorumluluktur. (Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, s. 116) Kadına erkeğin yarısı kadar miras her zaman alacağı bir oran değildir. Bu, sadece kadının aynı anne babadan bir erkek kardeşi bulunduğu durumda gerçekleşecek bir durumdur. Eğer ölenin tek kızı varsa, mirasın yarısını alır. Ölenin anne babası eşit pay alır, aralarında kadın erkek ayrımı da yapılmaz." (Çelik, s. 118)

Evlenme

“Annem babam dini anlamda şüpheliydi. Tanrıya inanmıyorlardı. Beni ve iki kız kardeşimi inançsız yetiştirdiler. İslam'ı da kadın karşıtı bir din olarak görmem sanki benim için bir takıntı idi. İslam bir erkeğin dört karısının olmasına nasıl izin veriyordu? Anti feminist, erkekleri kadınlardan üstün tutan bir dindi İslamiyet.” (Sonradan Müslüman olan Hilary adlı hanımın anlattıklarından, Neden Müslüman oldum, İhtida öyküleri, s. 35)

Öncelikle bir hususun altını çizelim: İslam'da kadınlar istemedikleri biri ile evlendirilemezler. Anne baba ve kızın ‘ortak onayı ile’ evlenme en makbul olan evliliktir. Kadın sahabiden dul bir hanım olan Hizam kızı Hansa’yı babası bir adama nikah etmişti. Ama Hansa, bu evliliğe razı değildi. Kalkıp Hz. Peygamber Efendimiz’e gelir ve babasının nikahladığı adamla evlenmek istemediğini bildirir. Peygamber Efendimiz de, onun bu sözü üzerine derhal nikahı bozar ve böyle bir evliliğin olamayacağını söyler. (Buhari, Nikah, 42) İbn-i Abbas’ın rivayetine göre, bir defasında bakire bir kız Rasulullah Efendimiz’in yanına gelerek dert yanar. Babasının kendisini arzu etmediği biriyle evlendirdiğini söyledi. Peygamber Efendimiz kıza bu evliliği devam ettirip ettirmemekte tamamen serbest olduğunu söyler. (Ebu Davud, Nikah, 24) Yine dul bir kadın olan Sübey’a el-Eslemiyeye’ye iki kişi evlenme teklifinde bulunmuş ve bu hususta kendisine, istemediği kimseyle evlenmesi için baskı yapılmıştı. Bunun üzerine Sübey’a Hz. Peygamber’e gelip olayı anlatır. Hz. Peygamber (sav) de, onun istediği ile evlenme hakkına sahip olduğunu ifade buyurur. (İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Gabe, VII/137)

Gelelim ‘taaddüd-i zevcat/polygamy’ meselesine.

Sınırsız sayıda evliliğin olduğu bir dönemde Lord John Davenport ve Thomas Carlyle tarafından da tespit edildiği gibi “İslam, Doğuda yaygın olan çok kadınlarla evliliği sınırlamış, zina ve sapıklığı şiddetle yasaklamış” (Davenport, Hz. Muhammed ve Kur’an-ı Kerim , s. 51) ve “Hz. Peygamber çok evlilik adetini değiştirip sınırlamıştır.” (Thomas Carlyle, Heroes and Hero-Worship, Muhammed isimli 2. Bölüm)

“Yetimlerin hakkına riayet edemeyeceğinizden korkarsanız, beğendiğiniz kadınlardan ikişer, üçer, dörder nikahlayın. Haksızlık etmekten korkarsanız tek kadın veya mülkiyetinizde bulunan cariye ile yetinin; bu, adaletten ayrılmamanız için en uygun olanıdır.” (Nisa, 3)

“Ne kadar üzerine düşseniz de kadınlar arasında adil davranmaya güç yetiremezsiniz; bari birine büsbütün kapılıp da diğerini askıda imiş gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve Allah’a itaatsizlikten sakınırsanız bilin ki Allah çok bağışlayıcıdır, engin rahmet sahibidir.” (Nisa, 129)

Nisa, 3. ayetle henüz evlenmemiş olanlara bir kadınla yetinmeleri tavsiye edilmiş, birden fazla kadınla evli olanlar için adaletle riayet edememe tehlikesinin bulunduğu altı çizilmiştir. Bu ayet inmeden önce var olan gelenek gereği, birden fazla evlenmiş olanlara da 129. ayet ile, birden fazla kadın arasında adaletle tam riayet mümkün olmadığı bir kere daha hatırlatıldıktan sonra, hiç olmazsa adaletsizlikte, farklı ilgi ve muamelede ölçünün kaçırılmaması emredilmiştir. (Karaman, Kur’an Yolu Tefsiri, II/15, II/155) Hz. Peygamber de, “Kimin iki hanımı olur da bunlardan birine farklı ilgi gösterirse kıyamet gününde bir tarafı felçli olarak haşredilecektir” (Müsned, II/295, 347, 471; Ebu Davud, “Nikah”, 38; Tirmizi, “Nikah”, 42; İbn-i Mace, Nikah, 47; Tac Tercemesi) buyurarak eşler arasında adaletli davranmanın önemini altını çizmiştir. İslam âlimleri de eşlerine adaletli davranamayacağını hisseden kimsenin birden fazla kadınla evlenmesinin dinen caiz olmadığını belirtmiştir. (Cessas, Ahkamü’l-Kur’an, II/55) Ayrıca Hz. Aişe annemizde, “Ayetin, yetim olan ve velileri ile kalan kızlar hakkında indiğini, veliler yetim kızlarla düşük mehir vererek nikahlanmayı amaçladıkları için, ayetin tam mehir verilmesi gerektiğinin altını çizdiğini” belirtmektedir. (Buhari, Kitabu’t-Tefasir, 4) Ayetlerden anlaşılacağı gibi, birden çok evlenme hususu bir emir, zorunluluk değil (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 126) belli şartlarda müsaade edilen bir istisnai durumdur. Bu istisnai şartlardan amaç da, toplumu ahlaksızlıktan ve fuhuştan korumaktır.

Kur’an’da Allah’ü Teala tek kadınla evliliği Müslümanlara tavsiye etmektedir. Dolayısıyla İslam’da tek eşlilik esastır. İslam’da bir erkeğin en çok dört kadınla evlenmesine ise belli şartlar dahilinde izin vardır. (DVİA, Arap, III/321; Süleyman Ateş, Yüce Kur’an’ın Çağdaş Tefsiri, II/198, 200; Şemsettin Günaltay, İslam’dan Önce Araplarda Kadının Durumu, Belleten, XV/701, 706)

“İslam’ın ilk geldiği zamanı, o ortamı, kültürü düşünün. Sonra yüzyıllar içerisinde yaşanan savaşlar, kimi zaman kadının kimi zaman erkeğin artıp eksilmesini. Tarihsel süreçte çok eşliliğe bunun gibi pek çok şey neden olmuştur. Yani sırf cinsel arzu dolayısıyla değil, toplumsal ve ekonomik hayatın, aile hayatının gereği olarak birden fazla evlilik gündeme gelebileceği için İslam, bu kapıyı kapatmamıştır. Ama sırf zevk ve arzu için ikinci bir kadınla evlenmenin önünü de tıkamıştır. ‘Erkek ilk eşin rızası olmadan evlenemez.’ Zaten Türkiye’de yaşanan sıkıntının bir nedeni de budur. Birinci eş ikinci hanımı istemiyor, ikinci hanım da birinciye. Üstelik ikinci hanım, evleneceği erkekle görüşürken, birinci eşinden boşanma sözü istiyor. Yani bir yuva yıkarak yeni bir yuva kurmayı arzuluyor. Bunun caiz olmadığını söylemeye gerek bile yoktur. Bir de şunu düşünmek gerekir; çok eşliliğe belli sebeplerle izin verilmiş. Ancak bir insanın sağlığını bozmak yasak kılınmıştır. Birinde izin var, diğerinde yasak. İzin verilen bir şeyi yapmadığınızda sevabınız eksilmez, yasak olanı yaptığınız da ise günaha girersiniz.” (Hayrettin Karaman, Haber 7, 13.01.2012)

Erkeğin ikinci bir eşle evlenebilmesi belli şartlara bağlanmıştır. Bunlar sırasıyla şunlardır:

1-) İlk hanımın izin vermesi: İslam dininde erkekler, birden fazla evlenmekle emrolunmadıkları gibi, kadınlar da bunu kabul etmek zorunda değildirler. (Mehmed Zihni Efendi, Hanımlar İlmihali, s. 6-7) Kadın kocası ile evlenirken, ‘benden sonra başka kadınla evlenmezsen seninle evlenirim.’ şartı koşar ve erkek de kabul ederse erkek bir daha başka bir kadınla evlenemez. Eğer ilk hanımı izin verirse, erkek ancak o zaman ikinci bir hanımla evlenebilir. Dolayısı ile İslam’da, “İlk eş ikinci eşle evliliğe razı olursa, erkeğin ikinci kadınla evlenme hakkı doğar.” (Profesör Muhammed Kutup, İslam’ın etrafındaki şüpheler, s. 196) “Kadın, evlilik sözleşmesi esnasında kocasına başka bir kadınla evlenmemeyi şart koşma hakkına sahiptir. Bu durumda erkek ikinci bir kadın alamaz.” (Yusuf Kardavi, Melamihul Muctemeil-İslami, s. 356) “İslam hukukunda, kadınlara nikah akdine koydurabilecekleri yığınlarca imkan tanınmıştır. Özürsüz, izinsiz ikinci bir eş alma hakkı yoktur.” (Prof. Dr. Eva de Vitray Meyerovitch, İslam’ın Güler yüzü, s. 126-127) “İlk hanım, üzerine evlenilmesini arzu etmediği takdirde bu hususu nikah esnasında uygun bir şart ile” elde edebilir. (Ömer Nasuhi Bilmen, Huk. İsl. ve İst. Fıkh. Kamusu, II/114) 30 Ağustos 2012 yılında, Tunus Bilinçlenme ve reform için ılımlılık derneği başkanı Adil el-İlmi de, çok eşliliğin yasallaşmasını talep ederken “çok eşlilikte ilk eşin rızasını şart” koştur.

2-) Belli şartlarda ancak erkek ikinci bir kadınla evlenebilir.

Mesela bir savaş olsa, erkek nüfusu doğal olarak (her savaşta olduğu gibi) azalır, ülkede kadın nüfusu çok erkek nüfusu az iken kanun gereği her erkek bir kadınla evlense, fazla olan, açıkta kalan kadınlar ne yapacaktır?

"Kafirlere karşı devamlı savaşmalarından dolayı Müslüman erkeklerin sayıları azaldı. Çok sayıda dul kadın için eş bulabilme ihtimali ortadan kalktı. Çok evlilik uygulaması için ortaya konan şartların yerine getirilmesi o kadar ağırdır ki, ancak çok az sayıda erkek korkusuzca böyle bir şeye girebilir. Hristiyan âleminde ise birçok evli kimsenin metres tuttuğu bilinen durumdur." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 184, 185, 189) Avrupalı gazeteci Hans Barth’ın, ‘Le droit du Croissant’ adlı eserinden: “Zina, evde kalmış kızlar gibi bilinmeyen bir sorundur. Benzer şekilde evlilik dışı çocuklar, özel trajediler, boynuz takan kocalar, Monte Carlo’nun dehşet verici dedikoduları, Hristiyan Avrupa’daki diğer güzel çekici şeylerde yoktur. Türk erkeği birkaç kadınla evlenir ise, ona itiraz etmek yanlış olur. Patavatsızlığım için özür dilerim ama Avrupa’da hangi erkek bunun sayısını geçmemiştir?” (Hayrunnisa Akdaş, II. Meşrutiyet dönemi fikir akımlarının taaddüd-i zevcat konusundaki tartışmaları, Yüksek lisans tezi, 2016, s. 90)

“Savaş nedeniyle erkek nüfusu kimi zaman azalmakta ve kadınlar fazla olabilmektedirler.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 233) İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra Almanya’da kadın nüfusu erkek nüfusunun üç katına yükselmişti. (İslam’a İnanmanın Ateizme ve Deizme İnanmaya Üstünlüğü, Fırat Erkilic, s. 104) İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra Almanya veya Fransa’da erkek nüfusuna göre 7.300.000 daha fazla kadın vardı ki, bunlardan 3.3 milyonu duldu. 20-30 yaşları arasındaki her 100 erkeğe yine aynı yaşlarda 162 kadın düşmekteydi. (Ute Frevert, Women in German History: From Bourgeois Emancipation to Sexual Liberation (New York: Berg Publishers, 1988, s. 263- 264) 1948 yılında Münih’te düzenlenen Uluslararası Gençlik Konferansı’nda Almanya’daki cinsiyet oranlarındaki aşırı dengesizlik tartışıldı. Sonunda poligami, konferansın kapanış bildirgesine dahil edildi. (Elsayyad Sabiq, Fıqh al Sunnah, II/191)

Huğaslero: “Resmi araştırmalara göre bu sene Fransa da dört hanım kıza eşit olunacak bir erkek düşüyor. Binaenaleyh çok eşliliği yasaklayan Fransa kanunu cezasının 340. maddesi düzenlenmelidir. Dörtte biriyle evlenince üçü ne olacak? Biri bütün manasıyla evlilik kanunlarının faydalarından nimetlenecek, diğer üçü ahlaka aykırı olarak erkeklerin birer gecelik

eğlencesine, fuhşun zorlu hizmetine mahkum olacak. Çocuklardan kimi anası babasının duasıyla evlendiği için meşru çocuk olacak, babasının mirasına konacak, aile ismini taşıyacak. Diğeri p.ç sayılacak, mirastan ve pederinin isminden mahrum kalacak, ona göre refah ve terbiye de görmeyecektir. Kısaca toplumun başına bela bir serseri yetişecek. Hele bekar hayatının zührevi hastalıklarının genişlemesindeki tesirini de kim inkar edebilir?” (Hayrunnisa Akdaş, s. 80)

Görüldüğü gibi “Teaddüd-i zevcat, geçici hallere ait bir hükümdür. Adalet ve eşit muamele şarttır. Taaddüd-i zevcat kanununa, toplumun ihtiyaç olduğu nice mühim devreler vardır.” (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 193) Mesela “Savaşlar, taaddüd-i zevcatı bir zaruret haline getirir.” (Kutup, s. 194)

Böyle istisnai durumlar için modern sistemler bir çözüm üretememektedir. Ama bu gibi istisnai durumlarda İslam'ın (tek eşlilik genel tavsiyesi yanında) taaddüd-i zevcat konusu gündeme gelir ve sorun kendiliğinden olağan mecrasında çözülür. İlk hanımın iznini alan erkek ikinci eşini alır ve toplumda kim kimin eşi, kim kimin çocuğu belli olur. Toplum ahlakı ve nesil korunmuş olur. Eş aldatma, metres, veledi zina, anne-baba sevgisinden uzak yetişen çocuk gibi sorunlar ortadan kalkar. Türkiye’de çağdaş psikiyatrinin kurucusu olan Pr. Dr. Mazhar Osman bu nedenle şunu söylemektedir: “Ben Taaddüd-i zevcatı bir kusur değil, kemal-i eser olduğuna inanıyorum.” (Sefa Saygılı, Mazhar Osman, s. 128)

Meşhur Hristiyan evangelist Billy Graham, kendi dini adına şu itirafta bulunmaktadır: “Hristiyanlık, poligamiyle uzlaşmaz. Fakat günümüz Hristiyanlığı poligamiye izin vermezse, bu kendi zararına olacaktır. İslam, ‘bazı sosyal problemlerin bir çözümü olarak’ poligamiye, ‘belli kurallar çerçevesinde’ ve ‘insan tabiatına uygun olacak şekilde’ izin verdi. Hristiyan ülkeleri büyük bir ‘monogami/tek eşlilik şovu’ yapıyorlar, fakat gerçekte onlar poligamiyi uyguluyorlar. Hiç kimse, Batı toplumlarında metresin rolünü bilmiyor. Bu açıdan İslam, temelden şerefli bir dindir. O, toplumun ahlakını korumak için, bütün gizli ilişkileri şiddetle yasaklamıştır.” (Abdul Rahman Doi, Woman in Shari’ah (London: Taha Publishers, 1994) s. 76) “Evlenmeden önce 8 cinsel partnere sorun yok diyenler, birden fazla eşe gelince ‘sorunlu’ diyebiliyorlar. Halbuki metres hayatı yaşayan bir kadın aşağılanır ve hiçbir hakkı da yoktur. (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 142) Metresler “Yaşlanmaya başlayınca, âşıkların gönüllerinden düştükleri gibi gözlerinden de düşer ve ihtiyarlıkları da çoğunlukla fakirlik içinde son bulur. Zevceliğin yerine metresliğe layık görülen kadınlar gayrimeşru çocukların da annesi olurlarsa, sonraki durumları daha da kötü olur. İngiliz gazetelerinde defalarca gördük ki, genç ve fakir kızlardan idama mahkum edilenler oldu, zinadan doğan çocuklarını öldürdükleri için. O gayrimeşru doğmuş olan belasını başına getirenlerin çoğu, yüksek sayılan tabakalara mensupturlar. Şehvetleri uğrunda feda ettikleri bu kızları nikahları altına almaları için onları hiçbir şey zorlayamazdı. Metres tutan evli Hristiyanların sayısının birden fazla hanım ile yaşayan Müslümanlarından pek de aşağı olmadığı bilinmektedir.” (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 188, 190) Buyurun en son metresle ilgili bir haber: “İstanbul’da ayrılmak istediği eski erkek arkadaşı iş insanı Ö. S. tarafından gizli kamera görüntüleriyle tehdit edilip zorla günlerce ilişkiye zorlanan E.K.’nin ifadesi: “Beni çocuğumun gözleri önünde ilişkiye zorladı. Sana para veriyorsam her şeyi yapacaksın. Yoksa tüm görüntülerini sosyal medyadan yayarım, ya da çocuğuna gönderirim diye tehdit etti. Yaşadıklarımın dolayı intihar etmeyi bile denedim” (Sabah, 23.6.2025)

Zaten günümüzde Batıda tek eşle yaşayan, zina etmeyen, çocuğu belli olan kaç toplum vardır? Pr. Dr. Forel şöyle demektedir: “Avrupa’da tek eş taraftarlığı etiket, riyadan başka bir şey değildir.” (Emine Özkan Şenlikoğlu, Gençliğin imanını sorularla çaldılar, s. 137; Zafer dergisi, Aralık 1992, sayı: 192) İslam’da ise erkek hanımını asla aldatmaz, aldatamaz! Ya izin alır evlenir ya da asla zina yapmaz. Hatta gözü ile bile! Batı ise zina, fuhuş, homo-lezbiyen bir toplum olma yolunda, hayvanlarla

cinselliğe yönelmiş bir çağdaş Lut kavmine dönüşmüştür. (Deliller için ‘Batı medeniyeti’ ve ‘Dinsiz ahlak olur mu?’ adlı yazılara bakılabilir.) Bu nedenle Anguetil, “Acele taaddüd-i zevcat kabul edilmelidir. Geçen her saat toplumsal bir suç olmaktadır.” (İbrahim Sarı, Evlilik rehberi, s. 182; Şenlikoğlu, s. 144) demektedir. Wictor Gambon, Charles Richet; “Tek eşlilik, kadına hoş görünmek için uydurulmuş yalan gösteriştir.” derler. Wictor Marqveritte, Ayandan Gogslero, Dr. Charles Richet, Binet Sanglet gibi yazarlar Batının içine düştüğü buhranı görüp çok kadınla evliliği savunurlar. (Şenlikoğlu, s. 146) “Çoğu zaman da hanımlar, kendi kocalarını başka bir kadınla paylaştıklarının farkında bile değildirler. Dolayısıyla, birçok kimse çok kadınla evlilik üzerinde anlaşılmayı teklif etmektedir.” (Philip L. Kilbride, Plural Marriage For Our Times, s. 94) Bu mesele, 27 Ocak 1993 yılında Philadelphia’nın Temple Üniversitesi’nde düzenlenen panelin konusuydu. (Philip L. Kilbride, s. 95-99) Bazı konuşmacılar, poligamiyi krizden çıkmanın elde mevcut tek yolu olarak teklif ederken, özellikle fahişelikle metresliğe müsaade eden toplumlarda poligaminin kanunla yasaklanmamasını da istediler. Amerikalı Roma Katolik mirası antropoloğu Philip Kilbride, çok kadınla evlenerek, evlilik dışı bir ilişkiye son vermek, çocuklar için boşanmadan daha iyidir. (Philip L. Kilbride, s. 118) demektedir. Cambridge Üniversitesinden Dieter Lukas, tek eşliliğe insanları zorlamanın insanlık açısından bir problem olduğunu belirtirken (The New York Times, 2.8.2013) Washington üniversitesinden Prof. David Barash ise insanlar için monogaminin doğal olmadığını ve poligaminin uygun olduğunu anlatan ve bu konudaki araştırmaları içeren bir kitabı 2016 yılında yayınlamıştır. (Barash, D.P. , Out of Eden: the surprising consequences of polygamy. 2016) “Zamanımızda pek çok kimsede çok evlilik için doğal bir his vardır ki, ona karşı koymak çok zordur.” (Ch. Le Torneau, The Evolution of Marriage, s. 136) Gerçekte medeni ülkelerde pek çok erkek, çok evliliğe benzer bir durum içinde yaşamaktadır. Yüz bin kişide ancak bir kimse bulunabilir ki, ömründe yalnız bir kadından başkasına bakmadığına yemin edebilsin. (Max Nordau, Conventional Lies of Our Civilization, s. 301) İşin dikkat çekici yönü ise, Batılı bu araştırmacıların İslam’daki savaş vb. özel şartları aramadan poligamiyi savunmalarıdır! 1998 yılında 16-45 yaş aralığındaki kişiler üzerinde dünya çapında yapılan bir araştırmaya göre İngilizlerin %42’si, Amerikanların %50’si, Almanların ve Meksikalıların %40’ı, Fransızların %36’sı, İspanyolların %22’si eşlerini aldattığını veya aldatılabileceklerini kabul ediyor. 16-21 yaş arası erkeklerin %40’ı aynı ‘zaman diliminde çok fazla kadınla birlikte olduğunu’ söylerken bu oran aynı yaş grubu kadınlarda %28’dir. (Mackay, J., Global sex: Sexuality and sexual practices around the world. Sexual and Relationship Therapy, 2001. 16(1): p. 71-82) ABD’de 2006 yılında yapılan bir araştırma, Amerikalı erkeklerin %20’sinin tek partnerle, %60’ının ise 2 ile 20 arası partnerle birlikte iken, %17’sinin ise 20’den fazla partnere sahip olduğunu ortaya çıkarmıştır. Yani halkın dörtte birinin 20’den fazla partneri var ve yaklaşık %80’i ise birden çok partnerlidir. (Lehmiller, J.J., The psychology of human sexuality. 2017; ehmliller.com/blog/2012/6/8/sex-questionfriday-whats-your-number.html; bilimveyaratilisagaci.com/2020/02/insan-tek-esli-midir-cok-eslilik)

3-) Adalet: Hanımı izin verse, mali, sosyal, kültürel şartlar uygun olsa da erkek kendine şu sormalıdır: ‘Evleneceğim yeni eş adayı ile ilk eşim arasında adaleti sağlayabilecek miyim?’ İkisinin çocuklarında, sevgi başta her türlü ihtiyaçlarında maddi-manevi adaleti gerçekleştirebilir miyim? Cevabı ‘hayır’ ise, erkek yine evlenemez. İlk hanımı izin verse, şartlar müsait olsa bile! Yani üçüncü şart ‘adalet’tir. (Nisa, 3) Birden fazla kadınla evli olan bir erkek, eşleri arasında her hususta adaletli davranmaya dinen mecburdur. Nöbetleşe beraber kalır. Birinin nöbetinde iken, onun izni olmaksızın diğerine gidemez. Eşlerin güzeli ile çirkini, yaşlısı ile genci bu hususta aynı durumdadır. Kocanın bu konuda hiç bir özürlü geçerli değildir. Yedirme, giydirme, mesken, davranış gibi bütün konularda da hiçbir ayırım yapmaması şarttır! (Osman Keskiöğlu, Fıkıh Tarihi ve İslam Hukuku, s. 240-242) Bu üç şartta bir arada olmalıdır. Biri eksik olursa ikinci eş yine yasaktır! “Ünlü gezgin Nayboher de, ‘Ben Arabistan’da bir ayrılık görmedim. Bu memleketin kadınları, Avrupa’dakiler gibi serbest ve mutlu. Araplar dört kadınla evlilik hakkından pek az faydalanıyorlar. Çünkü eşler arasında eşitlik ve adaletle yükümlüdür din kanunlarınca. Bu zorluktan dolayı Araplar bunda çok az faydalanır.’ demektedir.” (Lord John Davenport, Özürlü Diliyorum, s. 105)

Bir erkeğin ikinci hanımı olma ihtimalini abartanlarla bundan çok daha fazla yüzdelik dilime ulaşan bir kesim olan ve bir eşya gibi kullanılıp atılan, cariyeden de kötü şartlara sahip olan ‘metres, lolita, hayat kadını, telekız, eskort, fahişe, sex işçisi’ adı altında yaşamaya zorlanan kadınların durumlarını göz ardı edenler de nedense hep aynı kesimdir! “İslam şeriatı gelse bir erkeğin dördüncü karısı olacaktın” diyenler, metres, telekız, eskort, sevgili adı altında onlarca kadını kullanıp atarken, aslında İslam’ın kadınların bu şekilde kullanılmasına engel olduğu için bu iftirayı attıklarını bir gün kadınlar da anlayacaklar mıdır acaba?!

Kadın bedenini bir meta gibi alınıp satılan bir eşya olmaktan kurtaran tek dünya görüşü İslam’a aittir. İstisnai bir durum olup yine kadınların onurunu korumak için İslam’ın ortaya koyduğu bir kuralı genelleştirip İslam’da kadın haklarını sorgulayanların iyi niyetli olduğunu düşünmek çok safillik olur! Onların, önce savaş gibi ender durumlarda ortaya çıkacak bu soruna ne tür çözümler ürettiklerini veya ‘metres, telekız’ adı altında hayatları boyu bir aile ortamını tadamadan yaşamaya çalışanlara dönük çözüm önerilerinin neler olduğunu açıklamaları gerekmektedir!

Gelelim bu kuralın pratik hayattaki karşılığına, uygulamaya yansımına. "Asyalı erkeklerin her birisinin dört karısı olduğu düşüncesi tamamen yanlış bir düşüncedir. Gerçekte bin erkekten sadece ellisi iki eşli, belki on tanesi de ikiden fazla eşliydi. Bizim oralarda bir söz vardı: "İki karı ile evli kalmaktansa, iki kaplanla yaşamak daha iyidir." (Mirza Ebu Talep Han, Oksidentalizm, s. 345) İngiliz yazar, yorumcu ve dinler tarihçisi Bayan Armstrong, çok eşliliğin kadınların aleyhine değil lehine sonuçlar ürettiğini vurgular ve özellikle maddi sıkıntıların olduğu bir toplumda dört eş ve çocukların sorumluluğunu almanın cesaret ve şefkatin bir neticesi olduğuna işaret eder. (Karen Armstrong, Muhammad, 127, 133)

"Osmanlı toplumunda evli erkeklerin birden fazla evli olanlarının oranı, yüzde bire ulaşmıyordu." (Aişe Aslı Sancar, Osmanlı toplumunda kadın, s. 54) Zaten "Öteden beri, Müslüman toplumunda tek eşlilik hep yaygın olan nikah türü olarak gelmiştir." (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun kalmasın, s. 232) Günümüzde Metres olarak kullanılıp kenarı atılanların oranı acaba yüzde kaçtır? Bir yerde kadınla evlenme söz konusu ise, orada o kadının hakkı da vardır. (Ömer Faruk Korkmaz, s. 231) Ya metres veya fahişe hakları?!

Osmanlıdan beri “birden fazla evliliğin oranı bütün Müslüman toplumlarda %5’i geçmemektedir.” (Hristiyan yazar Corci Zeydan, İslam Medeniyeti Tarihi, V/145) Alman protestan papaz Salomon Schweigger: "Türkler (yani Osmanlılar) dünyaya, eşleri de onlara hükmeder. Türk kadını kadar gezen, eğleneni yoktur. Çok eşlilik yoktur. Boşanma pek görülmez. Çünkü boşanırken erkek para ve eşya verir ve kız çocuk anaya kalır." demektedir. (İlber Ortaylı, “Anadoluda XVI. Yüzyılda Evlilik İlişkileri Üzerine Bazı Gözlemler “Osmanlı Araştırmaları, İstanbul 1980, I/37; Osmanlı Toplumunda Aile, s. 67) M. A. Ubicini de yazdığı eserinde Türkiye’de çok kadınla evliliğin son derece az olduğunu belirtir. (M. A. Ubicini, Türkiye 1850, II/477) Osmanlı döneminde, “İstanbul’da 1516 erkekten 1407’sinin (%92,8) tek kadınla evli olduğu tespit edilmiştir. Aynı incelemede 103 erkeğin 2’ser, sadece 6’sının 3’er eşle evli oldukları görülmektedir.” (Ö. L. Barkan; “Edirne Askeri Kassamına Ait Tereke Defterleri (1545-1659)”, TTK- Belgeler Serisi, III/5-6, s. 13) Şeriye sicilleri kullanılarak yapılan bir araştırmada 16. yüzyılda Bursa’da 939 evli erkekten 22 kişinin (%2.3) iki evli, 2 kişinin (% 0.2) üç kadınla evli olduğu görülmüştür. Dört kadınla evli ise hiç yoktur. Dolayısıyla geriye kalan 915 kişi bir kadınla evlidir. (%97.5) (Klaus Liebe- Harkort aus Hagen; Beitrage zur sozialen und wirtschaftlichen Lage Bursas am Anfang des 16. Jahrhunderts, s. 303) H. Gerber, Bursa Şer’iye sicillerinde 2000’in üzerinde erkeğin mirasçıları üzerinde yaptığı bir araştırmada 17. yüzyılda Bursa’da iki veya daha fazla kadınla evlilik yapan 20 kişiyi tesbit etmiştir. Çok evlilik oranı % 1’dir. (Abdurrahman Kurt, “Osmanlı’da Kadının Sosyo-Ekonomik Durumu”, Yeni Türkiye Dergisi, Osmanlılar Özel Sayısı, V/446-447) Daniel Bates’in tesbitlerine göre Güneydoğu Türkmen aşiretlerinde bu oran % 3’dür. (Cem Behar, “Polygyny in Istanbul, 1885-1926”, Middle Eastern Studies, Volume 27, Number 3, July 1991, s. 479) İstanbul’da

1885’de çok evlilik oranı %2.51, 1907’de %2.16’dır. (Cem Behar, Alan Duben, İstanbul Haneleri, İstanbul 1996, s. 161, 162, 169) 1860-1930 tarihleri arasında muhtelif senelere ait verilerde, 3291 evli kişinin 3183’ü (% 96.72) tek evli, 108’i (%3.28) birden fazla kadınla evlidir. (Cem Behar, “Polygyny in Istanbul, 1885-1926”, Middle Eastern Studies, Volume 27, Number 3, July 1991, s. 480; Doç. Dr. Said Öztürk, Osmanlı Araştırmaları Vakfı Osmanlı’da Çok Evlilik) Nüfus kayıtlarına göre de 1848 yılında Kahire’de evli erkeklerin sadece yüzde 2,7’sinin çok eşli olduğu, aynı yüzyılda, İstanbul’da ise bu oranın yüzde 2 olduğu kaydedilmiştir. (Filiz Barın Akman, Osmanlı Çok Eşli miydi? İnternet Haber; 1 Haziran 2011)

“Altı asır ayakta kalabilmiş bir devletin kuşkusuz sağlam bir aile yapısının olması gerekir. Bu yapı içinde anne ya da eş olarak kadınların sahip oldukları haklar da önemlidir. Çoğunlukla seyahatnamelerde ya da oryantalistlerin yazmış olduğu eserlerde Osmanlı kadını denilince eve hapsolmuş, toplumdan soyutlanmış, eşinin evlendiği diğer hanımları ile birlikte yaşamaya mecbur birer kişi tasvir edilir. Oysa her dönemin şartları o toplumu şekillendirir. İslamiyet erkeğe dört kadına kadar evliliğe müsaade etmişse de bunun toplumda görülme oranı sanıldığı kadar fazla değildir. Erkekleri bu tür evliliğe iten sebepler arasında özellikle Osmanlı’nın ilk dönemlerinde gaza/savaş anlayışı ve bunun getirdiği sonuçlar, ilk eşten çocuk sahibi olmaması gibi sebepler sayılabilir.” (Ömer Düzbakar, Osmanlı Toplumunda Çok Eşlilik: 1670-1698 Yılları Arasında Bursa Örneği, s. 98) Oryantalist Lucy Garnett, (Lucy Mary Jane Garnett, Türkiye’nin Kadınları ve Folklorik Özellikleri, s. 502) D’Ohsoon (Burçak Evren, Dilek Girgin Can, Yabancı Gezginler ve Osmanlı Kadını, s. 133) ve Georgina Adelaide Müller, Osmanlı’da çok eşlilik olduğu iddiasının yanlış olduğunu, daha çok tek eşliliğin hakim olduğunu ve çok eşliliğin istisnai bir durum olduğunu söylerler. Müller ayrıca bir Osmanlı bakan eşinin kendisine “Biz sizden daha mutluyuz. Bizim kocalarımız hizmetkarlarımız arasından bildiğimiz birini beğeniyor. Fakat sizin kocalarınız, sizin tanımadığınız kadın oyuncularla dolaşıyor.” (Georgina Adelaide Müller, Ondokuzuncu Asır Biterken İstanbul’un Saltanatlı Günleri, s. 128) dediğini aktarır.

1898 tarihinde Hans Barth, ‘Le droit du Croissant’ adlı eserinde sormaktadır: “Batıda üçten fazla kadınla münasebetde bulunmayan kim vardır?” (Aktaran Mahmud Esad, Taaddüd-i Zevcat, Kostantınıye 1316, s. 64) Mustafa Sabri bir Batılıya atfen, “Müslümanlar dörde kadar ve kendilerini daha medeni addeden Batılıların istediği kadar kadınla istifraz” ettiklerinden bahsettiğini aktarmaktadır. Haşim Nahid’in dediği gibi, “Bir tek eşle evli olan Avrupalıların çoğu gayrı meşru surette defalarca eşlere sahip olmaktadır.” (Şeyhülislam Mustafa Sabri, Aile Hayatı, Tesettür Meselesi, Kadın Hukuku, Yay. Sosyo-Kültürel Değişme Sürecinde Türk Ailesi, III/1119, 1122) Newsweek dergisinin yaptığı bir araştırma bu konuda Batının ne denli bir çıkmaz ve çöküş ile karşı karşıya olduğunu göstermektedir. Evlilik dışı çocukların oranı İsveç’te %50, Danimarka’da %47, Norveç’de %46, Fransa’da %35, İngiltere’de %32, Avusturya’da %27’dir. Bu rakamlar sadece çocukların oranını vermektedir. Evlilik dışı yaşayanların oranı bundan çok daha yüksektir. Şu acı tablo, Batıda evliliğin bir bakıma rafa kaldırıldığının da resmidir. (Ahmet Selim, Batı Medeniyetinin Son Virajı, 18 Ocak 1997)

Ünlü 'Ben Hur' romanının yazarı Lew Wallace, 1881-1885 yılları arasında Amerika'nın Türkiye elçiliğini yapar. 10 Şubat 1887’de Brooklyn müzik akademisinde yaptığı bir konuşmada (New York Times, 11.2.1887, s. 4) “Türkler son derece kibar ve dindar insanlardır” demekte ve “Haremle ilgili hikayelerin birer hayal ürünü olduğunu, çok kadınla evliliğin yaygın olmadığını, kadınların evlerinde mahpus olduklarına dair düşüncelerin yanlış olduğunu” anlatmaktadır. (Doç. İbrahim Kalın, İslam ve Batı, s. 197)

Peki, sanıldığı gibi veya lanse edilen aksine neden çok eşlilik bu kadar azdır? "Bir yandan Kur'an-ı Kerim'in açık tavsiyeleri, diğer yandan kanunun kadınlara iyi muamele etmesi ve onların geçimini tek başına sağlaması konusunda kocaya yüklediği mecburiyet Müslüman fertler arasında çok kadınla evlenme olaylarının oldukça ender görünmesine neden olmaktadır." (M. A. Ubicini, Türkiye 1850, II/479) 12. yüzyılın ünlü İslam alimi Zemahşeri, 'Neabigu'l-

Kelime' isimli eserinde: "Denizde dalgalarla boğuşanlar mı yoksa birden çok kadınla evlenen mi talihsizdir, bilemem." demektedir. (Mustafa Sadık Vicedani, Hz. Muhammed Niçin Çok Evlendi? s. 42)

Evet! Günümüzde bir erkeğin 4. veya 40. sevgilisi olunca sorun kabul edilmemekte, ama nesli, ahlakı ve toplumu ayakta tutacak resmi olan bir evlilik (ve sorumlulukları) sorun kabul edilmektedir! Hemen her gün gazetelerde 'fuhuş baskını' haberleri okunmaktadır. Kadınların, başları öne eğik fotoğraflarını görülmektedir. Onlarında başları dik, onurlu bir yaşamla, ikinci eş olarak bile olsa, toplum içinde namusları ile hayatlarını sürdürmeleri o kadınların hakları açısından daha onurlu bir durum olmaz mı idi?! 'Batı medeniyeti' adlı yazımızda görüleceği gibi, tek bir erkeğin yüzlerce hatta binlerce kadını kullanıp atması demek ki kadın haklarını savunan feministleri hiç rahatsız etmemektedir!

Ya metres, sevgili hayatını savunanlara ne demeli? Onlar çok evliliğe karşıdırlar. Genç kızları kandırıp kullanıp atmak varken ne gerek var zaten mehir, çocuk, kadının ömür boyu sürecek sorumluluğunu yüklenmeye! Bazı seküler kesim, "Evlenmeye niyetin yoksa eline bile dokunamazsın" kuralını boşuna mı çağıdışı kabul ediyorlar!

Savaş zamanları dışında da kadın erkek nüfus oranları bazen dengesizleşmektedir. "BM verilerine göre '125 ülkede kadın nüfusu erkekleri geçti.' Dünya çapında 125 ülkede kadın nüfusu erkekleri geride bırakırken, Türkiye'de dengeli bir dağılım oluştu. Avrupa Birliği ülkelerinde ise kadın nüfusun erkeklerden yüzde 5 daha fazla olduğu belirlendi. Avrupa İstatistik Ofisi, Avrupa Birliği ülkelerindeki kadın erkek nüfus dağılımına ilişkin verilerini yayınladı. Listenin başında Letonya geliyor. Avrupa Birliği Avrupa İstatistik Ofisi verilerine göre Letonya, yüzde 17 farkla ülkedeki kadın nüfusunun erkeklere oranla en fazla olduğu ülke oldu. Onu yüzde 14 ile Litvanya, yüzde 12 ile Portekiz ve yüzde 11 ile Estonya takip etti." (Euronews, 07/12/2021) "Kadın sayısının erkeklerden daha fazla olduğu çok sayıda ülke bulunmaktadır. Avrupa ülkelerinin tamamında, kadın sayısı erkeklerden fazla. Örneğin 100 kadına karşılık; İsviçre'de 91; İtalya, Polonya ve Bulgaristan'da 94; İngiltere, Fransa ve Romanya'da 95; Almanya, Belçika ve Avusturya'da 96, Türkiye'de 99 erkek düşüyor. Diğer ülkelerden, Estonya'da 85; Ukrayna'da 87; Rusya'da 88 erkek düşüyor." (Hürriyet, 01 Ağustos 2004) "Bu ülkede erkek kıtlığı yaşanıyor! Avustralya'da 'erkek kıtlığı' baş gösterdi. Ülkenin büyük şehirlerindeki kadınlar, 'aşkı bulmak için' taşraya yönelmek zorunda kalıyor." (Habertürk, 8.05.2011) "100 kadına düşen erkek sayısı: Estonya 88; Litvenya: 84.8; Letonya: 85.3; Belarus: 86.8; Ukrayna: 86.3; Moldova:92.6; Rusya: 86.8; Ermenistan: 86.5; Azerbaycan: 99.1; Türkmenistan: 96.6; Özbekistan; 96.7; Kazakistan: 93.4; Kırgızistan: 98." (United Nations Word Population Prospects: The 2015 Revision, The Washington Post, 19.8.2015) "Rusya'da kadınların oranı Birinci Dünya Savaşı sırasında yükselmeye başladı ve büyüme Rus iç savaşı, kıtlık ve Sovyetler Birliği'ndeki "Büyük Terör" ile devam etti. Cinsler arasındaki dengesizlik, 'cinsiyete bağlı kürtaajlar ve kız çocuklarının öldürülmesiyle' tanınan Çin ve Hindistan'da tersinedir. Çin'de her 100 kadına 106.3 erkek düşüyor ve Hindistan'da 107.6" (The Washington Post, 19.8.2015)

Letonya: Letonya'da erkek kıtlığı yaşanıyor! Letonya'da erkeklerin ortalama ömrünün kadınlara kıyasla daha kısa olması nedeniyle kadınlar uygun eş bulmakta zorlanıyor. Kadınların ortalama yaşam süresi erkeklerden 11 yıl daha fazla. Bu da, yetişkin kadın oranının erkeklerden yüzde 8 daha fazla olmasına yol açıyor. Letonya Üniversitesi'nden Sosyolog Baiba Bela, kız öğrenci sayısının erkeklerden yüzde 50 fazla olduğunu söylüyor. (Milliyet, 14 Ekim 2010) Moğolistan: Moğolistan Dünya Bankası verilerine göre 1 erkeğe 1.1 kadın düşüyor." (Milliyet, 22 Ocak 2010) Rusya, Almanya, Avustralya, Yunanistan, İtalya, Finlandiya gibi ülkelerde kadın sayısı erkekleri aşmış durumda. Bu ülkeler arasında başı Rusya çekiyor. Rusya'nın yüzde 46.26'sını erkekler, yüzde 53.73'ünü kadınlar oluşturuyor. Rusya'da 65.7 milyon erkek, 76.3 milyon

kadın bulunuyor. Avustralya’da ise kadın sayısı erkek sayısından 100 bin fazla. Almanya’da da erkek nüfusu 40 milyon 478 bin 53’ken, kadın nüfusu 41 milyon 922 bin 943 kişi. Ayrıca Brezilya’da 95 milyon kadın varken, erkek nüfusu kadın nüfusundan 3 milyon daha az. Yunanistan’da ise kadın nüfusu 5 milyon 456 bin 32 kişiye, erkek nüfusu 5 milyon 250 bin 258 kişiden oluşuyor. İtalya’da kadın nüfusu 29 milyon 676 bin iken, erkek nüfusu 28 milyon 471 kişi. Finlandiya’da ise 2 milyon 563 bin erkek, 2 milyon 675 bin kadın bulunuyor. (Hürriyet, 07.06.2009, 27.01.2009) Türkiye: Nüfus dağılımı: Erkek: 35.171.000, Kadın: 35.362.000. (Posta, 06.05.2003) Kazakistan: Kazakistan’da nüfusun %48’i erkek, % 52’si kadındır. (web.firat.edu.tr/sosyalbil/dergi/arsiv/cilt11/sayi1/099-114.pdf) Malezya da kadın erkek oranı dengesizdir. (Gözcü, 30.03.2006) Dünya nüfusunun mevcut halkların nispetlerini muhafaza ederek, 100 kişilik bir köy kadar küçültebilseydik, bu köyün yüzde 52’si kadın, 48’i erkek olacaktı. 6 kişi bütün servetin %59’una sahip olacaktı ve bunların hepsi ABD kökenli olacaktı. (Ensonhaber, 1.7.2019) Avustralya’da en büyük sorun erkek kıtlığı: Kadınlar evlenecek kişi bulamıyor. McCrindle şirketinin araştırmasına göre 8 eyaletten 6’sında kadın nüfusu erkek nüfusuna oranla 100.000 fazla. Araştırma kız bebek doğumlarının erkek bebek doğumlarına göre hayli yüksek olduğunu gösteriyor. Son yıllarda 25-30 yaş arasındaki kadınlar, erkek arkadaş bulmakta zorlandıklarını dile getiriyorlar. (Güneş, 18.5.2017)

“ABD’de erkeklere oranla 7.8 milyon kadın nüfusu fazladır. Bu sayı İngiltere’de 4 milyondur. Almanya’da ise fark 5 milyondur. Rusya’da erkeklere oranla 9 milyon fazla kadın vardır.” (Zakir Naik, Gençlerin inanç sorunları, s. 141) Amerika’da erkeklerden en az 8.000.000 fazla kadın vardır. Guyana gibi ülkelerde her 100 erkeğe 122 kadın düşmektedir. Tanzanya da her 100 kadına 95,1 erkek düşüyor. (Eugene Hillman, Polygamy Reconsidered: Africa Plural Marriage and the Christian Churches (New York: Orbis Books, 1975) s. 88-93; Zühdü Mercan, Farklı Açılardan Kadın ve Aile; www.enfal.de/ev16.htm) Hatta Darwin bile, 1870’li yıllarda kadın erkek nüfusu konusunda benzer sonuca ulaşmıştır: “Bütün uygar ülkelerde, kadın sayısı erkek sayısından daha fazladır.” (Darwin, İnsanın Türeyişi, s. 256)

Çok eşle ilgili dünya üzerinde çeşitli araştırmalarda yapılmıştır. (Philip L. Kilbride, Plural Marriage For Our Times (Westport, Conn: Bergin & Garvey, 1994) pp. 109) Kenya’daki Anglikan kilisesi piskoposu: “Eşler arasındaki sevginin ifadesi olarak monogami daha ideal olabilir, fakat kilise çok eşliliğin sosyal olarak kabul edildiği toplumlarda poligaminin Hristiyanlığa ters olduğu fikrinin artık makul olmadığını düşünmeye başlamalı” demektedir. (The Weekly Review, 1 Ağustos 1987) Afrika’daki poligami üzerinde çalışan Anglikan kilisesinden Peder David Gitari, terkedilmiş kadınlar ve çocuklar düşünüldüğünde, ideal olarak uygulandığı takdirde, çok kadınla evliliğin boşandıktan sonra yeniden evlenmekten daha Hristiyan’ca olduğu kanaatinde (Philip L. Kilbride, Plural Marriage For Our Times (Westport, Conn. Bergin & Garvey, 1994) pp. S. 126)

Diyanet ise 2008 yılında yaptığı açıklamada, ‘yasal altyapısının olmadığı’ için ‘ikinci evliliğin dinen uygun olmadığını’ açıklamıştır: “Başkanlığımız, ilgili Kur’an ayetinin (Nisa, 3) çok evliliği değil tek eşliliği teşvik ettiğini, hukuken ve toplumsal genel kabul yönüyle tek evliliğin esas olduğu ülkemizde, kadının ‘hakkı korunamadığı, çocukların nesebi ve mirası gibi konularda haksızlıklar söz konusu ve neticede kadın mağdur olduğu için’ ikinci evliliğin dinen de uygun olmadığını her vesileyle ifade etmekte, Başkanlık personelinin uygulaması ve toplumu bilgilendirmesi de bu yönde olmaktadır.” (Yeni Şafak, 01.05.2008)

İlginç çıkışlar. “Sibel Hanım “Önce zina yasaklanmalı. Şu anda olduğu gibi serbest bırakılmamalı. Sonra da çok eşlilik gelmeli.” diyor. Sibel hanıma katılıyorum: Yani, toplumda zaten belirli bir pratiği bulunan çok eşlilik, yasal açıdan serbest olmalı. Bu, zaten “ikinci eş” durumunda olan kadınları ‘yasal haklara kavuşturacağı için, feminist bir adım da sayılabilir.’ Üstteki sorun Batı’da da tartışılıyor. Örneğin çok eşliliğin 130 yıl önce yasaklandığı ABD’de, Mormonlar gibi bazı dini gruplar bu konuda özgürlük istiyor, bazı liberal (özellikle

“liberteryen”) çevrelerden de destek buluyorlar. Hele de “eşcinsel evliliğe” izin veren bir dünyada bu itiraz iyice anlam kazanıyor: İki adam birbiriyle evlenebiliyorsa, niçin bir adamla iki kadın evlenemesin? Amerikalı hukuk profesörü Jonathan Turley’nin “Çok eşlilik yasaları kendi ikiyüzlülüğümüzü gösteriyor” (Polygamy Laws Expose Our Own Hypocrisy) başlıklı USA Today makalesi (jonathanturley.org/2007/08/20/polygamy-laws-expose-our-own-hypocrisy), bu konuda tartışma yaratmış yazılardan biri. Turley şöyle diyor: “Bir insan çok sayıda partner ile yaşayabiliyor, hatta onlardan çocuklar yapabiliyor. Ama o partnerlere karşı yasal bir sorumluluk kabul edip de onları ‘eş’ edinirlerse, onları hapse atıyoruz!” Turley’in sözünü ettiği iki yüzlülük, Türkiye’de de bolca var: Konu “zina” olunca “yatak odasında devletin ne işi var!” diye köpürenler, o yatak odasına sayısız “nikahsız partner”le girme özgürlüğünü savunanlar, aynı mekana “nikah eşlerle girilmesine şiddetle karşı.” (Mustafa Akyol, Star, 25.05.2011) Can Dündar da çok eşlilik istedi: “Ben Türkiye’de birçok ilişkinin üçüncü kişiler sayesinde yürüdüğünü düşünüyorum. İnsanoğlu bence artık tek eşlilik çağını tüketti. Bunun insan doğasına uygun bir şey olmadığını, hele bu çağda bunu uygulamanın son derece zor olduğunu anlaşıldığı bir dönemdeyiz. Ve insanoğlu tek eşlilikten çok eşliliğe yürüyor tekrar. Yani çok eşlilikten gelmişti buraya zaten, yoğun bir kıskaca almayla tek eşlilik denemesi yapıldı birkaç yüzyıl. Ama bir noktaya geldi ve tıkandı. Bir dönemin kapanışına tanık oluyoruz aslında farkında olmadan. Yani bir dönem açılacak ama onun ne olduğunu bilmiyoruz.” (Borajet isimli dergiye verdiği röportajdan, Türkiye, 28.06.2012) Bu da evrimci bir bakış açısı ile materyalist olan yoldaş Che’den: “Hiç bir erkeğin, ömrünün sonuna kadar aynı kadınla yaşamak zorunda olduğu söylenemez. İnsan, kendi kendini böyle sınırlayan tek hayvandır.” (Jean Cormier, Che Guevara, s. 235)

Özetle, “Bir yerde kadınla evlenme söz konusu ise, orada o kadının hakkı vardır. Mihri verilecek. Allah’ın bir emaneti olarak bilinecek, nafakası temin edilecektir. Ömürlerinde onlarca, yüzlerce kadınla gayrimeşru beraber olabilmeyi normal sayıp savunanlar, aile hayatının bir modeli olan çok eşli nikahlılığı eleştirmektedir. Onlar birlikte oldukları kadını bir şehvet objesi gibi kullanmakta ve bunun karşılığında kadın için hiçbir hak söz konusu olmamaktadır. Bu normal, her şeyi ile sorumluluklarını üstlendiği birden fazla nikahlı eşinin olması anormal öyle mi?” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 231-232)

Görüldüğü gibi, iddia edildiğinin aksine İslam, kadınların haklarını alternatiflerinden çok daha fazla savunmakta ve korumaktadır.

Ek bilgi: “İslam öncesi eski Türklerde de çok kadınla evlenme geleneği vardır.” (Tahsin Ünal, İslam Medeniyeti Dergisi, yıl: 2, Sayı: 14, Eylül 1968, s. 30; M. Akif Aydın, “Aile”, Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, II/199; Yavuz Haykır, Tarihsel Süreç içerisinde Türk aile yapısına bir bakış, Türk Dünyası Araştırmaları, Eylül - Ekim 2017 Cilt: 117 Sayı: 230 s. 90; Eski Türklerde Aile, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2009, s. 4; Mehmet Mandaloglu, İslamiyet’ten Önce Türklerde Aile Hukuku, Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi, Yıl 2013 Sayı: 33, 22 Haziran 2016, s. 139) “Oğuz Kağan destanında da Oğuz Kağan’ın üç kadınla evlendiği görülmektedir.” (S. M. Arsel, Türk tarihi ve hukuku, s. 337) "Eski Türklerde çok eşlilik mevcut, hatta oldukça yaygındı. Bazı kaynaklarda çok eşliliğin sadece hanlara özgü olduğu, bazı kaynaklarda ise hiç olmadığı iddia edilir ki, bu doğru değildir. Çünkü kadın sayısı fazladır ve yakınlarının dullarla evlenmesi şartı vardır." (Mualla Türköne, Eski Türk Toplumunun Cinsiyet Kültürü, s. 180; Türklerde Evlenme Gelenekleri, s. 58)

İslam'da evlilik şartları: Büluğ+Rüşd!

Talak, 4: "Ay hali görmekten kesilen ve hiç ay hali görmeyen kadınlarınıza gelince, onların iddeti, üç (takvim) ayı olacaktır; hamile olanların iddetleri ise, doğum yaptıklarında sona erecektir." İslam karşıtları, Talak suresi 4. ayetteki "hiç ay hali görmeyen kadınlar." ayetinden hareketle İslam'da küçük yaşta kızlarla evliliğe izin verildiğini iddia etmektedir.

Halbuki ayette, küçük çocuk ifadesi (bint-benat) geçmemekte, aksine yetişkin kadınlar için kullanılan 'nisa' kelimesi kullanılmaktadır. Bu nedenle ayetten kastın, 'hayız görmeyen' kadınlar olduğu gayet açıktır. Primer amenore; ergenliğe girdiği, hem bedensel hem cinsel organları geliştiği halde henüz adet görmeyen kadınları ifade eder. Amenore adı verilen bu hastalığın görülme sıklığı da yüzde 5'e kadar çıkabilmektedir. Ayrıca sekonder amenore, normal olarak adet gören kadınların; psikolojik veya biyolojik çeşitli nedenlere bağlı olarak adet görmeye üç aydan daha fazla süreyle ara vermelerine denmektedir. Ayette bahsedilen de, bu gruptaki yetişkin kadınlardır. Ayrıca, evli kadın boşanma aşamasına gelince stres-gerginlikten dolayı adetten kesilebilmektedir. O zaman ne yapacaktır? Kadın psikolojisinin normalleşip sonra üç ay geçmesini mi bekleyecektir? İşte Allah (cc) burada konuya açıklık getirmektedir: "Tıpkı adetten kesilen yaşlı kadın veya hamile kadınlar gibi, artık adet görmeyen bu tür kadınların da iddet süresi üç aydır. Ayrıca ayet üç tür kadından bahsetmektedir: Adetten kesilen yani yaşlı, hiç adet görmeyen hasta ve hamile olan kadınlar. Sıralamaya bakınca her kadının içinde olabileceği bu üç dönemden bahsedildiği görülmektedir ki bu dönemdeki her kadın da 'yetişkin'dir! Bu doğal sıralama yerine yaşlı ile hamile kadın arasında nasıl küçük yaşta çocuk kızlar eklenebiliyor hayret etmemek mümkün değildir! Zaten iftiraya yönelik bu çalışmayı yapanların da, "Kur'an küçük çocuklarla evlenmeyi teşvik ediyor diyemesek de" şeklinde eserlerine yazarak, Kur'an'dan daha çok bazı yorumları esas alarak iftiralarını temellendirmeye çalıştıkları görülmektedir.

Önceleri Yahudi asıllı bir gazeteci iken sonradan Müslüman olup yıllarca Araplar içinde yaşayarak dillerini ve edebiyatlarını inceleyen ve öğrenen Muhammed Esed, yazdığı 'Tefsiru'l Mesaj' adlı ünlü eserinde, hiç ay hali görmeyenden maksadın, "Yani, herhangi bir fizyolojik sebepten dolayı hiç ay hali görmeyenler" olduğunu yazmaktadır. Mahmut Toptaş da, 'Şifa Tefsiri' adlı eserinde, kız çocuklarından hiç bahsetmemekte ve 'aybaşı görmeyen kadınlar'a işaret etmektedir. Pr. Dr. Hamdi Döndüren 'İslam ilmi hali' adlı eserinde bu durumu, 18 yaşında olup hâlâ adet görmeye başlamayanların adet görmüş gibi kabul edileceği şeklinde açıklamaktadır. Zaten adet görmemek demek hamile kalamamak demektir. Yoksa cinsel birleşmede kadın açısından bir sorun yaşanmamaktadır." (Abdullah Akgül, millicozum.com, 19 Mart 2019) İbn Şübrüme Osman el-Betti gibi müçtehitler de, küçüklerin bizzat kendilerinin evlenmelerinin de, velileri tarafından evlendirilmelerinin de caiz ve muteber olmadığını ifade etmektedir. (hayrettinkaraman.net/makale/0383.htm; 01.02.2009) "Yetimleri nikah çağına kadar deneyin." (Nisa, 5) mealindeki ayet, evlenme ehliyetini belli bir çağa bağlamıştır. Kişilerin bizzat evlenme akdini yapmalarının uygun olduğu çağ, evlenme rüştüne erdikleri çağdır. Pr. Dr. A. Bayındır, Prof. B. Karlığa, Prof. Dr. K. Buladı da (Independent Türkçe, 9.12.2022) benzer görüşleri ifade etmişlerdir.

Evlilikte rüşt konusu

Evlenme konusunda kızların rızasının alınması İslami bir emirdir. (Buhari, Nikah, 40, 41; Ebu Davud, II/197; Nesei, Nikah, 36) Kur'an'da "nikah, buluş ve rüşt kavramlarını bir arada içeren tek ayet" olan Nisa suresi 6. ayette: "Sorumluluğunuz altındaki yetimleri evlenebilecekleri yaşa gelinceye kadar deneyin; sonra aklen olgunlaştıklarını tespit ederseniz (rüşt) mallarını onlara iade edin; (sakın,) onlar büyümeden önce, aceleyle ve müsrifçe harcayarak mallarını tüketmeyin." buyurulmaktadır. Kur'an, yetimlere ancak akıl balığ olup bir de rüştlerini ispat ettiklerinde mallarının teslim edilmesini istemektedir. Yetimlerin mallarını vasilerinin kendilerine teslim etmeleri için buluş çağına girmelerini yeterli görmeyen İslam, aklen olgunlaşıp, rüştünü ispat etmelerini de ön şart olarak ileri sürmektedir. Bakara, 232: "Kadınları boşadıktan sonra, bekleme sürelerinin sonuna gelmişlerse, 'aralarında uygun bir şekilde anlaştıkları takdirde' başka erkeklerle evlenmelerine engel olmayın. Bu, Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanan her biriniz için bir uyarıdır." buyurulur. Ayet bizlere 3 aylık iddet müddeti bitince kadınların

evlenebileceklerini haber vermektedir. Nisa 6. ayet ise, yetimlerin mallarında söz sahibi olmak için akıl balığ olmanın yetmediğini, rüştlerini ispat etmeleri gerektiğini belirtmektedir. Kur'an'dan hüküm çıkarmak için aynı konudaki tüm ayetlerin bir arada değerlendirilmesi gerektiği bilinmektedir. Bu doğru hüküm vermek için şarttır! Her iki ayeti bir arada değerlendirdiğimizde, evlilik için sadece buluş değil, rüşt/olgunluk şartının da gerekli olduğu ortaya çıkmaktadır. Gerçek anlamda anne baba olabilmek bir altyapı, eğitim, ufuk, vizyon, misyon ve sorumluluk gerektirmektedir. Bu da bize buluş yanında rüşt şartının da önemini göstermektedir. Kur'ani bir bakış açısı bize, en azından yetim malı kadar hatta daha da önemli olan iki kul arasındaki ahirete dek uzanan dünyevi birlikteliğin altyapısının prensiplerini sunmaktadır. Zaten Diyanet İşleri Başkanlığı da bu konuya açıklık getirerek, aynı şartların öneminin altını çizmektedir: "İslam'a göre, bireylerin 'hem fiziksel hem de ruhsal olgunluğa' erişmeden, aile kurmanın anlam ve sorumluluğunu idrak edecek rüşt yaşına gelmeden evlendirilmeleri söz konusu olamaz." (Basından, 09.12.2022; diyanet.gov.tr/tr-TR/Kurumsal/Detay/35456)

Boşanma

Bazı çevreler, 'İslam'da kadının boşanma hakkı yoktur. Erkek kadına üç kere 'boş ol' derse boşanma/talak vuku bulur, kadın itiraz edemez.' gibi iddialarda bulunmaktadır. Halbuki "Erkeğin sadece boş ol demesi ile talak gerçekleşmez. Boşanma ancak, mahkemede gerçekleşir" (Muhammed Kutup, İslam'ın etrafındaki şüpheler, s. 190) ve "Talak suresi birinci ayet gereği üç boşama, bir ağızla söylenecek sözler olmayıp, üç ay içerisinde ve her ay bir tane olmak üzere verilecek ayrı ayrı talaklardan oluşur." (Süleyman Ateş, Gerçek Din Bu 1, s. 67)

"Resulullah'a, adamın birinin karısını bir defada üç talakla boşadığı haberi verildiği zaman, Resulullah öfkeli bir şekilde ayağa kalkmış ve "Ben henüz içinde iken Allah'ın kitabıyla mı oynuyorsunuz?" diyerek bu tür boşanmaların İslam'a uygun olmadığını ilan etmiştir." (Sünen-i Nesai, Talak 6) İbn-i Abbas ise "Erkek hanımına: "Sen boşsun, sen boşsun, sen boşsun" diye üç kere söylerse bu, bir boşama sayılır, yeter ki bunlarla birinci defadaki söylediği, "Sen boşsun!" sözünü pekiştirmeyi kastetmiş olsun veya hanımıyla henüz gerdek yapmamış olsun." (Kütüb-i Sitte, Hadis No: 4046) demektedir. Bakara suresinin 229. ayetinden ve gerekse Talak suresinin 1. ayetinden açıkça anlaşılan şudur ki, 3 boşama bir ağızda söylenecek sözler olmayıp, 3 ay içerisinde ve her ay bir tane olmak üzere verilecek ayrı ayrı talaklardır. (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 464) "Karısını bir defada 3 talak ile boşayıp sonra pişman olan Abdu Yezid'e Hz. Peygamber eşine dönmesini emretmiş, Abdu Yezid; 'Ya Resulallah ben onu 3 talak ile boşadım', demesi üzerine Hz. Peygamber 'biliyorum' demiş ve talak suresinin 1. ayetini okumuştur." (Ateş, Cevaplar, s. 465)

Kısaca, bir cümlede üç kere 'boş ol' sözü ile boşanma yoktur. (Müslim, Talak, 15, No: 1472; Müslim, Talak, 16, No: 1472; Ebu Davud, Talak, 10, No: 2200; Müslim, Talak, 17, No: 1472)

"Eğer karı kocanın arasının açılmasından endişeye düşerseniz, bir hakem erkeğin ailesinden ve bir hakem de kadının ailesinden kendilerine gönderin. Bu ara bulucu hakemler, gerçekten barıştırmak isterlerse, Allah karı koca arasındaki dargınlık yerine geçim verir." (Nisa, 35) "Ey peygamber! Kadınları boşayacağınız zaman iddetlerini gözeterek boşayın ve bekleme sürelerini iyice hesap edin. Onların bekleme süresi üç aydır." (Talak, 1,3) "Boşanan kadınlar kendi başlarına (evlenmeksizin) üç adet süresince beklerler." (Bakara, 228)

Ayrıca iddiaların aksine, İslam hukukuna göre kadının da boşanma hakkı vardır. "İslamiyet'in, kadınlardan boşanma yetkisini aldığı iddiası yanlıştır. Bir kadın nikah esnasında 'ismet' denen hakkını korumayı şart koşarsa, hakkından faydalanmak için şeriatin hükmüne müracaat

edilebilir." (Halil Halid, Hilal ve Haç Çekişmesi, s. 202; Murat Bardakçı, Habertürk, 3.12.2017) İslam hukukuna göre kadın veya erkek, evlenirken bazı şeyleri şart koşabilir. (Pr. Dr. Bekir Topaloğlu, İslam'da kadın, s. 155; Mehmet Dikmen, İslam'da kadın hakları, s. 178; İslam'da kadın hakları, Komisyon, I/239, II/301) "Kadının şart koşma hakkına sahip olduğu hususlardan birisi de "Boşanma hakkı"nın kendi elinde olmasıdır. Buna 'tefviz-i talak' denir." (Ahmet Akgündüz, İslam Ve Osmanlı Hukuku Külliyesi, Dicle üniv. Hukuk Fak. Yay. Diyarbakır 1986, 205-206) "Bu yetki vermeye "tefviz-i talak" denirken bu yetkiyi alan hanımına da 'mufavvaza' denir." (Muhammed Muhyiddin, el-Ahvalü's-Şahsiyyeti fi's-Şeriatü'l-İslamiyyeti, Mektebetü'l-İlmiye, s. 300) "Tefviz, kitap, sünnet ve icma ile sabittir" (Nihat Dalgın, İslam hukukunda boşanma yetkisi, s. 81; Kurtubi, el-Cami, XIV/166; Kasani, Bedayi, III/118) ve 'Erkeğin sahip olduğu boşama hak ve yetkisini hanımına vererek, boşanmayı onun irade ve isteğine bırakması.' şeklinde tarif edilir. Vekaletten farklı bir tasarruf olup, bundan kocanın vazgeçme hakkı yoktur. (Ömer Nasuhi, Hukuk-i İslamiyye ve Istılah-ı Fıkhiyye Kamusu, II/177; İbn Rüşd, Ebu'l-Velid Muhammed b. Ahmed el-Hafid el-Kurtubi, Bidayetü'l-Müctehid ve'n-Nihayü'l-Muktesid, Daru'l-İbn Hazm, 1995, II/41, Kurtubi, Muhammed b. Ahmed b. Ebi Bekr, Ahkamu'l-Kur'an, XIV/170, Buhari, Talak, 5, VI/165; Müslim, Talak, 4, II/1104; Ebu Davud, Talak, 12, II/653-654; Döndüren Hamdi, Delilleriyle Aile İlmihali, s.418-419) Yani "Koca, verdiği yetkiyi artık geri alamaz." (İbn-i Abidin, Mehmed Zihni Efendi, Münakehat ve Müfarakat, 160; el-Fikh ale'l-mezahibi'l-erbaaIV/370; İbnü'l-Hümmam, Hethü'i-Kadir, III/99; M. Ebu Zehra, T. İslam, s. 99) Boşanma yetkisinin kadına devri, nikah akdinden önce yapılacağı gibi, nikah anında veya daha sonra da yapılabilir (kurul.diyaret.gov.tr/Cevap-Ara/837/bosama-yetkisinin-ese-veya-baskasına-devredilmesi-mumkun-mudur) ve bu şekilde elde ettiği yetkiyi istediği zaman kullanabilir. (el-Fetava'l-Hindiyye, I/423; İbni Abidin, Reddü'l-Muhtar, IV/551, 552, 573)

Ayrıca kadın Tefviz-i talak yapmasa bile, anlaşılmadığı, fakat kendisini boşamak da istemeyen kocasından kendine ait olan malı karşılığında boşanmak (muhale'a) yoluyla da ayrılabilir. (H. Karaman, Mukayeseli İslam Hukuku, s: 311; Neylû'l-Evtar, VI/260) Geçimsizlik ve benzeri sebeplerle kadının söz konusu nikahtan doğan haklarından vazgeçerek ayrılmayı istemesine yani muhale'a muamelesine tarihten bir örnek verelim: "Konya şehrinde Muhtar mahallesinde oturan Hasan kızı Amine adlı hanım, şer'i mahkemede muhale'a yaptığı kocası Ahmed oğlu Süleyman adlı şahıs huzurunda şöyle ikrar ve beyanda bulundu: Adı geçen Süleyman'la güzel geçinemediğimiz için Süleyman'ın bana karşı borçlu bulunduğu mehri müeccelimden, iddet nafakamdan ve mesken masrafları hakkımdan vazgeçerek, sözü geçen Süleyman ile geçerli ve meşru olmak üzere karşılıklı rıza ile boşandım. Bundan böyle karı-kocalığa ait bütün dava ve taleplerden birbirimizin zimmetini umumi ibra ile ibra ve iskat eyledik. Birbirimizde hak ve alakamız kalmadı." (Abdurrahman Kurt, Bursa Sicillerine Göre Osmanlı Ailesi, Bursa, 1998, s. 59; Konya Şer'iye Sicilleri, Mevlana Müzesi, No: B-17/60; Akgündüz/Hey'et, Şer'ye Sicilleri. I/278-283) "Klasik dönem Osmanlı Bursa'sında en fazla mahkeme kayıtlarına geçirilen boşanma şekli % 61.18 oranıyla muhale'adır. Onu % 34.21 ile bain talak izlemektedir. Muhale'a kadın talebiyle gerçekleşen bir boşanma şekli iken bain talakta boşama yetkisi tamamen erkeğin elindedir." (Bursa Şer'iyye Sicilleri, A 98, 194b; Saadet Maydaer, Klâsik Dönem Osmanlı Toplumunda Boşanma, Uludağ üniversitesi ilahiyat fakültesi dergisi Cilt: 16, Sayı: 1, 2007, s. 299-320) Görüldüğü gibi, zannedilenin aksine tefviz-i talak dışında da Osmanlı döneminde kadın hem boşanma hakkına sahiptir hem de bunu en fazla uygulayan kesimdir. Bunun dışında "Erkeğin gerçekten ciddi bir tehdit oluşturduğuna kanaat getirilirse ya da eşlerini eşit ve adil bir beraber zaman geçirme sunamıyorsa, bu durumda kadının da boşanma hakkı oluşur." (Mirza Ebu Talep Han, Oksidantalizm, s. 346)

"Türkiye'de milyonlarca kişi, eğitim programlarındaki geçmişi kötüleme hevesi yüzünden Medeni Kanun öncesindeki asırlarda kıyılan nikahların şimdikilerden tamamen farklı olduğunu, erkeklerin çoğunun dört kadın aldığını, canları istediğinde boşayıp yenileri ile değiştirebildiklerini, eski nikahlarda yaş sınırının bulunmadığını ve birçok kadına da aslında nikah yapılmadığını zannetmektedir. Mecelle'nin ardından çıkartılan "Hukuk-ı Aile Nizamnamesi" ile evlilik hukuku daha bir zaptu rapt altına alınmıştır. Evlilik akdi, imamın önüne geçip "Aldım-kabul ettim" gibisinden sözlerin söylenmesinden ibaret değildir ve deftere kaydedilir. "Mihir" meselesi, yani kadının geleceğini güvence altına alan tazminat miktarı da yazılı olarak düzenlenirdi. Bu belge senet hükmünde idi, koca günün birinde eşini boşayacak

olduğu takdirde önceden belirlenmiş mihri ödemeye mecburdu. Bundan otuz küsur sene önce bir yazı dizisi için Suudi Arabistan'a gitmiş ve bir hapishaneyi görmüştüm. İçeride hemen her suçtan mahkum vardı ama en fazla dikkatimi çeken mahkumlar, karısını boşayıp da mihriyi ödeyemeyen kocalardı! "Şer'îye sicili" denen ve bir kısmı yayınlanan Osmanlı mahkeme kayıtlarına baktığınızda aynı uygulamanın bizde de mevcut olduğunu, boşanma muameleleri için tutulan 'seyyibe defterleri'nde bütün ayrıntıların yazıldığını görürsünüz. Çokeşlilik meselesi de geçmişte, şimdi zannedildiğinden farklıydı ve pek öyle yaygın değildi. Nüfus kayıtları ve şer'îye sicilleri üzerinde yapılan son araştırmalar neticesinde çıkartılan istatistikler, çokeşliliğin Osmanlı'da en yüksek olduğu dönemlerde bile yüzde beşi geçmediğini, üçüncü kadın alma oranının ise çok daha düşük ve bu 'yüzde beşin yüzde onu' civarında bulunduğunu göstermektedir. (Murat bardakçı, Habertürk, 31 Temmuz 2017)

İslam'a uygun boşanma en az üç ay sürer.

Birinci Ay: Boşanmak isteyen kadın ve erkek, kadıya/hâkime gider ve boşanmak istediklerini söylerler. Hâkim onlara bir ay mühlet verir ve 'barışmalarını tavsiye' eder. İkinci Ay: Eşler yine gelirlerse hâkim onları yine gönderir. Ailelerini çağırıp, onlara tavsiyelerde bulunmalarını ister. Bir ay da büyüklerinin nasihatleri ile geçer. Üçüncü Ay: Vazgeçmemişlerse hâkim onlara; "Son bir ay, yine gelerseniz kesin boşanma kararı verilir." diye uyarır ve gönderir. Üçüncü ayın sonunda anlaşma olmazsa, boşanma ancak o zaman gerçekleşir. "Bakara 228. ayet bize boşanmış kadınların evlenmeksizin 3 ay hali boyunca beklemeleri gerektiğini bildirir. Bu süre zarfında barışmak isterlerse, kocaları onlarla evlenebilir." (Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 106) Yani, "boşama durumu ortaya çıktığında eşler 3 aylık süre içinde ailelerine geri dönebilirler." (Süleyman Ateş, İslam'a itirazlar ve Kur'an-ı Kerim'den cevaplar, s. 463)

Kısaca "İslam aile hukukunda erkeğin boşama hakkı sınırsız olmadığı gibi tek yetkili de değildir. İslam aile hukukunda kadının da evliliği sona erdirmeye hakkını kullanabileceği tefvizü't-talak, hul'/muhalea ve tefrik gibi çeşitler bulunmaktadır. Ancak kadının bu hakları teoriden çıkarılıp pratiğe dökülmeli ve fiili olarak uygulanabilecek düzenlemeler yapılmalıdır." (Ayten Erol, Fatma Gököl, İslâm Aile Hukukunda Kadının Evliliğini Sona Erdirme Hakkı, Kalemname 7/13 (Haziran 2022), s. 29)

Görüldüğü gibi, ne 'boş ol' deme ile bir anda boşanma vuku bulur ne de 'İslam'da kadının boşanma hakkı yoktur' iddiası doğrudur.

Şahitlik

İddia edildiği gibi, İslam kadının şahitliği kabul etmez veya kadını erkeğin yarısı mı kabul eder?

Hiz. Ömer, hutbesinde Müslümanlara evlenirken mehri azaltmalarını söylemişti. Bir hanım itiraz edip, "Ey Ömer, bunu söylemeye hakkın yoktur!" demiş ve Kur'an-ı Kerim'den Nisa suresinin 20-21. ayetlerini delil göstermişti. Bunun üzerine Halife Ömer, "Allah'ım bağışla! Kadın, Ömer'i susturmuştur!" diyerek kendi görüşünden dönmüştür. (Beyhaki, es-Sünenü'l-Kübra, VII/233; Sa'd b. Mansur, Sünenü Sa'd b. Mansur, I/166-167; Kurtubi, Cami' li Ahkami'l-Kur'an, V/99; İbn Hacer, el-Metalibü'l-aliye, II/4-5; Şevkani, Neylül-Evtar, VI/168; Heysemi, Mecmau'z-Zevaid, IV/283, İbn-i Kesir, Nisa, 20-21. ayetin tefsiri) Yine Hiz. Ömer, kızı Hiz. Hafsa'ya kadınların kocalarından ne kadar süre ayrı kalabileceğini sormuş, kızının O'na verdiği cevaba uygun olarak bu süreyi dört ay olarak belirlemiştir. İslam hukukunda erkeklerin vakıf olamayacağı ve tamamen kadınların ilgi sahası olan bekaret, evlilik, doğum, hayız, süt emzirme ve kadınlara ait hastalık gibi kadınlara özel hallerde, erkeğin değil sadece tek kadının şahitliği yeter görülmüştür. (Serahsi, el-Mebcut, XVI/144; İbnu'l-Kayyim, et-Turuku'l-Hukmiyye, 79, 151-152; Mavsili, el-Ihtiyar, II/140; İbn Hazm, el-Mualla bi'l Asar, VIII/478, , el-Muhalla, VIII/478; İbn Kudame, el-Muğni, XII/16; Vehbe Zühayli, el-Fıkhu'l-İslam ve Edilletuhu, 6/572; Pr Dr. Bekir Topaloğlu, İslam'da Kadın, s. 246) Yani, "Erkeklerin muttali olmadıkları şeylerde kadınların

şahitliği makbuldür." (İbn Hazm, el-Mualla bi'l Asar, VIII/478; Cessas, Ahkamu'l-Kur'an, I/685; Serahsi, el-Mebcut, VI/114; Ömer Nasuhi Bilmen, Hukuk-ı İslamiyye ve Istilahat-ı Fıkhiyye Kamusu, VII/123) Hz. Peygamberin emzirme konusunda tek kadının şahitliğini kabul ettiği de bilinmektedir. (Rıza Savaş, Hz. Muhammed Devrinde Kadın, s. 271) Hz. Ömer boşanma konusunda yalnız başına kadınların şahitliğini, Hz. Ali de bir çocuğun öldürülmesinde şahit olan kadınların şهادetini kabul etmiştir. (İbn Hazm, el-Mualla bi'l Asar, IX/397-398) Ramazan hilalinin görülmesi konusunda kadın erkek şahitliğinde de bir ayırım yoktur. (İbn Hacer Askalani, Ahkâm Hadisleri, Buluğul Meram, II/415) Ramazan hilalinin görülmesinde iki şahit şartı aranırken, kadın ve erkek ayırımı yapılmamıştır." (Çelik, s.134)

Miras hukuku hakkındaki ayet de, "Ey İman edenler" diye genel bir ifade ile başlar ve ayette cinsiyet ayırımı yapmadan "İki adil şahit" istenir. (Maide, 106) Yine boşanan kadınlar konusunda da cinsiyet ayırımı yapılmaksızın ayet "iki adil şahit" arar. (Talak, 2) Zina konusunda da ayet "4 şahit" istenmekte (Nur, 4, 13) ve cinsiyet belirtmemektedir. İzzet Derveze de, ayette kadın erkek ayırımının yapılmadığına dikkat çekmektedir (İzzet et-Tefsîru'l-Hadis, VI/91) ki zaten "Arap dilinde kural gereği, erkek ve bayanlara yapılan hitaplarda genelde fiillerin ve zamirlerin eril/müzekker şeklinde çekildiği bilinmekte ve buna 'tağlip' kuralı denmekte ve bu durum bütün müfessirlerce de kabul edilmektedir." (Salih Akdemir, "Tarih Boyunca ve Kur'an-ı Kerim'de Kadın", İslami Araştırmalar, V/267, s. 4, Ekim 1991) Bu dil kuralı aynen Fransızcada da bulunmakta, erkek kadın karışık topluma eril şekilde hitap edilmektedir. Peygamberimiz de, "veli ve iki adaletli şahit olmadıkça nikah olmaz." (Ebu Davud, Nikah, 19; Ayrıca, Müslim, Adab 138) buyururken cinsiyet ayırımında bulunmamıştır. İbni Kayyim da erkeklerin şahitlik yaptığı her konuda kadınların da onlarla birlikte şahitlik yapabileceğini söylemiştir. (Kayyim, et-Turukul-Hükmiyye, s. 205) Yine Hz. Peygamber, bir kadının evli çifti emzirdiğini belirtmesi üzerine, başka şahit olup olmadığını sordurmaksızın, ayrılmaları gerektiğini belirtmiştir ve eşler ayrılmışlardır. (Buhari, Şehadat 14) "Bir genç bir bayanla evlenmek ister. Bir zenci kadın, "Ben ikinizi de emzirdim" der. Peygamberimiz, o kadının ifadesini esas alarak onların evlenmesine izin vermez. (Buhari, Nikah, 23) Halbuki "burada bedevi erkek olduğu halde şahitliği kabul edilmezken, kadın olanın kabul edilmiştir. (Hüseyin Çelik, Kur'an Ahkâmının Değişmesi, s. 133)

Göçebe yaşayan insanların şehir hayatını bilemeyecekleri, şehirlilerin arasındaki işlemlere, problemlere akıl erdiremeyecekleri gerekçesiyle (Şevkani, Neylû'l-Evtar, IX/188) Peygamber Efendimiz 'Göçebenin şehirli hakkında şahitlik etmesi caiz değildir.' (İbni Mace, Ahkâm 3; Ebu Davud, İkiye 17) buyurmuştur. Burada şahitliği kabul edilmeyenler erkeklerdir. Dolayısı ile 'şahitlikten amaç adaletin tesis edilmesidir' ve bu konu cinsiyetle alakalı değil, 'o alanda bilgi sahibi olma, eğitim ve bilgi, beceri, ilgi duyma' ile alakalıdır! İnsanlar arasındaki renk, dil ve ırk farklılıklarını bir üstünlük aracı olarak değil de, bir zenginlik olarak gören İslam dini, neden bedeviyi küçülsün de şehirliyi yüceltsin? Veya kadını değersizleştirsün de erkeği değerli kılsın? Buradaki temel espri; söz konusu olan durum hakkında 'bilgisi olup olmamak, konuya hakim olup olmamakla' alakalıdır. Ayetten temel amaç, hakkın tesisidir." (Çelik, s. 135)

Peygamberimizin "İki kadının şahitliğinin bir erkeğin şahitliğine denk olması." (Buhari, Hayz bab 6; Müslim, iman. Hadis no:132) şeklinde bir hadis bulunmaktadır. Hadisler, Kur'an ayetlerinin açıklamalarıdır. Bu hadiste Bakara 282. ayetin açıklaması, pekiştiricisidir. Ayette mealen: "Ey iman edenler! Belirli bir zamana kadar birbirinize 'borçlandığınız zaman' onu yazın. Bunu, aranızda bir katip doğru olarak yazsın. Erkeklerinizden iki de şahit tutun. Eğer iki erkek bulunmazsa, şahitlerden kendilerine güvendiğiniz bir erkek ve -biri unutulunca diğerinin hatırlatması için- iki kadın yeter." buyurulmaktadır. Ayet bir bütün olarak ele alındığında, ayetin genel olarak şahitliği düzenleyen genel bir hüküm koymadığı, ayet-i kerimedeki hükmün 'vadeli borçlanmalarla' alakalı olduğu görülmektedir. (Hüseyin Hatemi, Modern Mahrem ve İslam'ın Kadına Bakışı, İslami Araştırmalar, V/331; Reşit Rıza, el-Menar, III/120)

Vadeli borçlar konusundaki şahitlik, özel sosyal şartlara ve o dönemdeki mevcut olguya yönelik bir düzenlemeyi içermektedir. O dönemde sosyal hayat içerisinde bulunmayan kadınların ticari konularda bilgi ve becerilerinin olmaması doğaldı. Günümüzde “pozitif ayrımcılık” adı altında kadınlara yönelik yapılan bazı yasal düzenlemeler nasıl ki kadın erkek ayrımcılığı anlamında anlaşılmıyorsa, Efendimiz döneminde de kadınların ilgi alanları dışında bulunan ‘ticaretin borçlar hukuku’ alanı ile ilgili bu hükümde, kadınları ilgi alanları dışında olan bir konuda sorumluluktan uzak tutmakta ve kadınları yükümlülük altına almayıp onlara bu konuda esnek bir alan bırakmaktadır. İslam, bir erkeğin şahitliği esnasında kendisine yüklenen sorumluluğu, o dönemde kadınların ilgi alanları dışındaki bir konu olan vadeli borçlar konusunda bir kadına yüklememiş ve bu yükümlülüğü iki kadın arasında paylaşmıştır. Dönemin şartları ile ilgili yorumlara kısaca bir bakalım: “Cahiliye döneminde kocası ölen, çalışamaz durumda olan ya da başka türlü geçim imkanı kalmayınca kadınlar çalışabilmekte idiler. O dönemde bir elin parmağını geçmeyen tüccar kadınlar vardı. ‘Onlar da işlerini kendileri yapmıyor başkalarına yaptırıyorlardı.’ Kadınların iş hayatına sokulmadığı bir ortamda, kadınların şahit olduğu bir olayı tüm yönleri ile idrak edebilmesi mümkün müdür? Bir doktor, kick box maçında hakem olabilir mi? Peki bu durum onu değersiz kılar mı? Mesele, kadın erkek meselesi değil, bilen, olayın içinde olan veya olmayan meselesidir.” (Ahmet Bayraktar, Ateizmus 1, s. 49-51) “Kadınların o günün şartlarında genelde sosyal hayatla, özelde ise ticaret işleriyle fazlaca ilgilenmedikleri bilinen bir husustur. Ayetten bir hükme ulaşılırken, dönemin sosyal şartları, bireylerin okuma yazma oranları, kadının sosyal hayattaki konumu, alış-veriş ve borç işlemleri ile kadınların ne kadar ilgilendikleri gibi durumlar göz ardı edilmemelidir. Ayetin, vahyin nazil olduğu dönemdeki sosyal hayatın şartlarını dikkate alarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Ayetin, o günün kadınlarının genel özellikleri icabı ticaret ve borçlar konusunda pratiklerinin olmayışı ile yakından ilgili olsa gerektir. Unutma kadınlarla ilgili genel bir durum olsaydı, bu öncelikle din bilimlerinde çok önemli bir alan olan hadis rivayetlerinde, yani Peygamber sözlerinin tespit edilmesi olayında dikkate alınırdı. Halbuki bu alanda kadınların şahitliğinden hiç şüphe edilmemiştir.” (Hadi Sağlam, Naslardaki şahitlikle ilgili düzenlemelerin islam hukukuna yansımaları ışığında kadınların şahitliğinin değerlendirilmesi, Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sergisi, 2008, s. 360-399) “O dönemde kadın ticari işlere aşina değildi” (Prof. Muhsin Demirci, Kur’an ve Tefsir, s. 39) ve kadınlar ticaretle direkt ilgilenmiyordu. Hatta Hz. Hatice bile kendi ticari işlerini erkeklere yaptırıyordu! Kadınlara her türlü hakların sonuna kadar verildiği günümüzde, ‘Girişimcilerinin ve iş dünyası yöneticilerinin oluşturduğu gönüllü bir sivil toplum kuruluşu’ olan TÜSİAD’ın “Yönetim kurulu üyelerinin %19’unun kadın.” (TÜSİAD Kadın-Erkek Eşitliği Çalışma Grubu Başkanı Nur Ger’in “Cinsiyet Eşitliği ve Kalkınma” Konulu Açılış Konuşması, Erzurum, 10.11.2012) olması aslında, bu alanın hâlâ kadınların ilgi alanlarının dışında kaldığını da göstermektedir.

“İslam’ın kadına ekonomik konularla uğraşmasını onaylamasına rağmen kadının asıl görevinin sosyal içerikli olduğunu dikkate almalıyız. Kadının mali konularda insanlar arasında dava konusu olacak meselelerde şahitlik etmesi ender görülen bir meseledir. Mesele, kadının şerefli olup olmaması, kadına değer verilip verilmemesi, kadının şahitliğe ehil görülüp görülmemesi değildir. Bilakis mesele, yapılan şahitlikle karar vermekte titiz davranıp tedbirli olmak meselesidir. Her adaletli sistemin ısrarla üzerinde durduğu şey de budur.” (Dr. Sibahi, Elmer’etü Beyn’el Fıkh-ı Vel’Kanun, s. 31) Prof. Muhammed Kutup da bu konuda şöyle demektedir: “İslam hukukunda iki kadının şahitliğinin bir erkeğin şahitliği gibi sayılması, kadının erkeğin yarısı olduğunu göstermez. Bu, şahitliğin güvenilir olmasını bütünüyle garantiye almak demektir. Şahitlik, suçlanan kişinin lehinde olsa da aleyhinde olsa da bu böyledir. Nitekim kadının uzmanı olduğu, kadınlarla ilgili meselelerde tek bir bayanın şahitliği geçerlidir.” (Muhammed Kutup, İslam’ın etrafındaki şüpheler, s. 126-127)

“Kadın bu bakımdan da ikinci sınıf ve dereceden bir insan olarak algılanmadığı içindir ki, ayette erkek bulunsa bile kadınların tanıklığı kabul edilmiştir. Ayetin ifadesine dikkat edildiğinde

anlaşılacağı üzere iki kadının şahitliğinde tanıklık eden yine bir kadındır; yani şahitlik için gerekli sayı doldurma bakımından bir kadın, bir erkek gibidir. Diğer kadının işi, hemcinsinin unutmaması veya yanılması halinde ona hatırlatmaktan, hatırlamasına yardımcı olmaktan ibarettir.” (Kur'an Yolu Tefsiri, I/448; Şirbini, Muğni'l-muhtac, IV/441) Komünist bir filozof iken mühtedi olan Roger Garaudy, Bakara 282. ayetteki hükmü ‘kadınların sosyal hayata katılmamaları, tecrübe bakımından eksik olmamalarına’ bağlamaktadır. Hüseyin Hatemi de, kadınların iş hayatı ile ilgilenmediklerinin altını çizmektedir. (Garaudy, İslam ve insanlığın geleceği, s. 192; Hatemi, İlahi Hikmette kadın, s. 48; Tarih boyunca ve Kur'an-ı Kerim'de kadın, İslami araştırmalar, V/266)

Zaten "Yazılı ve imzalı şahitlik yaygın hale gelince şaşırma gibi durumlar ortadan kalkar ve ayet bu manadaki şahitliği kapsamaz." (İslam'da kadın hakları, Komisyon, Rehber yay. I/310) Günümüzde ekonomi özel ilgi alanına giren -ekonomi alanında eğitim gören, bu konuda uzmanlaşan- kadınlar için, "unutma ve ilgi alanı olup olmama" şeklindeki ayetin illeti/sebebi kendiliğinden ortadan kalkmaktadır. Sebep/illet ortadan kalkınca hükmün de kalkacağı açıktır ki, bu konuya İslam âlimleri de tarihte dikkat çekmiştir. Mesela İmam-ı Malik ve Ahmed b. Hanbel, “kadın ticaretle ilgili konuları bilir, onları iyi kavrayıp borcunu belgelendiren biri haline geldiğinde, onun vereceği haberle maksat hasıl olur, tıpkı sika/güvenilir kadının dini konulardaki vereceği haberlerle amel edildiği gibi.” demektedirler. (İbnü'l-Kayyim, İ'lamu'l-muvakkiin, I/75) Zaten Peygamber Efendimiz de Hudeybiye anlaşması esnasında karşılaştığı bir sorun üzerine eşi Ümmü Seleme'nin önerisini aynen kabul edip uygulamış ve olumlu sonuç da almıştır. (Hasan İbrahim Hasan, İslam Tarihi, I/172)

İslam, kadınların ilgi alanları olmayan borçlar hukukunda şahit olarak bir kadının yanında ikinci bir kadını hatırlatması için hazır olmasını şart koşarken, ilgi alanı olan konularda sadece kadınların şahitliğini kabul etmiştir. Dolayısı ile konu cinsiyet meselesi değil, söz konusu alan ile alakadar olup olunmaması, ilgi alanına girip girmemesiyle alakalıdır. Geri kalan, had cezaları gibi konularda dahil olmak üzere tüm konu ve yorumlar içtihat konusu olup, zamanın şartlarına göre devlet başkanının da alacağı ‘maslahat’ çerçevesindeki kararlarla belirlenecektir!

Kadın Dövülür mü?

İslam kadını dövme meselesini ortaya çıkarmadığı gibi, pek çok yönden bu fiili önlemeye çalışmıştır. (Müslim, Rada, 61; Ebu Davud, Nikah, 40-41; Ebu Davud, Nikah, 42; İbni Mace, Nikah, 51; İbn Sa'd, 8/204; Tirmizi, Tefsir Tevbe, 3087; Tirmizi, Rada, 11; Ebu Dâvud, Sünnet, 15; İbni Mâce, Nikah, 50; Tirmizi, İman 6; Hanbel, 6/47-99) Ayetlerin açıklayıcısı ve uygulayıcısı olan Hz. Muhammed aleyhisselam da hayatında hiçbir zaman eşlerini darb etmemiş, dövmemiştir!

Hiz. Aişe, Rasulullah'ın ne hanımlarına (Müslim, Fezail, 79) ne hizmetçilere (İbni Sa'd, Tabakat, X/193) ve ne de hayvanlara (Müslim, Fedail, 79) vurmadığını, hiç bir kimseyi dövmediğini bizlere haber vermektedir. (Ahmed, Müsned, IV/31) Peygamberimiz de, “Hanımlarını dövenler, şüphe yok ki sizin hayırlınız değildir.” (Ebu Davud, Nikah, 42; İbni Mace, Nikah, 51; İbn-i Sad, Tabakat, 8/204; et-Tebrizi, Mişkatü'l-Mesabih, II/204) buyurmuşlardır. Fatıma binti Kays anlatmaktadır: “Allah Resulü'ne gittim ve Ebu Cehm ve Muaviye bana evlilik teklifinde bulundular’ dedim. Allah Resulü, Muaviye çok fakir, Ebu Cehm ise kadınları döver’ buyurdu.” (Müslim, Talak, bab 6, 47, 1480, s. 569; İbni Mace, Sünen, Kitabun-nikah, 1869) Görüldüğü gibi Peygamber Efendimiz kadınların dövülmesine karşı olduğu gibi, evlenecek kadınları da bu konuda dikkatli olmaları konusunda uyarmaktadır. "Kadınları, ancak kötüleriniz döver." (İbn Sa'd, VIII/204) "Kadınları dövenler, hayırlı adamlar değildir." (Müsned, İbn-i Riyazu's-Salihin, I/320) "Sizin en hayırlılarınız, eşlerini asla dövmeyenlerinizdir." (Şafi, el-Ümm, V/194; Ebu Şeybe, Musannef, VIII/368; Hakim, Müstedrek, Nikah, II/208; Beyhaki, Sünen, VII/127) “Hanımınıza yediğinizden yedin, giydiğinizden

giydiren, ‘onları dövmeyin’, onlara çirkin demeyin, fena söz söylemeyin.” (Müslim, IV/385; Ebu Davud, Nikah, 40-41) “Mümin bir erkek, mümin bir kadına kızıp darılmasın.” (Müslim, II/1091) buyuran Efendimiz ayrıca şu hadisleri ile de kadınlara iyi davranılmasını ümmetinden istemektedir: “Kadınlara iyi muameleden başka bir hakkınız yoktur.” (Tirmizi, Tefsir Tevbe, 3087) “Mü'minlerin iman bakımından en mükemmeli, huyu en iyi olanıdır. Hayırlınız, kadınlarına karşı hayırlı olanlardır.” (Tirmizi, Rada', 11; Ebu Davud, Sünnat, 15; İbni Mace, Nikah, 50) “Sizin en hayırlınız, kadınlarına karşı iyi davrananlardır.” (Tirmizi, İman 6; Hanbel, VI/47-99) “Allah sizden; kadınlara karşı iyi ve hayırlı olmanızı ister; çünkü onlar, sizin analarınız, kızlarınız veya teyzelerinizdir.” (Camii's-Sağır, s.78, Hadis 1647) “Kadına, ancak asalet ve şeref sahibi kimseler değer verir. Onları hor gören ve onlara ihanet edense, kötü ve aşağılık kimselerdir.” (Camii's-Sağır, II/2129)

Peki, İslam’da kadının dövülmesine izin verildiği iddiasının aslı nedir?

Nisa suresi 34. ayet: “Saliha kadınlar Allah’a itaatkardır; Allah’ın korumasına uygun olarak, kimsenin görmediği durumlarda da kendilerini korurlar. ‘Nüşuz’undan endişe ettiğiniz kadınlara öğüt verin, onları yataklarda yalnız bırakın ve onları ‘darbedin’ Eğer size itaat ederlerse artık onların aleyhine başka bir yol aramayın; çünkü Allah yücedir, büyüktür.”

Ayette tartışma konusu yapılan iki kavram vardır: ‘Nüşuz’ ve ‘darb.’ Nüşuz nedir, darb nedir? Ayetlerin pratiğe dönük uygulayıcısı olan Efendimiz bunun tam tersini ümmetinden istediğine göre darb kelimesinden maksat nedir?

Önce ‘nüşuz’ kelimesinin anlamı üzerinde duralım.

Nisa 34. ayetin başında, nüşuz eden kadının tam tersi olan salih olan kadının özellikleri anlatılır. (Suat Erdoğan, İslam Aile Hukukunda Şiddetli Geçimsizlik (Şikak) Durumunda Hakem Tayini ve Tayin Edilen Hakemlerin Yetkileri. Düzce Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 1(2),s. 45-57) Ayet bize nüşuzun ne demek olduğunu, salihin tanımını yaparak öğretmektedir. Buna göre nüşuz, salih kadınların tam tersidir yani kocasının korunması gereken şeylerini (iffetini, namusunu, şerefini) sadakatsizce başkalarına açan kadındır. Birçok âlim de nüşuz kelimesine bu manada anlamıştır: Nüşuz; “Flörtten başlayarak gayrimeşru cinsel ilişkiye kadar uzanan sadakatsizlik ve iffetsizlik.” (Metin Aydın, Ateizm Yanılgısı, s. 133); “serkeşlik, ahlaksızlık etmek.” (Firüzabadi, Besair, V/56; İbn-i Manzur, Lisan, XIV/43); ‘sadakatsizlik ve iffetsizlik.’ (Yaşar Nuri Öztürk, Meal, Nisa, 34); “yüz kızartıcı suçlar işlemek.” (Molla Musa Celali, Ateist İtirazlara Cevaplar, s. 33); ‘serkeşlik’ (Seyyid Kutub, Meal, Nisa, 34; Bayraktar Bayraklı, Meal, Nisa, 34; Hasan Basri Çantay, Meal, Nisa, 34); “Kadının kocasında değil başka birinde gözünün olması” (Ebü'l-Kasım Hüseyin b. Muhammed b. Mufaddal Ragıb İsfahani, Mu'cemu müfredati elfazi'l-Kur'an, s. 638); İbni Aşur: “Kadının kötü huylu olması veya bir başkasında gönlün olması.” (Şiddet karşısında İslam, Komisyon, DİB, s. 151) şeklinde açıklanmıştır ki, tüm bunlar ahlaki zafiyetlere işaret etmektedir.

Ahlaki zafiyet gösteren (nüşuz sorunu baş gösteren) kadınlara önce öğüt verilmesini isteyen ayet-i kerime, bunun işe yaramadığı durumda ayrılmanın ön hazırlığı olan ayrı yataklarda yatıp, kadının iç dünyasında meseleyi değerlendirmesi için ortam hazırlanmasını istemekte, bunun da işe yaramadığı durumlarda ise kadının kötü yola düşüp hem kadının kendisi, hem de aile ve dolayısı ile toplumun zararına olacak kötü sonuca engel olmak için ‘darbedilmesini’ tavsiye etmektedir. Peki, ‘Drb’ kelimesi ne anlama gelmektedir? Bu kelimenin iki şekilde yorumu yapılmaktadır.

Birinci yorumda, ‘Drb’ fiiline, 'dövmek' anlamı verilmektedir: Darabe fiiline dövmek anlamı veren alimler bile bu fiili, ‘vurma, zarar verme’ şeklinde anlamamış; tamamen sembolik anlamda yorumlamışlardır.

Bu fiil, “Evlilik birliğini doğrudan doğruya veya dolaylı şekilde yıkmaya kalkışması durumuna özeldir. Bunun dışında erkeğin, kadını dövmeye hakkı yoktur. Üstelik bu konularda da erkek, hafif bir biçimde dövmenin fayda vermeyeceğini tahmin etmesi durumunda, yine kadını dövmeyiz. Çünkü amaç (kadınları dövenler, hayırlı adamlar değildir.” Riyazu’s-Salihin, I/320 gibi birçok hadis gereği) kadını dövmek değil, ısrar ettiği çirkin davranıştan onu döndürmek ve boşanmakla meydana gelecek aile facialarının kötü sonuçlarından onu korumaktır.” (Bekir Topaloğlu, İslam’da Kadın, s. 79) “İkinci nesil alimlerden Ata da, namusu lekeleyecek bir davranışta bulunmayan kadının dövülemeyeceğini ifade etmiştir.” (Soner Duman, Allah’ım sorularım bitmedi, s. 228) Peki, dövmek fiili nasıl anlaşılmıştır?

Dövme anlamını veren tüm âlimlerin ortak noktası, dövmeyi “hafifçe vurmak” (Taberi, Camiu’l-Beyan, V/67; İbn Kesir, Tefsir, 4/26; Razi, Tefsir, 10/75; Beyzavi, Tefsir, II/85; Muhyissünne Ebû Muhammed el-Hüseyn b. Mes’ud Begavi, Tefsir, I/423; Neseft, Tefsir, I/251; Zemahşeri, Keşşâf, II/70; Şevkani, Tefsir, I/532) şeklinde anlamalarıdır. Bu fiil, “Bükülmüş mendil gibi bir şeyle” (Razi, Tefsiri-Kebir, Nisa, 34); “Etki ve iz bırakmayacak, kemiğini kırmayacak, herhangi bir uzvunu çirkinleştirmeyecek, dürtmek ve benzeri şekilde.” (Kurtubi Tefsiri, Nisa, 34); “Bir demet ot-çöple.” (Ahmet Tekin, Meal, Nisa, 34); “İbni Abbas ve Ata: 'misvak ile.' (Taberi, Camiul Beyan, V/68; Taberi, Camiu’l-Beyan, VIII/314; İbn Ebi Hatim, Tefsir, III/943-944; Cessas, II/189; İbn Atıyye, II/48); "Yaralayıp berelemeden, cilde zarar vermeden, kanatmadan, incitmeden bir temas ve dokunuşla." (Alusi, Ruhul-Meani, V/25) şeklinde açıklamışlardır ki, tüm bu yorumlar kaynağını Sad, 44. ayetten almaktadır. Hz. Eyüp (as), kendisine asi olan hanımını dövmeye yemin eder. İyileşince Allah O’na ayet indirir: “Eline bir çimen sapı al ve onunla vur.” (Sad, 44) Bu ayette de, Nisa 34. ayetteki ‘drb’ fiili geçmektedir. Görüldüğü gibi vurma fiili tamamen sembolik (Kur’an Yolu, Sad 44. ayet mealı) kabul edilmiş ve bu şekilde uygulanmıştır.

Şafi mezhebinde esas olan görüş, nüşuz olsa bile dövmenin terkedilmesinin daha evla olduğudur. (Azimabadi, Avnû’l-ma’bûd, VI/128; Azizi, es-Siracü’l-münir şerhu’l-Cami’s-sağir, I/17) İmam Buhari, Nikah bölümünde “Kadını dövmenin çirkinliği” isimli bir bab açarak bu konudaki kanaatini de ortaya koymuştur. (Buhari, Nikah, 93)

Kısaca Kur’an, kadınların ailenin devamına engel olacak ahlaki zafiyet göstermeleri halinde üç aşamalı, toplumun temeli olan aileyi kurtarma operasyonundan bahseder. "Ayette geçen dövmenin normal koşullarla ilgili olmadığı, özellikle ciddi sorunlar yaşayan, dağılma sürecindeki aileyi kurtarma dönük bir durum olduğu ortadadır. (Prof. Adnan Demircan, Siyer Konusunda Bilinmesi Gereken 88 Soru, s. 301) "Amaç aile kurumunu kurtarmaktır." (Prof. Muhsin Demirci, Kur’an ve Tefsir, s. 50)

Nüşuz sonucu boşanan kadınların başına neler geldiğini de “kadın programlarında” artık açıkça görmekte ve bunlara şahit olmaktayız. Pişmanlıklar, kaybedilen değerler, üzüntü ve huzursuzluklar! Sosyal ve ekonomik sorunlar dışında boşanan kadınlarda ayrıca psikolojik ve çocuk merkezli birçok sorunlar da yaşanmaktadır! Bu sorunların evrensel olması da ayrı bir konudur ve bu konuda birçok araştırma da mevcuttur. İşte ‘drb’ ile amaçlanan da bunların yaşanmamasıdır!

Kadına önce eşince nasihat edilir, adının kötüye çıkacağından, çocuğunun anne şefkatinden mahrum kalacağından, ailenin dağılacağından bahsedilir ve kadının olaya daha geniş açıdan bakması sağlanmaya çalışılır. Bu işe yaramazsa yatakların ayrılmasına sıra gelir. Kadın tek başına bırakılır, kendi ile hesaplaşma imkanı verilir. Kadına düşünme, hatasını anlama, iç hesaplaşma ortamı sağlanır. Bu da işe yaramazsa, hem kadının bizzat kendisinin geleceği, hem erkek hem çocuk kısaca ailenin devamı için dövmek amacıyla değil, kötülüğe meyleden nefsinin kırılması için, beklide ot sapı ile kadın incitilir. Yoksa "Dövme, semboliktir. Kesinlikle yaralama, iz bırakma olmamalıdır." (Kurtubi, Cami, VI/285) Bu aşama da işe yaramazsa

mahkeme safhasına gelinir. Yoksa İslam, yemeğin tuzu, elbisenin ütüsü gibi sebeplerden kadının dövülmesine asla izin vermez ki, Efendimizin hayatı da bunun açık delilidir. (Müslim, Fezail, 79; İbn Hacer, el-İsabe, VIII/218)

Bazı kadınlar vardır, söz bazen yetersiz kalır. İdare edilmek istenirler, biraz sert erkeklerden hoşlanırlar: “Kadınlar gücü sever derler ama bazı kadınlar dayak yemekten hoşlanırlar. Bir sürü kaşınan kadın var.” (Pakize Suda, Habertürk, 3.4.2010) Demet Akalın: “İki tokat atsa boşanmazdık. İncir çekirdeğini doldurmayacak şeylerden kavgaya çıktık. Genelde çıbanbaşı benim. Zor bir kadını. Problemler benden çıkıyor. Oğuz'un benden tek bir isteği vardı; İstanbul'da sahneye çıkmamı istemiyordu. ‘Huzurumuz bozulur’ diye düşünüyordu ki ‘haklıydı’ da. Sonunda ‘sözüne geldim’ ama Oğuz'un. Belki iki tokat atsaydı oturdum. Ama Oğuz böyle biri, hayatta yapmaz. Kavgaya ederken bile sesini yükseltmez. Boşanalım dediğin de bağırıp, çağırıyorsa, ben dururdum. Biraz maçoluk istiyorum.” (Hürriyet, 15 Mart 2007) Calvin C. Hernton, ‘Amerika’da cinsiyet ve ırkçılık’ kitabının 51. sayfasında, bazı kadınların kendilerine kaba ve sert davranan erkeklerden hoşlandığını, daha sonra bu kadınların kuzu gibi sakinleştiğini belirtir ve eşinden ayrılan bir kadının da, “Eski eşimi arıyorum. Öteki erkekler hanım evladı gibi davranıyorlar; çok uysal duruyorlar.” dediğini aktarır. “Kadınlar kendilerine başeğen zayıf adamları sevmezler.” (Pr. Dr Mazhar Osman, Tababet-i Ruhiyye, II/258) Fars haber ajansının verdiği haber göre, Tahran’da aile mahkemesine başvuran 24 yaşındaki bir kadın, dilekçesinde, “Eşim çok iyi huyludur halbuki ben şiddet uygulamasını istiyorum, eğer bunu yapmazsa kendisinden ayrılmak istiyorum.” diyerek şikayetçi olur. 28 yaşındaki koca ise mahkemeye gelerek, “Ben karımı çok seviyorum, o yüzden kendisine şiddet uygulamıyorum. Ona nazik davranıyorum ve şiddet uygulamak için bir neden yoktur.” diyerek savunma yapar. Kocasının bu tavrından dolayı ayrılmakta ısrar eden kadın, eşini ikna etmeyi başarır. Koca, mahkemeye verdiği taahhütte eşine şiddet uygulayacağını kabul eder. (Milliyet, 22.05.2010)

İşin garabet yönü, “sevişirim evlenmem; hamile kalırım doğurmam” diyen ve aile kurumuna karşı olup, “cinsel özgürlük, fantezi” adı altında kamçı ile dayak yemekten zevk alanların, cinsel tercih adını altında, “Swinger, teşhirci, fetişist, pedofili, mazoşizm, sadizm, röntgencilik, eşcinsellik, zoofili, ensest, coprophilia” vb. sapıklıkları normal görenlerin bu ayete karşı çıkmalarıdır! Çünkü amaçları kadın hakları değildir! Savundukları sistemde kadın onurunun (!) ne kadar olduğunun delillerine ise şu yazılarımızdan ulaşılabilir: ‘Dinsiz ahlak olur mu?’, ‘Modernizm ve kadın’, ‘Batı medeniyeti.’

İkinci yorumda ise, ‘Drb’ fiilinin diğer anlamı olan, ‘uzaklaştırma’ manası verilir.

Efendimiz Hz. Aişe ile ilgili ifk olayında onu dövmeyip babasının evine göndermesinden ve ‘Eşlerini dövenler sizin hayırlılarınız değildir.’ mealindeki birçok hadislerinden (Darimi, “Nikah”, 34; Muhammed b. Hibban b. Ahmed etTemimi el-Büsti İbn Hibban, Sahihu İbn Hibban, bi tertibi İbn Bülban, IX/499; Ebu Abdullah Muhammed b. Abdullah Hakim, el-Müstedrek ale’s-Sahihayn, II/205; İbn Kesir, Tefsir, IV/27-28) hareketle ‘drb’ kelimesinin anlamlarından olan “eşinizden geçici süre ayrılınız” manasını verenler de (Bayraktar Bayraklı; Y. Nuri Öztürk, Nisa, 34) bulunmaktadır.

Arapların ünlü sözlüğü, ‘Lisanu’l Arab’ta, -darabe- kelimesinin, bu ayetteki gibi, ‘harf-i cersiz’ kullanımına şu örnek verilir: Zaman aramıza darb etti, Yani bizi birbirimizden 'uzaklaştırdı.'

(Drb) kelimesinin Kur’an’da "sefere çıkmak, bir yerden bir süreliğine ayrılmak, açmak, ayırmak" anlamında kullanıldığı yerler (Nisa, 101; Taha, 77) vardır. “Ayette geçen ‘ve’dribuhunne’ kelimesi sözlükte (Drb) kökü mastar olarak "vurmak, dövmek, yapmak, bırakmak, ayrılmak, göstermek, etmek, eylemek, koymak" vb. birçok anlama gelir. (Nşz) fiili ise “yükselmek, şişmek, ortaya çıkmak, meydana gelmek, ayağa kalkmak, normalin dışına çıkmak, isyan etmek,

karı-koca birbirine karşı gelip kavgaya meydan vermek" manalarına gelmektedir. Bu Türkçede aile mahkemelerinde sıkça kullanılan ve boşanma nedenleri arasında sayılan 'şiddetli geçimsizlik'le aynı manayı çağırıştırır. Burada kadından kaynaklanan şiddetli geçimsizliğin kastedildiği anlaşılmaktadır. Kadının bu dik başlılığı; flörtten zinaya dek uzanan bir anlamı içinde barındırır. "Bize her konuda örnek olan peygamberimiz, İfk olayı (Detay, 'İfk olayı' adlı yazımızda.) olduğunda Hz. Aişe'yi dövmek şöyle dursun, ona kötü bir söz bile söylememiş, sadece araya mesafe koymuştur." (H. Kemal Gürger, Ateizmin ve deizmin sorularına karşı İddialar ve izahlar, s. 108)

'Bu ayetten sonra' ne gibi gelişmelerin olduğuna baktığımızda, bizzat Hz. Peygamber'in ömrü boyunca evli olduğu hanımlara tek bir kez bile el kaldırdığını göremiyoruz. Bir ara hanımlarıyla sorun yaşayınca önce onlarla konuşmuş, sonra yatağını ayırmış ve bir müddet (iki ay kadar) onlardan ayrılmıştır. Sonra anlaşma sağlanınca tekrar dönmüştür. Ayetin sıralamasına da uygun olan ve kelimenin birkaç anlamında birini de içeren 'ayrılmak, bir müddet ayrılma, ayrı kalma' (boşanma değil; henüz boşanma yok) anlamlarını Efendimiz bizzat kendi hayatında tatbik etmiştir. Üstelik dövmenin hiç de hayırlı bir şey olmadığını söyleyen yığınla rivayet ve görüş varken, bu anlamı neden göz ardı edilmektedir? Hem de bizzat Hz. Peygamberin kendisi 'bir müddet ayrılma'yı zaten uygulamışken! Hiçbir zaman hanımlarına tek bir "fiske" bile vurmamışken! Yani ayet, 'Konuşun, anlaşın.' Olmazsa (ev içinde) 'yatakları/odaları ayırın.' O da olmazsa 'bir müddet (evleri) ayırın.' O da olmazsa 'hakemler çağırın.' O da olmazsa boşanın, onu da iki ile sınırlandırın, üçüncü bir geri dönme hakkınızı (İhsan Eliaçık, 11.10.2011) da kaybetmeyin. İslam hukuk profesörü Hayrettin Karaman da Cessas'ı (II/188; Ebu Bekir İbnü'l-Arabi, Ahkamü'l-Kur'an, I/415) kaynak göstererek, kadının dövülmesinin sünnete uygun olmadığını ifade etmektedir. (Yeni şafak, 22.08.2010) "Zinada bile ceza 100 kere celde (küçük değnek) ile vurmak iken, burada sınırı belli olmayan vurma olamaz. İslam Ceza Hukuku'nda "bizzat cezalandırma" yoktur. Bu konuda da olamaz. Cezayı ancak 'kamu kurumları' verebilir. İslam Peygamberi 'Kadınlarınızı dövmeyin; dövdüğünüz kadının koynuna nasıl girersiniz' derken Kur'an-ı Kerim'de "dövün" emri olamaz. Kur'an-ı Kerim "dövün" demişse Peygamber nasıl 'dövmeyin' diyebilir?" (N. K. Zeybek, Posta, 11 Ekim 2010)

Üç aşamalı bu kadın/aile/toplumu koruma metodunun son aşamasının nasıl olacağını belki de en iyi, eşini daha iyi tanıyan kadının kocası bilebilir. Çünkü kadın mizaçları da farklı farklıdır. Ama hangi anlamda kabul edilirse edilsin amaç asla kadın düşmanlığı değil, öncelikle kadın onurunun korunması, geleceğinin garanti altına alınması olduğu unutulmamalıdır!

Mevzu/uydurma hadislerde kadın

Peygamber Efendimizin sözlerine hadis denir. Mevzu hadis ise, şahsi, siyasi, mezhebi amaçlara ulaşmak için peygamberimizin ağzından uydurulan, Hz. Resul'ün söylemediği halde kendisine atfedilen sözlerdir. ('Hadiste Mevzuat' adlı yazımıza bakılabilir.) Aşağıda görüleceği gibi, İslam alimleri tüm mevzu hadisleri tek tek araştırıp bulmuş ve haklarındaki hükümleri de kitaplarında belirtmişlerdir. Ama onların bu çalışmalarından habersiz görünen ateist ve oryantalistler, bu sözleri hadis olarak topluma lanse etmekte ve İslam'a saldırı için bir vesile olarak kullanmaktadır.

"Kadınlarla istişare edin, onlara danışın ve onların söylediklerinin zıttını yapın" Sehavi ve İbn-i Arrak hadisi merfu (Peygamber sözü) olarak görmezler. Ebu Hatim, İbn-i Adıyy, İbn-i Cevzi, İbn-i Hıbban, Aliyyul Kari, İmamı Şevkani hadisin uydurma olduğu görüşündedirler. (El-Makasidu'l-Hasene, 248; Tezkiretu'l-Mevzuat, 128; Tenzihuş Şeria, II/204; Silsiletu'l-Ehadis, 432; el-Kari, el-Esraru'l Merfua filahbaril-Merfua, 226, 257; el-Fevaidul Mecmua fi'l Ehadisil mevzua, 130) Hadisin aslı yoktur. (Acluni, Keşfu'l-Hafa 2II/3; Geniş bilgi için, bk. Münavi, IV262-263) Kur'an'a baktığımızda zaten bu konuda bir sorun olmadığı ortadadır: "Ana-

baba aralarında istişare ederek ve anlaşarak sütten kesmek isterlerse ikisine de sorumluluk yoktur." (Bakara, 233) ayeti veya Hz. Şuayb Peygamber'e kızı tarafından yapılan teklif ve bu teklife uyması. (Kasas, 26) gibi. Ayrıca Efendimiz, "Kendilerini ilgilendiren hususlarda kadınlarla istişare edin." (İbnü'l Esir, Üsdü'l-Ğabe, IV/15); "Kızları hususunda kadınlarla istişare edin." (Ebu Davud, Nikah, 24); "Bakire kızla, babası istişare etmelidir." (Ebu Davud, Nikah 24, 25); "Dul kadın kendisiyle istişare edilmeden evlendirilmemeli, bakire kız da izni alınmadan nikahlanmamalıdır." (Buhari, İkrâh 3; Müslim, Nikah 64) gibi hadisler de kadınlarla istişare edilmesini tavsiye etmektedir. Hz. Resul'ün Ümmü Seleme ile istişarede de bulunması ve teklifini aynen uygulaması, (Sehavi, Makasıdu'l-Hasene, 585; Elbani, Silsile, 436; Acluni, Keşfu'l-Hafa, II/3; Vakidi, K. Megazi, 613; İbn-i Sad, Tabakat, 98; Abdurrezzak, Musannef, V/326; Vâkidi, Meğazi, II/613; Asım Köksal, VI/214) İlk vahiy geldiği zaman Resulullah'ın Hz. Hatice'ye konuyu açması ve Onun Resulullah'ı teskin ve tesellisi etmesi, (Buhari, Bed'ül-Vahy 1) Kızı Zeyneb'in Ebu'l-As'a verilmesi konusunda Hz. Hatice'nin teklifini kabul etmesi ve hatta bu rivayeti yapan kişi, "Resulullah, Hz. Hatice'ye muhalefet etmezdi." demesi, (Heysemi, IX/213) İfk hadisesinde Zeyneb Bintu Cahş'tan, Hz. Aişe'nin cariyesi Berire'den Hz. Aişe hakkında görüşlerini sorması (Buhari, Şehadat 16) gibi örnekler de bize göstermektedir ki, bizzat "Hz. Peygamber kadınlarla istişare eder ve onların görüşleriyle amel ederdi." (İbnu Kuteybe, 'Uyunu'l-Ahbar I/27) Sahabeden, mesela Hz. Ömer bir kadınla dini meseleyi konuşup kadının haklı olduğuna karar verince şöyle der: "Bir kadın isabet, bir erkek hata etti, bir emir cedelleşti ve cedeli kaybetti." (Bakıllani, et-Temhid, s. 199) Yine kızı Hafsa'ya danışıp onun tavsiyesi üzerine askerlik müddetini altı ay olarak sınırlamış (Sa'id ibnu Mansur, Sünen, II/186) ve okuma yazma bilen Şifa Bintu Abdillah'ın görüşlerini başkalarının görüşlerine tercih etmiştir. (İbn Hacer, İsabe IV/341) Sahabelerden Halid b. Velid kız kardeşi Fatıma Bintu'l-Velid ile istişare etmiş, (Üsdul-Ğabe, VII/233) Abdurrahman İbnu Avf da halife belirlenirken kadınların görüşlerini almıştır. (İbn Kesir, el-Baisul-Hasis, s. 183) Bu konuda daha detaylı bilgi için Mustafa Çelik'in 'Uydurma Hadislerle Kadın Aleyhtarlığı' adlı kitabını da (Ölçü yay. İstanbul, 1995. s. 135-146) tavsiye ederiz. Kısaca, "Kadınlarla istişareyi yasaklayan ve bazı kitaplara da girme fırsatı bulan sahih bir kaynaklıktan yoksun bu rivayet, insanların tecrübelerinin hadis formuna dökülmüş öfkeli ve aşırı bir ifadesi olabilir, kesin bir gerçek asla değildir." (İbrahim Canan, Aile İçi Eğitim, s. 227-238)

"Kadınlara itaat pişmanlıktır." Ukayli, Şevkani, İbn-i Cevzi, Suyuti hadisi uydurma kabul ederler. (Muhammed Tahir b. Ali, Tezkiratu'l Mevzuat, 128; İ. Cevzi, Kitabu'l Mevzuat, II/272; Şevkani, Fevaidu'l Mecmua fi'l Ehadisil mevzuat, 129; Suyuti, el-Leali, II/174)

"Kadınlar olmasaydı Allah'a hakkıyla ibadet edilirdi" Suyuti, Buhari, İbn-i Adıyy, Ebu Hatim, İbn-i Cevzi, Muhammed Nasuriddin, İbn-i Hıbban hadisi mevzu kabul ederler. (Elbani, Silsiletul Ehadisu'z-zaif, 74; İ. Arrak, Tenzihuşşeria, I/62, El-leali, II/59, el-Fevaidul Mecmua fi'l Ehadisil mevzuat, 119; Acluni, Keşful Hafa, II/165, K. Mevduat, II/255)

"Kadınlar olmasaydı, erkekler cennete girerdi." İbn-i Arrak, Es- sakafî, İmamı Şevkani hadisi kabul etmezler. (Camiussağir, II/113, el-Fevaidul Mecmua fi'l Ehadisil mevzuat, 119)

"Güzele bakmak sevaptır (veya diğer rivayette ibadettir), gözü kuvvetlendirir." Ebu Nuaym, Durekutni, İbn-i Cevzi, Sehavi, İbn-i Hacer, Iraki, Zehebi, İbn-i Kayyim, Muhammed İbn-i Arrak, Nasiruddin hadisi uydurma kabul ederler. (Sehavi, el-Makasid: 129; Silsiletu'l Ehadissuz'-zaif, 164, Kitabu'l Mevzuat, I/63, Mevzuatu Aliyyu'l Kari, 124; Keşful Hafa: II/317, Tenzihu'-Şeria, 201)

"Uğursuzluk kadın, at ve evdedir." Hz. Aişe bu sözü duyunca: "Kur'an'ı indirene yemin ederim ki, bunu rivayet eden, Ebul Kasım'a (Hz. Muhammed'e) iftira etmiştir. Resulullah sadece, "Cahiliye insanları, uğursuzluk, kadın, ev ve hayvandır" dediklerini (İbn Hanbel, Ahmed eş-Şeybani, Müsned, VI/150, 240; İshak b. Rahuye, İbn İbrahim el-Hanzali, Müsnedü İshak b. Rahuye, thk. Abdülgafur b. Abdülhak el-Bulusi, III/751, H. No: 1365; el-Hakim, Ebu Abdullah Neysaburi, el-Müstedrek ale's-Sahihayn, II/521, H. No: 3788; ez-Zerkeşi, el-İcâbe, s. 208) söylemiştir" diyerek hadisin eksik bölümünü tamamlamıştır. Hz. Resul bu sözü cahiliye dönemi (İslam öncesi dönem) insanların bir sözü olarak nakleder. İslam, cahiliye görüş ve adaletlerini

reddettiği gibi, uğursuzluk kavramını da kabul etmemekte, (Müslim, Selam, 102; Buhari, Tıb, 54; Tecd-i Sarih, VIII/3120) reddetmekte ve hatta şirk olarak (Suyuti, Camiü's-Sağir, II/3646) nitelendirmektedir!

"Kadınların akılları ferçlerindedir." Sehavi, Aliyyul Kari, Acluni sözün uydurma olduğunu kabul ederler. (el-Makasid, 292; el-Esrarü'l Merfua, 246; Keşfu'l Hafa II/62; M. A. Kari Tecümesi, s. 82)

"Doğum yapan siyah bir kadın, yapmayan beyaz bir kadından hayırlıdır." İraki, 'hadis uydurmadır' der. (Mevzuatı Aliyyul Kari Tercümesi, 73) İslam'da hayırlı olmanın ölçüsü takvadır. (Sevgi ile karışık korku.) Ayrıca Kur'an çocuk sahibi olmanın veya olmamanın Allah'tan gelen bir imtihan vesilesi olduğunu da bildirir. (Şura, 49-50) Dolayısı ile bu hadis hem sened hem metin hem Kur'an yönünden sorunlu, uydurmadır. (Huriye Tekin Önür, Engin Güneş, Kadınlarla ilgili uydurma hadislerin kadınların rol davranışları üzerine etkisi, Doğu Anadolu Bölgesi Araştırmaları; 2008)

"Kadınları Allah geride bıraktığı gibi sizde geri bırakın." Söz mevkuftur. Yani Hz. Peygamber'in sözü değil, bir sahabe'nin sözüdür. (Abdurrazzak, el-Musannef, 5115) Merfu olarak zikredilen rivayetin senedi yoktur. (Peygamberimize ulaşan senedi yoktur, peygamber sözü değildir) uydurmadır. (Keşfu'l-Hafa, I/67) İbn-i Humam, onun peygamberimizce söylendiğini kabul etmez. 'Hadis, Peygamberimize ulaşmaz' der. (M A. Kari Tecümesi, 34, K. İbn-i Hümmam, Fethul Kadir, I/311) el-Ayni'de bu haberin Efendimize ulaşmadığını bildirir. (el-Bidaye fi şerhi Hidaye, II/405) ez-Zeylai de "Bu sözün aslı-kaynağı yoktur." demektedir. (Zeylai, Nesbur-Raye li Ehadisii-Hidaye, I/36)

Allah (cc) karı ve kocayı birbirinin dostu ilan etmiş, (Tevbe, 71) eşlerin ikisinin de birbirine ısınıp aralarında muhabbet ve merhamet oluşturmuş, (Rum, 21) "Kız çocukları olduğunda bunu kötü haber olarak algılayanları eleştirmiş" (Nahl, 58-59) ve Yüce Peygamber "Kızlarına iyi davranan ve haklarını koruyanların cennetlik olacağını" (Tirmizi, IV/230) bildirmiş ve yine "Hayırlı Müslüman olmayı eşlerine iyi davranmakla" (İbn-i Mace, nikah, 50, Tirmizi, redaat, 11) ölçmüş, iyi amel işleyen kadın veya erkeğin cennete gideceğini (Nisa, 124) kitabımız bildirmiş iken bu dinin ve yaratıcısının kullarını cinsleri üzerinden bir ayırma tabi tutacağını düşünmek ancak akıl ve mantık dışı bir itham olabilir. Peki, bu tür rivayetler nereden İslam kültürünün içine girmiştir? Rauf Pehlivan'ın 'Büyük Kadın İlmihali'nde belirttiği gibi, "Yabancı kültürlerle temasa geçilme sonucunda, bu kültürlerin etkisinde kalınarak Kur'an-ı Kerim'den kopulmuş, kadını aşağılayıcı birçok görüş İslam toplumuna girmiştir." (Ayrıca bakınız; Salih Akdemir, Tarih boyunca ve Kur'an-ı Kerim'de kadın, İslami Araştırmalar, Cild, 5, Sayı: 4 Ekim 1991, s. 262; Hüseyin Akgün, Kadının kaburga kemiğinden yaratılması meselesi, Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi Cilt 19, Sayı 2, 2019, s. 334)

H. Adem, Hz. Havva annemiz yüzünden mi cennetten kovulmuştur?

Cennetten kadın yüzünden kovulma inancının kökeni Tevrat'tır (Tekvin II/4 ve III/24, Genesis: III/1-14) ve buradan İslam'a sokulmuş israiliyat kaynaklı bir haberdir.

İslam, Hz. Adem'in cennetten çıkarılmasına neden olan suçu yalnız kadına yüklememiş; her ikisini de sorumlu tutmuştur. (A'raf, 120) İslam'da, Hristiyanlıkta kabul edildiği gibi ne 'ilk günah' ve ne de insanın yaratılışında günah işleme temayülü diye bilinen 'asli günah' iddialarına yer vardır! "Derken şeytan onların ayağını oradan kaydırды. İçinde bulundukları cennetten çıkardı." (Bakara, 36)

Kur'an tövbeleri hakkında da şöyle der: "Her ikisi, Rabbimiz! Kendimize yazık ettik; bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen biz kaybedenlerden oluruz, dediler" (A'raf, 24) Hatta Kur'an bazı ayetlerinde olayın sorumluluğunu Hz. Adem'e yükler: "Ama şeytan Adem'e vesvese verip: "Ey Adem! Sana sonsuzluk ağacını ve çökmesi olmayan bir saltanatı göstereyim mi?" Adem Rabbine baş kaldırdı ve yolunu şaşırdı" (Taha, 120 -121)

Havva neden yaratılmıştır?

"Ey insanlar, sizi 'tek nefisten' yaratan ve ondan 'eşini' yaratıp ikisinden birçok erkek ve kadınlar türeten Rabbinizden korkun" (Nisa, 1) Ayet açıkça Hz. Adem ve Havva'nın bir nefisten (öz, cevherden) yaratıldığını belirtmektedir. Cenab-ı Hak, Hz. Havva'yı, Hz. Adem'i yarattığı aynı öz maddeden yaratmıştır. Kur'an, kadın-erkek ayrımı yapmadan insanın topraktan yaratıldığını söylemektedir. Kur'an'da bu konuda tam açıklık vardır. "Allah sizi çamurdan yarattı." (En'am, 2) "Allah insanı çamurdan yaratmaya başladı." (Secde, 7) "Biz insanı çamurun süzölmüşünden yarattık." (Mü'minun, 13) "Ben çamurdan bir insan yaratacağım." (Sad, 71) "Biz insanı pişmiş çamurdan, değişmiş cıvık balçıktan yarattık." (Hicr, 26) Havva Annemizin Adem'in kaburga kemiğinden yaratıldığı iddiası ise israiliyat kaynaklıdır. (Kitab-ı Mukaddes, Tekvin, II/18-23) İmam-ı Taberi, "Bu rivayetlerin doğruluğunu Allah bilir," diyerek bu rivayet hakkındaki şüphesini belirtmişken, İbn-i İshak'da bu konuda "Hz. Havva'nın, Hz. Adem'in sol kaburga kemiğinden yaratıldığı şeklindeki haber Yahudilerden nakledilmiştir." demektedir. Bu konuda hadis rivayetleri varsa da onlar da konuya fizyolojik, bedenin yaratılması açısından değil, kadın psikolojisi açısından yaklaşır. Zaten hadiste de, 'Kadınlar hep seni hoşnut edecek şekilde davranamaz. Onu (kendi arzuların yönünde) doğrultmaya kalkarsan kırarsın, kırılması da boşanmasıdır.' (Müslim, Reda 64; Nesai, Nikah 15; Ahmed b. Hanbel, II/168) buyurulmaktadır. Burada kastedilenin kadının duygusal kırılma olduğu ortadadır. "Bazı kadınlar, kadınımsı huylarını erkekleri rahatsız edecek derecede aşırı şekilde kullanırlar." (Ali Bakka, Kadının Kaburga Kemiğinden Yaratıldığını Belirten Rivayetler Hakkında Bir Değerlendirme, İlahiyat akademisi, Sayı: 18, 2023, s. 80) Zaten birçok boşanma sebebinin altında da bu kırılmanın anlaşılabilmesi yatmaktadır! Özetle bu hadislerde "Efendimiz bize kadının yaratılışına dair biyolojik bilgi vermek istememiştir. Bize kadınla nasıl geçinmek gerektiğini anlatmıştır." (Dr. Murat Kaya, youtube.com/watch?v=2kRiUD-G7dU&t=428s) Bu "Hadislerde anlatılan, kadının nezaketi ve onlara nasıl davranmak gerektiği hususudur." (Hüseyin Akgün, Kadının kaburga kemiğinden yaratılması meselesi, Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi Cilt 19, Sayı 2, 2019, s. 334)

242

Kadının aklı ve dini yarım mı?

"Kadınlara okuma- yazma öğretmeyin." Darekutni, Zehebi, Nasuriddin Elbani, İbn-i Cevzi, İbn-i Hıbban, İbn-i Adıyy bu hadisi kabul etmez, 'uydurmadır' derler. (M. Zevaid ve M.Fevaid, 4/93, Telhisül Müstedrek, II/396, El-Meretül Müslime, 13, Kitabu'l-Mevzuat, II/268)

İslam'a göre ilim öğrenmek kadın erkeğe farzdır. (İbni Mace, Mukaddime, s. 17) Hz. Peygamber devrinde kadın sahabe ilme büyük katkıda bulunmuşlardır. Efendimizin ailesi de ilmi gayret ve çalışmaların içinde yer almışlardır. (Muhammed Hamidullah, İslam Peygamberi, II/698) Kadınlar ilk yatılı okul sayılacak Mescidi Nebeviye bitişik (Hanbel, Müsned, V/315; Buhari, Salat, 58) kurumunda ders almışlar ve daha sonra öğrendikleri ile kadın erkek öğrencilere ders vermişlerdir. (M. Z. Siddiki, Hadis edebiyat tarihi, s. 130, 137) Allah Rasulü'nün kızı Hz. Fatıma duygulu bir şair olduğu gibi Hz. Peygamber'in bazı hadislerini de rivayet etmiştir. (İbn Sa'd, Tabakat, VIII/19, 30) Hadis rivayet eden kadın sahabinin sayısı çoktur. Bazıları şunlardır: Hz. Aişe, Ümmü Habibe binti Ebu Süfyan, Ümmü Abd, Esmâ binti Ebu Bekr, Zeyneb binti Cahş, Meymune binti Haris, Fatıma binti Kays, Dürre binti Ebî Leheb, Ümmü Haram binti Milhan vd. (İbn Hayyat, et-Tabakat, II/859, 884; Al Selman, İnayetü'n-Nisa Bi'l-Hadisî'n-Nebevi, s. 57-58; M. Tayyib Okîç, İslamiyet'te Kadın Öğretimi, s. 22, 23; Hatice Kurt, s. 41-58; Sahabi hanımlar ve hadis ilmi, Yüksek lisans tezi; Doç. Dr. Ayşe Esra Ağırakça Şahyar, Seyahat ve Rivayetleriyle Hanım Sahabiler) Mesela Hz. Aişe, içinde hanım sahabiden rivayet ettiği hadisler de dahil toplam 2210 hadis rivayet etmiştir. (İbn Hallikan, Vefeyatü'l-A'yan Ve Enbatü Ebnâ'z-Zaman, III/16-20; Zehebi, Siyeru A'lamî'n-Nübelâ, II/135-201; İbn Hacer, Tehzibü't-Tehzib, VI/604) Önemle altı çizilmelidir ki hadis, Kur'an'dan sonra İslam dininin ikinci kaynağıdır ve biz Müslümanlar bu hanım sahabenin aktardıkları ile hâlâ daha dinimizi anlayıp pratiğe aktarmaktayız! Kütüb-i Sitte'de rivayeti bulunan kadın sahabinin sayısı 115 civarındadır. Kadın sahabe dışında Kütüb-i Sitte'de rivayeti bulunan kadınların sayısı ise 103'tür. (Muhammed Yılmaz, Hz. Peygamber Dönemi ve Sonrasında Kadın Alimlerin Hadis İlmine Katkıları, s. 382)

Efendimiz, Şifa bint Abdullah el-Adeviyye'den eşi Hz. Hafsa'ya okuma yazma öğretmesini istemiştir. (Ahmed b. Hanbel, Müsned, VI/286; Ebu Davud, Sünen: Tıb, 18; İbn Hacer, İbni Sad, Tabakat, VIII/84; el-İsabe fi Temyizi's-Sahabe, IV/333) Şifa bint Abdullah, Hz. Hafsa dışında çok sayıda kadın sahabe de okuma yazma öğretmiştir. Zamanla okuma-yazma bilen sahabe kadınlar arasına Ümmü Seleme, Kerime bint el-Mikdal, Ümmü Külsum bint Ukbe ve Aişe bint Sa'd gibi isimler de katılmıştır. (Belazuri, Fütuhu'l-Büldan, 692-693; M. T. Okıç, İslamiyette Kadın Öğretimi, 22). Hz. Aişe'nin, yeğeni Aişe bint Talha'ya okuma yazma öğrettiği ve kendisine çeşitli belgelerden gelen mektuplara onun vasıtasıyla cevap verdiği bilinmektedir (Buhari, el-Edebü'l-Müfred: I/382; Ali Osman Ateş, Hadis Temelli Kalıp Yargılarda Kadın, s. 143) İbn Hazm, sahabe devrinde yetişen 'hanım hukukçular' olarak şu isimleri zikretmektedir: Ümmü Seleme, Ümmü Habibe, Hafsa binti Ömer, Hz. Fatıma, Fatıma binti Kays, Esmâ binti Ebi Bekr, Havla binti Tüveyt, Ümmü Şerik, Sehle binti Süheyl, Ümmü Eymen, Atike binti Zeyd, Ümmü'd-Derda, Zeyneb binti Ümmü Seleme ve Ümmü Yusuf. (İbn Hazm, Cevamiu's-Sire, s. 319, 323; Ayrıca, Nevzat Aşık, Sahabeye Hadis Rivayeti, s. 78, 79; İbn Kayyim, İlam, I/14) Mesela Hz. Aişe için Urve: "Hz. Aişe'nin şiir bilgisine hayret etmiyorum, çünkü Ebu Bekir'in kızıdır. Fıkıh konusundaki ilmine de hayret etmiyorum, çünkü Hz. Peygamber'in zevcesi idi. Fakat tıp konusunda ki bilgisi beni hayrete düşürüyor." (El-Mekki, Fethu'l Mübin, s. 157) Hz. Peygamber kadınların eğitimine büyük önem vermiştir. Kadınlar mescide gelmekte ve hadisleri dinlemekte idiler. Bir Sahabe kadın Hz. Peygamberden eğitim için özel bir gün istemiş ve Efendimiz de haftada bir gününü onlara tahsis etmiştir. (Hanbel, Müsned, III/34; Müslim, Birr, 152; Muhammed Ebü Zehv, el-Hadis ve'l Muhaddisun, s.55; Buhari, Sahih, I/36)

Zaten "Kur'an ve sahih sünnetin genel esaslarına uygun bir çerçevede hadise baktığımızda" rivayette geçen "eksiklik ifadesinin hakiki, mutlak ve genel manada olmadığı anlaşılmaktadır." (Tuğba Kocaman, Kadınlar hakkında "akıl ve dinin noksanlığı" nitelemesini içeren hadisin tahriri, tenkidi ve değerlendirilmesi, Yüksek Lisans Tezi, s. 231) Aksi halde, "Kadının aklının eksik olduğu kabul edilirse, İslami yükümlülük için aklın sıhhatinin şart olduğu bilindiğinden, akli yönden eksik olan bir varlığın herhangi bir dini sorumluluktan yükümlü olmaması (TDV İslam Ansiklopedisi, II/247) sonucuna ulaşmamız gerekirdi. Halbuki kadın ve erkek her Müslüman'ın Allah'ın emirlerini yerine getirmek ve yasaklarından kaçınmak konusunda 'aynı derece yükümlü oldukları' Kur'an-ı Kerim'de açıkça (Tevbe, 71-72) belirtmektedir." (Rauf Pehlivan, Büyük Kadın İlmihali; biriz.biz/mahrem/kadininaklivedini.htm; İbrahim Sarı, Kadın, s. 57)

Konu ayrıca, 'İslam kadınların okumasına karşı mıdır?' adlı yazımızda ve İlhan Arsel'e cevap verdiğimiz 'Yazarın "Şeriat ve Kadın" adlı eserinin eleştirisi II' adlı yazıda ele alınmıştır.

Kadın Uğursuz mudur?

Yukarıda değindiğimiz konuya daha detaylı bakalım: "Uğursuzluk (anlayışı) kadında, evde ve attadır." (Buhari, Nikah 17; Müslim, Tıb 116) "Bir şeyde (uğursuzluk) olsaydı, bu atta, kadında, meskende olurdu." (Buhari, Cihad 47, Nikah 17, Tıb 43,54; Müslim, Selam 119, Müslim, Tıb 117-120, (2226); Muvatta, İsti'zan 21) Rivayetler böyle ama eksik! Gerçek ne peki? Hz. Aişe'ye, "Ebu Hüreyre Resul-i Ekrem'in 'uğursuzluk evde, kadında ve attadır dediğini söylüyor, siz ne dersiniz?' diye sorulduğu zaman, "Ebu Hüreyre bu hadisi iyi öğrenememiş. Resul-i Ekrem: "Allah Yahudilerin canını alsın, onlar uğursuzluğun evde, kadında ve atta olduğuna inanırlar" derken sözün sonuna yetişmiş, ama baş tarafını duymamıştır" diyerek konuya açıklık getirir. (Ebu Davud et-Tayalisi, Müsned, s. 215, no: 1537; z-Zerkeşi, el-İcabe, s. 207-211) Ayrıca özellikle belirtmek gerekir ki, İslam'da uğur veya uğursuzluk gibi batıl inanç türlerine asla yer yoktur hatta bu inanç şirke kadar götürür! "Ne safer ayında, ne kuşun uçmasında, ne baykuşun geceleyin ötmesinde ne de başka bir şeyde uğursuzluk vardır." (Buhari, et-Tac, III/220; Keşfu'l Hafa, II/366, Hadis No.3079; el-Câmiu's-sağır, Hadis No: 9908) "Uğursuzluk yoktur." (Buhari, Tıb 19, 43-45, Ebu Davud, Tıb 24. Ayrıca bk. Ahmed İbni Hanbel, Müsned, I/257, 304, 319, V/347) "Uğursuz saymak şirktir." (Ebu Davud Tıb 23) "Uğursuzluk çıkarmak şirktir, uğursuzluk çıkarmak şirktir, uğursuzluk çıkarmak şirktir." (Ebu Davud, Tıbb 24, (3910); Tirmizi, Siyer, 47) "Uğursuzluk, hiçbir Müslümanı teşebbüsünden vazgeçirmesin." (Ebu Davud, Tıb 24. Ayrıca bk. Ahmed İbni Hanbel, Müsned, II/387, III/349) "Uğursuzluk yoktur. Ben

hayra yormayı yeğlerim." (Buhari, Tıb 19, 43-45; Müslim, Selam 102, 107, 110, 114, 116. Tirmizi, Siyer 47, Ayrıca Ebu Davud, Tıb 24; İbni Mace, Mukaddime 10, Tıb 43) "Sorgusuz sualsiz cennete gireceklerden biride "uğursuzluğa inanmayan" kimselerdir." (Buhari, Tıb 1; Buhari, Rikak 21, Müslim, İman 374) Özetle ne İslam uğursuzluk inancını kabul eder (DİA, uğursuzluk maddesi) ve ne de kadın İslam'da uğursuz sayılmıştır. Burada sadece hadisi eksik anlama ve rivayet etme söz konusudur! Eksikte olsa kaynaklarımızda yer almıştır ama o kaynaklarda hadisin aslı, gerçeği de bulunmaktadır!

Hiz. Peygamber, kötü huylu ve etrafa kırıtkan bir kadın hakkında: "Şeytan, kadın şeklinde görünür." (Ahmed b. Hanbel, Musned, III/330; Muslim, Nikah 9; Ebu Davud, Nikah 43; Tirmizi, Rada, 9) şeklinde bir benzetme yapmıştır. Tirmizi hadislerini açıklayan Mubarekfuri, "kadın şeytan suretinde gelir." ifadesinin yorumunda, Hiz. Peygamber'in "vesvese verme ve kötülüğe davet etme" özelliğiyle bu tür kadınları şeytana benzettiğini ifade eder. (Mubarekfuri, Tuhfetu'l-ahvezi bi-şerhi'l-Cami'i't-Tirmizi, IV/270) Amaç, bu tür kadınların insanları kötü düşüncelere sevkettiklerine dikkat çekmektir. Prof. Ali Osman Ateş de, "Mecazen, fitneci, düzenbaz kadınlar için şeytan benzetmesi yapıldığını" söyler. (Ateş, Hadis Temelli Kalıp Yargılarda Kadın, s. 72-83) Oryantalistler ve onların içimizdeki havarileri ateistler, Rağib el-İsfehani'nin 'Müfredat'ına baksaydı, Arapça'da şeytan kelimesinin "İnsan ya da hayvanlardan, kötü huylu olanlara (ele avuca sığmayan, haşarı olanlara) sıfat olarak verildiğini" de görürlerdi (el- Müfredat fı Garibil Kur'an, 381) ki, Kur'an-ı Kerim, şeytanın erkek şeklinde olabileceğini de belirtmektedir! Bedir Savaşı sırasında Bekr oğullarından Süraka ibn Malik ibni Cu'şum adında bir kişi Kureyşlilere katılmış, onları savaşa teşvik ve tahrik etmiş, sonra iki ordu karşılaştığında işin ciddiyetini, zorluğunu anlayan Süraka kışkırttığı adamları bırakıp kaçmıştır. İşte bu adam, Kuran'da şeytan olarak takdim edilmektedir: "O zaman şeytan, onlara, yaptıkları işi süslemiş: 'Bugün insanlardan, sizi yenecek kimse yoktur. Korkmayın, ben de sizin yanınızdayım!' demişti. Fakat iki topluluk birbirini görünce ardına dönüp: 'Ben sizden uzağım, ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah'tan korkarım zira Allah'ın cezası çetindir!' dedi." (Enfal, 48) İşin ilginç bu 'benzetmeden' hareketle nedense hiçbir İslam düşmanının aklına, 'İslam'da erkek şeytan olarak tasvir edilir' şeklinde bir iddia gelmemektedir! Görüldüğü gibi ortada cinsiyet değil huy, ahlak, karakter merkezli analiz yapılmaktadır. Bu kötü düşünce sadece erkeklerin değil, hemcinslerinin de tepkisini çekmektedir. Mesela, şarkıcı Nükhet Duru, "Herkes sevdiğini, istediğini giyebilir ama ne olur bu tayt olayına bir, 'Dur!' deyin artık. Tunikle giyilirse tamam ama öbür türlü çorapla sokakta dolaşan bir sürü hanımefendi görüyoruz. Bu hoş bir görüntü değil. Görsellik devreye girince yurtdışından gelen modayı çok yanlış uyguluyor insanımız." (Milliyet, 27.10.2022) diye tepki gösterirken, sanatçı Niran Ünsal, 'müzik kliplerindeki erotik sahneleri eleştirip, çıplaklığın sanat adı altında sergilenmesinin çok komik olduğunu' söylemekte ve 'Özgürlüğün yanına çıplaklığı koydular' diye tepkisini ortaya koymaktadır. (Yeni Şafak, 12/10/2014) Neslihan Altun'un gerçekleştirdiği sokak röportajında konuşan bir kadın da: 'Her şey yozlaştı ve bozuluyor, evlatlarımız da bozuluyor. Günümüzde açıklık sorunu değil çıplaklık sorunu var.' (youtube.com/watch?v=loMWwuvKn7k) diye tepki göstermektedir. Şarkıcılık adı altında çıplak şekilde sahneye çıkanlar içinde Sevda Türküsey, "Bu özgürlük değil hadsizlik!" (x.com, 13.8.2022) derken, Riva Şalhon ise 'Teşhircilik' başlıklı yazısında, "Aslında amaç belli: Herkes bir şekilde hafızalarda yer etmek istiyor, içinde mutlaka öz güven eksikliği de barındırmaktadır." (Şalom, 14 Kasım 2018) diye yorum yapmaktadır. Görüldüğü gibi benzer sorunlar günümüzde de aynen devam etmektedir.

Neslin erkek çocuktan devam ettiği inancı

"Birisine bir kız çocuğu müjdelenirse, üzüntüsünden yüzü simsiyah kesilir." (Nahl, 58) Bu ayette Allah (c.c.) cahiliye dönemi insanının kadına bakışını anlatmakta ve bu durumu kınamaktadır. Halbuki "Allah dilediğine kız, dilediğine erkek, dilediğine ikisini birden verir, dilediğini de kısır yapar." (Şura, 49) Peygamberimizin nesli kızı Fatıma'dan devam etmektedir! Bu Kur'an

tarafından da onaylanmakta ve soyun devamının kadından da devam edebileceğini ilan etmektedir. (Kevser, 3) Ama bunu 1400 sene sonra bile bazı bölgelerde Müslümanlar hâlâ bunu kabul etmekte zorlanmaktadır. Bir de onların bu tavırlarına bakarak, bunu İslam ile özdeşleştirip İslam'a saldıranlar vardır ki, aslında sorun İslam ile ona inandığını söyleyip uygulamayan Müslüman arasındaki derin uçurumdan kaynaklanmakta ama problem ne yazık ki İslam'a mal edilmektedir!

Konuyu uzatmadan ve dağıtmadan belirtelim ki, içki içen, zina eden, yalan konuşup rüşvet yiyenlere sorsak tümü, 'Müslüman'ım' derler ama söz boğazlarından aşağı da inmemektedir! Allah (cc) Kur'an'da Hazreti Muhammed'e kesin olacak işler için bile 'inşallah/Allah izin verirse' demesini emretmektedir. (Kehf, 23-24) Ama günümüzde ise 'inşallah' denince işi safsaklamak anlaşılmaktadır... Allah, insanlar kazanıp bir şey elde etse bile bunun 'Allah'ın izniyle olduğunu' kabul etmemizi ister ama günümüzde 'işimiz Allah'a kaldı' denirken 'olmayacak şeyler için' bu cümle kullanılır olmuştur! Kur'an bu zihniyete şöyle seslenmektedir: "İman ettik demeyin, Müslüman olduk deyin" (Hucurat, 14); "Ey iman edenler! Allah'a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin." (Nisa, 136) Bu konuda, 'Müslüman olmak kolay mı?' ve 'İslam ülkeleri neden geri?' adlı yazılarımıza da bakılabilir.

Çağdaş hayat

İslam'da kadın dışarıda örtünür, süsünü, çekiciliğini evde eşine saklar. Tabii ki aynı durum erkekler içinde söz konusudur! Hanım kardeşlerimiz hostes olup onlarca erkeğe hizmet ederken, yemek ikram edip, yastık kabartıp, kemer bağlarken çağdaş kabul edilirken evlenip sadece eşine hizmet edince neden 'erkeğin kölesi' ilan edilmektedirler?! Bazılarının, "hayatını güvence altına almak, ekonomik özgürlük" sloganlarının arkasındaki neden, doğru ve güvenilebilir bir eş, hayat arkadaşının eksikliğini iliklerine kadar hissetmek ve bunu yenileştirmek olabilir mi acaba?! Kadının eşi yanında bigudili saçlar, yüzünde kremler, gözünde salatalıklı dolaşmasını doğal karşılayanlar, dışarı çıkacakken taranıp süslenip kokular sürmesindeki ikilem neden fark edilmemektedir acaba?! Sokakta kızının beline bir erkek kolunu dolasa ona kızacak olanlar, adı "dans" olunca bu harekete neden tepki göstermezler? "Moda" adı altında yırtık, yarı çıplak, tuhaf elbiseler neden doğal karşılanır? Kızı veya oğlu "don" ile dışarıda dolaşsa buna karşı çıkacak olanlar, adı "mayo veya şort" olunca neden buna onay verir?! Bazı kavramların arkasına sığınarak toplumun nasıl ifsat edildiği artık görülmelidir! Bu konuyu daha detaylı olarak, 'Modernizm ve Kadın' adlı yazımızda ele aldık.

Karşı cinsten insanlarla arkadaşlık

Karşı cinsten insanların uzun süreli çalışma ilişkilerinde olaylar genellikle sinsice gelişir. İnsanlar, "Karşı cinsten filanca kişiyle sadece arkadaşız" dediklerinde kesinlikle kendilerini aldatmaktadırlar. Bazen doğru gelebilir ya da ilişkinin başında masum gelebilir. Oysa pek çok durumda karşı cinsle kurulan arkadaşlık bir süre sonra diğerinin zekası ya da mesleki yeteneğine duyulan saygıya bağlı olarak arkadaşlıktan öte bir şey haline gelmeye başlar. İlişki

adım adım daha açık ve güvenilir bir nitelik kazanır. Küçük şeyler paylaşıldıkça bir takım tesadüfler ve ortaklıklar sonucunda daha yakınlaştığınızı fark edersiniz. Eğer evliyseniz eşinizle aranızdaki farklılıklar yavaş yavaş su yüzüne çıkmaya başlar. Bir bakmışsınız ki yeni arkadaşınızla her şeyde uyuşurken, eşinizle hiçbir konuda uyuşmaz hale gelmişsiniz. Tabii sonunda diğer insanla (arkadaşınızla) uyum faktörü ya da fiziksel çekicilik nedeniyle hormonlar faaliyete geçer ve kaçınılmaz olay nihayet gerçekleşir. Olmasını asla tasarlamadığınız şeyler olur. Konunun trajik yanı çoğu cazip şeyin zamanla felaket getireceğinin başta inkar edilmesidir. Karşı cinsten biriyle gözlerin saniyenin onda biri kadar bir zamanda uzunca birleşmesi, koridorda yanından geçerken özel bir itina göstermek, herhangi bir yerde tesadüfen çarpışmak, ‘tokalaşırken’ veya bir şey alıp verirken ellerin bir iki saniye daha uzun tutulması, bunlar ve bunun benzeri ipuçlarını görmemezlikten gelmek, bu gibi şeyler kırmızı bayraklardır. Böyle durumlarda kendinize ‘zararsız flört’ olamayacağını hatırlatın. Eğer evli iseniz, olan şeyi dürüstçe kabul edin -mazeret aramayın- ve eşinize bağlılığınızı hatırlayın. İş yerinizdeki arkadaşınızla veya sekreterinizle ‘bir kere yemeğe çıksam ne olur?’ demeyin. Boşanmaların yüzde yetmişi, aynı iş yerinde veya yakın iş birliği halinde çalışan şahısların yakınlaşması sonucu olmaktadır. Yüzde ellisi de eşlerden birinin bir alış veriş merkezinde veya otoparkta karşı cinsten biri ile tanışması ve o kişiye karşı ilgi duyması ile gerçekleşir. Kısacası sekreterinizle veya işbirliği içinde olduğunuz karşı cinsle iş yemeği yemeniz veya bir yerde buluşmanızın size hiçbir kazancı olmaz ama kaybedeceğiniz çok şey olur! İşin gerçeği bu konuda duyarlı öğütler vardır. “Evlilikten önce iffet, evli iken sadakat gerekir.” Karşı cinsten biri ile çalışmanız gereken durumlar olacaktır. Bu durumu önleyemeyebilirsiniz ama kendi düşünce ve konuşmalarınızı pekâlâ denetleyebilirsiniz. Temel sorun, dostluk ile flört arasındaki çizgiyi aştığınız zaman, sonuçta bir şeylerin yaşanabilecek olmasıdır. Yaşananlar da kötü sonuçlar doğurur. (Amerikalı yazar ve motivasyon konuşmacısı Zig Ziglar, ‘Hayat Boyu Flört’ adlı eserinden) “Aldatan erkeklerin yüzde 40’ı partnerini işyerinde buluyor.” (Alaturkaonline, 19 Mart 2018) “Evlili kadınlar kocalarını genellikle iş yeri arkadaşıyla aldattıyor.” (Habertürk, 23.08.2007)

"Allah sizden; kadınlara karşı iyi ve hayırlı olmanızı ister; çünkü onlar, sizin analarınız, kızlarınız veya teyzelerinizdir. (Camiu's-Sağır, el, s. 78, Hadis No: 1647); "(Ey Resulüm), Mümin erkeklere söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar ve ırzlarını zinadan korusunlar. Bu kendileri için daha temizdir. Muhakkak ki Allah, onların bütün yaptıklarından haberdardır. Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar, ziynetlerini (süslerinin takılı olduğu boğaz, gerdan, baş, kol, bacak ve kol gibi yerlerini) göstermesinler. Ancak bunlardan görülmesi zaruri olan (yüz, el ve ayaklar) müstesnadır. Başörtülerini yakalarının üstüne koysunlar." (Nur, 30-3) “İlk bakışa ikinci bakışı ekleme. Çünkü birincisi senin lehinedir, ikincisi ise senin lehine değildir.” (Ebu Davud, Nikah, 44) “Gözler zina eder; onların zinası ise harama bakmaktır. Eller de zina eder; onların zinası da harama dokunmaktır.” (Müslim, Kader, 33, H. No: 2658/1; İmam Zeylei, Nasbu’r-Raye, IV/248)

Tokalaşmakla ilgili olarak, ‘İslami emirler, yasaklar ve hümanizm’ adlı yazımızdaki, ‘Namahrem ile Tokalaşmak Üzerine’ başlıklı notumuzu okumanızı da tavsiye ederiz.

Modernizm ve Kadın

Modernizm

Latince, 'şimdi' anlamına gelen 'modernus' kelimesinden türeyen modernizm, özellikle sanayi devrimi ile toplumda gözüken ve 19. ve 20. yüzyıl ortalarına değin Avrupa'da etkin olan, geçmişe ait yaşantı tarzının artık zamanının geçtiğine inanan, yeni alışkanlıklar ve bu alışkanlıkların meydana getirdiği zihniyeti ifade eden bir kavramdır. Gelenekten ve dinden kopuşu da temsil eden bu akımı Batı'nın tarihi gelişimi içinde bir bakıma anlamak mümkün iken, benzer bakış açısının zamanla -özellikle işgal edilen İslam toplumlarında meydana gelen kültürden kopuş ve yeniden dizayn edilen eğitim sisteminin sonucu olarak- kendini Müslüman olarak adlandıran toplumlar içinde görülmeye başlamasını normal kabul etmem mümkün değildir. İşte burada tarihi köklerden kopan ama başkası da olamamanın ikilemini yaşayan toplumlar sorunu ortaya çıkmaktadır. Ne Avrupalı olabilen ve ne de Batılılarca kabul edilen ama yerli de kalamayan bu tür toplumlar iki yaşam tarzı arasında gidip gelmekte ama iki kültürü de tam olarak yaşayamamaktadır. Modernizm, kültürel köklerinden kopmak ve başka kültürlerin gelenek, yaşam tarzını benimsemek olsa da değişmez bir kural vardır ki, taklit edilen taklit edene asla saygı duymamakta ve değer vermemektedir! Bu konudaki örnekleri 'Oryantalizm Yanılgısı' adlı yazımızda bulabilirsiniz. Sonuçta da ne İslam'ı temsil edebilen ama ne de İslam'dan kopamayan bir kitle ile karşı karşıya kalmaktayız...!

Bu yazıda amacımız ne magazin haberleri devşirmek, ne İslami hassasiyeti olanların hayata bakış açılarına aykırı içeriklerle okuyucuyu rahatsız değildir! Yapacağımız tek şey, İslam'daki kadın haklarından daha fazla hakka sahip olunduğu iddia edilen Batı medeniyetinden örnekler vererek, gerçekte kadına nasıl ve ne kadar değer verdiğini, kendi dergi/gazetelerinden örneklerle aktarmak, modernizmde kadının konumu ve kadın gerçeğini güncel hayattan alıntılarla gözler önüne sermekten ibaret olacaktır! Örnek verilen olaylar rastgele seçilmiş örneklerdir, yoksa her gün yeni örneklerini basında izlemekte, her an bu içerikli haberlere muhatap olmaktayız, ne yazık ki. Özellikle kaynaklık teşkil edebilecek birçok resmin buraya konmadığının altını çizelim. Bu konunun 'İslam'da kadın', 'dinsiz ahlak olur mu?' gibi konularla beraber okunmasının, kıyaslama açısından faydalı olacağının da altını çizmek isteriz.

Ses Magazin Dergisi'nde bir erkek film artistimiz için şu tarif yapılmaktadır: "Kırışmış saçları, Grek/Yunan biçimi ile Avrupalı bir havası vardır." (Ses, 16 Şubat 1963, No: 8) Aynı dergi, Belgin Doruk'un bir film için gittiği Hydra adasından bir fotoğrafını paylaştıktan sonra fotoğrafın altına şunları yazmaktadır: 'Tam Avrupalı bir sinema artisti olmuş' (Ses, 21 Eylül 1963, no: 39, s. 8) Evet Batı karşısında eziklik ancak bu kadar açık bir şekilde ifade edilebilirdi! Burun Yunan, hava Avrupalı! 'Artist' isimli sinema dergisi de bayan bir artist için şu benzetmeyi yapmaktadır: "Yabancı artistlerden hiçbir farkı bulunmadığı kolayca anlaşılır." (Artist, 1 Aralık 1960, sayı: 19) Yine Ses dergisi bir şarkıcının babalığını kıyaslayarak şu başlık atmıştı: "Baba Cartwright gibi" (Ses, 2 Ekim 1982, sayı: 40) Bir örneği de ben bizzat yaşadığım olaydan aktarayım. Yıl 1994, fakültede okurken İbni Sina hastanesine muayene için gitmiştim. İlahiyatta okuyorum ve sakallıyım, sedyeye oturdum. Biri bayan iki doktor karşıma geçip benle ilgilenmek yerine bol imalı ve mesajlarla yüklü kendi aralarında, benim de duyacağım ses tonu ile sohbet (!) etmektedirler. Bir ara bayan doktor erkeğe şöyle demişti: "İyi ki bıyığını kesmişsin, İtalyan erkeklerine benzedin!"

Evet, Batının modasını, kıyafetini, geleneklerini, yaşam tarzını hatta dini ritüellerini bile aynen aldık, taklit ettik. Ama en az 150 senelik bu tecrübe bize 'hiçbir zaman Batı tarafından kabul edilmeyeceğimiz' gerçeğini göstermiş midir veya biz bu acı tecrübeden ders çıkarmayı kabul edebilmekte miyiz, pek emin değilim!

Peki, Batı medeniyetinde kadına gerçekten değer verilmekte ve bilgi, zeka ve kültürü ile mi kadın ön plana çıkmaktadır?

"Batının medeni addedilen ülkelerinde çoğunlukla, kızların kalbi eğilimlerinden çok para veya unvan veyahut sosyal mevki gibi şeyler evlenmenin kabul görmesine sebep olmaktadır." (Max Nordau, Conventional Lies of Our Civilization, s. 266; Docteur Caufeynon, Histoire de la Femme, s. 95) Sosyalist Behice Boran da aynı görüştedir: "Kadının ekonomik hayatta üretime katıldığı topluluklarda, kadının sosyal statüsünün yüksek olduğu şeklinde bir görüş vardır. Halbuki kadının çok çalıştığı, kadın emeğinin kıymetli olduğu iddia edilen topluluklarda da sosyal mevkilerinin düşük olduğu görülüyor." (Emel Koç, Behice, s. 57)

Posta gazetesinden bir haber ile devam edelim. Haberin başlığı: Ya Avrupalıyız ya değiliz. İçerikte, Cumhurbaşkanı Gül ve ailesi tesettürlü olarak deniz kıyısında dolaşırken Batılı başkanların (Blair, Merkel, Sarkozy) eşleri ile mayolu fotoğrafları yan yana konulmuş! Mesaj ise gayet açıktır; Açılmadan avrupalı olamayız!

Acaba durum gerçekten böyle midir? Bilim, teknoloji ortak payda tabii ki olabilir ve tarih boyunca da olmuştur da. Zaten bilim, medeniyetler arasında dolaşarak gelişmiştir. (Bu konu 'İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi' adlı yazılarımızda ele alınmıştır.) Ama medeniyetler arasında kültür/din farkı göz ardı edilebilir mi? "Eskişehir'in seçkin bir okulunda görevli Rus yabancı dil öğretmeninin facebook fotoğrafları velileri isyan ettirdi. Bir kız arkadaşı ile dudak dudağa öpüşerek lezbiyen pozu veren öğretmen İ.S. bir başka fotoğrafta ise biri erkek diğeri kadın iki kişi ile aynı anda öpüşüyor. (Vatan, 03 Haziran 2010)

Toplumumuzda özden/dinden kopma örnekleri ne yazık ki artmaya başlamıştır. Artık sıradanlaşan (!) birkaç gazete haberleri ile modernizm konusuna başlayalım.

Defne Samyeli, "Eşinin kaçamakları yüzünden HPV virüsü nedeni ile kansere yakalandığını" açıklamaktadır. (Habertürk, 13 Ağustos 2010) 20 Mayıs 2010 tarihli Posta gazetesinde 'modern Türkiye'nin gençleri' olarak mini etekli ve erkeğin elinde yere sırtüstü eğilen kızların fotoğrafları verilmektedir. 17 Temmuz 2010 tarihli bir gazete haberi ise şöyledir: B. T.'tan ayrılan N. İ. yeni sevgili bulur. Haberin başlığı, Ex-aşka misilleme. Günaydın gazetesinden bir haber; D. A. ile birlikteliğinden bir çocuğu olan E. Ö. bu gece üniversiteden arkadaşı ile evleniyor. (Vatan, 13 Mart 2011) Ş. E. yeni aşkı E. K.'le gittiği mekanda eski sevgilisi B. G. ile köşe kapmaca oynadı. (Hürriyet, 30 Kasım 2011) 31 yaşındaki sevgilisi öğretmen R. A. hamile kalınca Doktor N. C. mahkemeye başvurur: Sevgilim sperm hırsız! (DHA, 5 Nisan 2010) Ressam Z. M. hamile kalınca sevgilisine mesaj çeker. Aşkımız meyvesini verdi. İ. Ö. ise, 'Huzurum bozuldu' diyerek sevgilisini mahkemeye verir. (21 Aralık 2011) Evlilik hazırlığı yaptığı C. A.'in kendini aldattığını öğrenen B. E. 3,5 yıllık ilişkisini bitirir. (Vatan, 24 Kasım 2011) Y. S.; Arkadaşlarım kocamla birlikte oldu. (Vatan, 9 Mayıs 2007) "Birbirlerini aldatan evli çiftler artık medeni durumlarından bahsederken, 'M.'yim' yani 'Evliyim ama müsaitim' diyor. (Habertürk, 1.2.2007): "Berrin (28 yaşında, sigortacı) "5 yıllık evliyim. Vicdan azabı çekmiyorum." Gazeteci Ersin M. ise 9 yıllık evli ve üç çocuk babası

olduğunu belirtiyor ve ekliyor: Çevremde böyle birçok arkadaşım var. Evli erkeklerin hepsi M.'dir bence. Bu fırsatı değerlendirmeyen erkek görmedim hiç. Burcu (27 yaşında, mimar) 2 yıllık evliyim, amacım macera. Evlendiğimin ertesi günü patronumla beraber oldum. Evlilik terapisti Psikiyatrist Dr. Armağan Samancı, "Evli Türk erkeklerinin yüzde 30'u, kadınların yüzde 10'u bu durumda. Bu, yüzyılımızın problemi. Dürüstlük azalıyor. Değişimin en büyük müsebbibi ise televizyon. (Sabah, 01.02.2007)

Türkiye'de çocuk pornosunu araştıran Çocuk Hakları İçin Yurttaş Hareketi Başkanı Prof. Dr. Oğuz Polat'a göre, komşu ülkelerden pek çok kişi Türkiye'ye çocuk fuhuşu için geliyor. Dünyada internetten çocuk pornosu araştırması yapan şehirler içinde İzmir birinci, İstanbul ikinci, Ankara dördüncü sırada yer alıyor, pornografik fotoğraf ve görüntülerin yarısından fazlası ise ABD'den tüm dünyaya yayılıyor. (Hürriyet, 27 Ekim 2006; Hürriyet, 4 Kasım 2006) Özel okul idarecileri, erken saatte açılan ve öğrencileri kabul eden barları Ömer Balıbey'e şikayet etti. Öğrenciler, saat 13.00'ten itibaren bu barlarda rahatça içki ve sigara içiyor, 'yakın' arkadaşlarıyla buluşuyor. (Milliyet, 26 Mart 2002)

C. Ö.: 'Sevgilim başkasıyla yatabilir bunu aldatma saymam. Birlikte olduğum sevgilimin canı bir başka beden çekmiş, gitmiş başka biriyle yatmış, benden genç, benden diri biriyle... Yapabilir. Bunu aldatma saymam ki. Ama gider de dertlerini, sevincini, mutsuzluğunu başka bir adama anlatırsa işte o zaman beni aldatmış sayarım. O zaman ilişki bitmiş demektir. Anlık olarak karşıdakiyle bir şey yaşarsın, aşırı insani.' (Hürriyet, Kelebek, 4.4.2016)

Farah Zeynep Abdullah: "Babam sperm bankasından çocuk yapmamı istedi." (Hürriyet, 16.7.2025)

Çağlayan'ın 'Gör Beni' programına konuk olan E. D., eşinin kendisini aldattığını söyledi: "Bir erkeğin beni aldatması asla sorun değil. Bir erkek eşine, 'ya canım başka kadınlar çekiyor" rahatlıkla diyebilmeli.' (9.4.2021) Bu çağdaş açıklamaya hiç itiraz etmeyen kesim, nedense Sibel Üresin, "Çok eşlilik yasal olmalı" (24.5.2011) dediği için onu topa tutar. Ne yazık ki günümüzde zina, fuhuş normal, yasal evlilik ihtimali ise 'kadın 'düşmanlığı' olarak lanse edilmektedir.

M. A.'ın 1987 yılında S. O. ile yaşadığı tek gecelik ilişki sonucu dünyaya gelen ikiz kızlarından biri olan D. N.'nin ortaya attığı iddialar, ünlü gazeteci U. D.'ı da içine alan bir çekişmenin fitilini ateşler. (Takvim, 17 Nisan 2024) Usta oyuncu M. A.'ın 36 yıl önce yaşadığı ilişkiden ikiz kızları olduğu ortaya çıkar. D. N., 'DNA testi ve mahkeme kararı' ile 82 yaşındaki sanatçının öz kızı olduğuna resmîyet kazandırır. (Milliyet, 13.4.2024) D. N.'nin babalık davasını kazanmasının ardından ikiz kardeşi S. K. da mahkemeye başvurur. DNA raporu ile S. K.'nın da M. A.'ın kızı olduğu tespit edilir. (Hürriyet, 9.7.2024) 24 Nisan 1985 tarihli Posta gazetesine, 'Evleneceğim kurtulacağım' başlıklı röportaj veren U. D., 'Mazbut bir hayatım var. Günün birinde bir kadının kucağında çocuğu ile çıkıp (U. beni iğfal etti) diyeceğinden korkuyorum" demektir. Yıllar sonra ise "D. G., U. D.'a babalık davası açar ve adını kendisine annesi S. O.'nın verdiğini" söyler. (Hürriyet, 19.4.2024) S. O.'nın U. D. ile 'arkadaş olduğunu'da öz kuzeni N.H. (Sabah, 23.4.2024) açıklamıştı... Daha sonra D. DNA testi ile baba olmadığını kanıtlandığını açıklar. (Posta, 19.4.2024; Sözcü, 13.7.2025)

Halbuki İslam'a göre bu ilişkiler yasal boyutu ile yani evlilik yolu ile yaşanmış olsa idi iş bu boyutlara ulaşmayacak, kimse bu kadar huzursuz olmayacaktı. Bu iki kız kardeş 36 sene sonra hem de DNA testi ve mahkeme kararı ile babalarını bulmayacak ve normal bir aile ortamında, madden ve manen sağlıklı bir şekilde büyüyeceklerdi.

Tabii ki bugünlere bir günde gelinmedi ve bize ne olduysa, hep azar azar oldu!

Macdonald Carey: Erkekler güzel kadınlara bakarlar. Bir kadının bunu anlaması şarttır. Hatta arada bir yiğitlik gösterip de “bak ne güzel kız” dese ağzı mı kopar? Sonra erkekler, her gördükleri güzel kadına aşık olmayacaklar. (Yıldız dergisi, 11 Eylül 1951) Yine Yıldız dergisi, 8 Eylül 1951 tarihli sayısında da toplumu şöyle yönlendirmektedir: “Amerika’da 40’lık artistler bile mayolu resimlerini çektirirler, bizde niye böyle olmasın? Aslında güzel bile olmayan Rita, sırf ‘kendi gayretleri sayesinde’ bir ‘ilahe mertebesine’ yükseldi. Genç kızlar Rita Hayworth’u örnek alın.” Peki nasıl ilahe olunurmuş? Aynı derginin 9. ve 13. sayfalarında detaylar verilmektedir: Rita memnun edilmeyi değil ‘memnun etmeyi’ gözetken, daima etrafındakileri, ‘bilhassa erkekleri memnun etmeye çalışan’ bir kadındır. Pasiftir, gezmeye gittiği zaman kavalyesi nereye gitmek isterse oraya gider, kendi arzusu kavalyesinin arzularıyla çarpışıyorsa derhal arzusunu saklar ve kavalyesinin arzusuna tabi olur. Bir gezmeye gittiği zaman mümkün mertebe ‘güzel görünmeyi’ ihmal etmez, zira ‘erkekler yanlarındaki kadınların iyi ve müsbet bir şekilde dikkati çekmelerini’ isterler; ‘güzellikleriyle veya iyi giyinmiş’ olmalarıyla.” Yıldız dergisinin 15 temmuz 1939 tarihli sayısında Tokalon adlı pudranın reklamı şöyle yapılmaktadır: “Erkekler size hayran olacak, kadınlar güzelliğinizi kıskanacak.” 2018 yılında televizyonlarda yapılan Blendax reklamları, zihniyetin hiç değişmediğini göstermektedir. (Reklam özetini aşağıda vereceğiz.) Kendisi için yaşamasına izin verilmeyen hep başkalarına için yaşayan kadın projesi ne yazık ki başarılı olmuştur. Kısaca, “Modernite, tek tipçi dayatmayla kültürümüzü yozlaştırmıştır.” (Prof. Dr. Çağfer Karadağ, Ateist ve Deistlere Cevap, s. 39)

Peki, ‘medeni/modern olmak’ ülkemizde artık nasıl anlaşılmaktadır?

250

‘Seviyorsan Git Ayrıl Bence’ oyununda G. ve K.’nın öpüşmesi çok konuşuldu. Oyunu izleyenler arasında G.’in eşi H. A. da vardı. Oyunun ilerleyen dakikalarında ise bir öpüşme sahnesi gerçekleşti. Sahne öncesi K., H. A.’dan izin istedi. İ. K., oyunu keserek eşi S. G.’i izlemeye gelen yönetmen H. A.’a dönerek, "H. Ağabey, şimdi S. Hanım’ı öpeceğim ama sonra bu ilişkimizi etkilemesin, öpebilir miyim? Benim eşim de burada, hanım beni eve almayacak." diyerek izlemeye gelenleri güldürdü.” (Hürriyet, 18.11.2021) Eşi H. A.’ın da izlediği tiyatro oyununda İ. K. ile rol gereği öpüşen S. G., "H. medeni biri. Bizi alkışladı, çok da keyif almış, beğenmiş." dedi. "Nedense eşim hakkında kabadayı havası yaratılmaya çalışılıyor. Gayet mülayim, entellektüel bir kişiliği olan, medeni bir yönetmen olan çok değerli eşimin sanata da bakış açısı gayet destekleyici. H. Bey’e işimi, kararlarımı çok sormam." şeklinde konuştu. (En son haber, 18.11.2021) İkili 4 ay sonra boşandı. I. S.: Kocam beni. herkes görsün istiyor Bırakın İ.’ya herkes baksın. İ. S. de Hülya Avşar’ın programında "Kocam herkes beni görsün istiyor" deyince manşetlere fırlayıverdi. "Siz sadece bakıyorsunuz ama o benim" duygusunun cazibesini kim inkar edebilir? Bir Prof diyor ki "Güzel bir eşe sahip olmak erkeğin egosunu tatmin eder." (Takvim, 3.11.2009) Boşandılar. I. S.’in yılan hikayesine dönen davası sonuçlandı. I. S. Yargıtay’ın onadığı 400 bin liralık tazminatı eşinden faiziyle aldı. Y. S., "şiddetli geçimsizlik ve haysiyetsiz hayat sürme" iddialarıyla açtığı davada ayrıca eşinin H. Y.’la aşk yaşadığını iddia ederek 1 milyon lira tazminat istemişti. (Hürriyet, 5.10.2016) H. E., “Eşimde bende oyuncuyuz. B.’a nasıl ‘Rol gereği öpüşme’ derim. Bu ona güvenmediğim anlamına gelir.” dedi. (Posta, 9.11.2014) Eski manken B. G. aynı anda iki kadınla görüşmektedir. B.’un açıklaması: “Ben modern bir insanım.” (Posta, 2007) İşadamı N. H. sevgilisinden ayrılır ve şu açıklamayı yapar: Ayrılısak da görüşeceğiz, ‘Anadolu’da’ yaşamıyoruz.” (Sabah, 26.07.2009) E. E. programda sorar: "Sizin anneniz damadı ile kaçır mı?" Nişanlısının annesi ile kaçan erkek: "Kendinin bileceği bir şey!" E. E.: "Bu kadar

da medenisiniz!" (youtube.com, 14.4.2025) Sevgilisi E. T. kendisini daha önceden "Alaturka, taşlı-pullu hiçbir şeyi asla giymem. Kendimi daha doğal, daha Avrupalı görüyorum. Annem, anneannem İsveçli. Babam Türk; ama Avrupa görmenin vermiş olduğu hava var." (Hürriyet, 19 Mayıs 2006) şeklinde tanıtmakta idi. A. I., iş ve özel hayatında tam bir "modern aile" kurmuş durumda. Halen birlikte çalıştığı ilk eşi S. ve şimdiki eşi Z. ile dördüncü kızının annesi Ş. ve yaz aşkı K., bu geniş ailenin üyeleri. (Habertürk, 15.12.2014) Modern dünyanın sembolü: Sakallı kadın Conchita Wurst! (Hürriyet, 13. 7.2014) Kocam aldatırsa affederim, o da beni affeder. ABD'li ünlü oyuncu Gwyneth Paltrow ihanetin kendisi için boşanma gerekçesi olamayacağını söyledi. (Posta, 27 Eylül 2013)

Sadece o mu af ediyor peki? Artık biz de Avrupalı olduk! "Her erkek yapar. H. A. ile yaptığı aşk kaçamağı dillerden düşmeyen T. Ç., "Bana evine bağlı ama karısını hiç aldatmayan bir erkek gösterebilir misiniz?" diye kendini savundu." (Tan, 22.04.1989) K., eşinin adının sürekli ihanet haberlerine konu olmasıyla ilgili soruya şu şekilde cevap verir: "Her erkek yapar, yapmayan yok." (Milliyet, 30.4.2024) Araştırmalara göre aldatmaların yaşandığı ilişkilerin %70'i devam ediyor. Affeden taraf sizseniz asla geçmişe geri dönmeyin. (Sabah, 5 Mart 2022) A. A.'tan tartışılacak sözler: "(Eşi) B. bana dedi ki; Bir şey yapacaksan benim klasımda olsun. Aşağısında yaparsan canını okurum, gururumla oynamayacaksın. Kimse bilmeyecek. Erkek aldatır! Yapmayan erkek mi var? Fırsatını bulacak, yapmayacak? Erkeklerle güvenmeyin. Biz 3 kez evlendik 2 kez boşandık. Ama ufak sebeplerden." (Hürriyet, 14.06.2022) 8 yıl iş ilişkisi yaşadığı F. Ç.a'dan 'evliliğe hazır değilim' diyerek ayrılan K., 4 aylık sevgilisiyle sessiz sedasız evlendi. (10.03.2021)

Görüldüğü gibi modernizmde kadın evliliğe 1-0 yenik başlıyor, o da aldatan eşini yakalarsa! Peki, kadınlara bunları yaşatmaya kimin hakkı vardır?! Devam edelim.

Evli, bir çocuk babası sunucu M. B. 31 temmuz'da Bodrum'da teknede bir kadınla öpüşürken görüntülenir. Eşi H. B., M. B.'nu affeder. (Posta, 10 Ağustos 2017) T. T. eski sevgilisi Fenerbahçe'li A. P.'un bir esmerle yakalandığı gecenin ertesi kontra atağa kalktı, eski basketbolcu K. T. ile yemekliydi. (Medyafaresi, 1.1.2018) Fenerbahçe'li futbolcu A. P.'un kendisini aldatmasıyla yollarını ayıran T. T., sevgilisini affetti. (Hürriyet, 4.9.2018) Dünya Kadınlar Günü için yazdığı yazıda, "Bir erkeği büyütmek için kaç kadın lazım? Her başarılı erkeğin ardında bir kadınlar mezarlığı yatar. Tanrı erkek mi? Asırlardır erkeklerin tek başına dişleyegeldiği ego elmasına kadın da ortak oluyor. Başarılı kadınların ardında erkek mezarlıkları görmemiz yakındır." (Milliyet, 8 Mart 2010) diye yazan C. D., 6 Mayıs 2016'da silahlı saldırıya uğradığında, kendisinin daha önce defalarca aldattığı eşi D. D.'in "Ben adamı gördüm silahı görünce üzerine gittim." diye anlattığı olayda, "Saldırganın yakasına ilk kendi yapışır" ve canını tehlikeye atarak araya girer ve Dünder'ı kurtarır! Sonra ne mi olur? "Ben böyle gözü pek bir kadın görmedim" (7.5.2016) dediği ve "Arkasına saklandığı karısını yine aldatır." (Takvim, 5.9.2017) Halbuki, "C. D.'in yasak aşkı nedeniyle evliliği bitme noktasına gelmiş ancak, "Sevmek suçsa sevdim. Hesabını da eşime verdim" şeklinde açıklama yapmıştı. Bu aşk kaçamağı sonunda D. D. eşini bağışlamış ve çift ilişkilerine devam etme kararı almıştı." (Süper Haber, 05.09.2017)

3 ay flört eden reklamcı A. N. V. 18 Ağustos 2006'da modacı E. T. ile evlilik kararı alır. T., 2015 tarihinde "Beni aldatmadığı kadın kalmadı. Kendi yaşını 10 yıl küçük gösterip genç kızlarla birlikte oluyordu." diyerek tek celsede boşanır.

İ. T.'in kadınlarla ilgili görüşü: “Üç türlü kadın vardır; günlük haftalık ömürlük.” (Tan, 16.3.1985) Sayı doğru ama gerçekte -İslam’a göre- kadınlar; Ana, eş, bacı şeklinde üçe ayrılır! M. U., evlilik dışı çocuk sahibi olduğu C. A.’in çocuğu kabul etmemesi üzerine bebeğini babasız büyötmeye karar alır. (Posta, 18.06.2006; Hürriyet, 25.08.2013) Ö. M.: İkimizin de ‘sevgilisi’ var, mahvoluruz! Gazeteci Ö. M. ile T.’in eski sevgilisi B. Ö. Asmalı Mescit’te dudak dudağa yakalandı. M. muhabirlerden fotoğrafları silmelerini istedi. Ö. ise, ‘sevgilimiz var, mahvoluruz’ dedi. (Habertürk, 29 Kasım 2014) Bekarlığa en güzel veda meyhanelerde olur. (Sabah, Günaydın eki, 10 Mayıs 2013) Bekarlığa veda partisinde gelin hamile kaldı. (Takvim, 18 Mayıs 2013) Bekarlığa veda partisinde cüce striptizciden hamile kaldı. (Mynet, 13 Kasım 2019) Herşey bir anda oldu. Sosyeteı sarsan siyahi bebeğın babasını Takvim buldu. Bekarlığa veda partisinde sosyetik gelini hamile bırakan Nijeryalı dansçı A.Y. o gece yaşanan rezaleti tüm çıplaklığıyla anlattı. (Takvim, 18.5.2013)

Büyük kentlerde ahlaki çözüntü hızla artıyor. “Sokakta öpüşmek modernlik değildir diyen Goncagöl, eskiden gizli kapaklı olan şeylerin artık aleni yapıldığına dikkat çekiyor. “İlişkilerin çabuk bitmesinin en önemli sebebi, insanların evlilik öncesinde her şeyi yaşıyor olması” diyor. (Milliyet, 5 temmuz 2010) “Medya, kadınları öncelikle “bedene” indirgemekte ve kitleyi bedenleri üzerinden sömürmektedir. Reklamlar ise, ister istemez izleyenlerini şöyle bir kadının varlığına inandırmaktadır. Kadın, genç (muhtemelen 35 yaşı geçmemiş), vücudu kusursuz ve daima bakımlı (hiç ter kokmayan), güzel (rüzgarda saçı bozulmayan), zayıf, makyajlı ve daima modaya uyumlu (pahalı markalı) şık giyinen ve daima cinsel çekiciliğı ön planda olandır. Kadın ve erkek parfümlerinin ikisi için de, ayrı ayrı kadın vücudu sergilenirken, erkeklerin traş bıçağı reklamında, yine kadın kullanılıyor.” (Ekrem Ergin Karaismailoğlu, Medyaya eleştirel bir bakış: kadınları ve çocukları algı zindanlarına kapatan güç, s. 22, 24) “Kadın dergileri, sanki erkeklerin hoşuna gidecek kadınları hazırlamak için çıkarılır. Güzel olmanın yolları, iyi yemek yapma, iyi giyinme, iyi sevişme ve erkek tavlama yöntemleri üzerinde durulur. Amaç sanki erkeğı mutlu edecek kadını hazırlamaktır.” (Yazgölü Aldoğan, Medyanın Kadına Bakış Açısı, Yeni Türkiye Medya Özel Sayısı, Kasım- Aralık 1996, s. 1318-1322)

John Terry'nin eşı Toni Terry: “Mutlu olacaksa başka kadınlara da gidebilir.” (Hürriyet, 15 Şubat 2010) H. A.: Mutlu evlilik için erkek arada aldatmalı! (Hürriyet, 21 Haziran 2009) İ. S.de Posta'dan Oya Germen'e (30.05.2010) benzer açıklamayı yapıyordu, "Kocam başka kadınla birlikte olabilir, hiç kıskanmam!" Ünlülerden B. S.'da Twetter'den bir paylaşımında bulunur; Bir gecelik ilişki aldatma sayılmaz! (2 Şubat 2010) Zaten bu artık bilimsel (!) bir gerçekliğe de oturtulmuştur: ABD'li psikoterapi merkezi müdürü Mira Kirshenbaum, '30 yıllık mesleki tecrübeleri' ile kaleme aldığı kitabından; Evlilikte aldatma iyidir! (Habertürk, 10.02.2008) S. Ş. da, ‘Ben özgürüm, Türk kadınlarına çıplaklığın ucuz olmadığını göstermek için playboya soyundum.’ demektedir. (14 Nisan 2011)

T. E.: “İnan ki hiç aldatmayan erkekte sorun vardır, anla yani bu konuda, yani erkeğın elinin kiridir, anladın mı, birazcık aldatabilir, bilinçli bir erkek, ‘elinin kırı’ der ama daha değer verir ‘temiz olana.’ Ben hep diyorum, bi Rusya'ya gidilsin evlenmeden.” (29 Mayıs 2024) Hem cinsinin kullanılıp kirli mendil gibi atılmasını normal olarak nitelendirip hem de aldatılmayı içselleştirip bunu yapmayan erkeklere de ‘anormal’ gözü ile bakmak! Modernizm bu mu?!

Evlilikte aldatmak affedilir mi? Memory Center Nöropsikiyatri Merkezi'nden Uzm. Dr. Oğuz Tan anlatıyor: Erkeklerin sık başvurduğu bir yöntemdir. Barda flört ettiği bir kadınla veya bir fahişeyle beraber olan erkekler az değildir. Kadınlar da barda, tatilde tanıştıkları biriyle tek gecelik ilişkiler yaşayabilirler. Ahlaken çok kınansa da, ‘evliliğe en az zarar veren aldatma türü’ budur. ‘Aldatan erkeğe, karısının fazla üzülmüne gerek yok.’ Erkek için tek gecelik ilişki,

son derece önemsiz ve gelip geçicidir. Kadın tek gecelik ilişki yaşıyorsa, burada zaten, aldatmanın çok ötesinde, ciddi kişilik problemleri vardır. (Hürriyet, 2.6.2009) O.'dan cüretkar sözler. Romen güzel verdiği röportajda “S. bir kere aldatırsa affederim, erkeklerin kaçamak yapması ilişkiyi sağlamlaştırır.” dedi. (Milliyet, 18 Kasım 2017) E. G.: Kocam aldatırsa affederim. (Hürriyet, 10.2.2018) Kaçamağı affederim. Manken T. Ş., eşi M. Ö.'e o kadar ‘aşık’ ki, “tek gecelik bir ilişki ise eşimi affederim” diyor. Eşi ise, ‘hemen boşardım.’ diye karşılık veriyor. Ş., 2005 yılında evlendiği Ö. ile 2017 yılında boşanır.

Peki günümüzde toplum ne hale gelmiştir?

19 yaşındaki G. S. sevgilisi Hasan'la birlikte olur. ‘Bekâretimi kaybettim, evlenelim’ der. Sevgilisinin, ‘beni bağlamaz’ demesi üzerine siyanür içerek intihar eder. (27 Aralık 2012) Manken-oyuncu L. K. (30) Amerika-New York'taki bir sperm bankasından aldığı spermle hamile kalır. 2.5 aylık hamile L. K.'nın bu işlem için 25 bin dolar ödediği öğrenilir. (Milliyet, 17.01.2007) Kızının bebeğini doğuran anne. 51 yaşındaki S. K. bebeğin hem annesi hem anneannesi, hem de sütannesi oldu. (Sabah, 24.12.2006) Eşi E. Y.'ı dövdüğü iddiasıyla gündeme gelen oyuncu M. Y., önceki akşam sevgilisiyle öpüşürken görüntülendi. E. Y. görüntüleri yayınlayan kanala giderek ihaneti önce kendi izledi, gözyaşlarına engel olamadı. (Gazete Vatan, 10.04.2012) O. B.: “Epeydir kulağıma çalınan bir fısıltıydı. Deniyordu ki sağdan soldan, "Taksim'deki bilmem ne mekanında ‘eş değiştirme partisi’ yapılmış, duydun mu?” Nihayetinde ne yapıp edip Harbiye’de partinin yapılacağı mekanın kapısında buldum kendimi.” (Hürriyet, 6 Aralık 2006) Hafızam beni yanıltmıyorsa eğer, İstanbul’da ya da diğer şehirlerde sadece lezbiyenlerin gittiği ve eğlendiği bir kulüp olmadı hiç. O yüzden B.’yi duyunca şaşırdım ve "ilk" olduğu için de yazmak istedim. (Hürriyet, 18.12.2006) Uzak deniz kaptanı, çok sevdiğini söylediği eşini yurtdışına her çıkışında aldatıyor. ‘Eğitilmiş bir insanım. Kadının benim yanımda yatıyor olması bana inanılmaz rahatsızlık verir; çünkü ben evli bir insanım. Kendimi suçlu hissederim. Hollanda’da bunu yaptıktan sonra eşime telefon ettim, içimdeki pişmanlığı kapatmak için. Eşimi seviyorum.’ (Radikal, 23 Ocak 2006) Başka kadından evlilik dışı çocuk yaptı. Bununla da yetinmedi ve sosyal medya hesabından bu gerçeği cümle aleme ilan etti. Karısı ünlü şarkıcının ihanetini sineye çekti. Kocamdır, ona bir şans daha veriyorum. (Hürriyet, 27.3.2025)

Ve sonuç! Kadınlar adeta paranoyak oldular: “Son dönemde evli beylerin kaçamak yaparken sık sık uğradığı mekanın çıkışında paparazzilere yakalanması, acemi çapkınların eşlerini harekete geçirdi. Magazin ilavelerinde kaçamak yapan eşlerini gören kadınlar artık mekanın en sadık müdavimleri olup çıktı. Sosyetik hanımlar, mekandan ayrılmak bilmiyormuş. Saatlerce bir umutla eşlerini yakalamayı uman kadın müşteriler yüzünden kısa sürede müşteri portföyü de değişmiş. İddialara göre mekana artık erkekler adım atmazken neredeyse tüm masaları kadınlar parsellemiş durumda.” (Akşam, 24 Nisan 2005) Ve bir gazete haberi: “Aldatma sorunu yeni değil. Acaba kocam ihanet ediyor mu?” (Hürriyet, 23 Haziran 1968) Yine Hürriyet’ten 17 Kasım 1969 tarihli başka bir haberi: “Kocaların aldatıp aldatmadığını tespit eden elektronik beyin yapıldı.” Yine Hürriyet’ten 20 Ekim 2013 tarihli bir haber: “Aldatma nedir?” Ve 10 Şubat 2013 tarihli Hürriyet: “Eşim beni aldatıyor mu?” 28 Mayıs 2011 Hürriyet: “Aldatanlar nasıl yakalanır?” Bu defa, 2 Temmuz 2012 tarihli Milliyet: “Aldatan eş nasıl yakalanır?” İtalyan kadın yazarın kitabı Avrupa’da kapışılıyor. Çapkınlık yapan erkek nasıl yakalanır? Elena Santini 190 sayfalık kitabında çapkınlık yapan kocaların hangi davranışlarıyla kendilerini ele verdiğini anlatıyor. (Tan, 14 Eylül 1984) A. P.: Erkekler çorap gibidir, ikisinin de kaçmasını beklemeden değiştiririm, erkeklere inanmamak gerektiğini anladım, dünyada terk edilen bir kadın kadar hiç kimse bedbaht olamaz. (Günaydın, 6 Nisan 1972) Kadınlar hayatları boyunca dışarı çıkmadan yaptıkları hazırlıklar için 2 yıl harcıyor. (Vatan, 11.11.2005) Peki işe yarıyor mu? “Yılın bebeği seçilen Aktris Scarlett Johansson, Yaşayan en sexi erkek 2010 seçilen 2 yıllık eşi aktör Ryan Reynold’dan

boşandı.” (15 Aralık 2010) Yaşayan en çekici kadınlardan (Onedio, 10 Ağustos 2016) olan Angelina Jolie ile dünyanın en yakışıklı erkeğini olarak açıklanan (NTV, 22.9.2022) Brad Pitt 8 yıllık evlilikleri sonunda boşanırlar.” (BBC, 31 Aralık 2024) “Aldatma, ‘en yaygın’ insan davranışlarından biridir!” (NTV, 6.7.2012) Kime göre, neye göre, hangi sitemde yaygın?!!

‘Biranda’ isimli bir kullanıcının "kadınlarkulubu" adlı web sayfasındaki bir paylaşımı: “Herkes mi aldatır? Ben hayatımda tek bir erkeğe bile güvenemeyecek miyim? Yıllarca babam annemi aldattı, 5 yıllık bi ilişkim vardı, varımı yoğumu verdiğim, nişanlanmıştık ki beni aldattığını yakaladım ve bitti. Aradan 2 yıl geçti arkadaşlar aracılığıyla biriyle tanıştım ve onda da aldatıldım. Sonra başka bi ilişki ve yine aldatılma. Ve yine bir aldatılmanın sonundayım sorun bende mi bilmiyorum, çirkin değilim, güzel bi işim var ama hep aldatıldım, lanet olsun hayata, yaşama. Aklımdan bin bir türlü intiharlar geçiyor, susturamıyorum içimdeki sesleri... Ben bunları haketmedim ki...” (29 Mayıs 2013) “Ne kadar sürüyor ilişkilerin? ”Bir ya da bir buçuk sene. Sonra hep bir problem çıkıyor. Geçen sene Romalı bir yapımcı, “Sizler de bizim gibi olmaya başladınız. İstanbul’da kadınlar kafelerde ya yalnız başına oturuyor, ya da kadın kadına” dedi. Amerikalı film yapımcısı da “Pelincim senin için üzülüyorum. Yoksa sen de kedileriyle yalnız yaşayan birine mi dönüşeceksin!” dedi.” (Ayşe Arman’ın Pelin Batu ile röportajı, Hürriyet, 21.11.2011)

“Kadınlar için giyinir, erkekler için soyunurum.” (Ayşe Arman, Hürriyet, 20 Haziran 2012) "Boğaziçi Üniversitesinde okuyanlar bilir. Öğrenci işleri müdürümüz vardı, Metin B. Güzel kızlara düşküncü. Bizlerde krediye ihtiyacımız olunca, ders bırakmak-ilave etmek istersek "File çorap çeker, hafif dekolte yapar, ayakkabıları da geçirdiğimiz gibi alırdık soluğu Metin Hoca'da. Biraz da flörtöz konuştunuz mu işiniz halloldu demekti." (Sabah, 04.10.2003) Bir zamanlar 'yatak altına' gizlenen, hatta insanları utandıran "porno" artık günlük yaşamın göz önünde yaşanan sıradan bir parçası haline geldi. Özellikle de görselliğin ön plana çıktığı işlerde cinsellik prim yapıyor. ‘Doğal olarak’ bunu kullanan insanların sayısı da giderek artıyor. (Hürriyet, 04.06.2007) Adli tıp uzmanı Prof. Sevil Atasoy, babalık testi için başvuran 4 babadan biri kuşkusunda haklı çıkıyor. (Milliyet, 8 Temmuz 2007) Tecavüz şurubunun düşmanı içki dedektifi: Bir kadına tecavüz ettiğini gösteren kayıtlar, akıllara 'tecavüz şurubu'nu getirdi. İçeceğe karıştırılan ve hafıza kaybıyla vajina kayganlığı sağlayan ... isimli ilaç, 'içki dedektifi' denilen bir tür aparat sayesinde teşhis edilebiliyor. Bu kartonlar yurtdışında ‘barlarda’ kullanılıyor. (Sabah, 03.09.2005) Okullarda taciz oranı yüzde 92: Çeşitli illerdeki 1136 ilköğretim öğrencisiyle yapılan anketten: Ankete katılan öğrencilerin yüzde 47’si sözlü, yüzde 26’sı fiziksel, yüzde 27’si ise cinsel tacize uğradığını belirtti. (Hürriyet, 24.08.2005) Ürküten akım: Annesinin Lolitası: Anneler, 'anasının kuzusu, annesinin bir tanesi' diye severlerdi evlatlarını. Ama durum değişiyor. Anneler küçük kızlarını Lolita’ya dönüştürmek için yarışıyor. Dünyada yayılan bu ürkütücü akım artık Türkiye’de de görülüyor. (Hürriyet, 21 Ekim 2014) Tecavüzden nasıl korunulur? Boğaziçi üniversitesi rehberlik ve psikolojik danışmanlık araştırma ve uygulama merkezi, kadınlar için "tecavüzden nasıl korunulur" rehberi hazırladı. Kadınlar en çok tanıdık erkeklerin tecavüzüne uğruyor. Bir kişiyi ırkı, dış görünümü, sosyal konumu ve sizinle olan ilişkisiyle değil, davranışlarıyla değerlendirin. ‘Sınırlarınızı belirleyin.’ Karşınızdakiyle ne kadar bedensel yakınlık kurmak istediğinizi belirleyin; ‘el sıkışma’ yanaktan öpme, dudaktan öpme, sarılma, vb. (Milliyet, 21.02.2005) “Doğum kontrol hapını kızına elleriyle içirtti. Aygen T. anlatıyor: “İkinci eşimin ilk eşinden olan kızı, 13’üne bastığında annesi kendi jinekologundan randevu aldı ve kızı için doğum kontrol hapı reçetesi istedi. Sonra da kızını karşısına alarak, hapları almaya başlamasının neden önemli olduğunu, nasıl kullanması gerektiğini, çok güzel bir kız olduğu için okuldaki erkek arkadaşlarının ilgisini çekmesinin doğal olduğunu, seksin tabu olmadığını, ancak ‘tercihen ilk denemesinin’ karşılıklı derin duygular yaşadığı bir kişiyle olmasının önemini, aksi halde duygusal travma yaşayabileceğini, çok doğru seçimler yapmasının ilerideki cinsel yaşamını etkileyebileceğini söyledi. İlk hapı da kendi elleriyle kızına verip içirtti. Merak edenler olur diye: Olay, Quebec’de

yaşandı. Yıl 1972, ülke Kanada. Saygılar.”... Çok çok teşekkürler Aygen Bey. Türkiye’de pek çok insanın "Aman Allah’ım olur mu böyle rezillik!" deyip kınayacağı bir öykü. ‘Bense bayıldım!’ 30 yıl önce Kanada’da yaşanan bu diyalogun benzerini Türkiye’de yaşayabilmemiz için 30 yıl daha mı geçmesi gerekiyor?” (Hürriyet, Ayşe Arman, 27 Ekim 2008) Aslında fazla beklenmesine gerek kalmadı. "Kızımın cinselliğine ilişkin olarak on yıl önce Hürriyet’te yazdığım bir yazı o sıra kıyametler kopartmıştı. Hatta kıyamet ne kelime, skandal yaratmıştı. Nedeni mi? Çünkü o sıra ‘artık ergenlik çağına gelmiş’ olan kerimem/kızım aramızdaki ilişkinin samimiyet ve dürüstlüğüne güvenerek, bana, artık sevgiliyle yatmaya karar verdiğini söylemişti. Ben de, ‘AIDS ve hamilelik tehlikelerine dikkat etmesi kaydıyla’ kendisinin özgür ve sorumlu olduğu cevabını vermiştim. Bunu gazetedeki sütunuma aktarınca da af buyurun, ‘pezevenkliğim’den (!) bile dem vurmak cüretini gösterenler çıktı. (Hadi Uluengin, Hürriyet, 12 Ağustos 2005) Bu da ateist bir akademisyen olan Celal Şengör’den: “Benim bir kızım olaydı, onun kiminle yatıp kalktığı beni ilgilendirmezdi. Söyleyebileceğim tek şey 'Aman dikkat et, herifin AIDS'i olmasın.' (Medya Radar, 29 Nisan 2024)

“Yeni Şafak Gazetesi yazarlarından Hayrettin Karaman köşe yazısında “Vücudun cinsi cazibesi olan yerlerini kamuya açık yerlerde göstermek tacizdir” demiş. Biz ‘kadınlar, çoğumuz tahrik etmeyi severiz.’ Göğsümüzün, bacağımızın, dudağımızın ‘bize birtakım menfaatler olarak geri döndüğünü keşfettiğimizden beri’ yaparız bunu. Her yerde bunu ‘yaşam biçimi’ haline getirmiş kadınlar vardır. Hiçbir menfaatimiz olmasa da ‘sırf arzu edildiğimizi görmek için’ yaparız. ‘Bayılırız tahrik etmeye. Ötesini istemeyiz, o başka.’ Ama çok samimiysenizdir bu konuda. Kendimize bile yalan söyleriz.” (Pakize Suda, Hürriyet, 24.01.2002) Bu da erkek versiyonu; “Rodos sokaklarını gezerken ister istemez kadınları da gözlüyorum. Yüzde 70’i göğüslerini cömertçe ‘teşhir’ ediyor. Teşhir kelimesini en çok göğüslere yakıştırıyorum. Bana göre ‘kadınlığın en güzel duygularından biri’ bu. Öteki de teşhir cüreti. Düşünüyorum. ‘Acaba kadın bilinçlendikçe teşhir duygusu da artıyor mu?’ Başka bazıları ise kadının bilinçlendikçe örtündüğünü iddia ediyor. Ben şunu biliyorum: İnançlar kadını sevmiyor. Hatta ona düşman. O nedenle şuna inanıyorum: ‘Bu çağın en büyük mücadelesi, inanç ile kadın arasında olacak.’ Ve kendim kadar eminim ki bu savaşı kadın kazanacak. Öyle yaparken ‘dünyaya da çok şey’ kazandıracak.” (Ertuğrul Özkök, Hürriyet, 7 Ağustos 2006) ‘Bazı’ kadınlar bikiniyi vücutlarının güzel taraflarını ‘göstermek için’ değil de, ‘gerçekten güneşlenmek için’ giyiyorlar. (Ses dergisi, sayı: 54, 1 Aralık 1962)

“Teşhir, tahrik ve taciz: İnsanın, temel içgüdülerinden biriyle harekete geçmesi, esas olarak ‘tatminsizlikten’ doğar. Ancak vitrine konmuş bir tepsi baklava tok insanın bile beslenme dürtüsünü uyarır. Ama toplum hayatında bunlardan çok daha önemlisi ve ‘tehlikelisi’ zaten yaradılış icabı hayvan yönü baskın olan ‘erkeklerin cinsel dürtülerinin sürekli tahrik’ edilmesidir. Bir insanın başına gelebilecek en korkunç şey, cinsel tecavüze uğramaktır. Erkeğin mütecaviz eylemleri de, kadınların derin dekolteli ve mini etekli elbiseler giyip bedenlerini teşhir etmeleri de içgüselidir. ‘Tarih boyunca bütün dinlerin ve günümüzde özellikle İslam’ın üzerinde en çok titizlendiği konu, kadının örtünmesidir.’ Nedense kadınların, erkeklerin zoruyla kısıtlanmış yurttaşlık ve insanlık haklarının teslim edilmesi, kadınlar tarafından kadın olmanın avantajını kullanmaya yaradığı için olsa gerek “açık saçık giyinme özgürlüğü” şekline dönüştürülmüştür. Son Söz: Teşhirin rantına tamah eden, saygınlığından ödün verir.” (Ege Cansen, Hürriyet, 04 Temmuz 2011) “Kadınların, hayatın çeşitli alanlarında vitrin süsü gibi kullanılmasına hep tepki duydum. Ne zaman bir fuara gitsem, bacaklarını açıp son model arabaların üstüne oturmuş mini etekli mankenleri görsem içim kalkıyor, midem bulanıyor. Hem, kadın cinsini bu kadar aşağılatan o kadınlara karşı, hem de onları oraya oturtup müşteriyi kandırarak mal satmaya çalışanlara karşı öfke doluyor içim. Bilişim 98’i dolaşırken yine aynı mide bulantısını yaşadım. Göğüslerini ve uzun bacaklarını açıkta bırakan giysileri ve frapan makyajlarıyla hostes kızlar yine iş başındaydı. Hayatlarında tek bir tuşuna basmadıkları, en basit bir soruya cevap

verebilecek kadar bile tanımadıkları bilgisayarların yanında durarak, bulundukları standı bir cazibe merkezine dönüştürmeye çalışıyorlardı.” (Gülşay Gökçürk, Yeni Yüzyıl) “Modern zamanlarda kadın, fitratına ihanet edencesine erkekleşmeye başladı. Kadın, daha az kadın, daha az anne, daha az eş olmakla ‘özgürleştiğini’ sandı. Evin yerini sokak, mutfak yerini büro, anneliğin yerini iş hayatı, ‘mahremiyetin yerini teşhir aldıkça’ kadının erkekleşmesi kaçınılmaz oldu. ‘Modern kadın özgürleştiğe, yani nefsine bırakıldıkça açılıyor, teşhir ediyor; göze hitap etmek, gözün dikkatini çekmek için elinden geleni yapıyor.’ Öyle ki sadece süslenmekle, takınmakla, takıştırmakla yetinmiyor; doğal süsleriyle ortaya çıkıyor; ‘mümkün olabildiğince bedenini gözler önüne seriyor.’ Çünkü karşıt cinsin kendisinden bunu talep ettiğini, ancak böyle yapmakla göze gireceğini biliyor; beğeninin biçimi sadece beğenilenin tercihiyle değil, beğenenin talebiyle de belirleniyor.” (D. Cündioğlu, Philo Sophia Loren, s. 58-59)

Kadınları nasıl bir psikolojiye sokuyorlar ki, buz gibi havalarda bile mini ile dolaşma mecburiyetinde hissettiriliyor kendilerine?!

Erkek eller cepte, paltosunun yakasını kaldırmış, kadın palto giyiyor ama mini etekli!

Bozulan kavramlar

Aşk: Kural dışılık, zina, esrar, çırılçıplak grupların adına basının yakıştırdığı isim ve başlık: Aşk-gökkuşağı çocukları. (Hürriyet, 08.08.1989) “Hippiler: Uyuşturucu, sapık ilişkiler ve kural dışılıklara tanınan bir akımın üyelerine verilen isim güzellemeşi ilginç! ‘Aşk çocukları!’ Aynı haberin yan sayfasında ise başka bir haber: ‘Hippiler, Hollanda polislerinin başına dert oldu!’ Avrupa’da ‘tutucularla özgürlükçüler’ birbirine girdi. Göğüsler kapansın mı? (Milliyet, 24 Temmuz 1983) Ahlaksız teklif çıldırttı. Sokakta yürürken "aşk teklif eden 3 travestiği dövdü.” (Vatan, 12.07.2012) Sevgililer günü: 14 Şubat’a viagra dopingi. Viagra, sadece Sevgililer Günü’ne mahsus olmak üzere bir gün süresince reçetesiz satın alınabilecek. (12 Şubat 2007) Spor: Arjantin Voleybol Federasyonu, kadın maçlarına ilgiyi artırmak için ilginç bir yola başvurdu. Kadın voleybolcular maçlara 'süper mini' şortlarla çıkıyor. (Hürriyet, 20.11.2014) Olimpiyat: İngiliz The Times gazetesinin spor yazarı Matthew Syed ülkesini 1992 ve 2000’de olmak üzere iki kez olimpiyatlarda temsil etti. “Her olimpiyat köyünde en çok tüketilen şey prezervatiftir.” (Hürriyet, 24.08.2008) Yardım: Yardım için soyunan anneler borca girdi. (Milliyet, 15.4.2008) Kanser araştırmalarına destek olmak için çırılçıplak soyunup takvim için resim çektiler. (Habertürk, 17 Ağustos 2009) AIDS araştırmaları için yarı çıplak defile yapılır, Viyana’da hayat felç olur. (Hürriyet, 18 Mayıs 2008) Alkol ve uyuşturucuya karşı "İç çamaşırı koşusu" (Milliyet, 29 Mart 2009) Asker eşleri yardıma muhtaç askerler için soyundu. (Hürriyet, 4.11.2008) İngiltere’de yaralı askerler için çırılçıplak

soyundu. (Milliyet, 15 Aralık 2009) Bu da Türk versiyonu: Ünlüler meme kanseri için soyunur. Memem vakfı kampanyayı sahiplenmeyince zor durumda kalırlar. (27 Eylül 2008) Eskort: 70 yaşındaki adama eskort gelin şoku. Anlaştığı kız, oğlunun sevgilisi çıktı. (9 Mart 2014) O bir 'dijikız': 3 yıl önce kısmen şanssızlık kısmen mecburiyetten karanlık bir iş seçti kendine: Eskort kızlık. Ama şimdi o müşterilerini sanal ilan sitelerinde buluyor. (24.09.2012) Manken: Eski manken Ayşe Baceoğlu annelere seslendi, 'Kızlarınızı manken yapıp harcamayın.' (Haber7, 17 Ocak 2010) Manken haberleri: 10 bin dolara mankenlerle seks. (Gazetevatan, 8.1.2011) Fuhuş baskınında manken şoku. (Hürriyet, 3.4.2006; Cumhuriyet, 15.6.2010) Şenay Akay: "Modacıların defilelerine çıkmak isteyen mankenler, cast görüşmelerinde çırpçıplak soyuluyor. Sadece modacılar değil. Aynı şekilde fotoğrafçılar ile moda sektöründeki benzer işleri yapanlar da mankenleri çırpçıplak soyup, 'inceliyor.' Kuliste de anadan üryan kalıyorsunuz, giyinip soyunurken. Erkek mankenler de var. Ama orada herkes işini yapıyor. 'Profesyonel bir gözle' bakıyor." (6 Temmuz 2007) Manken Ece Sükan, Bizi de soydular. (Habertürk, 9.8.2007) Victoria Secret'in eski mankeni Kylie Bisutti, "Sex işçisi gibi idim." (CNNTürk, 4 Ekim 2014) Miss Asya Pasifik Güzellik yarışmasına katılan 19 yaşındaki İngiliz güzeli Amy Willerton, 'tüm jüri üyelerinin' kendisine gelip, kendisi ile "yatmaları karşılığı kendisine oy vereceklerini" teklif ettiklerini söyler ve "Jürinin dışında organizatörler tarafından da seks yapmak için zorlandım" diyerek bunlardan bıktığını belirtip yarışmadan çekilir. Yarışmanın birinciliğini Hindistanlı Tanvi Singla kazanır. (Posta, 21 Ekim 2011) Top model, telekızlık yaparken yakalandı. (Hürriyet, 20 Kasım 2007) Bale: Eski balerin A. Voloçkaya: "Bolşoy geneleve döndü." Sanat, Özgürlük, tapma, dost: Avrupa'da yılın artisti seçilen Karin Schubert, "Çıplaklık başka şey müstehcenlik başka şeydir. Çıplaklık artık müstehcenlik değil, sanat sayılıyor." (Okey, 22 Temmuz 1974) Yedinci güzel sanat: Göğüs. (Akşam, 23.5.1965) Tapılacak kadın: Hülya Avşar. (Hürriyet, 25.3.1992) Gençlerin taptığı kadın; Madonna. (Tan, 24.12.2014) Göğüslere özgürlük. (Hürriyet, 18.1.1992) Seks turizmi. (Hürriyet, 3.7.1984) Avrupa'da Çinli dost tutmak moda oldu: Avrupa'da yaşayan Çinli kadınların en tantanalısı olan Tana Li, 'sahibi' Herb Andress'in kollarında. (Okey, 26.7.1974) Aşk çocuklarının parolası: Sevmek ve sevilmek." (Hürriyet, 03 Ağustos 1971) Van Halen gençliğin yeni ilahı. Rock müziğinin bu yeni isminin konserlerini binlerce genç izliyor ve çılgınlık son haddine varıyor. Seks, uyuşturucu madde ve rock müzik birbirine karışıyor. Gençler konserinde uyuşturucu içiyor, 'doyasıya' sevişiyor. (Hey dergisi, 22.11.1982) Romy Schneider kalp krizinden öldü. Alain Delon'la büyük aşk yaşayan ve onu kendi yatağında bir erkekle yakalayan ve teselliye lezbiyen ilişkilerde arayan Romy kalp krizinden öldü. (Star, 20 Ekim 1991) Yüz güzelliği mi, vücut güzelliği mi? Yüz çirkinliğini gidermek mümkündür, fakat çirkin vücudu düzeltmek asla mümkün değildir. Diğer taraftan 'asıl mesele' erkeklerin tercihleridir. (Yedigün dergisi, Sayı:19, 20.7.1950)

Batıda kadın gerçeği

Avrupa'da kadın cinayetleri ne boyuttadır ve ne tür önlemler alınmaktadır? "Kuzey İrlanda'daki Kadın Yardım Derneği'nden (Womenis Aid Norhtern Ireland) Sonya McMullan'a göre, "aile içi şiddet sorunu devam ediyor ve her yıl pek çok kadın bu nedenle hayatını kaybediyor." Baltık ülkelerinde de kadın cinayeti oranı oldukça yüksek. Litvanya'da aile içi şiddet mağdurlarına hizmet veren bir yardım kuruluşunda gönüllü çalışma yürüten aktivist Modesta Kairyte, "Sovyet dönemi bir tür travma bıraktı, ama sorun çoğunlukla toplumdaki tutumlarla ilgili" diyor. "Toplum hâlâ kadını suçluyor, onu kınıyor." İspanya'da bu yıl öldürülen kadın sayısı şimdiden 2018 rakamlarının iki katını aşmış durumda." (BBC, 9 Eylül 2019)

ABD'li kadınlar sadakatsız erkekleri ifşa etmek için özel bir internet sitesi kurdular. (Milliyet, 19.9.2005) Kadına yönelik şiddet arttı: Uluslararası Af Örgütü'nün hazırladığı raporda her yıl yaşları 5 ile 15 arasında değişen 2 milyona yakın kız çocuğunun fahişeliğe zorlandığı ve kadınların fuhuşa zorlanmasıyla ortaya çıkan ticaretin boyutunun yılda 7 milyar dolara kadar yükseldiği kaydedildi. Dünyanın en ileri ülkesi sayılan ABD'de bile her 15 saniyede bir

kadının eşi ya da sevgilisi tarafından dövüldüğü, her 90 saniyede bir kadının tecavüze uğradığı bildirildi. Fransa'da her yıl 2500 kadının tecavüze uğradığına da işaret edildi. (Hürriyet, 6 Eylül 2005)

Ürküten gelişme: Avrupa'da çocuk seks ticareti artıyor: Çocuk seks ticareti konusunda hazırlanan bir rapor, Doğu Avrupa'dan Batı Avrupa'ya çocuk ticaretinin artık "günlük" hale geldiğini, her yıl çok sayıda çocuğun fahişeliğe zorlandığını ortaya koydu. Kısmen Avrupa Komisyonu tarafından finanse edilen rapor, Doğu Avrupa'daki hemen hemen her ülkeden, İngiltere, Belçika, Finlandiya, Fransa, Almanya, İtalya, Norveç ve Hollanda'dan oluşan 8 'alıcı' ülkeye yönelik acımasız ticaretin korkunç yüzünü gözler önüne seriyor. Raporda, çoğunluğu 15 ila 18 yaşlarında olan çocukların, zorla fahişe olarak çalıştırılmak için kaçırıldıkları, baskıya maruz kaldıkları ya da kandırıldıkları kaydediliyor. (Milliyet, 19.12.2001)

Şimdi çıplak haberler: İngiltere'de yayın yapan ... TV yeni bir 'hizmetle' izleyenlerinin ilgisini çekmeyi planlıyor. TV, ABD'de büyük ilgi görüp reyting rekorlarını altüst etmesi üzerine 16 Ağustos'tan itibaren İngiltere'de de 'Çıplak Haberler'in yayınına başlayacak. Sunucuların giyinik olarak ekranda belireceği haber bülteninde, spordan eğlenceye kadar tüm dünyadaki gelişmeler aktarılacak. Spikerler, bülten ilerledikçe üzerlerindeki giysilerinden birini çıkartıp yavaş yavaş soyunacak. (Milliyet, 12 Ağustos 2004)

Çıplak spiker ilgi gördü: Bulgaristan'da uydudan ve kablolu sistemden yayın yapan ... adlı özel TV kanalında ilk çıplak haber yayını 10 Aralık'ta yapıldı. Büyük ilgi gören haber yayınında, spiker Galya ilk haberde ceketini, ikinci haberde gömleğini, üçüncü haberde sutyenini, dördüncü haberde ise eteğini çıkararak çıplak kaldı. (Milliyet, 13 Aralık 2001)

Elini değil de bira şişelerini mi tutsa idi centilmenlerimiz!

258

Amerika'da kadına şiddet konusunda çarpıcı veriler sunan iki araştırma: Amerikan Üniversiteler Birliği'nin, 27 üniversitedeki cinsel saldırı ve suistimale ilgili yaşadıklarını sorduğu 150.000'den fazla öğrenciden aldığı cevaplarla hazırladığı raporun genel sonuçları: %20'den fazla kız, önde gelen üniversite öğrencisi, bu yıl cinsel saldırı ve suistimal mağduru olduklarını ifade ettiler. 27 Üniversite ortalaması, %23, yani tüm bu 27 üniversitede okuyan ABD'li kız öğrencilerin %23'ü cinsel saldırı yahut suistimale maruz kalmışlar. Harvard da ise ortalamanın üstünde olarak sonuç %26 çıkmış. (Washington Post, 21 Eylül 2015)

Adalet Bakanlığı ve Federal Araştırma Bürosu gibi yerlerin raporlarına istinaden ortaya konulan verilerde içler acısı bir durum göze batıyor. Amerikan Kadınlarının hayatlarının bir döneminde %52'si fiziksel, yüzde 17.6'sı cinsel saldırıya uğramış. Bu oran, gelişmiş ülkelere göre yüksek. Mesela İsveç'te %25, İtalya'da ise %18 olarak gözüküyor. ABD'li Kadınların her yıl neredeyse %25'i, yakın ilişkisi olan bir kişi tarafından fiziksel yahut cinsel saldırıya uğruyor. Ayrıca her 5 kadından 1'inin tecavüze uğradığı ortaya çıkıyor. (vox.com, 16 Eylül 2014)

“Avrupa'da kadın ve çocuklara yönelik cinayet oranı endişe verici. Avrupa Konseyi Kadınlara Yönelik Şiddete ve Aile İçi Şiddete Karşı Eylem Uzmanları Grubu raporunda, Finlandiya, İsveç, Portekiz, Hollanda, Sırbistan ve Avusturya'nın aralarında olduğu Avrupa'daki çok sayıda ülkede aile içi şiddet tanığı ve mağduru çocuklara yönelik kısıtlı destek verildiğine dikkat çekildi. Fransa, İtalya, Hollanda, Polonya gibi ülkelerde aile içi şiddet muhatabı çocukların "velayet ve erişim" hakları belirlenirken mahkemelerde "çocukların yüksek menfaatleri göz önünde bulundurulmadan" kararlar alındığı belirtilen raporda, Fransa ve Andorra dahil bazı ülkelerin ebeveynlerin aile içi şiddete maruz kalan çocuklarını ziyaretlerinde çocuklar açısından yeterli güvenlik önlemleri alınmadığı anlatıldı.” (AA, 14.06.2022) “Erkeklerden fiziksel veya cinsel

şiddet gören kadınların oranı. Letonya ve Danimarka'da kadına şiddet oranı yüzde 32. Bu oran Finlandiya'da yüzde 30 ve İngiltere'de yüzde 29. Kadına şiddet oranı diğer ülkelerde ise şöyle: İsveç yüzde 28, Norveç yüzde 27, Hollanda yüzde 25, Belçika yüzde 24, Almanya yüzde 22, İtalya ve Yunanistan yüzde 19, Japonya yüzde 15 ve Meksika yüzde 14.” (Euronews, 31/03/2022) Almanya'da Kadın Hakları. Yasalar birçok ülkede kadın haklarını korusa da, çoğu toplumda kadınlar için eşit haklar hâlâ tam olarak mümkün değil. Almanya'da bu durum, özellikle iş ve siyaset alanındaki fırsat eşitsizliğinde açıkça görülüyor. Bunun yanı sıra, kadına karşı cinsel ve aile içi şiddet ve uluslararası kadın ticareti de dikkat edilmesi gereken başlıca konular arasında geliyor. Genel Eşit Muamele Yasası'na (AGG) göre Almanya'da kadın ve erkeklerin eşit olduğu düşünülmektedir. Ancak kadınların büyük bir yüzdesi erkeklerle aynı veya 'daha yüksek eğitim ve yeterliliğe sahip olsa da' Almanya'daki yönetici pozisyonlarında 'hâlâ çok az kadın' bulunmaktadır. Bu durum siyasal alanda da aynı, kadınların siyasal alandaki 'temsili yeterli değil.' Kadınların siyasal alanda genel olarak ve özellikle de yerel düzeydeki oranı hâlâ erkeklerden 'daha düşük' durumda. Ortalama olarak, Almanya'da kadınlar erkeklerden 'daha az kazanıyorlar.' Fuhuş Almanya'da 2001 yılından beri yasaldır ve meşru bir iş olarak görülmektedir. Bu yasa değişikliği, seks işçilerini istismar etmeyi suç sayarak daha iyi koruma sağlamayı amaçlıyordu. Ne yazık ki, yasa istenen etkiyi sağlayamamıştır ve istismar ve insan ticareti büyük bir sorun olmaya devam etmektedir. İnsan ticareti (buna fuhuş adına yapılan kadın ticareti de dahil) ciddi bir insan hakları ihhalidir. “Modern bir kölelik biçimi olarak adlandırılan” bu durum, AB'nin insan ticaretine karşı olan yönergesine rağmen organize suç örgütleri tarafından yapılmaya devam edilmektedir. (handbookgermany.de/tr/womens-rights, 07.10.202, erişim; 25.01.2023) İzlanda'da, devlet başkanı kadın olan ülkede geçen yıl striptiz kulüpleri taciz olayları nedeniyle kapatıldı. (Milliyet, 26.09.2011)

ABD'de günde 1900 kadına tecavüz ediliyor. (Amerikan tecavüz merkezi raporu), her 23 dakikada bir cinayet, her 49 saniyede bir saldırı gerçekleşiyor. ABD'de kadın nüfusunun %50'si kocasından veya bir erkekten dayak yiyor. (Milliyet, 5.8.1990) "Amerika Birleşik Devletleri'nin Philadelphia kentinde banliyö treninde bir kadına tecavüz edilirken yolcuların müdahale etmemesi hukuki tartışma konusu oldu. Polis, olaya müdahale etmek yerine cep telefonu ile video kaydı alanların suçlanmasının mümkün olduğunu söyledi." (Euro News, 19.10.2021) İngilizler uçtu. Teenager adı verilen İngiliz gençliği, tam bir cinsel kriz içinde. 13-15 yaş arası gençlerin %25'i seks yapmaya başlamış. 'Cinsel ilişkiye girmiş 13-15 yaş arası' gençlerin %42'si 'tek gecelik seks' yaşamış. Her 10 gençten biri 'hemcinsleri' ile ilişkiye girmiş. Gençlerin %42'si marihuana kullanmış, 13-19 yaş arası gençlerin %96'sı alkol kullanıyor. Dr. Sarah Gill'in raporunda adı geçen Samantha: "Normal bir hafta sonu, cuma akşamı körkütük sarhoş olmak, cumartesi öğleden sonra parkta bir kaç bira ve cinsel ilişki... Şu an 3 erkek arkadaşım var. İngiltere'de pek çok yaşıtlarım da benim gibi "normal" bir hayat sürüyor." (Şok, 14.09.2004) İngiltere'de 15 yaşındaki kıza 'alışveriş merkezinde' tecavüz ettiler. (Milliyet, 23.11.2001) ABD cinsel taciz suçlularını uydudan izleyecek. (Milliyet, 24.12.2001) Almanya'da iki genç kız şimdiye kadar görülmemiş bir iddiaya girdi: Bir günde kim en çok erkekle yatacak? 19 yaşındaki Nathalie bir günde 64 erkekle seks yaparak iddiayı kazandı. (Milliyet 10 Ağustos 2005) 51 yaşındaki Çinlinin internette asıldığı kız, öz kızı çıktı: Çin'de İngilizce yayımlanan China Daily gazetesinin haberine göre, ismi sadece 'Zhu' olarak açıklanan adamın 1 hafta boyunca yazıştığı kız, kendi kızı çıktı. (Milliyet, 19 Eylül 2005) ABD'li zengin bir adam, oğlunun nişanlısına 1 milyon dolar karşılığında seks yapmayı teklif etti. (Milliyet, 24 Temmuz 2004) İngiltere'nin başkenti Londra'da çıplak yaşama öğretisini benimsemiş kişilere yönelik alışveriş merkezi 'büyük ilgi' topladı. Oxford caddesi'nde dün açılışı yapılan plazada müşteriler alışverişlerini üzerlerinde hiç bir kıyafet olmadan yapacak. (Milliyet, 22 Haziran 2004) Almanya'da '18 yaşın altında kürtaj' yaptıranların sayısı hızla artıyor, 2003 yılında kürtaj yaptıran yaklaşık 120 bin kadından 7 bin 600'ünün '18 yaşın altında' olduğu dikkati çekti. (Milliyet, 12 ağustos 2004) Ankete yaklaşık 3 bin Alman, 2 bin ABD'li, 2

bin Britanyalı, 2 bin Çinli ve 2 bin Fransız katıldı. 'Hiç tek gecelik ilişki yaşadınız mı' sorusuna Almanların yüzde 57'si, Fransızların yüzde 54'ü, Britanyalıların yüzde 45'i, ABD'lilerin yüzde 44'ü ve Çinlilerin yüzde 26'sı 'evet' dedi. (Milliyet, 10 Ağustos 2004) Elle tacizin başkenti: Tokyo: Japonya'nın başkenti Tokyo'da 20-30 yaş arası kadınların yüzde 64'ünün trenlerde, metroda ve istasyonlarında 'elle tacize' uğradığı bildirildi. (Milliyet, 23 Kasım 2004) Avrupa'da Sen'de intihar eden sayısı 700.000'dir! Avrupa'daki cinayetlerin %50'si karı koca arasındaki kavgalardan olmaktadır! Gelir düzeyi en yüksek olan Norveç, intihar vakalarının en çok olduğu bölgedir! (Banu Avar, MPL TV, 11.11.07) Akşam saatlerinde seks serbest: Hollanda'nın en ünlü parkında akşam saatlerinde ve gece seks yapmak yasal hale getirildi. (Vatan, 11 Mart 2008) Kadın feministler. Çıplak vücutlarına yazdıkları ile feminist mesajlar veren grup: 'Erkekler çıplak kadına bakıyor, bizde bedenimizi kullanıyoruz.' (Vatan, 11 Mart 2012) Feministlerin yeni manifesto/bildiri aracı, kadın pornosu. (Taraf, 22.11.2007) Playboy'un sahibi H. Hefner: 'Kadınlar sex objesidir.' (Habertürk, 3 Ağustos 2010) Amerika'da üniversiteye başlayan öğrenciler için tecavüz seminerleri düzenleniyor. Bazı seminerlerde 'ideal yaklaşma uygulamalı olarak' gösteriliyor. (Hürriyet, 31.10.1993) Avrupa'da çocuk anneler artıyor. Avrupa'nın birçok ülkesinde "çocuk anneler" sorunu, yetkilileri ve uzmanları düşündürüyor. Henüz 'çocukluk çağındayken anne olan kız çocukları' hem aileleri, hem toplum için sorun oluşturuyor. Çocuk anneler, özellikle İngiltere'de hayli fazla. İngiltere'de Yorkshire'da geçen hafta 12 yaşındaki bir kız çocuğunun anne olmasının ardından, önceki gün de yine 12 yaşında Sheffield'li bir başka kız çocuğunun hamile olduğu ortaya çıktı. Almanya'da da çocukluk çağında anne olan kızların sayısında artış var. Haftalık Stern Dergisi'nin son sayısındaki bir habere göre, Almanya'da her yıl 4 bin 800 kız çocuğu anne oluyor. (Hürriyet, 4.9.1999) Hamilelik moda oldu! Avrupa'da genç kızlar arasındaki en yüksek hamilelik oranına sahip ülke konumundaki İngiltere'de, bir lisede okuyan 13 yaşındaki erkek arkadaşıyla ilk kez seks yaptıktan sonra hamile kaldığını belirten K. Neal'in açıklamaları İngiltere'de şok etkisi yarattı. 'Daliy Mail' gazetesine konuşan genç kız aynı sınıfta okuduğu dört kız arkadaşının da yılbaşından sonra hamile kaldığını belirtirken, gençler arasındaki yeni trendin hamile kalmak olduğunu söyledi. (Milliyet, 27 Şubat 2007) "Çocuğunun babası baba olmayı reddedip Torbay'dan ayrılıp Devon'a taşınırken, Kizzy hamileliğini sonlandırmayı hiç düşünmedi. Babasız olmak daha da zor ve bu yılın başlarında Kizzy, Kaylib'i babasıyla tanıştırmak için Southend'e götürdü. Eve giderken Kizzy, ikisinin muhtemelen bir daha görüşmeyeceğini fark etti. Kizzy'nin hikayesi, Batı Avrupa'da genç yaşta hamilelik oranının en yüksek olduğu İngiltere'de pek de alışılmadık bir durum değil. Aile Planlaması Derneği'ne göre 2005 yılında 18 yaş altı 46 bin 215 kız çocuğu hamile kaldı. Kizzy, okulunun prezervatif dağıtmak ve "seksi teşvik etmek" gibi yanlış bir yaklaşım sergilediğini düşünüyor." (BBC, 10 Aralık 2007) İngiltere'nin en büyük sorunlarından biri ergenlik dönemindeki kız çocuklarının hamile kalması. Son araştırma 'hamile kalan kızların yaşlarının 10'a kadar gerilediği' yönünde. Araştırmaya göre, son 8 yıl içinde henüz ilkokulu bitirmemiş 54 kız çocuk hamile kaldı. Bu çocuklardan 15'i sadece 10, 39'u ise 11 yaşındaydı. Hükümet rakamlarına göre, her yıl İngiltere ve Galler'de 13 ve 13 yaş altı 300 kız çocuk hamile kalıyor. 2002'den bu yana ise 15 yaş altı 63 bin 587 çocuk doğum yaptı. İngiltere'de Bilgi Alma Özgürlüğü Yasası çerçevesinde basına açıklanan verilere göre, 2002'den bu yana hamile kalan 63 bin 587 çocuğun yaş dağılımı şöyle: 12 yaşında 268, 13 yaşında 2 bin 257, 14 yaşında 14 bin 777 ve 15 yaşında 45 bin 861. (Hürriyet, 09 Şubat 2010)

"Berlin'in göbeğinde seks filmleri ve aletleri satan bir mağazaya girdim. Moda olan seks filmleri. Girişte en öne konulan DVD'lerin konusu neydi biliyor musunuz? Pislik yedirme! DVD'lerin kapağında, ortalarına yatırdıkları kadının ağzına işeyen erkeklerin, hemeinsinin ağzına kusan kadınların, birbirlerinin vücuduna sıvadıkları ("havyar" diye adlandırılan) dışkıyı teninden yalayan grupların fotoğrafları vardı. Atlar ve köpeklerle çiftleşme, işkence yaparak ırza geçme. İnsanoğlu sevgiden koptukça b.k.a bulanıyor." (Can Dünder, Milliyet, 8.10.2006) Belçika'da eşcinsellere evlilik hakkı tanıyan yasanın yürürlüğe girdiği 1 Haziran 2003 tarihinden sonra

3200 eşcinsel çiftin evlendiği bildirildi. (Akşam, 20.03.2006) İstanbul'da ilk eşcinsel evlilik. (CNNTürk, 24.09.2014) Ve bir yıl sonra: "Geçtiğimiz yıl, evlenen ve geçen yaz ayrıldıklarını açıklayan Ekin K. ve Emrullah T. ilişkilerinde, Emrullah T.'ün sosyal medya hesabından paylaştığı "pişmanlık" mesajıyla yeni bir gelişme yaşandı. Emrullah T. o mesajında, "Eşime yaşatmış olduğum bu bir kaç aylık eziyetten dolayı kendimi affedemeyeceğim, ve onu tekrar kazanmak için elimden gelen bütün çabayı sarf edeceğim" dedi." (Oda TV, 06.10.2015) Bu da lezbiyen versiyonu: "Evlenen ilk Türk lezbiyenler ayrıldı. Lilifer ile Duygu'nun arasına bir erkek girdi. Evlenen ilk Türk lezbiyen çift ayrıldı." (Hürriyet, 13.01.2008) Aile değerleri zayıflayan Avrupa'da 12. yüzyıla dönüş. Avrupa'da çöplerden çıkan ölü bebek sayısındaki artış endişe verici boyutlara ulaştı. Çare olarak 12. yüzyıldan kalma bir geleneğe sarılan Avrupalılar, hastane önlerine 'özel bebek kutuları' yerleştiriyor. Aile değerlerinin yok olmaya yüz tuttuğu Avrupa'da evlilik dışı ilişkiler sürekli yaygınlaşıyor. Bu durumdan en büyük zararı ise çocuklar görüyor. Uygulamaya göre belirli hastanelerin önlerine yerleştirilen 'Babyklappe' adlı kapaklı kutulara 'istenmeyen' bebekleri anneleri yerleştiriyor. İçeriden kimsenin göremeyeceği şekilde tasarlanan kutu, bebek içine konulduğunda otomatik olarak kendini kilitliyor. Anneye izini kaybetmeye yetecek süre tanındıktan sonra içerideki görevliye sinyal gönderiliyor. (Haber 7, 14.11.2006) Dünyada 3 milyonun üzerinde çocuk fahişe olduğu tahmin ediliyor. Yine bir başka gerçek de, her yıl 'Avrupa ülkelerine' Uzak Asya'dan çocuk fahişelerin gönderildiği iddiaları. Raporda çocukların 'seks işçisi' olarak pazarlandığı yerler de sayılıyor. Barlar, masaj salonları, özel evler ve bazı otel, motel gibi konaklama yerleri başlıca cinsel sömürü mekanları. (Milliyet, 30.06.2000) Marie Claire dergisinin yaptığı bir araştırmaya göre, ABD'de 12-18 yaş arası her 6 genç kızdan biri, evlenmeden önce hiç kimseyle cinsel ilişkiye girmeyeceğine dair babasıyla sözleşme yapıyor. (Habertürk, 30.06.2007) Saklanan AIDS balonu: 25 yıl önce ortaya çıkan ve şu ana kadar 25 milyon kişinin hayatına mal olduğu tahmin edilen AIDS hastalığının heteroseksüel (Normal ilişki; Karşı cinse ilgi duyan) çiftler arasında yayılma tehlikesi olmadığı açıklandı. (Vatan, 09 Haziran 2008)

Cinsellik ve eğitimi

Zannedildiğinin aksine eğitim seviyesi ile taciz arasında ters orantı yok ne yazık ki! Çocuklara taciz eğitilmiş kişilerden: "Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'nu verilerine göre, çocuk taciziyle itham edilenler genellikle 'eğitilmiş, düzgün görünüşlü, çocuklarla sıcak ilişkiler kurabilen' kişiler. Olguların yüzde 90-95'inde tacizci erkek." (Hürriyet, 6 Ocak 2007) "Öğretmenlerin yüzde 23.5'i sözlü, yüzde 30.5'i gözle, yüzde 9.7'si dokunma yoluyla, yüzde 10.2'si cinselliğin çıkar sağlamak için kullanılması gibi cinsel istismar ve taciz davranışlarıyla karşılaşmıştır." (Ayşegül Oktay, İşyerinde Cinsel Taciz ve İstismar, 2012, s. 88) Çocuk tecavüzcüsü, 'ödüllü tenor' çıktı. (Hürriyet, 26 Ekim 2000) İngiltere'de 'bale öğretmeni' 15 yaşındaki öğrencisi ile yatak resimleri ortaya çıkınca büyük tepki uyanır. (Hürriyet, 1 Mart 2011) 'Mühendis' kiraladığı ata tecavüz etti. (Hürriyet, 16 Mayıs 2006) Çocuk tacizcisi 'doçente' gözaltı. (Milliyet, 29 Temmuz 2010) Tacizci 'profesöre' gözaltı. (Yeni Çağ, 29.11.2022) Toplumda saygın yerleri olan, yüksek eğitilmiş kişiler: ABD, çocuk pornosu ve tecavüzünün de ötesinde inanılmaz iddialar ile çalkalanıyor. Çocuk istismarcılığıyla alakalı iğrenç skandalda Obama, Clinton, Soros gibi isimlerin adı geçiyor. 1995 senesinde Belçika'nın bir kasabasında kaybolan kız çocuklarıyla ilgili olarak başlayan olaylar zincirinde Amerika'nın önemli sermaye sahipleri yer alıyor. Benzeri olayların Norveç'te de yaşandığı ortaya çıktı. Norveç polislerinin dünkü basın toplantısında tümü erkek olduğu açıklanan 51 sanığın cinsel tacizine uğrayan çocukların bebekler de dahil olmak üzere her yaş grubundan çocuk olduğu açıklandı. Bergen kentinde 22 yaşındaki bir Norveçlinin 2015 yılında ihbar edilmesi ile başlatılan soruşturmada tutuklanan 51 kişi arasında iki politikacının da olduğu belirtilen polis açıklamasında, sanıkların çoğunluğunun 'toplumda saygın yeri olan, yüksek eğitilmiş' kişiler olduğu belirtildi. (HaberTürk, 21.11.2016) "Fransız sinema sanatçısı Gerard Depardieu, 13 kadına cinsel saldırıyla suçlanıyor." (Euro News, 13/04/2023) "Rose McGowan, Annabella Sciorra, Ashley Judd,

Mira Sorvino, Angelina Jolie, Uma Thurman, Salma Hayek, Gwyneth Paltrow, Cara Delevingne, Lea Seydoux'un da aralarında bulunduğu onlarca kadın Amerikalı eski film yapımcısı Harvey Weinstein'in tacizlerini dünyaya duyurdu." (Habertürk, 12.12.2020) "Dünyaca ünlü sanatçı tenor Placido Domingo'ya cinsel taciz şoku." (Sözcü, 19.7.2021) "İstismarcı bale öğretmenine 27.5 yıl ceza." (Sputnik, 29.5.2017) "ÇOMÜ'de Tacizci Akademisyen Skandalı." (canakkalezafertv, 14.6.2024) "7 yılda tacizci 60 akademisyen ihraç edildi." (Bianet, 3.6.2021) "Selçuk Üniversitesinde taciz iddiası. İki akademisyen açığa alındı." (NTV, 8.9.2020) "Antalya'da 7 kadın hastaya 'nitelikli cinsel saldırı'da bulunduğu suçlamasıyla tutuklu yargılanan Uzman Doktor A. Taner C." (Milliyet, 22.6.2024)

Dünyaya seks öğreten adama sapık suçlaması. Yüzyılın seks raporunu hazırlayarak tarihe geçen Profesör Alfred C. Kinsey'in sapık olduğu iddia ediliyor. Houston Üniversitesi tarihçilerinden James Jones, yıllarca cinsel konularda bir numaralı otorite sayılan ve bu konuda dünyayı yönlendiren Alfred Kinsey'in ipliğini pazara çıkarıyor. Jones, Kinsey'in hayat hikayesini anlattığı kitabında, profesörü "gizli eşcinsel, mazoşist, seks müptelası, röntgenci ve sorunlu bir adam" olarak tanımlıyor. Ayrıca Kinsey'in, mastürbasyon yapan erkeklerin fotoğraflarını çektmekten de büyük zevk aldığını iddia ediyor. Kinsey'in "Erkeğin Cinsel Davranışı" adlı kitabı 10 milyonun üstünde satmış, kadının cinsel hayatını araştıran raporu da benzer bir başarı sağlamıştı. (Hürriyet, 27 Ekim 1997) Almanya'da 'sapıklık' eğitimi. Almanya'nın Stuttgart kentinde öğrencileri arasında Türklerin de olduğu anaokulunda büyük skandal yaşandı. 3-6 yaşındaki minikler "çocukların cinselliğini pekiştirme odası" denilen yerde çıplak olarak soyunduruldu, birbirlerine dokunmaları istendi. (Yeni Şafak, 7/03/2021) Avrupalı kadınlar da şiddet ve taciz mağduru. (Cumhuriyet, 6.3.2014) Avrupa Birliği'nde kadınların yaklaşık üçte birinin 15 yaşından sonra fiziksel ya da cinsel şiddete hedef olduğu bildirildi. (BBC, 5 Mart 2014) Kadına yönelik şiddet ve taciz vakalarında zirve Avrupa'nın. Tüm dünyadaki çocuk istismarı görüntülerinin yüzde 60'ı Avrupa'dan internete yükleniyor. Avrupa Birliği'ne bağlı ülkelerde ortalama her 20 kadından biri tecavüze uğruyor, her üç kadından biri, 15 yaşından itibaren fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor. AB'de her yıl 15 yaş altı yaklaşık bin çocuk cinayete kurban gidiyor. Her 7 dakikada bir genç, şiddet sonucu öldürülüyor. Çocuklara yönelik şiddet ve cinsel içerikli yayınların 2016 yılı rakamları incelendiğinde, çocuk istismarına dair içeriklerin yer aldığı 57 bin 335 internet sitesi tespit edilirken, internet kurbanlarının yüzde 89'unun kız çocukları olduğu ve bu içeriklerin de yüzde 60'ının Avrupa merkezli sunuculardan elde edildiği bilgisine ulaşıldı. Aynı şekilde tüm dünyadaki çocuk istismarı görüntülerinin neredeyse yarısı Hollanda sitelerinden, yüzde 60'ı Avrupa'dan internete yükleniyor. (İlkha, 13.02.2020) AB'de kadına şiddette Fransa ve İngiltere başı çekiyor. AB ülkelerinden Fransa'da 2017'de 601 kadın cinayete kurban giderken, İngiltere'de aynı dönemde 48 bin 122 kadın tecavüze uğradı, 46 bin 465 kadın da tacize maruz kaldı. (AA, 18.12.2019)

Özetle, hayata 'libido' eksenli bakan materyalist dünya görüşü ne yazık ki tacizlerin yaygınlaşmasına da neden olmaktadır. Uzman görüşler de, sapıklık veya cinsel alandaki sapmalar/doyumsuzların "eğitim, yaş veya gelişmişlik düzeyi" tanımadığını göstermektedir. Avrupa'daki eğitim seviyesi, cinsel eğitim dahil, birçok yerden ileride ama sonuç acaba nasıl? Onlarda tecavüz, sapıklık, ahlaksızlıkta sınır tanınmıyor! Batıda çocuk tacizinde, tecavüz ve sapıklıkta sınır kalmadı; Hayvanlarla sex, homo/lezbiyen/eş değiştirme gibi her türlü sapıklık için artık 'özgürlük' sesleri dillendirilmeye başlandı! Ya normal cinsellik nasıl? Batıda -mesela İngiltere'de- anne olma yaşı 10'lara dek düştü. Tüm bunlarla ilgili örnekler yukarıda (Ve 'Dinsiz ahlak olur mu?' ve 'Batı medeniyeti' adlı yazılarımızda) bol miktarda mevcuttur! Cinsellikteki aşırılık/doyumsuzluklar (tecavüz, sarkıntılık, sapıklıklar) eğitim, kültür, zenginlik, refahla alakalı değildir! Konunun çözümünün temelini "Ahlak Eğitimi" oluşturmaktadır! Temel cinsel eğitimin önemi tabii ki inkar edilemez ama asıl ana görevi 'ahlaki' eğitim oluşturmalıdır! Batıda da bu eksik olduğu için cinsellikte doyum sınırı

kalmamış, doyumsuzluk baş (f)aktör haline gelmiştir! Ülkemizdeki ‘cinsel eğitimin tabu haline getirildiği’ şeklinde başlayan cümlelerden amaç da çok farklıdır! Cinsellik, ahlaki sınırlar içinde tutulmazsa, nefsin isteklerinin sınırı yoktur, olmazda! Delili Batı dünyasında yaşanmaktadır: Erken yaşta cinsellik ve buluş yaşının gittikçe aşağı düşmesi, çocuk tacizi, eşcinsellik, dışkı yedirme, eş değiştirme, aile içi taciz-ensest-, çocuk anneler gibi. Ülkemizde, insanların cinsel eğitimdeki bilgisizlikleri yanında, basın/internet üzerinden devamlı yapılan cinsel içerikli dizi/sinema/reklam/haber ve programlar ile ekonomik/statü merkezli yaşam tarzı bombardımanı evlilik müessesinin devamlı ertelenmesine ve toplum olarak bizleri istenmeyen noktalara sürüklemektedir. Namus kavramını önemsemeyen kesim, dindar kesimi cinsel eğitimsizlik ithamı ile devamlı suçlarken, kendilerinin evlenmeden cinsel hayat yaşamaları, özgürce (!) yaşanan bu deneyimlerin sonucunda beraber yaşadıkları kişileri aldatmaları, partnerleri ile anormal ilişkilere hatta eş değiştirme gibi en aşağılık sapıklıklara yönelmeleri, metres adı altında kullanıp kadınları sokağa atmaları, hayat kadını adı altında ömürlerini huzur ve mutlu bir aile ortamından uzakta geçiren kurban kadınları sex kölesi olarak kullanmaları aslında görmek isteyenlere pek çok şey anlatmaktadır. Ahlaki eğitim ve uzmanlarca verilecek cinsel eğitim dışındaki tüm talepler, kadını, çocuğu, aileyi ve toplumu hedef alan art niyetli fikirlerdir. Batıda yaşanan toplumsal depresyon bunun en büyük kanıtıdır. Ne ifrat ne tefrit; doğru araçlarla doğru amaçlara yönelinmelidir.

Çalışan kadın

Amerika ve İngiltere’de üniversite mezunlarının yüzde 60’ı kadın olmasına rağmen şirketlerin yönetim kurullarında kadınların oranı tüm dünyada %15’un altındadır. (Vatan, 07 Aralık 2013) “Kadınların büyük bir yüzdesi erkeklerle aynı veya ‘daha yüksek eğitim ve yeterliliğe sahip olsa da’ Almanya’daki yönetici pozisyonlarında ‘hâlâ çok az kadın’ bulunmaktadır.” (handbookgermany.de/tr/womens-rights, 07.10.202, erişim; 25.01.2023) Haziran ayında başlayacak Wimbledon Tenis Turnuvası’nın para ödülleri açıklandı. Şampiyonlara, erkeklerde 525.000, bayanlarda 486.000 sterlin verilecek. Wimbledon ve Fransa Açık’a bakınca erkekler, bayanlardan yüksek para ödülü alıyor. Sürekli erkek-kadın eşitliğinden söz edilir, ama gerçek bir eşitlik söz konusu değil. Kadınların aynı işi yapıp erkeklerle göre daha az para almaları her yerde yaygındır. Teniste de durum farklı değil. Hem erkekler, hem bayanlar aynı kortlarda, aynı amaç için raket sallıyorlar, ama emeğin karşılığı değişiyor. Böylesine büyük organizasyonların, eşitliğe bakışı gerçekten çarpıcı! (Bülent Boğ, Hürriyet, 11 Mayıs 2002) İslam’a en uzak gruplardan olan ve materyalist/ateist bir ideolojiyi savunan marksist örgütlerde de durum farklı değildir: “1960 devrimci sol gruplar içinde yer alan çok sayıda kadın militan, en fedakarca görevleri yerine getirmelerine rağmen birkaç istisna hariç önder görevlerde yer alamamış, kenarda kalmış ve erkeklerin yardımcı rolünü oynamaya zorlanmışlardır.” (68 kuşağı liderlerinden Gün Zileli, Yarıлма, s. 389) Thorpe, büyük muhasebe şirketi PricewaterhouseCoopers’ın Londra’daki ofisinde resepsiyon görevlisi olarak çalışırken, evine gönderilmişti. Gün boyunca yüksek topuklu ayakkabı giymenin sağlığı için kötü olduğunu söyleyen Thorpe, erkek iş arkadaşlarına aynı kuralların uygulanmadığına dikkat çekti. Thorp’un girişimi üzerine milletvekillerinin başlattığı soruşturmada, daha kısa etekler giymeleri, gömleklerinin düğmelerini açmaları söylenen ve tırnak cilasından, saç renklerine sıkı bir giyim/kuşam yönetmeliğine bağlı kalmaları talep edilen kadınlar ifade verdi. (BBC, 26.01.2017) Avrupalı şirketler kadın yönetici istemiyor: European Professional Women's Network ile danışmanlık şirketi Mercer’in yaptığı bir araştırmaya göre, Avrupa ülkelerinde şirketlerin üst düzey kadrolarında yer alan kadınların sayısı çok düşük. Avrupa’nın en büyük 300 şirketinde

yönetim kurulu sandalyesinde oturan kadınların oranı sadece yüzde 8,5. Araştırmaya göre, Avrupa'da kadının iş dünyasındaki konumu açısından bölgeler arasında da büyük uçurumlar var. Yönetim kurullarında kadın üyeye hiç yer vermeyen ülkeler Lüksemburg ile Portekiz. Araştırmada şirket patronlarının kadınların insan kaynakları ya da pazarlama gibi işlevsel görevlerde başarılı olduğuna inandığı belirtilerek, kadınlara şirketi farklı bir yönetim kalıbına sokma konusunda güvenilmediği vurgulandı. (15.12.2007) The Newyork Times'ın genel yayın yönetmenliğine 160 yıl sonra ilk kez bir kadın getirilir. (Hürriyet, 25 Mart 2012) Galatasaray lisesine ilk kadın müdür. (Milliyet, 2 Kasım 2007) Hollywood'da neden kadın yönetmen az? (Habertürk, 21.3.2016) "Kadınlar iş dünyasında niye erkeklerin oyununa tam olarak katılamıyor? Bu soru hep sorulur, hep ayrımcılıkla ilgisi kurulur. Oysa bana sorarsanız, kadınlar ve erkekler milim milim eşit haklara, olanaklara sahip olsalar bile kadınlar, erkekler dünyasında erkekler gibi 'top koşturamaz'. Çünkü hisleri vardır, olup biten en küçük şeylere dair bir hisleri. Bu da 'hissiz bir dünyada' yorucudur elbette. Kadınlar bu yüzden daha çok yorulur. Hatta bu yüzden kadınların erkekler dünyasında erkekler gibi (!) top koşturamamaları iyidir. Çok sağlıklıdır. Başarının esas olduğu bir toplumda bu sözler kulağa iyi gelmeyebilir ama kadınların 'başarısızlığı' (?) insanlık adına iyi bir şeydir. Erkekler, kendilerinden beklenen 'duygusuzluk' mitine rağmen nadiren insan kalacaktır!" (Ece Temelkuran, Milliyet, 05 Temmuz 2004)

Kadın erkek eşitsizliği Türkiye kadar AB ülkelerinin de sorunu. Kadının toplumsal alandaki yerinin tartışıldığı bir sempozyumda konuşan Avrupa Kadın Lobisi Başkanı Lydia la Riviere Zijdel, Avrupa'da da pek çok kadının şiddet ve cinsel suistimale maruz kaldığını söyledi. Zijdel, küreselleşmenin bir sonucu olarak kadın cinselliğinin bir ticaret aracı haline geldiğini dile getirdi. Zijdel, "Fahişeliği kadına yönelik bir şiddet olarak görüyoruz. Kadınların yaşam standardındaki düşüklük ve kadın erkek ayrımı onları 'fahişelik gibi şiddet ve suistimal unsuruna' maruz bırakıyor. (Sabah, 15.09.2004) Cinsel taciz alarmı. Avrupalı kadın parlamenterlerin neredeyse yarısı mağdurdur. Parlamentolardaki milletvekili ve görevli toplam 123 kadın üzerinde yapılan araştırma, bu kişilerin yüzde 47'sinin ölüm, dayak, tecavüz tehdidiyle karşılaştığını, yüzde 68'inin fiziksel görünüşleriyle ilgili cinsel içerikli sözlü tacizlere hedef olduğunu, yüzde 25'inin ise cinsel şiddete maruz kaldığını gösterdi. Araştırmaya göre, kadın parlamenterlere ve çalışanlara yönelik tacizin yüzde 69'u erkek parlamenterlerden geliyor. Kadın milletvekilleri ve parlamentolardaki kadın çalışanlarının uğradıkları cinsel tacizleri şikayet edip gerekli mercilere bildirme konusunda da ihmalkar davrandıklarını gösteriyor. Araştırmaya göre, cinsel tacize uğrayan 'kadın milletvekillerinin yüzde 23,5'i, kadın görevlilerinin ise sadece yüzde 6'sı polise şikayette' bulunmuş. (EuroNews, 19/10/2018) Avrupa'da 'çalışan kadınların yarısından fazlası' cinsel taciz mağduru. Avrupa'da kadınların yüzde 60'ının iş yerlerinde cinsel tacize hedef olduğu ancak bunlardan 'çok azının' polise şikayette bulunduğu ortaya çıktı. (MepaNews, 13 Ekim 2019) Avrupa Birliği'ne bağlı Avrupa Yaşam ve Çalışma Koşullarını İyileştirme Kurumu tarafından hazırlanan "4'üncü Avrupa Çalışma Koşulları Anketi" açıklandı. İşyerinde taciz: Kadınlar Çek Cumhuriyeti'nde yüzde 10, Norveç'te yüzde 7, Türkiye ve Hırvatistan'da yüzde 6, Danimarka, İsveç, Litvanya ve İngiltere'de yüzde 5 oranlarında bu olaylardan en çok etkilenmektedirler. (Hürriyet, 3 Mart 2007) Türkiye'de kadın ve erkekler için fırsat eşitliği' konulu araştırmaya göre, kadınların yüzde 14'ü işyerinde cinsel tacize uğruyor. (08 Aralık 2004) Çin'de, işyerinde kadına taciz oranı %20. (5 Mayıs 2011) İstanbul Teknik Üniversitesi İşletme Fakültesi Hukuk Anabilim Dalı öğretim üyesi Yard. Doç. Dr. Kadriye Bakırcı'nın, "İşyerinde Cinsel Taciz" adlı kitabında, "modern zamanların en iyi sırrı" olarak nitelendirdiği işyerinde cinsel tacizin "Türkiye'de de yaygın olduğu ancak mağdurların suskun kaldığı" belirtilmektedir. (06.12.2004) AB'ye bağlı Avrupa Yaşam ve Çalışma Koşullarını İyileştirme Kurumu tarafından, 30 bin işçi arasında, Türkiye dahil 31 Avrupa ülkesinde yapılan "4. Avrupa Çalışma Koşulları

Anketi”nin sonuçlarına göre; işçilerin %51’i işyerinde çalışma arkadaşlarından şiddet görüyor. Şiddetle ya da şiddet tehdidiyle karşılaşma oranı Hollanda’da %10, Fransa ve İngiltere’de %9, İrlanda’da %8, Türkiye’de ise %4,7. Kadınların bu tür eylemlerle karşılaşma oranı erkeklere göre 3 kat daha fazla. (mobbing.org.tr/is-hayatinin-karanlik-yuzu, Ulaşım: 25.01.2023) İş Yerinde Kadın: Sömürü, Mobbing, Şiddet ve Taciz. Avukat Özge Demir, toplumsal cinsiyete dayalı şiddet konusunda bilgi verdi. Özellikle büyük hukuk bürolarında kadın avukatlara yönelik zorbalıklara tanık olduklarını belirten Demir, zaman zaman bu zorbalıkların gizlenmeye çalışıldığını bildirdi. Özge Demir, cinsel taciz konusunda dünyada kadınlar ne yaşıyorsa Türkiye’de de kadınların çok yaygın olarak aynı şeyleri yaşadıklarını anlattı. Kadın avukatlara yönelik cinsel tacizle ilgili bir rapor bulunduğunu belirten Demir, 28 bin avukatın bulunduğu Ankara’da 3063 kadının katıldığı ankette kadınların %40’ının hakarete uğradığını, aşağılama, küçük düşürme ile karşılaştığını, bu %40’ın %84’ünün de cinsel tacize uğradığının tespit edildiğini kaydetti. (istanbulbarosu.org.tr/HaberDetay.aspx?ID=15596&Desc=%C4%B0%C5%9F-Yerinde-Kad%C4%B1n-S%C3%B6m%C3%BCr%C3%BC,-Mobbing,-%C5%9Eiddet-ve-Taciz)

Eğitimde Toplumsal Cinsiyet Temelli Şiddet Araştırması Sonuçları: Katılımcıların %41,3’ü psikolojik şiddete uğramıştır. Yani, her beş eğitim ve bilim emekçisi kadından ikisi görevi sırasında psikolojik şiddete maruz kalmaktadır. Anketimizin sonuçlarına göre eğitim ve bilim emekçisi kadınların %14’ü görevleri sırasında cinsel tacize uğramaktadır. Eğitim ve bilim emekçisi kadınların neredeyse yarısının cinsiyetlerinden dolayı psikolojik şiddete uğradığı, en sık rastlanan taciz davranışlarının gözle taciz, cinsel içerikli şakalar ve cinsel yorumlar olduğu ortaya çıkmıştır. (Eğitsen, Ağustos, 2015) Tabii Batı’da bir de olayın farklı boyutu var: “Binlerce kadının katıldığı anket bayanların iş yerindeki ‘yaramazlıklarıyla’ ilgili çok ilginç sonuçlar ortaya koydu. ‘New Woman’ dergisinin yaptığı ankete katılan kadınların %43’ü iş arkadaşlarından biriyle seks yaptığını itiraf etti. Çalışan kadınların ofisteki ‘yaramazlıklarını’ araştıran ankete katılan her dört kadından biri partnerini iş arkadaşıyla aldattığını belirtirken katılımcıların %82’si beraber çalıştığı bir erkekle ilgili fanteziler kurduğunu belirtti. ‘İş yerinde seks’ konulu ankete katılanların %94’ü ofiste flört etmekten hoşlandığını belirtirken %20’si terfi etmek için patronlarıyla seks yapmaktan çekinmeyeceklerini bildirdi.” (Milliyet, 09.5.2007)

Nereden nereye!

“Niçin çıkıyoruz? Yaşadığımız 20. asırda kadın, erkek arkadaşının yanında her sahada yer almak için yetişmek yolunda bulunuyor. Kadınlar seferber olunuz. Türk kadınının evi bütün vatandır. Yuvamıza, yurdumuza aynı heyecanla çalışmalı, ne onu, ne öbürünü ihmal etmeliyiz.”

(Şekufe Nihal, Asrın Kadını Dergisi, Sayı: 1, Haziran 1944, s. 1,3) Ve 60 yıllık tecrübenin sonucu gelinen nokta: “Ev Divalarının zamanıdır şimdi: ‘Çocuk da yapan ama kariyer de isteyen’ modern kadın imajı yıkılıyor! Yerini ‘evde oturan ama ev işi yapmayan’ kadınlar alıyor. Reklam sektöründe strateji şefi olarak çalışan Marian Salzman, bu araştırmaya dayandırarak yazdığı raporda, çalışan modern annelerin yerini ‘ev divaları’nın alacağını söylüyor. ‘Trend gurusu’ Salzman, kadınlar arasındaki yeni trendin stresli iş yaşamından vazgeçip evde oturmak olacağını söylüyor. Çift maaşlı, çift kariyerli ailelerin modasının geçtiğini söyleyen Salzman, “Kadınlar iş hayatının gerçeklerini gördü; stres, entrikalar, baskı, kıyafet yönetmelikleri yüzünden kendilerine ayıracak zamanları kalmadığını fark ettiler” diyor. Erkek, istemiyor: Araştırmanın ilginç bir bulgusu da, bir zamanlar kadınların evlerinde oturup kariyer peşinde koşmamalarını tercih eden erkeklerin de, bu tercihlerinin değişmiş olması. Kadınların yüzde 69’u maaş almamak ve ev kadını olmayı iyi bir tercih olarak değerlendirirken, erkeklerin yalnızca yüzde 48’i kadınların iş hayatından uzaklaşması gerektiği görüşünde birleşti. Sebep, kişisel: Salzman, bu konuda erkeklerle kadınların yine görüş ayrılığı içinde olduğunu söylüyor. Bu kez de evde oturmak isteyen kadınlar, kadınların çalışmasını isteyense erkekler.” (Milliyet, 12 Mayıs 2004) Astım hastalığı tüm dünyada giderek yaygınlaşıyor. Amerika’da yapılan araştırmalarda hastalığın; kadınlarda erkeklere oranla daha fazla etkili olduğu görülüyor. Bunun en önemli nedeni ise kadınların

yaşadığı stres. Modern yaşam şartları, kadınları aktif iş hayatının içinde daha etkili kılarken artan sorumlulukları nedeniyle daha fazla stres yaşamalarına neden oluyor. (Harpersbazaar, 21.02.2013) “Çocukla kariyer olmaz. Nurgül yeşilçay, ikinci çocuk olursa sinemayı bırakacağını söyledi. “Çocuk da yaparım, kariyer de” diyorlar ya, işte o en büyük yalan. Kimse inanmasın. İkisi aynı anda yapılmıyor.” (Haber 3, 14 Ağustos 2010) “Çocuk ve kariyer aynı anda olmaz. Berna Laçın, okula bu yıl başlayan kızı Ada'yla, ‘anneyiz.biz’ dergisine poz verdi. 32 yaşında çocuk doğurdum. Doğurduktan sonra da, her şeye ara verip sadece hayatımı çocuğa göre planladım. Önce çocuk yapsaydım, kariyerimi yapamazdım. Çocuk çok büyük bir mesai çünkü. Gün yetmiyor insana.” (Hürriyet, 30 Aralık 2008) “Emina aşkı seçti. Popçu Mustafa Sandal'ın sırı eşi, şarkıcı, oyuncu Emina Sandal: “Hem evli ve mutlu olabilmek hem de başarılı bir kariyer elde etmek mümkün değil.” (NTV, 24.2.2011)

Çalışan annelerin can simidi (!) kreşler: “Özellikle toplu bakım olarak adlandırılan kreş ve yuva bakımındaki küçük çocukların bakım şartları sonucu sağ beyin gelişimindeki aksaklığın, yetişkinlikteki stresli durumları yönetmeyi zorlaştırdığı tespit edilmiştir. Çocuğun özellikle ilerleyen yaşlarda stresli durumlarda kendisini yönetmede çeşitli problemlerle karşılaşabileceğini, örneğin bireyi olumsuz etkileyen anti depresyon ve alkol tüketimi gibi performans düşürücü davranışlar sergilediğini ifade etmektedir.” (Seyhan Büyükcoşkun, Kadın İstihdamının Ortaya Çıkardığı Anne-dışı Bakım Sorunu ve Türkiye'nin Kadın İstihdamı Politikasının Muhtemel Sonuçları” Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi. 73-(2), s. 87)

Kalkınmaya kalkışmadık ama. Kapitalistler kadınları feministler eliyle kullanır, erkeklerle eşit olacağını sanan zavallılar tulum giyer, kazmaya küreğe sarılırlar. Fuhuş, uyuşturucu, kumar da yayılır, değer yargıları değişmeye başlar. İşte materyalistler, inkarcılar bu bataklıkta yetişir. Marks, Engels, Darwin bu sistemin ürünüdür. (İrfan Özfatura, Türkiye, 12.03.2016) Kadınlar tabii ki isterse çalışacak; öğretmen, doktor, avukat, akademisyen vd. olacaktır. Ama bunu, istismar edilmeden, bilgi ve kültürü öncelenerek, taciz/mobbing tehdidi altında kalmadan ve aile mutluluğunu da ihmal etmeden yapmalıdır. Feminizm: "Kadınları ev dışında ve başkalarının evinde istediğin kadar hizmet etmeye ve hatta kölece çalışmaya teşvik et, ama kendi evinde gönüllü olarak çalışmaya “hizmetçi” de ve damgala! Patronlara hizmet mubah, kocaya günah. Erkek patrona hizmet etmek iş, kocaya hizmet etmek hizmetçilik. Başka kadınların evde hizmet etmesi normal, kadının kendi evinde hizmet etmesi anormal. Bir modernite manyaklığı bu!" (Prof. Ergün Yıldırım, Yeni Şafak, 10.11.2019) Medya, işten eve yorgun dönen eşinin ayağını yıkatan bir koca görse manşetten idamı için kamuoyu oluşturur. Ama yabancı bir erkeğin ayağını kucağına alıp yıkayan, tırnaklarını törpüleyen kadını “özgür, ayakları üzerinde duran kadın” diye yüceltir.

Diyanet, eşine çay getiren ev hanımı içerikli kamu spotu (6.11.2019) hazırlayınca feministler, 'kadının evde hizmetçi olarak gösterildiğini' iddia edip tepki gösterir. Ama o ikramı eğer kadın, 'Fuar tanıtım hostesi; uçak kabin memuru' gibi adlar altında onlarca tanımadığı erkeğe yaparsa olay bir anda normalleşmekte hatta 'kadının özgürleşmesi' adına aynı feministlerce alkışlanmakta ve hatta bu durum teşvik edilmektedir!

Hâlâ üzerimizde oynanan oyunun farkına varamayacak mıyız?!

Feminist yazarın pişmanlığı. Hayatının büyük bir kısmını feminist hareketi savunmaya adanmış İngiliz yazar Petronella Wyatt: “Ben bekarım, çocuksuzum ve yalnızım. Feminizm beni ve benim neslimi hayal kırıklığına uğrattı. Her pazartesi Londra’daki bir restoranda, pencereden yakın bir masada oturup hayatlarımızı tartıştığımız bir grup arkadaşla buluşuyorum. Hepimizin ortak noktası çok; ellili yaşlarımızın ortasındayız, iyi eğitim almış çalışan kadınlarız. Ama hayatlarımızda bir boşluk var. Hepimiz bekarız ve çocuğumuz yok.” (Daily Mail, 20 Mayıs 2024) Daily Mail, 20 Mayıs 2024) Benzer bir açıklama videosu da sosyal medyaya düşer: “53 yaşındayım. Yalnız olmaktan yoruldum. Tüm iyi erkekler nerede? Hayatımı biriyle paylaşmak istiyorum. Çok yoruldum. Aşk yaşamak istiyorum. Hayatımı paylaşmak, sevinçleri hissetmek istiyorum. Ellerimin tutulmasını istiyorum. Öpmek istiyorum. Desteklemek istiyorum. O kişiyle kahve yapmak istiyorum. Adamımı istiyorum. Neden adam bulmak bu kadar zor?” (instagram.com/reel/DH1HEzcKy7n)

Bizzat ben, çalışan bir kadının tuvalet ve yemek için müdüründen izin almak zorunda kalanını, amirinden kaba söz işitince ağlayanını, evin ağır iş yükünden sonra ‘iş yerine gelince ben dinleniyorum’ diyen bayan görevlileri, 2-3 dakika önce gitmek için kart basan kadının erkek olan şefine ezik ve zoraki tebessüm eden alttan ezik bakışını, amirince azarlanan kadınları defalarca gördüğümü de buraya ekleyeyim! “Anneliği kölelik olarak niteleyenler, kadının kendi çocuklarını ihmal ederek kreşte başkalarının çocuklarına ders vermesini yere göğe sığdıramadılar. Kocasına hizmet esirlik, patronunun bin türlü nazına katlanmak hürriyet idi.” (Ömer Faruk Korkmaz, Sorun Kalmasın, s. 265) “Günümüz modern kadını, giysisinden yaşam tarzına, bütünüyle İslam dışı mihrakların yönlendirmesi altındadır. Fakat o, bu yönlendirmeyi medyanın süslü göstermesiyle ‘çağa ayak uydurmak’ olarak benimsemiştir.” (Ömer Faruk Korkmaz, s. 269) “Kapitalist zihniyet, kadını sürekli olarak kendini beğendirme hissiyatına yönlendirmektedir. Moda aracılığı ile gönüllü ve zorunlu bir köle haline getirilen kadını, kendine rol model olarak gösterilen güzellik seviyesini yakalayabilmek için ihtiyacı olmayan şeyleri tüketmeye de adeta zorlanmaktadır. Kapitalist anlayışın dişilikle ilgili söylemi, moda, kozmetik, giyim ve beden endüstrisinin üzerine yoğunlaştığı görülmektedir. İlgili ilgisiz her şeyin reklamında kadın figürünü görmek mümkündür, buna erkek ürünleri de dahildir. Cinsellik üzerine kurulmuş reklamlar sonucu taciz vakaları artmaktadır. Reklamlarda aşırı kadın sömürüsüne dönüşen cinsellik katkılı gösteriler, ‘kadını bir cinsel objeye’ indirgemektedir. Günümüz dünyasında kadın teşhir aracı olarak görülmektedir ve bunu gizleyebilmek adına ‘özgürlüğüne’ sıkça vurgu yapılmaktadır. Kadını İslam’ın istediği çizgiye getirdiğimizde, ortada ne kadın ticareti, ne reklam sektörü, ne bar/kafe kazancı, ne de medya kanallarının reyting çıkarıcılığı kalacaktır.” (Ömer Faruk Korkmaz, s. 273-275)

Kadın bedenini istismar

Günümüzde kadın cinselliğini en fazla sömüren araçların başında kuşkusuz kitle/iletişim araçları gelmektedir. (Nurettin Güz, Yazılı Basın ve Aile, s. 67; Nevzat Yüksel, Türkiye’de Gençlik Sorunları ve Çözüm Yolları, s. 67-68; Cihan Aktaş, Mahremiyetin Tükenişi, s. 272-274) Kitle-iletişim araçları, ardındaki felsefenin bir yansıması

Reklamların içerdiği gizli şiddete dikkat. 9 Nisan 2018 Yaşar Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Ebru Gökaliiler ve öğrencisi Asuman Özer'in, 26 dergide 773 reklamı inceleyerek yaptığı araştırma; reklamların sadece pazarlama unsuru değil içerdiği gizli şiddet içerikleri ile kadınlar ve erkekler üzerinde, duygusal, ekonomik ve cinsel şiddet etkisine sahip olduğunu ortaya koydu. (İnterpress, 9 Nisan 2018)

Reklamcılıkta retorik bir unsur olarak kadın bedeni temsilleri. Nesne olarak kadın bedeni; %60; Farklı kadınlık rolleri; %8.44; Bedenin parça olarak sunulumu; %24,50; Soyunan beden imgesi: %10,81; Saf güzellik vurgusu: %17,67; Doğrudan seks aracı olarak beden: %38,78; Bedene yönelik şiddet: %10,00; Denetim altındaki kadın bedeni: %8.17. Liste; egzotik ve gerçeküstü beden imgeleri, fetişleştirilmiş kadın bedeni, aşağılanan kadın bedeni, ürünle bağlantısız beden, rekabet halindeki kadın bedeni, aktif cinsellikte sunulan beden, duygusallaştırılmış kadın bedeni, kadın bedeninin lezbiyen sunulumu, kenti cinselleştiren beden... diye devam ediyor. (Uğur Batı, Kültür ve iletişim, 2010, 13(1) kış, s. 103-133)

Blendax reklamı: Baş döndüren dolgun saçlar. Reklam filminde, kadın dolgun saçları ile yolda yürürken, elindeki çayı üstüne ve yere dökenler, ekmek teknesi el arabasının elinden kayıp gitmesini önemsemeyenler, rap dinlemek isteyen erkeğin dolgun saçların cazibesine kapılıp duygusal izlemeye karar vermesi, erkeğin doberman almak isterken fifi alması, erkek dinlenmek isterken dolgun saçlı kız saçlarını savurması üzerine eğlenmeye gitmeleri, kadını süzerken ağızları açık dona kalan erkekler, reklam çekecek ekibin işlerini yapamaması. Kısaca, erkekleri değiştiren şey" olarak sunulan kadın saçları. Bu da 1936 yılından bir reklam: "Erkekleri kendinize hayran etmek için VOG kremi kullanınız." (Yarım Ay Dergisi, 15.02.1936) 1936'dan 2020 yılına hiç bir şey değişmemiş! Boşuna, Laurie Penny adlı yazarın 2018 tarihinde yazdığı eserin adı 'Meat Market, Female Flesh Under Capitalism: Et pazarı, Kapitalizmde kadın bedeni' değil!

Basında kadın

Kadın bedeni metadır. Eşyanın doğasına uygun olan da yeryüzündeki her canlının, nesnenin, varlığın da meta haline gelmesiydi. 'Eskiden köleler, cariyeler vardı.' Sonra insan düşüncesi kendi içinde devrim yaptı. Kadın da bu gösteride rolünü kısa bir süre içinde aldı. Önce dergilerde görülmeye başladı. 'Kadın özgürleşirken' sistem onu içine dahil edip, zaten 'insan doğasında var olan güdüyü de kullanarak' daha kolay 'bir meta' haline gelmesini, üstelik 'bunu da gönüllülük esasıyla' sağladı. Bu noktada şunu söyleyeceğiz; kusura bakmayın ama kadın bedeni metadır. Düzen her şeyi kendi istediği şekilde formatlayıp kullanırken ve biz de bunun içinde yaşarken, 'çocuk da yaparım kariyer de' nispetiyle biraz da kendi doğasını sorgulamadan, erkek duruşunun karşısına ayna gibi dikilen kadının mücadelesinin geldiği nokta burasıdır. (Uzay Gökerman, İngido dergisi, Şubat 2008) British Council'in desteğiyle AÜ İletişim Fakültesinden Doç. Dr. Mine Güncel Bek'in hazırladığı bir projenin ilk ayağını oluşturan projenin konusu "Medya ve Toplumsal Katılım"dı. Araştırma için ülkemizin dört büyük gazetesi olan Hürriyet, Sabah, Vatan ve Akşam seçilmişti. Gazetelerde Ocak-Ekim 2005 tarihleri arasındaki 18.310 haber incelenerek sınıflandırılmıştı. Haberlerin yaklaşık 14.000'i kadınlarla, 3000'i çocuklarla ilgiliydi. Cinsellikle ilgili haberlerde kadınlar ilk sırada yer alıyordu. Bu haberlere "malzeme" olan kadınların yaş aralığı 18-35'di. Araştırmayı yapan Doç. Bek konuyla ilgili şu açıklamayı yapıyordu: "Kadınlar haberlerde daha çok görüntüleri ve güzellikleriyle varlar. Çoğu zaman bir sağlık haberi bile kadın bedenini teşhir eden fotoğraflar eşliğinde sunulabiliyor." (Sabah, 15 Haziran 2006) Genç yaşta cinselliğe özenme, yanlış anlamanın sonucu! Şarkılardan filmlere bol bol cinsel mesajla karşılaşan gençler, kendisi dışında herkesin 'seksi denediğini' sanıyor. (Milliyet, 04 Nisan 2006) ABD'de yapılan bir araştırmada, cinsel çağrışımlar

içeren müzik, magazin, televizyon programları ve filmlerin, gençlerin daha erken yaşta cinsel ilişkiye yönelmesine yol açtığını ortaya koydu. Araştırmayı kaleme alan Kuzey Carolina Üniversitesi'nden Jane Brown, "çocuklar medyada ne kadar çok cinsellikle ilgili unsurlara maruz kalırlarsa, cinsel yaşamlarının o kadar erken başladığı ilk kez saptandı" dedi. (CNN Türk, 04.04.2006) Reklamlar seks üzerine kurulu. Araştırmacılar çalışmalarının, reklamcıların ürünlerini satmak için sürekli seksi kadınları ön plana çıkarmaları konusuna bir açıklama getirebileceğini söylüyor. Van den Bergh: Pazarlama ve reklam faaliyetleri çoğunlukla güzel ve seksi kadınlar üzerinden yürütülüyor. Güzel bir kadın görüntüsü, erkekleri daha geç ama daha fazla nakit alacakları bir aktiviteyi hemen ama daha ucuza gerçekleştirme eğilimine sokuyor. (Milliyet, 24 Nisan 2006) Pornografi her şeyin içine sızmış. Hasan Bülent Kahraman, 'Cinsellik, Görsellik, Pornografi' adlı son kitabında moda ve reklamların cinsellik, görsellik ve pornografi etrafında kümelenmesinden hareketle bu imgelerin nasıl pornografiye açıldığını göstermeye çalışıyor. 'Pornografinin özünü şiddet oluşturur.' Özne ile nesne arasındaki mesafe kalkıyorsa, maksimum bir görünürlük ortaya çıkmışsa, burada şiddet var demektir. Dolayısıyla 'pornografik toplum şiddete yatkın, açık şiddeti içinde yaşatan bir toplumdur.' Kapitalizmin getirdiği cinsellik 'sürekli olarak tahrik edilen ve asla tatmin edilmeyen bir arzu temeline' oturur. Özellikle reklamlar arzuyu sürekli tahrik edip asla hazzı somutlaştırmayan bir cinselliğe dayanır. Cinselliğin objeleri bile kapitalizmin mantığı içinde dejenere olmuştur. 'Gece-gündüz spor yapmak, estetik ameliyatlara başvurmak, sürekli olarak diyetlerle yaşamak, bedeni marka denilen nesnelerle örtmek, onu bir arzu nesnesi olarak sunmak' fakat bunu arkasında asla bir tatmin aramamak. (Radikal, 01.08.2005) Her yerde erotizm. İnsanlar erotizmin egemenliği altına girdi. Erotizm, 900'lü telefonlardan moda dünyasına, sinemadan reklamlara, günlük yaşamın her alanında karşımıza çıkıyor artık. Çevremizdeki her şey erotik mesajlar taşıyor. (Hürriyet, 4.11.1993)

Peki ya kadını sadece birer sex objesi, et parçası olarak gören haberleri (!) yapanlara ne demeli?: 'En öpülesi dudaklar.' Jessica Alba'nın Colgate'in 'Ağız Sağlığı Haftası' için gerçekleştirdiği ankete göre erkekler en çok seksi yıldız J. A.'yı öpmek istiyor. (Milliyet, 04.10.2006) En güzel kalçalar. B. K. ABD'de yayınlanan In Touch dergisinin gerçekleştirdiği bir anketle, 'Hollywood'un en güzel kalçalı yıldızı' seçildi. (Milliyet, 02 Ekim 2006) Daha sonea bu K.'un adı sex ticareti ve uyuşturucu ile beraber anılır. (5.10.2024) En güzel ve en çirkin bacaklar seçildi. (Milliyet, 28 Kasım 2006) İşte en seksi sarışın: Grammy ödüllü pop müzik şarkıcısı C. A. 'en seksi sarışın' sıralamasında birinci oldu. (Hürriyet, 10.03.2007) 4 yıl sonra: C. A., sabaha karşı uyuşturucu madde suçlamasıyla tutuklandı. (Hürriyet, 2.3.2011) Sevgililer gününü hangi ünlüyle geçirmek isterdiniz? Ankette yer alan 20 çekici kadın veya erkekten birini seçerek hayalinizdeki "14 Şubat"ı ortaya çıkarabilirsiniz. (Milliyet, 10 Şubat 2007) İşte yakalanmadan aldatmanın altın kuralları: 6- İz bırakmayın! 7- Sevgilinizden ayrılmak istediğiniz zaman bunu çok diplomatik bir şekilde yapın. Asla damarına basmayın, canını acıtmayın ki intikam almaya kalkmasın! 9- Yakalandığınızda daima inkar edin, her şekilde inkar edin. 17- Sevgiliniz ve eşinizin benzer parfümleri kullanmasını sağlayın. 19- Yanınızda prezervatif, doğum kontrol hapı taşımayın. 28- Aşık olmamaya bakın, aşık olmanız en büyük falsonuzdur. 30- Vücudunuzda asla iz bırakırmayın. 33- Tek gecelik ilişkiler en iyisidir. 36- Sevgilinizle çılgın aktivitelerden uzak durun, yaralanma ya da hasar durumunda açıklayamazsınız. 39- Sevgilinizi hamile bırakmayın, sevgilinizden hamile kalırsanız (kadınsanız) eşinizden kalmış gibi yapın. Ya da kürtaj için en uygun zamanı bulun. İş seyahati veya sabah erken; böylece dinlenmeye vaktiniz olur. (Arzu Erdoğan, Tempo, 30.03.2006)

Tecavüzcü coşkun: “Lütfen bana tecavüz et” diyen öyle çok kadın oldu ki! Tecavüzcü Coşkun röportajda birçok kadının kendisine tecavüz et diye yalvardığını anlattı. Posta da bunu birinci sayfadan anonsladı. (Posta, 29.11.2019) Karikatürdeki kızın yüzündeki tepkisiz ifadeye dikkat! Kadına taciz olunca da ilk haber yapacak olan da yine aynı gazetelerdir!

“Olmaz olsun böyle Hürriyet. 'Yaptığınız gazetecilik değil taciz.' Türk medyası bugün büyük bir rezalete daha sahne oldu. Hürriyet Gazetesi, dizi oyuncusu H. S.'in habersizce çekilen mahrem fotoğrafını magazin haberi olarak yayınladı. Utanç veren haberciliğe isyan eden oyuncu S. twitter/x.com'dan “Sırf tanınan biri olduğum için mi bir kadını aşağılama, afişe etme hakkını habercilik gücünün altında kullanıyorsunuz. Bu kesinlikle gazetecilik değildir. Kadına şiddetin başka bir türüdür, istismardır.” şeklinde isyan etti.” (Yeni Şafak, 25/03/2016)

Teşhircilik, sapıklık ‘normal’; aile izin-onaylı dindarlık sakıncalı imiş:

Darda kalan gençlerin cankurtaran simidi. Yatak nikahı. Ailelerin rızası ile evlenemeyince kendi rızaları ile ‘iş bitirdiler.’ Kuyumcu Vahit yanında çalışan Olcay’ın kalbini çalıp evine götürdü, ‘bir güzel iğfal etti.’ Kız tarafı yatak nikahının gücünü kabul etti. (Tan, 27.11.2017) İğfal etmek: “Birini aldatarak, kandırarak ırzına geçmek” (TDK, İğfal Etmek) demektir. Gazete, ‘aile izin vermiyorsa, zina edin hatta ‘bir güzel ırza geçin’, merak etmeyin aile ikna olur’ mesajı veriyor!

Evlenme karşıtı reklam yap, zina; sevgili, soyunma; sanat, eşcinsellik; normal ama kapanma problem!

13 yaşında bir çocuğun yarı çıplak fotoğraf çekirtmesinin ‘şöhret yolunu açtığını’ bu basın olmasa toplum nereden öğrenecekti? “Roffaella Carra’yı şöhret yapan fotoğraf. Acaba, 13 yaşındayken, gördüğünüz fotoğrafı çekirtmeseydi, Raffaella bugünkü şöhretine erişir miydi?” (7 Gün Dergisi, 24 Şubat 1975) "LGBTİ haklarının sıkı savunucularından olan Carra 2021 tarihinde hayatını kaybeder." (NTV, 06.07.2021) Lolita kavramını ülkemize getiren de basındır. “Lolitalar, bir başka deyişle ‘masum diş’ler. Türkiye’ye gelen moda. Vanessa Parrad, Paris’li lolita, 14 yaşındayken doldurduğu plağıyla dikkatleri çekti. Bir Boticelli tablosunun hüznünü ve melek saflığını yansıtan yüzü...” (Hürriyet, 27.4.1991)

TV8'de yayımlanan 'Yetenek Sizsiniz' programında yaşları 7 ile 11 arasında değişen çocukların şortlu dans gösterisi için RTÜK rapor hazırlar: 'Çocukluğun saflık ve masumiyetine tezat

görüntüler içinde sahnede arzı endam eden kızlar, yaşlarına uygun olmayan kıyafet ve makyajlarla dans gösterilerini tamamlamışlar, söz konusu yarışmada yayın yoluyla istismar edilmişlerdir.' (28.12.2017) 1975'ten 2017'ye, görüldüğü gibi toplumu yönlendirmek isteyen algı yöneticileri yollarından milim sapmadan yollarına devam etmektedirler!

Medyanın empoze ettiği aile biçimi

TV dizilerinde sıkça duymaya başladık artık, "Kızımızın erkek arkadaşını evimize yemeğe davet edelim, böylece onu tanımış oluruz!" diye. Acaba? Kaç genç erkek genç bir kızla arkadaşlık ederken evlenmeyi düşünerek bu yola çıkar? Gerçekçi olalım, evlilik yaşı hızla ileri yaşlara ertelendiği günümüzde genç bir erkek eve gelecek ve size asıl yüzünü/niyetini gösterecek, öyle mi? "Ben kızınızla şunları yapmayı düşünüyorum." mu diyecek!? Bu gencin size rol kesmediğini nasıl anlayacaksınız ki, ciddi olarak evliliği düşünen ve flört ile birbirini tanımaya çalışan gençlerin çoğunun evlenseler bile aslında 'birbirlerini tam tanımadıkları' ve birçoğunun evliliklerinin boşanma ile sonuçlandığı artık bilinmektedir. Bizden okey alan genç bir erkeğin, kızımızla baş başa kaldığında neler yapabileceklerini nereden bileceksiniz? Gençler arasında hızla yayılan 'alkol, esrar, hamilelik, oral/anal sex, lezbiyenlik, homoseksüellik, satanizm, nihilizm, cinayet' gibi durumların kızınızın başına erkek arkadaşı veya onun arkadaşlarının vasıtasıyla gelmeyeceğinden nasıl emin olacaksınız? Ve işte gelinen son nokta:

"Artık kadınlar da 'çok aşık'." Sadece kendini tatmin ve zevk amacı ile cinsel ilişkiye yönelebiliyor." (Milliyet, Bakış eki, sayı: 60, s. 28) "Eşcinsellik ne bir sapıklık ne de bir hastalıktır. Sadece 'alışılmışın dışında' bir cinsellik biçimidir. Özgürlüklerin yayılması ile..." (Hürriyet, 101 soruda sex, s. 39) Bu mantıkla şöyle desek: Hırsızlık bir suç değildir sadece alışılmışın dışı bir gelir elde etme yöntemidir veya cinayet ne bir suç ne de bir katliamdır, sadece alışılmışın dışında bir ölüm şeklidir! Mademki mesele 'alışılmışı aşmak!' (Eşcinsellik gerçeği için, 'Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam' adlı yazımızı tavsiye ederiz.) Cinsellikte son tabu: Encest: Ana-babasıyla sevişenler." (Milliyet, Bakış eki: Kasım 1987, s. 38) Haberde kullanılan 'tabu' kelimesi özellikle seçilmiştir. Tabu; "Toplumca yasaklanarak, yaptırımlara bağlanarak korunan, dokunulması, eleştirilmesi, değiştirilmesi olanaksız olan"; "Kutsal olarak kabul edilen şeyin yapılmasının yasak olduğu, yapıldığı takdirde zarar vereceği düşünülen bir inanç" (TDK, Tabu kelimesi) demektir. Ateist T. Dursun da İslam'a savaş açtığı (!) kitabının ismi; 'Tabu can çekiyor' idi! (T. Dursun hakkındaki yazılarımıza bakılabilir.) Bu kadar da olmaz mı dediniz, düne kadar burada saydıklarımız da "olmaz" denilenler sınıfından birer 'tabu' değil mi idi! Örnek; "Torba tatil köyüne personel sağlayan Geriş adlı muhitin 'muhafazakar' halkı artık üstsüz turisti de doğal karşılayabiliyor." (Milliyet, 06.011.1985)

Bitti mi, tabii ki asla! Devam edelim: Bekaret kavramı ile neden hep olumsuz kelimeler yan yana getirilir sizce?: 'Acılık, budalalık, esir etmek, hapis, sorun, ilkel, kısaç, tabu, kısaçlık!'

"Namusun manası nedir? Bir genç düşünürken fikirleri bir çıkmaza girmiş, 'namus' diye bir kafamda bir 'acılık' var, her hareketimi bu çerçeveye uydurmak için kendimi zorluyorum, fakat hareketlerimi 'köstekleyen' bu çerçeve içinde 'kendimi kaybederken' etrafıma bakıyorum, benim namus dediğim şey başka bir yerde 'budalalık' oluyor, benim 'namussuzluk dediğim şey gayet doğal bir hal' alıyor, bu namus denen şeyin manasını bir türlü bulamıyorum. Kafamızın içi sabit fikir 'Prejuja' denen dairelerle çevrilidir. Biz fikirleri alır kafamızın içindeki daireye hapseder ve kendimizi bu fikirlere 'esir' ederiz. Mesela 'dürzü adama göre' kadının saçını göstermesi, yüzünü açması namussuzluktur. Sen buna gülersin, çünkü bugün kadının baloya 'dekolte ile' gitmesi sana göre namusla hiç alakası olmayan bir şeydir, fakat kadının sevdiği bir adamla 'nikahsız yaşamasına' kızsarsın, çünkü kafadaki daire henüz bu fikri hazmetmek için

sana hürriyet vermemiştir. ‘Yarınki genç de sana gülecek.’ Namus zamana, mekana devre göre değişen görüşlerdir. Kafamızı böyle daireler içine ‘hapsedip’ fikirlere saplanmak, kafamızın hürriyet ‘ufuklarını kapamak’ demektir. Namusun, manası yok, dairesi vardır. Bu daireleri ‘genişletmek’ lazım.” (Cumhuriyet, 11.4.1930)

“Kadınları hiçe sayan rezil anlayış. ‘O... bir meslektir, ‘seks işçiliğidir’, para karşılığı yapılır. Ki bu da insanların ‘kendi tercihidir’, kendi gerçeğidir, kimsenin yargılama hakkı yoktur. Kimi milletvekili olur, kimi “o.pu” olur! Kimin daha ‘onurlu olduğu mesleğinden değil, kişiliğinden, tavırlarından, davranışlarından’ anlaşılır. ‘Herkesin ahlakı kendinedir.’ Kimse kimseyi yargılayıp, infaza kalkışamaz. ‘Evlenmeden hamile kalmak da bir tercihtir.’ O kadını ilgilendirir, seni değil. ‘Sen istemiyorsundur, kızlarını öyle yetiştirmezsin.’ Ayrıca kullandığınız bu ‘ilkel ahlak kırbağı’nın işe yarayacağını zannediyorsanız da yanılıyorsunuz.” (Ayşe Arman, Hürriyet, 16 Aralık 2014) Çok eleştirilecek yönü var yazının ama eşcinsellerin bile artık ‘onur yürüyüşü’ yaptığı günümüzde hangi kavrama el atsak elimizde kalmaktadır, ne yazık ki...!

Bekaret tabu olmaktan çıkıyor. Gazetelerin eş bulma sütunlarında evleneceği kişide kızlığın söz konusu olmadığını belirten erkekler giderek çoğalıyor. ‘Namus kavramının düşünsel bir özellik olup anatomik yapılarla ölçülemeyeceği’ düşüncesi yaygınlaşıyor. (Hürriyet, 24.1.1980) Gençlerin bekaret anlayışı ‘değişti.’ Buna göre, ODTÜ’deki kız öğrencilerin yüzde 96.3’ü “bekaret ve namus arasında ilişki olmadığını” belirtirken, yüzde 3.7’si “kişi kendi iç huzuru için bekaretini korumalıdır, bu da namustur” yorumunda bulundu. AÜ’deki kız öğrencilerin yüzde 70’i “bekaret ve namus” kavramlarını birbirinden ayırırken, yüzde 16’sı “Bekaret namus için gereken şartlardan biridir”, yüzde 8’i “Namus bekaretini korumaktır”, 6’sı da “Bekaret namustur” anlayışına sahip. “Bekaretin evliliğe saklanması gerekliliğine” ilişkin soru üzerine ODTÜ’deki kız öğrencilerin yüzde 81.5’i bunun şart olmadığını belirtirken, yüzde 3.7’si “gerekli” yüzde 14.8’i de “kesinlikle gerekli” yanıtını veriyor. AÜ’deki kız öğrencilerin ise yüzde 2’si “hiç gerekli değil”, yüzde 60’ı “gerekli değil”, yüzde 6’sı “gerekli” ve yüzde 30’u “kesinlikle gerekli” yorumunu yapıyor. Öğrencilerin yüzde 2’si ise görüş bildirmek istemiyor. Aynı soru “Evleneceğiniz kızın bakire olması gerekiyor mu?” şeklinde erkek öğrencilere sorulduğunda ODTÜ’dekilerin yüzde 33.3’ü “kesinlikle gerekli”, yüzde 7.4’ü “gerekli”, yüzde 33.3’ü “gerekli değil”, yüzde 26’sı “hiç gerekli değil” karşılığını veriyor. AÜ’dekilerin ise yüzde 50’si “kesinlikle gerekli”, yüzde 2’si “gerekli”, yüzde 48’i de “gereksiz” olduğuna inanıyor. (Hürriyet, 4.7.2002) Bekaret bir toplumsal ‘sorun.’ (Nokta Dergisi, 29 Eylül 1985, Yıl:3, Sayı:38) Kadına bekaret ‘kısıkaçı.’ A&G’nin Milliyet için yaptığı ankete katılan her 10 kişiden 8’i ‘Evlenen kadın mutlaka bakire olmalıdır’ görüşünü savundu. (Milliyet, 12.6.2009) TV’de gerçek seks. Dizi “Sevişme nasıl olmalı ki, kadın da erkek de zevk alsın” konusunu işliyor, gerçek sevişme sahneleri ile. Sevişmeyi öğrenmek, Alman TV kanalı ARD’de üç bölümlük dizinin başlığı. İlk bölüm dün akşam yayınlanıyor. (Yalçın Doğan, Hürriyet, 16 Kasım 2014)

“Bira kültürünün ‘mabedi.’ Alman halkı, karnaval ya da diğer adıyla faşing kutlamasında, 6 hafta sürecek olan bir ‘oruca’ hazırlanıyor. Hristiyanlar, Aschermittwoch (Kül Çarşambası) günü başlayan oruç döneminde, Paskalya Bayramı için hazırlık yapar. Her yıl 11’inci ayın 11’inde saat 11’i 11 geçe başlayan faşing şenliğinde 7’den 70’e herkes sokağa dökülür ve kendini karnavala verir. Kimisi geleneksel kıyafetlerle, kimisi ise abartılı makyajlar ve birbirinden ilginç kostümlere bürünüp sokağa dökülür. Faşingin önemli bir kuralı ise ‘neşelenip eğlenmek.’ Bu nedenle ‘eksik etmedikleri kasa kasa biraları ile buluşup dostluklarını pekiştirirler’ ya da Wirtshaus dedikleri ve Türkiye’deki meyhaneleri andıran mekanlarda buluşur, şarkı söyleyip kafa bulurlar.” (Yalçın Bayer, Hürriyet, 16.11.2014) Dini kavramlar olan ‘mabed/ibadet edilen yer’ ve ‘oruç/yeme ve içmeden kaçınma’ kavramları ile bira festivalinin tanıtımının yapıldığını ve bira ile dostluk pekiştirildiğini öğrenmiş olduk!

Zina/kuma. Siyasetin derin kulisinden yansıyan bilgilere göre, özellikle Doğu Karadenizde kadınlar, "nataşalardan" şikayetçilermiş. Zinaya hapis hükmünün gerekçesi, "nataşaları" önlemekmiş. İyi hoş da, 'bunu Avrupa Birliğinin insanlarına nasıl anlatırsınız?' AB'de insanlar evlenmeden birlikte yaşıyorlar. Eşcinseller bile evlenebiliyor. Onlara bu hüküm uygulanmayacak, sadece T.C. vatandaşları için mi geçerli olacak? Türkiye, AB'den tam üyelik görüşmeleri için tarih isterken, gerekçesi 'Avrupalı olmak.' Ama. Kendi insanlarına 'Avrupalının insan haklarını, özgürlüğünü, saygınlığını' tanımamak. Olur şey mi bu? El âlemin orasına burasına ceza uygulamaya kalkmak, 'insan haklarına da aykırı.' Yoksa 'sevişmek insanlık hakkı değil mi? İnsanlarımız, bu coğrafyada hayvanlar kadar özgür olamayacaklar mı?' (Güneri Civaoglu, Milliyet, 2 Eylül 2004) Avrupalı olmakla eşcinselliğin alakasını veya özgürlükle hayvanlar arasında nasıl bağ kurulabileceğini Sayın Civaoglu açıklamıyor. Ama eğer temelini evrim teorisinden alıyor ise, bu görüşün hem bilimsel temeli yoktur hem de 'Sosyal Darwinizm'in dünyada ne katliamlara neden olduğunu herhalde kendisi de bilmektedir! "ABD'nin en koyu Darwinistlerinden Steven Pinker ise, 1997 yılında bebeğini dünyaya getirdikten sonra çöp sepetine atarak Amerika'yı ayağa kaldıran liseli bir kızı, "bu, doğadaki diğer canlılarda da görülen 'yavru eleme' eğiliminin devamıdır" diyerek üstü kapalı savunmuş ve büyükte tepki çekmişti." (Mustafa Akyol, Zina, İnsanlar ve Hayvanlar, 17.9.2004) Bu zihniyete sahip Steven Pinker'ın adına bir de 'Dinsiz ahlak olur mu?' adlı yazımızda rastlayacak olmanızın sizi şaşırtmayacağına eminiz! Bu konuda detay için, 'Evrin Teorisi' adlı yazımıza da bakılabilir.

'Tek gecelik ilişki neden sağlıklı?' Yeni yapılan bir araştırmada tek gecelik ilişki yaşamının faydası açıklandı. Tek gecelik ilişki yaşayan insanların kendisine olan güveni ciddi artış gösteriyor, özellikle de hiçbir bağı bulunmayan insanlar arasındaki ilişkiler kendine güveni oldukça artırıyor. 371 'öğrencinin' üzerinde gerçekleştirilen araştırmada, sosyoseksüel olarak sınırları olmayan ve normal seks yapan insanların pek çok pozitif etkiyle karşılaşacağı belirtildi. (Vatan, 29.12.2015) Amaç belli değil mi? İki haber aynı gazetede yanyana: "Ş. S.: Çok güzel değilim ama baktırıyorum."; "Burdur Milli eğitim müdür vekili Mahmut Bayram, Facebook'ta "Bir kadın evinden süslü çıkıp evine dönene kadar kaç erkeğin şehvetini tahrik etmişse o kadar erkeklerle zina yapmış gibidir." Sonuç, Burdur'da eylem yapılır, olay Meclis gündemine taşınır. (Posta, 16.10.2016) Artık dünyanın tersine döndüğü, baktırmanın normalleştirilirken, göz zinası uyarısının anormal karşılandığı bir dünyaya doğru evriliyoruz...!

Kadın güzel yerlerinden ancak birini açmalıdır. Paris'te Dior, İtalya'da Kapicini moda evlerinde bir süre çalışan Güzel Sanatlar akademisi resim bölümü mezunu güzel modacı "hanımlar vücudunun güzel olan her tarafını birden göstermemelidir, kıyafetlerini de buna göre tercih etmelidir." tezini ileri sürmektedir. "Çıplaklık o kadar aldı yürüdü ki, herkesi korkutuyor. Birkaç yıla kadar bu öyle değildi, özellikle erkeklerin 'biz hanımların güzel yerlerini görmek için yapamayacakları fedakarlık' da yoktu, bugün ise erkeklerin 'bu sorunu' ortadan kaldırttı." şeklinde konuşan 22 yaşındaki Tiraje Evci, "Bence bir hanım karşımdaki erkeğe güzel görünmek için giyinir. Ama bunu yaparken her tarafını da açmamalıdır. Yalnız güzel yerlerinden birini açıp diğer taraflarını kapayan hanımlar erkekler tarafından daha çok ilgi görür. (Hürriyet, 5.8.1971) "8 Mart 2016'da evlendiği Yahudi iş adamı (sosyola.com/avram-habib-kimdir) Avram Habib'ten 4 ay sonra 25 Temmuz 2016'da boşanan" (Milliyet, 24.07.2016) Seda Akgül: "Kadınlar hemcinsleri için giyinir, erkekler için soyunurlar. Çin mutfağını çok seven Seda Akgül'le Dragon Restaurant'ta buluştuk. Sohbe yeni kitabı 'Kişilik mi, Dişilik mi?'den başladı. Dişilik mi, kişilik mi? Ünlü bir düşünürün dediği gibi; "Erkekler gözüyle, kadınlar kulağıyla sever" Ama bu, seksapeli olan bir kadının kişiliğe ihtiyaç duymayacağı anlamına gelmez. Günün sonunda farkı yaratan ve bizi vazgeçilmez kılan özelliğimiz kişiliğimiz. Kadınlar, kadınlar için giyinir; erkekler içinse soyunurlar!" (Aynur Tartan, Hürriyet, 8 Aralık 2012) Kadınlar için giyinir, erkekler için soyunurum. Gazeteci Ayşe Arman, Hürriyet Look'a moda, stil, alışveriş,

giyinmek ve soyunmak üzerine konuştu. Ayşe Arman, "Ben kadınlar için giyinir, erkekler için soyunurum" diyen sessiz sinemanın müthiş vamlarından (Vamp: erkekleri baştan çıkaran kötü kadın.) Mae West'le aynı fikirde olduğunu söylüyor ve ekliyor: "Bence zaten soyunmak giyinmekten daha eğlenceli." (Hürriyet, 25.10.2008) "Yedi yaşından itibaren yetenek yarışmalarında dereceler alan, "Baby Mae" olarak ünlenen, 14'ünden itibaren vodvil tiyatrolarında sahne alan ve 85 yaşındayken, 1978 yapımı bir filmde kocaları rolünde Tony Curtis, Walter Pidgeon, Timothy Dalton, Ringo Starr ve Alice Cooper ile oynayan" (Pelin Batu, Gazetepencere, 28 Temmuz 2024) Mae West, "1930'lu yıllarda, slat-sürtüklüğün politikası ve estetiğini yaratan, kadınların aşağılandığı rolleri sorgulayan, püriten ahlakı eleştirirken eğlendiren ve kendisi ve kadınlar için 'çapkınlık hakkı' isteyen" bir kadındı. (Melek Özman, Bianet, 8 Temmuz 2017)

17 yaşındaki kızınız hamile kalırsa ne yaparsınız? "Annem" dizisindeki 17 yaşındaki kız, kendisinden yaşça büyük birinden hamile kalmış, ailesi de kızı sokağa atmak/ öldürmek/ kurda kuşa yem etmek yerine, çocuğu doğurmak isteyen kıza sahip çıkmış. "Vay be aferin aileye!" diyeceklerine, dizi, tepki almış. Hatta Yüksel Aytaç, "Dizi tehlikeli sularda geziniyor, benden söylemesi" diye bir yazı yazmış. 'Ahlakçılar' yine iş başına! 'Ben ilk 19 yaşında hamile kaldım.' Tabii ki salaklık, hıyarlık ama aynı zamanda 'müthiş bir çaresizlik. 6 yıldır birlikte olduğum' lise aşkım, o zamanlar 22 yaşındaydı, o da en az benim kadar şaşkıındı. Bir sabah ikimiz kös kös hastaneye gittik ve 'ben kimselere haber vermeden kürtaj oldum.' Uyandığımdayanımdaya 'saçlarımı okşayan sevgilim' vardı. O da benim gibi ağlıyordu. (A. Arman, Hürriyet, 14.12.2008)

Yönlendirme!

"1969 yılı yeni yıla bir miras bıraktı. 'Çıplaklık modası.' Bu moda öyle yayıldı ki, açık saçık elbiseler görünce bunu rezalet sayanlar alıştı, ayıbı unuttu. Gençler şimdi birbirlerinin modeli elbiseleri kadın erkek ayırt etmeden giyiyorlar. Adı da 'uniseks modası.' Gençler kendilerini şöyle savunuyor: İlkçağlarda hepimiz yarı çıplaktık. 1970 yılının sıcak günlerinde gençler çırılçıplak dolaşacaklarını söylüyorlar. (Günaydın, 19 Ocak 1970) "Unisex kelimesi her iki cinsiyet için de uygun anlamına gelir. Bu kelime sadece isimler ve kıyafetler için kullanılmaz. Bunun dışında, unisex kelimesinin en yaygın kullanıldığı yerlerden biri de belli başlı mekanların tuvaletleridir." (Milliyet, 24.02.2022) 1970'den 2022'ye malum kesim yollarına devam ediyor. Bozulan, aşınan, üzerine planlar yapılan hep cahil halk kesimi oluyor...!

Büyük şair Arif Nihat Asya boşuna demiyor; "Bize bir nazar oldu, Cumamız Pazar oldu. Ne olduysa hep bize azar, azar oldu." (Abdulaziz Yılmaz, Entella, s. 74)

"Havva ana gibi güneşe uzanmayanları ayıplıyorlar." (Okey, 18 Mayıs 1974) "Türkiye'ye getirilecek BMW motosikletlerin reklamı Almanya'da böyle yapılıyor: Düsseldorf Sanayi Fuarı'nda ilgi çekmek için motosikletin üzerine çıplak bir kadın yattırdılar." (Tan, 27 Nisan 1984) "Eğitimden tıp hatta sekse kadar her alanda robot kullanılıyor. Onların teni deri değil metal diye, insanlardan ayrı tutmak haksızlık olur" diyorlar. Robotlara bazı haklar verilmesi, aksi halde 'ırk ayırımı' sayılacağı ileri sürüldü. (Hürriyet, 22 Ekim 1978) "Gençleri, seks bunalımı anarşist yapıyor. Almanların yaptığı araştırmaya göre cinsel sorunu olan gençler aşırı uçlara itiliyor. Uzmanlar Türk anarşistlerini de incelediler; her yüz anarşistten 81'i seks sorunundan dertli. (Hürriyet, 20 Eylül 1978) Yasak dinlemiyor. Fransız J. Aubert, "Çıplaklık özgürlüktür. Güzel olan soyunur." (Hürriyet, 05 Temmuz 1984) "Eşcinseller özgürlük çağrısı yaptı." (Sabah, 11 Mart 1987) "Bu bunaltıcı sıcaklarda elbiselerimiz sırtımıza o kadar yük oluyor ki, insanın Almanya'daki çıplaklar cemiyeti üyelerine gıpta edeceği geliyor adeta. 7 Gün Dergisi'nin doktoru Ali Rıdvan Bey okuyuculara tavsiye ediyor: Giyinmenin en mükemmeli kapanmakta değil açılmakta olmalıdır ve zaten 'böyle olacaktır!' Giyinmek bir ihtiyaçtır fakat gene de hiç şüphe yok ki, asıl olan giyinmemektir.

‘Giyinmek’ binlerce senelik bir tedbirle doğuşlarında çıplak yaşamak için mevcut olan ‘yetenekleri eksiltmektedir.’ Giyinme işinde kadının erkeğe göre büyük şansı vardır. Kışın titretici günlerinde mini mini ayağında şeffaf bir ipek çorap ve güvercin kanadından yapılmış görülmez bir ayakkabıyla gezen ve gene tülünden eteğinin bütün boşlukları, ‘rüzgarın vücudunu istediği kadar beslemesine imkan veren çağdaş kadının’ şu hareketini, içimizde kaç ‘babayiğit’ taklit edebilir." (7 Gün, 15 Ağustos 1933, sayı 23, s. 15-16)

Ve sonuç: "Anne ve babalar çocuklarını cinsi sapıklardan korumalı. "Çocukların تنها yerlerde dolaşmalarına izin vermemeli." (Akşam, 22 Haziran 1962) "Cinsel hastalıklarda artış var. Profesör Kenan Karabay, çapkınlık yapan erkeklerin çok dikkatli olmaları gerektiğini söyledi." (Tan, 03 Mayıs 1984) ‘Mor Çatı’ adlı siteden bir yazı: “İlişkin güvenli mi? Flört şiddeti, flörtün yeni yeni başladığı ‘13’-23 yaş döneminde ‘romantik ilişkilerde yaşanan şiddete’ işaret ediyor. Flört Şiddeti Nedir? Flört şiddeti, sevgilinin sana karşı fiziksel, cinsel, psikolojik, sosyal ve dijital şiddet içeren davranışlarda bulunmasıdır. Flört şiddeti, bitmiş ya da sürmekte olan heteroseksüel ya da ‘homoseksüel’ ilişkilerde ortaya çıkabilir. Cinsel flört şiddeti nedir? Cinsel flört şiddeti, sevgilinin seni cinsel birliktelik veya yakınlık yaşamak için zorlaması, cinsellik konusunda “hayır”ı kabul etmemesidir. ‘Sevgilinin istemediğin halde seni öpmesi ve sana dokunması’, sen ‘alkol veya madde etkisi altındayken’ ya da ‘bilincin yerinde değilken’ seninle cinsel birliktelik kurması, ‘cinsel birliktelik sırasında, öncesinde veya sonrasında sana karşı küçümseyici ve kaba bir tutum’ sergilemesi, ‘doğum kontrol yöntemlerini kullanmaması veya senin kullanmana izin vermemesi’ cinsel şiddet örnekleridir.” (<https://morcati.org.tr/flort-siddeti-3/>) Feminist bu örgüte göre demek ki 13 yaşında cinsellik değil de, cinsellik sırasında doğum kontrolü kullanmamak suç...?!

Medya çocuklarımızı elimizden alıyor! Netflix'teki bir diziye göre 11 yaşındaki bir Müslüman kızın 'kendini keşfetme' yolu: Eve, kültüre isyan ve cinselliğini ön plana çıkarmak! (21.8.2020) Netflix'in ... adlı filmine tepki yağıyor. Tanıtım afişindeki görselde çocukları metalaştırdığı ve pedofiliye özendirdiği gerekçesiyle eleştirilerin hedefi oldu. 11 Yaşındaki kız çocukları Twerk isimli dansı yaparken görüldü. Netflix de filme +18 ibaresi koyunca hem dünyadan hem Türkiye’den büyük eleştiri aldı. (Yeni Şafak, 22.8.2020)

Evli kadının flörtü. Evet! Evet! Evli kadınlar da flört eder. Niye etmesin? Kadın-erkek fark etmez, hepimiz beğenilmek isteriz. Birdenbire özgüvenimiz yerine gelir, hayata bakışımız değişir. "Mutluyum" deriz, "İyi ki varım" deriz. (Ayşe Arman, Hürriyet, 20.6.2007)

Aşağıdaki haberleri okuyan bir genç ne mesaj çıkarır sizce? Fahişelik hiç bu kadar övülmemiştir herhalde! ‘Ünlü mü olmak, kazanmak mı istiyorsun, Soyun!’ Sonra uyuşturucudan ölsen de merak etme, yerin ‘hemen’ doldurulur!

Soyunan ‘hep’ kazanıyor. Burası Roma. Ünlü keman virtüözü manken olarak defileye çıkmayı kabul etmiş ve üzerine de Mona Lisa’lı ilginç bir kıyafet giymiş ama podyumda yürürken yüzüne bakan bile yok, çünkü gözler arkadan gelen çamaşırılı güzeldedir. (Star, 26 Nisan 1992) Hayatı ‘tek gecelik kaçamakla’ değişti: “Instagram hesabından yaptığı paylaşımları takipçilerinden ‘tam not alan’, sık sık ‘cesur pozlarını’ paylaşan.” (Medyatava, 25 Temmuz 2024) İngiliz D. R.’un hayatı K. Jenner’in eski sevgilisi Tyga ile yaşadığı tek gecelik ilişki ile tamamen değişti, genç kız şimdilerde herkes tarafından ‘tanınıyor.’ (Vatan, 4 Kasım 2017) Sahneye tül elbise ile çıkan Gülşen göz kamaştırdı. (Haberler, 16 Oca 2022) 2 yıllık evliliklerinde 10 farklı kişiyle birlikte oldular poliamori yani çok sevgililiği yaşayan Laura ve Mike L. çifti, 2 yıllık evlilikleri süresince 10 farklı kişiyle birlikte oldu. İkili ‘Bu durumun evliliklerini güçlendirdiğini’ söylüyor, Laura, ‘diğer bir kişiyle seks yapmak bizi ‘aldatan kişiler yapmaz’, bu durum birbirimizi ‘hiç kıskanmıyoruz demek

değil.’ Zaman zaman kıskanıyoruz ancak ‘bu çok normal.’ derken Mike’da, ‘Laura ile ‘harika bir evliliğimiz var’, çok eşli olmak birbirimize sadık kalmamızı garanti ediyor.’ (Hürriyet, 8.11.2017) 2 yıldır evliler ama 5 yaşlarında çocukları var ve koca Mike bazen karısının sevgililerini kıskandığını itiraf ediyor. (dailymail.co.uk, 7 Kasım 2017) Mesajlara dikkat: Aldatma değil, güçlendiriyor, normal, harika, sadık!

Cinsel bir obje olarak Batıda kadının değeri; Sadece bir rakam!

Amaç belli aslında. Kadını kullanılıp atılan, sadece rakamsal olarak ifade edilen cinsel bir metaya dönüştürmek! “45 yaşındaki ünlü aktör Tom Sizemore, şimdiye kadar 2.000 kadınla birlikte olduğunu açıkladı.” (Milliyet, 20.03.06) Tek kadınla yetinmediler. Bonnie and Clyde filmleri ile hafızalara kazınan 72 yaşındaki Beaty’nin hayatını anlatan kitapta aktörün hayatı boyunca 12.775 kadınla beraber olduğu öne sürüldü. (Habertürk, 4 Ocak 2010) “Ünlü aktör Mickey Rourke, İngiltere’de geçirdiği bir hafta sonunda tek gecede 14 kadınla birlikte olduğunu itiraf etti.” (15 Haziran 2010) Eski İngiliz futbolcu Troy Deeney, Las Vegas’ta Victoria’s Secret modeli olan 15 kızla birlikte üç gün süren bir partide 300 bin eurodan fazla para harcadığını itiraf etti. (Sözcü, 24.10.2024) Yaşamı boyunca 6 binden fazla kadınla birlikte olan 63 yaşındaki ‘Rimini’ nin romesu’ olarak bilinen Maurizio Zanfanti’i, İtalya’nın Rimini kentinde 23 yaşında bir turist kadınla beraber olduğu sırada hayatını kaybetti. (Enbursa.com, 29.09.2018) Milyarder iş adamından ilişki skandalı! 5 bin kadınla birlikte oldu. Michael Goguen adındaki teknoloji milyarderi iş insanına yöneltilen suçlamalar arasında kendisine bir harem kurmak, cinsel ilişki yaşadığı kadınların listesini yapmak ve reşit olmayan kızları rızaları dışında ilişkiye zorlamak gibi akıl almaz iddialar var. (Giyinikgazetesi, 21 Kasım 2021) 5 bin kadınla birlikte oldu. 2014 yılında yolsuzluk suçlamaları nedeniyle İspanya tahtından çekilene kadar 40 yıl hüküm sürdü Juan Carlos. Ancak Juan Carlos’un kara para aklama skandallarını sollayan kötü bit huyu vardı: Çapkınlık. (Posta, 26.1.2023) Charlie Chaplin 2 bin kadınla birlikte oldu. Peter Ackroyd’in yazdığı Charlie Chaplin biyografisinde aktörün kadınlara karşı saldırgan ve kaba olduğu da ifade edildi. Charlie Chaplin 88 yıllık yaşamında 4 kez evlenirken genç kızlara her zaman aşırı ilgi duydu. (CNN Türk, 07.04.2014) 4000 kişi ile yatmış. İngiliz rock grubu The Rolling Stones’un solisti Mick Jagger’in hayatının anlatıldığı ‘Mick, sex and rock&Roll’ adlı kitap bugün Fransa’da piyasaya çıkıyor. Amerikalı gazeteci, yazdığı kitaba göre Mick biseksüel ve seks bağımlısı. Bugüne kadar kadın erkek 4.000 kişi ile birlikte olmuş. (4 Temmuz 2012) Charlie 5.000 kadınla yatmış. Birlikte olduğu kadınların sayısını açıklamayı marifet sayan ünlüler kervanına aktör Charlie Sheen katıldı. Sheen, ‘5.000 kadınla yattım.’ dedi. Gazete diğer isimler ve beraber oldukları kadın sayılarını vererek habere devam ediyor: 20.000, 10.000, 3.000, 1300... (Hürriyet, 9.1.2016) “Türk rock müziğinin efsane isimlerinden T. önceki akşam bir mekan çıkışı iki kadınla görüntülendi. Yanında bulunan kadınlara “Haydi kızlar bana gidiyoruz. Arkadaki araçla gelin” diyen 50 yaşındaki şarkıcı, daha sonra arkadaşının kullandığı araca yönelerek mekandan uzaklaştı. (Mynet, 23.12.2017)

‘Allah yok, din yalan’ karikatürü ile tanınan Bahadır Baruter’in eşi, “Sokakta donarak ölenlerin olduğu bir dünya” (Mine Söğüt, Cumhuriyet, 20 Ocak 2021) diyerek sokaklara dikkat çekerken, bu yazısından sadece bir buçuk ay sonra, ‘Baba evini derhal terk edin kızlar. Bazen sokaklar o baba evinden çok daha güvenlidir.’ (Mine Söğüt, Cumhuriyet 5 Mart 2021) diye yazmaktadır...!

Yeşilçam ünlülerinin ‘ortak görüşü soyunmak.’ Soyunmak bir bakıma ‘şart.’ Soyunmadan bir şeyler yapabilmek için çok uğraştığını ama olmadığını söyleyen A. T., ‘soyunmak bir bakıma şart, Avrupa’da da Amerika’da da bu böyle, bizim çarşaf giyecek halimiz yok’ diyor. Yalnız sanatçı ‘soyunmanın manevi açıdan kendisini yıktığını da’ sözlerine ekliyor. Soyunmak şansı artırır. Oyuncululuğunu ‘damga’ filminde ispatladığını belirten Y. Ö. ‘ama sadece soyunmak yetmez, üstüne ‘bir şeyler de’ eklemeli, yeteneği göstermeli’ diyor. Sinema ve sahne

dünyamızın ünlü isimleri, soyunmanın şansı artıracığını ama salt çıplaklığın belli bir yerde tutunabilmek için yetmediğini söylüyor. (Güneş, 1 Mayıs 1985)

Soyundular yıldız oldular, şöhretin bedeli

Soyundular yıldız oldular. M. A.'ın çıplak posterleri. Aşk-ı Memnu dizisi tanınmasını sağladı. Ancak şöhretin doruğuna güzel vücudunu gösteren kolonya reklamı sayesinde çıktı. (Bulvar, 19 Şubat 1983) Soyunarak şöhret oldular. 'Şöhret yönetmenin yatağından geçiyor.' Şinay Düdek: Piyasadakilerin çoğu sanatçı değil, gazete bile okumuyorlar. (Habertürk 8.5.2000) Soyunarak şöhrete kavuşan ünlüler. Ünlü isimlerin şöhret basamakları nasıl çıktığını biliyor musunuz? İlk rollerinde soyunarak şöhrete kavuşan ünlü isimleri duyduğunuzda şaşıracaksınız... (Posta, 3 Nisan 2017) Kadınlığım sömürüldü. Hollywood yıldızı Charlize Theron, oyunculuk kariyerinin başlarında rolleri için ne giyineceği üzerinde hiçbir kontrolünün olmadığını ve kendisinden filmlerde daha 'seksi' ve daha 'arzulanır' şekilde görünmesi sağlayacak kıyafetler giymesinin istendiğini açıkladı. (Milliyet, 28 Eylül 2022) Nuri Alço; "Hani eskiden 'yönetmenin yatağından geçmek' diye bir şey vardı ya; şimdi bırak yönetmeni, oyuncular set işçilerinin yatağından geçiyor; onlarla olmadan bir şey olmuyor artık." (Posta, 11 Ekim 2015) Asıl şimdi şöhretin yolu yataktan geçiyor. 'Zenginleri parmağı ile oynatan' (Bulvar, 11 Temmuz 1983) Yeşilçam'ın efsane ismi A. T.'dan tartışma yaratacak açıklamalar: 'Bizi suçlarlar ama şimdiki sektör daha kirli'. Ünlü oyuncu, 'Herkes kendi eteğinin altındaki pislığe baksın' diyor." (Takvim, 15.12.2011) Yatak odası: "Eskiden oyuncu olmak isteyen genç kızların, rejisörün yatak odasından geçmeleri gerektiği lafı dolaşırdı ortada. Şimdi pek duyulmuyor. Ne oldu dersiniz? Artık gerekmiyor mu? Değil. Sadece yatak odasından geçme işi sıradan bir olay haline geldi. Lafı edilmeye değmez. Üstüne üstlük yatak odaları çeşitlendi. Yelpaze genişledi. Patronun yatak odası. Yapımcının yatak odası. Genel müdürün yatak odası. Şefin yatak odası... Bu liste uzar gider. Ortada akıllara durgunluk verecek ses, yetenek, zeka, şu bu yoksa -ki bazen olsa bile aynı yoldan geçmeleri gerekiyor- sadece genç, güzel ve de ünlü olmaya meraklı iseler, bildiğimiz kızlara dönüşmek 'mecburiyetindeler.' Başka 'seçenekleri yok.' Bunun karşılığıysa, bir magazin dergisinde birkaç kare fotoğraf, çekimi bir türlü başlayamayan bir dizide rol, piyasaya hiç çıkmayacak olan bir albüm sözü... Öyle çok şey duyuyorum görüyorum ki, bir şey yapamıyorum, bari iki satır laf edeyim dedim. Sanki utanması gerekenler utanacaklar. Utanması gerekenin hangi taraf olduğunu da bilmiyorum." (Pakize Suda, Hürriyet, 9 Nisan 2002) "Bu ülkede sanatçı yoktur, zenginlere peşkeş çekilmiş et parçası olan mankenler ve şarkıcılar vardır!" (Okan Bayülgen, x.com, 23.01.2024) Sadece günümüzde değil, 1900'lü yıllarda da meşhur olmak için aynı yollardan geçmek gerekiyordu! "Şu da bir gerçek ki, sahne yalnız müzik birikimi ve sesi olan sanatçıları bağrına basmıyor. Gözü ve gönlü oyalayan, işveli, cilveli de olmayı gerektiriyor. Akile Artun değil solist, solist-altları kadar bile tanınmamıştır. Bunun başlıca sebebi, içkili gazinolarda okumayı sürekli reddetmesi, sadece hayır dernekleri yararına içkisiz yerlerde sahneye çıkması ve ayrıca da çok mazbut bir aile hayatı olup adının hiçbir skandala karışmamasıdır." (Sermet Sami Uysal, Baki Kalan Bu Kubbede, s. 256, 399)

Güzellik müsabakasından beyaz perdeye. Günümüzün tanınmış sinema ve tiyatro artistlerinin pek çoğu güzellik yarışmalarına girmişlerdir. (Ses Dergisi, 16 Aralık 1961) Moda evleri iç gıcıklayan kıyafetler peşinde. Bilhassa 'İngiliz moda yaratıcılarının bu konuda daha büyük bir serbestlik içinde hareket ettiği' görülmektedir. Belin altına kadar açık bir kıyafet ile el örgüsü yünden hazırlanmış ve vücuda tamamen yapışan bir pantolon-kazak en fazla ilgi görenler oldu. (Akşam, 12 Şubat 1965) Sinemada yeni bir yol, çıplaklık. 'Soyunmayan yıldız artık rol verilmiyor.' (Vatan, 11 Temmuz 1965) 'Rahatça' soyunacağız. Amansız bir çıplaklık yarışına girişen dörtlerden kimin yarışı kazanacağı henüz belli değil. (Hürriyet, 3 Eylül 1966) Ayaklar. Güzel bir çift ayak, güzel bir çift bacakla birlikte olursa bütün gözleri çeker. (Hafta, 28 Ekim 1949) Güzel bacaklar. Yeni yeni parlamaya başlayan her yıldız namzedi, reklam için çektiği resimlerin çoğunda bacaklarını göstermeye

‘mecburdur.’ Hele bu bacaklar güzel olursa. (Yıldız Dergisi, 10 Haziran 1950) Memleketimizde ilk defa yapılan bir yarışma: Dans ve bacak yarışması. (Cumhuriyet, 6.9.1925) 3. sayfadan 1. sayfaya. İngiliz model V. Blows İngiltere’de 3. sayfa güzelliği yapıyordu, verdiği yeni pozlar onu adeta terfi ettirdi, üstünü çıkardığı ‘hem masum hem baştan çıkarıcı’ pozları ile ülkesinde 1. sayfaya ‘yükseldi.’ Pornocuydu, en büyük yıldız oldu. (Milliyet, 25 Nis 2010) “Pornodan zirveye. 19 yaşındayken girdiği porno sektöründe kısa sürede isim yapan S. Grey, sektörde kazandığı ‘bir dolu ödül’den sonra Hollywood’a transfer oldu. (Habertürk, 09.05.2010)

Aşk gözlerde başlar, ayaklarda biter. Ünlü olmanın en kötü yanı. Ünlü olmanın kötü yanları sorulur ya habire, kimseden duymadık ama galiba ‘en başta uyuşturucu kullanma zorunluluğu’ geliyor. Evet galiba zamanla ‘böyle bir zorunluluk’ hâsıl oluyor baksanıza. (Pakize Suda, Habertürk, 27 Ocak 2013)

Posta gazetesinin kültür hizmeti. Nasıl porno yıldızı oldular? A. B.: “Çok genç yaştan beri porno seyrediyorum. İlk filminde çok heyecanlıydım ama kameralara bakınca eski düşüncelerim aklıma geldi ve işte buraya kadar geldim. Annem ve babam ben 2 yaşındayken ‘boşanmış.’ Babam gitmiş, annem zaten bir ‘uyuşturucu bağımlısı.’ Okulda ponpon kızdım. ‘14 yaşında’ bekaretimi kaybettim.” C.C. Bu sektörde çalıştığım için birçok arkadaş kaybettim. B.O. Annem, erkek arkadaşı -yani babam- uğruna evden kaçmış. Biyolojik babam beni hiç istemedi. Zaten annemle babam hiç evlenmedi. (Posta, 17 Ekim 2010) Bu arada, nedense porno sektöründe çalışanlarının tamamı mutlaka ‘yıldız’ oluyor! Hiç karakter oyuncusu çıkmıyor içlerinden...!

Eva sevmediği adamın yanında yatmak zorunda. Sahne artisti Eva’nın sahne kabiliyeti daha genç yaşta kendisini göstermeye başlamıştı, ‘geçirdiği hareketli hayat’ bu kabiliyetin erken inkişaf etmesinin başlıca sebeplerinden biriydi. Londra, Eva’nın sahne hayatında olsun aşk hayatında olsun birinci derecede rol oynayan şehirdir. (Hayat dergisi, 11 Eylül 1959)

Şok eden itiraf. Tecavüz sahnesi gerçektir. İtalyan yönetmen Barnardo Bertolucci, 1972 yapımı ‘Last Tango in Paris’ filmindeki tartışılan tecavüz sahnesinin gerçek olduğunu itiraf etti. 76 yaşındaki yönetmen, ABD’li aktör Marlon Brando ile bir olup tartışmalı tecavüz sahnesinin çekimini son ana kadar kadın başrol oyuncusu Maria Schneider’den sakladıklarını itiraf etti. Barnardo Bertolucci, "Maria’nın o sahnelerde bir oyuncu gibi değil, genç bir kız gibi davranmasını istedim. Aşağılanmasını ve acı çekmesini istiyordum. O sahneler gerçektir" dedi. 1972 yılında film çekildiğinde henüz 19 yaşında olan Schneider, pornografik bir sahnede oynayacağından haberi olmadığını, ancak senaryoda olmayan bu sahneyi yazan Brando tarafından zorlandığını açıklamıştı. (İnternet Haber, 06 Aralık 2016)

E. Ş.’dan 30 yaş cesareti. (Milliyet, 12.06.2008) Cesaret ne? Evli ve çocuk sahibi olan manken üstsüz pozlarıyla ‘profesyonellik dersi’ vermiş. Milliyet’tin 15.01.07 tarihli haberinin başlığı ise, ‘Playboyun soyamadığı Türk kıızı.’ Resimlerin hepsinde ‘Soyunmayan bu kızımız’ ‘mayolu!’

ODTU’lü bazı öğrenciler “Kadın bedeninin politikleştirilmesine karşı” sloganıyla para karşılığında soyundukları bir internet sitesi açtılar. (7.8.2022) Beden politikleşmesin, ama metalaştırılsın öyle mi? Okumuşlar birde!

MeToo’dan vazgeçtiler. Hollywood yapımcısı Harvey Weinstein’in avukatları, tecavüz, cinsel taciz ve saldırıyla suçlanan müvekkiline suçlamalar yönelten kadınlarla 25 milyon dolar tazminat karşılığında anlaşmaya vardı. Karar, tepkilere ve hayal kırıklığına neden oldu. (Hürriyet, 13 Aralık 2019)

Ve tüm bu yönlendirmelere rağmen aslında gerçek olan ne?

Yakılacak fotoğraflar. Sinema ve sahnelerin ünlü yıldızları bugünkü şöhretlerine kavuşmadan önce bol bol soyunmuşlardı. Bu pozlar için bin pişman olduklarını söyleyen yıldızlar, bugün milyonlar harcayıp onları yoketmek istiyorlar. “Bunlar yakılacak fotoğraflar” diyorlar. Bu konuda en gerçekçi konuşan yıldız olan N.D. şöyle diyor: “Eski fotoğraflarım beni sıkıyor. O günün şartları içinde soyunmadan şöhret yolunu açmak mümkün değildi. (Sabah, 14.2.1986)

Bu pozlar onları pişman etti. (Hürriyet, 22 Şubat 2010) Playboy'a verdiği pozlar pişman etti. H. Berry'nin pişman olduğu pozlar; 'Çıplak sahnede oynamak istemiyorum' dedim, merhamet etmediler. Acemiliğimden faydalandılar. Bir döneme damgasını vuran bir filmin iki oyuncusu, yönetmen ve yapımcı tarafından kandırıldıklarını ve çıplak olarak kamera karşısına geçmeye zorlandıklarını ileri sürerek tazminat davası açtı. İlk bakışta bu ‘sinema dünyasında benzerlerine rastlanan bir olay’ gibi görünüyor. Ama burada asıl dikkat çekici olan, iki oyuncunun bütün bunları filmin çekiminden tam 55 yıl sonra yapmış olması. (Hürriyet, 20 Ocak 2023) Ayşe'nin pişman olduğu pozlar. (Hürriyet, 22 Şubat 2007) Ünlülerin pişman oldukları pozlar. Çoğu ünlü isim kariyerinin ilk dönemlerinde çektiği resimleri görmek dahi istemiyor. Ünlüler ‘işlerinin doğası gereği’ zamanlarının büyük bir bölümünü objektif karşısında poz vererek geçirirler. Ancak çoğu, kariyerinin ilk döneminde çektiği bazı fotoğrafları hatırlamak dahi istemez. (İnternet Haber, 04 Şubat 2015) "E.G. katıldığı "Aramızda Kalsın" programında gençlik döneminde verdiği pozlardan dolayı pişmanlığını şu sözlerle anlattı: O pozlar pişman etti. Türkiye'nin böyle olacağını bilseydim öyle pozlar vermezdim. Cami de yapsan çeşme de yaptırırsan o pozlar dönüp dönüp önüne geliyor. Şimdiki aklım olsaydı çıplak poz vermezdim. (Sabah, 20.11.2012) Esquire dergisinin yeni sayısında “Kadınlar için 10 soru 10 cevap” bölümüne konuk oldu ve yaşadığı en büyük pişmanlığı itiraf etti. C. A.; "İlk meşhur olduğum zamanlarda verdiğim pozlar, şimdilerde çok başımı ağrıttıyor. “Ailemin tüm uyarılarına rağmen” onları dinlememiştim. Keşke dinleseydim, çok pişmanım" (ATV, 19.07.2011) F.T. psikolojik tedavi gördüğünü açıkladı. Yıllar önce verdiği pozları internetten kaldırmaları için anlaştığı bilgisayar uzmanlarının kendisini taciz ettiğini ve senet imzalattığını ancak davadan beraat etmeleri üzerine baygınlık geçirdiğini anlattı. (Vatan, 16.6.2017)

Hande Ataizi: Genç oyunculara ‘soyunmayın derim. Yıllardır 'oyunculukta kural olmaz, soyunmam-sevişmem diyen gitsin başka iş yapsın' diyen güzel oyuncu, bu fikrinin değiştiğini de söyledi. Ataizi, "Bize konservatuvarda böyle öğretilmişti. 'Siz oyuncusunuz' dediler. Ama maalesef Türkiye'de bu sahneler amacı dışında kullanılıyor. Şimdi genç bir oyuncu bana sorarsa bu tür sahneleri kabul etmemelerini tavsiye ederim" dedi. (En son Haber, 28 Kasım 2011) T. K.: “Hayat görüşüm değişti. 30 yaşındayım. Hayat görüşüm değişti. Maneviyatım gelişti diyelim.” dedi. 2 yıl önce 200 bin TL alıp bir mayo firmasının tanıtımını yapan T. K. "Artık 500 bin TL teklif edilse de bikiniyle poz vermem." (Posta, 22.5.2012) C. A. şimdi cici kız. Kötü kız imajını sildim diyen A., eski dizilerdeki ‘cüretkar sahneleri’ hatırlatanlara ayar verdi. Öpüşme olmadan da çok güzel giden projeler var. (16 Eylül 2012) S. C.: Bir daha çıplak poz vermeyeceğim. (Haber Aktüel, 16.06.2007) N. S.: Çıplak pozlarımdan pişmanım. (Habertürk, 29.11.2008) Soyunmazsan asla iş bulamazsın diye tehdit etti. M. K., verdiği bir röportajda ‘nesnelleştirildiğini ve tıpkı bir eşya gibi muamele gördüğünü’ söyledi. ‘Kariyerim boyunca aşağılandım. Ötekileştirildim, az maaş aldığım, fikirlerimin umursanmadığı durumlar yaşadım. Ve bütün bunlar yalnızca cinsiyetim yüzünden oldu’ dedi. Eğer bir kadın sinema sektöründe başarılı olacaksa erkeklerin kurallarıyla oynamak zorundadır diye düşündüm. Ve daha da kötüsü bu oyuna alet oldum. Ancak yaşlandıkça ve bu sektörde deneyim kazandıkça anladım ki bu ‘saçmalık.’ (Milliyet, 05.11.2016)

Basında kadın vücuduna istismara dair haberlerde kullanılan kelimelerden bazıları: Her biri sanat eseri; Tuval kadınlar. (Vatan, 29.4.2008) Çıplaklık sanatı. (29.4.2008) Saklamaya kıyamazsınız; Şık iç çamaşırlar. (Hürriyet, 8 Mayıs 2007) Dekolte giyme sanatı. (Hürriyet, 24 Mayıs 2008) Bunlar çıplaklık değil sanat. (Hürriyet, 3.10.2008) Okumak için değil bakmak için. (Hürriyet, kelebek eki) İşte çıplak güzellik. (Hürriyet, 6 Kasım 2008) Bu kadar mı güzel olur, sadece iki parçalık bir giysiyle artık güzel görünmek çok kolay. (Hürriyet, 15 Mayıs 2008) Muhteşem dekoltesiyle göz doldurdu. Derin dekolteli bir elbise bu kadar mı yakışır? (Vatan, 23.5.2009) Cemile'den cesur sahne. (Habertürk, 15.11.2011) Cesur Sertap. (Vatan, 4.8.2010) Eski sevgiliden cesur pozlar, Haber içeriğinde cesurdan kasıt açıkça yazılır: 'Seksi pozlar.' (Milliyet, 17 Ekim 2009) Seksi şarkıcıdan nefes kesen pozlar! (Vatan, 27.2.2018)

Defalarca altını çizdik, buralara yavaş yavaş gelindi! Yıl 1939: “Sanatta ahlak meselesi. Sanat her şeyden evvel, bütün ahlaki düzen ve kuruluşların ‘dışında, bağımsız’ bünyeli bir faaliyettir. Meşhur romancı Tolstoy, ahlakperestlikte çok mutaasıp idi. Sözde ahlakperestler, güzelliği hissedemediği için yasak etmeye kalkışanlar, ‘çıplaklığı müstehcenliğin bir unsuru kabul ettiklerinden bu konunun dünya sanatı üzerine etkisini bir türlü anlamıyorlar. En görülen özelliği sevgi ve hayranlık olan bir faaliyet ihtiras, şehvete yer verse de ahlak mefhumuna dolayısıyla uymuş bulunur. ‘Hakiki sanat, hangi konuyu ele alırsa alsın onu temizler, yükseltir, asil’ kılar. ‘Ahlaksız veya müstehcen eser çıplak kadın veya ihtiras sahnesini tasvir eden eser değil, kötü olan eserdir.’ Topluma zararlı olması nedeniyle yok edilmesi ve ahlaksız ilan edilmesi lazımdır. Buna karşılık işçiliği mükemmel eser, konusu ne olursa olsun ahlakidir.”

(Ressam Nurullah Berk, Yeni Gün Dergisi, sayı: 17, 1 Temmuz 1939, s. 20-21) Özetle; Sanat, ahlakın dışında hatta üstündedir. Tolstoy ahlakperesttir; sanattan anlamaz, çıplaklık müstehcenlik (ahlaksızlık) değildir, ahlaksız eser: kötü eserdir. Mükemmel eser ne olursa olsun ahlakidir, içeriği ihtiras ve şehvete olsa, o işte sevgi varsa ahlakidir. Kısaca, sanat; temiz, yükseklik, asalet ve ahlaktır. Görüldüğü gibi, İslam’ı tabu ilan edenler, kendilerine yeni tabular icat ettiklerinin farkında bile değildirler!

281

Ve işte Türk müziğinin en büyükleri: Zeki Müren, Bülent Ersoy... B.B. 16 yaşında. Brigitte Bardol, ‘seks tanrıçası’ olmadan önce tek bir şey düşünüyordu, dansözlük. (Hey dergisi, sayı: 17, 1.3.1982)

13 ile 15 yaşındaki iki küçük fahişe polisin başına dert oldu. 13 yaşındaki B.G. Mahmut Ç. tarafından iğfal edildikten sonra fahişelikte ‘karar kılmıştır.’ B.G. gibi fahişeliği ‘meslek edinen’ 15 yaşındaki Ö.Ş. ile tanışmıştır. (Günaydın, 25 Haziran 1969) 13 ve 15 yaşındaki kızlar ‘karar kılıp meslek edinebiliyorlar.’ Neyi? Fahişeliği!

Küçük fahişeler. Hayat çocukları. İğrense de korksa da o piyasanın ‘alıcılarına’ muhtaçtı yaşamak için. Bu yaşta posası çıkmış halde bir kulüpten ötekine dolaşan M.T.’nin suçu neydi? Sevgiliden ne anladığına gelince, “gezsek tozsak derdim, öyle sevişme falan bilmiyordum.” diyordu.” Ne bileyim televizyonlarda gazetelerde gördüğüm gibi”... 14 yaşındaki H.L. “Bu âleme geldiğinde daha regl olmamıştım.” Bu kadar küçükken böylesine hırpalanan bir bedeni yok saymak...” (Nokta dergisi, sayı: 30, 2.8.1987) Sonra genelevlerdeki kadın dramlarını gündeme getiren dindar kesime seküler kesimin tepkisi: ‘Onlar isteyerek bu işi yapıyor, onların tercihi, onlar sex işçisi’ şeklinde olmaktadır...!

“Cumhuriyet gazetesi, güzellik yarışmalarının toplumda ‘kadını dönüştürmenin bir sembolü ve aracı olmasının öneminin farkında olarak’ düzenleme işini üzerine almıştır. 1925 yılında güzel bacak yarışmalarıyla başlayan süreç güzellik yarışmalarıyla devam eder. Cumhuriyet’in 1925 yılında düzenlenen güzel bacak yarışmasına 4, 1929 güzellik yarışmasına 125, 1930 güzellik yarışmasına 42, 1931 güzellik yarışmasına 71, 1932 güzellik yarışmasına 50 ve 1933 güzellik

yarışmasına ise 28 aday katılır. Bu ‘yarışmaları milli bir mesele olarak gören gazete’ yarışmaya katılan adayların milli bir görevi yerine getirdiklerini ileri sürer. Güzelliğin yeni bir milli vazife sahası olarak belirlenmesi, Yunanlıların, Fransızların vb. güzelleri varken bizim neden yok düşüncesi ‘Batılılaşma yolunda atılan Batı karşısında yarışılan sahalardan biri’ olmuştur. 1929 yılı güzellik yarışmaları, ‘milliyetçi bir anlayışla Türk kadınının dünyanın diğer uygar kadınlarından geri olmadığı’ ve ‘cumhuriyetin Osmanlı Devleti ile zihnen de koptuğunun bir ispatı’ olarak düşünülmüştür.” (Mehmet Gündüz, Cumhuriyet Gazetesinin Düzenlediği Güzellik Yarışmaları, Türkiye İletişim Araştırmaları Dergisi, Yıl: 2022, Sayı: 41, s. 75; Filiz Yıldız, Türkiye’de İlk Güzellik Yarışmaları ve Basının Öncü Rolü, Etkileşim Dergisi, ÜÜİF, Yıl 2, Sayı 4, Ekim 2019, s. 72)

Cumhuriyet ilk güzel bacak yarışmasını 1925 yılında yapar ama katılım çok az olmuştur: “Evvelki akşam güzel bacak müsabakasına/yarışmasına dört hanım iştirak etmiştir. Memleketimizde ilk defa icra edilen bu müsabakaya baldırlarının güzelliğinden çok emin ve mağrur/gururlu dört hanım iştirak etmiştir. Müsabakaya bu kadar az hanımın iştirak etmesi, İstanbul’da güzel bacak ve baldırların azlığından değil fakat böyle bir müsabakanın pek yeni olduğu için iştirak ‘cesaretini’ her güzel baldır sahibinin gösterememesidir. Gerçi ‘son zamanlarda elbiselerin diz kapaklarına kadar kısalan etekleri her gün herkesin görmesinden dolayı herkesi bir bacak müsabakasının hakemi’ yaptırmaktadır. Ama ortaya müsabaka sözü girince, ‘utanma duygusu fazlaca olanların cesaretinin kırılması’ pek tabidir.” (Cumhuriyet, 6 Eylül 1925) Gazete daha sonra güzellik yarışması da düzenler. “Cumhuriyetin güzellik yarışması esas ve şartları. Yarışmanın şekli: Yarışmaya her ‘namuslu’ Türk kızı katılabilir. Irk, din ve mezhep farkı aranmaz, yalnız ‘en az 15 yaşında olmaları’ şarttır.” (İstanbul Cumhuriyet Matbaası, 1929) Gönderilen resimler nasıl olmalıdır? Bugün resmini dercettiğimiz hanım kız, Ankara’dan Ümit Hanımdır. Ümit hanım resminde de görüldüğü üzere ‘15 yaşına henüz girmiş’ bir hanım kızdır. (Cumhuriyet, 31.3.1929) Bir sonraki yarışmaya katılımı artırmak için gazete adeta yalvarmaktadır: “Güzeller! Size hitap ediyoruz. Müsabakanın sonu yaklaşıyor. Paris’te Avrupalı hemşireleriniz ve Şili’de ‘bütün dünyanın güzelleri arasında Türkiye’yi temsil etmek gibi bir şerefi’ beğenmiyor musunuz? 20.000 liraya zor yapabileceğiniz bu seyahatleri yirmi para sarf etmeden yapmak da hoşunuza gitmiyor mu? Alacağınız muhtelif kıymetli hediyeleri bir tarafa bırakalım. Şili’de birinci gelene verilecek yarım milyon Frank mükafatı da az mı buluyorsunuz? ‘Bu müsabakaya girmemek, her güzel Türk kızı için kendi nefesine karşı işlenmiş bir günah’ olur. Güzeller, bu günahı işlemeyiniz!” (Cumhuriyet, 8 Aralık 1930) Görüldüğü gibi daha o yıllarda “ahlak, günah” kavramlarının içleri boşaltılıp anlamları tersine çevrilmiştir!

Cumhuriyet gazetesi yarışma sonrası görevini yerine getirmenin mutluluğu içinde şu haberi de yapar ve haremi genele açar! “Yarışmamız hakkında bir Alman gazetesi ne diyor? Ancak Cumhuriyet’in bu müsabakası sayesinde ki, Türkiye’de ‘haremin hayatının tamamen maziye gömüldüğü’ kesin şekilde ispat edilmiştir.” Türkiye’nin ilk güzellik kraliçesi Feriha Tevfik: “Bazıları aleyhimde konuşuyor. ‘Güzel olmadığımı’ iddia ediyor. Ben böyle düşünenleri haksız buluyorum. Memleketin ‘en yüksek şahsiyetleri’ bir araya gelmiş ve bir seçim yapmışlardır. Demek ki, bu şahısların seçim zevkleri de yokmuş ki, beni seçmişler demek olur bu. Böyle şey düşünülemez.” (Resimli Ay Dergisi, Ekim 1929) ‘13 yaşında iken’ yarışmayı kazanan (https://medium.com/t%C3%BCrkiye/i%CC%87lk-g%C3%BCzellik-krali%C3%A7emiz-feriha-tevfik-bd29864bf4e2) Feriha hanım 1964 yılında, “Güzellik Yarışmalarına karşıyım.” diyor ve yarışmaların ‘eski ciddiyet ve önemini kaybettiğinden’ yakınıyordu. Yarışmanın asıl amacından saptığı” düşünüyordu. Ona göre asıl amaç; “kendimizi bütün dünyaya tanıtmak ve hakkımızda ‘sağlam ve köklü bilgiler vermek’ olmalıydı.” (Mardin Haber, 09 Kas 2020) Görüldüğü gibi Türkiye güzeli seçilmiş ve ülkesinde güzelliği tescillenen genç kızlara yurt dışında da modern Türk kadınına tanıtmak görevi verilmişti. ‘Türk ırkının güzelliğini’ ve ‘modern Türk kadınının Batılı kadınlar kadar güzel ve medeni olduğunu’ dünyaya gösterme fırsatı olarak görülen güzellik yarışmaları kutsanmakta,

genç kızlara yarışmaya katılmaları çağrısı yapılarak bunun milli bir görev olduğu hatırlatılmakta idi. (Filiz Yıldız, s. 84)

Başka bir gazete olan Vakit de "güzel bacak yarışması" düzenler. "Ama 'memlekette "bacak uzmanı' yoktur. Üstelik 'herkesin zevki' başkadır. Neyse ki orada da ABD yardımı yetişir. Güzellik ve bu arada güzel bacak yarışmaları da düzenlemeye pek meraklı olan Amerikalılar, ideal bacak ölçülerini yoğun bir çalışma sonucu saptamışlardır" (Vatan, 8.12.2011) ne de olsa! İşte bu kriterler esas alınarak şu şartlar ileri sürülür: Gazetede ilan edilen yarışmaya iştirak koşulları arasında; bacak bileğinin kalınlığı, baldır kalınlığı, diz kapağının kalınlığı, ayrıca bilekten dize, dizden bele kadar uzunluğunun ölçülerek yazılması, etekleri en az dört-beş parmak yukarıda olmak üzere çoraplı ya da çorapsız iki adet bacak fotoğrafının zarfa konularak gönderilmesi. (Vakit, 2 Kanunisanı 1931) Birinciliği 34 sıra no'lu Nevzat H. Adlı bir hanım kazanır. Nevzat Hanım'ın Foto Süreyya'da bacak bacak üstüne atmış olduğu halde çekilmiş fotoğrafı birinci sayfadan kullanılır. (Vakit, 30 Mart 1931) Kadın modernleşmesinin en ateşli savunucularından olan Falih Rıfkı bile gazetelerin kadın bedeni üzerinden satış yapma çabasını sert bir dille eleştirir. Falih Rıfkı, "Doğrusunu isterseniz bütün bu sinema, kadın, spor sayfalarında 'estetikten başka ve daha üstün' olarak, okuyucuları iştahlandırmak gibi bir kasıt vardır. Fakat belki bir de faydası olacak; gazetelerimiz aç aça kadında artık erkeği meraklandırır hiçbir esrar bırakmayacaktır." (Hakimiyeti Milliye, 30 Kanunisanı 1931)

"Bayan Bacak'a özel gece. Bir zamanlar bacaklarının güzelliğiyle adını duyuran ve ünlü sanatçı Berkant'la dillere destan aşk yaşayan S. Ö., uzun bir süre çöpten topladığı kağıtları satarak geçimini sağladı. Ö., 1967'de Milliyet Gazetesi'nin düzenlediği güzellik yarışmasında birinci olduğunda 'henüz 14 yaşında'ydı.'" (Hürriyet, 11 Ocak 2009) Halbuki gazete yarışma sonucu ilanında onu '17 yaşında' diye tanıtmıştı! "Bayan Bacak lakabıyla maruf S. Ö., İstanbul'da bulunan bir kiliseyi temizleyerek hayatta kalmaya çalışıyor. "Bir lokma ekmeğe muhtacım" diyen Ö. haftada iki gün kiliseye gelenleri karşılıyor ve temizlik yapıyor." (Hürriyet, 18.2.2010)

Best Model Türkiye 2020 yarışmasında skandal yaşandı. Birinci seçilen M. I.'ın '15 yaşında' olduğu öğrenildi. (Aykırı, 29 Ekim 2020) "Duman grubunun solisti K. T. ile 'aşk yaşayan' K. U.: 16 yaşındayken K. T. ile birlikte oldum." (Posta, 20 Aralık 2017) B. İ.: M. ile ilişkimiz ben 15, o ise 30 yaşındayken başladı. O benim hayatıma giren ilk erkekti. İlişkimiz tam 7 yıl sürdü. 'Biz evli olsak ve hamileyken sancılarım tutsa beni hastaneye kim götürecekt?' diye düşündüm ve ayrıldım." (Habertürk, 03.04.2017) 16'lık A.'ya 30 yaşında sevgili. 16 yaşında olduğu için içkili kulüplerde sahneye çıkması yasaklanan popçu A. T., 30 yaşındaki aranjör E. K. ile 'aşk' yaşıyor. (Posta, 10.12.2016) 18 yaşından küçük olan A. ile "aşk yaşadığı ama evlenmediği için" E. arkadaş hapse atılmaz...! Bilindiği gibi, "Türkiye'de erken yaşta rızaya dayalı cinsi münasebete ceza verilmemektedir. Fakat bu evlilik yoluyla meydana geldiğinde 8-10 yılı bulan hapis cezası verilebilmektedir." (Gerçek Hayat, 211.2019)

Ünlü manken B. Ç. 19 yaşında 14 sevgili değiştirdi. (Milliyet, 9.11.2000) 20'ye yakın kadının, Elit Model Look yarışmasını ateşli protesto etmesi moda çevrelerini karıştırdı. Mankenler ikiye bölündü. Kimi 16'lık kızların yarışmacı olmasına karşı çıkarken, kimi de "Ne var bunda" dedi. Brezilya'da ise bu şartlarda yarışma yasaklandı. (Sabah, 20.7.2001) Güzellik yarışmasında taciz tartışması. İngiltere'de 18 yaşından küçük kızların güzellik yarışmasına katılması tepkiye yol açtı, çocuk hakları koruma derneği başkanı yarışmaya katılan 24 adayın 16 yaşından küçük olduğuna dikkat çekerek şunları söyledi: 'Çocukların bu tür yarışmalarla tacize açık hale getirilmesi kabul edilemez. Henüz 15-16 yaşında bir genç kız kendini beğendirmek için seksi pozlar vermemeli. Seksi dar giysiler, dekolte kıyafetlerle çocukların yarışma için verdiği pozlar kabul edilemez.' (Star Kıbrıs, 28.5.2009) Herkes elit model. Türkiye nüfusunun 33 milyonu kadın ve 'bu kadınların yaklaşık 6 binde biri güzellik yarışması için başvurdu.' 16-25 yaş arası genç

kızlar yarışacak. (Milliyet, 10.7.2001) Ve işte yeni lolitalar. Elit model look 2001 birincisi 17 yaşındaki M. U., Kalamış 'lisesi son sınıf' öğrencisi. (Milliyet, 20.07.2001) Haydi gençler Japonya'ya gidiyoruz. Yılın genç kızı yarışmasına mektup yağmaya başladı. Şartlar: Haziran 1982'de '15 yaşından küçük 20 yaşından büyük olmamak.' (Hey dergisi, sayı: 33, 21 Haziran 1982) Charlie'nin meleşine özendi ve şöhret oldu. Teri Copley 16 yaşında artist olmayı kafasına koydu, sonra da şöhrete giden yolda hızla ilerlemek için 'elinden geleni yaptı.' Bugün Hollywood'un aranan oyuncular arasında. (Hey dergisi, sayı: 31, 7 Haziran 1982) F. E. Türkiye güzeli oldu. Güneş gazetesinin düzenlediği güzellik yarışmasını 17 yaşındaki lise öğrencisi kazandı. (Günaydın, 6 Mayıs 1985) Londra erkek moda haftası ilkbahar yaz 2018 sezonunda cesur, cesaret vurgusu yapıyor. Onlar Londra'nın 'en cesur' erkekleri. 'Cinsiyetsiz, şablonsuz, klişeden uzak ve ön yargısız.' İşte Londra Erkek Moda Haftası'nın en cesur erkekleri. Özgürlük kadar, özgünlük de Londra merkezli tasarımcıların kimliklerinde büyük harflerle yazılı. (Vogue, 13 Haziran 2017)

Toplumu yönlendirme, kavramların (cinsiyetsiz nesil, cesaret, mini normal, giyinmek yadırganacak durum, çıplaklık mecbur; bakirelik, ahlak takıntı, lisede sarmaş dolaş olup öpüşme, içki âlemi vd.) içini boşaltmayı amaçlayan haberler ve sonuç ortada! "Mini etekliler uzun etekli yadırgadı." (Hürriyet, 24 Ocak 1967) Soyunmak ayıplığını kaybetti. Giymek hayret verici oluyor. (Günaydın, 19 Ocak 1970) Gençler yeni bir dans icat etti ve adını deve güreşi koydu. Gerçek aşkı tutmak istiyorsanız her gece mutlaka deve güreşi yapın. (Saklambaç, 23 Şubat 1971) Gençleri bunaltan söz: Yasak! (Saklambaç, 3 Mart 1972)

Şimdiki liseliler 'harika.' (Sabah, 18 Haziran 1991) Haber fotoğraflarında 'sarmaş dolaş ve öpüşürken dans eden' liselilerin görüntüleri verilmektedir. Genç kızlar ve kadınlar artık ciddiye almıyor. Bekaret önemli değil. (Milliyet 27 Mayıs 1991) Oscar'ı bırak güzellere bak. (Vatan, 06.03.2018) Gençlik sevişmek istiyor. Gençliğin bakirelik takıntısı yok. (Cumhuriyet, 4 Mayıs 1992) Yaz müjdesi. Hanımefendiler için bu yaz mini şort giymek 'mecburi' oluyor. (Okey, 14 Mart 1975) 'Çıplaklığı özgürce' yaşayacağınız yerler. Bu çıplaklık bildiğiniz çıplaklık değil, buralarda çıplak olursunuz çünkü söz konusu olan ya sanat sağlık ya da ruhsal aydınlanmadır. Hatta öyle yerler vardır ki, buralarda 'sadece özgür olduğunuzu kanıtlamak için' soyunuyorsunuz, eğer bu yer bir kaplıcaysa doğa ile bir arada olmak için soyunuyorsunuz. (Vatan, 1.7.2009) Mini etek geri geldi. 'Bacaklarınızı göstermeye' hazırlanın. (Milliyet, 25 Kasım 1981) Bekar hanımlar, aşığınızı evli beyler içinden seçip rahat edin. 'Bekar erkekler bencildir, size söküklüklerini diktirip pantolonlarını ütüler' diyen ve İngiltere'de satış rekoru kıran bir kitabın tavsiyesi bu. (Saklambaç, 3 Mayıs 1969) Çapkınlık yaparken fena yakalandılar. Yaramaz kız kardeşler. Liseli 2 kız kardeş, anne ve babalarının gece akraba ziyaretine gitmelerin fırsat bilip erkek arkadaşlarını eve aldılar. İçkiler içildi danslar edildi, yatak odasına geçildi. Yaramaz kız kardeşlerle sevgilileri aşk gecesinin heyecanına dalınca sokak kapısının çalındığını fark etmediler. (Sabah, 12 Şubat 1986) İştah açan erkekler. (Hürriyet, 14.7.1990) Hızlı ye hızlı yaşa. (Milliyet, 4.1.1997) Teknocu gelir hoş gelir. Tek amaçları 'içmek', güzel müzik dinleyip dans etmek olan gençler trene bindi! Ankara Garı'nda başlayan çılgın eğlence İstanbul'a doğru yol aldı. (Milliyet, 9 Eylül 2001) 68'lerin hippileri, 80'lerin kaybolmuş kuşağı ve 90'ların rockerlarının ardından gençler kendine alternatif arıyor. Hayat felsefeleri ve giyim tarzlarıyla dikkat çeken alternatif gençlik, hip hop'tan neo punk'a, dark queen'den neo hippie'ye birçok yeni akımla 'kimlik arayışına' girdi. 'Sıradışı işlerle' uğraşan ve hayatlarını 'günü gününe yaşayan' gençler, dinledikleri müzikler ve taktıkları aksesuarlarla dikkat çekiyor. Kendilerini hip hop akımının birer üyesi olarak nitelendiren 16 yaşındaki Nili, Celal ve Umut, öğrenci olmalarının dışında zamanlarını sokakta dolaşarak, kendi tabirleriyle "tek atmak" ve "graffiti yapmak"la geçiriyor. Bol pantolonlar ve değişik aksesuarlarla dolaşan gençler, duvarlara lakapları olan "Bela", "Green" ve "Virüs" yazıyor. Gençlerin büyük zevki 'agresif' paten yapmak. (Milliyet, 28.3.1998) Gotik dalga dalga geliyor. Yazımıza başlamadan önce belirtmek istiyoruz ki sadece siyahları giyip, saçları aykırı kestirmek, piercing ve dövme yaptırmakla,

hatta "Anne ben gotik oldum" demekle gotik olunmuyor. Ayrıca "Eyvah çocuğum gotik oldu" gibi bir yakarıya da gerek yok. Çünkü gotizm, kendi içinde bir geçmişi olan ve insanların kendilerini ifade edebildikleri başlı başına 'bir kültür.' Gotikler; Fetish, Cybertech, Glitter, Antique gibi farklı tarzlara ayrılıyor. (Hürriyet, 3 Temmuz 2009)

İlginç araştırma! İlk randevuda seks yanlış değil! ABD'deki Iowa Üniversitesi'nin araştırmasına göre, kadınların Bay Doğru'yu bulabilmeleri için eski tavsiyelerden vazgeçmesi gerekiyor. (NTV, 21.09.2011) Adapazarı Cumhuriyet Mahallesi'nde bulunan bir sitenin önündeki yeşil alanda ağaç altında kız arkadaşıyla 'samimi şekilde oturan' M.E.'ye, site yöneticisi müdahale etti. M.E. yöneticiye sopa ile saldırdı. Mahalle sakinleri sitenin karşısında bulunan parkta gençlerin sık sık buluşarak 'uyuşturucu madde içtiklerini ve uygunsuz davranışlarda bulunduklarını' öne sürdü. (Hürriyet, 6 Haziran 2008) Halka göre: Uyuşturucu kullanıp uygunsuz davranış sergiliyorlar; gazeteye göre: gençler samimi oturuyor!

Modern hayat ve kadın

"Birkaç ay boyunca çıktıktan sonra partneriniz ilişkiye isim koymaya dair konuşmaktan kaçınıyorsa muhtemelen ilişki konusunda ciddi değildir." (Independent, 19.5.2019) Flört şiddeti, flört süreci bağlamında, evli olmayan çiftin birbirlerine fiziksel ve psikolojik şiddet eylemi gerçekleştirmesi veya tehdidi anlamına gelir ki bu da farklı biçimlerde tezahür eder. (Neriman Açıklan, Flört şiddetinin farklı görünüşleri: mersin üniversitesi örneği, UASBD, 05.08.2021) Peki, flört sonunda her şeyi aşip evlendiniz. Sonuç: "Flörtle evlenenler boşanıyor. Flört ederek evlenenlerle ilgili yapılan bir araştırma çok şaşırtıcı sonuçlar ortaya çıkardı. Pamukkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı Başkanı Doç. Dr. Hasan Herken, flörtle evlenenlerin boşanmaya daha yatkın olduklarını söyledi. Doç. Dr. Hasan Herken: "En çok gördüğümüz yanlışlıklardan biri, birçok erkek evlenecek yaşlarda eş mi arıyor, anne mi arıyor belli değil. Bunun farkına varamamış. Flörtle evlenenler daha serbestliği benimsemiştir. Genelde bunlar boşanmaya yatkındırlar. Önceleri, romantik ortamda çok güzel 'rol oynanıyor.' Ancak evlendikten sonra evin içine girildiğinde güzel elbiseler kalkıyor. Romantizmden uzaklaşmaya başlanıyor ve roller bitip, gerçekler başlıyor." şeklinde konuştu." (Hürriyet, 14 Mart 2008) Reuters'in haberine göre, ABD'deki 10 şehirde yaklaşık 1000 kadına yapılan anketten ilginç sonuçlar çıktı: Evlilik öncesi uzun ilişki çiftlerin ebedi uyumunu artırmıyor, tersine bozuyor. Yıllarca flört ettikten sonra evlenip kısa sürede boşananlara göre evlilik öncesinin uzun sürmesi, tarafların evliliğe hiç sır bırakmayacak kadar birbirini tanımasına yol açıyor. Keşfedecek bir şeyin kalmadığı evlilikler de macerasız, sıkıcı oluyor ve problemlerin öne çıkmasına neden oluyor. Dolayısıyla 'görücü usulünden kopuş' ve kentlerde yaşanan uzun flörtler sonrası kurulan yeni evlilik müessesesi, sanılanın aksine giderek kısalıyor. (Aktüel, Sayı:24, Aralık, 2005) Kadınların en büyük pişmanlığı! İngiltere'de bir internet sitesinin yaptığı ankete göre kadınların yüzde 72'si 20'li yaşlarda flört ettiği erkeklerin en az biri konusunda pişman, yüzde 77'si ise "Keşke hayatımda hiç bir gecelik aşk yaşamasaydım" diye hayıflanıyor. Kadınların yüzde 30'u sarhoş oldukları bir akşam tanımadıkları bir adamla birlikte olmaktan utanç duyduğunu itiraf ediyor; yüzde 61'i ise 'kazandığından daha fazlasını' harcıyor. (Habertürk, 06.02.2013) 'Evlilik veya nişandan önce birlikte yaşamak boşanmaları artırıyor.' Benzer nitelikteki önceki çalışmalarla tutarlı olacak şekilde (Barna Group, "Majority of Americans now believe in cohabitation," Barna, June 14, 2016) ABD'de yapılan güncel bir araştırma, nişan veya nikahtan önce birlikte yaşamamanın boşanmaları artırdığını gösteriyor. Araştırmacılar raporlarının sonunda ise şunun altını çiziyorlar: 'Evlenmeden önce birlikte yaşamamanın şansınızı artıracak yutturmacasına inanmayın. Evlilikten önce birlikte yaşamamanın evliliğin istikrarını artırabileceğini gösteren neredeyse hiçbir kanıt yok.'" (ifstudies.org/ifs-admin/resources/reports/cohabitationreportapr2023-final.pdf)

Batılılaşma meme kanserini artırıyor. Meme kanseri modern toplumlarda daha sık görülüyor. Hastalık, gelişmiş toplumlarda, gelişmekte olan ve gelişmemiş toplumlara oranla daha fazla. (tvmsnbc, 16 Ekim. 2009) Yüksek topuk boşu boşuna mı? İngiliz uzmanların araştırma sonucu: Kadınlar topuklu giyerek kendilerini güzel hissedebilir, ancak erkekler kimin topuklu kimin düz ayakkabı giydiğini fark etmiyor, algılamıyor. (23 Eylül 2010) Tehlike. Alman tıp uzmanları G-string kullanımıyla doğru orantılı olarak artan tehlikeye dikkat çekti. "Mümkün olduğunca giymeyin. Jinekolojik sorunlarda artış oluyor. (Vatan, 31.12.2008) 'G-string'deki tehlike: Uzmanlara göre g-stringlerin arkasındaki ip şeklindeki bölüm, anal bölgeye ait mikropların vajinaya ve idrar yollarına taşınmasına neden olabiliyor! Dar pantolonla sentetik kumaşlı bir g-string birleştiğinde, hijyen sorunlarının yaşanma ihtimali de artıyor. Sürtünmeye bağlı olarak vajinal bölgede terlemeye ve ısı artışına sebep olan bu ikili, yanma, batma hissi, kaşıntı, mantar gibi şikayetler yaşamamıza neden olabiliyor. (Vatan, 01 Haziran 2010) Sağlıklı bronzluk yoktur: Cilt hastalıkları uzmanı Yrd. Doç. Dr. Melisa Eczacıbaşı, "Deri ne kadar bronz ise o kadar hasarlıdır. Ayrıca deri kanserleri, deri yaşlanması ve lekelerin başlıca nedeni ise aslında güneş." (Posta, 15 Mayıs 2010) Düşük bel'e 'zararlıdır' uyarısı konulsun. Dr. Şule Çivitci: Modacıların insanların hem psikolojik sağlığını hem de bedensel sağlıklarını göz önünde bulundurmaları bir toplumsal sorumluktur. dedi. (Vatan, 31.10.2008) Oral seks bilindiği kadar masum ve tehlikesiz değil! (Hürriyet, 13 Ekim 2016) Cinsel Sağlık Enstitüsü Derneği (CİSED) Genel Başkanı Psikoterapist Cem Keçe, "Oral seks gırtlak, ağız, dil ve bademcik kanserine yol açabiliyor." (Posta, 30 Eylül 2016) Oral seks kanser (Hürriyet, 11 Mayıs 2007); Gırtlak Kanseri Salgını (Hürriyet, 2 Kasım 2023); DSÖ'den oral seks ile ilgili korkutan uyarı: Bakteri yayılma nedeni (Sözcü, 8.7.2017); hamile kadınlarda bebeklere zararlı (Sözcü, 08 Eylül 2017) ve ABD ve Birleşik Krallık'ta artan gırtlak kanseri vakalarının (T24, 27 Nisan 2023) tetikleyicisi olarak tanımlanırken aynı zamanda bel soğukluğu vakalarının artmasına da yol açtığı ortaya çıkmıştır. (BBC, 8 Temmuz 2017) Kadınların her gün aldığı 515 kimyasal: Bionsen adlı bir deodorant markasının yaptığı araştırmaya göre kadınlar alıktan deodoranta birçok şekilde 515 kimyasala maruz kalıyor. Mesela kozmetik dünyasında saç jeli, şampuan ve vücut losyonu gibi birçok üründe kullanılan paraben son zamanlarda göğüs kanserine yol açtığı iddiasıyla bir sürü tartışmanın konusu olmuştur. (Ntvmsnbc, 02 Aralık 2009) Kozmetik ürünlerdeki kanser riski. Kozmetik ve cilt bakım ürünleri kanser de dahil olmak üzere birçok hastalığa neden olabilir. (Hürriyet, 16 Ekim 2014) Rujda kanser riski. Evet, ruj; kanser, kısırlık ve böbrek yetmezliğine yol açıyor. Parlak ruj kanserojen çıktı. Erken ergenliğe sebep oluyor. Kurşun dudaklı kadınlar. En tehlikeli ağır metallerden kurşunun da kozmetik yapımında kullanıldığı söyleniyor. (Hürriyet, 22 Ekim 2014) Makyaj yapan bir kadın ömrü boyunca 3 kilo ruj yiyor. (Hürriyet, 10.3.2018) Brezilya fönü kanser yapıyor. (Sabah, 06.02.2014) Topuklu ayakkabı kemikleri bozuyor: Topuklu giymek, 40'lı yaşlardan sonra ayak kemiğinde çıkıntı yaratıyor. (Sabah, 23 Mayıs 2008) Topuklu ayakkabı felç yaptı. (Karar, 06.04.2015)

Hem şikayet edip hem giyinmeye zorunlu hissetmek! Zorlayan kim, ne?

Amerikan The Washington Post gazetesi, topuklu ayakkabıların ayaklara verdiği zararı gösteren bir grafik yayımladı. Ortopedi uzmanları tarafından hazırlanan grafiğe göre yüksek topuklu ayakkabılar sonucu değişen duruş, bacağa aşırı yük bindirerek ayakta şekil bozukluğuna yol açıyor. Ayakkabının burun kısmının dar olması sonucundaysa üçüncü ve dördüncü parmaklar arasındaki sinirler kalınlaşıyor ve bu da ayak parmaklarında ağrı ve his kaybına yol açıyor. Dar ve yüksek topuklu ayakkabılar baş parmağın diğer parmaklara baskı yapmasına ve ayakların yan tarafında kemiksi bir şişliğin ortaya çıkmasına yol açıyor. Yapılan son araştırmalara göre topuklu ayakkabı giyen kadınlarda eklem ağrıları yüzde 26'ya kadar artıyor. (Sabah, 1.8.2013) Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Uzmanı Dr. Öğr. Üyesi Murat Özkaya "Topuklu ayakkabı giymemek için 6 neden" sayarken (Akşam, 18.9.2020) Posta gazetesi de 09 Ekim 2021 tarihinde "Yüksek topuklu ayakkabı giymenin zararları" konusunda Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Uzmanı Prof. Dr. Turan Uslu kaynaklı uzun bir yazı yayımlar. "Dışarıda giyilen ayakkabı. İngiliz ve Amerikalı uzmanlar, dışarıda giyilen ayakkabı ile evde dolaşmanın ciddi sağlık problemlerine yol açabileceği uyarısında bulundu. ABD'deki Arizona Üniversitesi uzmanları tarafından yürütülen araştırmaya göre, günlük kullanılan sıradan bir ayakkabının dış yüzeyinde yaklaşık 421 bin, içindeyse 2 bin 887 bakteri tespit edildi. Uzmanlar, bunlar arasında iç organların fonksiyonlarını yitirmesine ya da enfeksiyona neden olabilen çok sayıda tehlikeli bakteri bulunduğuna dikkati çekti. Araştırma, temizlenen ayakkabıların ise insan sağlığı için daha az risk oluşturduğunu gösterdi. Arizona Üniversitesi Laboratuvar Sorumlusu Jonathan Sexton, bakterilerin haftalarca yaşayabildiklerine işaret ederek "Ayakkabılarınızı evde giydiğinizde, gün içinde üstüne bastığınız her şeyi eve getirmiş oluyorsunuz" dedi." (Star, 11.04.2018) Evde ayakkabıları çıkarmak ise zayıflatıyor. (Hürriyet, 23.5.2018)

İlk görüşte aşk yok, cinsellik ve ego var. İskoçya'da yapılan yeni bir araştırmaya göre çiftler arasındaki "ilk bakış"ın romantizmle hiç ilgisi yok; insan, o ilk bakışta kendisini çekici bulan kişiyi çekici buluyor, o kadar. Bir başka deyişle ilk bakışta aşk yok, sadece seks ve egoyu tatmin etmek var. Aberdeen Üniversitesi Yüz Araştırmaları Laboratuvarı'ndan Ben Jones, "Bu, bir tür narsist eylem gibi görünüyor. Birine gülümseyip göz teması kurarsanız, daha çekici oluyorsunuz" dedi. (Hürriyet, 21 Ekim 2014)

Modern hayatta kadının başlıca sorunları, toplumsal roller, ekonomik bağımsızlık ve cinsellik noktasında yoğunlaşmaktadır. Kadında kimlik bunalımına yol açabilecek güçlü bir rol karmaşası gündeme getirilmektedir. (Cihan Aktaş, Sistem İçinde Kadın, s. 84-89; Devrim ve Kadın, s. 109-110; Peyami Safa, Kadın Aşk Aile, s. 13-14) Sanayi devriminden sonra modern kadın 'ekonomik bağımsızlık arzusunun etkisiyle paranın, lüksün, modanın, kısaca tüketiciğin esareti altına' girmiştir. Modern kadın, tercihini hayati ihtiyaçları doğrultusunda değil, daha çok geçici arzular doğrultusunda kullanmıştır. Örneğin, film ve dizilerde aktörlerin parayı nasıl kazandıkları değil, nasıl harcadıkları ve nasıl eğlendikleri üzerinde durulur. (Abdülkerim Bahadır, Günümüz Kitle-İletişim Araçlarının Ruhsal ve Toplumsal Hayatımız Üzerindeki Olumsuz Etkileri ve Korunma Yolları, s. 485-491) Böyle bir ekonomik statüye ulaşma arzusu, çoğu kadını evin dışında çalışmaya iter. Ancak, böyle bir tercih, çalışan kadın için birçok sorunu (işten kaynaklanan stres ve bunalım, sosyal ilişkilerde gerileme ve kopma, aile-içi sorumluluklarda zayıflama, aile bireyleri arasında tahammülsüzlük ve ferdileşme tehlikesi, çocuklarında ise, saldırganlık, ebeveyne yönelik aşırı bağımlılık, bedensel ve ruhsal gerileme, anti-sosyal davranışlar geliştirme vb.) beraberinde getirir. (Ö. Güray, S. Koray, Çalışan ve Çalışmayan Annelerin 4-6 Yaşındaki Çocuklarında Ruh Sağlığı, s. 105-108)

Estetik kaygıların ağındaki genç kızlar yemek yiyemez hale gelirler. Anoreksiya olanlar, 'Çirkin yaşamaktansa, hiç yaşamamak daha iyidir' diyerek, ölümü tercih edebiliyorlar.' (Aksam, 06 Ağustos 2002) İnce kalmak uğruna aç kalmaya son! Gösteri dünyasının ünlü güzelleri, sonunda isyan bayrağını çektiler ve yeni bir akım başlattılar. Yuvarlak hatlar yeniden moda oldu. (Milliyet, 05.05.2006) Olga Tyurine, Antalya'da kendisini taciz eden adamı, 'Silikon taktırmak istiyorum,

Ö.D. paramı ödesin af edeyim' deyip davadan vazgeçti. (Posta, 7.2.2007) Ekstra işinde seksi olmak çok önemli. Özellikle de sadece erkeklerin katıldığı bayiler toplantılarında. Ebru'yu sadece zevkle dinliyorlar ama o sahnede iken hayal kuramıyorlar. Öyle veya böyle sahnede seksi, estetikli göğüsler işe yarıyor. (Aykut Işıklar, Tercüman, 04.09.2003) Lolita ihtilali. Son zamanlarda bir lise mezuniyet balosunda bulundunuz mu hiç? Gitseniz, gördüğünüz ağır makyajlı, cesur dekoltesi, yüksek topuklu, cep telefonlu kızların 16-17 yaşında olduğuna inanabilir miydiniz acaba? Levent'te bir estetik kliniğinde görevli bir uzmanla görüştüm. Dinlediklerime inanmadım: "14-15 yaşında kızlar, ana babalarından habersiz gelip kaşlarını kaldırmak, fazla yağlarını aldırarak, selülit tedavisi yaptırmak istiyor"muş. Genelde üst gelir grubundan hastaları bulunan bir jinekoloğun gözlemleri daha da çarpıcı: "Genç nüfusta müthiş bir 'uyanma' var" diyor. 17-18 yaşlarında lise öğrencilerinin kürtaj için başvurduğunu söylüyor ve bazı gözlemlerini aktarıyor: 'Batı'da ergenlik yaşı 16-17'den 11-12'ye geriledi. Amerika'da 10 yaşa kadar düştü.' Genç kızlar annelerinden çok daha erken adet görüyor artık. Bunun, iklimden beslenmeye kadar pek çok nedeni olabilir ama en önemli nedenlerinden biri "psiko-seksüel uyarımın artması." Yani, okulda, çevrede ve özellikle de medyada cinsel teşhirin yaygınlaşması. Baştan çıkarıcı klipler, uyarıcı filmler, cinsellik yüklü diziler, çıplaklığa çağıran reklamlar, beyinde ergenliği erken uyandırıyor, cinselliğin keşfini hızlandırıyor. Özellikle varlıklı kesimden gençler, lise çağında, özentiyi büyük ve seksi görünme derdine düşüyor. Karşı cinsi de sadece bir seks nesnesi olarak görüyor. (Can Dündar, Milliyet, 17 Temmuz 2003) Rus kızları 'işte kazanmak için' kaval kemiklerini 15 santim uzatmak istiyor. (Hürriyet, 6 Temmuz 2008)

Çağdaş olduğu iddia edilen hayat tarzında kadınlar, kendilerinin dış görünüşleri ile değer kazanacakları konusunda ikna edilmiş durumdadırlar. 'Bilgi, görgü, zeka'dan önce uzay çağının, 21. yüzyıl kadınının değeri sarı (bazen kırmızı) saçlarla dolaşan; ikide bir değişen vücut ölçüleri, daralıp bollaşan, bazen yırtık, bazen sökükle ama daima modacılarla kumaş tröstlerinin anlaşması ile, çoğu da cinsel tercihi tuhaf şekilde yapan kreasyoncularca hazırlanmış moda elbiselerini giyen, kendince karar vermesine izin verilmeyen makyaj, giyim, hatta hayat tarzına, yaşam tarzına (ki dinin tanımı da budur; Din, yaşam tarzının adıdır) başkalarının karar verdiği, evlendiği kocasının yanında yüzünde salatalık maskesi, saçlarında bigudi ile dolaşan ve kocası ile yatağa bu şekilde girerken sabah evden çıkarken, kocasından ayrılırken makyaj yapıp süslenen, kokular sürünen bir kadın ne kadar hayatında hür ve doğru karar verebilme yeteneğine sahip olabilir?! Her çağdaş kadın aynı şeyi yapsa, eşinin yanında savaş boyalarını sürünmüş gibi dolaşırken dışarıya çıkarken süslense, eşlerinin; hayat arkadaşlarının gözü hanımından uzaklaşıp dışarıya kaymaz mı? Öyle ya eşine değil de dışarıdaki insanlara güzel gözükme için süslenen kadın, eşini ne kadar kendine bağlayabilir? Kocasını da, tıpkı kendi eşi gibi, eşi için süslenmeyen, başkaları için 'farkında olmadan süslenen' diğer kadınlara ilgi duysa, aynı şeyi başka erkek kendi eşine karşı hissetse, toplumda aile, ahlak ne hale gelir? Flörtle başlayıp, aşkla alevlenen, evlilikle sonuçlanan evliliklerin ihanet, boşanmalarla sonuçlanmasının sebebinin bu yanlış yaşam tarzında aramak gerekmez mi? Hata aslında ne kadın ne de erkektedir. Asıl yanlış, iki cins de modern hayat adı altında, öz bünneye ters olan bu yaşam tarzını dayatmaktır! Kimse, zorlama yok demesin, toplumu bilinçli bir yönlendirme var!

Moda diye insanlık sömürölüp açıkça alaya alınmaktadır!

"Etekler 'yine' uzadı." (Asrın kadını, sayı:1, Haziran 1944) Mini etek 'geri' geliyor. Moda'da 'eskiye' dönüş. (Günaydın, 14 Ekim 1979) Piyasaya Müjde. Etek boyu kısalıyor. (Akşam, 23 Şubat 2012) Kadın modasında '1930'a dönülüyor.' (Günaydın, 14 Ekim 1974) Bir garip moda ki! Modanın ana hedefi, kadını olduğundan daha güzel yapmaktır. Moda son yıllarda kadını gittikçe soyar, dekolte yakalar, mini etekler, kadın vücudunu çeşitli şekillerde teşhir eden bin bir çeşit iç gıcıklayıcı

elbiselerle açarken şimdi de bu çıplaklığın çeşit çeşit mücevherlerle ‘daha dekoratif’ bir hale getirilmesi yolunda gayret harcanmaya başlanmıştır. (Hürriyet, 25 Şubat 1969)

Moda, din haline gelmiştir!
Her adımı yönetiyor artık!

Bizde olsa...!

‘İtalya’da Vitruvio Pollione Lisesi Müdürü Angelo Bernardini, okulda düşük bel pantolon giyilmesini yasakladı. Bernardini, tangaların kotun dışına çıkmasını terbiyesizce olarak nitelendirdi. (Yeni Şafak, 13.10.2004) ‘ABD’de New Jersey’in Wildwood sahilinde "saggy pants" olarak adlandırılan düşük bel pantolonların giyilmesi yasaklandı. (Habertürk, 12.08.2013) Düşük bel yasaklandı. İtalya Napoli’de düşük bel giymek yasaklanır ve para cezası getirildi. (26 Ekim 2010) ‘İngiltere’ Wimbledon Tenis Turnuvası’nda devrim gibi kural değişiklikleri yapıldı. Turnuvada ayrıca bayan tenisçilerin göğüs dekoltesi kıyafet ve seksi külot giymeleri de yasaklandı. Turnuvanın yeni hakemi Andrew Jarret, "Firmalar sponsoru oldukları tenisçiler için değişik kıyafetler hazırlayıp, ilgi çekmek istiyorlar. Haklılar ama biz de bu kuralları uygulamakta kararlıyız" dedi. (Milliyet, 28 Haziran 2006) Cannes Film Festivali’ne kıyafet ayarı: ‘Kırmızı halıda ve festivalin diğer herhangi bir bölgesinde çıplaklık yasaktır’ deyip tüm dünyaya ilan ettiler.’ (Yeni Şafak, 13.5.2025) Dünyanın en ince telefonunu’ ürettiklerini iddia eden ‘Kazam Tornado’ markasının reklam filmi İngiltere’de yasaklandı. İngiliz Reklam Standartları Otoritesi tarafından yapılan açıklamada, telefon reklamının ciddi seviyede ‘müstehcenlik’ içerdiği ve bunun suç olduğu ifade edildi. Daha önce de bu tip içerikli reklamlara, etik olmaması nedeniyle yasak getiren kuruluş, markanın kadın istismarı yaptığını ve içerikle alakalı olmayan çekimlerde bulunduğunu söyledi. Otorite, özellikle bazı yakın çekimlerin tamamen amacından sapmış olduğuna dikkat çekti. (Vatan, 26.02.2015) ‘Japon’ havayolu firmalarından Skymark Airlines’in, hosteslerinin mini etek giyeceğini açıklaması tepki çekti. Japonya Kabin Görevlileri Federasyonu ‘Kadınları bu şekilde reklam amaçlı kullanmak onları bir eşya gibi görmektir’ dedi. Federasyonun internet sitesinde de hosteslerin o kadar kısa etekle rahat çalışamayacağı, cinsel tacize uğrayabileceği belirtildi. (Milliyet, 12.03.2014) Avrupa, çıplaklık konusunda frene bastı! Barcelona, Palma de Mallorca, Split, Dubrovnik ve İtalya’nın Sorrento kentinden sonra bu kez de Portofino da plaj dışında bikiniyle dolaşmak ve kamuya açık alanlarda içki içmek yasaklandı. Kurala uymayanlar 500 Euro ceza ödeyecek. Portofino Belediyesi, plaj dışında mayo ve bikinili ile erkeklerin de üstü çıplak şekilde dolaşmasını yasakladı. (Sabah, 17.7.2025)

ABD’de, Michigan eyaletinde düşük bel pantolonlarda popo gözükürse 3 aya kadar hapis cezası verilecek. (Hürriyet, 29 Haziran 2008) ABD’de düşük belli pantolon giymek yasaklandı. İç çamaşırını gösterenler, para ve hapis cezasına çarptırılabilir. Delcambre Kasabası’nın Belediye Başkanı Carol Broussard, kasaba yönetiminin aldığı karara aykırı davranarak, iç çamaşırını gösterenlerin 500 dolar para ve 6 aya kadar hapis cezasına çarptırılabilirliğini belirtti. (Hürriyet, 13.06.2007) İngiltere’nin Staffordshire bölgesinde bulunan Trentham Lisesi, erkek öğrencilerin ve öğretmenlerin ‘dikkatini dağıttığı’ gerekçesiyle kız öğrencilerin kısa etek giymesini yasakladı. (Milliyet, 4.7.2015) Kraliçe’den mini etek baskısı. Kraliyet at yarışlarına omuz ve göbeği açıkta bırakan, göğüs dekoltesi, askısız kıyafet giyen kadın alınmayacak. (Vatan, 15.06.2008) Amerika’da

bir iç giyim firmasının büyük beden sütyen reklamı müstehcen bulunup televizyonda yayınlanması yasaklandı. (Vatan, 26 Nisan 2010) Yakında Amerika'da gösterime girecek filmin afişi sansür kuruluna takıldı ve yasaklandı. (Vatan, 17.09.2008) Dünya yatırım devi USB, çalışanları için kıyafet yönetmeliği hazırladı. Ten rengi iç çamaşır, dar mini... giyilmesin. (14 Ocak 2011) Okuldaki yasak ilişki velileri ayağa kaldırdı. ABD'de lise öğrencisi Myranda Garber okul müdürüyle sekreterini öpüşürken görünce olayı cep telefonuyla görüntüledi. İnternete sızan video yüzünden veliler ayaklandı. (Milliyet, 27.04.2012) ABD'de katalog çekimleri için bikinili poz veren öğretmenin işine son verildi. (Milliyet, 10 Mayıs 2013) 300 erkek yattı; göreve devam! Kocasını 300 erkekle aldatan kadın 'görevde.' İngilizce öğretmeni Y.Y. "Şebnem Berrak A." takma ismiyle "Çıplak Tenimin Hafızası" adlı bir kitap yazarak, kocası A.Ç.Y.'yi, internet ortamında tanıştığı 300 erkekle aldattığını iddia etmişti. Daha sonra "deşifre" olan Y., görev yaptığı okuldan uzaklaştırmıştı. (Habertürk, 21 Mayıs 2009) ABD, sex bataklığına sürüklenebilecek gençleri evlilik öncesi ilişkiden korumak için yılda 117.000.000 dolar harcıyor, önümüzdeki yıl bu para 135.000.000 dolara yükseltilecek. (Vatan, 09.09.2003) Grammy'yi yayınlayan CBS, ödül törenine katılacakları uyardı: Lütfen kalça ve göğüslerinizi örten kıyafet giyin. Aşırı dekolte sorun teşkil ediyor. (Habertürk, 8 Şubat 2013)

İtalya'nın güneyindeki Amalfi kıyısında yer alan bölgeye tatil yapmaya gelenlerin, plaj dışındaki herhangi bir yerde bikiniyle veya açık kıyafetlere dolaşması yasaklandı. Bölgenin belediye başkanı Francesco Benincasa yeni yönetmeliği, "Bölgemizin kaliteli imajını korumak için bu yasayı koymamız gerekliydi, aksi takdirde ortaya çok çirkin ve edepsiz görüntüler çıkıyordu." sözleriyle savundu. Aynı uygulamayı ilk olarak 2010 yılında yine İtalya'daki Castellammare di Stabio beldesi başlattı. (Akşam, 3 Temmuz 2013) Alanya'da ise sadece plajlarda değil kentin içinde de mayoyla dolaşan turistler belediye meclisinde tartışma konusu oldu. (Star, 9 Eylül 2008)

Sapıklık

Almanya'nın Frankfurt Üniversite kliniği sex bilimi bölümü direktörü Pr. Dr. Volkmar Sigusch "İnsanların çok yakın bir zamanda partner olarak ev hayvanları ile evleneceklerini" iddia etti. Köpeklerle isim veriliyor, berbere götürülüyor, doktordan randevu alınıyor, psikologa götürülüyor veya miras bile bırakılıyor. Köpeklerle ne zaman evlenilebileceği konusunda ise Sigusch "En çok 10 yıla yakın bir zamanda bunun gerçekleşebileceğini" savunuyor." (Hürriyet, 08.06.2005) İngiltere'de bir kadın (Amanda Rodgers) köpeği ile evlendi. (Milliyet, 14.03.2014) Kuzey İrlanda'lı kadın köpeği ile evlendi. (Son Dakika, 11.10.2017) İngiltere'de yaşayan Deborah Hodge isimli bir kadın Hindistan adını verdiği kedisiyle resmi olarak evlendi. (Yeni Şafak, 27.4.2022) 7 yıldır gayrimeşru bir ilişki yaşayan ve terk edilen 48 yaşındaki İngiliz Barbarella Buchner isimli kadın, aradığı mutluluğu ve sevgiyi insanlarda bulamayınca iki kedisiyle evlendiğini açıkladı. (Habertürk, 25.12.2014) Avustralya'lı bir kadın (Jodi Rose) Fransa'nın güneyindeki 'Pont du Diable' adlı köprü ile evlendi. (Hürriyet, 2 Temmuz 2013) İsrail'de bir İngiliz kadın (Sharon Tendler) 15 yıl önce "ilk görüşte aşık olduğu" Yunusla evlendi. (Milliyet, 1.1.2006) Koreli Lee Jin-gyu yastığı ile evlendi. (Cumhuriyet, 10.03.2010) Fransa'da bir kadın (Erika Le Tour) Eyfel kulesi ile evlendi. (Habertürk, 5.6.2008) 50 yıl sonra robotla evlilik yasal olacak. (Vatan, 13.11.2008) Avustralya'da bir adam robotla evlendi. (Cumhuriyet, 9 Ocak 2022)

Us Department of Justice 2000 verilerine göre, Amerika'da her 90 saniyede bir kadın tecavüze uğramaktadır. 2003 yılı İngiltere Suç Araştırması verilerine göre de 754 bin kadın en az bir kere tecavüze uğramış ve İngiltere'de her gün 167 kadının tecavüze uğradığı belgelenmiş durumdadır. Rakamlar geçen birkaç yıl içinde eksilmedi, daha da arttı. (16.04.08) AB'de yaklaşık 2 evliliğe karşı bir boşanma yaşanırken, çocukların üçte biri evlilik dışı ilişkiden doğuyor. Avrupa'da kişi başına yıllık 11 litre saf alkol düşüyor, bu da 220 litre biraya denk

geliyor. Eurostat'ın verilerine göre, 2004 yılında 4.8 milyon bebeğin yüzde 31.6'sı evlilik dışı ilişkiden doğdu. Birlik ortalamasında çocuklu ailelerin yüzde 13'ünde anne ya da babadan biri bulunmazken, bu oranın en yüksek çıktığı ülkeler yüzde 24'le İngiltere, yüzde 18'le Belçika, yüzde 16'yla Danimarka ve Almanya şeklinde sıralanmaktadır. Avrupa'da alkole başlama yaşı ortalama 14.6, İtalya'da ise 12.2'ye inmiş durumda. (Basından, 14.06.06) "Almanya'da alkole başlama yaşı 14.5'a düştü" (DW, 12.9.2009) İngiltere'de okullarda artan şiddet eğitim tarihinde bir ilki başlatıldı. Olayları önlemek üzere harekete geçen polis 400 okulun koridorlarında devriye gezmeye başladı. Polis koruması altında öğretim veren okullar listesinde az sayıda ilkokulun da bulunduğu belirtilen haberlerde, bazı okullarda küçük de olsa karakolun bile kurulduğu kaydedildi. (Yeni Şafak, 29.10.2006) İngiltere'deki Darlington kasabasının kasabı, içeriye giren müşterileri görünce gözlerine inanmadı. Bir adam, elindeki tasmaya bağlı dört ayak üzerinde sürünen kadınla alışverişe gelmişti. Kasap, bu garip çifti polise ihbar etti. Polisin soruşturması, Kaotian adlı sado-mazo tarikatı ortaya çıkardı. Ama müritler erişkin, ilişkilerin de gönüllü olması, polisin elini kolunu bağladı. (Milliyet, 25 Ağustos 2006) Danimarka'da kadınlar arasında yapılan bir araştırma, kadınların yüzde 52'sinin eşlerini aldattığını ortaya koydu. Woman dergisi tarafından yapılan araştırmaya 15-35 yaş arasında 5 bin kadın katıldı. (Milliyet, 5 Eylül 2006) Almanya'da çocuk pornosuna karşı tarihin en büyük operasyonu yapıldı. 26 bin sapık içinde öğretmenlerin de bulunması bomba etkisi yarattı. Aralarında rahipler, öğretmenler, hatta polislerin bile bulunduğu şebekenin, internet üzerinde 38 ayrı "çocuk pornosu grubu" oluşturdukları ve resim ile videoları bu gruplar üzerinden yaydıkları vurgulandı. (Vatan, 28.09.2003) '9 yaşındaki' Alec Greven 'çapkınlık' kitabını yazdı. (Vatan, 11.12.2008) 1996'da ABD'de bir yarışmada çocuk güzeli seçilen J. Ramsey (6 yaşında), bir sapık tarafından tecavüz edilip öldürüldü. ABD'de bu tip yarışmalar yasaklandı. (Akşam, 21.12.2006) Julia Lira 7 yaşında olmasına rağmen Brezilya'nın Rio ketinde 'samba kraliçesi' seçildi. (Hürriyet, 16.02.2010) Geçtiğimiz günlerde "Vanity Fair" dergisi için verdiği pozlarla bir anda tartışma konusu olan 15 yaşındaki yıldız Miley Cyrus'a ahlaksız teklif geldi. Playboy'un patronu 82 yaşındaki Hugh Hefner Miley'e 18 yaşına bastığı gün dergi için soyunmasını teklif etti. (Vatan, 11 Mayıs 2008) Eli şu an kalçalarımdaya. İngiltere lideri Cameron, milletvekili Robert Syms'i partiten atınca eşi Cameron'dan intikamını fotoğraf ile aldı. Altına, 'çocuklarımla babasını kovan adamın elleri kalçamda' diye yazdı. (12 Ekim 2013)

Şiddet

ABD'nin Korkunç 'Suç' İstatistikleri. Ülkede günde bin 900 ve yılda 683 bin kadına tecavüz ediliyor. Buna göre ABD'de her 8 kadından biri tecavüze uğruyor. (Milliyet, 31 Ara 2017) Amerika demek tecavüz, cinayet ve insanlıktan çıkmak demek. Ulusal Mahremiyet ve Cinsel Şiddet Araştırması, ABD'de 22 milyondan fazla kadının hayatında en az bir kez tecavüze uğradığını ortaya çıkardı. (Yeni Söz, 14 Mar 2016) Beş Amerikalı kadından biri cinsel saldırı kurbanı. Araştırmaya göre, önceki bir yıl içinde Amerika'da 1 milyonu aşkın kadın tecavüze uğradığını bildirdi. (BBC, 15.12.2011) Cinsiyet eşitliğinde zirvedeki İskandinav ülkelerinde tecavüz oranları korkutucu seviyede. (Euronews, 4 Nis 2019) İskandinav ülkesi bunu tartışıyor: Tecavüz oranları neden bu kadar yüksek. (ABC gazetesi, 10 Ekim 2020) İskandinav ülkelerinde cinsel taciz vakaları günden güne artıyor. Dünyada cinsiyet eşitliği açısından ilk sıralarda yer aldığı düşünülen İskandinav ülkelerinde cinsel taciz ve tecavüz vakaları dikkati çekiyor. (AA, 12.10.2021) İsveç'te 2018 yılında tecavüzden mahkumiyet de yüzde 75 oranında arttı. (Sputniknews, 03 22.06.2020) Fransa'da trenlerde cinsel şiddet rekor seviyelere ulaştı. Mağdurların sadece yüzde 7'si polise şikayette bulunuyor. (Euronews, 10/03/2025)

Sosyete şiddete doymuyor. 'Eşim dövüyor' diyen tanınmışlar zincirine işadamı C. H.'ın eşi de katıldı. (31 Ocak 2010) D. S. , H. Ş.den ayrılık nedenini dayak olarak açıkladı. (Haberler, 19 Kasım 2008) Koca dayağı kadın CEO'ya kendi derneğini kurduruyor. (Hürriyet, 08.04.2007) D. A. 4 yıllık

sevgilisinden dayak yüzünden ayrılmış. (Hürriyet, 29 Ekim 2008) D. A.: Sevgililerimden yediğim dayağı hep gizledim. (Hürriyet, 14 Kasım 2005) A. U. eşi C. U.'ın içki içip kendini dövdüğünü söyleyip boşanma davası açtı. (Milliyet, 30.12.2009) Manken T. Ö. sevgilisi A. B.'ndan Richmond SPA Otel'de dayak yedi. (Posta, 11.5.2007) Eşinden ve sevgilisinden şiddet gören ünlü isimler... (Akşam, 2 Kasım 2018) Avrupa Konseyi'nde Fransız Milletvekili Jean Guy Branger tarafından hazırlanan "Avrupa'da kadınların maruz kaldığı ev içi şiddet" adlı bir rapor gündeme gelmişti. Raporda dehşete düşürücü rakamlar vardı. Mesela Avrupa'da her 7 kadından 1'i ya zorla cinsel ilişkiye zorlanıyor, ya da tecavüze uğruyor. Fransa'da yılda 72 kadın, ev içinde yediği sert dayaktan ölüyor. Almanya'da bir yılda kocası tarafından öldürülen kadın sayısı 300. Norveç, İsveç, Finlandiya, Danimarka gibi hiçbir ekonomik sorunu olmayan ülkelerde şiddete bağlı kadın ölümleri de hayli fazla. Fransa'da çeşitli şekillerde şiddete maruz kalan kadınların oranı %95. Çek kadınlarının yüzde 38'i şiddet görüyor, Litvanya'daki kadınların yüzde 42,4'ü fiziksel ve cinsel şiddete uğruyor, Portekiz'de kadınların yüzde 52,8'i eşlerinin şiddet uyguladığını belirtiyor.

Sadece Avrupa mı böyle? ABD'de her yıl 4 bin kadın dövülerek yaşamını yitiriyor, yılda 4 milyon kadın da eşinden dayak yiyor. (Yeni Şafak, 8.03.2004) Her 15 saniyede bir kadın dayak yerken, her 6 dakikada 1 kadına tecavüz ediliyor. Yine ABD'de kız çocuklarının aile bireyleri tarafından istismar oranı yüzde 35 ile yüzde 46 arasında. Kanada'da kadınların yüzde 51'i, 16 yaşına gelene kadar en az bir kere fiziksel veya cinsel şiddete maruz kalıyor (2004 Yılı raporu) Alman Milletvekili Claudia Roth, Almanya'daki kadınların yüzde 40'ının şiddete maruz kaldığını söyledi. (Hürriyet, 08.02.2007) Avrupalı kadınların dörtte biri şiddet kurbanı. (Ntvmsnbc, 07 Mart 2007)

28 AB ülkesinden, 18-72 yaş arası 42.000 kadın ile yapılan araştırma bugüne kadar bu konuda hem AB'de hem de dünyada yapılmış en geniş ve derin araştırma. Kadına şiddetin en yüksek olduğu ülkeler sırasıyla Danimarka (yüzde 52), Hollanda (yüzde 45), Fransa (yüzde 44). AB ortalaması ise yüzde 33. FRA'nın Direktörü Morten Kjaerum rapor ile ilgili olarak, Yayınlanan raporun AB ülkelerinde kadına yönelik şiddetin ne derece yaygın olduğunu göstermenin yanında, devletlerinin bu konuyu ne derece az raporladıklarını ve gündem dışı tuttuklarını da kanıtlamaktadır." diye konuştu. Rapordaki istatistiklere göre Avrupa'da her 10 kadından biri 15 yaşından itibaren cinsel şiddete maruz kalırken, her 20 kadından biri tecavüze uğramış. Her 5 kadından biri ise eski veya şu an birlikte olduğu eşinden cinsel ve fiziksel şiddet görmüş. Verilere göre kadınların sadece yüzde 14'ü eşlerinden, yüzde 13'ü ise yabancılardan gördükleri şiddeti ilgili makamlara bildirmişler. (Milli Gazete, 6 Mart 2014)

Eğitilmiş kadınlar da şiddet mağduru. İstanbul Üniversitesi (İÜ) Adli Tıp Enstitüsü'nce, üniversite öğrencisi ve mezunu kadınlarla yapılan bir araştırma, katılımcıların büyük bir bölümünün cinsel şiddet türlerinden en az birisine maruz kaldığını ortaya koydu. İlk sırada sevgililer var. Araştırma, sanılanın aksine, cinsel şiddet eylemlerinin yabancılar değil, çoğunlukla tanıdık kişiler tarafından gerçekleştirildiğini ortaya koydu. Buna göre, saldırganların yüzde 95'inden fazlası tanıdık. Çalışmaya göre, 'ilk sırada sevgili' düzeyindeki erkek arkadaş, ikincisi sırada nişanlılık ve sözlülük ilişkisi geliyor. Üçüncü sırada ise encest ilişkisi türleri var. (Hürriyet, 12.06.2003)

Güzelleşme adına. Güzellik uğruna her türlü yöntemi deneyen kadınların son gözdesi fetus kök hücreleri oldu. İngiliz Daily Mail gazetesi 'barbarca' olarak nitelendirdiği bu yöntemi ve bu uygulamayı gerçekleştiren klinikleri ele aldı. Güzellik klinikleri gebeliğin 9. haftasından sonra fetus adını alan bebeklerin geri kalmış ülkelerden bağış yoluyla elde edildiği belirtilen, ancak gerçekte uluslararası kaçakçılık şebekelerinin karıştığı kirli yöntemlerle buluyor. Bebek fetusundan bir parçayı başta yüzleri olmak üzere vücutlarına enjekte ettiren kadınlar yöntemin

barbarlığından hiç rahatsız olmuyor. Bu insanların tek hedefi güzellik ve gençlik. Bu klinikler insanlara bu hayallerini gerçekleştirmeyi vaad ederek milyonlarca dolarlık bir sektör haline geldi. (Milliyet, 8 Ağustos 2006) David Beckham ve eşi güzelliklerini kuş pislikleri ile yapılan kremlerle koruyor. (9 Ekim 2008) Başta Hollywood'un yakışıklı yıldızlarından Tom Cruise olmak üzere birçok ünlü, yılların yüzlerine kondurduğu izleri silmek için seansı 180 sterline, yani yaklaşık 650 TL'ye yüzlerine bülbul dışkısı sürdürüyorlar. (Vatan, 22.04.2014) Dünyaca ünlü isimlerin güzellik sırları "yok artık" dedirtti. Madonna verdiği bir röportajda kendi idrarını düzenli olarak içtiğini itiraf etti. (Haber 3, 23 Eylül 2022)

Evlilik. Karolisnka Enstitüsü araştırma sonucu: Bekar erkekler daha çabuk bunuyor. (Milliyet, 1 Ağustos 2008) ABD ulusal istatistik enstitüsü: Bekar erkekler daha genç ölüyor. (Sabah, 25.08.2001)

Uyanış

İngiltere'de yapılan bir araştırma, iyi bir eğitim alıp iş hayatına atılan kadınların parlak bir kariyer yerine evinde oturup şakin bir yaşam sürmenin hayalini kurduğunu ortaya çıkardı. Kadın dergisi New Woman'ın anketine katılanların yüzde 61'i mutlu bir evlilik yapmanın, şakin bir kasabaya yerleşerek evinin kadını olmanın hayalini kuruyor. Üçte ikisinden fazlası "parayı erkek kazanmalı" diyor. Kadınların önemli bir bölümü ise kariyerin o kadar da önemli olmadığını düşünüyor. Ulusal aile ve ebeveyn enstitüsünden vicki shotbot bu araştırmayı "modern kadının uyanışı" olarak görüyor. (Vatan, 11.03.2005)

Çalışma 25 bin kişi üzerinde yapıldı. Archives of Sexual Behaviour, isimli dergide yayınlanan araştırmaya göre kadınların yüzde 56'sı spontan biçimde seks yaptığı için pişman. Ve bunların yaklaşık olarak çeyreği bekaretini kaybettiği için pişman. (Hürriyet, 28 Kasım 2013)

Kadınlar erkekler kadar seksi düşünmüyor. Kadınlarla ev işi üzerine yapılan anketten ilginç sonuçlar çıktı. İngiltere'de, 2 bin kadının katıldığı araştırmaya göre; kadınların yüzde 40'ı ev işi yapmayı seksten daha tatmin edici buluyor. Kadınların yüzde 64'ü, ev işi yapmaktan dolayı mutlu olduklarını söylüyor. Yüzde 45'i ise, "Eşimle seks yapmaya temizlikten az vakit ayırabilirim" diyor. (Habertürk, 25 Nisan 2006) Belçika'da bulunan Leuven Üniversitesi profesörleri tarafından yapılan araştırmaya göre cinsellik hormonu testosteronun yükselmesi erkeğin karar verme mekanizmasını altüst ediyor. Araştırmada bir grup öğrenciye konusu finans olan bir oyunun öncesinde iç çamaşırılı kadın fotoğrafları gösterildi. Bu grubun diğerlerine oranla oyunda başarısız oldukları ve doğru karar vermekte zorlandıkları gözlemlendi. Erkeklerdeki bu tepkilerin kadınlarda görülmediği belirtildi. (Habertürk, 20.04.2006)

Ne yapmalı? Gaziosmanpaşa Belediyesi, boşanma oranlarını azaltmak için evlilik danışmanı aldı. Çalışmayan bir kadının özel durumlar haricinde (hastalık, gece çocuk bakmak vb.) sabah eşinden önce kalkıp eşinin ihtiyaçlarını (kahvaltı, kıyafet vb.) hazırlamaması, işe güler yüzle uğurlamaması durumunda bir süre sonra eşi tarafından 'sürekli uyuyan, tembel, hiçbir işe yaramayan, para yiyici' olarak algılanabilmektedir. Problemin çözümünde konuşmak ama asla vıdı-vıdı yapmamak gerekir. Yaşadığınız problem o anda çözülecek diye bir kural yoktur. Dengeli anlayış sergileyen, istikrarlı, sevecen, çekici, gizemli bir kadının erkekler peşinden koşar. 'Ben buyum. İşine gelirse' diyen kadını, her erkek eninde sonunda aldatır. Çünkü ilişkinizi restleşme düzeyine indirmişsiniz demektir. Rest çekmek pokerde olur. Poker ise kumar oyunudur. Başarılı bir iletişimle çözülmeyecek aldatılma problemi yoktur. Yeter ki eşimizin algıladığı dilden konuşalım. Bilinmesi gereken en önemli gerçek, mükemmel kadın mutsuz kadındır. Evli olan ve hayatında mükemmel olmayı seçen kadın, iş hayatının dışında iyi bir anne, iyi bir iş hedefi ile adeta kendi ile savaşır bir duruma gelmektedir. (Vatan, 25.12.11)

"1952 yılında Hugh Hefner denilen adam Playboy denilen ilk porno dergisini çıkarttığında, Amerikan toplumu bile ayaklanmıştı. Kamyoncular şimdakilere göre mütevazı sayılabilecek yarı çıplak bir kadın resmini kamyonlarına astıklarında, Amerika'da yer yerinden oynamıştı. Kiliseler Birliği, Aile Dernekleri, Hem Cumhuriyetçi hem de Demokrat Senatörler tepki göstermişti. Peki şimdi? Yılın belli günlerinde, kendi aralarında sözleşip, metroya cırılçıplak biniyorlar. Alışveriş merkezlerine cırılçıplak, anadan üryan bir şekilde geliyorlar. Canlı yayında soyunmak; medenilik. Canlı yayında konuk bayana sarkıntılık yapmak; moda. En mahrem yerlerinin görünmesi; frikik. Masum gibi başlayan her hareket, en sonunda kutsallarımızla savaşıyor 7 başlı ejderhaya dönüyor." (Münir Arkan, Altınoluk, sayı: 304, Haziran, 2011)

"Değer veren insan karısını teşhir etmez" Yeşim Salkım. (Kanal1, Magazin1, 03.01.2009) Sunucu manken İpek Tenolcay: "Mini etek giyip, ince çorapla geziyorsan başkalarıyla flört ediyorsundur. İltifatlar, bakışmalar aldatma değil midir?" (Milliyet, 11.01.2003)

Erkeklerin aşk hayatlarıyla ilgili en büyük pişmanlığı daha fazla kadınla sevişmemek olurken, kadınlar ise geçmişte yanlış erkeklerle seviştikleri için mutsuzluk yaşıyor. Kadınların en büyük pişmanlıklarından bir tanesi ise ilk cinsel tecrübelerini yanlış bir insanla yaşamış olmak. Ayrıca birini aldatmak ve geçmişte bir ilişkiye çok hızlı başlamak da diğer pişmanlıkları. Erkekler ise kadınların tam aksine kız arkadaşlarını daha hızlı yatağa atmadıkları için pişmanlık duyuyor. Yine erkekler için en büyük pişmanlıklardan biri de cinsel anlamda daha çok macera yaşamamış olmak.

Sonuç

Kapitalizm pek çok toplumda kadın bedenini popüler kültür ve araçlar (moda, müzik, sinema, kitle iletişim araçları, dizi, tiyatro gibi) vasıtasıyla idealize ettiği güzellik, seksilik, incelik ve uzunluk (boyluluk), bakımlılık gibi pek çok bedeni unsuru, bireylerin çoğu için hayatta var olmanın amacı haline getirmiştir. Tüketim kültürünün buyrukları çevresinde kadın bedeni için standardize edilen beden ölçüleri, güzellik idealleri neredeyse toplumsal ve fizyolojik yaşamın bir parçası olarak sunulmaktadır. Kadın bedeninin her bölgesinin erojen bir alan şeklinde temsil edilmesi adına sürekli bir enformasyon oluşturulmaktadır. Kadınlar için yaratılan yaşam tarzına göre, kadın sürekli cazibesini yitirmemeli ve çevresindekilere bu cazibeli haliyle hayranlık uyandırmalıdır. Beden imajı ve bedene yapılan birçok müdahale, tüketim toplumu ve tüketim kültürünün en büyük yaratıcısı ve yararlanıcısı olan Batılı kapitalizm olgusundan bağımsız değildir. Tüketim toplumunda tüketim arzuları ve istekleri ihtiyaçmış gibi algılandığı veya algılatırıldığı söylenebilir. Beden; bugün güzelleştirilerek, yüceltilerek, özgürleştirilerek bir arzu -özellikle cinsel arzu- nesnesi haline getirilmeye çalışılmaktadır. Çünkü tüketim kültürünün var olmasını istediği ideal birey bedeni; sürekli yenilenen ve modanın peşinde koşan, sadece yaşayacağı bir tek yaşamı olduğunu ve bu yaşamını da yaşadığı dünyada cennete çevirerek hiçbir zevki ıskalamayan veya her hoşnutluk veren şeyleri deneyimlemenin bilincinde olan kişi olarak tanımlanmakta veya kabul görmektedir. (Prof. Dr. Rıfat bilgin, Tüketim kültüründe kadın bedeninin cinsel kurgu olarak konumlandırılması ve sunumu, The Journal of Academic Social Science Studies, Number: 36, p. 309-329, Summer II 2015, s. 327)

Yaratılan süper kadın imajı ile de; hem anne, hem eş, hem çalışan kadın, hem de güzel olmayı bilen kadın rolü benimsenilmektedir. (Nesrin Kula Demir, Zehra Yiğit, Reklam fotoğraflarında kadın bedeninin değişimi, International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume, 8/6 Spring 2013, s. 471)

Kadın, Batı tarzı hayat ile beraber statünün doğrudan kendi bedenleri ve zihinleri üzerinde odaklandığını görmüşlerdir. 1940'lı yıllarda idealize edilen kadınlar, kafa yapısından ziyade güzellik olarak gündeme gelirler. 1950-1970 arası dönem moda, 'herkes böyle giyindiği için

giyilmesi gereken kıyafetler’ olarak sunulurken, 1980’den sonra moda ‘başkaldırının sembolü’ olarak gösterilmektedir. (Fatma Karabıyık Barbarosoğlu, Moda ve Zihniyet, s. 111, 164, 170)

Televizyonda, reklamlarda, sokaklarda ve billboardlarda, reklamını yaptıkları ürünler daha çok arka planda kalıyorken, ön planda kadın vücudunun ve cinselliğin olması, ahlaki değerlerimize de oldukça ters düşmektedir. Satılan ürünlerde, belirlenen hedef kitlesini etkilemek için bedenlerini kullandırmaları, kendilerini cinsel obje olarak gösterenlere karşı çıkmamalarını anlamak gerçekten de zor. (Yeni Akit, 9.12.2014)

Prof. Dr. Hatice Arpaguş, “Kadını özgürleştiren feminist söylemlerin kadını bir meta haline getirdiğini” ifade ediyor. “Kadının özgürleşmesi ve bedenine hâkim olması meselesi, bir süre sonra bedenin para ve mevki için sergilenmesi gibi durumlara dönüşüyor. Mesela araba tanıtımında kadının reklam aracı olarak kullanılmasıyla arabanın modeli arasında bir bağlantı kurma ihtimali yoktur. Böyle bir durumda kadının özgürleşmesi veya bedeninin özgürce kullanmasından bahsedilebilir mi?” diyor ve İslam’ın başörtüsü konusunda ortaya koyduğu kriterlerin kadını meta olmaktan alıkoyduğuna dikkat çekiyor, örtünün kadının beden ve kimliğinin sömürülmesine engel olduğunu fakat modern dünya karşısında bu konuda zorluklar yaşandığını anlatıyor. (Kübra Sönmezşık, Reklamın Özgür Kölesi Kadın, Bilimevi Kadın, Ekim-Kasım-Aralık 2017, Sayı 3)

Kadın erkek farklıdır

Allah azze ve celle, kadın ve erkeği yaratırken farklı ve birbirlerini tamamlayacak özelliklerde yaratmıştır. Bu farklılıklar karşılıklıdır ve birbirinin yerine geçmediği gibi tam aksine birbirini tamamlar niteliktedir. Biri olmadan diğeri eksiktir, biri diğeri yerini tutamaz ve dolduramaz. Buna en güzel örnek zevce kelimesidir. Zevce, “çift, çiftin teki” (TDV İslam Ansiklopedisi, zevce maddesi) anlamlarına gelir. Mesela, Ayakkabı da bir "çift"ten oluşur. Bu çifti oluşturan eşler birbirlerine "eşittirler" fakat biri diğeri yerini tutamaz. Eğer bu eşitliği "aynılık" ve "tıpkılık" anlamında alır da, sağ eşi sola, sol eşi sağa giyecek olursak, hem ayakkabıya, hem ayağa yazık etmiş oluruz.

İslam eşitlik merkezli değil adalet merkezli bir dindir! İslam, yaratılıştta kadın ve erkeğe kodlanan yeteneklere göre hayatta iş bölümünü insanlara tavsiye eder.

“Boks yapan kadınlar, bebek bakan erkekler, üst düzey yönetici kadınlar, ev işi yapan erkekler. Bu görüntüler günümüzde son derece doğal karşılanmaktadır. "Roller" değişirken, iki araştırmacının kitabı Avrupa'yı karıştırdı. Savundukları; Bu eşitlik doğaya aykırı. İki cins arasındaki farkların ortadan kalkarsa uyumsuz bir uzlaşma ortamı oluşur. Toplumsal psikoloji konularında yazdığı kitaplarla tanınan ekonomi - politika danışmanı Prof. Gertrud Höhler ile AIDS uzmanı Dr. Michael Koch tarafından kaleme alınan "Zimmetli Günah" adlı kitapta, iki cins arasındaki eşitsizlik savunuldu. Erkeğin güçlü ve cesur, kadının ise yumuşak ve uysal olması gerektiğini savunan Höhler ve Koch, "Gerçekten uyumlu bir birlikteliğin olabilmesi için cinslerin mümkün olduğu kadar birbirlerine zıt olması şarttır. Çünkü ancak o zaman iki cins birbirini tamamlayan ve birbirinden ayrılmaz konuma gelebilir. Cinsiyete yönelik bir baskı yapılmasa bile erkek çocuğun en sevdiği oyuncak otomobil, kızın ise bebek oluyor. Hiçbir kısıtlama, hatta destek olmasına rağmen kızların klasik erkek mesleklerine yöneldikleri pek görülüyor. Kadın ve erkek bir noktadan sonra ayrılıyor. İnsanlığın gelişmesi de zaten bu sayede oluyor. Cinsiyet bilinci ve ayrımı olmayan toplumlarda yetişecek insanlar daha az yaratıcı, daha az sosyal ve daha az şefkatli olur. Bu durumda uyumsuz işleyen bir uzlaşma ortamı ortaya çıkar." İnsanlığın, farklı iki cinsin çatışmasından geliştiğini savunan iki araştırmacı, iki cinsiyetin birbirine benzemeye çalışmasına da karşı çıkarak "en iyisi kadınlar tam bir kadın, erkekler tam bir erkek olmalı. Zaten hiç bir zaman ve hiç bir kültürde kadın - erkek eşitliği olmamıştır" diyorlar.” (Milliyet, 13.01.1999)

“Beynimizin de cinsiyeti varmış. Kadın ve erkeklerin beyinlerinin gelişim olarak farklı olduğunu söyleyen Hacettepe Üniversitesi araştırma görevlisi Dr. Serkan Karaismailoğlu, “Kadınların beyinlerinin her iki tarafı da birbirine eşit büyürken, erkeklerin sağ tarafı daha fazla büyür. Kadın ve erkek arasındaki ‘farklar anne karnında başlar’ ve bebeklikte de bu şekilde devam eder. Kadınların bu nedenle empati duyguları daha fazla gelişmiştir. Beyin de cinsiyete sahiptir. Kadın ve erkeklerin farklılıkları hayatlarının her anında verdikleri kararlarda etkilidir. Erkek ve kadın olaylara aynı yaklaşamazlar. Kadın daha detay odaklı yaşarken, erkek sonuç odaklı yaşamaktadır. Çiftler arasındaki anlaşmazlıkların nedeni de budur. Bu yüzden kadın ve erkeklerin beyinlerinin cinsiyetlerini bilmeleri, nasıl çalıştığını öğrenmeleri ve sorunlara ona göre yaklaşmaları gerekmektedir.” dedi.” (Abbas Güçlü, Milliyet, 15 Mart 2014)

“Kadın ve erkek yasalar ve fırsatlar yönünden eşittir ve eşit olmalıdır. Ama biyolojik olarak eşit değildir çünkü genleri farklıdır. Psikolojik olarak eşit değildir çünkü duygu ifadeleri farklıdır. Kadın ve erkek beyinleri farklı çalışır.” (Prof. Nevzat Tarhan, Haberalp, 25.3.2021)

Amerikalı yazar ve ilişki danışmanı John Gray'ın kadınlar ve erkekler arasındaki iletişimi irdeleyen 'Erkekler Mars'tan Kadınlar Venüs'ten' adlı kitabı, erkeklerin ve kadınların adeta farklı gezegenlerden geldiğini, kendi gezegenlerine özgü alışkanlıkları olduğunu yazmaktadır. "Kadınlar kendilerini rahatsız eden bir konuyu biriyle paylaşıp ona anlatmak isterken, erkekler sadece dinlemek yerine hemen çözümler üretip bunları önermeye başlar. Bu durum ise iki taraf arasında doyurucu bir iletişim kurulmasını engellemektedir." (Bahri Karaçay, Mutlu Beyin, s. 31)

"Eğer cinsiyetler arasında gerçekten farklılıklar varsa onların arkasında da bu davranışları yöneten biyolojik nedenler olmalıdır. Bilim adamları Erkek ve kadın beyni arasında yapısal ve işlevsel farklar olup olmadığını belirlemeye çalıştılar. Araştırmanın sonuçları, oyuncak tercihlerinin 'sosyal ve bilişsel etkenlerden bağımsız' olduğunu, dolayısıyla cinsiyete dayalı olduğunu gösteriyor. Araştırmacılar kız çocukların oyuncak bebek ve tencereyle daha fazla zaman geçirmesini annelik güdüsüne bağlıyor. Yeni doğan bebekler üzerinde deney yapılır. Kız bebekler zamanlarının % 36'sında kadın yüzüne bakarken erkek bebekler zamanlarının % 25'inde kadın yüzüne bakar. Bunun aksine, erkek bebekler zamanlarının % 43'ünde mekanik yüze bakar. Kız bebeklerde bu oran sadece % 17. Ayrıca bu bebekler doğumları üzerinden sadece 24 saat geçtiği ve henüz herhangi bir sosyal veya bilişsel etki altında kalmadıkları için, cinsiyete bağlı bu farklılıkların temellerinin biyolojik olduğu anlaşılmaktadır. Bilim insanları uzun bir süre erkek ve kadın beyni arasındaki farklılıkları hormonlara ve beynin hormon salgılanmasında önemli rolü olan hipotalamus bölgesine atfetti. Fakat bilimsel ilerlemeler sonucunda, cinsiyetler arasındaki farkların çok sayıda bilişsel özellik ve davranış üzerinde (hafıza, duygu, görme duyumu, stres hormonlarına beynin verdiği tepki gibi) önemli etkileri olduğu bulununca, bu görüş terk edildi. Erkek ve kadın beyninin beyin görüntüleme teknikleri kullanılarak karşılaştırılması, bu iki cinsiyet arasında yapısal birtakım farklılıklar olduğunu ortaya çıkardı. Beyindeki cinsiyete bağlı benzerliklerin ve farklılıkların belki de toplum düzeyindeki en önemli yönü, kız ve erkek öğrencilerin sözel ve sayısal yetenekleri ile bunun uzantısı olarak ileri yaşlarda seçtikleri çalışma alanları ve bu alanlardaki başarıları olsa gerek. 'Sadece geri kalmış ve geliştirmekte olan ülkelerde değil ABD ve Batı Avrupa gibi gelişmiş ülkelerde de fen bilimleri dallarında, üst düzey yönetici kadrolarda kadınların sayısı erkeklere oranla çok geride. ABD'de 2007 yılında işgücünün % 46'sını kadınlar oluştururken bilim ve mühendislik işgücünün sadece % 27'sini kadınlar oluşturuyordu.' İlkokuldan sonra kız öğrenciler sözel yetenekte erkek öğrencileri geride bırakıyor. Cinsiyetler açısından beyinde farklılıklar olduğu da bir gerçek." (Bilim ve Teknik dergisi, Şubat, 2013, Sayı: 543, s. 22-28)

Kadın ve erkek arasındaki en önemli farklılık kadınların daha çok beyninin sağ tarafını erkeklerin ise daha çok beyninin sol tarafını kullanması. Bu durum iki tarafın da hayata ve olaylara bakışını tamamen etkiliyor. Kadın beyninin her iki tarafında konuşma merkezi var, erkek beyninin sadece sol tarafında konuşma merkezi var. (Sema Maraşlı, İlk Adım, Ağustos, 2021)

"Kadın beyni ve erkek beyni arasındaki farklar. Yeni bir araştırma, kadın ve erkekler arasındaki farkların ilk defa, sahip oldukları 'değişik beyin yapıları ve beyindeki sinir bağlantılarıyla' açıklanabileceğini ortaya koydu. Independent gazetesinin görüşlerine yer verdiği Philadelphia'daki Pennsylvania Üniversitesi Psikoloji Profesörü Ragini Verma, "Bu haritalar bize, insan beynindeki kesin ve tamamlayıcı mimari farkları gösteriyor bu da erkeklerin ve

kadınların neden bazı alanlarda birbirlerinden daha üstün olduklarını anlamak için sinirlere dayalı bir temel sunuyor” yorumunu yapıyor.” (BBC, 3 Aralık 2013)

“Kadın-erkek kalbi ve beyni arasındaki farklar. Erkek beyni siler, kadın unutmaz. Kadınlar daha konuşkan; kadın damarları daha ince; kadınlık hormonu korur; ağrılara karşı daha dayanıklılar. Depresyona daha meyilliler; esnek yapıları; kokulara karşı daha hassas; yağlanmaları daha zordur ve kadınlar daha uzun yaşar.” (www.acibadem.com.tr, 9 Eylül 2020)

Sabah gazetesi biyolojik, psikolojik, sosyal farkları, ‘Kadın ve erkek arasındaki 45 fark!’ (Sabah, 08.05.2015) şeklinde duyururken, Sözcü bu sayıyı 50 farka çıkarır ve ‘Erkek ve kadın arasındaki 50 temel fark.’ (Sözcü, 08 Aralık 2014) diye duyurur.

“Kadın ve erkek arasındaki şaşırtıcı bilimsel farklılıklar. Kadınlar ve erkekler arasında bilimin ortaya koyduğu fiziksel ve zihinsel farklılıklar sizi şaşırtabilir. Kimin kanı daha hızlı akar, kim daha iyi yüzer? Kim daha iyi duyar? Peki, hastalık ya da ölüme kim daha dayanıklı? İşte bilimin ortaya koyduğu kadın ve erkek arasındaki farklar...” (Posta, 09 Haziran 2021)

“İlişkide kadın-erkek farklılıkları. Kişilik özellikleri bakımından kadınlar ve erkeklerin birçok farklılık gösterdiği söylenir. Kadın ve erkek arasındaki kişilik, algı, davranış farklılıkları en çok konuşulan ve yazılan konulardan biri. İki cinsiyet arasındaki farklılıklar fiziksel olarak belirgin olsa da psikolojik farklılıklar çok daha karmaşık ve tartışmalı bir konu.” (BBC, 28 Şubat 2018)

2017 yılında OECD tarafından yapılan sosyal ve duygusal beceriler izleme araştırmasına göre, “Strese dayanıklılık, duygu kontrolü ve enerji gibi özelliklerde erkek öğrencilerin puanları yüksekken; sorumluluk, empati, hoşgörü ve merak gibi becerilerde kız öğrencilerin puanları yüksektir. Sonuç, sosyal ve duygusal beceriler anlamında kız ve erkek öğrencilerin önemli farklılıklara sahip olduğu ve bu becerileri geliştirirken ‘cinsiyet arası farkların dikkate alınması’ gereklidir. (OECD Sosyal ve Duygusal Beceriler Araştırması Türkiye Ön Raporu, Eylül 2021)

Prof. Dr. Nevzat Tarhan: Kadın ve erkek farklılıklarına rağmen eşittirler. “İlişkinin duygusal boyutunda kadın, maddi tarafında ise erkeğin rolü ön plandadır. Erkeğin fizik gücü vardır, kadın ise güven uyandırma ve ilişki kurabilme alanlarında başarılıdır. Aile içi ilişkilerde kadın daha baskınken, dış ilişkilerde erkek ön plana çıkar. Güven uyandırma hususunda, sevgi objesi anneyken, güven objesi babadır. Kadın - erkek ilişkisinde de sevgi veren taraf kadın, güven veren taraf erkektir.” Kız çocuklarının romantik duygularını daha çok ön plana çıkaran bebeklerle evcilik oyunları oynamaları, erkek çocuklarının ise daha çok saldırganlık içeren oyunlar oynaması biyolojik faktörlerle açıklandığını belirten Prof. Dr. Nevzat Tarhan 'Kadının sosyal zekası, erkeğin sayısal zekası yüksek. Erkekler matematik, kadınlar sanat insanı. Modernizm bize erkek ve kadının cinsel kimlik sınırlarını kaldırmayı önermektedir. İnsanın psikolojik doğası kadının kadın, erkeğin erkek kimliğine uygun bir şekilde yaşaması gerektiğini söyler. Erkek ve kadının insanlığı bütünleyen iki cinstir. Bu iki cinsten hiçbirisi diğerinden üstün değil, ancak farklıdırlar.” (www.uskudar.edu.tr, 20.07.2019)

“Bu kadar yıl genelevde çalıştıktan sonra kadınla erkek arasındaki farkı anladım. Bir kadın, o haldeki bir erkekle yatmaz, yatamaz! Yüreği kaldırmaz.” (Ayşe Tükrükçü’nün hikayesi, Ayşe Arman, Hürriyet, 24 May 2015)

Bunları ancak bir kadın yapar, düşünür! “Boşanan eşi felç geçirince geri döndü. Sivas'ta 3 yıl önce şiddetli geçimsizlik nedeniyle boşandığı eşinin felç olduğunu öğrenen kadın, yatağa mahkum olan eski eşiyle yeniden nikah kıydı.” (CNN Türk, 21.12.2010) “10 yıl önce boşanmışlardı! Eski eşi, yeni hayatının başlangıcı oldu. İzmir'de yaşayan ve gittiği hastanede kendisine karaciğer yetmezliği ile karaciğer kanseri teşhisi koyulan C. Say (58), çocuğunun annesi olan ve 10 yıl önce boşandığı eski eşi B. Azak'ın (42) karaciğerini bağışıyla sağlığına kavuştu.” (Haber 7.6.11.2022)

Kadının Günlüğü: ‘Bu gece kocam çok garip davranıyor. Akşam güzel bir restoranda buluşmak üzere sözleşmiştik, bütün gün arkadaşlarımla alışveriş yapıp geç kaldım diye mi kırıldı acaba? Bu konuda bana hiçbir şey söylemedi. Restoranda konuşmadı. "Sessiz bir yere gidip konuşalım" dedim kabul etti ama yine hiç konuşmadı. "Ne var?" diye sordum "Yok bir şey" dedi, "Seni üzecek ne yaptım?" dedim. "Bir şey yapmadın" diye cevap verdi. Eve dönerken arabada "Seni seviyorum" dedim. Hafifçe gülümsedi ve arabayı kullanmaya devam etti. Neden "Ben de seni seviyorum" demedi, anlayamıyorum. Eve geldiğimizde onu tamamen kaybettiğimi hissettim. Aklı başka bir yerdeydi. Sessizce TV seyretti ben de yatağıma gittim.. 15 dakika sonra o da geldi, kendini kaybetmiş bir vaziyetteydi. Güçlkle uyudum. Ne yapacağımı bilemiyorum. Bu hayat çekilmez artık.’ Kocasının Günlüğü: ‘Yahu o 4 gol de yenir miydi? İnsanın aklı almıyor! Delirmek işten değil, valla!’ (Hıncal Uluç, Sabah, 3.4.2016)

Haklı bir isyan: "Güçlü kadın diye diye hepimizi mahmut abiye çevirdiniz, Allah cezanızı vermesin. Güçlü kadın nedir ya! Kadın dediğin nayıftır, narindir, ince ruhludur, kırılır, ağlar, muavenete ihtiyaç duyar. Allah kahretsin bi çıkardılar güçlü kadın, kadının yükü bin kat daha ağır oldu."

Sümeyye
@sumeeeyye

Güçlü kadın diye diye hepimizi mahmut abiye çevirdiniz, Allah cezanızı vermesin.
Güçlü kadın nedir ya!
Kadın dediğin nayıftır, narindir, ince ruhludur, kırılır, ağlar, muavenete ihtiyaç duyar.
Allah kahretsin bi çıkardılar güçlü kadın, kadının yükü bin kat daha ağır oldu.

ÖS 12:39 · 8 May 2023 · 71 Görüntülenme

Tesettür, kemik erimesine neden olur mu? Tesettür, kemik erimesi yapar mı?

“Tesettür giyim kemik erimesi yapıyor. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kadın Sağlığı Merkezleri'ne başvuran her iki kadından birinde kemik erimesi rahatsızlığı var. Nedeni ise kapalı giyimden kaynaklanan D vitamini eksikliği.” (Sabah, 2.12.2005)

İslam'a göre, "Kadının avret (örtünmesi gereken) yeri el, yüz ve ayak dışında bütün vücududur." (TDV İslam Ansiklopedisi, Tesettür maddesi) Aynı gazetenin devamı yazısında görüş aldığı Türkiye Osteoporoz Dernek Başkanı Merih Sarıdoğan da “Bedenin D vitamininden yararlanması için el, yüz ve ayakların açık olup 1 saat güneş alması yeterli.” demektedir.

Dünya Osteoporoz Kongresi Genel Sekreteri Jean Yves Reginster ise 50 yaş üstü kadınların sağlığını tehdit eden kemik erimesi hastalığıyla iddia edildiği gibi, tesettür tarzı giyim arasında negatif bir ilişki bulunmadığını açıklamıştır. Reginster, ‘el ve yüzün’ 15'er dakikalık sürelerle günde iki defa güneş ışığı almasıyla, vücudun ihtiyaç duyduğu D vitaminini sağlandığını kaydeder. Belirtileri orta yaş sonunda ortaya çıksa da, kemik erimesi aslında bir çocukluk hastalığıdır ve yanılının aksine erkek-kadın ayırmamaktadır. (Haber 7, 04.02.2008) Fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanı Dr. Eser Alptekin, "tesettür ile kemik erimesi arasında bağlantı yok" dedi. Alptekin güneşten istifade etmek için doğrudan temas etmesine gerek bulunmadığının da altını çizdi. (26 Nisan 2012) Ayrıca, "Yıl boyu sık sık haftada 1-2 kez tekrarlanan 5-10 dakikalık el-ayak ve yüz güneşlenmeleri bile işe yaramaktadır." (Prof. Osman Müftüoğlu, Hürriyet, 25 Ağustos 2017)

D vitaminine en çok ihtiyaç duyan yaşlılarda bile, sadece el, yüz ve önkolların (dirsekten ele kadar olan kısmın), haftada iki-üç defa, pembeleşmeyecek kadar güneş ışığı alması yeterlidir. Pek çok kaynakta yeterli D vitamini sentezi için güneşe maruz kalma süresi haftada yaklaşık 10–15 dakika olarak belirtilmiştir. (Eugene Braunwald, Anthony S. Fauci, Dennis L. Kasper; Harrison's Principles of Internal Medicine, McGraw-Hill; USA 2001; s. 2201)

“İngiltere’de Mart ayı sonundan Eylül ayı başına kadar olan sürede gündüz öğle vakti (saat 11.00-15.00 arası) eller dirseklere kadar açık ve ayaklar direkt olarak 10-15 dakika güneşe maruz bırakılırsa; bu süre beyaz tenli insanlarda gerekli D vitamini sentezi için yeterlidir.” (National Health Service tarafından 25.11.2015’te yayınlanan makale) Prof. Dr. Sefa Saygılı: "Kemik erimesinin oluşmaması için; bir cildin, haftada iki gün yarımşar saat el ayası büyüklüğünde güneş görmesi yeterlidir. Vücudun herhangi bir parçası güneşi görebilir. Yüz olabilir, eller ve ayak olabilir. Başını örten kişilerin yüzü ve ellerinin açık olması, kemik erimesini engellemeye yeterlidir. Kemik erimesi, insan hayatının tabii bir sürecidir. İlaç firmaları, kemik erimesini özellikle abartıyorlar! Çünkü ortada büyük bir pazar var ve bu pazarda büyük paralar dönüyor! Medya da, maalesef buna alet oluyor! Ama asıl sorulması gereken soru şu: Kemik erimesi olayını öne çıkaran medya; insanların çıplak olmasından dolayı oluşan cilt kanserleri hakkında niye yayın yapmıyor? (sorularlailamiyet.com/tesetturlu-giyinmek-ortunmek-kemik-erimesine-yol-aciyor-mu)

350 milyon civarında nüfusu olan Amerika Birleşik Devletleri'nde her yıl 3,5 milyon kişi cilt kanseri ile tanışmaktadır. Bu rakamlarla ABD’de en sık rastlanan kanser, cilt kanseridir. Güneş ışınlarına bağlı oluşan cilt kanserinin % 80’i, baş, boyun ve bacaklarda görülmektedir. Güneşe fazla maruz kalma, cilt kanserinde önemli bir risk faktörüdür. (Eugene Braunwald, Anthony S. Fauci, Dennis L. Kasper; Harrison's Principles of Internal Medicine, McGraw-Hill; USA 2001; s. 344) Yazın güneşin zararını azaltmak ve deriyi bronzlaştırmak için kullanılan güneş yağlarının, D vitamini sentezini azalttığı ve üstelik cilt kanserinden korunmada da önemli bir fayda sağlamadığı da anlaşılmıştır. (Eugene Braunwald, Anthony S. Fauci, Dennis L. Kasper; Harrison's Principles of Internal Medicine, McGraw-Hill; USA 2001; s. 2198)

Tesettürün kemik erimesine neden olma iddiasını dile getiren ‘kesimin’ ve özellikle medyanın, ‘plajlarda güneşlenmenin cilt kanseri riskini artırdığını, güneş kremlerinin bir işe yaramadığını, her yeri kapalı AVM’lerde çalışan kadınların güneşten istifade edemediklerini, solaryumun zararlarını’ niçin yeteri kadar gündeme getirmediklerini düşünmek gerekir. Aslında amaç sağlık değil midir?!

“Güneş Işınları ve Solaryum Cilt Kanserini Tetikliyor!”, “Cilt kanserlerinin % 90’ının gelişme sebebi güneş ışığına bağlı UV radyasyondur. Bu nedenle güneşten korunmak, cilt kanserinden korunma kurallarının en başında gelir.” başlıklı özel hastanelerin yayınladığı makaleleri hatırlatıp ‘geç kalınmış’ bazı haber başlıklarını uyarı amaçlı paylaşalım. Cilt kanseri artıyor, cildinizi güneşten koruyun! Onkolog: Güneşte fazla kalmak kansere yol açabilir. (NTV, 24 May 2019; 29 Haz 2019) İnsan ömrünü bitiren 10 alışkanlık. Uzmanlar, insan ömrünün uzayıp kısılmasına sebep olan şu 10 maddeye dikkat çekiyor. Biri de güneş ışığı. (Habertürk, 30 Nisan 2010) Sağlıklı bronzluk yok! Bronz olarak değerlendirdiğimiz, hepimize cazip ve seksi gelen cilt ise aslında birçok bakımdan hasarlı cilt. Hatta deri ne kadar bronz ise o kadar hasarlıdır. Ayrıca deri kanserleri, deri yaşlanması ve lekelerin başlıca nedeni aslında güneş. (Posta, 15 Mayıs 2010) Şehir hayatında güneşten korunun. Sadece deniz kenarında değil. Güneş artık eskisi kadar dost değil bizlere; tüm canlılar için yaşam enerjisi olan güneş, ozon tabakasının inceliğiyle birlikte ne yazık ki artık bir tehlike unsuru haline geldi. (Habertürk, 21 Ağustos 2010) Bronzlaşmayla deri erken yaşıyor. Yeditepe Üniversitesi Hastanesi Dermatoloji Uzmanı Doç. Dr. Emel Erkek, "sağlıklı bronzlaşma" olmadığını belirterek, "Bronzlaşmak, deri yaşlanmasını peşin olarak kabullenmek ve deri kanseri riskini göze almak demektir." uyarısında bulundu. Doç. Dr. Erkek, bronz tene kavuşmak isteyenlerin aldıkları risklere ve bu risklerden korunma yollarına yönelik yaptığı açıklamada, deri yaşlanmasının büyük oranda güneşle ilgili olduğunu, bu nedenle yazın saat 10.00 ile 16.00 arasında mümkün olduğunca güneş altında kalınmaması, ayrıca sürekli güneşten koruyucu kremler kullanılması gerektiğini bildirdi. Deri yaşlanmasında başlıca rolü yüzde 80’lik bir oranla güneş ışınlarının oynadığını belirten Doç. Dr. Erkek, "fotoyaşlanma" adı verilen güneş ışınlarına bağlı yaşlanmanın, güneşe maruz kalan el üstleri ve yüz gibi bölgelerde belirgin olarak görüldüğünü, sık sık tatile gitme, solaryuma girme gibi son yıllarda değişen hayat tercihlerinin tehlikelerine işaret etti. (CNN Türk, 2 Nisan 2015) Çocukluğundaki güneş yanığı 40 yıl sonra kansere sebep oldu. Dr. Paul Banwell 40 yıl sonra gelen kanserle ilgili şunları söyledi: “Çocukluk yıllarında güneşe maruz kalmak cilt kanseri gelişimine önemli bir katkıda bulunuyor. Elbette güneşte yanma, cilt tipi, ilgi alanları gibi başka faktörler de var. Ancak çocukluk yıllarında güneşe maruz kalmak önemli bir faktör ve yaşamın ilerleyen zamanlarını etkiliyor.” (Hürriyet, 01 Haziran 2022)

"İnsanlık 2000’li yılların eşiğinde bir büyük meselesini daha çözdü. Bilim adamlarının bulgularına göre, sanıldığı gibi aksine aptal kadınlar çıplaklaşmıyor, çıplak kadınlar aptallaşıyor. Barbara Frederickson ve Tomi-Ann Roberts adlı psikologlar deneklere, matematik sorularının ağırlıklı olduğu testler uyguladılar. Kadın ve erkek denekler bir defa tam giyimli olarak ve bir defa da mayo-bikini giymiş olarak testlere tabi tutuldular. Şok sonuç: Çıplak ya da çıplığa yakın derecede giyimli kadınların zihinsel yeteneklerinde ani bir düşüş görüldü. Giyimli halde en zor, girift denklemleri çözebilen kadınların, bikini giymiş haldeki performansları vitrin mankenlerini aratıyordu. Erkeklerin zeka seviyeleri ise giyimli olup olmadıklarından etkilenmiyor." (Sabah, 23 Nisan 1999)

Sonuç: Tesettür kemik erimesine neden olmadığı gibi, güneşte fazla kalmak da insana zararlıdır!

İslam kadınların okumasına karşı mıdır?

Bu konuya temel teşkil edecek “Kur’an ve Bilim” adlı yazımızı da tavsiye ederiz.

En başta belirtelim ki, "Kadınlara cuma namazı, cenaze namazı ve bir de cihad hariç erkeklere farz olanların hepsi farz kılınmıştır." (Abdürrezzak, Musannef, V/298)

Peygamberimizin kadınlara okuma yazmayı (İbn Hanbel, Müsned, 45/46/h.no: 27095; Ebu Davud, h.no: 3887) ve ilmi (Fethu'l Bari, I/236; Mecmaü'z Zevaâid, I/161) tavsiye ettiği sahih rivayetleri değil de, mevzu/uydurma olduğunu İbn-i Cevzi, İbn-i Hıbban, Zehebi ve İbn-i Adıyy'in özellikle belirttiği ve hadis olarak kabul etmediği (Kitabu'l-Mevzuat, II/268, Zehebi, Telhis, II/396; Mizan, I/419, II/679; Kitabu'l-Mecruhin, II/301) ve Beyhaki'nin de münker (Beyhaki Şuabu'l-İman, no: 2227) olduğunu ilan ettiği ve yukarıda açıkladığımız “Kadınlara okuma yazma öğretmeyin.” uydurma sözü üzerinden İslam’a saldırmaya çalışanlara hem ilmi hem pratik hayattan örneklerle cevap verelim.

‘Dünyanın ilk üniversitesinin kurucusu’ Müslüman bir hanımdır. Fatıma el Fihri, 859 yılında Fas’ta, Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO) tarafından da dünyadaki ilk üniversite kabul edilen Karaviyyin Üniversitesini kurmuştur. (Rena D. Dossett, “The Historical Influence of Classical Islam on Western Humanistic Education”, International Journal of Social Science and Humanity, Vol. 4, No. 2, March 2014, s. 91) Oxford ve Harvard üniversitelerinden de eski olan bu üniversite sadece Müslümanlara değil, Yahudi ve Hristiyanlara da eğitim veriyordu. (AA, 8 Mart 2018) Amerikan ‘kız kolejinin’ açılış tarihi ise 1821’dir. (website.robcol.k12.tr/tr/rc-hakkında/tarihimiz)

Endülüs İslam devletinde “Kadınlar da eğitimden dışlanmak şöyle dursun erkeklerle aynı konularda eğitim almaktaydı ve hem edebiyat hem de bilimsel çalışmalarda öne çıkmışlardı.” (Charles E. Chapman, A History Of Spain, The Free Press, (2nd Printing), New York USA 1966, s. 51)

“İlim yapmak her (kadın ve erkek) Müslümana farzdır.” (İbn Mace, Mukaddime, 1.378) emri ve “Bir çocuğun babası üzerindeki hakkı, çocuğa yazı öğretmek, ona güzel bir isim vermek ve zamanı geldiğinde de çocuğu evlendirmektir.” (Suyuti, el-Camiu’s-Sağir, I/350; Abdurraûf el-Munavi, Feydu'l-Kadir, II/538) tavsiyesi gereği daha Efendimiz döneminde yirmi kadar hukukçu hanım sahâbi (İbn-i Hazm, Cevamiu’s Sire, s. 223) ve doktor Zeynep (İsfehâni, el-Egani, XIII/114) gibi alimler yetişmiştir. “İslam hukuk ile ilgilenen kadın âlimler bulunduğu gibi profesör makamına ulaşanlara da Şeyha denmekte” (Dr. Sigrid Hunke, Avrupa’nın üzerine doğan İslam güneşi, s. 360) iken, bu dinin kadına okuma yazmayı yasakladığını iddia etmek ne kadar objektif ve bilimsel bir yaklaşım olabilir.

"Her camide, her medresede, her mescidde erkeklerin olduğu her yerde, kadınlar da onlar kadar aktifti. Araştırmalarımda, daha derine indim, bir noktada durmak zorunda kaldım. Çünkü hep daha fazlası vardı! Sadece hadis alanında 9 binden fazla hadis âlimi kadın vardı. İslam'ın dörtte biri, sadece kadınların verdiği derslerin üzerine kuruludur. Eğer kadınların öğrettiklerini çıkarırsanız, İslam'ın dörtte biri yıkılır. Başka hiçbir dinde kadınlar, oluşum döneminde bu kadar önemli bir rol oynamamıştır. Büyük Hadis kitaplarının çoğu kadınlar tarafından yazılmıştır. İlim için seyahat eden birçok hanım âlim vardır. Fatıma bin Sa'd el-Hayr'ın seyahat güzergahı aşağıdadır." (Dr Muhammed Ekrem Nadwi, Derin Tarih, Nisan 2018, Sayı, 73, s.79-83)

Efendimiz Hz. Aişe ve Hafsa'nın eğitimleri ile özel ilgilenmiş ve onları yetiştirmiştir. (Buhari, İlim, 36; Tirmizi, Menakıb, 62; Zerkeyî, el-İcabe, s. 103; Taberani, el Kebir, XXIII/182; Müstedrek, IV/11, Müsned, VI/67; Tabakat, II/32-33; İbn-i Hacer, T. Tehzib, XII/457) Efendimiz sadece Müslüman hanımları ilme teşvik edip önderlik etmemiş, Müslümanlarla savaşırken esir alınan gayri Müslim bayanları bile ilme teşvik ettirmiş ve "Bir insanın cariyesi olur, ona güzel bir tahsil ve eğitim verir, sonra da onu azad ederse, Allah onu iki katıyla mükafatlandırır." (Buhari, Cihad, 145) buyurmuştur.

Zamanında yasak olan başörtüsü haberlerinin her biri aslında büyük itirafları da içinde barındırmaktadır: "Dicle Üniversitesi'nin mezuniyet törenine okul birincileri türban takarak katıldı." (Sabah, 04.07.2004) Viyana'nın göbeğinde beş katlı bakımlı bir bina. 34 dairesinde Viyana üniversitelerinde eğitim gören tam 200 kız öğrenci kalıyor. Hepsi de imam hatip mezunu, türbanlı ve bu yüzden Türkiye'de üniversiteye gidememiş. (Hürriyet, 02.11.2003) Ukrayna'daki üniversitelere türbanlı öğrenci akını var. Tıp ve diş hekimliğini tercih eden öğrenciler, üniversitede mescit bile açtırdı. (Milliyet, 27 Ağustos 2004) Üniversitelerde uygulanan başörtüsü yasağı ne Etiler İmamı'nın kızı Nagihan Haliloğlu'nu ne de Tıp Fakültesi'ni yarıda bırakmak zorunda kalıp yurt dışına çıkan Nurevşan Bastem'i yıldırmadı. Eğitimlerini Avrupa ülkelerinde tamamlayan bu iki genç, şimdi Almanya'da hem çalışıp hem de akademik kariyer yapıyor. (Yeni Şafak, 3.10.2005) ÖNDER'in Avusturya'ya gönderdiği Nur Akbıyık, Saadet Pekzorlu ve Seyhan Yılmaz aynı zamanda yüksek lisanslarını da tamamlayarak okullarını bitirdi. (Haber 7, 28.03. 2006)

28 Şubat 1997'de Türkiye'de, 27 Mart 2025'de KKTC'de başörtüsü okullarda yasak iken İngiltere'de polisler işe ve Kıbrıs Rum kesiminde Müslümanlar örtülü okula gidebiliyordu! Katsayı engeli, polis, medya, sosyal baskılara rağmen 'OKU' emri gereği bunca çileyi göze alıp başarılar elde eden bu hanımlara dinleri 'okuma' diyecek ve buna da bazıları inanacak, öyle mi?!

Bir haber ile 28 Şubat zihniyetine sahip olanların ülkesine ne kadar Fransız kaldıklarını görelim: Fransız düşünürden peçe çıkışı! Fransız düşünür Marc Edouard Nabe, katıldığı bir televizyon programında peçeyi savundu. Nabe, karşısındaki diğer Fransız katılımcılara 'Siz o kadınların nasıl düşündüğünü anlamıyorsunuz. Onların kadınları sizin kadınlarınızdan daha onurlu' dedi. (Haber 7, 10.06.2013)

Hristiyanlık ve Yahudilikte kadın

"Kadının öğretmesine izin vermem, kadın ancak sükuta olsun (sussun)." (İncil, Timeteosa Mektuplar, II/12)

"Kitabı Mukaddes'te, cennetten çıkarılış ile ilgili bölümlerinde Adem'in günahı işlemesine Havva'nın neden olduğu yazılıdır. Bu yüzden kadınlar 'gazap tekneleri' olarak görülmüş ve onlara karşı kuşkucu ve acımasız bir tavır takınılmıştır." (Gai Eaton, İslam ve İnsanlığın Kaderi, s. 97)

Yıl 2013'den 2021'e. Ağlama duvarına da nereden baksanız en fazla 100 metre geriden bile ibadet etmelerine izin verilmeyen Yahudi kadınlar!

"Kadınların ağlama duvarı savaşı." (BBC, 13.4.2013) "Yahudi erkekler Yahudi kadınlara saldırdı. Ağlama Duvarı'nda ibadet hakkını mahkeme kararıyla kazanan Yahudi kadınlar, bin kadar erkeğin saldırısına uğradı. Ağlama Duvarı'na polis kordonu sayesinde ulaşan kadınlar, üzerlerine atılan yabancı maddelere rağmen ibadetlerini tamamlayarak ayrıldı. Kadınları taşıyan otobüs ise taşlandı. Çıkan olaylarda bazı polisler hafif yaralanırken, kadınlardan yaralanan olmadığı açıklandı. "Duvarın Kadınları" grubundan Leyla Gordon, tek amacının Tanrı'ya ibadet etmek olduğunu belirterek, "Bize ne yapamayacağımızı buyuramazlar." dedi." (Sondakika, 10.05.2013) Ortodoks Yahudi erkekler Kudüs'te Musevi kadınların ibadet etmesini engellemeye çalıştı. (BBC, 08.03.2019) Ultra-Ortodokslar, Ağlama Duvarı'nda dua etmek isteyen kadınlara karşı toplanıyor. (Serbestiyet, 4 Kasım 2021)

Sefard mezhebine mensup Yahudi erkekler, her sabah şu şekilde dua ederler; "Ezeli ilahımız! Kainatın kralı! Beni kadın yaratmadığın için Sana hamdolsun!" (Fatmagül Berktaş, Tektanlı Dinler Karşısında Kadın, s. 97) Bu kanada mensup erkeklerin günlük sabah dualarında: "Sana şükürler olsun Allah'ım, beni bir kadın olarak yaratmadın" ifadesi geçerken, kadınlar, "Beni dileğine göre yarattığın için sana şükürler olsun" (The Kendath, "Memories of an Orthodox youth," Susannah Heschel, On Being a Jewish Feminist, 96-97) diye dua etmektedir. "Ben ölümden daha acı, kendisi bir tuzak, kalbi bir kapan ve elleri zincir olan bir kadını buldum. Allah'ı hoşnut edecek bir kimse ondan kaçsın! O, sadece günahkârları tuzağına düşürsün. Araştırırken 1000 kişi arasında 1 tane dürüst erkek buldum, ama bütün kadınlar arasında bir tane dürüst kadın bulamadım." (Eski ahit, Ecclesiastes, 7: 26-28) Hiçbir kötülük, kadının kötülüğünün yanına yaklaşamaz. Günah kadını başlar ve bütün hepimiz onun yüzünden öleceğiz. (Ecclesiasticus 25: 19, 24)

Talmut'a göre "Kadınlar, Tevrat'ın çalışma konusunun dışındadır." Bu geleneğin bazı bilginlerine göre de, "Tevrat'ın sözleri kadınlara söylenmektense ateşte yansın." ve "Her kim, kendi kızına Tevrat'ı öğretirse, ona müstehcenlik öğretmiş gibi olur." (Denise L. Carmody, "Judaism," Arvin Sharma, Women in World Religions, s. 197)

Eski Ahid, adet gören kadını, bulaşıcı bir murdarlık içinde telakki eder. Bu kadının dokunduğu her şahıs, her eşya, bir gün boyunca kirli kalır. (Levililer, 15: 19-23) Kadın adetli olduğu günler boyunca ‘murdarlık evi’ olarak isimlendirilen özel evlere kapatılır. (Swidler, Women in Judaism, s. 140)

Dahası, eğer kadının ayaklarının tozundan da olsa murdar olmuşsa, kocası sinagoga girmekten men edilirdi. Hanımı, kızı veya annesi adet gören bir haham, sinagogda haham duasını yapamaz. (Women in Judaism, s. 138) İlk Yahudi toplumunda ise kadınların şahitlik yapmasına izin verilmez (Swidler, s: 115) cennetten kovulmuş olması sebebiyle kadının şahitlik yapamaması, ona verilen dokuz cezadan biri kabul edilir. (Louis M. Epstein, The Jewish Marriage Contract, s. 149)

Kitabı Mukaddes’te dulluk, düşüklüğün sembolü olarak görülürdü. (Eş’iya, 54:4) Tekvin 38’e göre çocuksuz dul kadın, evli olsa bile kocasının erkek kardeşiyle evlenmek zorundaydı, böylece o, ölmüş kardeşin neslini devam ettirir, onun adının silinmesine mani olmuş olurdu: Ve Yehuda, ona dedi: kardeşinin karısının yanına gir ve ona kayın biraderlik vazifeni yap ve kendi kardeşine zürriyet yetiştir. (Tekvin, 38:8) Dul kadının bu evliliğe izni gerekmezdi. Onun vazifesi, kocasının neslini devam ettirmektir. Kitab-ı Mukaddes’teki bu hüküm, uygulandığı yerlerde hâlâ devam etmektedir. (Lesley Hazleton, Israeli Women: The Reality Behind the Myths (New York: Simon and Schuster, 1977) s: 45-46; enfal.de/ev16.htm)

Günümüzde İsrail’de kadınlar, dini mahkemelerde şahitlik yapma hakkına sahip değildirler. (Lesley Hazleton, Israeli Women: The Reality Behind the Myths (New York: Simon and Schuster, 1977) s. 41) Batıda geçen yüz yılın sonlarına kadar hem Kilise, hem de sivil hukuk, kadına şahitlik hakkı tanımıyordu. (Matilda J. Gage, Woman, Church, and State (New York: Truth Seeker Company, 1893) s. 142) Yahudilik, kocaya boşama hakkı verme konusunda nettir. (Tesniye, 24:1-4) Hâlâ boşanamayan kadınlar vardır, boşanmak için karısından binlerce dolar istemektedirler. (The Toronto Star, Nisan 8, 1995)

Kitabı Mukaddes’in miras hukuku, Sayılar 27:1-11’de ana hatlarıyla belirtilmiştir. Buna göre kadın, kocasının malından hiçbir şey alamazken, koca çocuklarından bile önce eşinin mirasçısı olur. Kız, ancak erkek çocuk yoksa mirasçı olur. Dullar ve kızların nafakaları, erkek çocuklar bulunduğu müddetçe erkek mirasçıların merhametine kalmıştır. Hristiyanlık, uzun yıllar bu hukuk üzerinde devam etmiştir. Hem Kilise hem de sivil hukuk, kız kardeşleri erkek kardeşleriyle birlikte babanın mirasına ortak olmaktan yasaklamıştı. Bu hukuk, geçen asrın sonlarına kadar sürmüştür. (Matilda J. Gage, Woman, Church, and State, s: 142) Talmut, kadının malını kocanın malı gibi ilan eder: Kendine ait olan eşya kocasının, nasıl bir kadın mal edinebilir? Kocanın malı kocanın, kadının malı da kocanın. Kadının tasarrufları ve sokakta bulduğu şeyler de kocasının. Ev eşyaları, masanın üzerindeki ekmek kırıntıları bile kocanın. Eğer kadın eve bir misafir davet eder ve onu doyurursa, kocasının malından çalmış olur. (San. 71a, git. 62a, R. Thompson, Women in Stuart England and America, s: 162)

Meşhur İslam düşmanı ve Hristiyan apostolu, İncil yazarlarından Dimaşklı Yuhanna kadın hakkında şunları söylemektedir: “Kadın kötülüğün çocuğu, emniyet ve huzurunda düşmanıdır.” (Benazus, H. Bezanus, Geçmişten Günümüze Kadınlar Ve Kadınlarımız, s.279)

“Hristiyanlıkta kadın düşmanlığı Yahudilikten özellikle Paulus eliyle Hristiyanlık metinlerine de sokulmuştur. Paulus, Sezar’a mümkün olduğu kadar itaat sağlayabilmek için, insanlığın yarısını köleleştiriyor, başlarına hâkimiyet damgası vuruyor, örtünmeyen kadının saçlarını sıfır numara tıraş ettirmeye, usturaya vurdurmaya kalkışıyordu. (Korintoslular’a, 11. Bab, 6) Aziz Paulus’un acayip gerekçesi şudur: “Çünkü erkek kadından değil, fakat kadın erkektendir. Çünkü erkek de kadın için değil, fakat kadın erkek için yaratıldı. Bunun için kadın, başım üzerinde hâkimiyet alametine malik olmalıdır.” (Ahd-i Cedid, Paulus’un Korintoslulara Birinci Mektubu, 9-10; Prof. Hüseyin Hatemi, İlahi Hikmette Kadın, s. 136, 148-149) Pavlus: "Kiliselerde kadınlar sükut etsinler. Çünkü onlara söylemek için izin

yoktur, Çünkü kadına Kilise'de söylemek ayıptır." (Korintoslulara Birinci Mektup, 14/34-35) Hristiyan Kutsal metinlerinde kadının durumu şöyle bir ifade edilir: "Kadın ölümden daha acıdır. Hristiyan azizlerinden Tertolyan; 'Kadın, şeytanın insan nefesine giriş kapısıdır. Allah'ın yasalarını iptal eden, erkeğin çehresini bozan iğrenç bir yaratıktır.'" (Mustafa Sıbai, Kadının Yeri, s. 50) "Hristiyanlıkta daha sonraları Hz. Meryem dışında kalan tüm kadınların cehennem azabından kurtarıcı Ruh'tan yoksun oldukları kararına varılmıştır." (Necla Yasdıman, Kadınların Çoğunun Cehennemlik, Akıl ve Dinlerinin de Eksik Olduğundan Bahseden Hadislerin Tahlil ve Tenkidi, s. 55; Doç. Dr. Ali Osman Ateş, Kadın'dan nakil, s. 222) St. Paul: Mukaddeslerin bütün kiliselerinde olduğu gibi, kiliselerde kadınlar sükut etsinler; çünkü onlara söylemek için izin yoktur; ancak şeriatın da dediği gibi, tabi olsunlar. Eğer bir şey öğrenmek isterlerse, evde kendi kocalarına sorsunlar; çünkü kadına kilisede söylemek ayıptır." (Korintoslulara birinci mektup: 14: 34-35)

Büyük ilahiyatçı olarak görülen İskenderiyeli Clement, "Kadın, kadın olmaktan ötürü utanmalıdır" diyerek (Salih Akdemir, Tarih Boyunca ve Kuran-ı Kerim'de Kadın, İslami Araştırmalar, Cild 5, Sayı 4, s. 251) kadını tamamen aşağılamış ve hiçleştirmiştir. Zamanla tortuları biriken bu anlayış, 13. asra geldiğine "Cadı karı" olarak tarihe mal olan "tüyleri ürperten, diken diken eden" bir kadın katliamını başlatmıştır." (Basından, 12 Mart 1995) "Öte yandan demokrasinin beşiği sayılan İngiltere'de kadın murdar bir yaratık sayıldığından İncil'e el süremezdi." (Doç. Dr. Ali Sarıkoyuncu, T kadın hakları üzerine bir değerlendirme, Bilig, sayı:8, 1999 s. 115) Avrupalı filozoflar, 'kadının bir ruhu var mıdır, yoksa o ruhsuz bir yaratık mıdır? Eğer ruhu varsa, acaba insan ruhu mu, hayvan ruhu mudur?' diye soruyorlardı. Bir başka tartışıkları konusuysa şuydu: "Kadının insan ruhuna sahip olduğu farz edilse bile, erkeğe nispetle, toplumsal durumu kölenin durumu gibi midir, yoksa biraz daha yüksek bir yaratık mıdır?" (Prof. Muhammed Kutub, İslam'ın Etrafındaki Şüpheler, s. 150) "Milattan sonra 5. yüzyılda Hristiyan din adamları kadının mahiyeti hakkında toplantılar tertip ettiler. Toplantıların konusu şu idi: Kadın kendisinde ruh olmayan sade ceset midir? Yoksa normal insanlar gibi hem ruhu hem de cesedi olan bir varlık mıdır? Bu toplantılar neticesi; kadınlar kurtulan ruhtan çıkmışlardır. Yani ruhu olmayan cesetlerdir. Mesih'in annesi (Meryem)'in dışındaki bütün kadınlar cehennemliktir düşüncesinde fikir birliğine varmışlardır." (Muhammed Abdulsamad, el-Mer'etü fi Cemi'l-'l-Edyan ve'l-'Usur s. 30) Alman düşünür Schopenhauer ise, "Bir kadınla bir erkeğin birleşmesinin çok iğrenç bir şey olduğunu, İsa'nın böylesine iğrenç bir ilişkinin ürünü olmamak için babasız doğduğunu ileri sürmüştür." (Orhan Hançerlioğlu, Düşünce Tarihi, s. 279)

Hz. Havva'nın suçu mu? Kitabı Mukaddes, Tekvin 2:4 ve 3:24'te Tanrı'nın Hz. Adem ve Havva'ya bir ağacın meyvesini yasakladığı, fakat daha sonra yılanın Hz. Havva'yı, Hz. Havva'nın da Hz. Adem'i kandırdığı anlatılır. Tanrı'nın kınamasından dolayı da Hz. Adem'in suçu Hz. Havva'ya atıldığı belirtilir: "Yanıma verdiğin kadın... O, ağaçtan bana verdi ve yedim." Tanrı da, Hz. Havva'ya şöyle seslenir: "Zahmetini ve gebeliğini ziyadesiyle çoğaltacağım; ağrı ile evlat doğuracaksın; ve arzun kocana olacak, o da sana hâkim olacaktır." Adem'e de, "Karının sözünü dinlediğin ve ondan yemeyeceksin diye sana emrettiğim ağaçtan yediğin için toprak senin yüzünden lânetli oldu, ömrünün bütün günlerinde zahmetle ondan yiyeceksin" der.

Cennetten kovulmanın sonucu olarak kadınlara şu dokuz musibetin verildiği ileri sürülür: "O, kadınlara dokuz musibet ve ölüm vermiştir: Adet ve bakirelik kanı yükü, hamilelik, çocuk doğurma, çocukları büyütme, (kocasını öldüğünde) yas tutan birisi olarak başını örtmek, daimi bir köle veya efendisine hizmet eden kız köle gibi kulaklarını delmek; şahid olarak kabul edilmemek, hepsinden öte, ölüm." (1 Leonar j. Swidler, Women in Judaism: the Status of Women in Formative Judaism, s. 115)

İlk günah inancına göre, Hz. Havva'nın işlediği ve Hz. Adem'e de işlettiği iddia olunan günah, irsi olarak bütün insanlığa geçmektedir ve bütün insanlar, bu günahla dünyaya gelmektedir. İsa Mesih, bu günahı temizlemek için kendini kurban ettiği için Hz. Havva, yani kadın, dolayısıyla

Hız. İsa'nın kanından da sorumlu tutulmaktadır. (Rosemary R. Ruether, "Christianity", Arvind Sharma, Women in World Religions, p. 209)

İngiliz kadın araştırmacı Karen Armstrong, ilk dönem ve daha sonraki bazı azizlerin şu görüşlerini nakleder: Bilmiyor musunuz ki, her biriniz bir Havva'sınız? Tanrı'nın size olan cezası bu çağda da devam ediyor. Siz, şeytanın kapısıısınız: yasak ağacın mührünü açansınız. İlahi kanunu ilk terk edensiniz; sizler, şeytanın saldırmayı göze alamadığı adamı razı edensiniz; Tanrı'nın sureti olan insanı yok edensiniz. Sizin hak ettiğiniz cezadan dolayı Tanrı'nın oğlu ölmek zorunda kaldı. (St. Tertullian): Eş veya anne olmuş ne fark eder, o hâlâ erkeği baştan çıkaran Havva'dır, bütün kadınlardan kaçınmalıyız. Onun, çocuk doğurmasının dışında, erkeğin ne işine yaradığını anlayamadım. (St. Augustine): Fert olarak kadın kusurlu ve yararsızdır. Çünkü erkek hücredeki aktif güç, erkek cinsiyetinde mükemmel bir benzerliği meydana getirirken, kadın, aktif güçteki kusurdan veya maddi bir hatadan, hatta harici tesirlerden meydana gelir. (T. Aquinas): Luther, kadınlarda, yan tesirleri bir yana, dünyaya mümkün olduğu kadar çok çocuk getirmenin dışında bir fayda görmez: Onlar yorulsa, hatta ölseler bile problem değil. Bırakın onlar, çocuk doğururken ölsünler. Çünkü onlar, bunun için bu dünyadalar. (Karen Armstrong, The Gospel According to Woman, pp. 52-62. Ayrıca: Nancy van Vuuren, The Subversion of Women as Practiced by Churches, Witch, "Hunters, and Other Sexists, pp. 28-30)

Kitabı Mukaddes'te hamile kadın erkek çocuğu doğurursa, "murdarlığının 7 gün, kız çocuğu doğurursa 2 hafta olacağı"nı yazar. Yani, kız çocuğun erkek çocuktan iki kat daha fazla kirlilik sebebi olacağı belirtilir. (Levililer, 12:2-5) Katolik İncil'inde kız çocuğunun doğumu bir kayıp olarak nitelenirken, erkek çocuğunu eğiten adama düşmanlarının bile gıpta edeceği kaydedilir. (Ecclesiasticus, 22:3; 30:3)

Batı'da, evli bir kadının hukuki statüsü ve fiillerinin herhangi hukuki bir değeri yoktu. Kocas, onun yaptığı sözleşme, pazarlık veya mukaveleyi feshedebilirdi. Kadın, başkalarının mülkü olarak görüldüğünden dolayı bağlayıcı bir sözleşme yapamazdı. (Matilda J. Gage, Woman, Church, and State, s. 141)

İncil, net bir şekilde evlilik hayatının sona eremeyeceğini söyler. Hız. İsa: "Fakat ben size derim ki; zinadan başka bir sebeple karısını boşayan kimse onu zaniye yapmış olur ve kim boşanmış kadınla evlenirse zina eder." (Matta 5:32)

Papa: Katolik Kilisesi'nde kadınlar asla papaz olamayacak. Katoliklerin ruhani lideri ve Vatikan şehir devleti başkanı Papa Francesco, Katolik Kilisesi'nde kadınların asla papaz olamayacağını açıkladı. Gazetecinin, "Yani sonsuza kadar hiç kadın papaz olmayacak mı?" yönündeki ısrarlı sorusuna karşılık Papa, 2005 yılında ölen 2. Jean Paul'un 1994'te kadın papazlara tamamen kapıları kapatan deklarasyonunu hatırlatarak, "Bunu dikkatle okursak, kararın bu yönde kesin olduğunu görürüz. Onun bu konudaki açık kararı hâlâ geçerlidir." dedi. (BBC, 2 Kasım 2016)

"Kadın papaz atarsanız ayinlere çıkmayız. Kadınların papaz olarak atanmak istenilmesi kiliseyi ikiye böldü. Aralarında piskoposların da bulunduğu 1300 papaz, kadın papaz atanması ve kendi üstlerinde görevlendirilmesi halinde ayine çıkmayacaklarını söyledi." (Haber 7, 2.7.2008)

Kadın piskopos kiliseleri böldü. Alman Protestanların ilk kez bir kadın piskoposu başkanlığa seçmesine Rus Ortodoks Kilisesi sert tepki gösterdi. Kiliseler arasında 50 yıldır süren diyalog askıya alındı. (DW, 14 Kasım 2009)

Kadın başpiskopos Antje, İsveç Kilisesi'ni karıştırdı. İsveç Kilisesi'nin başpiskoposluğuna bir kadının seçilmesi ülkeyi karıştırdı. İsveç Kilisesi'nin 71. başpiskoposluğuna yüzde 56 oy oranı ile Antje Jackelen'in (56) seçilmesi feministler ve kadın örgütleri tarafından sevinçle karşılanırken, bazı din adamları da İsveç Kilisesi'nin çöküşünün başladığına dikkat çekti. (Yeni Akit,17.10. 2013)

En liberal Hristiyan kurum olan Anglikan Kilisesi ilk kez bir kadının piskopos olmasını kabul etti. İki çocuk annesi olan Libby Lane York Katedrali'nde düzenlenen ayinin ardından bu makama getirildi. (Euronews, 26/01/2015)

Vatikan'dan tarihi karar: Piskoposlar Meclisi'nde ilk kez bir kadına da oy hakkı verildi. (BBC, 7 Şubat 2021)

Hristiyanforum'a sorulan bir soruya verilen uzun cevabı, biz özetleyerek aktaralım: “Pavlus “herkesin” dua ve peygamberlikte bulunmasını istiyor, teşvik ediyor. Aynı zamanda arka arkaya yazdığı 117 (veya 14) cümlede kadınların “toplantılarda sessiz kalmalarını” istiyordu. Kadınlar kilisede önder olamazlar, öğretiş veremezler. Önemli olan günümüze uymak veya toplam fayda hesabı değil, Kutsal Kitap’a uygunluktur.”

Hitâm babında

Benim yolum budur. (1) Bu yol orta yoldur. (2) İyiliğin emredildiği, kötülüğün sakındırıldığı (3) bu yolu dileyen kabul eder, dileyen etmez. (4) Kim arınırsa kendi yararınadır. (5) Bizde zorlama yoktur. (6) Bizim dinimiz bize, başkalarının başkasına. (7) Yoksa Allah dilese herkesi iman sahibi yaratırdı. (8) Ama hidayet bir gönül işidir, insan kendisi isteyecektir. (9) Bize düşen sadece öğüt vermektir (10) ve hakikati duyurmaktır. (11) Biz zorlayıcı değiliz. (12) Tebliğimizi de ‘hikmet, güzel öğüt, en iyi mücadele’ metotları ile yaparız. (13)

1- Yusuf, 108; 2- Bakara, 143; 3- Ali İmran, 104; 4- Kehf, 29; 5- Fâtır, 18; 6- Bakara, 256; 7-Kafirun, 6; 8- Yunus, 99; 9- Şura, 13; 10- Gâşîye, 21; 11- Şura, 48; 12- Kaf, 45; 13- Nahl, 125

“Bu kitabın yazarı da kendi ulaştığı şeyin güzel olduğunu düşünmekte ve size güzel olanı iletmeye çalışmaktadır.” (Altay Cem Meriç, Muhtelif-1, s. 17) “Burada yer alan sorulara tarihte veya günümüzde çok daha iyi cevaplar verebilecek olanlar bulunmuştur, bundan sonra da bulunacaktır. Yazarın yapmaya çalıştığı şey, sadece bu hususta mütevazî bir katkıda bulunmaktır.” (Soner Duman, Allah'ım sorularım var, s. 18)

“Hatalarım varsa iyi niyetime yorulmalıdır.” (Ahmet Hamdi Bey, Bir Misyoner Nasıl Yetiştiriliyor? s. 21-24) Ben “bu kadarını yapabildim.” (Adnan Demircan, İhsan Süreyya Sırma Kitabı, s. 527) “Cenabı Hak, dalgınlık, gaflet ve bilgisizlikten dolayı işlemiş olduğum hatalarımı affeyesin.” (Ali Arslan, Büyük Kur'an Tefsiri, XVI/276)

* * * *

“Allah kuluna kâfi değil midir?” (Zümer, 36) “Allah bize yeter. O ne güzel vekildir.” (Ali İmran, 173)

Aziz Mahmud Hüdai: “Ehli tevhid olmak istersen sivâyâ meyli kes, Aç gözün merdâne bak; Allah bes bâkî heves.” (Süleyman Uludağ, Tasavvuf Terimleri Sözlüğü, s. 44)

دَعُوهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَأَخْرُ دَعْوِيَهُمْ أَنَّ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“Cennete girenlerin oradaki duaları, ‘Sen bütün noksan sıfatlardan uzaksın Allahım’ ve karşılıklı iyi dilekleri de ‘selam’ şeklinde olacaktır. Duaları da, ‘Âlemlerin Rabbi olan Allah’a hamdolsun’ diyerek son bulur.” (Yunus, 10)

Yüce Rabbim bu duayı yapabilmeyi hepimize nasip eylesin inşallah. Amin!

* * * *

Muhterem okuyucu!

Bu çalışmadan istifade etti iseniz, ‘hayır dualarınızda’ bizi de eksik etmemenizi rica ediyoruz!

Kardeşiniz Eren Kutlu

I. Kitap

Amacımız; **Allah**; Allah'ın varlığının ispatı, Allah insanları neden yaratmıştır? Allah var ise neden görünmez? Allah bizi yarattı peki, Allah'ı kim yarattı? Allah bana sormadan beni niçin yarattı? Tanrıyı inkar edenler niçin sonsuz süreli bir ceza ile cezalandırılmaktadır? Allah kalpleri mühürler mi, dilediğini doğru yoldan saptırır mı? Allah kelimesinin kökeni, Ay kültü iddiası, Kötülük/şer Allah'a izafe edilebilir mi? Hz. Adem, Havva ve çocukları, İnsanlık nasıl çoğalmıştır? **İman**; Bir Müslüman hayata nasıl bakar? Ahiret, beden, ruh ilişkisi, Kaza Kader, Dua nedir? Dünyada kötülükler neden olmaktadır? Kötülük Problemi, İnsan özgürdür ve dünya da bir imtihan alanıdır! Hayır ve şer (İyilik ve kötülük) Allah'tan ise insanların suçu nedir? İmtihan dünyası, Her doğan kendi rızkı ile mi doğar? **İslam**; İslam tüm dinlerin özüdür, Ebla Tabletleri, İslam barış, hoşgörü dinidir, Savaşların nedeni din midir? Fetih ile işgal arasındaki fark, İslam kılıç zoru ile yayılmadı, Teori, pratik; iddialar, gerçekler, İdealler ve tarihten pratik realiteler, İslam sevgi toplumu, İslam ülkeleri neden geri? İslami emirler, yasaklar ve hümanizm, Din ve bilim açısından oruç ve sağlık, İslam, kölelik ve cariyeye meselesi, İslam'da had cezaları ve kısasın hikmetleri, Modernist, tarihselci, mealciler, Müslümanların iç meseleleri, Müslüman olmak kolay mı? İslam'da bilim ve medeniyet, Müslüman bilim öncüleri, İslam'ın Dünyada Yayılışı. **Peygamber**; Hz. Muhammed neden çok hanımla evlenmiştir? Ümmi Peygamber.

II. Kitap

Kur'an; Kur'an'daki bilimsel hatalar, çelişkiler iddiasına cevap, Kur'an ve bilim, Kur'an'da palindrom, Kur'an'daki bilimsel ayetlere itirazlara cevaplar, Kur'an'da hitap tarzları, "Ben- Biz, Sen, O" ifadeleri, Kur'an'ın aslı yakıldı mı? Kur'an'ın 7 harf üzerine nazil olması, Dinler, Sümerler, Gılgamış destanı, Nuh Tufanı, Kur'an'ın Kaynağı Nedir, Kur'an'ı Muhammed mi yazmıştır? Teşbih, mecaz, 600'lü yıllardan 2000'li yıllara, değişen sadece isim ve insanlar; zihniyet hep aynı! Tevbe, 5. ayet, Müşkilü'l-Kur'an. **Kadın**; İslam'da Kadın Hakları, Modernizm ve Kadın, Kadın erkek farklıdır, Tesettür, kemik erimesi yapar mı? İslam kadınların okumasına karşı mıdır? Hristiyanlık ve Yahudilikte kadın.

III. Kitap

Oryantalizm; Oryantalizm Yanılgısı, İslamofobi, Oryantalistlerin Hz. Muhammed hakkındaki ithamları ve gerçekler, Oryantalistlerin Kur'an, İslam eleştirilerine cevap. **Oksidentalizm**; Müjde ve sevgi dini olarak lanse edilen Hristiyanlık, Papa ve İncil, Zemzem şarap bağlamında, İslam ve Hristiyanlık, Tek dişi kalmış canavar; Batı Medeniyeti! Irkçılık, İslamofobi, İslami bilim, felsefe ve Batıya etkisi, İslam felsefesinin özgünlüğü ve Batı'ya tesiri.

IV. Kitap

Ateizm; Gerçek Kâbe Petra'da İddiası ve cevabı, Evrim Teorisi, Ateist akıl! Dinsiz toplum olmaz, Kur'an, akıl, kalp, Bilim adamlarının çoğu ateist mi? Turan Dursun'un hayatı ve kitaplarındaki metodun eleştirisi, Turan Dursun'a cevaplar, Turan Dursun, İlhan Arsel, Erdoğan Aydın, Server Tanilli'ye Cevaplar, İlhan Arsel'e cevaplar, Erdoğan Aydın'a cevaplar, Ateistlere cevap, Garanik olayı veya Şeytan ayetleri, Savaş esnasında uyulması gereken kurallar, Neden ateist olmadım? Ateistlere Kur'an dersi, Körelmiş organlar, İfk Olayı, Richard Dawkins ve Stephen Hawking'e cevaplar, Agnostisizm Yanılgısı, Ateizm yanılgısı. **Deizm**; Deizm Yanılgısı, Dinsiz ahlak olur mu? Bilim değişmez mi?

V. Kitap

Genel; Akraba evliliği, Kul olmak gerçek anlamı ile özgür bir birey ve vatandaş olmak demektir, Türkler hakkındaki uydurma hadisler ve Türklerin Müslüman olması, Cinlerin varlığı, Alkol neden yasaktır? İslam ve ekoloji, Araplar bizi arkadan mı vurdu? Vetevasav bi'l-hakkı ve tevasav bi's-sabri, Atam Osmanlı, Eşcinsellik, gen/hormon ve İslam, İslam'a göre engelliler, Misyonerlik Dosyası, Misyonerlik ve yetimler, İskender Erol Evrenesoğlu Gerçeği, Ehl-i Sünnnet-Mezhepler, Ahlak, Denemeler, Ebeveyn, Aile ve çocuk eğitimi. **Kaynaklar**; Tefsirde İsrailiyat, Hadiste Mevzuat, Kur'an Ahkâmının Değişmesi-Tefsir usulü, İslam Şeriatı ve İslam fıkıhı/hukuku, Hadis, Sünnnet Müdafaası, Te'vilu Muhtelifu'l-Hadis, Müslüman âlimlerin objektifliği, Yaygın Kur'an imajları, Gazali, İbn-i Rüşş örneğinde felsefe gelenek tartışması, Kavramlar.

ATEİZM VE DEİZME

CEVAPLAR

1990 yılında ilahiyat hazırlık sınıfında iken ateizmle tanıştım ve sonraki yıllar boyunca hep İslam karşıtı eserler okuyup cevapları derledim. 2000 yılından itibaren de çeşitli internet sitelerinde ateizme cevap üzerine yoğunlaştım.

Bunu sanal âlemde sırası ile misyonerlere, oryantalistlere ve deistlere cevaplar izledi.

Geçen süre zarfında hem sanal hem de reel âlemde karşılaştığım tüm iddia ve cevapları bir araya topladım.

Bu eserdeki tüm bilgiler tamamen şahsi bir çalışmanın ürünüdür ve aynı zamanda ateizmden İslam'a dönüşün kişisel bir serüvenini de içermektedir.

Hiçbir insan kusursuz değildir. Ferdi olarak yazılan bu eserdeki tüm eksiklikler bana aittir. Doğrular ise, Yüce Allah'ın lütfundan sizlere yansıtılabildiklerimdir.